

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm Ivris Gvlielmi Dvrandi

Durantis, Guilelmus

Augustae Taurinorum, 1578

Instrumentorum editione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96857)

G. ¶ An delegatio, vel commissio possit probari per testes videndum p. ff. principum. **G.** ¶ Licet quis pro mittat n. probare solutionem, nisi per instrumentum, tamē valet probatio p. testes, ne veritas occultetur veris. sed pone. **G.** vide j. de renun. & p. l. s. cum autem. in ff. ¶ An valeat pactum, quod erudat simpliciter verbo aliter. **D.** q. iurare debet: & videtur iuramentum conditionale, ver. quid si tibi. **G.** de hoc in l. de p. rator. sup. per Dyn. & de iur. iur. l. iustitiam. q. ex. per l. ac. & de dote p. rator. l. Theopompus. per Bar. ibi vide. ¶ Si per statum debet credi iuramento dñi possessionis de damno dato, an ita verba t. p. rebandant iustum possessorem, qui non est dominus proprietatis, vt usufructuarii, vel bonæ fidei possessores: **R.** spon. q. si, ver. sed pone: statum. §. videndum. **G.** facit, quod no. de rusticis, ff. de orig. iuris. l. 2. s. j. In contrarium facit: quia illud iuramentum est contra ius commune: ideo iuridice pro vero domino verba sunt accipienda: facit ff. de rell. l. j. s. j. Imo nec emphyteuta comprehenditur: quia emphyteuta proprie non dicitur dominus, ut l. cum notissim. §. j. C. de p. rator. 30. an. si si ager. v. l. j. s. qui in perpetuum. vbi de hoc Arg. contra, ff. de iur. l. l. lex Cornelia. §. domum. facit ff. de p. rator. l. & habet. s. j. SOL. Quando fit mentio domini absolute, intelligitur de proprietate: sed quod per relationem ad aliud, id est, ad aliud effectum, tunc aut ille effectus dependet a proprietate, & tunc significat proprietatem, vt q. conseruati totum ius rei si aut tunc est tale, q. d. concernat finitus, tunc sufficit iuramentum. ff. ad l. Aquil. item M. d. s. p. e. & ff. de usuris. l. qui scit. s. ff. & ita intellige hic. Bal. & vide §. de primo & secundo decreto, §. q. d. per iuramentum. Bal. ¶ De auctoritate cui insubet sigilli vide plene in ver. x. p. rator. q. no. **G.** & q. opponatur, vt illud. **G.** ¶ Licet in contentia fiat mentio p. ratorum, non tamen p. batur mandatum, ver. sed pone: iudex. **G.** vide l. optimā. C. de p. rator. & committit s. p. per Cyn. ¶ Acta facta coram iudice, valēt coram arbitro, ver. sed nunquid omnes, licet nullus ex iudice. ¶ Argumentum est assertio quedam oriens ex sensu alicuius rei facta principali connexo, nō ex ipso facto immediate: vnde argumentum est, sicut syllogismus in quo uno p. r. supposito aliud sequitur, vt vulneraunt, quia habebat gladium euaginatam, sanguinolentum, in rixa. ¶ Coniectura, est assertio alicuius circumstantiæ, quæ non cogit intellectum hominis ad sic credendum, sed in dicit ad id p. r. fumendam & suspicandum, cuius veritas est scholaris in camera cō. Berza Vnde Rhetoricus, cuius scientia in persuadendo p. r. sit, frequenter vitur argumentis sumptis ab indicis & coniecturis: & ius civile quandoque idem facit. Bal.

¶ De Articulorum exhibitione, & testium productione, Rubrica.

Q VALITER formentur articuli, & qualiter testes producantur, & qualiter productionis testium renuncietur, plene dictum est s. de teste, §. nunc videndum. & §. ff. & per ro. t. ideoq; hic non dicimus refricandum.

¶ De instrumentorum editione. Rubrica.

ADDITIO.

2 ¶ Pileus nō fecit de instrumentis rubricā, sed in ti. de prob. in fi. de hoc tra. clauit. & modicū: item in ti. de rell. sub scriptis in instrumentum. ¶ De Baga ro. idē dico, & q. modicū inseruit, vbi tract. de rell. ¶ Tan. par. 3. posuit rub. de exhi. instrumentorum, & ipsorum dñi. ¶ Ross. vbi de edictis, ponit rub. de actione in factū, de edendo, vbi de eorū editione tractat. ¶ Vber. de Bo. de actione in factū, de edendo, vbi de eorū editione tractat. ¶ Vber. de Bo. char. ij. tractatū inchoat, quē p. sequitur de scripturis priuatis, & publicis, & de priuilegiis. ¶ Io. de Deo Causil. lib. v. posuit rubricam de instrumentis & diuersis scripturis publicis, postq. posuit de scriptura priuata, & de priuilegiis & in li. Iudicū, parte vlti. posuit rubricam de fide instr. & ipsorum iuribus, & q. dicitur authenticū. ¶ Aegid. de ipsorū p. ductione posuit rubricā lib. 7. & Alb. Gal. posuit rub. de fide instr. ¶ Nepes de Moteal. posuit secundā rubricā p. scripturas publicas & priuatas, & de priuilegiis: vide, q. dicit in §. cōpendiose. in prin. ¶ Vides, q. hic nouē diuisiones facit auctor de quibus maior numerus facere potuisset. Est sciendum, q. Nicolaus Mata selli de hac materia sumā p. l. i. formauit, dicens, circa scripturā p. batorū, quæ dicit Instrumentum stricto modo sumptū, ut no. j. s. j. in fi. & ff. e. ti. l. j. distinguendum: quæ distinctio quia differat a mēbris auctoris, motus est, quia in quadā quaestione, quā circa materia ipsi & ego consulerē habebamus, Paduz. satis illa reuoluimus, nō hic illā ponā, q. breuius potero, profectuā. Distinguit autē sic: Aut dubitat de illa sciētia, & hic proluxus est tractatus aut de ipsa p. fecta, exhibēda & tradēda: aut de ea vacuata exhibēda & restituēda: & quia hæc duo breuius per ipsum expediunt, illa p. r. mittam. Dicit ergo circa hoc in iuxta diuersitate factorū & specierū diuersis actionibus ad talia tradēda agendum esse, q. nō officio iudicis, quandoq. actione in factum quæ dat ex æquitate, q. nō rei vindicatione, quandoq. actione ex eo p. dū, quandoq. actione mandati: quod dixit apparere ex dicendis super j. mēbro. Circa tertium videndū dixit quādo scriptura dicitur vacuata, quod dicit esse posse diuersis causis. Primo, quando p. batorū scriptura est inefficax: quia id, ad quod facta fuit, probari non expedit: quia de illo amodo iudicari non debet: vel quia causa est sublatā de qua speratur litigiū, vel quia nō est sequuta, & sic recte dicit vacua, vel vacuata, exempla ponit. C. de cond. sine cau. dissoluta, & l. ff. de sol. l. ff. & ad ex. hib. l. vlt. & hoc mō dicitur etiā testamentū vacuū, quando est inefficax, ut in c. de ap. q. s. huc igitur. Proccedit autē inefficacia, cū id, p. p. t

quod factū fuit instrumentum, nec secutum est, nec sequi sperabatur, & tū p. partem, quæ illud dedit, petitur ut reddatur: vel iudicis officio, si in iudicio datum est: vel si extra iudicium, conditione sine causa. C. de p. ff. q. libellos, & de cond. sine cau. l. ff. Si vero charta probatoria non est producta, vel data, sed est penes illū, qui scripsit, petitur ut aboleatur: & id per quācūq. partē, vel per officium iudicis, si illud locū habebat in illa facienda, vel actione mandati, si ad illā faciēda p. p. tere: facit. ff. de accus. l. libellorū. §. ff. & de iud. l. post edictū. §. j. Et est inefficax scriptura, cum solatū fuit id, propter q. d. facta erat: & tunc aut est penes scribentē, aut penes illū, pro quo facta fuit, aut apud tertium: & secundo casu petit debitor illam sibi dari, per leges prius allegatas, cum cā facta sit nō cā, & negotiū inter eos gellū, ff. de cond. sine cau. l. j. Si vero creditor data fuit per scribentē, per quā datione creditor fuit ipse dominus, & nō inefficax est apud ipsum, nō petit illā debitor per p. dictionē sine cā, cum inter eos nullū negotium gellum fuerit, vñ nateat talis p. dictione, sed petet p. dictione ex l. dissoluta, ff. de p. d. ex lege vna. Si vero charta est penes scribentē, creditor ab eo illā petere poterit ac si esset efficax, & illa habita tenebitur illi, quē factū est, ut dictū est: & possit debitor p. r. creditor agere, vt p. scriptorē agat ad hoc. ff. de act. emp. & ven. l. Lulianus, & l. qui impleto, s. mellem. Possit tamē se ab onere libera recedendo actionē ad petentē, vt in dictis legib. no. per l. quod debetur. ff. de pecu. Vbi authentica scriptura esset penes debitorem, qui soluit, non est locus petitioni, cum sit, vbi esse debet, ut in d. l. dissoluta. Vbi autē esset penes extraneum, sicut q. per dñm scripturæ p. ueniri potest possessor edict. actionib. l. rei vindicatione, & ad exhibendū: si dñs non appareat, conueniri poterit per illum, pro quo facit, actione in factum, ff. ad ex. l. 3. §. p. quam habitam tenetur tradere illi contra quem facta est vt s.

¶ Circa primā speciem, Confessionis, subdistinguit sic: ¶ Primo aut fit talis scriptura de actibus iudicialibus, quæ forensia, vel fori dicuntur: aut de extrajudicialib. ¶ Secundo, si illam facere quis debet sponte tñ, an ad id eo q. possit: ¶ Tertio, sub qua forma fieri debeat: ¶ Quarto, an talis scriptura cedat chartæ, vel non: & per hoc cuius esse cōstat. ¶ Quinto, quis preum charta & scripturæ soluere debeat. ¶ Sexto, si talis scriptura est in originali lib. o. vbi, & per quē custodiri debeat, & saluari: ¶ Septimo, si peti exemplum trāscriptū, cui, & per quē, & sub qua forma scribi & dari debeat, & quo iure petatur: ¶ Octauo, an talis scriptura trāscriptū cedat chartæ, vel non: & per hoc cuius esse dicatur: ¶ Nono, q. soluere debeat chartæ pretiū & scripturæ: ¶ De primo mēbro circa quod etiā p. sequat alia mēbra, dicit scripturas iudiciales fieri debere per officiales ad illam deputatos lege cōi, vel municipali, vel s. uetudinaris, si que sit in loco, & non per alios: all. C. de ap. p. r. cipimus, §. in his, & s. huc. vbi de taliū nominib. & in l. h. e. ti. & de do. l. donatio. Nec mirū, si talia, quæ p. r. dicit, dant talia officia, cū per illa dētur etiā iudices ordinarij, de iur. om. iud. l. more. §. l. & q. a. & quod ibi no. Ad idem extr. de iu. nouit. & de fo. compe. c. ptingat. vbi vere per alterum p. r. ditorum modorum nulli sunt deputati ad tales scripturas: dicit seruandum, quod dicit de cr. qm. de prob. in prin. vt iudex alium at tabellionē, si haberi potest: alias duos viros idoneos, vt in d. cr. qm. de prob. & vide, quod ibi no. in j. glo. & quod super ea scripsi. ¶ De secundo circa tales scripturas iudiciales, dicit, q. sicut executores coguntur per iudices sibi officium fideliter exercere, C. de ipor. l. 2. sic & tales officiales officio iudicis, cui subsumit, cogit talia scribere, & ligatioribus tradere, ut in p. r. c. qm. & C. de eden. l. s. apud quē, & C. l. xij. de numerar. & actuar. l. ex ceptores. ¶ De tertio dicit, oia iudicis auctoritate scribenda fideliter, quæ p. iudicē, vel ipsius auctoritate p. s. sentia ipsi officialis sūt, apponēdo que in scripturis publicē apponitur: de quibus satis j. s. 2. & patet in p. r. dec. qm. & de inscriptione testium, tenet, q. d. ibi ro. in j. glo. ¶ Ad quartū respondet, q. nullus priuati scriptura est, sed est publica illius rei publicæ, cuius auctoritate fit, ut in d. l. his apud quē, quæ vocat illa acta publica: & merito, cū per seruos publicos facta sint. Vnde licet alias dicat, q. litera, cedat chartæ, Infr. de rell. diu. §. lit. r. tamē hoc casū propter publicæ auctoritatis excellentiā charta cedit scripturæ, & efficitur publica sicut flumio publico cedit alueus, ff. de acqui. rerū do. l. ergo, §. aliuo. Infr. de rell. diu. §. q. si naturalis, ff. de rell. l. is qui certum. ¶ Ad quintū respondet, q. tales officiales de salariū recipere debent pro labore & pro chartis, & illo debet esse contenti: in aut. vt iudices sine quoquoq. s. h. c. aut omnino, & similes. ff. de adm. tu. l. ita tamen, in fi. & soluti chartis residuum est eis quasi p. euitum castrensē, de quo C. de inof. testa. l. ff. ver. de aliis, ibi, de memorialibus, & c. Si autem non habent salarium, recipiunt a litigantibus secundū p. r. uentum & ordinationē locorum, ar. C. de sacros. ecc. auth. hocius, & de epif. & cler. l. nulli, & C. de epif. aud. tā de mentis, in fi. Cū enim per leges quibus p. r. 1. q. 2. charitatē, certis personis datur in priuilegium, q. nil soluant, ergo eius p. r. ium est ius cōmune in aliis, ff. ad munic. l. 1. & tunc ipsi sēptores solent chartas: & sic seruatur in illis, quæ remanent penes eos, sed si pars velt illa acta, tunc petunt chartas a parte. ¶ Ad sextum respondet, q. talia acta custodienda sunt in archiuis publicis, vel chartophylactio: de quo C. dist. & c. 2. & de prob. c. 1. Apud aliquos vocatur cancellaria & solent esse officiales ad hoc deputati. C. eo. ti. auth. ad hæc, de app. eos, §. super his. Vbi vero p. r. onz, vel loca non sunt ad hæc deputata, licet ad certa alia esse ordinata, tunc putant illa custodiri per scriptores, vel ipsorū hīdes, vel per illos quibus cōmitterent, ad instar argētariorū, ff. de edē. l. p. rator. §. vl. & l. si quis ex argentariis, §. pen. ¶ De septimo credit, q. trāscriptum dari debeat cuiq. petenti, cū sit publicum auctoritate, vtilitate & vsu suo mō: alle. C. de eden. is apud quē, quæ indistincte loquitur, & Infr. de publi. ind. §. j. & ff. de rerum diu. l. nemo, in fi. & l. ripariū, & ne q. d. in flu. publ. l. 2. §. 1. Excipit, cum petuntur p. r. s. cum, ff. de iu. s. fic. in fraudē, §. quoties, & quod ibi not. & de eden. l. ne quisq. sic est in s. fisco aliud speciale, q. p. se pro ipso tenetur quis edere instrumenta, ff. de eden. l. 3. & scripsi extr. de prob. c. 1. Ad aliam partē articuli respondet, q. si acta custodiuntur per officiales ad hoc deputatos, ipsi debent dare trāscriptum cum sua inscriptione, vt in §. quoties, & in auth. ad hæc, C. eo. ti. Vbi vero non sunt aliq. deputati, tunc per confectores ipsorū scriptorū, vel alios, qui illa habent, trāscribuntur cum subscriptione, s. sūt tabelliones, & si habent p. r. onz publicam: si vero sunt priuati, sicut trāscriptum auctoritate iudicis, omnia

fides eius ex auctoritate auctoritate procedat per iura proxime allegata, ut exte. ti. c. pe. & vlt. puta. q. anni Domini. & quicquid est in originali, sit transcribendum etiam cum nominibus testium inferus. Testes autem, qui interfunt transcriptioni non utat necessario inscribendos, p. leges pdictas, auct. ad huc & quoties. Tutu th est illos exprimere, dicens circa vltimū, q. si pdicti hoc spote no faciūt, officio iudicis p̄sidentis ad id cogēdi sunt, per pdictam auct. ad huc. & per e. qm̄ d. extr. de proba. ¶ Ad octauum respondet, quod tale transcriptum est officialis transcribentis, tanquam auctoritate publicam, sed utilitate priuatum, sicut & tutela: Infit. de auct. tur. §. i. & cedit charta scripturę, propter excellentiam publicę auctoritatis: non econuerso ad insit tabulę pdictę nō ferminatorū. Infit. de re diui. §. si quis in aliena. & ff. de rei ven. l. in rem. §. item quęcunq. & per consequens fiet eius, cui per talem officialem tradetur, Infit. de re diui. §. p. traditionē. ¶ Ad vltimum huius partis dicit, q. dominus chartę dēt habere pretium chartę a transcribente per iura proxime allegata: ipse vero transcribens habebit pretium chartę & literę a petente, pro quo trāscripsit, nisi lege, vel consuetudine aliud effect inductum generaliter, uel circa certas personas, ut s. super v. articulo.

¶ Secundo sequit̄ uidere de scriptura probatoria extrajudiciali, de qua regula talis datur, q. nulla scriptura extrajudicialis probare pōt plene, vel sem̄ plene, s̄ alium, quam d̄ scribentem, nisi de scribendo illi mandatum sit, uel ei commissum per quęcunq. uerba ab illis, inter quos sit, uel ab altero illorum, hoc probatur in auct. de tabel. in prin. & §. i. & quod ibi no. & ff. de eden. l. si quis, §. pertinere. & l. quędam. in fi. Sic & iudices chartularii non habēt iurisdictionē, nisi inter volentes, ut no. ff. de iud. l. in gl. pe. Scriptura ergo iudicialis naturam iudicię sequit̄, quod redditur in iudiciū, ff. de ver. obl. inter stipulantē. §. i. Sic & stipulatio naturę eius sequitur, su per quo interponit̄, ff. si quis cau. si eum. §. qui iniuriarum. & de usur. si stipulatus, ut leg. no. ca. l. j. §. si sub conditione. Hac regula p̄missa distinguitur: aut agitur de scriptura fienda per tabellionem, qui habet ad hoc publicum officium: aut de scribenda per eum, qui non habet publicū officium, sed publica auctoritate cōmissum, ut sunt argentarii, vt ff. de eden. l. p̄tor. §. sed si seruus. & largentarius. §. j. aut de scribēda per alium priuatum, ut sunt numularii, hodie mercatores, & similes. Primo casu sex ueniunt cōsideranda. ¶ Primum, an tabellio, cui mandatur aliquid scribendū, ad id cogi possit inuitus. ¶ Secundo, cuius mandatū interuenire debet. ¶ Tertio cuius intelligatur scheda scripta per tabellionem, & cuius intelligatur scriptum mundum ex illa. ¶ Quarto cui dari debeat ipsum mundū. ¶ Quinto, quę sunt illa, de quibus tabellio pōt scripturam probatoriam fieri. ¶ Sexto, quid debet interuenire ad hoc, ut id possit de iure, si uult, & si nō uult, q. cogi possit. ¶ Ad primum respondet, q. inuitus cogi potest p̄cisē oportunitatis remedijs, cui sit publicū officium, & publica auctoritate cōmissum, ad similitudinē iudicis, ff. de iud. de qua re. & C. de aduoc. diuer. i. fecimus. & testis. C. de testib. si q̄. & tutoris. Infit. de factis. §. pe. Et si non fecit, potest mandator p̄demnari ad interese, sicut argentarius, ff. de eden. l. si quis. §. ex hoc. Dixit tamen hoc intelligendum, cum omnia p̄currunt, quę ad hoc requiruntur: de quibus in sexto membro dicitur. ¶ In secundo d̄ distinguitur tria membra: de quibus tractabitur j. §. postquam. in ver. nunquid est necessarius, ut ibi d̄ cam, in fi. ¶ De tertio, cuius intelligatur scheda, & mundum inde sumptum, de quibus dicitur C. eo. l. contractus. in princ. respondet, q. sunt ipsius tabellionis, non eius, cuius fuerunt chartę, propter publicam auctoritatem, ut s. vers. ad viii. Mundum autem de scheda fiet eius, cui tabellio tradet, ut ibi dicitur est. ¶ De quarto respondet q. si per p̄heates fiat expressum, cui dari debeat, illi daretur. ff. de iud. l. si conuenientias dabit illi, pro cuius probatione & utilitate factū est. ff. de eden. l. p̄tor. in princ. & l. si quis, §. pertinere. & l. quędam. §. fi. Non datur ergo debitori, pro quo cōmittēdo factum est instrumentum nauis, licet ipse commiserit eum creditori mandauerit. In contractu uero locationis, in quo pro utriusq. utilitate mandatum fieri scriptura, dabitur utri que: quasi hoc tacite actum haberi debeat pro expresso, si si cert. pet. cum quid. Sed quęritur, quomodo constabit de mandato, q. fit factum, & a quo? Respondet, si quæstio est inter mandantem fieri, & tabellionē, super hoc fit apparet tabellionem fecisse schedam, cogetur mundum dare petenti, quasi p̄sumatur ab ipso fuisse mandatū, & tali principio, ar. si cōmod. in commodato. §. sicut, alias probet mandatū, qui id dicit, ff. de probat. et qui dicit: ¶ De quinto se expedit, q. ad eum pertinet scribere actus fictos, non illicitos: item actus qui non sunt extra officium suum: ut quia pertinet ad cognitionem iudicis, & iudex non mandat: de hoc s. in fi. sciendi proximi membri. ¶ Subdiuidendo ad septimum respondet, q. ad hoc ut tabellio possit aliquid authenticum scribere, & si nollit, possit cogi, requiruntur facti commissio: rei cognitio, iuris permissio, testium rogatorum presentia. ¶ De primo dicitur requiri mandatum, per quęcunq. fiat uerba, s̄ p̄mitto, de lego, in iugo, mado. de hoc remittit in auct. de tabel. §. p̄ arg. m̄m, & de hoc est dictū est. ¶ De secundo, quod est rei cognitio sciendum est, q. tabellio id, quod in publicam scripturam deducit: non ex narratione testium, uel uisione instrumentorum, quia est iudicis: sed scire debet per se, sicut testis, in auct. de tabel. §. nos autem, ibi, vt habeant, unde sciunt negotiorum, & interrogati respondere sciunt, C. de testibus, l. testium. ff. de fid. instr. l. ij. in auct. de hare. & Fal. §. si uero absunt, ibi, & uisisse, quę tunc agebantur, & c. unde ipse propriis auribus audire debet illa, vt per hos duos sensus percipiat, & per hoc dicitur j. §. restat. circa fi. super ver. sed quæro, sub qua. Sed nunquid personas, de quibus instrumenta faciūt, cognoscere debet? Videtur, q. sic: sicut & testis cognoscere debet eos de quibus testificatur, vt no. ff. de testi. l. j. §. ideoq. diuis. in gl. debet ergo, ad hoc C. de iure delib. l. h. §. si autem dubius. in fi. ibi, qui haredem cogno scant, & ibi no. de hoc in glo. nota arg. & auct. hoc eo. ti. §. oportet, ibi, & sciunt eum, & c. In contrarium facit: quia hoc erit quasi ad nihilum deducere instrumenta, si fieri non possent, nisi de personis prius notis: & sic non facile fiet de mulieribus, de rusticis & extraneis: quod est contra iura uolentia probationes ampliari non restringi, in auct. eo. ti. §. & his qui, in fin. Item dato, quod Titus promittens centum Mæuius, qui promittit dicat se sic no minari, non propter id dicitur notarius scire nomina, quę sic pos-

sent falso confingi. Soluit: necesse non esse, quod notarius illos prius notos habuerit: sed satis est quod ipso tempore illos notos habeat, audiens ipsorum uerba nomina & cognomina: & leges adaptantur ad illa, quę communis accident, non ad illa, quę raro, ff. de legib. nam ad ea. Nec obstat, notarum, per se scire debere, quę scribit: quia illud uerum de hęc, quę scriptura probat, ut dictum est: scus in his, quę scriptura non probat: sicut hic, quod aliter uocetur Titus Mæuius, sed probat, quod quidam dicens se uocari Titium, promittit alteri, qui dicebatur Mæuius, sicut cum scribit, quod A. dicens se procuratorem B. tale quid fecit, constat per id non probari procuratorium, sed solum actum: facit C. de contra. hen. & com. stip. l. optimam. & de iure delib. cum quis, & Infit. de leg. §. si quis in nomine. Teneatur autem p̄na falsi ille, qui sic dolose nomen mutauit, ff. de falsi. l. falsi in prin. & l. qui falsum, & l. Paulus. §. j. nec p̄uidetur notario, nisi probaretur fuisse p̄sciū quod in dubio non p̄sumitur C. de fal. maiorem. ff. de proba. ueritas & cum certis casibus requiratur certa qualitas testium, q. sint locupletes, bonę famę & opinionis, & cognoscētes personas de quib. agitur, ut dicitur est, si notarius assereret illos tales, bene debet illos cognoscere fore tales. Sed si hoc in instrumento asserat, non est necesse, quod cognoscat: satis enim illis legibus, quę requirunt, quod sint tales, quod non sciatur esse tales, quantum ad substantiam instrumenti, de quo quęritur: unde si non erit questio super hoc, non erit necesse probari, quod sciebantur esse tales: sed quod tales erant: & sufficit hęc coram iudice fore probata. Bonum est in hoc statu cum ciuitatis non, quod uult nullum conici instrumentum, & d̄ annat cōstitutum, nisi saltem vnus ex testibus inferis sit asseruit cognoscere contrahentes, quod in instrumento scribendum est necessarium. P̄dicta in cognitione rum non simpliciter procedunt, nam si dicit, deposuit aurum in massa tan ti ponderis, vel vas auri, uel librum talem, cum tali apparatus, notarius habet dicere massam auri, uel dixerunt, esse talis ponderis: & sic de reliquis. Si uero simpliciter dicat massam auri, & non sit aurum, & iustus est error, puta quia massa erat aurea, ex iustate: quia non erat ipse ad iudicandum, nec habebat, nec habere debebat milleritiam ad id parata, ff. de exerc. l. h. C. de fal. l. maiorem, & l. nec exemplum, & ff. de fal. l. quid si falsum in fin. alias ubi falsum in his scriptum esset, p̄fumeretur contra eum, ar. ff. de act. emp. l. Iulianus, si item qui furem, ver. quid negauit. ¶ Hic subdit, an tabellio requisitus possit facere instrumentum de eo, quod discernit alio sensu, quam uisus, uel auditus: de hoc s. rem. si poss. princ. huius membri ad §. j. e. restat super ver. sed quæro, sub qua. & subdit hanc quęstionem quam scripsi super regula, semel malus. lib. 6. & per eam ingrediatur tertium membrum huius partis, quod est iuris permissio: dicens officium tabellionis fore circa illa, quę scribuntur extra iudicium, & circa illa, quę non sunt a iure prohibita fieri: alleg. C. de fac. fac. eccl. iudemus. §. his tabellionibus, & de test. l. iubemus. in fin. de eunuchis, l. 2. & de prohib. ali. feu. per Fed. imperialem, §. scriba, & de feu. al. per Lothar. l. j. §. si quis uero. Sicut igitur ad mandatū delinquentis de ipso actu delicti non debet facere instrumentum, quia esset delictū facere, & facinus illius approbare: quod facere non debet, sed potius resistere, C. de app. l. quoniam iudices, & de decurion. l. omnes iudices, sic nec ad mandatū passi ostendam quia id esset cognoscere de delicto, quod non ad tabellionem, sed ad iudicem spectat: item nec ad omnem iudicem, sed ad eum qui habet potestatem puniendi, ff. de accu. l. nulli de culto, reo. l. diuis. de testi. l. 3. §. idemq. diuis. C. de fid. instr. auct. apud. Dabat ergo duas regulas, affirmatiuam l. & negatiuam. ¶ Prima, quod ea que a iuris ordinatione substantiam capiunt, ad officium tabellionis pertinere possunt: facit C. de adu. diuer. l. 1. 2. de pactis, l. seruus tuus. ¶ Secunda, e contra, quod improbat a iure ad ipsius officium scribere non pertinent, cum enim ipse sit seruus publicus, ff. de adop. l. non aliter, sic uideretur, q. seruus eorum, quę de iure sūt, in prohibitis a iure se exercere non debet. Si uero de talibus sit facta scriptura per tabellionem, ipse tenet, q. fidem non faciat, sicut nec dicta per talem extra intentionem, ut no. extr. de testib. in l. gloss. ff. de peti. hered. si lib. bertatem. in fin. & facit. ff. de offic. p̄sid. l. 3. & C. de tam. l. consulta & si a non com. iu. l. fin. ¶ Demum agreditur quartum incidens sub sexto membro huius partis, de testium p̄sentia, dicens, illam necessariam ad effectum instrumenti extra iudicium facti, ut fidem faciat, in auct. de tabel. in princip. & de fide instr. §. sed & si instrumenta utrobique fit expressa mentio de presentia testium. ¶ Dixit autem circa testes attendenda duo, scilicet quantitatem & qualitatem testium: & circa presentiam alia duo, scilicet presentia & qualis subnotatio. ¶ De primo se expedit, q. requiruntur duo non computato tabellione: plures nō, nisi ubi ius id statuit ff. de testi. ubi numerus, subdens, quod ubi certus numerus testium requiritur, qui testificari debent in iudicio, tabellio computatur in numero, ff. de testi. l. Domitius. Si uero solū subnotantur in instrumento, cū tabellio scribens gerat vicem iudicis, nō computatur in numero, ff. qui testa. sic. poss. hac consultiissima, & in auct. de fide instr. §. oportet. De qualitate uero testium dicit, satis esse q. non sunt prohibiti, ff. de testib. l. j. §. j. Subdit autem se non inuenire prohibitionē testium circa p̄ctus: licet in iudicialibus & testamentariis illam inueniat in re scriptis utriusque iuris de testibus, & de testamentis: & tamen etiam in his diuersimode, ff. de testa. l. qui testamēto. §. mulier, & §. per contrarium C. de testi. l. parentes, & vide s. de test. §. j. char. pen. ver. item q. est mulier, & uer. seq. & quod ibi dixi. Dicit autem, quod in iudiciali scriptura quando non sunt necessarij testes, non est curandum quales exhibeantur, C. de dona. l. in donationib. ar. C. com. de manu. l. ij. & de lib. causa. l. subscripto. Iudicialij, quę pro ueritate habenda recipiuntur, & interrogati, & coguntur, C. de testi. si quando. extr. de testi. cog. per totum. & interrogati respondere debent de causa scientis, & se creto deponunt: & si iudicis aures ostendunt, puniuntur, & torquentur, C. de testi. iurifurandi, & l. nullum, & l. solam, & de aboli. l. fi. Hęc in testibus instrumentariis cessant, in quantum instrumentarij, Finnt autem iudicialij, si propter aliquas dubitationes per iudicem testificari cogantur: & idem tabellione, in auct. de fid. instr. §. sed & his, qui, & §. si uero moriantur testamentarij uero sunt, qui manu publica sunt in instrumentis eod. titu. l. fima, & in istis non plus est, quam

numerus testium. Vbi vero testamentum non est scriptum manu publica, sed scriptum & sigillatum secundum hanc consuetudinem. & l. heredes. s. si. & s. seq. ff. de testa. quia talis scriptura non est publica, sed publicanda, si de test. servus. In publicatione autem ipsi testes sunt loco iudiciorum non de test. ff. quem ad. test. aper. l. cum ab ipso. cum legibus seq. p. quae dicitur patere, testamentarios maiorem similitudinem & affinitatem habere cum instrumentariis, quia cum iudicialibus & sic ipsorum prohibitio & permissio plus est regulanda secundum testamentarios, quia secundum iudiciales. facit. ff. de sta. ho. l. cu. q. r. i. r. & de acqui. rer. do. l. quicquid. s. cu. partes. ad hoc facit. C. de heret. l. qm. in sibi innotuit, aliquos esse posse testes instrumentarios, & testamentarios in iure procedere in instrumentariis: saluo quod de muliere dicitur, quae non potest esse testis in testamentis: quae non potest esse in codicillis, de quo remisi s. uer. de qualitate. Sic ergo, secundum eum, poterit esse in contractibus. ¶ Circa qualitatem praesentia, dicitur tria requiri, s. q. tabellio & testes simul audiant, quae dicuntur per dhen. circa contractum, ut si stipulationes, & pacta. ¶ Secundo, q. videant quae aguntur. s. numerationes & facta. ¶ Tertio q. praedicta non diuisim, sed simul a tabellione & testibus percipiuntur probantur praedicta ff. de verb. obli. l. j. in prin. De sententia. ff. de re iudic. l. de vnoquoq. de ab. l. diem. s. perinde. & s. coram. In testamento C. qui testa. post. l. hac consulti s. i. m. a. s. ¶ facit ex t. de elect. in Genesi. & c. i. c. u. l. i. b. 6. Talis autem subnotatio testium, q. scribant ipsorum nomina, requiritur in quolibet instrumento, de hoc s. s. ver. post. loci. Per id autem, quod dictum est de comunione testium, de ipso tabellio presentia praesentia, satis colligi videtur, illos esse rogatos: & sic cu. tabellio scribere possit eos debita praesentia affuisse, merito praesumimus illos rogatos, vel admonitos, quod est idem. Vbi vero non expressit praesentia, testes fore rogatos, & casus unde no. s. de teste. s. j. pen. col. uer. item q. non sunt rogatos, & quod ibi scriptum, tunc necesse est id exprimi, sicut diuersis ratio: quia in illis casibus rogatio testium est de solennitate, quae lex in illis praesertim vult seruari, s. quis. cau. sed & si quis. s. quatuor. & si quis in ius voc. l. j. ad hoc de elect. s. q. lib. 6. In ceteris casibus sufficit praesumptio scientiae ipsorum: & sic procedit, quod praesentia. Sed de eo, quod dixi, q. vide re debent notarius & testes numerationes esse dubium, an debeat notarius adesse integram numerationem pecuniae depositae, mutatae, soluae, vel restituae: an sufficiat videlicet principium numerationis, vel partem, est dicendum, q. si notarius per se, vel suum ministrum, vidit integram numerationem, tunc illam secure scribere poterit asserere, tantam pecuniam numeratam, ad id, quod de instrumento dixi, facit quod no. ff. de iur. om. iud. l. j. & regula, qui per alium. lib. 6. Et tales ministri dicuntur annumeratores, in auth. de fid. instr. s. in his vero. s. si uero neq. Notarius autem non debet dicere simpliciter, pecuniam numeratam, & tantam esse: sed scribat partem, vel partes asserere pecuniam numeratam, & tantam esse. Sic Iudex dicebat Pilato, Jo. 19. Noli scribere Rex Iudaeorum: sed quia dicebat se Regem Iudaeorum. Haec sufficiant pro nunc de primo membro principali, s. confessionis: tangentur residua in processu.

¶ ADDE, dum in hac additione dicitur, q. mulier non potest esse testis in testamento, q. tamen potest esse in testamento ad pias causas, ut tenet Paul. de Cast. conf. 264. Potest etiam notarius conscribere instrumentum numerationis, licet pecunia sit in facculo, dummodo partes ita praesententur ita tenet Baluius conf. 217. inc. praemisso statuto. in lib. & hoc per l. sed & si quis stipuletur. alias incipit, adhuc interest, ut si uero simul in facculo, ff. de usu fru. Dicit tamen: q. notarius cauius faceret, si uideret actum numerationis.

DICTO de probatione uia uocis, quae fit per testes, dicendum est de pbative moria uocis, q. fit p. i. n. s. r. a. dicentes, Quid sit instrum., & vñ dicat: Quasi publicetur, & fiat: qualiter propria scriptura exempletur, publicetur, seu reficiatur: Et qualiter aliena, & quid iuris sit de publicatione, seu exemplatione instrumentorum: Quando sint exhibenda instrumenta, & qualiter: Quot sunt eorum species: Quibus instrumentis fides adhibeatur, & quanta: Quibus modis diuerse scripturae in iudicio p. d. u. t. a. valeat impugnari, vel p. eas excipi.

¶ Instrumentum quid sit, & vñ de dicatur.

1. §. Instrumentum est scriptura ad asserendum, seu probationem alicuius rei facta. ¶ Vel sic: Publicum instrumentum est solennis & rite ordinata scriptura per authenticam personam manum, publice causa memorie facta: vt j. s. nunc dicendum in prin. Dicitur autem instrumentum, quia instruitur ext. de do. & cont. c. si. seu documentum, q. do. cetera. xii. q. 2. si quis de clericis. & C. de ed. aut. si quis in aliquo. ext. de reb. eccl. non alie. c. si quis presbyterorum, seu munimtum, quia munit productum p. aduersarij, ut ext. de ap. cordi. s. b. post hoc b. ext. de his que sunt a p. r. l. sine cons. c. quanto. s. si. & c. de test. ad haec alias incipit praesentium s. si. ¶ Et licet appellatione instrumentorum testes contineantur, & omnne id, quod instruit iudicē, vt ext. de test. cog. peruenit. i. & ff. de fide. instr. l. j. tamen instrumentum hic proprie dicitur scriptura ad memoriam alicuius rei confecta.

ADDITIONES.

- a. Facta. ¶ Hic stricte sumitur instrumentum: large comprehendit testes, & quicquid instruit causam, & iudicem, ut sequitur: largissime comprehendit utriuslibet, per que domus, vel fundus instruitur, ff. de fundo instr. & instr. leg. l. instrumenta. & l. quatuor. & per totum, & extr. de homi. significati. 2. in fin.
- b. hoc. ¶ lib. 6.
- c. in parte de causa: de qua ibi no. in ult. gl. in qua mandabatur. ¶

comparent partes certo termino coram papa, cum rationibus vel priuilegiis & munimentis.

d. Confecta, ¶ Secundum Tan. vbi s. & inuenta est ad faciliorem probationem: ff. de pig. l. contrahitur. & vide, quae scripti co. ti. super rubrica.

SUMMARIUM.

- 1. Publicationem instrumenti regulariter facientia, sunt nouem.
- 2. Inuocatio nominis Domini nostri Iesu Christi, solet & debet in initio cuiuslibet instrumenti praeponi.
- 3. Principio decenti, & Deo amabili existente, omnia recte et competenter geruntur.
- 4. Anni Domini tempore initii contractus concurrentes, vel rei, de qua constituitur instrumentum, sunt in contractu, vel instrumento ponendi.
- 5. Indictionis forma in quolibet instrumento post annos domini apponenda. Indictio quid, & unde dicatur.
- 6. Indictionis annus in instrumento apponenda, quotus sit, & qualiter scribi possit.
- 7. Dies & mensis, in quo instrumentum conficitur, debent in eodem post indictionem inscribi. Calendae quot unusquisque habeat mensis. Nonas quot habeat unusquisque mensis. Idus quod habeat unusquisque mensis.
- 8. Forma, qua nomen Domini papae in terra sua, vel Imperatoris in imperio, vel regis in regno, debeat in instrumentis apponi.
- 9. Locus, in quo recitatur instrumentum, quis, & qualiter est in instrumento in eodem confesso ponendus.
- 10. Testes sub qua forma debeant in quolibet instrumento apponi.
- 11. Nomen tabellionis & praenomen eius debet formaliter in instrumentis contineri, & cuius auctoritate sit notarius.
- 12. Sententiam proferens, vel constitens per instrumenta, quibus uerbis uti consueuerit.
- 13. Tabellio semper debet in instrumento dicere, se fuisse rogatum alias eo motuo vel non recordante de rogatione instrumenti, non ualeat instrumentum.
- 14. Tabellio dicitur seruus publicus.
- 15. Tabellio debet in instrumento suum signum apponere.
- 16. Publicationes apponi solita in principio cuiuslibet instrumenti.
- 17. Per unum instrumentum conficitur in prima, uel tertia persona, aut per verba de praesenti, siue de futuro, non est vis.

¶ Instrumentum qualiter publicetur.

2. § Breuiter commemoremus qualiter instrumentum publicetur, super quo scire debes, quare dicitur publicum instrumentum: quod dicitur, ut j. s. nunc dicendum in prin. Item scias, quod instrumentum publicum duo debet principaliter continere, s. factum, quod dicitur contractus, quia inter partes contrahitur & ordinatur: & etiam publicationes. Circa factum autem huiusmodi non insitimus, nam super negotiis & contractibus instrumentorum formas per totum hunc librum inuenies ordinatas, igitur ad praesens circa publicationes nostra refertur intentio eorumdem. ¶ Sunt autem nouem regulariter, quae faciunt publicationem, scilicet inuocatio nominis Domini: anni eiusdem, indictionis, dies contractus, nomina Imperatoris, vel Papae, uel Regis: item locus: testes: nomen tabellionis, & eius signum & haec debet hodie quodlibet instrumentum publicum per ordinem continere, ut in authent. ut nomē Imper. praep. docum. s. j. Col. v. & C. de fide instr. contractus. & j. s. instrumentum, ver. item quod non est. & seq. Alius tamen ordo non secundum Acc. C. lib. x. de tab. l. generali. & de praemissis singulis aliqua profequamur. ¶ Ante omnia igitur, solet inuocatio Domini nostri IESV Christi praemitti, ut in authent. ut nomen Imper. praep. docum. s. si qua uerbo, quod fiet hoc modo:

FORMA In nomine Domini, amen. vt xxiii. dist. in nomine, ex b. tr. de testi. in nomine. vel, in nomine domini nostri IESV Christi, vt C. de off. praef. praef. Afri. In nomine domini, vel, in nomine patris & filii & spiritus sancti, Amen, vt lxxiii. di. in nomine patris. & haec inuocatio semper imponenda est in arduis perpetuis que instrumentis: in minoribus autem & intra tempus breue de facturis, & in publicationibus actuum iudicialium, nisi sit sententia diffinitiva, non est vis eam omitti, inchoando sic instrumentum, Anno domini, & c. quamuis & in quolibet instrumento decens sit ea poni. Cū dicta etenim in nomine Domini facta sunt, vt 26. q. vi.

ADDITIONES.

- a. Publicationem. ¶ Roland. in fin. sui operis, licet de his omnibus mentionem faciat, sex tantum dicit substantialia, scilicet secundum, 3. 4. 6. 7. & 8.
- ¶ ADDE, quod in rubrica de no. oper. nuncia, communiter tenetur, & in processu C. quod inuocatio Domini nominis non sit de solennitate.
- b. Nomen. ¶ Facit 18. q. 3. quam sit in prin. & de dolo & contu. veritatis ante fin.

q. vlt. non obseruatis & q. vlt. non liceat ¶ Nam omnia recte & compenter geruntur, si principium sit decens & amabile Deo in auct. quomodo oportet episcopi & ecclesiarum ad ord. puen. circa pri. Vbi enim Christus non est fundamentum, nullius boni operis super edificium ¶ q. j. cum Paulus Hinc est, q. Imperator in sui initio inuocat nomen Christi dicens: Deo nobis auxilium prebente, &c. C. de episcopi & cle. deo nobis.

4 ¶ Subsequenter ponuntur anni Domini concurrentes tempore initi contractus: uel rei, super qua conficitur instrumentum: quod fit hoc modo.

FORMA. In nomine Domini, amen. Anno a natiuitate eiusdem millesimo cclxxj. vt 23 dist. in nomine Dñi. in princ. & j. instrumentum ergo uer item q. non est ibi. quod si non precedat in uocatio nominis Domini, dicatur tamen simpliciter, anno Domini millesimo, & c. iunge, quod est in præ. ver. item q. non est. Quodq. uero dicitur, Anno ab incarnatione Domini M. & c. & hoc secundum morem quorundam locorum, in quibus incipiunt computare annos Domini ab eius incarnatione, ut in præ. c. in nomine. Verum q. anni Domini apponantur, dicunt quidam hoc de consuetudine solum insolitum, non iure inductum & tamen si non ponantur, non ualeat instrumentum, ar. in præ. §. si q. omne hoc in dicit, prin. ibi, & quot, & c. Sed tu dic, in præ. c. in nua uero. & eo. ti. in.

5 ¶ Post annos Domini, supponenda est indicatio hoc modo:

FORMA. In nomine Domini, amen. Anno a natiuitate eiusdem M. cclxxj. indi. ti. ut probatur in præ. ca. in nomine. in prin. & præ. uer. item q. non est ibi. & c. de iust. cod. consue. in

a si. ex. de si. i. ult. inter due. hos §. si extra. in auct. ut nom. imp. præpon. §. unde sancimus. Et ut scias, quid sit Indictio. no. q. dist. 1. est ad indicendo. i. p. recipi. lo. si ne i. b. do. vñ. in dictio. i. i. i. u. si. uel præceptum: ar. 16. q. 7. in uires. & c. de sic. ecclie. placet. Cæsar enim Augustus edictum proposuit, ut describeretur uisuerfus orbis, i. ut quilibet altimaret bona sua, describēs orbem sub tributo sibi singulis 5 annis red dendo: quod quidē tēpus diuisit p. tria lustra: sive quinquaria, ut sibi primo lustro, sine quinquennio, ei secundo pro fabricandis aranis erozaretur in secundo lustro sive quinquennio, argentum pro stipendiandis militibus solueretur: tertio uero aurum. ratio deputandum tribuere tur, ut necessitatis tēpore pro Republicæ defensione expenderetur: uel, secundum alios, ut inde simulacra fabricaretur. Sic igitur exactis 5 annis ulterius non præcedebatur, sed rursus a capite reincipiebatur, ab his transcurtis quindecim annorum indicatio uocabatur: tanquam fuit auctoritatis in dictio, vt nullus sine ea fieret contractus, nec priuilegium nec testamentum, nec alia scriptura solennis: & etiam hodie eandem ob in. et de iure auctoritatem, ut in præd. conor. quamuis in hoc itemus consuetudini regionis, ut extra de fide. i. m. c. d. lectas. ff. de legib. de quibus ad fi. xi. dist. in his. Sicut ergo olim ultra 15 annos indicatio non protendebatur, sic etiam nec hodie: mo. omnis indicatio, aut est prima, aut secunda, aut tertia, aut quarta: & sic de singulis vsq. ad quintamdecimam inclusiue: ultra autem non proceditur. sed ad primam iterato reditur: sicq. perpetuo fieri: & ut præmissi, sparium suo cursus 15. annorum indicatio proprie dicitur. Abusum tamen hodie vniuersi quisque annis ipsius quidene, Indictio nunc computatur: nam in primo anno indicatio dicitur in dictio p. i. in. in secundo indicatio secunda, & sic de aliis vsq. ad 15. sed exponi debet, Indictione prima, id est, primo anno indicationis, in dictio ne secunda, id est, secundo anno indicationis, & sic de aliis. Est igitur Indictio nomen æquiuocum ad tria, videlicet ad spaciū 15. annorum: secundo ad quē. ibet illorum 15. annorum. tertio ad tria lustra in quindena contenta. Ceterum si uis scire, quorū sit annus indicatio, diuide annos Domini p. quindenas, quoties poteris: quia tot annis indicationis cursus concluditur, ut præmissi & adde tres, quia tot præcesserāt de indicatione, quando Christus natus fuit: uel quia præmissum ed. Cæsaris tribus annis præcessit natiuitate Christi: & quot fuerit summa remanens, tãra erit indicatio, seu annus indicationis. Verbi gratia: Pone, q. sunt anni Domini M. i. ecce mille & 1. anni sunt diuisi recte p. quindenas: super sunt adhuc 9. ad complendum dictum numerum: quibus adde tres, ut dixi, & sic sunt 12. ergo indicatio erit 12. ut probatur in præ. c. in nomine. in princ. Item hodie sunt anni Domini milie cclxxj. mille cix. sunt recte p. quindenas diuisi, super sunt xi. anni ad præmissum numerum complendum: quibus adde tres & sunt 14. ergo indicatio est 14. Item in anno proximo futuro, computabitur M. cclxxij. ex quibus ut dixi, mille dugenti lx. sunt recte diuisi, & super sunt xij. quibus iunge tres, & sicut xv. ergo indicatio erit xv. Item in sequenti postmodum anno, dicitur M. cclxxiii. & indicatio erit prima, nã tunc super sunt xvi. quibus adde tres & sunt xvij. ergo oia quindena est expleta, & superest unus annus: & sic indicatio erit prima: & sic de aliis. Vnde uersus:

Si per quindenas Domini diuiseris annos,
His tribus adiunctis, indicatio certa notatur.

¶ Præmissa aut vera sunt, secundum eos, qui in indicatione mutant in natiuitate Domini, sicut & annum: & bene: quia tunc notum Rex, noua lex, & noua sunt omnia. ar. ext. de constit. translatio. & c. etiam secundum eos qui eam mutant in Calendis Ianuarii, sicut & annum, quod non placet: & est, secundum eos, qui eam mutant in Incarnatione Domini, s. cal. Aprilis, sicut & annum. Porro quidam mutant annum s. cal. Octobris, sicut & ante Christi aduentum fiebat. Vnde uersus:

Incipit Octobris octauis ille Calendis.

Vnde hi discordat a primis in computatione indicationis, saltē in tēpore: quod est ab octauo Calendis Octobris, usq. ad initiū anni sequentis, usq. ad natiuitatē Dñi, seu usque ad Calēdas Ianuarii, seu usq. ad festū incarnationis, licet in residuo tēpore concordent. uerbi gratia, cum computamus, anno Dñi M. cclxxi. toto illo anno secundum primos est indicatio 14. secundum illos uero quicā mutant viii. Cal. Octobris, est xv. ab eo tēpore, quo eā mutant: & sic dist. cordat saltē usq. ad initiū sequentis anni, & nō ultra: quia quā primos ex tēpore erit xv. Si igitur uelis inuenire indicationē, q. ē ab viij. Cal. Octobris secū dū illos, usq. ad natiuitatē Dñi, siue ad Calēdas Ianuarii subsequēris, seu, secundum alios, usq. ad festū incarnationis, iunge annis Domini quatuor, diuidēdo eos, ut dixi, si que, secū dū eos, certa indicatione inueniet. Circa tempus autē mutatē indicationis, regionis est consuetudo seruanda: arg. lxxv. di. vii. nam. 12. di. illa. ff. de legib. de quibus ad fi. xi. di. in his. quæ p. fuerūt ne considerata, tēpore instrumenta concordant. quæ prima facie p. uarietatem indicationis falsā uidentur Cōsilio autem, quod ubi nulla super hoc anno consuetudo, ut omnis scrupulus euitetur, indicatione una cum anno mutetur.

7 ¶ Post indicationē subsequēter ponitur dies & mensis, in quo conficitur instrumentum, ut j. instrumentum uer. item q. nō est ibi. & j. uer. & nō. q. tabe. lio. in fi. Q. diuersimode fit. q. h. que. n. dicitur sic: Prima die Maii, secūda die intrate Maio: & sic de singulis vsque ad xvi. inclusiue: elapsis autē xvj. diebus mensis dicit 15. die ex eunte Maio: decima quarta die ex eunte Maio: & sic de singulis vsque penultima, quæ est die penultima Maii, & ultima, q. vltima die Maii: & sic de singulis mensibus 31. diem habentibus obseruatur: in his autem, qui 30. dies habent, proceditur eodē modo a prima die mensis usque ad xv. die em per hanc dictio: intrate: quibus finitis per alios 15. sequentes proceditur p. indicationē ex eunte. nunquam tñ in prima die, mensis ponitur Intra te: nec in penultimo, uel ultimo, Ex eunte. Sic seruatur Bon. sec. undū Rolan. Vt autem scias, quot dies quilibet mēsis habeat, in ta uersus:

Iunius, Aprilis, Septemque Nonemque tricenos,
Vniplus reliqui. Februus, habet octo vicenos.
¶ Cui, si bissextus fuerit, super additur unus.

Quandoque uero dies mensis ponantur per ascensum hoc modo: Prima

ADDITIONES.

- a Contra. ¶ Ibi, & in l. Codic. quæ præcedit, & in auct. quæ sequitur in prin. not. in materia ista.
- b Quinquennio. ¶ Quod facit unum lustrum, ff. local. item queritur. §. qui impleto.
- c Fabricarentur. ¶ De his etiam metallis sunt tres coronæ, quibus successiue & a diuersis coronatur Imperator, vt no. in elem. de iur. iu. Romani. §. porto in j. gl.
- ADDITIONE. Et an Imperator habeat administrationem ante coronationem, vide late per Oldrad. consil. 180. incip. quæstio est. Et an dicatur Imperator ante coronationem, & quid si in loco debito coronam non possit recipere: vide lo. de. Turrecrein. c. j. col. 4. uer. saluo debito. dist. 23. vide Bar. in prin. Digestorum. in fi. vbi dicit, q. ante coronationem nō est Imperator, sed rex Romanorum, per text. in c. venerabilem. de elect. Hen. Ferran.
- d Mutetur. ¶ De indicatione remitt. dabo ad duas quæstiones s. instrumentum. uer. item quod non est.
- e Dies. ¶ Hora diei necessario ponenda non est, nisi in causa, ff. quod vi. aut clam. l. aut qui alter. §. 1. Contractus autem si fieret circa mediam noctem, attribuitur diei præcedenti, post uero attribuitur sequenti, ff. de fer. more Romano. ext. de off. del. consil. l. Lex superius allegata ponit calum in illos qui edificare uolens, ne a. cur. clam. edificasse, denunciat hoc ei, quæ suspicatur prohibitorum, quæ huius denunciationis debet scribi dies & hora. Veritas habet, q. regulariter instrumentum necessario non debet habere horam actus, de quo constituitur expressam. Tamen quandoque expedit poni horam: ut pone. lata sententia calendaris hora 3. qui appellatur mensis ante certum, faciat illud opponi in instrumento: alia oportet esse per testes probare horam. Omnis ergo hora uera non ueritatē tenet, sed agitat appellatorem. Idem dico in omnibus hendiis num. qui terminus hinc certa parte diei. Idem, quando sis una die ferri expedit, q. fuit prius: facit de testib. e. uide in regula, cum sint partium. lib. 6.
- f Vnus. ¶ Et quomodo hoc fuerit necessarium, si fuit super glo. pen.

Prima die Maii, secunda die Maii, & sic ascendendo gradatim vsq; ad penultimam diem in qua & est in vltima die, sicut s. & sic multi in Romana curia tenent Tertio modo prima die Maii, secunda die Maii, sine ditione Intra: & sicut que ad medietatem mensis postmodum vero in sequentibus diebus dicitur, Exeunte, ut s. & sic in regno Sicilia dicitur obseruari Quarto modo ponit dies p calendis nonas & id. Et nota, qd Ianuarius & Augustus & Decem ber habet xix. cal. Iulius, & Martius, & Maius habet xviii. cal. Iunius, Aprilis, September, & Nouember habent xviii. calendas. Februarius autem habet xvi. calendas. Nonas autem & idus colligitur per hos versus:

Sex Maius nonas, Otober, Iulius & Mars. Quatuor, at reliqui, tenet idus quilibet esse.

8 ¶ & que hic desunt, vide in præd. vers. item quod non est ibi. ¶ Post diem quoque ponit nomē dñi pape in terra sua, vel Imperatoris, vel Regis in imperio, vel regno eorum hoc modo: FORN. A. Præsidente tali papi, vel imperante tali Imperatore, vel tali Rege regnante. In curia etiam ponuntur anni, quibus Papa sedet hoc modo: pontificatus dñi Clementis pape quarti anno quarto hæc pbanitur in aur ut nomē Imp. præ. doc. & i præ. ver. ite qd hñ est ibi, licet dicat, qd id poni debeat i principio instrumēti.

9 ¶ Post nomē principis est et apponendus locus in quo recitatur instrumētū, Locus autē duplex est, scilicet in vltimo, vel in castro: & est locus loci specialis, in quo cōstitit est, qd fit hoc modo. Actum viterbii in domo Ioannis quondam Gerardi Sanichiani factoris in camera superiori ciuitatis domus, in parochia sancti Syluestri, vsq; sub portica talis domus: & vide super hoc in præ. ver. item quod non est ibi: & seq. a

10 ¶ Post locum testes ponuntur: & hoc quandoque per nominatiū casum, hoc modo: Interfuerunt P. & M. testes ad hoc vocati, & rogati. Quandoque per genitium hoc modo: Acta sunt hæc in pntia P. & M. testiu ad hoc vocatorū & rogatorū. Qñq; p ablatiuū, & hoc modo: pntibus P. & M. testib; ad hoc vocatis & rogatis. Licet autē in quolibet instrumēto tabelliones vsq; apponant testes fuisse vocatos, & rogatos, tamen de iure hoc non est necessarium, nisi in quibusdam casibus: quod dic, ut s. de teste, §. j. prope fi. uer. item quod non fuit rogatus c.

11 ¶ Post testes autē ponitur nomē tabellionis: & dēt poni nomē & prænomen eius, & cuius auctoritate sit notarius, hoc modo: FORM. A. Ego Iacobus Tudini, de Podio bonici, sanctæ Romanæ ecclesie, vel imperialis, vel talis episcopi, vel comitis auctoritate publicus notarius, his omnibus interfui: & rogatus hæc scripsi. In testamentis autē dicitur, Omnia de mandato dicti testatoris scripsi, & in publicam formam redegi. Item in sententiis & processibus iudicium, dicitur De mandato talis iudicis scripsi, & in publicam formam redegi: & vide §. j. prox. vers. sed nunquid.

12 ¶ Sed in sententiis & confessionibus & huiusmodi, consuevit sententiam proferens, vel confitens loqui, ut §. e. instrumētū, vers. item opponitur, quod instrumēto perditio, hoc modo: FORMA. Ego talis in tali causa, sic pronuncio, vel sic pteor, vel dico: & post subiungit sic: In cuius rei testimonium & memoria futurorum hoc præfens publicū instrumētum per talem notarium j. scriptum fieri iussit, iussit, & meo sigillo signaui. Notarius vero postmodum sic se subscribat.

FORMA. Ego talis, tali auctoritate notarius, prædicte prolationi, vel confessioni, vel prædicitis interfui, & ut s. legi, auctoritate & mandato præditi iudicis vel confitentis, vel protestantis fideliter scripsi, & in publicam formam redegi, & meo signo rogatus signaui. Acta sunt hæc, die, & loco talibus, præ. entib; talibus, & c. Iudex quoque, vel confitens post se in scribendo. Et ego talis huic instrumētū me subscribo: sed hoc non habetur in usu: & notabiliter post subscriptionē notarii dixi de loco, die & præsentibus, ad hoc ut ipse notarius videatur clarius testificari, de ipsis. Non enim testificatur de singulis in narratione iudicis, seu in sententia contentis, sed solum de sententia prolatione: ut dicam §. j. restat. ver. in summa. & hæc in sententia ordinarij. In sententia vero delegati qualiter subscribet, vide §. de sententia, §. ut autē. ver. si autem sententia præmissa probatur, q. xii. §. quoties. prope fi. d. & xii. q. 2. ij. cū redemptor. & de pte. di. ij. ego Berengaricus, ppe. fi. d.

13 ¶ Et nota, quod tabellio semper debet dicere in instrumēto, fuisse rogatum facere instrumētum, eo enim mortuo, vel nõ recordante de rogatione instrumētū, non valeret instrumētū. si autem uiuere, & recordaretur, crederet sufficere in hoc eius testimonij solum: ar. in aut. de tabe. in prin. & de fide inf. §. si vero. Alii tamē dicunt, quod semper præsumitur rogatus ut in rem nunquid. Et scias, quod cum officij tabellionis & commune, quando notarius rogatur a partibus, qd in auth. Col. 4. de tab. §. nos ientur, & inde dicitur, debet esse in oculis, id est diligenter cõstita debet agitur, in auth. c. i. §. nos autem. Si tamē si fa

cit, nihilominus valet instrumētum, licet sit magna suspicio eo trailud, qui i. occulte rogatus est. & est ex hoc notarius pñicus dus, ar. ut eccl. bene. ut nostrum. ext. de claudel. de fpon. c. i. §. si ne. ext. de elec. quia propter. in fi. Sed si instrumētū suspensum est, ergo uidetur abiciendum, nisi producens approbauerit illud, C. de proba. iubemus. & ff. l. j. sed ibi loquitur, quando scriptura vitata est, vel alias suspensa ex sui forma, vel pp. rasuram, ext. d. fi. in st. inter. alias autē secus: quia licet aliqua suspiciones adint, tamen ualet, nisi alias cõtra illud probetur, nec propter solā suspicionem cassandum est, ar. ij. q. j. primo. secundu Papam, §. restat. in prin. & si notarius negetur rogatus fuisse, debet illud producens probare per testes, ut videtur C. de iure deli. l. fi. si autem dubi. ibi. & inbenti ei tabel. & c. Vtrum in conficiendo instrumētū exigatur i. ius partiu, & qualis, no. §. j. prox. uer. sed nunquid & seq. Debet etiam instrumētū continere tempus rogati instrumētū, in auth. de tabel. §. si quod esse debet idem cum tempore celebrati contractus. si enim aliud esset, puta quia ferret testimonij d. præteritis, non ualet, secundum Papam, ext. de cohob. cler. tua. §. 14. ¶ Sed pone: T. promisit mihi x. quibusdam præsentibus, & etiã tabellione: processu temporis peto, quod tabellio inde conficiat publicum instrumētum, cum ipse, ut dicit, bene teneat. in memoria sua nomina præsentium & seriem verborū? Resp. dicit T. qd hoc facere nõ potest: quia non fuit rogatus, nec ad hoc vocatus, vt s. uer. prox. Itē si non rogatus scriberet, suspensus esset: quia tē ingereret, ff. de proc. quæ omnia. In cõtrarium facit quia ipse ser uo publico dicit, ut in st. de adop. §. nõ aliter. Vnde publice seruire debet: nec est necesse, quod sit rogatus, sed sufficit eū fuisse pntem. nã & testis non rogatus potest testimonium ferre, ff. de test. ad fi. Et tabellio inter testes numeratur, ff. de testa. Domitius. Sed prius dictum verus est: ut §. j. prox. uer. sed nunquid & seq. Quod ter autem tabellio se in instrumētis alienis exemptiatis subscribet: 15 dicit, ut §. j. pro. ¶ In fine autem post omnia suam apponat tabellio signū, ut per illud, & alia cuiusdam paratio non possit, cum necesse fuerit. C. de alie. l. fi. & in auth. de fide inst. §. oportet aut. h. in prin. Col. 6. d. Quod contractus & instrumēta nant, quod testes adhibeantur, ac signum instrumēto apponatur a veteri Testamento habet. legitur enim Ieremia xxxij. c. in fi. Agri pecunia ementur, & in libro scribentur, & imprimetur signū, & testis adhibebitur

ADDITIONES.

- a Seq. ¶ Nihil ibi ponit de loco loci, sed ibi addam super ver. quid si locus. ¶ ADDE, vt plene per Ang. p. 230. Sufficit pñ. si locus tacite est appositus per conuentionem causata tenet Bal. conf. 277. §. lib. b
- b Rogatus. ¶ Dicit Ac. ultra prædictam auth. de inst. cau. §. sed & si q. quise quod notarius in hoc & in similibus debet esse uniformis, ut facilius fiat comparatio: aile. c. i. §. si uero nullus. & tex. illius, & §. j. allegati probat quod dicit ille uer. uult enim, qd ante instrumētorum completionem adhibeatur ex scripto testium pte. etia. Solet autem hæc uocari subnotatio, in qua scribuntur nomina testium & etiam cognomina, si sine illis esse potest dubium in nomine, ff. de test. ad testium, §. si quis ex testib; a. & c. hæc consulsissimã. circa princ. Scribere autem non tenentur ipi testes in scriptura publica tabellionis: in priuata secus, in qua testes subscribunt, C. de i. l. contractus. §. j. qui potest pig. h. l. scripturas. Principalis tamen tenetur subscribere, in auth. de fid. mlt. §. oportet. C. qui testi. fa. poss. hac consulsissima. de iure deli. l. fi. s. in autem dubius, qui tunc si nescit scribere, scribit vnus ex testibus, uel adiungitur alius notarius, uel testis, qui subscribat in dictis legibus.
- c Rogatus. ¶ Vide, quod ibi scripsi.
- d Et. ¶ Quod sequitur, vide quasi ad literam e. ti. c. j. vt scripsi in magna gl. uer. nunc derogatione.
- e Neque. ¶ Et C. de falsis. si quis decurio, & q. ibi no. in vl. glo. Non obstat, vt i. restes. §. j. ad fin. quid ergo, si dicitur, in fi. quia a huc est simpliciter scribere, quam subscribere etiam se rogatum, ut ibi dixi. ADDE videndum Ang. conf. 274. ex theme & ex actis.
- f Nunquid. ¶ Ibi allegat ad hoc tria iura, & remittit ad similia. Istud autem dictum placet Acc. in §. nos autem, statim allega in fine 4. gloff.
- g Tua. ¶ Vt scripsi in dec. i. c. ti. ad fi. 2. col. ver. tempus autem, & glo. de ver. sig. abbate. super gl. ex hoc.
- h Col. ¶ Iste s. non dicit qd tabellio teneatur signum apponere, sed conditionaliter loquendo dicit, qd vbi signum appositum, iudex debet ex illo comparationem facere: lex finalis præ allegata non loquitur de signo notarij, sed consulsissimã. l. x. c. lib. x. de conuen. sif. deb. quam ad oblegat Alb. G. l. e. ci. ante finem, non ponit subnotationem pro signo: imò pro subscriptione, quam in apocha solutionis facere debet exactor debitori fisci, vt ibi no. Cum igitur nullo iure caueatur, signum necessario, uel substantiale, apponi debere, restat propter illius defectum instrumētum non vitari. Primum patet, ponderato præ. §. oportet. & præ. auth. de tabel. & c. in auth. vt nomen imper. & c. Licet ergo sit commendabilis solennitas, in instrumēto ponenda, non tamen ipsius quasi minimæ solennitatis omisio vitat instrumētum, ff. de ven. inf. l. j. §. si. ff. de integ. rest. min. l. sclo. & fiet, quod de ceterorum locorum consuetudine sequitur. Item Actus bñific. C. de tab. l. general. lib. x. in gl. libertus. & facit, quod s. dixi in prin. post Rolan.
- A D D E, cum hac opt. videtur transire Ang. conf. 230. Et addet, qd subscripção, vel signum nõ potest per notarium alteri demandari, Bald. in l. singulo s. per illum tex. ff. de testa.

a dhibetur. In quibusdam tamen locis, ut Narbona, tabelliones non videntur aliquibus signis, sed solum se in instrumentis subscribunt: & licet in hoc sit regionis consuetudini standum, ut in conc. q. 3. ver. post annos ibi, quamuis in hoc stem, & c. & ibi, circa tempus, autem, & c. tamen vtile est & honestum, unumquemque nota riu suu proprium habere signum. ¶ Illud autem non est omitendum, quod quidam a principio instrumenti omnes publicationes ponunt, propter nomen tabellionis, ut 28. di. in nomine. in prin. Ro. lan. aut tabellio Bonon. egregius, dicit b melius fore, quod res in principio ponant: sillæ, quæ notat tempus instrumenti, puta anni Domini, indictio, & dies: & tertia, s. nom. principis, in cuius puia conficitur, ubi hoc est fieri consuetum: alia vero tres, s. locus testes, & nomen tabellionis, & etiam quarta, s. signum notarii, in fine ponantur. Quidam tamen signum in principio instrumenti, & in fine apponunt. In sententiis vero distinctiuis & interlocutoriis omnes publicationes in fine ponunt licet sit ar. contra in pd. c. in nomine in prin. c. ¶ Illud etiam scias, quod non est vis, vtriu instrumentum conficiatur in prima, vel tertia persona, siue per versa ba de presenti, siue de preterito: quod dicit, vt j. §. instrumentum ver. item opponitur, quod instrumentum. Qualiter autem libellus appellationis scribetur in actis: & qualiter formabitur, cum in p. sententia alterius iudicis appellatur, non eius. a quo appellatio interponitur: no. j. de ap. §. off. autem eius. Quibus iuribus specialiter instrumentis renunciari consueverit, no. j. de renun. & p. h. i. o. e.

ADDITIONES.

- a Adhibetur. ¶ Gratiissima fuisse Rolandino huius auctoritatis notitia locandæ ad finem sui operis, ubi remisit in prin. huius §.
- b Dicit. ¶ Et est ultimum verbum sui operis.
- c Prius. ¶ Arbitrarium est, ut ex superioribus patet.

SUMMARIUM.

- 1 Scriptura propria quomodo ex rogationibus poterit exemplari.
- 2 Instrumento casu perditio an possit tabellio, qui illud scripsit, ad solius pendentis petitionem rescire. & nu. seq.
- 4 Mandatum partium an exigatur in confessione primi instrumenti.
- 5 Insuper utrinque contrahentis an sit in conficiendo instrumentum necessarium.
- 6 Tabellio non debet in instrumento aliud apponere, quam quod ei iniunctum est.
- 7 Obligationes profunt & obsunt partibus, non instrumentum.
- 8 Instrumento debiti cancellato, an debitor sit liberatus.
- 9 Creditor debet apocham facere debitori.
- 10 Solutione eius quod debetur, tollitur omnis obligatio.
- 11 Instrumentum continens alicuius rei debitum, non debet resciri, nec iterum ex rogationibus exemplari.
- 12 Publicatio, seu exemplatio, quomodo contra aliquem sit facienda.
- 13 Instrumentum ruptum, aut amissum, qua forma recipi possit.
- 14 Creditor petens instrumentum debiti perditum resciri, qualiter se debeat habere.
- 15 Creditore nolente & petente instrumentum debiti perditum, aut ruptum resciri, si debitor se opponat negans se debitor em, an sit audiendus.
- 16 Debitor instrumentum debiti amisso, negans se debitorem, debet probare se soluisse.
- 17 Instrumentum de rescissione alterius instrumenti, continere debet causam rescissionis.
- 18 Copiam iudicialium volens alteri partium facere, quomodo exemplum inchoare debeat. ¶ Scriptura propria qualiter exempletur se resciat.

3. §. Postquam de instrumentorum publicatione ac p. e. atione docum. vtile esse c. sem. de p. prietate alias p. prias id est p. priam manu p. fectæ scripturæ ex p. latione, & de eius rescissione, aliqua memorare. Et priusquam ad hæc p. ueniat doctrinam, no. 2 quod aliud est exemplar, & aliud est exemplum. Exemplar, dicitur ipsa originalis scriptura: exemplum vero quod etiam vocatur index, vel transumptum, est scriptura ex p. plata, seu sumpta ex priori, seu originali scriptura. Vnde uersus.

Exemplar generans, exemplum quod generatur.

Exemplari aut publico fides adhibetur, exemplo non: quod dicit, vt j. §. nunc dicendum. prope prin. ¶ Si igitur propriam scripturam iterum ex tuis rogationibus exemplare velis, & sumere, potes id facere auctoritate propria, quoties opus erit, ut j. dicam, scribendo eam per ordinem, sicut primam, nulla tamen de priori habita mentione, dum tamen illi personæ exhibeatur, cuius interest: & ad quam spectat, vt ff. de eden. prator. §. j. vt puta priuilegiata instrumenta, exemptionalia, & cuiuscumque; contra actus mobilium, vel immobilium rerum, item testamentum procuratorium, emancipatio, ture

la, & cura, & quælibet alia scriptura, de qua & per quam nullum imminet periculum, nec alteri partium sit præiudicium, et si plures eiusdem tenoris inueniantur, ut j. dicam. Sepe etenim ad eandem quis duplicata uult habere instrumenta. hæc probantur ff. de testa. vnum testamentum. ff. de his que in testamen. delen. l. si ff. de bo. possecundum tab. l. j. §. si quis in duob. licet sit ar. 3. ext. de refer. b ex tenore b. dum tamen stat eundem forma, & data: vt dixi. Inde est, quod cauti tabelliones, cum partibus exhibent instrumenta, sibi etiam in suis registris retinent ipsorum instrumentorum formas: quod fieri vtile est. Nam primis casu deperditis, facilius sub eadem forma rescire poterunt: sed & si de fide priorum quomodo libet hæc situr ad registrum ipsorum poterit recursus haberi, in auth. de tab. §. illud quoque. Col. 4. debet enim instrumentum resciri sub eadem forma, qua prius erat, si casu perdat, ut dixi. Verum tamen non est vis, utrum rescitum loquatur in prima, uel in secunda persona, quod dicit, ut j. §. instrumentum quoque. ver. item opponitur, 2 quod instrumentum. ¶ Sed nunquid casu perditio instrumenti tabellio, qui illud scripsit, potest ad solius pendentis rescire petitionem? Videtur ex premissis, quod sic, & ar. C. li. x. de discussor. l. 2. cum suis concor. c. & ext. de conuer. coniu. dudum. uer. verum, & c. ext. de fide instr. c. pen. ff. de eden. prator. §. j. Sed dic contra, ne d. tur occasio mali, nam soluto debito, illud iterum peti posset instrumentum in fraudem rescitum, ut iam dicam. Iudex tamen poterit summarie cognoscere de amissione, & quædam alia fieri poterunt, ut j. dicitur in ver. nisi. Si autem nemini per rescissionem paratur præiudicium, potest resciri sine iudicis auctoritate, vel parte altera non citata, vel amissionem non probata, vt s. dixi: & p. batur in præ. c. dudum. quia cum ibi vterque coniugum per instrumentum continentiam per penam promississet, nunquam a voto poterat resciri: ut 23. q. v. q. d. Deo patri. xvii. q. j. qui bona, quia actio semel extincta amplius non reuiuiscit, vt de conf. di. 4. que ris uersus prin. ff. de solut. qui res. §. aream. idcoque cum renuntia tio iuris, quod ibi illi C. habebat in L. quondam eius uxorem, apparet per instrumentum, ius illud non poterat resciri: nec alio instrumentum, super illa absoluta renuntiatione rescitum: imo potest reuocatio confirmaretur, si quibus ibi non generabatur præiudicium ex rescissione instrumenti. Confutatio tamen, quod ubi aliqua oritur suspicio iudicis auctoritate, vel saltem parte altera vocata rescitum, d. tur, ar. ext. de off. arch. ad hæc. in fin. C. de auctorit. præstan. l. fin. c. 3. ¶ Pone ergo: promissum per instrumentum mihi soluere centum, si que ad pacha, ex quavis causa: soluisi, & tibi restitui instrumentum, uel illud cancellari, uel fregi demum adeo tabellionem solutionem humiliter ignoratam, dicens me casu instrumentum crediti perdidisse, nunquid statim debet illud rescire? & si rescierit, nunquid ualeat? Dic, quod non: quia sic posset bis debitum repeti, & fraus fieri: cui obuiandum est, ut prædixi. ext. de refer. In talibus ergo debet ordinarius adiri, & de amissione: sibi fides fieri, vt ex 4. de priuileg. cum olim. j. in fi. ¶ Sed nunquid in conficiendo primum instrumentum exigatur mandatum partium, vt eidem dicitur, rogo, vt mando, vel concedo, uel delego, quod facias instrumentum. Et videtur, quod sic, ext. de fide instr. cum P. & in auth. de tabel. in prin. ibi, non esse a se delegata, & c. & nos autem ibi, omnibus modis adiungatur, & c. sed aliud in teste, qui sortuit, ualeat ff. de te. ad fi. nisi in casibus, ut s. de teste. §. j. prope fi. ver. item quod non fuit rogatus. ¶ Item nunquid est necessarium iussus utriusque p. hentis Distingue secundum Azo. f. & Vin. §. nam si commune sit negotium, puta in gratiam, uel præiudicium utriusque, tunc utriusque

ADDITIONES.

- a No. ¶ Incipiunt uerba Rolandini parte x. c. j. & 3.
- b Tenore. ¶ Ibi ex quo diuersi sunt iudices, dicuntur diuersa rescripta: scilicet si iudex essent iudices eadem data, & forma, ut ibi no.
- c Concor. ¶ In v. gl.
- d L. si. ¶ Dixit Nicolaus, ubi s. g. nullum est instrumentum super actu qui, uel cuius effectus pendat ex uoluntate partium, quin eius rescitio possit alteri præiudicare: quia posset illud esse reuocatum de consensu partium: & ideo non congruit, secundum eum, de instrumentum uenditionis, uel locationis explicare. Item, ut dicit, talis cognitio non pertinet ad tabellionem, sed ad iudicem: facit j. ver. prox. in fi. & si bene aduersus hoc dictum non dicitur, quod est dictum de dec. dudum, quia ibi effectus non pendebat ex uoluntate partium ut ibi dicitur. ADDE, ut per Alex. conf. l. ix. j. lib. e. Fieri. ¶ Supple, parte vocata: facit: quod scripsit, e. ti. cap. fi. in prin. magna gloss. in uer. illud autem tenendum, ad hoc facit etiam decretalis, que sequitur. ¶ ADDE, an sufficiat facere fidem per iuramentum, Alex. conf. l. viii. j. lib. f. Azo. ¶ Qui hoc, & quod præcedit, no. in §. nos autem, qui sequitur. g. Vin. ¶ Qui hoc, no. in dec. cum P. e. ti. & eius etiam fuit totus uer. præcedens: & de hoc per Ion. e. ti. c. j. ubi scripsit, in gl. magna, ver. quidam tamen dicunt, & est in 3. col. ¶ ADDE, an notarius debeat esse rogatus ab ambabus partibus Alex. conf. l. x. vol.

asserit amississe. sic enim seruat iuris ar. ff. de bo. au. et. iur. pos. cum plures ad fi. C. de testa. l. testamēti adhibita tali solemnitate. C. de ditor enim faciet corā iudice debitorem vocari, uel aliu, q. ex hoc ladi possit. ar. ff. de edē si quis ex argētariis. §. ff. de bo. au. et. iur. in. pol. l. si. §. si. itē. auth. ar. si. ar. si. fili. §. j. ex de te. significauit. b. ga si ueniens pteatatur debiti, & dicat se adhuc creditori teneri. I. re, uel in pecunia, in instrumento debiti contenta, quodque non uult cōtradidicere, uel se instrumenti perditū refectioi opponere, tale tunc iudex a creditore exigat iuramentum.

¶ **FORMA.** Tu iurabis, quod instrumentum illud, quod refeci peris, nullo dolo a te, uel alio nomine tuo, uel te sciente adhibito perdidisti: quodque nescis ubi, uel apud, uel penes quem sit: quod que dolo, uel fraude illud habere, uel possidere non desisti: quodque illud nō postulas refici fraudulenter: quodque si quocūque tempore illud ad manus tuas peruenierit, uel habere poteris, restituras tabellioni, qui illud confecit, uel iudici cancellatum & annihilatum, nec eo amplius ueris in praeiudicium debitoris, sed solum isto publico, seu exemplario: quodque nunc uelis cassum & irritum haberi & nullius esse momenti, C. de si. instr. l. si. ff. de eden. si quis. §. j. exigi. & j. §. prox. uer. qualiter. ¶ **¶** Quid si is cōtra quē fit publicatio, seu exemplatio, dicit nō esse faciendam? Resp. si obijcit iustitiam causam, & statim, uel intra breue tēpus parat: est docere de iure, aut dicitur, ubi in expectatione, uel dilacione breui nō imminet periculum: alias fiat publicatio saluo iure suo, ut extr. de cōfir. vti. uel iuri. cum dilecta. & de priuileg. ex parte. ¶ **¶** Praescriptio autē huiusmodi sacramēto. iudex iubeat tabellioni, qui illud scripsit rat, quod ipsum reficiat, & refectum exhibeat creditori, ut nō. C. de adm. tu. chirographis. in ij. glo. de quo iussu & processu idem tabellio ad sui excusationem fieri acrit publicū instrumentum per manū alterius tabellionis, hoc modo:

¶ **FORMA.** Cum P. coram tali iudice postularet sibi quoddā refici instrumentū debiti centum librarū, in quo H. tenetur eidē scriptū manu B. notarij, eo q. illud se perdidisse dicebat, ipse H. citatus & parat corā p̄fato iudice p̄fessus fuit se debitor esse dicti P. in quantitate praemissa, & refectioi eiusdem instrumenti nō contradidicere, uel se opponere nolle, praeterea in super idem P. corpore aliter iuramentum, quod illud uere & sine dolo perdidit, nec in fraudē refici perit, quodque illud praefato H. restituet, si unquā ad eum peruenierit: iudex autem praenominat⁹ dicto P. praecipit. ut illud instrumentum reficiat & exhibeat H. praefato: post hoc autem B. notarius, q. illud instrumentum scripsit, illud exemplabit, & scribet de uerbo ad uerbum, sicut fecit primū: & se taliter sub scribet. ¶ **FORMA.** Ego B. tali auctoritate notarij, his omnibus interfui, & rogatus scripsi, & hoc instrumentum, quod alia uice d. creditori praefato exhibui, iterum ex rogatione cancellata de praep̄o talis iudicis exemplari. & refeci, & ipsi P. creditori dedi, eo quod ipso H. debitore coram tali iudice uocato, seque debitorem confitente, & refectioi instrumenti nō contradidicere, dicitus P. iurauit illud sine fraude perdidit fore, prout in instrumento 14 manu talis notarij facto nōcitur contineri. ¶ **¶** Si uero debitor legitime uocatus nō comparere, nōles ipse, uel alius refectioi contradidicere instrumenti: idem creditor iurabit, ut supra, hoc addito, quod iurabit sibi nō esse de praedicto debito satisfactum, uel quod adhuc tantum ex eo percipere debet & postmodum praecipietur notario, q. illud scripsit, ut §. & hoc mutato quia in instrumento praep̄ti dicitur, ipso debitore legitime citato & nō comparente: & hoc idem etiam in subscriptione notarij 15 dicitur. ¶ **¶** Quod si forte debitor ueniens, neget se debitorem, seque instrumenti refectioi opponat: dicens simpliciter se soluisse, nō tamen ostendens principale instrumentū debiti cancellatum penes se esse, tunc iudex statuet ipsi debitori terminium, intra quem probet se soluisse: quod nisi fecerit, recepto praefato iuramento a creditore, praecipiet ut fiat refectio instrumenti. Si uero 16 probauerit solutionem, nō fiet refectio. ¶ **¶** Porro si debitor principale instrumentum debiti cancellatum penes se forte ostēdat, tunc etiam incumbit ei onus probandi, qui affirmatiuū ponit: & affirmantis, nō negantis, aliqua est probatio: ut de proba. §. j. in prin. Si ergo debitor dicit, ecce habeo instrumentū debiti cancellatum, quod quidem mihi redditum est: quare cū per redditionē chirographi tollatur naturalis obligatio, sum a debito liberatus: creditor uero id neget, dicens instrumentum redditum non fuisse: iudex in. ponet debitori, ut probet redditionem instrumenti: super quo uide quod not. ff. de pactis, postquam. Si uero creditor dicat se perdidisse instrumentum, & illud ad debitorem sine causa peruenisse, tūc imponetur probatio creditori, ut probet se perdidisse, ut extr. de priuileg. cum olim. j. cum suis cōcor. unde in his nō est tutum affirmatiue proponere, praesertim iustitiam causam fouentibus, & de sufficientia probationis hāsitantibus, cum plerūque probationis onus implicitum sit, & graue ut 17 ij. q. vij. plerique & saepe deficiat probatio, licet ius nōa deficiat, e. ff. de test. tut. l. duo. ¶ **¶** In summa not. quod siue debitor confi-

teatur, siue citatus non ueniat, siue solutionem, uel redditionem instrumenti non probet, siue alia causa interuenierit, quare refici debeat instrumentum, semper tamen in instrumento praep̄ti, quod facit iudex notatio, de refectioe instrumenti, & etiam in subscriptione notarij reficientis, facienda est mentio de processu, & ex qua causa instrumentum reficiatur, ut patet ex praemissis formis. ¶ **¶** Postremo nota. quod si uelis copiam iudicialium actorum alteri partium facere, sic tuum exemplum inchoare debes: praep̄ones enim talem titulum. ¶ **FORMA.** Hec sunt acta quae dam habita inter partes infra scriptas corā iudice tali, anno tali, tempore talis Papae, uel Imperatoris, uel Regis, quorum tenor talis est. Positis autem istis de uerbo ad uerbum, prout iacent, tabelio sic se subscribet: Ego talis, tali auctoritate notarij, praedictis omnibus interfui, & ut §. legitur, auctoritate & mandato dicti iudicis hoc fideliter scripsi, & in publica formam redegi, & rogatus signo meo signaui. Quod si forte acta sint multa, multasque peti-

ADDITIONES.

a. Vfus. ¶ Qui etiam hunc libellum, uel litis contestationem hoc casu nō requirit. Sed id fateatur. Nic. quando hac petitiō incidit priori: ut petitur debitum in iudicio, & actor nō inuenit instrumentum quod putabat habere. obligacionis, uel reus non inuenit instrumentum solutionis, tunc sine nō uo iudicio p̄ sacramentum petitis iudex id expediret, saluo iure utriusq. ad hoc C. de test. aut. si. testis. ff. ad exhiben. l. j. §. ibidē. & C. de fid. instr. l. si. Vbi autē super hoc adiretur iudex, putat quod si uel daretur libellus ut cogatur facere se debitor ut cogatur reficere perditum, uel deletum, ad instar argenti, ff. de eden. si. quis ex. §. si. & uocabitur pars, creditor, uel debitor, uel is cuius interest: quo ueniente, ordinato iudicio procedetur in causa: si non ueniat, tunc si non resistat notarij, sine libello procedatur: facit C. si ut se minor ab her. ab. si. auth. si. omnes. ff. de min. in causa. §. causa. C. si per uim, uel alio mod. l. i. Item, secundum eum contradidicere non ueniente iudice iuramento petitoris, ubi uerisimilitudo afficit, & id saluo iure aduersarij, & super principali, q. nō sit iure refectum, C. quorum honor. l. j. secus si ueniat contradidicere: quia cum plena causa cognitio fieri debeat, nō stabit soli sacramento. Nec obstat. l. si. C. de fide instr. nam ibi stabitur sacramento eius, qui dicit instrumentum perditum, quo ad hoc ut nō tenetur illud, quod dicitur perditum, producere super causa, qua principaliter petebatur debitum: hic petitur refectio propter perditionem: unde plena probatio requiritur, praesumptio tamen est pro ipso, quia apparet instrumentum in protocollo cancellatum per quod apparet fuisse: & perditionis ut plurimum difficilis est probatio propter quod in talibus recipitur facilius probatio, C. de repud. consensu. Unde in l. si quando. ad in. c. i. aliquibus in dicitur, & fide petitoris praecipue ubi nulla indicia cōtraria sunt pro contradidicere: putat petitori, & nō aduersario iuramentum desereadum in probationis defectum, iuxta legem, in bonz. C. de reb. ere.

b. Significauit. ¶ Ad idem ff. de adop. nam ita. & quod ibi nō.

c. Parte. ¶ Ad litteram fuit Hoff. hoc ut §. ut. uer. quod si aduersarius

d. Cancellata. ¶ Not. quia prudentes notarij, statim quod fecerunt instrumentum, ex protocollo illud cancellant, ut sciatur authenticum semel fuisse: nō tamen deletur, ut omni tempore appareat fuisse. Sic instrumentum debiti, cuius est facta solutio, inefficax est tamen praeratur, ut apparet debitum fuisse, ff. de fur. qui tabulas, & ut possit restitui debitori, ut in l. id. solutz. C. de condic. sine causa, & ad exhiben. l. si. Si uero protocollum est tale, ex quo plura instrumenta confici possunt, tunc non cancellatur, cū uni ex illis datum est: sicut cum pars debiti soluitur, non cancellatur instrumentum, sed subscribitur, uel scribitur apocha de solutione, ut praed. l. qui tabulas. §. j. & tali scriptura tabellionis statim, scilicet: q. illi datum sit instrumentum: sicut & e. creditur de praesentia testium in instrumento scriptorum, in auth. de fide instrum. §. si quis instrumenta. Et si nōa esset annotatio, staretur super tali datione ipsius iuramento: sicut & de principali e. creditur, C. de test. l. si quando, faciunt, quae dicta sunt §.

e. Duo. ¶ Vide quod scripsi, ut lite pen. c. ecclesia. ii. super ultima gl. ubi pos. dictum Goff. & Accur. in l. una. §. ille autem. C. de Lat. liber. tollen. & de eum distinctionem Iacobi de Are. hoc addito, quod ad secundum membrum sub distinctione Iacobi, quam ibi scripsi, inuenio Alb. Gale. extra uolumen distinxisse qualitatem debitoris, & quantitate temporis, quo instrumentum fuit penes ipsum: ut scilicet si est homo bonae opinionis imple debitor, & longo tempore penes se habuit instrumentum, sibi non incumbat probatio, sed creditori: quo non probante, iudicabitur debitor liberatus. Ad primū alle. q. ex personarū qualitate facta pensamus, ff. de liber. causa l. diu. fratres. & de acti. & ob. l. l. in fi. xxx. vij. dist. qui de mensa. in prin. & ibi con. cor. extr. de pre. nisi essent. in prin. Ad secundum allegat, quod ex longitudine temporis inducitur obliuio. C. de testa. iudemus. bene facit extra de praesum. illud. in prin. & quod ibi scripsi in prin. in fi. magn. gl. Cessantibus his, uel uno saltem istorum, id est, quod neutrum concurrat t. mihi uide, quod sentiat cōtrarium quod contrarium simpliciter tenet. Gui. de Suzar. in l. debitori. C. de solut. In casu, quo non erat debitor ipse familiaris, nō dico ex familia, sed satis est, quod fuerit eius a duocatus, uel procurator talis, qui consueuerit sua instrumenta rumari, secundum eum. Simo. V. in ven. in praed. l. una. in fi. C. de Lat. liber. .tol. dicit se tenere cum Azo. hanc partem, quam uide per Azo. in summa de prob. in i. col. circa medium, scilicet q. praesumatur redditum instrumentum, ex quo inuenitur penes debitorem, nisi per creditorem probetur contrarium. Loquitur tamen Azo. de cancellato. Sed ipse Simo. non curat, an sit cancellatum uel non: & in hoc con. cor. Accu. qui in principali articulo tenes contrarium, nō distinguit etiam an sit cancellatum, uel non in l. j. ff. de pact. Et cum facilius sit debitori habenti penes se instrumentum, illud incidere, uel cancellare, satis mihi placet, quacunque opinione tenes, hoc non ponderari. Adde, quod communiter tenetur opin. Bar. in l. si fallo. §. facinorator. ff. de fur. de quod late per nouill. in l. l. ab eo. ff. de pact. uide et Bar. p. 831. j. lib. & consil. 203. 4. lib.

as continent, eas diligenter tabellio alger, & in fine cuiusque petie suam signam apponat, & sic dicat infine ultime petie p...

ADDITIO.

- a Iure. ¶ Vt scripsi super j. gl.
1 Scriptura aliena cum extra iudicium exemplatur, duplex concurreat ratio.
2 Notarius aliqua scripturam exemplans, quibus verbis uti debeat.
3 Exemplificans instrumentum stampum solemnitate velut adijcere, quali...

Exemplatur, duplex occurrit ratio. Prima, vt per exempli habeatur memoria eorum, que in autentico continentur: & tunc no...

¶ FORMA. Ego talis, tali auctoritate notarius, hoc instrumentum iuxta authenticum scriptum manu predicti talis notarii fideliter exemplavi. nihil addens, vel minuens, quod sentum muret, vel...

¶ FORMA. Ego P. tali auctoritate notarius, hoc exemplum una cum infra scriptis A. & B. notariis iuxta authenticum manu predicti talis notarii scriptum, fideliter & diligenter auferui: & quia...

¶ FORMA. Ego A. talis tali auctoritate notarius, hoc exemplum una cum supra scripto P. & infra scripto B. notario iuxta authenticum scriptum manu talis notarii diligenter, & c. ut s. prox. Postremo vero...

¶ FORMA. Ego A. talis tali auctoritate notarius, hoc exemplum una cum supra scripto P. & infra scripto B. notario iuxta authenticum scriptum manu talis notarii diligenter, & c. ut s. prox. Postremo vero...

¶ FORMA. Ego A. talis tali auctoritate notarius, hoc exemplum una cum supra scripto P. & infra scripto B. notario iuxta authenticum scriptum manu talis notarii diligenter, & c. ut s. prox. Postremo vero...

¶ FORMA. Ego A. talis tali auctoritate notarius, hoc exemplum una cum supra scripto P. & infra scripto B. notario iuxta authenticum scriptum manu talis notarii diligenter, & c. ut s. prox. Postremo vero...

¶ FORMA. Ego A. talis tali auctoritate notarius, hoc exemplum una cum supra scripto P. & infra scripto B. notario iuxta authenticum scriptum manu talis notarii diligenter, & c. ut s. prox. Postremo vero...

¶ FORMA. Ego A. talis tali auctoritate notarius, hoc exemplum una cum supra scripto P. & infra scripto B. notario iuxta authenticum scriptum manu talis notarii diligenter, & c. ut s. prox. Postremo vero...

¶ FORMA. Ego A. talis tali auctoritate notarius, hoc exemplum una cum supra scripto P. & infra scripto B. notario iuxta authenticum scriptum manu talis notarii diligenter, & c. ut s. prox. Postremo vero...

ADDITIONES.

- a Distingue. ¶ Secundum Rolan. cuius est, quod sequitur, usque ad verficu. Innoc. vero exceptis allegationibus, & his que signabo, & hoc parte x. alleg. ij. c.
b Tabelliones. ¶ Vide j. ver. hoc ergo casu, & quod ibi dicam.
c Frae. ¶ Secundum Roland. hic continetur verficu. hoc quoque, & hoc modum fuit additio.
d Fieri. ¶ Hic continetur Roland. ver. hoc ergo casu.
e Sed. ¶ Ille uel sic, est ultimus Hofien. in sum. huius tit.

4. §. Ostensio

qualiter propria scriptura exemplatur & reficiatur, & sequens est, ut de aliqua perstringam. Circa quod distingue: Nam illa extra iudicium...

de testi. significavit & c. Albericus. & hoc quando ex parte rei p ducti sunt. secus si ex parte auctoris, vt j. verbi in quibus. Hoc ergo casu talis est solemnitas adhibenda: Intitulabis enim & inchoabis exemplum, ut s. d. xi. quam intitulationis doctrinam in quolibet potest imitari, procedens per ordinem usque ad finem, & exemplatio, ut dictum est, deinde adhibitis quinque vel quatuor tabellionibus, infra scribitur iudici, ut coram collegat & auscultetur: & coram ipso iudice cum ipsis tabellionibus diligenter auscultabitis: & si concors inuentum fuerit, iudex ipse suam interponet auctoritatem: quam scribet, interuallo unius linee, post nomē tabellionis originalis relicto, hoc modo:

FORMA. In nomine Domini, amen Anno indictione & die talibus, hoc exemplum per me B. subscriptum notarium sumptis ex authentico manu talis notarii scripto. tali iudici inuicem sumptis, & in eius presentia per me ipsum B. & alios subscriptos notarios diligenter cum authentico auscultari: & cum iudex nouerit illud cum ipso authentico concordare, ut adhibetur eidem exemplo de cetero plena fides suam auctoritatem interposuit, & decreuit. Postmodum uero uniuersisque illorum tabellionum subseque nter se hoc modo subscribitur.

FORMA. Ego H. tali auctoritate notarius hoc exemplum vna cum infra scriptis M. N. R. & B. notariis iuxta authenticum instrumentum manu talis notarii scriptum coram ipso iudice diligenter & fideliter auscultavi: & quia utrunque concordare inueni, de ipsius iudicis mandato ad eundem exempli bonam fidem & testimonium me subscripsi. Et eodem modo ceteri subscribent se. In fine uero tu tabellio, qui exemplum scripsisti, pones nomen tuum hoc modo: Ego B. tali auctoritate notarius hoc exemplum ex authentico scripto manu predicti talis notarii fideliter scripsi, uel sumpsi: & postmodum in presentia iudicis cum dictis tabellionibus H. M. N. O. & R. diligenter & fideliter cum ipso authentico auscultavi, & c. vt s. prox.

9. Sed nunquid creditur istis quinque, uel quatuor, aut tribus tabellionibus subscribentibus, & se originalis non uisum, non cancellatam protestantibus, unquam scribentibus? Respon. nisi iudicis auctoritas interuenierit, vt i. ver. sic habet, & est ratio, quia suspicio est, quod authenticum fuerit uisum, & quod ideo fecerit publicari, matelliam fabricandi, falsum tollenda est, Inst. vt bo. rap. s. sed ne dum talia extra de accusat. qualiter. ¶ Praeterea iudicis presentia & auctoritas est substantia forma publicationis: ideo que non ualet, quod agitur ea omnia si man. diligenter extra de rescri. cu. dicta. in fi. de of. fin. deleg. uenerabili qui h. sint leg. per venerabilem S. j. Ad iudicem enim spectat examinare, approbare, uel reprobare: non ad tabellionem, ut extra de fide inst. c. si. C. de testa. testam. & in locum in aut. ut fratrum si. illud. quod prima sic contradicit. Ita contra, quia in ore duorum, & c. ext. de test. in omni. Item contra, quia credendum est publice persone, que illud scripsit. C. de probat. cum precibus ext. de praesum. illud. & de praescri. ad audi. etiam. Sed dic. quod videtur in sua causa testificari, q. 4. q. 3. s. item in criminali. ver. nullus in re. Item contra ext. de prob. quoniam contra. ubi in dubio praecipit ad acta originalia recurrere: sed ibi tabellio per se acta illa tradiderat de precepto iudicis, in modum prima scripturae, nec fuerat sumpta in presentia iudicis, & auctoritate solenniter: sed nec ibi dicitur, quod licet instrumentum publicum inde factum fuerit, iudex illud examinauerit cum originali: ideo

10. que dicitur recurrere ad originale, ut eo. tit. c. si. ¶ Hoc autem scias, quod plerumque adhibetur auctoritas episcopi, uel alterius authentice persone, praesertim in exemplis literarum: que quidem in testimonium & fidem ipsius exempli faciet, illud suo sigillo muniri, & scribetur hoc modo:

FORMA. In nomine domini, amen: Anno, indictione & die talibus, hoc exemplum per me subscriptum B. notarium, sumptis ex authentico literis tali sigillo munitis, fuit in presentia venerabilis patris M. Dei gratia Narbon. archiepiscopi, a me ipso B. & aliis subscriptis notariis diligenter cum authentico literis auscultatum: cumque idem pater venerabilis cognouerit illud cum ipsis authentico concordare, ad plus exempli plenam fidem & testimonium suam auctoritatem interposuit, faciens illud suo sigillo appensione muniti. Arg. ext. de probat. post. rescri. c. xi. q. j. cura. Posset etiam illa persona scribere in uerbis, & testificari se uidisse literam originale cum vera bulla & ceteris non uitiata, nec abolitam, & in huius rei testimonium suum sigillum apponere, & notarius in fine se poterit subscribere, & de mandato illius

12. hac in formam publicā se redigisse asserere, ¶ Porro in Romana curia talis modus exemplandi a quibusdam tabellionibus obseruatur incipiunt enim hōc modo:

FORMA. In nomine Domini, amen: Anno, die, indictione & loco talibus, praesentibus quoque me subscripto notario, & reliquis infra scriptis, talis in flater a tali auctore petiit, quod per me transcriberet & exemplari faceret quoddam instrumentum manu talis notarii scriptum: cuius si quidem instrumenti tenor inferius annotatur. Idem uero index illius praecipit ac instantia motus, p.

cepit mihi praefato notario, quod instrumentum ipsum auctori tate sua transferberem, ex exemplum etiam exhiberem. Tenor autem dicitur instrumenti talis est: In nomine domini, & c. scripto uero toto tenore, sic ab illo se subscribet: Et talis notarius uo exemplum, hanc transcribit, ut in praefato instrumento ad uitiato, non cancellato nec in aliqua sui parte ab offitio inuenit, transcripsi & publicani, nullo addito, uel diminuto qd solum immutaret, excepta forte litera, uel syllaba, qua sententiam immutare uo potest: & meum signum apposui hoc probatur ext. de fide inst. cap. pen. & c. si. cum suis concord. ext. de priuil. cum olim. in fi. C. de edi. diui. Ad. tol. l. 4. prope prin. Si ergo in summatione aliquod missum est, propter quod sensus non immutetur, semper ualet, vt ext. de fide inst. ex parte. j. q. l. Marcion. Si uero aliquid additum, uel diminutum est, per quod fiat immutatio sensus, tunc non ualet, insinuatione dicit. Ego solus s. uerbi. not. tamen. ¶ Ceterum quidam provinciales, & dominus meus d. in publicandis, seu exemplandis instrumentis hac forma utuntur:

FORMA. Anno Domini, & c. A. ueniens coram B. iudice tali, supplicat i. huiusmodi & petiit instanter, quod instrumentum cuius forma infra sequitur, faceret in publicam formam. redigat, ob ueritatem ipsius, propter difficultatem probationis a iure suo cadere posset, ipso instrumentum penitus antiquat, ut qui B. iudex, uolens probationibus subuicari, e. ne ueritate occultata in iustitia, leat de perire, citatis & uocatis omnibus, qui fuerunt in eadem, & quos res tangebant, uidelicet tal. & tali ipis q. ueniens, & nihil opponentibus, propter quod daretur huiusmodi publicatio impediri, uel etiam se prumaciter abentantibus, dicto instrumentum uelique diligenter inspecto, & inuentum non cancellato, non uitiato, nec in aliqua parte sui ab offitio, mihi j. scripto notario, cepit, ut eius tenorem in publicam formam redigerem ad fidem per penam faciendam: plus uero instrumentum tenor talis est: Anno & c. ponatur de uerbo ad uerbum tenor, & omnia signa, scilicet dominum meum. Alii tamen dicunt contra in signis, ut s. ver. j. & ii. & si uerbi sigilli, dicitur, quod etiam tali sigillo sigillat, ut modum dicunt in fine. Et ego talis notarius de mandato talis iudicis, & ipso auctoritate praesente, praedictum instrumentum in publicam formam redigi, quae praesentibus fuit in omnibus supra dictis & scriptum originale uidi, & iudicis & tabellionis ostendi, & expositi, & perlegi, non uitiatum, non cancellatum, nec in aliqua sui parte abolitum, seu suspectum, neque in charta, neque in scriptura, nec in sigillo, si sigillum habebat, uel etiam testificauerit, quod sigillum integrum erat, in forma seu impressione & in literis circumscriptis, quae legibiles apparebant, extra de fide instrumentum re. post. ead. ubi dicitur, Actum in talibus talibus praesentibus ad hanc publicationem uidentem & audientem testibus uocatis & rogatis.

14. ¶ Et collige ex praemissis quod instrumentum ita de qua publicatur, si apparet uel uitiatum, uel delectum, uel interuentum, uel uitiatum in aliquo uel cancellatum, seu uitiatum peratum, hoc in tenore, uel in signis, uel subscriptionibus, uel etiam sigillo, uel filo extra de fide instrumentum inter. & c. si. C. de edico. diu. Ad. tol. l. i. j. instrumentum. uel item excipitur quod est uitiatum.

ADDITIONES

Tabellionibus. ¶ Mirro de Rolan. & non minus de auctore, qui sequitur ceteris uerbis, & c. s. in prima forma, dicendo, q. in illa sunt tres, uel id minus duo tabelliones ad iungendi principi notario: & in illa quinque uel quatuor tabelliones ad minus, cum eum fateatur primam fidem non facere, sed solum tenere memoriam ut s. ver. no. ad quid tot notarios fatigat, quod per unum solum, tunc & per priuatum expediri potest, illud instrumentum exempli. Item cum j. prox. uer. tate, p. et quinque notarii non sufficiunt ad fidem sine iudice faciendam, ad quid tot ponimus, quod nullo iure probant. Scias aut prius dictum seruari, & merito, vt praedixi. Nec iam seruatur in tota, scilicet quo ad ratum nomen, sed bene seruatur, quod ad duos adhibendos, quod constat de qua si ne q. non sunt praesentes, quos rescri. q. d. q. q. conuigit, ut patet j. ver. q. d. h. citatio. in prin. & in ver. porro. c. s. s. prox. ante fin. uel si uno debitor, & quando specialiter alterum non contingit, ut in praed. ver. porro. Omnis enim cautela est adhibenda, & scire non necessaria, commendanda, sed cum deest, ut et in singulari locutione, dicens per publicam personam illa exemplanda, tu qui dicit exemplationem, uel infirmationem de auctoritate iudicis factam per unum notarium secundum formam praed. deere. ultima, h. de facere. H. de illi. notarius in infirio subscribere testes, sicut & in aliis infirio. Et hoc praecipue uero, q. si ad uerario praesente: sed idem quando absente, q. q. nullus est adhibendus, ut praedixi: licet hoc maxime casu committitur, & ad eam propter rationem, que ponitur j. ver. prox. facit ad praed. quod no. in praed. de. uel. in uel. q. d. j. uel. per quem.

15. ¶ Secundo de Rolan. qui hoc continet, uel hoc autem.

16. ¶ Secundo de Rol. qui hoc continet, uel hoc autem.

17. ¶ Qui ponit hanc formam in forma cod. tit. ubi prope fin.

15 Illud quoque præter eundem non est, quod rogationes seu protocolia tabellionis, qui decessit, exemplari, & in publicâ formâ redegi per alium tabellionem nequiti sine iudicis ordinari auctoritate, vt extra, de fide instrum. c. pen. sed nec eo tunc tabellio potest alii committere completionem instrumenti, sed per scriptum id facere debet quod dicitur j. §. instrum. ergo verum sit opponitur, quod non est confectum. j. uer. prox. iudex ergo ordinarius hoc alicui tabellioni committat hoc modo:

ROMA. Cum S. filius & heres quodam R. notarii concesserit Titio notario rogationes patris sui exemplandas & in publicâ formâ redigendas, eo Titio id sibi iudicis concedi auctoritate cum instantia postulante talis iudex ei prædictas rogationes olim præfatus C legitime ac fideliter exemplandas, & in formam publicam, iuxta tenorem infra scripti sacramenti, redigendas commisit, qui Titius corporaliter ad sancta Dei Evangelia iuravit, rogationes ipsas, eas videlicet, quæ cancellata non fuerint, quocumque opus erit, fideliter exemplare: & in publicam formam redigere, & solummodo iis, quorum interfuerit, exhibendo: cancellatas vero pro cancellatis scribere: quando scilicet exegerit ius & casus, nilque addere minuere, vel mutare, nisi quemadmodum in ipsis rogationibus scriptum inuenit & notatum, & in his omnibus omni dolo & fraude semotis, fidem debitam conseruare, vt in præ. §. illud quoque. Titius autem, cui facta est præfata commissio rogationes sibi commissas, cum opus fuerit exemplari, hoc modo: scribet enim rogationem de verbo ad verbum, prout eam in quærenon inuenit, nihil addendo, vel minuendo. Nam nec is qui abbreviaturam fecit, aliud ponere, debetur in authent. Coll. 4. de tabell. §. illud quoque. licet hoc non sit in propriis scriptis. ita stricte accipiendum, ut j. §. instrum. ergo. ver. item opponitur, quod res. quo factio taliter se subscribitur.

FORMA. Ego Titius, tali auctoritate notarius ex commissione mihi a tali iudice facta, prout in rogatione cancellata, uel non cancellata olim Rolan. notarii inueni, ita fideliter per ordinem exemplari, scripsi, & in publicam formam redegi. Quod si forte in rogatione ipsa non fuerint anni Domini scripti, videat, an in aliqua rogatione præcedenti, seu abbreviatura, scriptus sit dies: quod si inuenit, posito signo & nomine suo & tota illa subscriptio ne vt ff. de eden. si quis ex agentariis §. si initium 2. sic addat. Quæ quidem rogationem & sumptus, & exemplari de quaterno, in cuius primo folio, uel secundo, uel tertio, erant scripti anni Domini hoc modo, scribendo annos sicut inuenit in rogatione nota, præsentem proxime præcedebat rogationem, vt in præ. §. si in initium materiam dies scriptus hoc modo, die xv. intrante Maio, secundu Rolan. Quidam tñ in initio instrumenti illos annos Domini ponunt, quos proxime inueniunt præcedere rogationem ipsam, sicut & faceret in propria rogatione: quod quidem fieri potest, sed præmissis modis verior est.

Quid si aliquis tabellio legat alii tabellioni suas abbreviaturas: quod potest vt ff. de eden. c. quadam §. nihil ad fi. c. nunquid tabellio legatarius poterit in publicam formam redigere sine iudicis auctoritate: notantur dom. d. us in summa eo tit. quod per alium ad hoc officium deputatus, quasi vicarius tabellionis, hoc fieri potest, ipso etiam tabellione viuente, & in facta causa, & vera, & non ficta impedito, dummodo ille deputatus sit iudicis auctoritate, in aut. d. fide in §. in his vero. & de tabell. §. antepen. & pen. Col. iiii. Et vero mortuo non valebit, nisi iudicis auctoritate interuentu: & vide §. ver. prox. in 17 prius.

Quid si abbreviatura, sic inueniatur abbreviata, quod nec scitur quid dicere velit: R. s. p. d. c. o. c. c. contractus celebratur in scriptis, non poterit publicari, vt patet in his, quæ not. in Summa domini mei, eo. tit. §. quid de contractibus et alia si per scripturam præcedentem, uel sequentem, uel per aliam eadem manu confectam in simili, uel eodem contractu poterit fieri fides, bene poterit publicari, arg. ff. de leg. j. si seruus plurium §. si numerus nullo. & ff. de fundo instrum. l. cum de Ianonis §. asina. & de pig. act. l. vel uauerforam. & de ysur. qui semilles. Cetera enim, quæ ibi deficiunt, quæ continentur sub, & c. vel sub aliis signis, cum his præsumptionibus iudicis auctoritate supplebuntur ut ff. quod cum fal. tu. an. l. i. §. i. & in authent. Coll. ix. ut fratrum filii. §. illud quoque. Idem etiam est, si id, quod defecit, per testes, uel per confessionem aduerfarij probari possit: puta, quia coherentes deficiunt, uel aliquid tale, quod factum ergo non potest iudex supplere, quia nequit diuinare, ext. vt eccle. benef. vt nostrum. sed iis supplere potest, cuius est minister: & hoc est cõtra illud, quod dicitur, quod factum est in iudicis potestare, sed n. p. ad muni. l. ordine §. durioribus. i. q. 3. notad. & q. rasura in narratiõe iuris, & n. facti, obeft. ext. d. si q. de inst. ex literis. & uid infra §. instrum. ver. ite opponit, q. instrum. §. Quod

ADDITIONES.

1. Et infra ad l. Aquil. §. antepen. & ibi concordantia, & vide §. sententia. uer. quid ergo. Dixit Rolan. nihil uideretur tutior. & hic p. uenit ut uiderimus, quod et quod dicitur proximo em ponit: quod etiam placeat

Vber. de Bo. sed commendat potius in fine, quam in principio poni. Erga de rogatione cancellata facta est mentio, est sciendum, q. dominus meus in legib. disputauit hanc questionem, si in rogatione notarii mortui, ex quo nullum factum fuit instrumentum, scriptum est de manu ipsius, licet casum & cancellatum de voluntate partium: & una pars peti de illa fieri instrumentum, altera resistit, quid iuris sit, queritur? Declinauit in partem, quod instrumentum fieri debeat his rationibus: quia cancellatura non habet folemnia, scilicet testes, diem & consulem: de quibus dictum est in principio cuius tituli: & sic quia non habet publicam formam, impedire non debet confectioem instrumenti: cum nec ei soli sit credendum, an contractus intercesserit, vel ab eo sit recessus: licet de eo, an instrumentum fecerit, recurrat ad eum si uiuit, ut not. in auth. de here. & Fal. si uero absint. Item instrumentum cancellatum probat debitum fuisse, de furtis, qui tabulas, qui dicit quod defuit esse debitor, id probet, quod illa scriptura non facit. Fiar. ergo instrumentum, maxime ne detur tabellionibus, materia delinquenti. C. de Lat. liber. tol. l. vna. §. ille aut. & ibi concordant in j. gl. Cum ergo cancellatio non perimat instrumentum, si de his, quæ in test. delen. l. i. & illa scriptura Cass. im. & c. quæ dicit possit calumniosa, & non bona fide facta, forsitan a tabellione corrupto nullam vim habere debet, si hoc eodem tit. 2. de custodia reor. diuis. Ad allegata in contrarium quæ plus urgebant, respondet, q. hoc casu scriptura cancellata non erat penes eum, qui se uellet ex illa in uarietate erat penes tertium, q. dolose potuit cancellare: & sic nocet parti. Nec ob. ff. de dolo. si q. tabulas. & ad leg. A. q. tabulas, q. ibi dolo tertii fuerat tabule delata, q. legi non poterat: & ideo cum ex illis is, ad quæ spectabat, se iurare non possit, agit contra delentem ad interesse: sed hic legi potest. Nec obstat in authentica de tabellio. §. nos autem nam ibi tabellio audiuerat contractum, & committit alii scribendum, quod non licet: hic autem omnia consummata erant per tabellione m. Alterum ergo horum fieri: aut illa scriptura, p. ducitur, & probabitur, tum ex illa, iudice aut iudice, secundum eum. Per hunc finem colligere potes, dominum meum in tellexisse de rogatione perfecta, & coram partibus lecta alias certum est, quod si notarius rogatus partem notas, uel protocoliam scripsisset, quod postea coram partibus & testibus non legisset, illud non ualere, nec si omnia fieret: patet hoc ff. de leg. i. l. fidei commissaria §. j. Item sciendum est, quod Rossius sua quone quadregesima septima prolixè tractauit de instrumentis communibus inter partes, quæ per pactum ipsorum contrahuntur, uel præcepto arbitri, cancellari debuerunt, uel cancellata fuerunt, an fides eis habeatur, si in iudicio producantur: addens, si tabellio post mandatum sibi factum per arbitrum de cancellando, ante cancellationem tam fecerit uel parti instrumentum, uel fecit parti instrumentum, de iam cancellato de uoluntate partium, an talia instrumenta fidei faciant: & an tabellio commiserit falsum? hæc quia in uoluminibus habentur transo: & solum in uicinis allegato prius q. notarius non teneatur, quia falsum non committitur sine dolo, etiam si subficta culpa, ff. de sicar. in lege Cornelia, quod est generale in maleficiis. Unde si ex lata culpa credes dominum permissum, uel re sua, furti non teneor, ff. de furtis, l. inter omnes, ad fi. In contrarium de iure est instrumentum de uoluntate contrahentium facere instrumentum. C. eod. tit. l. contractus, consuetudo hoc habet, & equitas suadet, & minime sunt in uita, & c. fide legi. minime. ff. de aqua pluuiarum, l. in summa §. quaquam, & sic expedit ad fraudes uitandas, in authent. eod. tit. post princip. collat. vi. Nec sufficit de fuisse malam fidem, ff. de re mil. l. i. §. in libello. Item lata culpa coparatur dolo, ff. in ius. fal. mod. dix. l. j. ergo. & c. Soluit, eum puniri pena felleionatus si iur. in dolo, ff. de crim. felleion. l. j. alias non punietur. Reliqua priora soluit, & latius quæ quereret, dicens, quod si instrumentum cancellatum est, uel falsum, aut per casum, aut per partes, aut dolo, uel malitiam alterius. Pri mo casu ualeat, ff. de bonor. possid. secundum tabul. l. j. §. si post. Secundo casu ualeat ad probationem præteriti, non futuri, ff. de fur. qui tabulas. & l. quidam tabularum. Tertio casu fidem non adhibet, Cass. edict. di. Adri. l. i. §. d. re sta. l. i. v. de septe. q. interlineat. est nisi notari? dicitur sine, si id sua manu fecisset: al. l. j. ff. de his quæ in test. del. in q. j. dicit instrumentum notari non facere: q. actio semel extincta, & c. ff. de solut. qui res. s. arcam. nisi de uoluntate utriusque partis. C. de transact. si diuersa. & hoc, si talis sit actio cuius prius reliquæ non remanserunt: q. tunc resistitur non potest, de pact. si unus. §. pacta. Vbi autem cassatum fuit de mandato arbitri, tunc quia primitiua actio non tollitur, nec ipso iure nec ope exceptionis, uideretur fides adhibenda: putat contrarium homologato arbitri, C. de arbit. l. ne in arbitris. & si scriptum fuit instrumentum prius quam cancellaretur, dicit, ne dolo patrocinetur, illud admitti non debere, ff. de dolo. n. debet. cum l. leg. ADDE, quod primam partem addit, sequuntur Bal. An. & Paul. d. Cass. in l. i. v. nus. C. de test. & Pau. de Cass. conf. xxxviii. in ci. p. dubium facit. uide tamen An. conf. cclxxiii. & Petri de Anch. con. cclxlii.

Ad fi. Et meo, & ante medium.

Eo. tit. §. vlt. uer. quid si tabellio, & seq. hoc. uer. uide paulo post illi uer. quid si abbreviatura, idem Vber. de Bo. dicens in Italia seruari, quod legatarius de auctoritate iudicis in consilio, uel argenti licentiam recipit, & iuratur, ut §. proxime. ADDE. q. Bar. in l. si quis ex argentariis. §. j. in fi. tenet, q. absque iudicis auctoritate poterit expedire succedens notario defuncto: cuius dictum Abb. in c. cum P. tabellio. sequitur: & quia inuenit sibi mandatum a lege.

Contractibus. Et scripti post eum eodem titulo: cum P. super uerbo, re data & §. prox. dixit: ubi hoc ponit. Hoff. nam. §. hic allegatus materia uer. non tractat, sed solum de contractibus in scriptis.

Tale. Sic intellige, quod scripti, ubi supra.

Instrumentum. Et uer. seq. ad materiam huius uer. & sequentis scire debes, quod fuit hoc dispositum per do. O. tauianum de Florentia de notario habente ad publicandum alicuius notarii rogationes, an possit supplere illarum defectum circa substantialia: & si non, an hæredes imbreuianis possint conueniri ad interesse, & qualiter succurratur ei, ad quem pertinet ad breuiaturam, si compleri non potest? Ad primum inducit, quod cum omni §. si substantialium contractus reddat illum nullum, ff. de transact. cum hi. §. si prætor. vi. q. j. nihil. & cum solus princeps ualidè inualidum, ad quod

sufficiat

sufficiant no. de trasfac. quāto. in v. gl. ergo supplere nō poterit. Induxit et I. si quis arbitratu. & l. quicquid adstringendū. de uerbor. oblig. Ad contra rium inducit quia omisio fiendorū nō uitiat, extra de spon. c. j. ff. de uerbo in sp. l. j. in fi. extra de sacra. nō iteran. c. j. & ult. ff. qui satisfar. cog. de die. §. si feruus. de leg. ii. vñ ex familia. §. ultimo. de cond. & dem. l. aua. in prin. de re iud. Paulus. & Laetio. de prax. lipu. l. j. in fi. de testa. heredes. §. j. per que iura patet. omisium suppleendum: & sic non scriptum scribendū. Solut. q. circa substantialia. de quibus in authen. vt nomen Imper. præpon. in princ. supplere non potest. etiam si de illis per testes inscriptos. uel alios fieret. cum ab initio nō ualuerit iura uide collecta de regul. iuris. nō firmatur. libr. 6. & ff. eo. titu. quod ab initio. Circa reliqua tenet quod no. infra uersiculo proximo. alleg. ff. de donat. qui id quod. C. de iudic. prope randum. §. fin. autem in medio. ¶ Antequam ad alia dubia procedā scire debes. q. dubia in protocollis solent esse talia: qui talis debitor. uel alius promittit. & c. & renunciauit. & c. uel similia. Itē qñ dubiū insurgit ex signis. uel notis. quæ secundū intentionē scribentis aliqua designant. quod secun dum characteres & ordinē literarum per alios non potest intelligi: dabit Nico. exemplum. Cum duo CC. ponuntur pro A. ut dicit se uidisse: & ego nidi magna volumina veterum librorum sic scripta. Ipse autem Nico. te net. q. si abbreviatum in protocollo habet certū intellectū per se. ex diffini tione iuris. uel consuetudinis. uel commentis intellectus: dat exēpla. In fi. de iudi. §. ff. ubi si scriptum est quem fideiussisse. præsumuntur omnia solen niter acta. ad idē ff. de legat. in li. librorum. §. libris. & §. sed si bibliothec eā. & de fundo instr. l. cū de lanionis. §. aliam. extra de donat. pastoralis de uerb. signific. propterea cum suo suffragio. tunc ipse. qui fecit protocol lum. illū intellectū in instrumento exprimere poterit: quia consensu de intel lectū scripturæ. alium intellectū scribere nō debet. aliter autē. secun dum ipsum. Nico. nil potest addere. uel minuere. sed ad literā debet scri bere. prout iacet protocollum. Itē enim nec scit intentionem scribentis. nec potestatem habet interpretandi alienam scripturam: si quid ergo ad dendo. uel minuendo immutat. nō ualet in ea parte. facit C. de iure h. l. j. lib. x. in alius no. C. de trasfac. si ex falsis. ex celsius rigor uidetur mihi ius. & placet. qd not. de his imbreuiaturis j. ver. prox. Pro tuitione tamen rei. cōsulo. q. iudicis auctoritate fiat declaratio per ipsum notarium uisita in similibus instrumentis. ¶ Redeo ad disputata. & in 2. quæstione ar. pro & sumuntur ex dec. vltima. de sepul. & ibi no. in vlt gl. cum suis remiss. solu nit heredes notarii subscribentis sic cōsule. teneri & conueniri postea tione mandati. uel locati: & sic ex contractu. uel quasi: alleg. in auth. col. iiii. de tabellio. & In fi. de perpe. & temp. act. ante h. Sed Itaq. de Belui. in l. j. de edend. C. in solutione p. rariorum dicit. notarium non teneri actione man dati. licet fuerit rogatus: quia non facit ratione mandati tantum. sed plus ratione officii: ne facit gratis. Dicit igitur eum ad id teneri officio iudicis & actione in factum. ad similitudinē argentarii. alle. l. ij. eo. tit. & ff. eo. prætor. §. j. & largatarius. §. j. in quibus & de hoc & per id soluta fit tertia. Sed fm disputationē. si heredes nō sunt soluendo. poterit petere testes. qui in ter fuerunt in strumento. ad perpetuā publicari memoria. cum scriptura de ficat. & sic probatio facti deperat. alleg. de testi. significauit. ff. ad l. Aquil. in l. ¶ ADDE in uer. nec scit intentionem scribentis. q. Bal. in l. Gallus. §. idem credendū. ff. de liber. & posthu. quem isti sequuntur. Aug. Raph. Imo. & Alex. in l. argentarius. in prin. ff. de eden. dicit: q. si notarius fuit roga tus de imbreuiatura. in qua fit scriptum. talis uendit tali pro tanto pre tio. præsentibus. & c. q. ipse notarius in distincte nulla iudicis auctoritate interueniente. poterit extendere. Si aut notarius fit subrogatus loco alterius. non possit imbreuiaturā extendere: quia successor. tanquā non infor matus. non potest declarare factum prædecessoris. l. Pōponius scribit. si frumentū. ff. de rei uend. quod intelligit uerum An. de Bu. in c. cum P. ta bellio. de fi. in fi. nisi successor extendere de mandato iudicis. & parte cita ta. de quo uide Paul. de Cast. cons. 51. & Alex. cons. 28. a libro.

18 ¶ Quid ergo. si in abbreviatura continetur. & renunciauit. & c. quid ponet notarius. Respon. ea sola. quæ i instrumentis cōsue uerunt apponi: siue sit ipse idem notarius. qui rogationē scrip sit. siue subrogatus. Iura enim quandoque ponunt similes abbreviaturas. ff. de petit. hared. l. Itē uenit. §. petita autem. ff. de lib. & posthumus Gallus. in princ. & §. nunc de lege. & uer. i. de b credendum est. ff. de nau. fen. l. periculi. ff. de eni. c. si ita q. b. ex tra de re iud. ad apostolicę. §. & vt ad pñens c. & facit C. de ueter. 19 iure enu. l. j. §. sed & hoc studio sum. ¶ Breuiter ergo tene. quod propter ueritatē. uel aliam iustam causam. possunt instrumē ta exemplari. siue renouari. ut extra eodem c. fi. cum suis cōcor. & potest esse iusta causa. si pda sint. ut supra §. postquā. in prin. & arg. extra de cōner. coniug. dudum. & iudicis ordinariū. uel de legati. ab ipso auctore exemplata eandem uim cū originalibus 20 habent. ut extra de fide inst. cap. penult. & ff. ¶ Vidimus de cri pturis alienis extra iudicium exemplandis: nunc autem dicamus de ipsis in iudicio exemplandis. Et quidem si aliena scriptura fue rit acta publica. id est scriptura in iudicio facta. puta instrumētū procuratoris. syndicat. tutelæ. curæ. uel huiusmodi. ff. de re iud. l. acta & l. seq. extra de probat. c. si debet & potest illa per ordi nem exemplari cum die & consule: id est. cum annis Domini. & nomine tabellionis. & ceteris omnibus per ordinem. quæ in eadem scriptura continentur. præmissis titulo in hunc modum: ¶ FORMA. Hoc est exemplum cuiusdā instrumēti. cuius tenor talis est. quo exēplato tabellio se subscribat hoc modo: Ego B. imperiali. uel tali auctoritate. & nunc talis curiæ notarius. prædi ctum instrumētum de præcepto talis iudicis ad authenticum scri ptum manu talis notarii. prout in eo inueni. per ordinem fideliter exemplauit. Quæ autem fides adhibetur exemplis originaliū

scripturarū in iudicio productarum. not. infra § proximo. uer. illud. & secundum Papam. extra de offi. deleg. cum in iure. & de 21 probat. quoniam ¶ Si uero fuerit alia scriptura. quam acta pu blica: ut puta scriptura primata. sicut est instrumentū emptionis donationis. locationis. uel simile. & pars aduerſa perat i iudicio ipsum exemplari. & de eo sibi copiam fieri. tunc illud sine die & cō sule. id est sine publicationibus instrumenti exemplabitur. nisi illud de falso arguere uelit. quod die. ut §. uidentū. uer. facieda. legitur sine die & consule exemplabitur in hunc modum. ¶ FORMA. Hoc est exemplum cuiusdā instrumenti. cuius die & consule prætermisſis tenor talis est: & omisſis annis Domini. in dictione die & loco. testib. & nomine tabellionis exemplabi tur. §. tenor. & in sine exēplās tabellio se subscribet hoc modo. ¶ FORMA. Ego B. tali auctoritate & nunc talis curiæ notarius. prædictum instrumentum. die ac cōsule prætermisſis. de mada to talis iudicis iuxta authenticū fideliter exemplauit. Quod si cum die ac consule exemplabitur. dicitur simpliciter. ¶ FORMA. Hoc est exemplum cuiusdā instrumenti. cuius te nor talis est: & omnibus per ordinem scriptis a principio usq. ad finē taliter tabellio se subscribat: Ego B. tali auctoritate. & nunc talis curiæ notarius. prædictum instrumētum de mandato talis iudicis iuxta authenticum scriptum manu talis notarii. cum die & consule & omnibus per ordinem in eo cōtētis. fideliter exē plauit. Si autem sit copia legatariorum de parte testamētī. die. ut §. §. cōpendiose. uer. & breuiter ¶ Et scias. q. in scriptis in iudicio exemplandis sufficit solius notarii subscriptio exemplantis. secū dum Rol. notarium. ¶ Inno. uero Papa 11. 1. no. extra. de fide in strum. c. fin. q. attestations & alia acta per solum tabellionē sine testibus scripta. nō sunt publica scripta: nec faciūt fidē corā alio iudice. nisi sint publicata. ut j. uer. & no. tu. die. ut §. restat. 23 uer. sed cum literis. ¶ Et no. q. si aliqua falsitas. uel contrarietas inuenitur in instrumento super his. de quibus tabellio perhibet testimonium de uisū. ut puta quādo dicit. Actum in tali loco. & talibus personis præsentibus. & tali die. totum instrumētum cal satura. tanquā cui falsitas est admisſa. ix. dist. li. ad sacras. iii. q. ix. puta secus si super aliis contrarietas reperitur. quod die. secūdi Papam. ut ext. de offi. del. cū in iure. & §. §. postremo. alias instru menti. uer. quid si aliquot. ¶ Et quoniam de publicatione 24 & exemplatione huiusmodi agim. id latius prosequamur §. vi g dentes. apud quem fiat. & per quem. & in quibus casibus locum habeat. & qualiter fiat. & quis sit eius effectus. Fiebat autē olim publicatio apud magistrum censuum. ut C. de restam. consula & l. publicari. & l. restamēta. hodie uero fit apud defensorem ciuita tis. ut in arthen. Collat. iij. de defens. ciuit. §. sed neq. & etiam apud ordinarium iudicem. licet nō habeat administrationem: & apud delegatum ab ordinario administrationem habente. ut in auth. Col. lat. ix. ut frat. filii §. illud. sic intelligit. fm dām meū h ext. c. ti. cum P. & c. fi. instrumēta. p. dec. ext. de in integ. resti. cā Si ergo talium iudicium auctoritas non interuenierit. publicatio non ualet. C. de eden. procurator. & secūdum hoc intellige ff. de admin. tutor. chirographis. secundum dominum meum. Per quem autem fiat. ex præcedentibus satis patet. ¶ Et enim p. tabel lionem. qui est publica persona. ext. eo. c. fi. uel si ille non habeat. per duas personas honestas. uel tres cū subscriptione. uel etiam una cum nominibus præsentium in scriptis. & cum sigillo authentico. secundum dominum meum. ext. c. ca. ij. & cum sigillo lectus.

ADDITIONES.

- a Apponi. ¶ Sup. per eum: sic dixit. Uer. de Bo. in l. si fundus. ff. de euid. allegabat ibi. ff. de ad. l. ad. quod si nolit. §. quia alsidua. de testib. l. testi fiam. §. fin. de aqua plu. arc. l. si prius. §. j. Alia quatuor iura uide §. uer. i. prox. in prin. & omnino uide. quod ibi dixi post finem in j. q.
- b Si ita quis. ¶ Et l. seq.
- c Præfens. ¶ Lib. 6. quia illud. & c. ibi non habetur communiter uide. quod ibi scripsi.
- d Si uero. ¶ Gl. est contraria in l. j. §. editiones. ff. de edendo. quam ibi com muniter sequuntur Docto. ibi uide.
- e Notarium. ¶ Cuius §. alleg. c. hic finitur.
- f Aliquot. ¶ Vbi dicam. ¶ Adde. quod ubi in instrumento est aliqua falsitas uicio notarii: totum reputatur falsum: Rota in antiq. decisi. c. viij. ADDITIO. Adde tu. an instrumentum in parte falsum. reddatur falsum in totum: uide omnino Bal. cons. l. vj. incip. factum tale. in j. col. in iii. uol. & eundem Bald. consil. cccc. incip. quæstio est. ubi pulchre. in iiii. uol. Hen. Fer.
- g Prosequamur. ¶ Inchoant uerba Host. in Summa eo. tit. §. ult. quilibet membra ista ibi non premitrat. illa tñ prosequit. & præmiserat in prin. tit.
- h Causa. ¶ Ipse Host. hoc not. in Summa huius tit. §. ult. in prin. In appa ratu in neutra illarum decre. expressit per ordinariū non habentem admi nistrationem id fieri posse: sed bene expressit. delegari id non posse per ta lem ordinariū. ut in eis scripsi: in insinuatione. que uoluntarie heret. potest hoc procedere. ut cum creditor petit. & debitor consentit instrumētum iniuriari: sicut & dicemus de insinuatione donationis. que summius excederet: alias cum. secundum quod statim sequitur. si certa persona tan giatur. illam citari oporteat. alias edictum publice poni non uidet. quomodo per talem iudicem huc in insinuat. uel publicatio fieri possit.

25 **§. deus.** & de prob. quoniam ¶ In quibus casibus locum habeat facile est videre. habet enim locum in dictis testium publicis, & in publicam formam redigendis: & hoc ex parte rei indistincte. ex parte vero actoris, quando timetur de ipsorum absentia diuturna, vel morte ppingua qd dicit, vt extr. vt lit. nō est test. quoniam. & j. ver. qualiter. Item in testamentis, vt in præd. l. publicati. & eo. tit. 3. s. ult. Item, qñ tabellio morte iuuentus est, vt s. vers. illud quoque. Item in privilegijs, & instrumentis, quando propter veritatem, vel aliam iustam causam timetur de consumptione ipsorum: puta quia litera incipit deleri propter chartæ vitium, vel incausam, ext. eo. inter. vel à muribus corrod. ff. de bon. pos. secundum tab. l. j. s. si rosa. ext. eo. c. si. quod enim paulatim labitur conuenit renouari, in auth. colla. 6. de questio. circa prin. Vnde veritatem renouamus, in auth. colla. 7. de admin. circa prin. Vel in aliam iustam causam, vbi cuncte mouerit iudicē, vt in sententijs, & alijs actis publicis, & similibus. extra, de testib. Albericus & de sententia & re iud. sicut. ut si perditum sit, ut j. ver. sed nunquid. ¶ Qualiter autem fiat publicatio, satis superius declarauimus, & adhuc aliqua supponamus. Fiat ergo à iudice pro tribunali sedente citatis & vocatis his, quos res, tagit, extra, de off. arch. ad hæc. C. de aut. tuto. l. si. ff. de aqua plu. ar. in concedendo in auth. de instrum. cau. s. de quibus. ff. de adop. nam ita. & l. adop. pro. Et nisi vocentur, non facit instrumentum fidem licet sit ordinarij iudicis auctoritate publicatum: & sic obtinuit corā me. C. de fide instr. l. si. & in præd. conor. & seq. extra de testib. significauit. Cauendū est igit, vt de citatione fiat publici instrumentū, per quod possit probari citatio, si negetur, vt in c. significauit. vel si inueniri non possit, mitatur citatio ad domū ext. de cle. non resi. ex tu. j. eo. s. vt autem. versicu. sine scriptis.

27 ¶ Sed quid si post publicationem diu factam obijciatur, q non fuerint vocati, hi, quorum intererat? Respondeo: dicitur quidam præsumi omnia fuisse solenniter acta. Alij dicit tunc demū præsumi, si in publicatione contineatur eos fuisse vocatos, vt in præd. l. alioquin contra, secundum ea, quæ nō. j. de sententia, s. vt autem. ver. & nota. ¶ Quid si citatio eum apprehendit, nec venit? Videtur sufficere, vt fiat publicatio: & sibi debet imputare, extra de p. r. vt. cum dilecta. & de priuileg. ex parte. C. de fide. inf. l. si. in auth. vt spons. larg. s. ad hæc. C. de remis. pig. si. eo. extra de re iud. quamuis. Idem est, si hoc scit, quamuis citatio eum nō apprehenderit, secundum do. mem. arg. extra de elect. cum inter vnuerfas. ff. de act. emp. & ven. l. r. in fi. & in præd. c. quamuis. Verū tñ quia difficiliter scientia probaretur, tutius est qd citetur. Et hoc intellige, cum duplicatio instrumentorum, vel privilegiorum, vel testium ex parte rei productorum immutet faciēta: quæ hæc debent habere perpetuam firmitatem: secus si ex parte actoris testes publicentur. ¶ tunc enim sufficit, q actor intra annum certifice reum super hoc: & illud habet necesse facere: alias anno elapso nō valent dicta, ut in præd. dec. quoniam. in prin. Et sic non obstant, quæ alias contraria videntur, est enim spe. alle. ut dixi. Sed nec illud dicitur proprie publicatio, sed exemplatio, vel transcriptio. ¶ Publicare enim proprie est, in publicam formam redigere: quod alias non fit. Exemplare vero est transcribere: qd alias est publicum, secundum Papam: large tamen aliter dicitur, 30 & patet s. ver. in quibus. sibi. item priuileg. & s. ver. ceteris. ¶ Porro si absentes citari & expectari non possunt sine periculo perditionis instrumentorum, puta propter vetustatem: vel aliam causam consimilem, publicatio fieri potest etiam eis absentibus, secundum Papam ut in præd. c. cum dilecta. s. r. & in præd. c. quoniam. in prin. Item si sit instrumentum, quod alium non tagit, puta priuilegium, vel indulgentia, tunc debet saltem editum solenne emitti: & aliter non valebit privilegij publicatio, nisi fiat per illū, qui privilegium illud concessit: tunc sic, quia ipse de nouo illud concedere potest. Nec obstat extra, de consir. utili. uel inuili. cū dilecta. ubi nulli editum fuit emissum, quia ibi aduersarius comparuit, & nota auditus secundum Papam. ¶ Et (vt hoc plenius intelligas) fut, q quandoque petuntur attestaciones, vel alia publicari: puta, quia scripta sunt per solum tabellionem sine testium subscriptione: nec inueniuntur apud iudicem authentice per tabellionem: uel forte negantur esse acta. tū enim est publicatio necessaria, & non aliter, vt patet j. s. restat. vers. sed cū hiteris. Et tunc fiet, iudice uidelicet pro tribunali sedente, & uocatis his, quorum interest, ut s. uocato etiam notario, q eas scripsit. Eodem etiam modo fiet publicatio litis contestationis: & proderit ad interrompendam prescriptionem, ut C. de præscript. xxx. ann. cum notissim. non tamen, ut possit post triennium in causa procedi, secundum Papam. ¶ Sic etiam fit publicatio instrumentorum, quæ tabellio definitus notauit, uel sunt uetustate consumpta, ut supra ver. s. illud. & vers. carerem. Et hæc uera sunt, ubi attestaciones: & alie scripturæ minus solennes publicantur, & authenticantur. ¶ Vbi autem scriptura facta non est de eo, quod petitur publicari, ¶ ut quia sententia lata est, nel processus uel contractus factus, uel aliquid factum est sine

scriptis, & ideo petuntur attestaciones, & huiusmodi, ad certam rei memoriam publicari, ut extr. de testib. Albericus: & capitulo significauit. tunc index uocabit testes, qui sententia prolationi, uel tempore contractus, uel processus præfati inueniuntur, & per publicam formam redigi iubebit in publicam & authenticam formam, quod prius erat in mente testium tantum uel et in chartam publicam, & non authenticam: ad hoc sufficit iudicis auctoritas. Vel saltem ad maiorem cautelam poterit ibi contineri, quod index decreuit fidem adhibendam fore illi scripturæ: argu. ff. de iud. de qua re C. de re iudic. gesta. ff. ad l. Aquil. in lege Aquilia. & in præd. capitulo. significauit. Attestaciones enim sine testibus per tabellionem scriptæ non sunt publica scriptura, secundum Papam, ut supra ver. & scias. Idem etiam fit in testamento sine scriptis edito: quod dicit, ut j. s. ut autem. vers. ad huius. sibi sine scriptura, & c. & infra, versicu. proximo. Similique modo fit, quando is, qui constitutus est in eodem instrumentum procurator contra plures, agit contra omnes. potest enim instrumentū huiusmodi exemplari, & in publicam formam redigi, & decerni partibus presentibus, & non contradicentibus eandem fidem illi transumpto adhibendam quæ authentico, siue originali adhiberetur: & quod possit fieri probatio per illud, nam confutere procuratorem quoddam gestum fuit: ergo potest hoc in publicam formam redigi, cum unum nō sufficiat omnibus, ut in præd. l. gesta. & in authen. ut fratrum filij, s. illud. & infra. s. nunc dicamus. versicu. & scias. Sed opponatur: nam licet publicatio fieri possit in actis, vnde non est instrumentum confectum ut s. tamē secus est hic, ubi fuit instrumentum de procuracione confectū. Respondeo: nihil prohibet fieri publicationem alicuius gesti. licet sit inde instrumentum confectum, si instrumentum illud nō sufficit omnibus, ut ff. de eden. si quis ex. in prin. & licet hoc casu, scilicet quando transumpto fides decernitur adhibenda, aliqui his uerbis utentur, scilicet, quod publicatur gestum: melius tamen uideatur dici publicari, uel edi instrumentum. ¶ Item quomodo fiet publicatio huius procuracionis absente domino nec uocato, contra ea quæ supra dixi? Respondeo: ex quo procuratori concessum est agere contra plures, per consequens concessum, uideatur, quod procuracionem faciat publicari, sine quo m datum non possit commode adimpleri, ff. de iur. om. iud. l. 2. extra, de off. deleg. præterea Odo. etiam dixit, h quod in exemplata instrumenti, quæ sit per notarium iudicis auctoritate, est pars citanda: alias non poterit per exemplum probatio fieri, ut in p. dictis in tribus. Sed alij hoc negant, cum non inueniatur iure cautum, q pars sit requirenda ad hoc, dicunt tamen esse tutius, q 33 ceter. ut. ¶ Hoc etiam not. quod si partes exemplationi consentiant sine iudice, non ualet, argum. extra eod. si instrumentum, quamuis consensus partis sine iudice, sufficeret ad faciendum instrumentum de contractu, uel super confessione contractus iam 34 facti, secundum Papam. ¶ Et no. quod testamenta sic publicanda sunt: in primis enim mortuo testatore, & petita eius publicatione, faciat index iurare eum, qui petit publicationē, q eam causā calumniā non petit, vt C. quemad. test. aper. l. eius. ar. ff. ad exhib.

ADDITIONES.

- a Coram me. ¶ Concordat Odo. ut j. vers. & ut hoc. in fin.
- b Interest. ¶ Hoc membrum plenius scripti post In. & Host. de testib. Alb. ingl. quid si contra. in prin.
- c Circetur. ¶ Fuit uerbum Host. ubi s. sub vers. & qualiter.
- d Publicentur. ¶ Melius diceret, producantur: quia tunc non publicantur. & uide, quod dixi in decret. quoniam. post prin. super vers. aliud. Quando uero recipiuntur ad rei memoriam, tunc publicantur, ut ibi not. in s. sunt & alij. quod procedit etiam ex parte actoris, qui adhuc agere non potest, ut dixi in d. s. in prin. & in decr. significauit. de testib.
- e Secundum Papam. ¶ vt scripti post eum de testi. Alber. in glo. quid si contra. ante sibi uide plenius.
- f Secundum Papam. ¶ Vbi s. & ibi dixi. Hostien. resistit huic dicto in foro canonico. per decret. pen. de iud.
- g Vers. prox. ¶ Quod sequitur, plenius scripti post Inno. in præd. glo. quid si contra. uers. qui etiam scripti hic.
- h Dixit. ¶ In authen. si quis in aliquo. C. de eden. & idem ibi Sim. Vin. alle. iura, quæ dicunt illos uocandos, quorum interest, si de adop. nam ita. & his similia, quæ uide s. vers. qualiter.
- i Sed alij. ¶ Vincen. eo. tit. c. fin. & Gui. de Suz. in auth. prædicta, si quis in aliquo. q induci non potuit ad faciendum partem de necessitate uocandi. formabar autem questionem, ubi s. Cui. Quid si tale instrumentum postea producat, contra quod aduersarius allegat se nō fuisse citatum. Item peti originale exhiberi, quod uult probare falsum: producens primum negat: ad secundum responderi se illud perdidisse, dicit ipse, q non audeo confulere publicatione nō ualere: sed pncipiabit iudex, personarū & eam qualitate pensata, instrum. publicati esse suspectū: & sic producens carebit illius comodo. nisi illud iustificet, C. de prob. iubemus. de fide instr. l. si in prin. & C. de f. l. si. Consultat tñ uocari eum, qui ex publicatione ladi posset, ut s. k Instrumentum. ¶ Vbi post eum plenius scripti ad f. i. col. vers. sed quid si tam. ¶ Adde Panor. ibi.
- l Publicanda sunt. ¶ De hac parte satis scripti post Innoc. & Hostien. eod. tit. c. fin. in 1. & 2. col.

Specul. secunda pars.

Q

exhib. thesaurus vt 3. prox. §. ver. ybi autē. Item vocabit pro his omnibus omnes, quos res tangit, vt s. cod. ver. qualiter. Item vocabit testes inscriptos in testamento: & si qui, vel etiam omnes, sunt abentes, mittetur ad eos testamentum, vt recognoscant sigilla sua: & vtrum testamento interfuerint: & si omnes consenserint publicabit illud, ff. quem ad m. test. aper. l. j. in fin. & l. cū ab initio. & l. leq. Nec est in hoc tabellio requirendus nam in predictis legibus nulla de eo fit mentio. loquuntur enim de testamento, quod non est per tabellionem scriptum. C. de testa cum antiquitas §. si. Eodem etiam modo facienda est publicatio, si nōd apereat testamentum, ff. quem ad m. test. aper. si in duobus §. fin. & hęc publicatio quę apud certos iudices faciendā est, vt supra, in multis legibus a partio testamenti vocatur: & ea facta, authentica sunt instrumenta: Testamentum enim nō est authentica, nec publica scriptura, nisi scriptum sit per tabellionem: tūc cum sit authentica scriptura, non oportet scripturam illam exhiberi nisi aliqua causa subit, ut hic. ¶ Quod autem testamentum a testatore, vel alia priuata persona scriptum, quod fieri potest, ut C. de testa. cum antiquitas §. fin. & in authen. ibi posita: & quod non sit authentica scriptura, patet ex eo, quod non sit per publicam manum, nec habet sigillum authenticum, vt extra de fide instrum. capitu. 2. & infra §. nunc dicendum. versicu. tertio. Hęc autem publicatio auđoritatem authenticationis habet: quia per eius ostensionem fit missio in possessionem hereditatis. per edictum diui Adriani, C. de edict. diui Adrian. toll. l. fina. Aliter autem licet sigilla, numerus testium, & alia solennitates profint ad hoc, quod voluntas testatoris valeat, nihil tamen probant, nisi scripra sint per publicam manum. Sed in exemplatione publicorum instrumentorum hęc non sunt necessaria, cum illa authenticationem suam retineant ex sigillo, vel signo prelati, vel tabellionis. Quod ex eo patet, quia post mortem prelati, vel tabellionis fidem faciunt, secundum Papam. Dominus autem meus not. in Summa eodem titu. 2. quod cum testamentum publicandum est, debent testes simul vocari, & totus tenor testamenti legatur coram eis: & si iurauerint sic esse, vt scriptura testatur precipiet iudex redigi in publicam formam, ut C. de test. hac consuetudine n. §. fin. & pen. & qui testam. facere poss. nae consuetudine n. §. ar. cum humana. Sed contra, quia sunt testes sigillatim examinandi, extra de testib. c. 2. ¶ Sed nunquid fieri idem in aliorum instrumentorum publicatione, ut totus tenor coram testibus legitur simul? Respondeo Angolinus dixit, qd sic, quia tūc testes, quare ab eis est probandum, supra versu. qualiter. Arg. contra: quia diligenter exam. nandi sunt, in præd. capit. significauit. & cap. Albericus. & fact. pro & contra extra, de priu. cum olim. i. Tamen secundum dominum meum, in utroque casu tutius videtur, & verius, quod sigillatim examinentur, nisi forte ex causa alia iudici videatur. Quid enim, si tenor instrumenti nimis prolixus sit: vel si quis intendit probare prolixum processum coram aliquo habit. un. de quo testis nullo modo, vel non de facili recordari potest? ex tali quidem causa, vel simili potest iudex, si uult, legere tenorem coram talibus, idoneis & fide dignis, etiam simul uocatis: & sic nō sigillatim examinetur. Si uero sint suspecti, eos examinetur sigillatim. Ex his videtur dominus meus intelligere, qd etiam scriptura authentica publicetur: quod uerū est ex causa, ut ex superiorib. liquet. Item videtur ex præd. decre. cum olim. quod privilegium, vel instrumentum perditum publicari potest, si tenor per testes probetur, & argum. in præd. §. si in duobus §. si. ¶ Et nota, quod in publicatione testamenti notarius se hoc modo subscribit. exemplabit enim totum illud testamentum, & postea dicit: Anno, mense, die, & indictione. & loco talibus, hoc testamentum fuit exhibitum coram tali iudice, uel episcopo, presentibus talibus testibus sigilla sua recognoscentibus, uel presentibus talibus testibus idoneis & honestis, inuenientibus in eo talia signa dependentia: & ego talis, tali auctore notarius, de mandato talis iudicis, uel episcopi, exemplari, quam ueracius potui nil addens, uel minus, & in publicam formam redegi, originali ipso, quod sigillatum fuerat, in tali archiuo remanente: & illud originale iterum sigillatur ab ipsis testibus, qui interfuerunt publicationi: & sic originale in archiuo ad perpetuam memoriam remaneat sigillatum. Et debent ibi testes esse septem, qui interfuerint publicationi, & a partio, & ultima sigillationi: & hoc exemplatū superioris auctoritate fidem facit originali perduto, C. de testa. publicari. ¶ Quare ergo sigillat illud, & reponitur? Respondeo, quasi protocolium semper ad memoriam remanentem: aut si forte exemplum perierit, uel in suspectum diceretur uel falsum, possit semper recurri ad illud haberi. Poterit autem illud, quoties opus fuerit, aperiri: & iterum sigillari coram iudice, & de nouo exemplari, & publicari: & semper ualebit. Originale ergo semper in uno loco sit. Illud uero, uel illa, qd exemplata, & publicata sunt, portetur ad iudicium, & ubi opus erit, ures autem qui scit, in quantum est heres: etiam ante publicationem potest hereditatem adire, & ad suos heredes trans-

mittere, C. de caduc. tol. l. 1. §. 1. 2. & 3. & §. cum enim. & §. in nouissimo. & C. de iure deib. l. 3. De publicatione autem testamenti sine scriptis, vide §. ut autem. ver. ad huius. Quis autem sit publicationis effectus vide §. ver. secunda quoque.

ADDITIONES.

- a Eodem rit. ¶ §. si. ultra med. ver. & si testamentum.
b C. ij. ¶ §. soluitur. & sunt quę sequuntur etiam uerba Hostien. & Ioan.
c Quoque, ¶ Fuerat hic quintum membrum, ver. & quoniam. ff. eo.

S P M M A R I V M.

- 1 Instrumenta possunt, usque quo sit in causa conclusum, produci. Lite contestata & iuramento de calunnia prestato, potest iudex statuere terminum peremptorium ad producendum instrumenta, quib. sunt partes vsura.
2 Exceptio quandoque impedit lites contestationem.
3 Iustificare personam aliud est, & aliud iustificare causam.
4 Probationes super principali non sunt ante litem contestatam admittendę.
5 Mentionem faciens in libello vel positione de aliquo instrumento suo, non alterius, debet illud etiam ante lites contestationem exhibere.
6 Iudex, apud quem res agitur, acta publica, tam criminalia, quam civilia, iubet exhiberi ad inuestigandam ueritatem.
7 Arbitrę qualiter, & quando possit facere fieri editionem.
8 Actor interrogatus a reo, an uelit uti instrumentis, an possit cogi respondere huic petitioni.
9 Oblatio instrumenti procuratoris in iudicio dicitur de actis, non tamen tenor instrumenti. Factum suum nemo dicitur ignorare.
10 Medium dicitur colligi per extrema.
11 Rescriptum commissionis & procuratoris, est in actis inferendum, Delegationes & subdelegationes per sola iudicum sigilla probantur.
12 Originalia semper debent penes iudicem remanere.

Instrumenta quando sint exhibenda.

§. §. Nunc dicamus, quando sunt exhibenda instrumenta. Et certę utraque pars exhibere potest ante publicationem testium, & post, quādoque uoluerit, ut quoque sit in causa conclusum, extra de fide instr. cum dilectus. & de testi. cum causam. Postquam autem est conclusum, id est reuocatum productioni instrumentorum, & alijs probationibus, induci non possunt nec aliqui ualeat in causa mutari: arg. extra, de cau. pos. pastoralis in fi. extra de testa. cum uenisset. de proc. auditis. C. de reb. cred. si quis iuratur ad i. nisi noua orientur capitula ex veteribus pendencia, in quibus possunt de nouo instrumenta exhiberi, etiam in causa appellationis, sicut & testis noui recipi, ext. de test. si a te mitatis. C. de temp. app. per hanc. vel nisi cēt talis persona, cui beneficium restitutionis in integrum indulgetur a puta minor, uel ecclesia: vt dicemus j. de in int. rest. ¶ Quidam autem dicunt, etiam post conclusionem posse produci. nam cum in causa appellationis produci possunt, melius est ante tempus occurrere, & cur C. in quib. caus. in integ. rest. nō est nec l. i. Alii dicunt aliter: quod dic, ut not. Papa, extr. de fi. instrum. cum dilectus. ¶ Sed tu tene, quod prædixi. ¶ Licet autem possint, ut que quo sit in causa conclusum, produci, iudex tamen statim post litem contestatam & post iuramentum de calunnia præstitum potest prescribere terminum peremptorium ad exhibendum omnia instrumenta, quib. sunt partes vsurę in causa. vt ff. de eden. l. c. i. §. edenda. ubi de hoc: & sic sepe obtinui. Quidam tamen hoc reputant durum, cum id usque ad conclusionem liceat, ut prædixi & secundum eos, licet hoc iudex possit, non tamen facere debet, ff. de iud. non quicquid. ff. de regu. iur. non omne. i. q. i. aliud. de hoc §. de dilat. §. videndum. ver. quid si data, & ver. quid si datus. ¶ Sed pone, appellas a sententia in causa appellationis offert libelli, & appellato negatę appellatū fore, fit fides iudici de appellatione.

ADDITIONES.

- a Resti. Hucusque T. n. in uer. quando sint.
b Cum dilectus. ¶ Vbi scripsi super gl. 2.
c Vbi de hoc. ¶ Et ibi hoc tenet Gui. de Suz. ultra iura in remissionibus alleg. inducens l. ff. de heres. inst. si quis instituitur. Si item si conditioni ubi ut n. in tra. certum tempus, & c. & similis tex. habetur ff. de bon. auct. iu. poll. 4. allegat. etiam ff. de cur. bon. dan. l. 1. & C. de inof. test. l. scimus. §. si. & de scriptis in auth. si quis in aliquo. C. de eden. facit fecidum prædicta de resp. spol. frequens. §. solet. lib. 6. facit etiam ad prædicta l. i. ea. C. qui accus. non pol. & quod ibi no. ¶ ADDE videndum Innoc. in cle. sepe. de ver. vide Rotam decif. 147. in antiquis.
d Si datus. ¶ Ibi de remis. ad cle. sepe. & ibi no.

latiōe p publici inoffam, de quo petit appellatus copā sibi fieri... g respondeat libello, appellatus vero dicit, nō debere copā fieri... ante litis ptestationē: qā illud pducit tñ, ut liqueat iudici appella...

§. Sed & contumacia. ¶ Quid si actor interroget a reo, an velit... vti instrumentis: & si velit, dicit, quod ea debeat exhibere nūq̄... actor est cogendus huic petitioni respondere? Videtur, quod sic...

ADDITIONES.

- a Vocatis. ¶ Lib. 6.
b Abbate sane. ¶ Lib. 6.
c Videtur. ¶ Hoc dictum scripti in prax. si vero. in glo. quando appellatur...

Vertical text in the left margin, including 'Ioan. co.', 'admittit', 'non tamen', 'inductum', 'infrum', 'oluerit', 'dilectus', 'inductus', 'capitula', 'recipi', 'ta', 'indulgetur', 'quidam', 'nam cum', 'tempus', 'eccl. li. Alii', 'cum dile', 'int, vsque', 'im post li', 'praestitum', 'edum om', 'de eden. l.', 'amen hoc', 'ut, ut pra', 'men facere', 'ne. i. q. i.', 'et ver. quid', 'is offert li', 'ci de appel', 'latione', 'sionibus d', 'tionibus d', 'aut. in. poll.', 'is. §. h. & idē', 'dicta de reb.', 'ut accus. non', 'de ver'

Vertical text in the right margin, including '10', '11', '12', '13', '14', '15', '16', '17', '18', '19', '20', '21', '22', '23', '24', '25', '26', '27', '28', '29', '30', '31', '32', '33', '34', '35', '36', '37', '38', '39', '40', '41', '42', '43', '44', '45', '46', '47', '48', '49', '50', '51', '52', '53', '54', '55', '56', '57', '58', '59', '60', '61', '62', '63', '64', '65', '66', '67', '68', '69', '70', '71', '72', '73', '74', '75', '76', '77', '78', '79', '80', '81', '82', '83', '84', '85', '86', '87', '88', '89', '90', '91', '92', '93', '94', '95', '96', '97', '98', '99', '100', '101', '102', '103', '104', '105', '106', '107', '108', '109', '110', '111', '112', '113', '114', '115', '116', '117', '118', '119', '120', '121', '122', '123', '124', '125', '126', '127', '128', '129', '130', '131', '132', '133', '134', '135', '136', '137', '138', '139', '140', '141', '142', '143', '144', '145', '146', '147', '148', '149', '150', '151', '152', '153', '154', '155', '156', '157', '158', '159', '160', '161', '162', '163', '164', '165', '166', '167', '168', '169', '170', '171', '172', '173', '174', '175', '176', '177', '178', '179', '180', '181', '182', '183', '184', '185', '186', '187', '188', '189', '190', '191', '192', '193', '194', '195', '196', '197', '198', '199', '200', '201', '202', '203', '204', '205', '206', '207', '208', '209', '210', '211', '212', '213', '214', '215', '216', '217', '218', '219', '220', '221', '222', '223', '224', '225', '226', '227', '228', '229', '230', '231', '232', '233', '234', '235', '236', '237', '238', '239', '240', '241', '242', '243', '244', '245', '246', '247', '248', '249', '250', '251', '252', '253', '254', '255', '256', '257', '258', '259', '260', '261', '262', '263', '264', '265', '266', '267', '268', '269', '270', '271', '272', '273', '274', '275', '276', '277', '278', '279', '280', '281', '282', '283', '284', '285', '286', '287', '288', '289', '290', '291', '292', '293', '294', '295', '296', '297', '298', '299', '300', '301', '302', '303', '304', '305', '306', '307', '308', '309', '310', '311', '312', '313', '314', '315', '316', '317', '318', '319', '320', '321', '322', '323', '324', '325', '326', '327', '328', '329', '330', '331', '332', '333', '334', '335', '336', '337', '338', '339', '340', '341', '342', '343', '344', '345', '346', '347', '348', '349', '350', '351', '352', '353', '354', '355', '356', '357', '358', '359', '360', '361', '362', '363', '364', '365', '366', '367', '368', '369', '370', '371', '372', '373', '374', '375', '376', '377', '378', '379', '380', '381', '382', '383', '384', '385', '386', '387', '388', '389', '390', '391', '392', '393', '394', '395', '396', '397', '398', '399', '400', '401', '402', '403', '404', '405', '406', '407', '408', '409', '410', '411', '412', '413', '414', '415', '416', '417', '418', '419', '420', '421', '422', '423', '424', '425', '426', '427', '428', '429', '430', '431', '432', '433', '434', '435', '436', '437', '438', '439', '440', '441', '442', '443', '444', '445', '446', '447', '448', '449', '450', '451', '452', '453', '454', '455', '456', '457', '458', '459', '460', '461', '462', '463', '464', '465', '466', '467', '468', '469', '470', '471', '472', '473', '474', '475', '476', '477', '478', '479', '480', '481', '482', '483', '484', '485', '486', '487', '488', '489', '490', '491', '492', '493', '494', '495', '496', '497', '498', '499', '500', '501', '502', '503', '504', '505', '506', '507', '508', '509', '510', '511', '512', '513', '514', '515', '516', '517', '518', '519', '520', '521', '522', '523', '524', '525', '526', '527', '528', '529', '530', '531', '532', '533', '534', '535', '536', '537', '538', '539', '540', '541', '542', '543', '544', '545', '546', '547', '548', '549', '550', '551', '552', '553', '554', '555', '556', '557', '558', '559', '560', '561', '562', '563', '564', '565', '566', '567', '568', '569', '570', '571', '572', '573', '574', '575', '576', '577', '578', '579', '580', '581', '582', '583', '584', '585', '586', '587', '588', '589', '590', '591', '592', '593', '594', '595', '596', '597', '598', '599', '600', '601', '602', '603', '604', '605', '606', '607', '608', '609', '610', '611', '612', '613', '614', '615', '616', '617', '618', '619', '620', '621', '622', '623', '624', '625', '626', '627', '628', '629', '630', '631', '632', '633', '634', '635', '636', '637', '638', '639', '640', '641', '642', '643', '644', '645', '646', '647', '648', '649', '650', '651', '652', '653', '654', '655', '656', '657', '658', '659', '660', '661', '662', '663', '664', '665', '666', '667', '668', '669', '670', '671', '672', '673', '674', '675', '676', '677', '678', '679', '680', '681', '682', '683', '684', '685', '686', '687', '688', '689', '690', '691', '692', '693', '694', '695', '696', '697', '698', '699', '700', '701', '702', '703', '704', '705', '706', '707', '708', '709', '710', '711', '712', '713', '714', '715', '716', '717', '718', '719', '720', '721', '722', '723', '724', '725', '726', '727', '728', '729', '730', '731', '732', '733', '734', '735', '736', '737', '738', '739', '740', '741', '742', '743', '744', '745', '746', '747', '748', '749', '750', '751', '752', '753', '754', '755', '756', '757', '758', '759', '760', '761', '762', '763', '764', '765', '766', '767', '768', '769', '770', '771', '772', '773', '774', '775', '776', '777', '778', '779', '780', '781', '782', '783', '784', '785', '786', '787', '788', '789', '790', '791', '792', '793', '794', '795', '796', '797', '798', '799', '800', '801', '802', '803', '804', '805', '806', '807', '808', '809', '810', '811', '812', '813', '814', '815', '816', '817', '818', '819', '820', '821', '822', '823', '824', '825', '826', '827', '828', '829', '830', '831', '832', '833', '834', '835', '836', '837', '838', '839', '840', '841', '842', '843', '844', '845', '846', '847', '848', '849', '850', '851', '852', '853', '854', '855', '856', '857', '858', '859', '860', '861', '862', '863', '864', '865', '866', '867', '868', '869', '870', '871', '872', '873', '874', '875', '876', '877', '878', '879', '880', '881', '882', '883', '884', '885', '886', '887', '888', '889', '890', '891', '892', '893', '894', '895', '896', '897', '898', '899', '900', '901', '902', '903', '904', '905', '906', '907', '908', '909', '910', '911', '912', '913', '914', '915', '916', '917', '918', '919', '920', '921', '922', '923', '924', '925', '926', '927', '928', '929', '930', '931', '932', '933', '934', '935', '936', '937', '938', '939', '940', '941', '942', '943', '944', '945', '946', '947', '948', '949', '950', '951', '952', '953', '954', '955', '956', '957', '958', '959', '960', '961', '962', '963', '964', '965', '966', '967', '968', '969', '970', '971', '972', '973', '974', '975', '976', '977', '978', '979', '980', '981', '982', '983', '984', '985', '986', '987', '988', '989', '990', '991', '992', '993', '994', '995', '996', '997', '998', '999', '1000'

possit, ut phatur in his, quae no s. verfi. illud autem. melius s. s. a offenso. uer. & hoc plenius ibi, similique modo.

ADDITIO.

1. Modo. ¶ Vtrum autem debet eligere produccens testamentum ante liti- confestationem, an vero illo, uti, tanquam testamento, die, vt j. s. compen- diose. ver. & no. & seq.

S P M M A R I V M.

- 1 In instrumentorum exhibitione iudici faciendā qualiter sit proceden- dum, & qua forma tabello vti debeat.
- 2 Scriptura notarij de quibus dicatur specificare.
- 3 Instrumento volens sine pena vti, quibus verbis vtetur.
- 4 Tabello an, & quando sit cogendus rogationem exhibere.
- 5 Instrumenta producere volens quid agere debeat.
- 6 Diversas scripturas produccens sibi ipsi dicitur prauidicare.
- 7 Scripturae, vel probationes non sunt in transcurso faciendae: nam celeri- tas in iudicio improbat.
- 8 Appellatio legitima dubiam reddit questionem.
- 9 Papa iudicibus mandante in causa eis commissa vt procedant iuxta prio- rum continentiam literarum, an primis literis non apparentibus, sit procedendum.
- 10 Exhibito parti in iudicio qualiter sit faciendā.
- 11 Instrumentorum omnium, quibus vtitur quō in iudicio profe, debet etiā fieri copia aduersario contra se.
- 12 Actor an ad suam intentionem fundandam petere possit a reo instrumē- ta sua propria, quibus non est vsurus.
- 13 Produccente aliquo instrumentum, quod contra se est, si aduersarius vo- luerit se eo inuare produccens autem dicit se per errorem produccisse, an produccenti nocere debeat.
- 14 Instrumentorum editio qualiter parti sit faciendā.
- 15 Iudice praesente falsitatem malitiose opponi, an opponens cogi possit ad penam extraordinariam seipsum obligare.
- 16 Aduersarius videns quod dies non edatur, si ponat, quod instrumentum die certa sit consecutum an produccens teneatur de hoc respondere.
- 17 Editio instrumenti tribus modis petitur.
- 18 Instrumentorum genera sunt multa.
- 19 Instrumenta hereditaria, cum sint communia, debent inter coheredes ex- hiberi.
- 20 Ponente aliquo instrumenta patris sui esse in arca alterius, an iudex ad talem peritionem ex officio suo iurare possit arcam talem aperiri. Pro sermo fugi suo rimari possunt etiam cubicula senatorum.
- 21 Produccens instrumentum diuersa patia continens, an possit per aduersa- rium cogi totum, vel in parte edi.
- 22 Instrumento continente, quod solutio fieri debeat vsque ad sex menses, quo modo per huiusmodi editionem possit sciri, an aliquid debeat, vel non.
- 23 Instrumenta si petantur exhiberi lite pendente, tunc iudex in omnibus ca- sibus iubeat ea exhibere.
- 24 Editio instrumentorum diuersimode fieri potest.
- 25 Editio instrumentorum fieri debet praesente iudice, vel alio ab eo deputa- to, & in loco tuto.

¶ Instrumenta qualiter exhibeantur.

6. §. Videndum. restat, qualiter instrumenta exhi- beant. Et quid sciendū est, qd aut

- 1 loqueris de exhibitione faciendā iudici, aut de faciendā parti. ¶ Si quidē de faciendā iudici, sic pcedas: veniens enim ad iudicis p̄sentiam cū tuis instrumentis in termino tibi ad hoc assignato, dices ei: Domine, ad pbandū de iure meo, pduco vobis haec instrumē- ta mea pro veris, & publicis in causa tali, quam habeo cum tali coram vobis. Et tunc iudex ea recipiat, seu per notarium suum recipi faciat: tabello vero scribet hoc modo: ¶ F O R M A. Die tali talis exhibuit in iudicio tale instrumen- tum, manu talis notarij scriptum in causa tali, puta procuratorum, vel instrumentum tutelae, seu curae, vel emptionis, & huiusmodi. Et si scribatur hora exhibitionis, id approbo propter multas calūnias vitandas, quas plerunque occurrere vidi. Quod si forte iudex, vel tabello sit tibi suspectus, p̄sulo, ut tibi retineas exempla ipsorum instrumentorum, ne quid machinari valeat falsitatis, vel quod melius est, notarius ea transcribat, vel saltem principium, & finem cuiuslibet instrumenti: & reporta, si potes, originalia tecum, possit enim, sicuti iam contingit, ea malitiose occultare, & negare te produccisse: nec posses probare tenores ipsorum, nisi ipsorum transcripta, vel principium & finem retineris. Cautela enim prodest. I. dist. presbyteros. 63. dist. quanto. extra de elec. licet. & cap. bone. Quidam autem nouitij aduo- cati faciunt simpliciter scribi, quod ipsi quatuor, aut quinque instrumenta produccunt ad suam intentionem probandam: & post secum illa reportant. ¶ Quid ergo erit, si co asserente per

instrumenta produccā suam intentionem plene fore funda- tam: altera vero pars negat illa fuisse produccā, quia scriptura no- tarij non magis specificat de illis, quam de aliis instrumentis, sed a dicit simpliciter, quatuor, aut quinque? Certe obtinuit scriptu- ram huiusmodi non probat illa fuisse produccā: & vide j. uer. item nota. ¶ Quod si uelis sine pena vti instrumento, quod fal- sum dicitur dices sic: Ego talis dico, & p̄stfor instrumentum tale, quo vtor, factū manu talis notarij, uerū & verax eē, sed si ap- paruerit esse falsum, tūc nolo eo eē vsus, & perinde eē uolo, ac si vsus non fuerim, arg. ext. de cri. fal. ad falsariorū. Et si aduersa- rius, dicit, Cerrifica me, an uelis eo vti, uel non, non tenet: sed pe- sic p̄stfor: arg. C. de exce. si quidē ff. de no. ope. nū. de pupillo. §. si quis ipsi p̄tori. Nā ex uti talis p̄stforationis si appareat postmo- dū uerū esse poterit, uti & habebit effectū ex uirtute huius di- ctionis, Tunc q̄ extremū tēpus significat ff. de cōdit. & demonst. l. quarta. §. si. & de uulg. substi. in substitutione. secus si sic simpli- citer diceret, nolo eo vti: q̄ tūc nō posset eo vti aliqua rōe, C. de fin. inst. si aduersarius, & ad leg. Cor. de fal. si falsos codicillos. ¶ Et no. q̄ tabello cogēdus rogationē exhibere, cū necesse fuerit, recepto tūc cōpetēti pretio, p̄ labore: arg. ff. de eden. argētarius. in prin. c. ¶ I. c. nota, q̄ cū uolueris infra produccere, lege ea, & per lege diligenter, & uide, an faciat contra te: nā si produccis diuersas scripturas, tibi imputatur, & dicere poteris,

Heu patior telis vulnera facta meis.

C. de fin. inst. scripturae ex e imputari. Si autē p te uideris facere, ostende ea iudici cui fides est faciendā, nō hosti. C. de p̄dit. ob tur. causam. l. j. ext. de referri. inter ceteras. ff. de prob. quinq. uagina. ¶ Itē nō exhibeas ea, uel aliquā probationē in transcurso: sicut quidā faciunt miseri aduocati: quod si fiat, non uidebit fuisse factū. C. de p̄hen. stip. l. optimā. Celeritas in improbat: qd die, ut s. de aduo. §. hic dicendū. uer. cū autē Alij et in termino dato ad pbandū, & ad infra p̄sentanda & ostendenda, portant plenū factū de chartis, ea non distinguendo: & sic non p̄t citri, de qui bus sit parti copia faciendā: unde nō ualere talis p̄sentio, arg. ff. de iniur. itē apud §. hoc edicū ff. de bonis auctōr. iud. post. l. si ff. si quis cau. l. 2. §. questitū. Ar. tūc contra, quod nalcit, C. de an. excep. l. si. ibi, huiusmodi narratione, & C. de praescri. 30. uel 40. an omnes s. de quadri praescri. l. 2. ff. cōmunia praes. in traden- de. s. uer. primo. ¶ Sed pone: ecce appella fū est iudice dele- gato: huius appellationis causa tibi commissa est, ita ut si inuen- ris ritē appellatum, pcedas in causā secundū formā prioris scrip- titi

ADDITIONES.

- a Obtinuit. ¶ Per Aeg. ut ipse refert, ubi s. & totum, quod p̄cedit, est de ipsius mente: vel uerbis, & scripsi de prob. c. i. in gl. no. qd ex quo. in prin. post Inno. & Host.
- b Dices sic. ¶ Secundum. Gui. de Suz. super. auct. si quis in aliquo. C. de eden. & vide j. s. instrumentum. ver. item opponitur, quod aduersarij, quod & ibi scripsi.
- c In prin. ¶ Vbi hoc no. Acc. Et per hęc uerba Acc. & auctōr uident uelle, q̄ rogatio, vel protocolū probet, p quo dicitio facit: q̄ a omnia illa habet, q̄ habere dēt instrū: & plus q̄ ipsa rogatio est origo & fons, unde sumitur instrū: & sic plus illi credendū, q̄ dist. ut ueterū: & quod ibi nota. & 76. dist. ieiunium. C. de eden. l. pen. & auct. si quis. Sed Nic. dicens protocolū esse principium instrumētū nondum completū, unde nisi completū, p̄ nihilo est: arg. C. ad Sila. l. pen. in fidat simile de testamento, & de sententia q̄ nondum completa, licet scripta, nihil p̄ obat. Patet primum, ff. de testa. l. si quis. & lex ea. Secundum C. de sent. ex breuic. recit. l. 1. & uidetur, q̄m eos casus C. de fide instrum. contractus. in prin. ibi, non aliter uires habere, quam si in mundum, & c. & sequit, ut nulli licet a prius q̄. & c. Et licet ibi quatur de contractu in seripeis quo ad substantiā obligationis idē tūc dicit de alio: quo ad substantiam probationis, ex identitate rationis. C. de cōst. pec. l. h. de cōfir. vti, vel. in i. cum dilecta, & facti, quod no. C. de testa. l. 1. & 2. bene facit ad principale dictum, de elec. ecclesia uestra. ¶ ADDE ad hoc uideendum Pau. de Cast. conf. 104. & omnino uide, quia pulchre casus incipit, ad primum.
- d Præsentatio. ¶ Nota, quia loquitur auctōr de illo, qui presentauerat, & produccerat faccum, hoc dico, quia Gu. de Suz. super auct. h. si quis in aliquo. C. de eden. in si format questionem, quae de factio fuerat de illo, qui portauerat faccum, & aperuit coram iudice: aduersarius eius dicit iudici, q̄ recipet faccum, & inueniet ibi tale instrumentum falsum: quod iudex fecit, & sic inuenit: & p̄nuuit illum: ipse dicit iudicem male fecisse, ex quo non produccerat: cum alienorū instrumentorum inspicendorum potestas dari non debeat, ut dicit. l. qui accusare, eod. titul. de eden. inducit etiam. l. 1. ff. eod. titul. §. edenda. ad hoc facit, quod no. infra, uerficul. pone. instrumenta.
- e Verfi. 1. ¶ De factio seruatur, quod recipitur talis produccio: si fiat simpli- citer: si uero dicat se ex illis illa produccere, quod faciant ad causam, non p̄cipitur, nisi iusta causa subit, ut iam dixi: puta quia ponderata breuitate termini & distantia loci, de qua portata sunt instrumenta, forte hereditaria: non poterunt discerni pertinencia: bene tamen faceret iudex si minū progaret, ut discerni possent: & p̄duci ad rem spectantia: Appellatum. ¶ Procedit ergo questio, aut sit dubia possit appellacionem.

scripti: quare, an ille delegatus debeat tibi mittere bullam, vel
 sufficiat transcriptum p manum publicam? Respondeo: no. loā.
 de Deo in quest. suis, quod primus iudex non tenet mittere bul
 lam, cum sup hoc his pendeat, & appellatum sit: si rāmen dubi
 tes, debet ille tibi p suas literas fidē facere, uel p publicum instru
 mentum, ex de prob. c. fi. ¶ Sed quid: ecce papa sic mādāt iudi
 cibus in causa eis commissa pcedere nolentibus. Procedatis iux
 ra priorum continentiam literarum, ut ex de iudic. quia V prime
 autem litera non apparent, quamuis constet eos ipsas habuisse,
 sed postea forte periisse: quare, an poterunt pcedere? Respon
 deo: sic, quod non, nisi forte prima prius appareat. ar. ex de fid.
 b inst. c. ubi de hoc: 25. q. 2. c. icimus. C. de eden. auth. si quis in
 aliquo uel nisi pbeť tenor prioris. ¶ Porro si querat de exhibi
 c tione partifacienda, illa hoc modo fiet: recitent enim instru
 menta a iudice, uel ab eo, cui ipse deputauerit, parte tria audien
 te, quae sibi copiam postulerit: instrumentum non tradat eidem
 ad transferendū, sed p notariū, uel p duos uiros idoneos ad hoc
 deputatos transcribat, & exinde parti aduersae copia fiat. Qd si su
 per vno tm capitulo de priuilegiis, seu instrumentis questio fue
 rit, illud solum recitet, & transcribat, & parti aduersae copia fiat,
 10 ex de fide inst. contingit. ¶ Illud autem certo certius est, quod
 d onanum instrumentorum, quibus quis in iudicio utitur p se,
 debet etiam fieri copia aduersario contra se, ff. de eden. l. j. §. e
 denda. C. eod. tituli. si apud quem. & 45 distin. qui lycera ibi, ex
 eorum codicibus, & quod locum habet tam in a store, quam in
 11 reo. ¶ Veruntamen actor non potest petere ad suam intentio
 nem fundandam a reo instrumenta sua, ppria, quibus non est u
 sirus, ext. de prob. ca. j. C. de testi. nimis. C. de eden. l. fi. in fi. 4. q.
 3. c. si testes. §. item qui intendit. nisi sint communia. nam illa pe
 tere potest, ut ff. de eden. si quis ex argentiariis. ff. de iure fisc. in
 faudem ex de fide inst. G. perpetuus. Reus uero potest petere ab
 actore sua ppria instrumenta ad probandam suam exceptionē,
 C. de eden. non est nouum, & similiter actor a reo ad suam re
 plicationē pbendam, C. e. l. si fi. & iam dicam. Azo & Vinc. di
 cunt, quod nec actor reo nec e contra, cogit edere instrumentū,
 nisi quo in iudicio est u sirus: ut sunt attestatioes, & act. i. ut in p
 di. §. edenda. de hoc not. Insti. de inuti. stip. §. item uerborum.
 12 ¶ Quid si aliquis pduxit instrumentum, quod contra se est: &
 aduersarius uult se eo iurare: pducens autem dicit se perire
 pduxisse: quare sibi nocere non debet, arg. p eo, ff. de iudic. l. 2.
 nam & poenitere potest, ff. de rei uend. is qui se. ff. de in us uoc.
 quamuis. C. ad l. Cornel. de fal. si falso. Sed dic, quod non iuuat
 q. error. Nam potuit de liberare, extra de fide inst. imputari. C.
 de act. & obl. sicut. ff. de iur. & fac. ignor. regula. §. sed iure. ff. de
 bonorum possess. l. in bonorum. item ad hoc, C. de rem. in integ.
 rest. pet. l. petenda. Ex quo enim ueritas est, si eundū eam conue
 nit iudicari. C. de eden. is apud 8. dist. qui contempra. & uide §.
 13 de positio. §. 8. uer. i. ¶ Facienda est autem parti instrumento
 rum editio sine die & consule: id est, sine publicatione bus instru
 menti: de quibus dixi. §. h. ne detur materia fabricandi falsum,
 ff. quemad test. aper. l. j. & ff. de eden. l. j. §. editiones. & §. edenda.
 quod qualiter fiat, dixi §. ostenso. uer. si uero fuerit, nisi is cui
 editur, petat sibi diē edi ad intentionē aduersarii elidendam p
 exceptionē, uel replicationē: quoniam tunc edēdus est sibi dies:
 arg. C. de eden. l. fi. & l. non est nouum prestito ab eo primitus iu
 ramento, quod non calumniā causa id postulat, ut ff. eo. si quis
 ex argentiariis. §. exigif autē. uel nisi uelit illud instrumentum de
 falso arguere, quoniam tunc prestito iuramento, quod existimat
 h se posse illum de falso arguere, & facta legitima inscriptione h,
 edēdus est ei dies, & omnia, quae in instrumento continent, ff.
 i de eden. si quis. §. exigif. C. de fid. inst. l. fi. C. de contrahen. stipul.
 optimam. Inst. de inuti. stipul. §. item uerborum. & contrailud,
 quicquid uoluerit, pbabit: contra quas etiam pbationes pars
 altera, quod uoluerit, pbabit, extra c. c. tertio, C. de temp. in in
 teg. rest. petenda. Qualiter autem pbeť falsitas, dixi §. de prob.
 §. h. in fin. & usque ad quod tempus, j. de sententia §. quoniam.
 uer. & nota, quod debet etiam tunc fieri copia originalis, seu
 authenticis sigilli, & subsc. p rionum. & signorum, ext. eod. inter
 dilectos Sed quod iā dixi de inscriptione, non habet in usu, quo
 ad poenam ordinariam: & bene cum tunc non agat ad poenam
 ordinariam infligendam, sed ut ei fides non adhibeat, ex de ord.
 14 cog. c. 2. in fin. cum suis concord. ¶ Veruntamen si iudex presu
 mit, quod malitiosē falsitas opponit, coget opponentem se ad
 poenam extra ordinariam obligare, si defecerit in pbando: & sic
 seruamus. Si autē etiam in principio causa peto ostendit mihi in
 strumentum pductum, ut uideam, an sit uerum, uel falsum, fa
 cienda est editio: tamen sine die & consule, ut quidam dicunt, ni
 si cum nomine fisci agit, ff. de iure fisc. nec quifdam. Sed & com
 munia instrumenta, puta litera apostolicae, rationes, & acta iudi
 cij, & similia, debent integre cum die & consule edi, ut ex de res
 cri. eam te. cū suis concord. & in pred. l. optimam & in pred. §. itē
 uerborū ff. de eden. l. j. rationes. C. eo. l. 2. ex de fid. inst. c. j. & c.

G. perpetuus. & de pbat. quoniam ubi de hoc, & j. uer. ex pre
 15 missis. ¶ Quid si aduersarius uideat quod non editur dies, po
 nit sic. Pono, quod instrumentum die tali fuit confectum, nun
 quid tenet pducens respondere? de hoc s. de teste, §. qualiter
 16 uer. si quid ergo. ¶ Et nota ex praemissis, quod tribus modis pe
 titur editio instrumenti. ¶ Primo, ut actor fundet intentionem
 suam ex instrumento rei, uel reus exceptionē suam ex instru
 mento actoris: & tunc non cogit quis edere, si ipse non utatur,
 ut s. uer. illud autē. ¶ Secundo, qn utitur: nam tunc edit, ut uideat,
 an aliquid sibi possit opponi. Exhibet tñ tunc sine die & contu
 le, ne detur materia fabricandi falsum. ¶ Tertio ut de falso ac
 cuset: & tunc cū die & consule edi. quae die, ut s. uer. faciēda.
 Petunt etiam aliis modis instrumenta edi, id est tradi, p uaria ge
 nera actionum, ut j. uer. prox. Praedictis autem tribus modis pe
 17 tunt edi, id est demonstrari. ¶ Ex praemissis etiā collige, quod
 instrumentorum quaedā sunt rationes ut sunt scripturae, quas fa
 ciunt mutatores de pecunia mutuata: & haec edenda sunt ad
 uersario, ff. de eden. l. j. §. editiones. & l. argentiariis. & l. si qs & l.
 pretor. in princ. Quaedam priuata, scilicet quae continent priuata
 tam alicuius utilitatē, j. §. prox. uer. priuata de quibus dic, ut s.
 uer. illud autē. Quaedā forensia, de quibus j. §. satis. Quaedā sunt
 publica, ut acta cause, j. §. prox. in princ. & haec peti possunt ex
 hiberi, ut extra de prob. quoniam contra. & s. uer. illud. Quaedā
 sunt cōmunia, & instrumenta continentia limitationē parochia
 rum, uel prouinciarum. Itē instrumenta haereditaria: & huiusmo
 di: & haec edenda sunt, ff. fami. ercisi. si quae sunt extra de fide inst.
 G. perpetuus. Potuit enim ibi esse cōmune instrumentum, quia
 continebat obligationem decimarum factam uicario, & priori.
 Instrumenta ergo haereditaria, cum sint communia, sunt inter
 coharedes exhibenda, ut in pra. l. si quae sunt. & C. de eden. l. p
 curator. Et testamenta etiam sunt communia: & ideo exhiben
 da sunt inter coharedes, & legatarios, ut ff. de fide inst. l. fi. & de
 hoc j. §. cōpendiosē uer. sed quare, an. & seq. Et instrumenta tu
 totis, & curatoris, & pcuratoris, & negotiorum gestorū, p actio
 nem tutela, negotiorum gestorū & mandati, eduntur, ff. de
 eden. quaedam & idem in actis, & literis, ut s. uer. sed & commu
 nia. Haec autem instrumenta dicunt communia: quia
 communiter sunt p cautione plurium, ff. eo. pretor. §. j. Dicuntur etiam
 communia instrumenta, quae communiter pluribus a tabellio
 ne, uel a quocunq; alio cuius sunt assignant. Vnde si i mstro cō
 tineat cōmunis cautio duorū, uidelicet qd tibi uendidi domū, &
 caui tibi de cautione: tu uero pmisitisti mihi soluere pecuniā cer
 to termino: si quidē ego redemero in l. m. a tabellione, non co
 gat tibi copiam facere: arg. ex de pb. c. j. sed tabellio, qui illud
 confecit ad preces utriusq; cogit exhibere. Idem etiam puto, si
 haberem protocolium notarij. cum & illud sit commune. ita em
 rogatum est pro te, sicut pro me: ideoq; illud cogat exhibere:
 arg. in pra. l. pretor §. j. Idem quoq; uidetur in actis, & instrumē
 tis haereditariis, & aliis communibus, scilicet quod vno exem
 plaria a notario redimēte, illa non cogitur exhibere, sed origi
 nalia tantum, quae communia sunt, & inuicem exhibenda. Alij
 k autē dicunt, & bene, qd acta, & rationes, & instrumēta tutoris,
 & curatoris, & negotiorū gestorū et ppria, quisq; cogit exhibere:
 arg. pre l. pretor. & C. eo. tit. l. 2. & preceptū iudicis officio, ni
 si iusta causa ipsum mouerit: forte quia actor amittit sua instrumē
 ta, & etiā originalia sunt perperda, C. eo. l. fi. eo si quis §. pro
 hibet. uel actione ad exhibendū, ff. ad exhib. l. 3. §. pen. Alij con
 tra. Magna autem causa debet iudicē mouere ad cogendum ali
 quē instrumenta sua aduersario exhibere, ext. de prob. c. i. ut s.
 §. prox. uer. in summa. alios uero facilius exhibere coget, ut in
 pra. l. fi.

ADDITIONES.

- a Suis. ¶ L. i. q. 22.
- b Hoc. ¶ In gl. secunda. ¶ ADDE, quod consuluit Roman. conf. 336. quod
 si papa mandet alicui, ut iuxta tenorem dictarum sententiarum executio
 nem faciat, quarum tenor inferatur in bulla quod per hoc non uis origi
 naliter sententiis non potest facere executionem.
- c Porro. ¶ Hic incipiunt uerba Tancredi, ubi s. uer. hoc modo. & durat
 usque ibi, C. de contrahend. empta illa parte Azonis & Vin. & sequenti
 uer. quid si qui fuit additio.
- d Est. ¶ Tancred. dicit, & nota, quod omnium, & c.
- e Probat. ca. ¶ Vbi de hoc.
- f Vin. ¶ Qui de hoc not. c. G. perpetuus. eo. ti.
- g Apud. ¶ Secundum Gni. de Suz. cuius fuit ille uer. qui fuit aditio in auth.
 si quis in aliquo. C. de eden. & quest. pen. ubi eam plenius prosequitur ad
 hunc autem finem alleg. etiam l. illicitas, §. ueritas. ff. de off. praet. ADDE,
 uideendum. Bal. in l. i. C. ut quae defunt. uel quae ibi possit post. Bar.
- h Inscriptione. ¶ Vide quod statim subdit: & hoc non possit Tan.
- i Instri. l. fi. ¶ Secundum Tan.
- k Bene. ¶ Sic posuit Innoc. cuius fuerunt haec uerba: ut scripti in dec. r. de
 prob. super gl. 2.

funda
 tura no
 nis, sed
 scriptu
 e j. uer.
 mod fal
 entum
 ed si ap
 nolo, ac
 duerfa
 sed de
 pillo §.
 ostmo
 uis di
 monti
 simpli
 e, C. de
 s. h. h
 fuerit,
 etarius.
 e ca, &
 coducis

ccre, o
 ob tur.
 ag. in a
 tur. iust
 bit iust
 qd die,
 no dato
 pl. penū
 de qui
 o, arg.
 post. fi.
 de an.
 30. nel
 traden
 ce dele
 nuene
 oris re
 scripti

est de
 in prin.
 de eden.
 rij, quod

ent uelle,
 la habes,
 & sumir
 & 7m. dil
 nocolum
 p. ni
 tentia, q
 res. si s
 em eos
 s habere,
 licet ibi lo
 th. d. ed. di
 C. de co
 C. de te
 vide, quia

auerat, &
 in aliquo
 qui porta
 dici, q. re
 iudex se
 e, ex quo
 um pote
 m. inducit
 icul. pones

fiat simpli
 am, non b
 breuitate
 haeredita
 dex fi

Spec. lib. ii. Particu. II.

13 **a** prae. l. si ff. ad exhib. l. 2. §. pen. ¶ Pone; instrumenta patris mei dicuntur esse in arca tua inter tua instrumenta: quæro vtrum iudex ad petitionem meam ex officio suo faciat arcam aperiri: & hoc per se, vel per alium inquiret? & videtur, quod sic. nam & pro seruo fugituo rimati possunt cubicula senatorum ff. de ser. fug. l. 1. & l. diuus. Item in plerisque casibus mihi tribuenda est facultas inspiciendi omnium, vel arcam tuam, ut ff. ad exhib. thesaurus. & l. 3. §. si quis noxam ff. de ope. no. n. sic. non solum §. sciendum. ff. de off. p. s. d. congruit. ff. de do. l. quod agit. & C. de his, qui ad eccles. cōfug. l. praesenti. Iudex enim quibus modis potest, debet inquirere veritatem, ff. de iur. sis. in fraudem. 30. q. ultra. indicantem. Dic contra: nisi aliquas probatioes adducere, quæ dictum meum verisimile reddat, ut puta quia fuit tutor meus, vel negotiorum gestor. Ratione enim praesumptionis permittitur, quod alias non permittitur, C. de que. l. 1. C. ad l. Cor. de fal. sicut falli. Nō est enim cogendus aliquis edere, nisi ea quibus est vius in causa, ff. de edē. l. 1. §. nec quisquam. Imo potes prohibere, ne intrē domum tuam. **b** arg. ff. de iur. iniuriam in fin. ff. de ser. ui. praed. l. diuus. **19** ¶ Quid si produco instrumentum diuersa pacta continens siue plura, nolo eo vti tantum pro unico pacto: petit aduersarius totum edi, excepto die & psule, ut ff. de eden. l. §. editiones. ego dico, nolo aliis partibus uti: unde nō debet tibi fieri copia, ut in ea. l. §. edēda? Respondeo: non debet fieri copia, nisi de capitulo quo quis iuratus est. extra de fide instr. contingit. ¶ quia sunt totae stipulationes, quot sunt res. ff. de verb. obl. pluribus. ¶ Sed cum die, qua solutio faciēda sit, ut sciatur, vtrum stipulatio sit efficax ad agendum, vel non, licet dies conscripti instrumenti nō sit edēdus, ut in pra. §. editiones. Pone, in instrumento cōtinetur, quod solutio faciēda est usque ad sex menses. queritur quomodo p huiusmodi editionem sciatur, an pecunia debita sit, necne: cum ignoremus, vtrum sex menses elapsi sint, ex quo dies conscripi instrumenti ignoratur. Super hoc dicit quidam, pra. §. editiones. intelligēdum esse simpliciter, prout sonat: & toleratur haec absurditas ad hoc, ut maior euitetur: quæ esset, si fraus edito die cōmitteretur, vel die, quod aut est terminus usque ad sex menses, & tūc dies conscripi instrumenti edi debet: aut usque ad Pascha, & tūc scilicet, quia tūc sine eo, id est sine editione diei, in quo instrumentum scriptum est, apparere potest, vtrum pascha sit elapsum, vel non: & de proximo pascha intelligi debet, ut ff. de verb. obl. eum qui calēdis. la dixit simpliciter, quod dies conscripi instrumenti nō est edenda parti, sed iudici sic, ut per hoc sciatur qualiter **21** debeat sententiam formare. ¶ Et nota, quod si lite pēdente peruntur instrumenta exhiberi, iudex in omnibus casibus, mediante suo officio, pedisse quo exhibere inebit: sicut super lite iuberet ea exhiberi per actionem, vel per officium, quod nunc obtinet **d** actionis, secundum Papam, vti iam dictum est. ¶ Hoc quoque **22** prater eundem non est, quod editio instrumentorum fit quandoque per actionem ex testamento, quæ datur contra heredem, ut exhibeat instrumentum rei legatæ, & praesertim si & ipsum instrumentum legatum sit, C. de si. inst. instrumēta. C. ad l. Fal. si p. d. iorum. Emptor quoque agit contra uēditorem actione ex empto, ut rei uēditæ exhibeat instrumenta. ff. de ac. emp. Titius haeres. Et idem dici potest in omni contractu, ex quo de euiditione contra actorem actum est ut in eodem casu actio ex contractu pro instrumentis edendis proponatur. Item in alio casu, ut C. de lib. causa si cur datam. Item debitor soluto debito agit contra creditorem conditione sine causa ut edat & tradat instrumenta: & hoc, si erant propria creditoris: quia ipse satisfecit tabellioni pro illis, ut C. de cond. sine cau. l. dissoluta. Sed si erant debitoris, scilicet quia ipse solueret ea, tūc agit actione ad exhibendum. C. ad exhiben. l. si Item haeres agit contra haeres familiae exercitū de iudicio, ut exhibeat cautionem, vel instrumentum, vel tabulas ad fidem rei gestæ faciendam, nec enim sufficit exempli ostēdere, C. de edē. procurator. & auth. ibi posita, ext. de si. inst. c. 1. ff. fam. ere. cetera, §. si. l. si qua. & l. Pomponius. Item etiam locii focio p actionem pro focio, & procurator per actionem mandati domino: & tutor per actionem mandati, tutela, pupillo, & curator aduero per actionem vtilem negotiorum gestorum, & per directam a spontaneo gestore cogitur exhibere & tradere. Idem & in argentario, qui per actionem in factum cogitur edere rationes. Et idem in tabellione, qui ei similis est, ff. de edē. quedam. respon. 1. & §. si. Item per interdictum de tabulis exhibendis ab eo, qui negat se tabulas habere, vel exhibere debere, vel per edictum quē admodum testa. aper. si fateatur se tabulas habere. nec pretēdit, cur non exhibeatur, ff. de tab. exhib. l. 1. ff. quemad. res. aper. l. 2. §. si. Ceterum editio instrumentorum, quæ pertinet ad causam cōcepti iudicii, fit iudicis officio si per quō tres diuersitates not. C. de edē. l. i. Acta vero vel iudicis officio, vel conditione ex lege **23** titur, ut eo. tit. l. 2. ¶ Fieri quoque debet editio praesente iudice, vel alio ab eo deputato, ut in pra. dec. cōtingit. Item etiam in loco tuto: & is, qui eam petit, debet esse cōtēnis inspectione duodecim hominū, extra eo. accipimus & in cōstit. Alex. l. l. ga per-

c sonæ. sed hoc est arbitrarium. Quæ autem hic desunt, vide, secundum Papam, ext. de probat. c. 1.

ADDITIONES.

- a Pen. ¶ Satis est magna cū id agendi, cū q̄ritur veritas matrimonii, unde fuit hic disputatio terminata, q̄ si illa, cū qua matrimonium exit, di primū virū habere, & me uēdicat in maritū, vel ego ob hoc ad diuortii prouoco ipsa cogit edere in illa p̄ctus, uel dotalitia, quæ habere scit, uel praesumitur de primo p̄ctus, si enim fauore fisci cogat quis edere, p̄pria infra, ff. de edē. l. 3. fortius hoc fieri debet fauore matrimonii, in quo multa sunt fauorabilia: quæ uide, ut lite non p̄te. c. 1. in gl. nota, q̄. & super ea subest alia ratio, scilicet periculum animæ, & per hoc facit cle. de usur. ex grādi. §. 1. ¶ ADDE. ut refert & sequit Roman. con. cccclxxxviii. q̄. de conditione Spe. in hoc uersa sequitur do. de Rota. decif. cccii. & Ant. de Bu. in c. 1. de probat.
- b Diuus. ¶ Concordat, q̄ no. in cle. de usur. c. 1. in gl. quid contingat.
- c Cōtingit. ¶ Legit tū totum, ut ibi, & de priuili. cū p̄sonz. 1. respon. in fili. 6. q̄. dic. ut ibi no. ADDE. q̄ uoluit Bar. in l. 2. ff. de no. ope. nunc. q̄ potētē editionē alicuius statuti non est edēdū totū uolumē statuti, sed illud statutu, q̄ fuit ad eam. Et uel seq. adde, ut refert Ale. in d. §. edi. q̄ do. Anto. in d. c. G. perpernus. tenet, q̄ tūc debeat edē dies in illi, sine quo non vti edē posse dies solutionis, & pro hoc dicit facere ipse Ale. l. 1. ff. de iur. om. i. ud. & ita dicit uelle Cy. Bal. Gui. de Suz. & Pau. de Cast. ibi: quia est eadem ratio, quæ in libro rationū. ADDITIO. Adde tu uidentium do. Iaf. post Bar. & alios in rub. ff. de no. ope. nunc. ubi in col. pen. ver. gl. in rub. an totum statutu debeat produci cum sua rubrica, an sufficiat producere particulam statutu. Hen. Fernan.
- d Papam. ¶ In p̄tē de i. de prob. ut hic sequitur in si. §.
- e Perfonz. ¶ Quod non habemus, sed quod sequitur, uide de priuili. cum perfonz. 1. reipon. lib. 6.

SVMMARIVM.

- 1 Instrumentum publicum quale dicatur.
- 2 Officium notarij an dicatur publicum.
- 3 Scriptura dicitur publica. cui de iure, uel de speciali consuetudine creditur.
- 4 Instrumentorum priuatorum species sunt tres. Argentarius quis. Nummularius quis.
- 5 Scriptura priuata regulariter credendum non est.
- 6 Scriptura priuata inducitur contra eum: qui illam fecit. nec negat se fecisse, ansetur.
- 7 Litera propria preiudicant scribenti. licet sint priuata scriptura.
- 8 Consuetudo an aliquid possit operari, quo ad fidem scripturis prestanti.

¶ Instrumentorum species quot sunt.

7. §. Nunc dicitur restat, quot sunt species instrumentorum. Et quidem duæ: nā aliud est publicum, seu authenticum: aliud priuatum. Publicum, seu authenticum est quod publicam habet auctoritatem: cuius species sunt plures. ¶ Nam publicum est, quod est per manum publicam scriptum, id est per manum notarij, q̄ est publica persona, ut C. de epis. & cle. orpha. notrophos. Vnde seruus publicus dicit, ut C. lib. x. de iure fil. facultas. & in cons. Greg. X. de usur. c. quāquā. ¶ & in publica formam redactū, ut extra de praesump. illud. ext. de si. inst. c. 2. & c. in ter dilectos. §. rursus. ¶ De notario autem dicit §. px. cuius. officij dicitur publicum, quia ob publicam utilitatem est inuentū ¶ Item dicit publicum instrumentū, quod est sigillo authentico sigillatum: ext. eo. scripta. ext. de prob. tertio. xix. q. 3. itatimus. Sed tūc potius dicitur authenticum, quam publicum, ut p̄batur in p̄tē. c. scripra. Quod autem sigillum dicatur authenticū dixi §. de prob. §. si. ver. 1. 3. Dicit publicum, quod est auctoritate iudicis exemplatum, & authenticum, ut C. de testa. publicati. C. de re. iu. c. h. C. de in emp. l. si in auth. de q̄stōre. i. prin. & ut fra. fil. §. illud. ext. de p̄tē. vti. c. 1. ext. de si. inst. c. pe. & si. de quo dicitur est §. ostēso. Aliiter enim non creditur sumpto, ext. e. c. 1. C. de edē. auth. si quis ff. e. l. 2. ¶ Quarto dicitur publicum instrumentum, quod in iudicio scribitur a p̄da acta publica: & ualet, p̄ quē cūq̄ scriptum sit, ut C. de edē. l. 2. C. de re. iud. gest. 1. ext. de prob. quoniam contra ¶ Quinto dicitur publicum, quod habet subscriptionem trium, uel, secū dū canones, duos si in iudicio testū, etiam si sit p̄ priuatam manū scriptum, ut ext. de si. inst. c. 2. de testib. c. 1. de pb. quoniam p̄tra. & C. qui pot. in pig. hab. l. scripturas. in auth. de si. inst. §. si quis igit uult caute. & §. seq. xvi. q. 3. placuit, §. potest. 2. ver. is autem. C. de anna. excep. vi. p̄fectus. sed mortuis

ADDITIONES.

- a Quidem duz. ¶ Totum fere, q̄ hic ponitur usque ad uer. regulariter. sicut Tan. ubi §.
- b Quamquam. ¶ lib. 6.
- c Testi. c. 1. ¶ Auctor dabat scriptoribus materias scribendas, & inueniebāt, & postea corrigebat, & addebat: T. n. alle. ext. 1. & illud erat c. cum a nobis. 1. in 3. compil. hoc remanet

tuis testibus non valet, ext. eo. c. 2. ¶ Sexto dicitur publicum, quod de archiuo publico, producit liber scilicet rationum, vel alterius rei: & ei creditur si habet publicum testimonium, scilicet si iudex constituit illum fore de archiuo, seu armario publico productum ext. de preser. ad audientiam. 30. q. 1. peruenit. in auth. de his qui ingre. ad appel. §. si vero. ff. de prob. census. ¶ Et generaliter nota, omnem scripturam dici publicam, cui de iure, vel speciali consuetudine creditur: ext. de fide inst. cum dilectis. & no. secundum a Inn. ext. eo. c. 1. 2. & cum libet predictorum creditur, vt patet in pra. cor. & Inst. de iuri. stip. §. ite verborum. Quod quidam verum est, si originale, id est ipsum authenticum instrumentum, introducat. Si vero exemplum, vel sumptum, quod & vocat Index, vt §. postquam. in prin. exhibeat, fides ei non adhibet, ff. de fide inst. l. 2. ext. eod. c. 1. C. de eden. authent. si quis in aliquo. 76. dist. ieiunium. q. dist. in. vt veterum. C. de diner. referri. f. animus. nisi auctoritate iudicis sit transcriptum per manum publicam, ut praedixi: vel nisi illud authenticum, de quo fit mentio, uel alia legitima pbatio exhibeat, ut in auth. ut spon. l. §. & hoc in su. p. Arg. §. C. de test. l. 2. C. de re iud. l. 2. in fi. & ff. de adm. tut. tutor. De humanitate tamen, secundum vber. debet valere, nisi fiat in fraud. arg. ff. de iure sis. in fraud. §. neq. iunge. hic, quod est §. nunc aut. ver. ite opponit. sed tu haec p. quere, ut no. de uer. sig. abbate. & 100. dist. 7. mor. Quid si p. ducens sumptum, qd de originali faciat mentionem, vult pbare p. testes, q. sic continebatur in instrumentum, put ipse dicitur: de i. §. prox. ver. illud a quoq. ¶ Priuatum autem est omne aliud instrumentum, a quo quoq. si scriptum, nisi aliquo predictorum modorum sit corroboratum. Priuatum autem tres sunt species. nam aliquando facis scripturam tibi tm aliquando aliantum: aliquando tibi & alii. Scriptura, quam tibi facis, nulla fides adhibet, C. de pb. no. exemplo. & l. non epistolae. C. de conuen. ff. debit. l. si. Scriptura vero, quam facis alii te, puta creditor tu deo, quod ab eo accepti, bene creditur te, q. de positi, Publica Memoria. §. fin. 1. q. 7. saluberrimu. 27. q. 1. omnes foemine. Tibi autem & alii facis scripturam, sicut est codex rationum tuarum, cui interdum creditur, ff. de eden. si qs ex argentariis. & l. qdam. §. nummularios. Est autem argentarius, q. preponbat olim auctoritate publica argento dando & recipiendo: ad cuius fidem, sicut & nunc ad fide tabellionis recurrerebat. Idem et in nummulario, scilicet qui alie nam pecunia tenebat publica auctoritate. ut in pra. §. nummularios. & arg. in auth. de fide iur. §. si. Col. i. & eius scriptura erat publica: hodie vero no. ut ff. de ed. arg. tarius. x. q. ii. si oconomus. ¶ Eiusdem

ADDITIONES.

a Extra eo. c. j. ¶ Et ibi scripti in prin.
b Si oconomus. ¶ Quia de argentario & nummulario hic loquitur auctor, Ie, his tractandis est: & breuius de primo, q. hodie est in vsu. Est ergo videtur de qbus, quo casu, & qualiter ipsius scriptura sit pbatoria in iudicio. Et bi, aut est de officio sibi commisso qd pprie est in scribendis ronib. de accepto dato, & p. tituto, ff. de eden. l. p. in prin. & l. i. q. s. rone. In cuius est officio principaliter pderat, qualiter sibi soluenda fuerit pecunia, no simpliciter qualiter soluat, vt dr in simili ff. de zh. emp. l. 2. C. de rescin. ve. l. pecoribus. tuc stabit ipsius scriptura: dicitur tuc die, & p. sile, & ipsius subscriptione p. tinate, ff. de eden. l. i. §. rones. & l. si quis §. i. & si initiu. & C. de eden. in iur. & l. no est noui. Nec putat Nico. in eis necessariam presentiam testiu, vel aliam solemnitate, cu hoc no sit iure cantu. nam & stat sine his libro censuali, & p. ducit de archiuo publico: satis est q. habeant suas proprias solemnitates. ext. de pb. cum cam. de preser. ad audientiam. in his. de hoc ff. de pb. census. C. de fid. in str. ad hac. Si aut scripti circa id, qd ad ipsius officiu no spectat, non pbabit, nisi sicut alia priuata bene facit si. naua, & caup. stab. l. ide ait §. eo modo. Subdit autem videri, q. scriptura argentarii cedat chartae, cu no sit publica manu facta, in qua secus: facit ad exhi. l. 3. §. pe. ipse dicitur teneo, cu hoc officiu publica habeat cam, & auctoritate publica exerceat, & fiat, ff. de eden. argentarius. §. i. & sic cedat charta scripturae, & liber est ipsius argentarius, ad utilitate eoru. p. q. b. scriptus est. Vnde p. ipsum custodiunt, & edunt & legunt, ff. de eden. qd. §. si. Sic & fundi dno p. comune utilitate hominu prestare p. viam comune, si quem ad. feruit. ami. l. si locus. §. si. Soluet aut argentarius dno charte pretium congrui p. actione in factu ad exemplum ferrumatoru, ff. de rei ven. l. in rem. §. ite q. unq. Non obstat l. pra. ad exhi. l. 3. §. pe. na. ibi feruus vxoris meae rones fecerat, quas vendico, si in charta mea scripta erat, q. a illa no habeat publicam auctoritate: quia scribens feruus no erat argentarius: si no erant in charta mea, p. meum interesse ago actione in factu. ¶ Restat tractare de scriptura alicuius priuatae persone nummularii nostri temporis, uel alterius: circa q. distinguendū est an fiat per officiu, cui quis adstringit aut p. madatu de hoc susceptu. De primo dantur ex pla in tutore, vel curatore, in procuratore & negotioru gestore: item in socio: item in quolibet, qui ex officio res alterius administrat, cu isti teneant p. se, vel p. alios ex consequentia sui officii scribere, que recipiunt & impendunt, ff. de tu. & rat. dist. l. i. §. officio. de eden. l. quaedam. in prin. & sic tenet ad id e iure quo sunt adstricti ad exercendum officiu: & sic ea actione, ff. commo. si vt certo. §. vlt. adu. de post. l. j. §. quae depositis. & d. §. officio. Et fit talis scriptura expensis, cuius dno sunt negotia, dno i. uel pupilli, vel societas, tam in chartis, q. in scriptura: sicut & alia que ad ipsius officiu pertinent, ff. mand. idem q. §. si ad ucturas, ff. pro socio, l. cu duo.

bus. §. quida n. C. de prio iud. tutel. l. si. in fin. Et si in archa d. si scribantur vel societatis, erunt eius: & poterit eas petere ab illo officiali, soluendo illi pretium scripturae, non solu illa actione, sed & actione ad exhibendu & rei vindicatione, q. quemlibet possident, ff. ad exhi. l. 3. §. pe. Si vero charta erant scribentis, tenetur, soluto sibi pretio charte & scripturae, exhibere dno negotiorum actione: quia tenet ex officio, qd administrat. Si vero scriptum fuerat in chartis tertij, erunt eius, cuius sunt charte, cum scriptura sit priuata, vt in pre. §. pe. & infli. de rerum diui. §. litera. Et hoc veru, si dno chartaru placuerit habere illas sic scriptas: & tunc tenet soluere pretiu scripturae bona fide in illis facte, opposita exceptione, q. agat p. scribere, vt in d. §. lit. & §. seq. Si aut scriptor mala fide scripsit in illis, vel non possidet, perdit pretiu scripturae d. dim chartae, vt in d. §. litera. & ff. de cod. ind. deb. l. si area. Intellego scriptore, qui scripsit per se, vel per operarios, noie scribentis, cum ipse scripsisse intelligat, ff. de reg. iur. q. p. alium. ff. de adm. tutel. tit. §. sessisse. & de acq. reru. dom. l. quicq. d. j. rno. in fi. Gessisse igit dicitur officialis ille, qui rones scribere & exhibere tenet: sed ne officium sit sibi damnosum, pro cuius negotio scriptura facta est pretium scripturae soluere tenetur, si p. dim charte solutu no fuit, qui et tenebitur ipsum librum exhibere in iudicio, equitate suadente, officiali, ac et dno negotioru, actione ad exhibendu: sed & actione in factu, quoties opus erit, vt in pra. §. pe. Tenebitur et de hoc cauere, ff. fam. erc. si q. sunt cautioes, & de iud. l. in oib. & si scripturam destrueret, teneat p. doli suum, ff. ad exhi. l. Iulianus. in prin. & l. 3. §. praeterea. Sed si dno charta velit de suis chartis deleri scriptura, non auditur, ad hoc solum intendens, vt noccat, ff. de rei ven. in fundo. & ex tali mutatione vt substantia perempta: cu charta sine lesione in pristinum statum reduci non possit, facit pra. l. Iulianus. §. si quid. & ff. de le. 3. librorum. §. libris. Petat ergo pretium chartae p. actione in factu ad instat ferrumatorum, ff. de don. inter vir & vxor. l. vlt. & de rei ven. in rem. §. item quae unq. Contra dolum, quasi dolo deserit posse restituere, copeteret rei vindicatio, ff. de rei vindicat. fin. ait. §. f. d. & his. & tunc qui scripsit, est dno libri, quasi chatas emisit, ff. de rei ven. l. eius. & scripturae, quia, scripsit, uel scribi fecit: & sibi libru restituere teneat omnis is, ad qui peruenisset, sicut in dno, vt §. pe. f. apius alle. Dno aut negotioru ab exco pe ter illud sibi exhiberi p. actionem in factu, equitate suggerente, vt in pre. §. ¶ Si vero queratur, an praedicta scriptura fide faciat in iudicio, cu sit priuata: rident, q. sic scribentis, pro ipso non, ff. de interrog. act. de reate. §. j. & C. de prob. rones. & l. ex plo. si in aliis adm. inculis adiuu et, putauit Nico. q. si tibi proderit, inducit, q. pra. l. rones. dicit, q. sola non sufficit: & facit l. instrumenta. ibi, pcedens vide, q. statim dicam super ver. licet aut. ¶ Sed vltra querit, an talis scriptura debeat aliquas solemnitates habere: Rident, q. tales rones habet similitudine da rones argentariu, licet parem effectum non habeant, dicit t. q. habere debent diem & consulem, id est tempus quo scribunt, sicut ille, cum sit ead. ro: de quo ff. de eden. l. j. §. rones. item debent continere quaequid ad tale administratore peruenit de pertin. tit. ad illum, cuius negotia gessit, & ex qua causa recepit, & ex qua expedit, & quantum: & sic apparere poterit de fide & diligentia sui actus, ad quod illa scribitur, ff. de tute. & ratio. dist. l. j. §. officio. Et ratio legis ponderanda est, C. de interdic. l. j. Alias solemnitates de testibus, & similes, non putat Nico. necessario ponderandas. Dicit et q. si praedicta dies & ca non ponant, valebit scriptura p. scribentis, ne sibi p. futus dolus, ut defectus: sed in his, que facerent pro ipso, fidem non faciet, vt suspecta, licet ex causa, quantitate, qualitate & tempore aliqualem pbationem pro eo induceret. Allegat ad primum C. de dona. auth. eo decursum est. in fi. & C. de tranac. sic x. fallis. Quod dictum est de aliquali probatione pro ipso, declaratur, vt quia dicitur expensum in alimentis pupilli, qui iuxit: in doctrina ipsius, qui profect, vel artib. imbutus est: in adificiis: hac non possunt esse sine expensis. Putat ergo, q. secundum quantitatem & qualitatem horum quandoq. sine alio auxilio starent assertioni, quandoq. esset causa iuramenti deferendi, quandoq. esset praesumptio minus semiplena, sed aliquid facit indicium: hoc habet iudex aestimare, ff. de ali. pup. praetan. l. si. facit C. de adm. tut. l. i. x. quae. in authentica. de hare. & Fal. §. i. si vero absunt. ¶ Dicit de priuata scriptura, quae fit per officium scribentis, dicendum est de illa, que fit p. mandatum. Et hoc duplex: quia vna fit in forma rationum, alia documentoru, vel instrumentoru. Prima quoq. fit de eo, qd fit inter alios: vt si tu & ego deponimus penes mercatorē pecuniam, quasi faciendo ipsum scribam de his, que per nos diuisim, vel contunctim agentur. Aut respicit id, quod fit cum ipso scribente. Primo locum habet, quod dictum est de argentario: salua tali dissimilitudine: quia argentarius cogitur recipere, & scriptu edere, p. edictu de edendo: sed mercator ille no cogitur recipere, vel scribere: & si recipiat, cogit p. actione mandati scribere & edere. ff. mand. l. j. quod est veru, si interest mandantis: alius no. ff. mandati, si procurator: §. mandat. & §. si. Itē si scribit, litera cedat chartae: & sic conuenit ratio nib. scriptis ex officio. Itē si constat cofessione partiu, vel probatione legitima, scriptura in factam de partium voluntate, ei stabitur inter eos, si per alterum non negatur, stabitur ei, quo ad plenam fidem: quia priuata est, C. eo. instrumenta. cum aliis tamen adminiculis prodesse poterit, ut tibi: quae adminicula maiora vel minora erunt, ponderatis circumstantiis personarum principalium, & scribentis, quantitate rei: & similibus. Quod autem dixi, mercatorem teneri edere non intelligas de toto libro rationum. sed de parte, quae pertinet ad mandantem, ff. h. cer. pet. cum quid. fam. erc. l. si que sunt. & de eden. l. praetor. §. fin. quod dicit, vt extra eod. titul. contingit. & de priuill. cum personae. lib. 6. Secundo casu, cum scriptura respicit solum mandantem & scribentem: si scriptura est solum pro scribente, non statuetur, C. de prob. l. exemplo. 1. 3. q. 2. c. 1. Si vero scriptura mista est, p. eo & p. eum, vt continens recepta & data contra te, puta in receptis, indistincte credetur, indatis ponderabit iudex circumstantias, de quibus supra p. xime dictu est. C. de prob. rationes. ff. de positi. l. Publica. in fi. 2. q. 1. in primis. in prin. de testib. in nostra. Primo vero casu quo scriptura est contra scribentis: si per confessionem eius, vel per testes constat illum scripsisse per se, vel per alium, licet condemnetur per id, C. qui pot. in pig. hab. l. scripturas. & de don. l. in don. ationibus. non tamen: quia per illam scriptura efficiatur debitor, si no erat: q. iste no est modus constituendi obligatione, ff. de don. l. nuda. sed presumit ex hac scriptura debitu esse, si ea legitima ob.

ligationis pteatur in illa, ut in p[re]d. l. Publica. in fi. d[icitur] de p[ro]fessione facia in epistola. facit quod no. ff. de usur. cum de in rem verso. ubi long sua solutio non inducit obligatione. sed inducit p[re]sumptione obligationis ex ca allegata. Quid si in p[re]dictis terminis mercator scriptura libri sui negat sua voluntate facta dicit Nico. sufficere, q[ui] in libro suo scriptura est, nisi p[ri]mam appareat. sicut de libro census d[icitur] ff. de prob. l. census facit C. de Inst. codic. c. fir. l. j. hunc igit. C. e. ti. auth. ad h[ec]. & de arbi. l. ne in arbitris. De solennitate die, q[ui] p[ro]fiterentur no est de solennitate q[ui]rendu[m], s[ed] in quantum eet p[ro] mandante sed quantum ad id, q[ui] p[ro]tinet pro scribent. requiritur, q[ui] habeat formam r[ati]onis, s[ed] diem & consule, de quib. s. ¶ Nunc de sc[ri]ptura videndum de scriptura, s[ed] quae habet formam documenti, s[ed] quae docent & instruant in iudicio, q[ui] factu[m] est, & p[ro] id uocari instim in rubricis utriusq[ue] iuris, Primu[m]. 2. q. 7. pleriq[ue] & q. 8. sciant cuncti. quae lex canonizata habetur C. de prob. l. fin. ad id e. eden. auth. si quis in aliquo. Et haec docum[en]ta q[ui]q[ue] sunt publica, s[ed] scripta manu publica: forma q[ui]q[ue] priuata, quae sola ad fide iudici faciend[um] non sufficiunt. Et haec priuata diuidit: quia aliud est priuatu[m] documentum tanq[ua]m publicum, & aliud o[mn]ino priuatum primu[m] Nico. uocat illud, q[ui]d licet deficiat in p[re]dictis duobus, uel altero illorum, s[ed] persona publica & forma, t[ame]n habet effect[us] publici instrumenti, q[ui] p[ro]cedit, q[ui] id, q[ui]d deficit in instim, ut sit publicum p[er] iuris ordinatione, suppletur in alio, s[ed] q[ui]d habet effect[us] publici, q[ui]d dicit fieri p[er] sept[em] supplementa: quoru[m] tria sunt in p[ro]fessione, alia tria post co[n]fectione: septimum p[ro]tinet ad utru[m]q[ue]. Primu[m] est maioris solennitatis, s[ed] adhibet in numero, qualitate & subscriptione testium. Constat, q[ui] in publica scriptura, q[ui] sit p[ro] notariu[m], regulariter interueniunt duo testes et ignoti, qui scribantur p[er] tabellione: in scriptura uero facta manu priuati, deficit publica manus: & forma: sed habet p[re]sentia & subscriptione proprie manus triu[m] testiu[m] p[ro]bat[ur] opinionis: talis solennitas supplet & dat uires publici docum[en]ti, C. qui po. in pig. hab. l. scripturas & q[ui] ibi no. du[m] t[ame]n tepus p[ro]tineat fm loci p[ro]u[er]dine, in auth. ut prepon. no. Imper. s. j. & s. si qua uero. Sedum supplementu[m] est maioris auctoritatis, s[ed] cu[m] scriptura sit a priuato, sed habet subscriptione cu[m] solitis signis uel sigillis maioris magistratus, illius, s[ed] cuius officiu[m] est in illo loco, uel cura, publicis sigillationib[us]. sicut in curiis papae, uel regu[m], uel episcoporu[m] seruati: & id e[st] in p[ro]uinciatibus ciuitati, h[ec] n. maioris sunt efficaciz, q[ui] scripturas notarij. Et putat Nic. hanc et sine testib[us] ualere, du[m] t[ame]n fiat de eo, q[ui] ad officiu[m] sigillantis, uel subnotantis pertineat, ut C. eo. ti. auth. ad h[ec]. ff. de iur. ff. in fraud[em]. s. quoties. C. de quadri. p[re]scri. l. si ibi, siue p[ro] nosmet ipsos, siue p[ro] procuratores, ex epistola in nostro, & c. & in auth. ut diu. iul. subsc. col. 8. ext. de pb. c. j. & c. post co[n]fectione. de fid. inst. cum dilectus. & c. inter dilectos. Si ergo recipio mutuum, q[ui] scribitur p[ri]uatum, & sigillatur p[er] magistratum, no putat Nico. q[ui]d fide faciat, cum no inueniat hoc iure statutu[m], nec ei officiu[m] se ad hoc ext[en]dat, nec ad id iudicium facit. ff. de cust. reo. l. diuus. nisi consuetudo loci hoc inducat. de ma uide s. de prob. s. si uer. 20. ¶ Tertium supplementu[m] est p[ro]scriptio, uel subscriptione. haec aut locu[m] h[ab]et, cu[m] subscriptione sit ad utilitate unius partis t[ame]n, & scribit, uel subscribitur, p[er] illu[m] q[ui]d facit, uel p[er] aliu[m] ipsius uoluntate, ut est in donatione, uel in mutuo. Et est id q[ui] scriptura facit p[ro] utroq[ue]. Ex[em]plu[m] in locatione, quae scribitur p[er] unum, & subscribitur p[er] aliu[m], uel p[er] tertiu[m] ipso uolente: & id e[st], si scribitur p[er] tertiu[m], & subscribitur p[er] ambos, uel p[er] aliu[m], uel p[er] alios ipso uoluntate. His enim modis suppletur defectus publice personae, & est testium, C. de don. in donationibus. ij. respon. & l. vice donatricis. C. eo. tit. l. plures. & l. comparationes. procedunt p[er] edita, cum is, cuius uoluntate d[icitur] scriptum, id fatetur. Si uero negat producens, habet id p[ro]bare, C. qui p[ro]tor. in pig. hab. aut. si quis uult. & ff. de procur. si procurator e[st] absentem. ibi, literis eius approbatis. & tali approbatione facta, sic stabitur illi scripturas, q[ui] qui negauit, de suo mendacio punietur. fm auth. C. de non numer. pecu. q[ui] qui propriam, & d. l. scripturas. Et in hoc differt hoc tertium supplementu[m] a secundo, quia illi statim prima facie, et si ab aduersario negetur, nisi alia sit d[icitur] suspicio, sicut etia[m] d[icitur] de publico instrumento: hic secus. H[ec] autem tria supplementa respiciunt co[n]fectionem, & succedunt tria quae sequuntur. ¶ Et est quartum supplementu[m] iudicis examinatione co[n]fectionem sequens: quod procedit in ultimis uoluntatibus: quae licet sint scripta a persona priuata, uel a seruo, t[ame]n coram iudice examinantur & publicantur, C. de testam. l. publicati. ubi de hoc & postea probat. Quia similitudinis ratione putat Nicol. quod si quodcu[m]q[ue] priuatum instrumentum fuerit coram examinante publicatum & authenticatum, plene probet, in auth. ut statum filij, s. illud. & de testib[us]. s. pen. quae est de testi. auth. p[re]terea. & sic etia[m] in quidam intelligunt l. scripturas. C. qui pot. in pig. hab. ¶ Quintum supplementu[m] loci deputatio: quod intelligitur, cum auctoritate publica deputatur certo die, tanquam publica in archiuis publicis: & pro publicis co[m]iter habentur, & ut talia, p[er] iudices seruantur: hi sunt libri censuales, libri aestimorum, & statutorum: argum. p[re]d. auth. ad h[ec]. & ff. de prob. census. de p[re]scrip. ad audientia. & facit l. Barbarius. ff. de officio p[ro]t. ¶ Sextum est temporis obseruatio, scilicet quae longis temporibus a singulis, ut publica & authentica, sunt seruata. Ex[em]plum in libris veteris & noui Testamenti, epistolis Pauli, libris Aristotelis, Hippocratis, & similib[us]. quia p[ro] dictis auctoritatibus a longis teporibus sunt recepta: & seruata, & habita: facit ff. de aqua plu. arden. l. j. in fi. & l. principis. Dicit aut[em], q[ui] haec ultima duo supplementa solu[m] procedunt quo ad personas, inter quas sunt seruata, & quae subsunt iurisdic[ti]oni illorum, quoru[m] auctoritate deputat[ur] custodiuntur. ¶ Septimu[m] supplementu[m], quod respicit utru[m]q[ue] tempus, de quo s. est loci consuetudo. Vnde Venetijs statum instrumentis scriptis p[er] sacerdotes. In multis partibus facit fidem certu[m] sigilla, certa subscriptione, certa stampa, uel forme impressio. stabitur. n. p[ro] uerit[ate] illius locis & instrumentis eo loco factis, et si alibi agat, uel p[ro]ducat. C. de emanc. liber. l. j. ex co. rit. cu[m] dilectus & dixi s. in secundo supplemento, & in fine primi: plures co[n]cord. ponit auctor hic in fine huius s. Per p[re]dicta instim priuatum d[icitur] e[st] publicu[m]: o[mn]ino uero priuatu[m], quod nullu[m] supplementu[m] habet de p[re]dictis, quae patitur defectu[m] modicu[m], s[ed] q[ui] persona scribens est magne opinionis & fidei, sed non est tabellio: & habet eius scriptura omnia, quae requiruntur in publico, quandoq[ue] habet multu[m] defectu[m], ut quia scriptum ab eo, pro quo facit: est aut[em] fm qualitate defectus habenda fides q[ui]q[ue] semiplena, q[ui]q[ue] minor, q[ui]q[ue] nulla, C. de proba. instrumenta. & l. ex[em]plo.

¶ ADDE, q[ui] libri rationum absq[ue] die probant[ur] scribent[ur], tenet Ale in laic p[ro]tor. ff. de eden. vbi dicit, hanc addit. in hoc not. Et an futur libris mercatorum, post Bar. vide, quae ibi posui in l. nuda. ff. de don. & vide Ro. conf. 346. per Bar. in l. admonendi. de iureiur. & p[ro] nouissimos in l. quada[m]. s. nummularios. ff. de eden. An ualeat statutu[m], uel co[n]suetudo, q[ui] libris mercatorum detur plena fides: Bar. conf. 375. lib. 4. v[bi] teneat, q[ui] sic. Item liber registri notarij positus in archiuo publico, probat, licet absq[ue] die & consule, secundum Rom. conf. 138.

Eiusdem quoq[ue] nature, cuius est codex rationum, est chirographum, quod fit su[m] p[ro] deposito: quod solet in ead[em] forma fieri depositario & deponenti, ita uidelicet ut q[ui]dam literae p[ro] medium incidunt, secundu[m] Tanc. sicut in dicecesi, & p[ro] uincia Narbonensi, & seruat etiam in alijs contra Chirobus, cui scriptura standi dicit, ut in p[re]d. l. Publica. & ff. de pb si chirographu[m]. It[em] & scriptura de pensionibus acceptis. ¶ Regulariter ergo priuata scriptura no credit, C. de pb. l. instrum[en]ta. & l. ex[em]plo. & l. rones. C. de co[n]u. ff. de debi. l. 2. & l. si nisi d[icitur] e[st] q[ui] scripsit & hoc in p[ro]fessionalibus: secus in realibus, C. q[ui] pot. in pig. hab. scripturas. uel nisi forte sit a testibus no pauciorib[us]. trib. subscripta. Si t[ame]n testes scripti mortui sint, no ualeat ut s. uer[us]. q[ui] scripsit. Sed si uetus scriptura est, facit p[ro]sumptione, uel semiplena p[ro]batione, ut in p[re]d. l. instrum[en]ta. & l. ex[em]plo. & l. rones. C. de rebus credit. l. 3. 24. q. 2. c. sane. Licet aut[em] instrumenta priuata p[ro] se no p[ro]bat, t[ame]n cu[m] alijs adminiculis fide faciunt, ut in p[re]d. l. instrum[en]ta. q[ui] q[ui] no p[ro]funt singula, multa iuuat, ex de succel. ab intef. cu[m] dilectus. C. lib. xi. de agricol. & cens. cu[m] scimus in prin. Probat ergo, s[ed] m vbert. cu[m] vno teste, scit cum iuro: sic & alias d[icitur] de vno teste cu[m] iuro, habita p[ro]sideratione qualitat[is] rei & p[ro]f[er]at. ut C. de reb. cred. actori. & ergo ex p[re]d. l. instrum[en]ta, v[bi] q[ui] si numularius, seu cap[er] nostru[m] teporis, cuius scriptura no est publica, sed priuata, ut dixi, dicit in scriptura sua diu[er]sali mutuatiu[m] centu[m] tali, p[ro]m[ittit] p[ro] scriptura cu[m] adminiculo vnus testis, uel sacram[en]ti, habita distinctione, cui debeat deferri: ¶ Quis id duru[m] uideat. ¶ In summa ergo nota, q[ui] si scriptura priuata inducit d[icitur] e[st], q[ui] illa fecit, nec ipse neget se illa fecisse, stat[im] in p[re]d. l. Publica. & j. ver. pximo, nisi in mutuo ubi h[ab]et excipiens bienniu[m] anteq[ua]m ualeat, C. de tit. in d[icitur] ibi. v[bi] uero negat e[st] suu[m] hoc p[ro]bati oportet. Sed & si de alio instim d[icitur], q[ui] aliquis illud fecerit, si neget illud fecisse, id ipsum p[ro]bati oportet. Si uero certu[m] sit p[er] sigilla, uel alio mo, suu[m] esse scripturam, dicat t[ame]n ei non esse credendu[m], tunc ei credendu[m] no est, nisi sit tabellio, uel nisi sit de consuetudine introductu[m], q[ui] ei credatur, nisi a casu, quia actus d[icitur] cuiuslibet iudicis creditur, ut ext. de prob. c. quoniam d[icitur] secundu[m] 7 Papae, q[ui] illud et no. q[ui] p[ro]pria litera iudicant scribent[ur], licet sint priuata

ADDITIONES.

- a Scdm Tan. ¶ In scripturis, in quib[us] sunt data & recepta, p[ro]cedere p[ro]t[est] diuisio. Si intelligas, q[ui] dimidium scripturae diuisa forsan p[ro] longu[m] habeat quaelibet pars: uel forsan no diuidit charta tota. s[ed] certa litera sunt in magna figura, quae diuiduntur, & dantur in signum: & bonus modus est, quo quandoque uisum sum quia non potest fallari.
- b Multa iuuat. ¶ Verius fuit Ouid. scd o de Remed. amoris, in prin. adde bonu[m] uerum s[ed] de probat. s. si vlt[er] s[ed] si non obsunt singula, multa no cent. Ad hoc vltimu[m] alleg. de eo, qui dux. in ma. cu[m] haberet & l. si ff. de pb. Ad primu[m] uerum alleg. Accur. ibi d[icitur] de l. C. qui numer. tute. l. j. in fia id e[st] ex de elec. in nouit. uer[us]. multa. no sol[et] dici vbi p[ro]cord. procedere in p[ro]bationib[us]. in excusationibus, no ut in s[er]is. & hoc ibi placet Alex. uel d[icitur] cit ibi Iac. de Beld. q[ui] vnum p[er] se sufficit, tamen reliqua iuuat. Sed h[ec] solutio non agitur principio uer[us]. in quantum dicit, que non p[ro]funt singula, & c. p[ro] q[ui] dicit potest ex qualitate factoru[m], & circumstantiis id arbitrar[um] debere an pluralitas iudicioru[m] p[ro] se non sufficientiu[m] moueat iudicis animu[m] ad effect[us] vnus efficiens, nec ne. Debet aut[em] iudex in istis, quae sic cedunt in arbitram[en]tu[m] factu[m], esse circumspectus, ext. de testibus. p[re]terea, ut ibi scripsi post Hof. in gl. p[er] ibi. eniam gl. vlt. B. ponit superiorem uer[us].
- c Videatur. ¶ Et Cyn. in p[re]d. l. instrum[en]ta, reprobat illud dictu[m] secundu[m] Pe. dicens, q[ui] ibi adminicula dicitur depositiones testium in scripturam. sed & hoc videtur durum: quia sine scriptura sufficiet de p[ro]f[er]io plurium testium. Item ex[em]plum, quod ponit gloss. non placet multis, dum exemplificat in eo, qui scripsit, de eo tibi decem, quia contra scribentem sufficiet propria scriptura sine testibus: sed ipse intelligit non sufficere extra defectu[m] cause. Et licet hoc sit uerum, quod confessio extra iudicium sine expressione cause non probat debitum, C. de nou. num. pec. l. generaliter. ff. de prob. cum de i[n] debito. s. si non uideat tamen lex illam expressione cause uocare adminicula, ut ibi per Cyn. Guid. de Suz. intelligit illam l. in priuata creditorum extra librum Rationis: de libris his dicit p[ro]p[ter] ea, quae de illis dixi s. eod. s. Dominus meus legebat illam in scriptura priuata facta a tercio contra tertiu[m], uel p[ro] tertio quae non probat, secundu[m] eum, sed facit iudicium. Iac. de Bel. ponit in solutione p[ro]triorum C. quidam distinctionem, quam ibi scrip[er]at p[er] te uideas. ADDE Bar. in l. nuda. ff. de don. & ibi Alex. in ap[er]tilla: quia de hac addi mentionem facit.
- d Secundum Papam. ¶ Quod uide in c. j. hoc et in vl. col. uer. hoc etiam in his rebus. & c. c. i. san[ct]a, 7 s. d. i. vltim. de confec. dist. 4. de trina. l. 1. o. 2. feruitium. extra de confue. ex literis. & s. de prob. s. uer[us]. ro. ADDE ad uer[us]. sequentem, quod creditur epistole alicuius scriptu[m] contra ipsu[m] scribentem, & in quatuor em eius, quem ibi a p[ro]p[ri]o ditorem: Rota in antiq. decil. 430.

privata scriptura: vt ext. de trāsa. quāto. in prin. i parte. decisa. & in pd. l. Publica §. ff. de pig. l. pe. r. q. 7. quoties. 20. q. 1. vidua. 27. q. 1. omnes foemina. scriptura etiā ppria p iudicat scribenti. C. de non nū. pec. generaliter. cum prad. q. cor. in tantum. q. si eam ab negauerit. & quidus sit sua esse: p dēnabitur in dupli. quātūtatē de qua agitur. vt C. e. auth. 3 q. propria Ar. 3 C. de prob. nō. epistolis. & l. ex. plo. Solue f m distinctionē positā s. uer. priuatorū. Et circa epistolas absentiu vide iura q inducuntur circa nunciū 3 j. §. instrumentorū ergo. in prin. ¶ Hoc quoq; notatu dignum est. q in prouinciis. vbi nō est vsus tabellionū. multū operat cōsuetudo. quo ad hoc. utrum credat alicui scripturā. vel nō extr. de fide inst. cum dilectus. & de prob. quoniam contra. 16 q. 3. ca. placuit. §. potest. circa mediū. ext. de of. or. paloralis. in fi. r. d. c. in his rebus. & c. scit sancta. l. xvi. dist. v. in am. de conscr. dist. 4. de trina. 1. 8. q. 2. seruitium. extr. de cōsuetud. ex literis. & s. de p. bat. §. si. uer. fi. 10.

¶ Fides quibus instrumentis adhibenda sit, & quanta.

S V M M A R I V M.

- 1 Instrumento publico sine alio adminiculo credendum est, dummodo non sit cancellatum, aut aliter vituperatum.
- 2 Inducens instrumentum vituperatum, yatum, vel cancellatum, uel suspectum, debet illius veritatem probare.
- 3 Instrumento quot testes possint prauidicare.
- 4 Contra instrumentum quantumcunque publicum, possunt testes admitti.
- 5 Instrumento super aliquo contractu producto, si opponatur aliquo contradicentium tempore contractus alibi fuisse, an sufficiant duo testes ad hoc probandum.
- 6 Instrumentum in iudicio productū si dicatur factum in longinqua regione, conficiens nomine ignoto, an sit validum.
- 7 Scriptura priuata: an & quando proficit, uel nocet producenti.
- 8 Instrumentis in causis dicendis quanta fides sit adhibenda.
- 9 Vxor a duobus petita, si aequaliter probetur, cui probationi fandum sit.
- 10 Instrumento scripto, si testes negent ea, quae in eo scripta sunt, an potius in scripto credatur, quam testibus.
- 11 Instrumentum, cui vnus ex testibus in eo conscriptis contradicit, redditur suspectum, donec contra probetur.
- 12 Scriptura tabellionis an potius credendum sit, quam dictio testis in instrumento contento.
- 13 Testes contradicentes in instrumento, in quo non sunt conscripti, an sint credendi.
- 14 Vna vox duorum testium in nullo casu ualidior est publico instrumento. Publicum instrumentum in quibus casibus ualidius sit duobus, uel pluribus testibus.
- 15 Obiectio publico instrumento facta in modū exceptionis de falsitate, uel defectu, & c. an potius probetur per testes, quam per instrumentum.
- 16 Probatio quandoque melius fit per instrumentum, quam per testes.
- 17 Probante aliquo per testes contra instrumentum, an poterit probari per alios esse.
- 18 Instrumento publico an potius sit credendum, quam literis episcopi, uel alterius iudicis. Tabellio equipollet duobus testibus, & quandoque tribus. Scriptura tabellionis qua ratione potius credatur, quam literis episcopi.
- 19 Instrumenta sibi contraria, & ab eadem parte producta, derogant fidei. Probationibus partium aequalibus existentibus, absolendus est reus.
- 20 Facto aduersarij perdens instrumentum, quo iuratus erat, quomodo debeat intentionem suam probare.
- 21 Sigillum Imperatoris: uel bullam papae habenti, an sit credendum.
- 22 Tabelliones facere quis possit.
- 23 Tabellio ab Imperatore, uel papa, uel eo, cui hoc specialē priuilegium est indultum, ordinatus, potest ubique suo officio uti, & instrumenta conficere, & nū. 25.
- 24 Tabellionatus officium non datur a natura, nec ab omnibus confertur.
- 25 Presbyter semel ordinatus potest ubique celebrare de eius licētia, ad quē declinat: sic & tabellio simpliciter constitutus ab eo, qui potestatem habet, potest ubique uti suo officio.
- 26 Tabellio constitutus in spiritualibus, an possit instrumentum conficere in temporalibus.
- 27 Tabellio constitutus a domino temporali in ciuilibus, an possit instrumenta conficere in spiritualibus, seu ecclesiasticis.
- 28 Tabellione laico scribente uota canonicorum in scrutinio electionis, non tenet talis electio.
- 29 Fieri multa prohibentur, quae iam facta tenent. Quis an possit fieri tabellio. Instrumentum confectum a tabellione excommunicato, an sit validum. Quis per eum, qui non est publicus notarius, facta, an sint publica faciant.

- 33 Instrumenta per non notarium publicum confecta habentibus qualiter sit subueniendum. Tabellione instrumentum falsum conficiente, an postea sit fides ceteris instrumentis per eum confectis adhibenda.
- 34 Instrumentum falsum ab heretico, an sit validum.
- 35 Tabellio si ob aliquam causam officium suum perdat, an postea possit uti suo officio.
- 36 Tabelliones an possint facere fieri formam instrumenti per aliquem: & postea in publicam formam redigere.
- 37 Tabelliones sub qua forma creari debeant.
- 38 Comites & barones priuilegium faciendi tabelliones ab imperatore habentes cuius formae instrumentis uti debeant.
- 39 Episcopi & barones potestatem creandi tabelliones habentes, qua forma in creatione uti debeant.
- 40 Tabellio multas habet appellationes.
- 41 Tabellio an iura scribere debeat.
- 42 Sententia iudicis prolatio per quae fieri debeat.
- 43 Instrumentum continens talem esse debitorem talis & tanti, an originali aut primo non ostenso sufficiat ad credendum.

8. §. Restat videre, quibus instrumentis fides adhibeat & quanta.

Et quidē folis publicis, uel alio modo authenticatis: quod dicitur, ut §. pximo. priuatis quoque creditur in casibus in eo §. dictis. ¶ Creditur aut publico sine aliquo alio adminiculo, dummodo illud instrumentū appareat sine cācellatura, uel vituperatura, uel in nouatione primae figurae, uel rasura, q̄ possint suspiciōne inducere, nec sit delerum, uel abolitum, in a. h. de si. inst. §. si uero moriant. ext. e. ex literis, & c. iter dilectos & de crim. fallicet. C. de edi. diui. Adr. rol. l. fi. §. j. C. de testi. si un⁹ ext. de rell. do. cū venerabilis §. sed pars. C. de test. l. pe. extra. de priu. cum olim. j. & 2. & j. §. instrumentū. uer. sit excipit, q̄ est vituperatū. Est autē suspecta rasura in annotatione indicationis, ut ext. de si. instr. inter. §. sed 3. & ar. ff. quoad. test. aper. l. 2. C. de 3. stipul. l. pe. vel rēporis ext. de relig. do. cum uenerabilis uel nomi. iudicij, uel rei, uel actorum, uel in data, uel in nomine loci, uel in narratione iuris, uel in remotione appellationis, uel in coactione restitū uel in assignatione termini & in pluribus alijs, quae iudex circūspectus attendet, ut extr. eo. ex literis extr. de referi. olim Sed & si 3 has suspiciones appareant a iugē in 3 rui, eas iudex attendet. Magis autē uidei instrū suspectū pp rasuram q̄ pp cōsumptionē: s̄ in Papā. & breuiter, creditur instrumentū, dummodo non sit appositum aliquod de illis uitijs, uel defectibus. quae sunt j. §. prox. ¶ Si autem appareat vituperatū, uel rasum, uel cācellatum, uel suspectum in aliquo de illis modis uel huiusmodi, oportet inducentē illud probare veritatem: quod si non fecerit, praesumitur falsarius, & punitur, C. de testib. iubemus. Captiofa cui scriptura vim in iudicio obtinere nō debet, ff. de si. inst. l. 2. c. licet sit ar. 3. ex. c. tertio. Hoc intellige, ut nō §. breuiter. uerf. & nota, q. si uero non appareat suspectū incumbit pbatio accusanti, 6. q. ult. actor. C. de accus. qui accusare. & hoc cū ciuilit agitur de falso. nam si criminaliter, utiq; incumbit probatio, ut C. ad leg. Corn. de falsis. l. ubi. ¶ Sed quāro, quot testes prauidicent instrumento? Odo. & Ber. c. dicunt, q. au thoritas tabellionis equipollet duobus testibus. vt extr. de probat. quoniam contra. & ff. de testa. Domitius Labeo. C. de si. inst. in exercendis. Licet alicubi uideatur, q. tribus, vt 16. q. 3. c. placuit §. potest. uer. is autē. & alicubi q. vni, ut C. qui testam. fac. post. hac cōsultissima §. sed quia. & 2. q. 4. c. 1. ex. t. de testib. in omni. Ergo patet, q. quatuor, aut quinq; siue scripti siue alij tātum uincunt instrumentū. Dicit autē Odo. q. consideranda est natura tractus in instrumento contenti, ut si sit testamentū, in quo sunt septem testes necessarii uel codicillus: in quo quinq; requiruntur: tunc enim necesse est q. in 3 m per totidē, & per duos amplius reproberetur, uel et per plures, vbi aliqui pro ipso instrumento deponūt, ut ff. de pignor. contrahē qui duo producātur contra tabellionē, cum propter authoritatem tabellionis credatur testibus in scriptis: & hoc, si sint mortui, de quo dicit, vt ff. de testam. h. a. r. e. d. e. s. palam. & plenius hoc prosequere,

ADDITIONES.

- a Quanta. ¶ An per instrumentum probetur crimen, uide q. super regu. l. 2. se mel. malus lib. 6. & uide i. uer. sed si alij. ante fin.
- b Secundum papam. ¶ Ut scripti post eum. eo. ti. inter dilectos. super gl. con sumptio. ADDE ad id, quod dicitur de annotatione indicationis, quod si aliqua pars indicationis instrumento apposita esset corrofa, an uideatur instrumentum, si possit legi etiam in ipsa corrosura maxima peripicacia intellectus: uide Bal. in l. j. in 2. col. ff. de his. quae in test. del.
- c l. 2. ¶ Secundum Tancubij s. uer. solum publicis.
- d Tertio. ¶ Si intendit allegare capitulum, quod incipit, tertio, hoc non est sub ista rub. si uero allegare intendit dec. tertiam istius tituli, dicit, ut ibi no. in glo.
- e Et Ber. ¶ In dec. tertio. de prob. in ult. gl. & in dec. cum Ioannes. eo. tit. in glo. & ita.

enet Ale. in
teur libris
& vide Ro.
in l. quada.
libris mer.
tem liber
die & con.
chirogra.
a fieri de.
edum in.
arboneh.
ddū est, vt
iptura de
iptura nō
de cōuen.
bus: secus
sit a testi.
ortu sit,
cit p̄sum.
a. & l. ex.
et ait in.
lis fide fa.
ta iuuat.
& cens. cū
scit cum.
tione q. i.
pred. l. in.
bris, cuius
iptura sua
miniculo
at deferrē.
ptura pri.
fic. stat. ut
excipiens
gat cē suā
is illud te.
ero certū
in esse
nisi sit de
quia actis
secundū
i, licet sint
priuata
ere p̄t talis
ngū habeat
fuit in ma
us est, quo
prin. addit
a multa no
fi. ff. de pb.
l. j. in fia.
dere in p.
x. vel. vt d
nt. Sed hec
roluntū.
id arbitria
iudicis ani.
que sic ce.
rere. vt m
verum.
um secun.
in scripto.
ostio plu.
lis, dum
tribeatem
ufficere ex
cium sine
neraliter.
pressionē
it illam l.
t propter
ptura pri.
secundū
m. C. quā.
hac addi.
hocetiam
ina. 1. 8. q.
A. P.

re, put notatur, secundum Papam, ext. de fid. instr. cum Ioannes
 4 ¶ Et nota, quod contra instrumentum quantumcunque pu-
 blicum testes admittuntur, prout expresse habetur extra de fide
 instr. cum Ioannes. extra de praesc. ad audientiam. C. de prob. cu
 precibus, nisi in duob. casibus. Primus est, quia contra iouentariu pu-
 blicum non recipiuntur, C. arb. tu. l. si. Secundus est, si mulier co-
 fessa sit se recepisse pecunia pro intercessione, ut fideiuberet, &
 hoc in instrumento cotineatur. tunc enim testes instrumentum non
 possunt obici, ut C. ad Velleia antiqua. ¶ Sed ponet produci
 tur aliquod instrumentum super aliquo contractu: opponitur,
 aliquem cotrahentium alibi fuisse tempore contractus, & probat
 hoc per duos testes, queritur, an sufficiat? & dicit Azo, quod sic
 ar. ff. de testi. l. ubi numerus. & 4. q. 3. ca. si testes & c. ubi numerus.
 Sed cotra. nam instrumentum a quo pollet duobus testibus, ut s.
 ergo videtur in dubio ei standum, ut s. de prob. §. videndum. uer.
 3. & ver. 3. Sed ipse respondet, quod testes non dicunt hoc dire-
 cte cotra instrumentum, sed per obliquum: sed si directe contra
 illud dicerent, tunc plures quam duo requirerentur, ut vince-
 rent scripturam, ff. de testi. l. 3. ibi, alias numerus, & c. Quid si v-
 num instrumentum dicit aliquem fuisse Roma tali die aliud di-
 cit eum fuisse Narbona eadē die? dicit, ut §. prox. ver. ite oppo-
 nitur contra instrumentum id, quod per alium. ¶ Sed quid si pro-
 ducitur aliquod instrum in iudicio, quod dicitur esse factum in lon-
 ginq. regione, nec officis aliqua notitia habetur? Super hoc
 distingue. nam aut illud apparet in publica forma, aut est priva-
 ta scriptura. Si quidem apparet in publica forma, videtur, quod
 no sit ei credendum, nam nota testimonia & uerissima documē-
 ta debent praestari, ut C. ubi de crim. agi oport. l. 2. in fin. & ignotis
 sigillis non creditur, nisi eis fides per aliquos, quia nonerint, im-
 ponatur, ext. de cleri. pere. g. c. 1. & 2. & s. de procu. §. ratione aut
 forma. uer. 2. Saep enim eulogia ex mala fide scribuntur, ff. de
 cust. & exhib. reo. diuus. Sed dic, quod ex quo in publica forma
 apparet confectum, non vitiatum, nec in aliqua parte sui aboli-
 tum, nec suspectum, quia tunc aliud esset, ff. de fide instr. l. 2. & C.
 de edi. diu. Ad. ia. tol. l. si. j. bene sibi plena fides habetur absque
 alio adminiculo, ut probatur C. quemad. test. ap. l. 2. C. de. pbat.
 cum precibus. Inst. de innt. stip. §. item uerborum. ibi, omnimo
 do esse crededas, & c. ubi de hoc, & §. si scriptum. & Inst. de fide
 int. §. si in auth. de instrum. cau. & fid. §. oportet aut. & §. seq. ubi
 de hoc, Collat. 6. Praesumitur enim pro producente, quod sit me-
 mor sua salutis, ut j. q. 7. sancimus. Et pro tabellione, quod uera
 scripserit, ut extra, de praesc. ad audientiam. Maxime autem pro
 instrumento praesumitur, ubi cotinet signu tabellionis, & sub-
 scriptione, ut in auth. de instrum. cau. & fid. §. sed & si instrumēta
 Colla. 6. & j. §. instrumentum. uer. ite quod no est signatum. Nec
 obstat, quod quisq. potest simile confingere scripturam: quia mul-
 tipliciter dicitis fallitas recouinceretur, in auth. e. rit. §. si tamen
 quisquam. in fi. §. & arg. ad idem, ff. de off. prat. Barbarius. 3. q. 7.
 c. infamis §. tria. in prin. Stabitur ergo ei: nisi qui contra illud ob-
 iicit, quod obicit, probet, ut C. de proba. sciant. C. de contrahē.
 & commit. stipul. l. optimam. uer. sancimus. & de fide instr. l. 2. Et
 hoc dicunt multi, & hoc tener Azo, prout no. in summa auth. d.
 Alij dicit cotra: nisi constet illi in sua prouincia officium exer-
 cere. Ego uero distinguo: nam aut producens est legalis, & fide
 digna persona, & bona fama: quo casu praedicta obtinent. Con-
 silio tamen, ut & tunc iudex, maxime parte, contra qua produci-
 tur, absente, faciat producētē iurare, quod instrumentum uerū est.
 & a persona publica confectū, arg. in pra. §. si tamē quisquā, e. rit.
 §. si uero moriatur. & §. si uero nil aliud. Si uero pars praesens sit,
 & neget eum tabellione esse, qui confecit, probabit tūc produ-
 cens, prout no. j. ver. & scias. & uer. illud autem. Aut est persona
 suspecta, & quae consuevit vti falsis instrumentis: & tunc ei non
 credatur, nisi fides imponatur, ut in cōcor. quae sunt inf. instru-
 mentum ergo. prope si. uelitem opponitur, quod tabellio. nam
 ex personis hominum dicta praesentur, C. si quis Imperat. maled.
 7 luna. in fi. ¶ Porro si sit priuata scriptura, producenti non pro-
 dest: sed cotra eum fide facit, si in ea cā aliqua sit inserta, in auth.
 de iureiur. a morien. praest. §. j. C. de no. nu. pecl. generaliter. qd
 8 dic, ut §. proximo. ¶ Quata autem fides instrumentis in cau-
 9 sis decidēdis adhibeatur, queritur: & est dicēdum, q. tanta, qua
 ta duobus, uel pluribus testibus, parem eim vim habent in exercē-
 dis libris instrumēta & testes, ut C. de fi. instr. in exercēdis. ext. e.
 tit. cum Ioannes §. porro. C. de rei ven. l. indicia. C. q. pot. in pig.
 hab. scripturas. ext. de prob. quoniam cotra. Vnde si vna pars p.
 se inducit publicum instrumentum, altera uero testes, si dicit di-
 uerfi & non aduersa, vtriq. probationi stabitur, & secūdu utran-
 9 que probationē iudicandū est. ¶ Quid ergo, si duo petunt ean-
 dem vxorem & vterq. aequaliter probat: dic, ut ext. de testi. in
 nostra. Si uero testes dicat aduersa, seu contraria instrumentum
 dic, q. aut sunt testes in instrumento inscripti, aut alij: si inscripti,
 10 dicit Pilcus, q. si omnes testes inscripti in instrumento testificē-

tur cotra ipsum instrumentum, statur testibus in illo iudicio, &
 magis credetur tunc uix, quam morte uoci, in auth. de fi. instr.
 §. si uero aliquid. & ff. quemad. test. a. per. l. i. in fi. extra. de proba-
 10 to tertio. ¶ Quid si duo attestaciones publicantur, plures ex testi-
 bus dicit se non dixisse, quae scripta sunt: queritur, cui magis cre-
 g detur, an tabellioni, an testibus? hec questio dominicalis est: &
 soluitur, q. tabellioni si sit bone fama, propter officiu suū, extr.
 de praesc. ad audientiam. ff. de rebus eor. q. sub. tut. l. magis. & extr. de
 ap. cu. parati. nisi testes probent se cotrarium dixisse, ut extra, de
 cōdi. apposit. ca. per tuas in integra. Testes enim singulares sunt
 in suis dictis: quia singulariter examinati fuerunt: & ideo no pro-
 bāt, ext. de elect. cum dilecti. prope fin. Si autem tabellio sit su-
 suspecta persona, quae consuevit falsa scribere, tunc potius testibus
 sit credēdum: ff. de susp. tut. l. 3. §. sin autem. ff. de ac. li. cui. §. in-
 dem. extra. de pig. illo. in fi. Vel dic inspicendum numerum, &
 conditionem testium: & tabellionis, ff. de lib. causa. diu. fratres. in
 h fi. de actio. & oblig. l. fi. in fi. ff. de rei uend. in fundo. Hoc ple-
 nius prosequere secundum Papam, prout no. 1 ext. de fide instr.
 11 c. cum Ioannes. ¶ Quid si ratum unus ex testibus in scriptis co-
 tradicit instrumentum? Respon dicunt quidam, k instrumentum
 reddit suspēctum, donec cotra probetur, ff. quemad. test. ap. l. 1.
 12 l. i. in fi. de hoc in praesc. cum Ioannes. ¶ Sed qd si unus ex testibus,
 a tabellione recepti sacculatur falsum dixisse: testis uero dicit ali-
 ter scriptum esse dictum eius, quam ipse protulerit, negas illud:
 queritur, cui magis credetur utrum scriptura tabellionis, an d-
 cō testis id se dixisse negantis? Respondeo: omnes Doctores Bo-
 non. in nostra examinatione priuata concordant, quod no cre-
 datur instrumentum contra istum, cum in criminibus aperte debe-
 ant esse probationes, ut 2. questio. 8. sciant. Sed certe nec ipsi
 testi contra ipsum instrumentum, hac eadem ratione: & ideo neu-
 ter punitur, scilicet nec testis, nec tabellio, ut extra. de elec. cum
 inter R. seniore. & hoc prosequere, ut s. de teste. §. i. eod. uer. fi.
 l. sed pone: ecce iudex. ¶ Sed si alij testes, & non illi, qui sunt in
 13 instrumentum inscripti, contradicit instrumentum? Dicit Pil. m. q. d.
 m stabitur instrumentum, & in nullo ei derogatur: argum. C. de edic.
 n diu. Ad. i. tol. l. si. & argum. ff. de proba. census. Azo uero dicit,
 quod uia uox duorum testium in nullo casu validior est publi-
 14 cō instrumento: sed publicum instrumentum validius est duobus
 14 uel pluribus testibus in multis casibus, in quibus non habent pa-
 rem uim, & in quib. requiritur scriptura, & probat p. scriptura.
 ¶ Primus est C. si minor est ma. dix. si alterius. ¶ Secundus C. de
 non nume. pecc. generaliter. ¶ Tertius C. de testibus, testium &
 auth. rogati, ¶ Quartus C. de sus. l. unica. ¶ Quintus C. qui testa-
 fac. ADDITIONES.

- a Ioan. ¶ Et ibi scripti in gl. ma. q. incipit, dixit hic Inn. circa fi. gl. ubi ibi scri-
 pti: & sup. gl. & ita teneo cum Inn. instrum. reprobari posse per duos testes
 q. satis efficaciter ibi probat. unde ibi ualeat, ubi est omne opinione inuen-
 nies. Et praedicta distinctio Oros. parū uideo. ei t. fides inscriptionis tes-
 tium pendat ab auctoritate notarii. ibi intelliges. pcederet. n. ubi testes
 scripserunt. ADDE. ut plenius scripti Panormi. in d. c. cu. Ioan. & ut per
 Ale. conf. 27. 2. lib. Bal. conf. 3. 6. 3. lib.
- b Eno. ¶ Iste uer. est ad litera in fi. pra. l. ult. in gl. in dec. tertio. & uide; q.
 super ea dixi.
- c Antiqua. ¶ Ratio ibi no. in 3. gl.
- d Auth. ¶ Circa mediū uer. sed qd si pferat. de quatuor opinionibus circa
 hae metione feci ext. e. tit. j. ad fi. col. Et de his uide Cy. C. e. tit. paratio
 nes. in q. pe. & Tac. de Bel. in auth. e. tit. §. sed si & instrumenta in fi. ¶ AD-
 DE Paul. de Cast. in si qua per calumniam. C. de episc. & cler.
- e Quanta. ¶ Incipiunt uerba Tancr. ubi s. uer. sequitur, quanta. licet multa
 interponatur. ADDE. q. instrumentum habet vim tot testium. quot ibi sunt inscripti ad
 substantiam instrumenti: hoc tamen qualiter intelligatur, uide pulchre p.
 Bal. in l. heredes palam. in fi. r. col. ff. de testam.
- f Pil. ¶ Rub. de test. sub instrumentum. in prin. idem Gui. de Su. super. l. si quis
 decurio. C. de fal. si testes sunt bone fama.
- g Dominicalis est. ¶ xlvii. & j. uer. 2. in fi. datur remissio de materia.
- h In fundo. ¶ Et dicit Alber. Gal. cuius fuit iste uer. circa medium t. de te-
 stib. q. hoc ultimum uerū: §. posuit auctor opinionem dicentium illi pari-
 standum, quae pro reo facit. de iud. cult. cum concor.
- i Prout no. ¶ Non directe ad terminos questionis. ADDE recte ad termi-
 nos q. Bal. in d. conf. lv. 3. lib.
- k Quidam. ¶ Alb. Gal. ubi s. uer. sed pono quod unum.
- l Ecce iudex. ¶ Sed formatur alia questio de notario actoris, qui scripsit pre-
 conem retulisse tale citasse: & praeco resistit, dicens se nec citasse, nec re-
 tulisse. Cy. ponit quest. in si quis decurio. in fi. C. de falis. & tenet cu. Tac.
 de Arc. ex qualiter personarū cū uterque suggerat hoc diuidendum. Vn-
 de si tabellio est suspectus ex prius gestis, addito dicto vnus testis, huic sus-
 picioni sibi non creditur, sed duo hac imperfecta facient vnū perfectum.
 C. de testib. sancimus. de probat. rationes. alias in dubio stabitur scripturae
 ff. de lib. causa, diu. fratres. de leg. tu. leg. timos. ¶ ADDE q. Spe. concor.
 per Ale. eius conf. lxx. j. lib. & sequitur Inn. in cle. 1. de hære. tamen uide
 Bal. conf. lv. iii. lib.
- m Pil. ¶ Vbi no. s. dicit: quia hoc dictum continuatur illi, & unum; recitat
 Tan. & etiam, quod sequitur de Azone.
- n Dicit. ¶ in Summa eo. tit. §. porro.

fac. poss. hac consultiſſima. §. at cum humana. extr. de præſcrip. ad audientiam. ¶ Sextus in præd. l. cenſus. ¶ Septimus in baptiſmo, de confecra. diſt. 4. bapt. landi. ¶ Octauus in electione, 63. diſt. in electione. quanto & capit. vota ciuim. ſexageſima prima diſt. c. Olius §. ſed aliud. & c. ſeq. extra de elec. quia propter. & c. innouit. ¶ Nonus in ordinatione, 61. di. c. epiſcopus, di. ext. de temp. ordin. nec epiſcopi. ¶ Decimus in reuerſione a ſchismate, 1. q. 7. quoties. cordis oculis. & c. ſaluberrimū. ¶ Xj. in excōcario ne, 1. q. 3. cur. & ext. de ſent. excom. cum medicinalis lib. 6. & de treu. & pac. c. j. ¶ Duodecimus in recōc. iatiōe, 24. q. 1. miramur. ¶ Tertiusdecimus in accusatione, 2. q. 6. c. j. & c. per ſcripta. §. libellonum. ¶ Quartusdecimus in ſententiæ prolatione, 2. q. 1. in primis ad ſi. & c. ſtatutis. Omnes præd. casus a ſeptimo vſque hic habentur 2. q. j. legum. ¶ Quintusdecimus in renunciatione, 7. q. j. c. ſicut vir. §. ecce his. & c. qualiter. ¶ Decimus ſextus in manuſſione, vt 54. di. c. 2. ¶ Decimus ſeptimus in infantum expoſitione, vt 87. di. ſi expoſitus. ¶ Decimus octauus in pfeſſione, vt 20. q. j. vidua. & 23. q. j. omnes femine. ¶ Decimus nonus in legatione, uel delegatione, 97. diſt. nobiliſſimus. extr. de offic. delega. cum in iure. C. de man. prin. l. vnica. ¶ Vigefimus in alieni clerici ſuſceptione, 71. diſt. ab extraneo. ext. de clerici. non reli. fraternita. ti. C. de epiſ. & cle. ſi qua. Vigefimus primus. extr. de priuileg. porro. & de uſu. pal. ca. ſi. Vigefimus ſecundus x. q. 2. hoc ius. ext. de reb. ecclēſ. non alie. c. j. ¶ Vigefimus tertius ext. de procu. cap. j. ¶ Vigefimus quartus. C. de fide instrumentor. contractus. ¶ Vigefimus quintus in appellatione facta ab interlocutoria, uel gramamine. ext. de app. cordi. lib. 6. ¶ Vigefimus ſextus in donatione, q̄ excedit quingentos aureos, C. de donatio. in donationibus. ¶ Vigefimus ſeptimus in emphyteuſi, C. de iure emphy. l. j. & 2. ¶ Vigefimus octauus in fideiſſione, ff. de dam. infe. c. qui bona. §. ſina. ¶ Vigefimus nonus in reſiſtione tranſcripti ſententiæ excommunicationis. extr. de reſi. excom. cum medicinalis §. j. b. & ſi qui alij ſimiles inueniantur. ¶ In alijs autē nō refert, dummodo preſtes fieri poſſit probatio. quæ dic. ſecundum do. meum in Sum. 2. ma. de fid. inſtr. §. quid ſi instrumentum. & §. ſeq. ¶ Tu autem dicitur, quod ſi obijciatur publico instrumento in modo exceptionis, falſitas, uel deſectus, uel aditio. uel aliquod ſimile, quod ibi debuit eſſe, uel non eſſe, ſi probetur per teſtes, quod obijciatur, dicta teſtium præferuntur instrumento, ſiue ſint in eo ſcripti, ſiue non, niſi instrumentum inuenietur per alios teſtes, qui ſecundū illud teſtificentur. hæc probantur extr. de ſi. inſtr. cū Ioannes. vbi de hoc, ſecundum Papam, C. de prob. cum precib. ext. eo de. p. tertio. C. de contrahen. & commit. ſtip. optimam arg. extra de preſtib. ex tenore. Si autem nil tale obijciatur instrumento, ſed una pars pro ſe inducit inſtrū in cā, altera teſtes, hoc caſu diſcretus iudex cōſiderare debet, qd̄ eorum magis conueniat naturæ negotij, & quod magis verum ſit. & ſecundum illud pronunciet arg. 3. q. 3. ca. ſi teſtes. §. ſi teſtes ext. de teſtib. in noſtra. Conſidera. re enim debet, quale ſit negotium, de quo queritur. ¶ Nam quædam melius probantur per instrumenta, quam per teſtes, ſicut dicta teſtium, qui olim tulerunt teſtimonium. ſententia arbitraria pactum plures articulos cōtinens: & his caſibus, & ſimilibus, magis creditur instrumento, quam teſtibus. Si uero probari debet numeratio pecuniæ, uel matrimonialis conſenſus, uel crimen, uel ſimilia præfert teſtes instrumento, arg. 3. q. 9. ſi debitum. C. de nup. neque ſine nuptijs ext. de maior. & obe. cum in ecclēſijs ſed & temporis conſideratio habenda eſt. Nam cum res, uel factum antiquum probatur, magis credendum eſt instrumento, quam teſtibus: hominum enim memoria labilis eſt, C. de ueteri iure em. l. j. §. ſi quid autē longum ſecus in nouo, aut recenti, ubi teſtes ſunt boni diſcreti & honeſti. Hoc pſequere, prout no. extra. de pb. tertio. & c. quoniam 3. de teſti. in noſtra. & 3. q. 3. d. §. ſi teſtes. Ibi etiam not. q. teſtes præualeant instrumento. Ex præmiſſis ergo ſatis colligitur, quod poteſt per teſtes probari contrarium eius, quod in instrumento publico p̄tinetur. C. de proba. cum precibus. C. de contrahen. & commit. ſtipul. l. optimam. §. ſi. quod uerum eſt, præterquam in duobus caſibus, vt C. ad Velle. antiqua. & C. arb. tut. l. ſi. §. j. de hoc no. C. de non num. pec. gene. raliter instrumenti quoque falſitas per teſtes probatur ut ſupra.

17 de proba. ad fin. ¶ Et nota, q. ſi probō per teſtes contra instrumentum, tu poteris per alios probare ſi eſſe, prout in eo continetur extra de teſti. ſeries. Vber. contra me hoc in infinitum pcedat extra de reſcrip. cum in multis. lib. 6. Nec obſtat, ſecundū eum, præ. dec. quia illud ſpecialē eſt in cauſa matrimonij, ut dicitur.

18 ¶ Sed cum literis epiſcoporum credatur, vt no. extra. de proba. poſt ceſſionem. & 1. q. 3. curiæ quæro, cui magis ſit credendum. an instrumento publico, uel ſcripturæ epiſcopi, uel alteri iudicis. Et dic. quod instrumentum. nam tabellio a quo pollet duob. teſtib. imo tribus quandoque: quod dic. ut ſupra eo. §. uerſ. hoc autem. quia ſcripturæ iudicis non creditur, niſi habeat teſtes in ſcriptura de teſti. cum à nobis. Sed ſcripturæ tabellionis credit in. ¶ Sed non habeat teſtium in ſcriptionem, vt C. de don.

lin donationib. & arg. 30. q. j. C. de ſi. inſtr. authen. ad hæc. in authen. de his, qui ingredi ad app. §. illud. & arg. in præd. c. quoniam contra ubi hoc. dummodo diem apponit, ut in authen. de fide inſtrū. §. ſi. & infra §. proximo, uer. & nor. licet ſecus ſit in contra. Et ibi ut in authen. Col. j. de here. & fal. §. ſancimus. alias §. ſi uero abſint. ubi de hoc, & j. prox. uerſ. itē q. nō ſunt ibi, & in præ. l. in donationibus. niſi forte instrumentum fiat coram populo in publico parlamento: quo caſu teſtes non ſunt neceſſarii, ſecundum Vber. arg. C. de his, qui in ecclēſ. manum. l. j. C. de reſta. omniū. prope princ. & C. de Lat. lib. tol. l. unica. Ratio autem eſt, quare magis credatur ſcripturæ tabellionis quam epiſcopi, uel iudicis quia tabellio iuratus eſt, extr. de præſc. ad audient. iā ext. de præſump. illud in ſi. j. queſtio. 7. ſancimus. Sed cum etiam iudex iuret vt ext. de iure iur. uenientes §. quia uero. cum ſuis cono. melior eſt ratio: quia tabellio ſcribit acta iudicij, auctoritate & mandato iudicis. & ſic duorum auctoritas concurrat, id eſt ſua & iudicis, quorum quolibet eſt in officio publico conſtitutus. Non ſic autem eſt in ſcriptura, quam per ſe facit iudex: & uide, quod no. ſupra de teſte. §. j. uerſ. ſed pone. ecce. Ex quo ergo a reſta. ratione ſiue acta per ſolū tabellionē ſcripta ſunt, creditur eis inter caſū perſonas, & in eodem iudicio. & in alio, ut in præd. conor. & ff. de iure iur. ſed & ſi poſſeſſori. §. ult. & ſeq. licet ſit argu. contra in k. authen. de hered. & fal. §. ſancimus. & in hoc cōcor. Papa. p̄ut 19 not. extr. de teſti. c. Albericus. ¶ Porro ſi instrumentum ſibi contraria, uel aduerſa indirecte, uel etiam directe, ab eadem parte pducuntur, ſibi derogant ſidem: C. de fide inſtrū. ſcripturæ. extra. eo. c. imputari. Si uero a diuerſis producantur, uideat iudex, quod magis ſit ſine ſuſpicionē, & quod magis congruat negotio & ſecundum illud iudicet: uel ſi æquales ſint probationes, abſoluatur eum: arg. extr. de proba. ex literis in fin. C. de contrahen. & 20 commit. ſtipul. optimam. ¶ Illud quoque non eſt orioſe prætermittēdum. nam ſi per factum aduerſarij mei perdo inſtrū. tum quo in ſiſeram, ſufficit ad intentionem meam fundandā probare quod eius uicio perditū eſt instrumentum, per quod probatur id, de quo agitur. C. de probat. ſi de poſſeſſione. C. de teſti. teſtium §. ſi arg. extr. de teſt. cogen. peruenit. j. 3. q. 7. c. inſanis. ¶ Quod ſi per factum alterius perditū, non prodeſt mihi probare amiſſionem, & etiam eius tenorem, C. de fide inſtrū. m. apud eos ſecū. dum Tanc. & Azo. & Vin. qui hoc no. ext. de conuer. conu. dadum quia fides inſtrū. tē poterat multipliciter an nullari, ut j. §. prox. Arg. tamen contra, quod ſufficit probare n. amiſſionem & tenorem instrumenti, ext. de priuileg. cum olim j. vbi autem instrumentum perditum eſt, poteſt quis probare intentionem ſuam per teſtes, niſi in caſibus, in quibus non ſit probatio per teſtes quos habes ſ. uer. ſed ſi. Vber. de Bob. dixit quod instrumenti amiſſio poteſt probari per præſumptionem, per iuramentum p̄tis per dēris & per ſamam, & per cauam, ff. quod vi. aut clam, ſemper. C. uendit, ſi quando ext. quod metus cauſa, ca. fina. 2. q. j. in primis ext. de probat. §. ſi. Quod ſi iudex ignoranter

ADDITIONES.

- a Cenſus. ¶ Hos ſolos poſuit Tanc. vbi 5.
 - b Medicinalis. §. 1. lib. 6.
 - c Inueniantur. ¶ Vide, quod no. de cenſ. R. o. l. 6. in glo. no. caſum. & quod ſi per ea ſcripti: ubi alios caſus inuenies.
 - d Tu autem dic. ¶ Secundum Tancr. cuius uerba reſuſmit uſque ad finem, huius uerſu.
 - e Vel crimen. Hoc non poſuit Tanc. de hoc remiſ. dedi in prin. §. j.
 - f Habenda eſt. ¶ Idem Vber. de Bob. ſuper lin. exercandis.
 - g Honeſti. ¶ Secundum Tanc.
 - h Iudicij. ¶ Id eſt, in actib. iudicialib. quæ ſcripſit hic extr. de prob. quoniam in 3. gl. uide, quod ſuper ea dixi.
 - i De hoc in glo. 3.
- ADDITIONE. Adde, q. iſtud dictum Vber. de Bobio, quod refert & ſequitur Spec. hic, ſcilicet q. quando aliquod instrumentum ſit in publico parlamento, uel coram populo. ualeat ſine appoſitione teſtium: dicit eſſe ſingulariter notandū Abb. in c. j. col. 4. uer. aduerte tamen. extr. de fid. inſtr. & And. Sic. in repet. rub. illo eo. tit. in 24. char. in c. col. vbi ipſe adducit in ſimili dictum Io. And. in addit. Spec. in tit. de aſſeſ. officium. in prin. ubi dicit aſſeſſores electos a populo, habere iuriſdictionem ordinariam: ſed electos a poteſtate, habere delegatam: de quibus ibi latius per eum. Hen. Fer.
- K Sancimus. ¶ Facit etiam pro: & uide, q. ubi no. in glo. ergo a contrario.
 - l In ſi. ¶ Hucusque uer. iſte Tanc. ubi 5. uerſ. pen.
 - m Secundum Tanc. ¶ ubi 5. in ſi.
 - n Olim. ¶ Dixit Tanc. ſed illi decre. poſſet congrue reſpōderi, & hoc eſt ultimum uerſ. in tit. puto quod intellexit Tanc. reſponſionem fieri per ſinem decre. ibi, quod ſine reprehentione, & c. & uide, quod ibi not. in prin. ultimo glo. & quod ſuper ea dixi, ubi inuenies, quomodo in probatione tenoris ueniunt dies & locus.
- ADDE, ut per Bar. in authen. ſi quis in aliquo. C. de eden. quem ſequitur Pano. in c. cum olim. ext. de priuileg. & uerſ. ſeq. uide Ang. conſ. 24.

ranter perdidit, valebit processus, ff. de off. prae. si forte. ff. de pe. l. si procuratorem, quod non puto, ne id iudex quandoque pro-

21 ¶ Quid si habet sigillum Imperatoris, uel bullam papae, nūquid ei creditur? Quidam dicunt qd sic. Tu dic contra, quilibet enim ea possit habere, & dicere hoc iubet Imperator, nisi papa: & ignoratur, quid ipsi uellent. Vbi autē pditur per dolum partis iudicis commissio, si quidem iurisdicatio erat approbata, puta p litis cō-

22 ¶ Sed quis potest facere tabelliones? Respon. Inno. papa. not. extr. de fide instrum. c. 2. quod nullus, nisi papa, uel imperator, vt s. de procu. §. ratione autem. uer. item quod sunt factae. nisi cōsuetudo, uel priuilegium speciale ab eis cōcessum aliud inducat arg. C. de emanc. l. i. & ff. extr. de exce. prae. acced. tribus. ad ff. extr. de fide instrum. cum dilectus. quamuis tamen consuetudo concedat alicui tales facere. hi possunt dici notarij; quia in notas redigunt acta coram eis: uel tabelliones, quia in tabulis scribunt: nō tamen habent potestatem & officium publicum, quod tabellionibus a legib. & iure scripto datur sed tantum illud, & in tantum habēt, quod & in quantum consuetudo concedit. Reges autem qui habēt supremum & meum imperium, bene possunt eos facere. extra. qui fil. sint legi. per uenerabile. Sed nullus alius subditus ecclesie, uel imperio, potest eos facere: nec etiam statuerē, uel nudo pacto se obligare, quod credatur instrumentis alicuius personae priuatae. Dominus meus no. ibidem, quod sicut ueneruntas potest ordinarium facere, sic & is, qui eam regit, potest tabellionem facere. Idem not. in Summa c. ti. §. quibus instrumentis in prin. qd comites, & praelati hoc possunt in terris suae iurisdictionis, argu. in auth. de tabellio. §. pen. Col. 4. 10. q. j. regenda. item no. in Summa ne cleric. uel mona. §. quae sunt. sub §. clericis. uerf.

b quid igitur. ¶ Et nota, quod tabellio ab Imperatore, uel papa vel ab eo, cui hoc speciali priuilegio indultum est, ordinatus, potest ubique, etiam in Francia, uel Anglia, seu Hispania, non solum in terris eis specialiter subiectis, suo officio uti & instrumenta conficere, arguente. 9. quaestio. 3. cuncta & cap. per principalem, ff. ad l. Rhod. de iac. de precatio. 7. q. j. in apibus extr. de cōstit. c. si. 1. q. j. c. omnes. §. hoc si quis. & c. uolumus. 26. di. duo sunt 63. dist. Adrianus 2. 8. dist. quo iure. 22. q. j. futurum. 23. q. 8. c. si in morte §. ecce. & §. conuenior. C. de quadri. prescrip. bene à Zeno ne. C. de iud. rem non nonam circa prin. C. de sum. tri. l. j. in princ. & C. lib. 12 de colo. Palest. l. i. in prin. ff. ad Treb. omnibus C. lib. 12. de eunuc. l. 2. ext. qui fil. sint legit. per uenerabile. uerf. infu-

24 ceditur, in certis locis errare. ¶ Et scias, quod tabellionatus officium non datur a natura, sed confertur: non ab omnibus, sed a paucis: puta à Principe, uel ab eo, cui ipse concesserit, nō cunctis sed quibusdam, ut C. lib. 10. de tab. l. generali. & per totum titulu & in auth. de tabel. & de inst. cau. per totu quod intellige, ut pdixi. Ideo si is, qui instrumentum conficit, negetur esse publica persona, probabitur e conuenio publica nisi id sit notorium, nam ex quo semel fuit non publica, adhuc praesumitur non publica, nisi probetur publica, C. de prob. siue. & uide infra uer. illud autem.

25 ¶ Quid de his, qui sunt ab episcopo, uel comite, uel in uersitate? not. dominus meus in Summa, ne clericis, uel monach. §. que sunt sub §. clericis etiam. uer. quid igitur. & seq. q. tabellio simpliciter constitutus ab eo, qui potestatem habet constituendi, pot ubiq; celebrare, saltē de eius licentia, ad quē declinat, ext. de cle. peregr. tuar. sicut & uoluntaria iurisdicatio ubique exercetur, ff. de officio procon. l. j. & 2. ff. de emancip. l. emancipari. Sin autē dicitur sic: Do tibi potestatem pficiendi instrumenta intra talem dicesim, uel prouinciam, extra illam positus non habet exercitium sicut nec archiepiscopus ext. prouinciam sibi commissam potest vt pallio, c. dist. cōtra morem. ext. de usu pallij, c. i. & pe. Ego credo, quod etiam simpliciter constitutus, intelligitur constitutus intra metas iurisdictionis constitutis, ut probatur euidenter ext.

ADDITIONES.

a C. pe. ¶ Cuius uerba plenius: quam hic, ibi scripsi in gl. 2.
b Igitur. ¶ Hoc dictu Host. roboratur p generali. allegatam 7. uer. secundo quae uult singulis prouincijs, uel ciuitatib. tabularios necessarios ordinari. Cū ergo princeps nō statuerit. per quē, nec expressē sibi hoc retinuerit, restitibus prouinciarum cōmissis uide, ff. de offi. prefec. vrb. l. j. §. cum uerbo. ext. de sen. excō. nuper. Itē hoc casu nō phibit dicitur cessum, iuxta nota. ext. de translat. c. 2. in gl. ar. q. non: & licet concessio supramorū officiorū, & dignitatū referret principi nō ommissa, vt in prae. c. & p totū tit. ff.

de off. eius, cui man. sit iurisdic. l. j. notaria tñ est vile officium. facit qd de liberto affirmatiue, & de decurione negatiue dicitur c. j. uerf. quid de liberto. Et pro tanto dicit reipublice seruus. C. de adoptio. l. 2. de uisus, quāq; lib. 6. Et licet argueret ex nomine, ext. de prob. cum secundum. Inst. de donat. §. est & aliud. Propter quae non est uerisimile, q. princeps hoc uile officium sibi saltem in prouincijs, referuasset: maxime cū ad illud etiam generalium notarij cogantur, ut not. C. ne quis lib. acti reipub. l. j. in ultima gl. l. 1. Itē si delinquent, ordinarij eos puniunt, & delincent, C. de defen. ciu. l. iubemus. & de sacros. eccl. l. iubemus. §. his tabellionib. & cōiter, cui ppetit destituere & in lituere: & cōuerso, ext. de hære. cū ex iniuncto. in fi. Itē de auctoritate iudicij stipulant, ff. de pupil. fal. for. l. 2. & notas unius notarij aliter publicadas pmittit, ut in p. dec. cū P. uolēs tenere p riu, hęc restringit ad executionē officij, non ad collationē ipsius. & p hac parte facit l. actuarios. C. l. 1. 2. de numerarijs actuarijs, & c. ibi manus sanxerit principalis, & auth. de tabellion. in fi. uerf. si uerō tabellio. qui auctoritatem habet a nobis diffinitā. Sed responderi potest ad l. q. loquitur de praenotendo pecunijs recipiendis, in quo cura fortior esse debet, ff. de sol. l. hoc iure. & linter artifices. Ad §. rñdetur, q. localis est, sed q. gl. ibi post prin. furp. uerbo, in prouincijs, hoc improbat, dicit uerf. q. ibi loquitur nō de auctoritate creationis, sed de auctoritate delegandi, quam ibi proxime concesserat.

ADDE suo loco uidentium hanc ad di. per Old. conf. 75. incip. quis possit creare notarium.

c Illud autē. ¶ Ad intellectum illius, & istius uer. & uer. quid si is, qui nō est, & uer. seq. j. c. & j. s. prox. uerf. quid ergo, si tabel. est sciendū, q. Dñs meus in legib. disputatū qñtionē talem: Produxit instrumentum confectum per eum, qui longo tpe exercit officium uer. negat illum tabellionem qñtur primo, an inhi in eā obitus pbandi fecit do, an sufficit, pbare deficiētū in matricula notariorum? uel q. multo tēpore tabellionatus gessit officiu tertio, an his, uel ipsorum altero pbatis, sit ille & fuerit tabellio: quarto an ualeat instrumentū, q. pduxit, & alia facta p ipsum: & quid de fideis? De primo se expediat q. actori incumbit probatio, cum asserat factum, uel solennitatē, C. de proba. actor. ff. de pub. q. cum q. facit ratio huius uer. Nec obstat possessio officij, quia cum psumptio fit, p aduersario, etiam possessor pbat. C. de pb. siue extr. de prob. ex literis, ad ff. De secundo dicit, matriculam non probare: inducit ff. de decu. Herennius. fm literam quae ibi habet, alibi ut ibi no. & C. de testam. milit. l. scriuarios. Et q. ordinarij, q. requiritur in tabellione creando, C. de tabul. l. generali, in prin. non probatur p scrip. uā matricule: q. est scriptura priuata, C. de prob. in instrumta. Et dato, q. esset publica, q. quo facit C. de dona. in hac nō probat: quia nil asserit fieri, sed innuit factum esse. alle. ff. de leg. 3. praedij, §. Titio. Nam uer. tabellio, cuius nomen solebat esse scriptū in matricula, licet modo ibi non reperiat, non desinit esse tabellio, nisi ex causa legitima ad id exemptus fuisset, ff. de in fam. l. 2. §. ignominiosa. facit 2. q. j. nomen. & q. ibi no. Fatetur, q. solennitas matricule multū operatur, concurrentib. pcedētib. examinatione, & creatione, C. de aduoc. diuersi. di. petitionem, ff. de alio scrib. l. j. & 2. Et q. q. pcedētia sine illa nō sufficiūt: & tunc esset necessaria, ff. de test. milit. ex eo tpe, q. gessit officiu. Dicit et nō sufficere, quia id nō facit eum tabellionē ideo innit circa l. Barbarius, pcludens Barbarium nō fuisse liberū: quia nec creās id intendebat, ff. de in ius uoc. l. sed ff. §. patroni. nec praetorem, nec lex contradicit. innuit enim, q. se gessit pro praetore allegat. nō mutat. C. de liber. causa. & C. l. i. si ser. aut lib. ad decu. aspi. l. j. & 2. Usurpatio ergo & possessio officij nō facit eū talē, C. de acq. poss. l. improba. & ubi causa status. l. j. alias sequeretur ridiculu, q. quisque se face re possit notarium. Et per hoc solutu sit uerū. Ad quartum distinguūt, ut in prae. uer. quid si is. j. 2. per quod responderet ad l. Barbarius, & sic etiam ibi distinguit Gui. de Suz. Item sic etiam ad l. 2. C. de sen. & interloc. respō detur, quia ibi de creatione confabatur. per eundem modum responderi poterat ad l. ff. de iure fisci, sed si accepto, ut ibi patet in prima gl. Ad l. compe tit. ff. qui, & a quib. rñdetur ponendo casum, ut ibi dicit glo. Possent tamē opinionem Azo. quando de longinquo ferret instrumentum, cofente tolerari: de qua s. eodem s. uer. quid si p licetur. Item consentit, quod nō de illo, quē conlabat tabellionem, sed reuocatus erat. in aithenti. de tabellio. ad ff. in gloss. hic est Argumentum in si quod dictum ponitur infra. uerf. quid si tabellio pdit. & uide, quod ibi dicam. Vitium autem dixit per praedicta solutum, quod sciendū non ualent. nam & si propter communem errorem praesentia instrumenta ualere, nō sic in futuris errore comperito. Vnde dicit. Barbarium restitutu domino in pristinum conditionem: & fieri debuit, per prae. leges libro decimo, & C. de tabul. l. generali. & qui milit. non pos. super feruis. Scire debes, q. Iaco. Bal. de materia tractauit in l. forem. C. de his quibus ut indig. dicens: ita quae dicunt itari instrumenta, q. j. apparet non uitiatum, non cancellatum, & c. no. s. e. §. in prin. non pcedere, quando negatur instrumentum: alias ei statuit. Sed si apparet contra dictorū, tunc suo ordine causa agitari debet, nec sibi creditur dicenti, uel scribenti, se notarium, allegat in authent. de hære. d. & Fal. si uero ablut. & C. de decu. l. j. lib. 10. ADDE, q. Ale. consilio 138. j. lib. per omnia uidetur sequi hanc addit. Bal. tamen quo ad primum, consilio 319. incip. quia plenissime, dicit quod aut ipse tabellio peti aliquid actum, tanquam existens tabellio: & debet pbare de t. ut ff. de decu. l. Herennius. & l. 2. si seruus ad decu. aspi. libro decimo, & C. de fide instr. l. si non solennib. aut de officio est quaestio inter alios, & sua possessio est longa, & sufficit: secus h. recens, ut dicitur in simili per Cynum & Iac. Butrig. in l. si qua per calumniam. & subdit dicens, quod etiam si possessio est recens, & aliquas scripturas fecisset in iudicio, faceret eum praesumi tabellionem, ex quo a iudice eius persona est approbata: ar. ff. quod fal. tut. l. j. s. idem Pomponius. Item si est bona fide m. & multos contractus fecit, & publice reputatus est, dicit ipse, iudex debet super hoc arbitrari ex coniecturis, & inducjs: quae sufficiunt, ubi clara probationes haberi non possunt, ut ff. de rem. non omnes, §. a barbaris. Et quod sufficiat longa possessio, tenet eius conf. 22. 9. e. j. lib. Per. de Anch. conf. 214. Et quod p matriculā probetur quis notarius, uoluit Ang. conf. 160.

d Prouinciam. ¶ Vel faciens tabellionem habet potestatem faciendi intra certos limites.

a de foro cōp. Romana. §. pe. vbi phibetur Archiepiscopus mittere suos clericos ad iocesses sui raganorum pro recognoſcendis ibi contractibus coram eis. cum enim ibi non sit vsus tabellionum illi clerici per archiepiscopum missi cōcedebant patentes literas super contractibus coram eis initis sicut ergo illi non possunt vti illo officio. quod succedit in locū tabellionatus, ex iurisdictionem eos mittit, sic etiam nec tabelliones hoc poterunt arg. C. de sum. trin. c. pētōs. & ext. de sec. excom. a nobis fuit. & ff. de off. praefec. urb. l. j. §. in initio eiusdem epistola. & l. ff. de iur. om. iud. l. i. extra. de pen. & rem. q. quod autem. & de postul. ca. j. & 6. q. 3. scriptum. de elect. venerabilem. ff. de of. praesid. l. 3. extra. de of. leg. ex cōmunicatis. Ex quibus iuribus videtur dici posse, quod tales non possunt instrumenta conficere extra iurisdictionem eos constituentium. Secus autem est in his, qui sunt a principe ordinati, ut s. vers. nota quod. Non tamen nego, quod instrumenta intra metas illius iurisdictionis confecta, fidem faciant extra illam inter homines illius iurisdictionis, & alios alibi forte ligantes postquam constat ea per tales confecta fuisse. Alij tamē dicunt quod tabellio vnius loci, cum sit publica persona, potest vbiq; instrumenta conficere, nisi phibeatur ab eo, in cuius iurisdictione cōficere potest enim prohiberi per illum. Sunt etiam qui dicunt, quod tabellio vnius loci potest alibi conficere de partium consensu, saltem expresso, & non erroneo. arg. C. de iurisd. om. iud. l. priuatum. ff. c. est receptum de iudic. l. 2. extra. de foro compet. si diligenti. b. Sunt etiam, qui distinguunt, & non improbabiler, an fiat alibi instrumentum de re uoluntaria, vt tunc possunt, arg. praed. l. emancipati. & similia: an de re, quae iurisdictionem respicit: cōtentioniam, ut de dilationibus, & requisitionibus testium, & huiusmodi, vt tunc locum habeat regula illa ff. de iurisd. om. iud. l. i. ff. de bonis auct. iud. poss. cum vnus §. pen. ff. de verbo. signif. pupillus §. territorium. Alij dicunt, in hoc regionis consuetudini standum. extra. de fide instrument. cum dilectus.

26 ¶ Quid si tabellio sit constitutus ab episcopo in spiritualibus, nunquid ille potest conficere instrumenta in temporalibus? Dominus meus videtur notare in pra. §. lib §. clericis & vers. quid si nihilominus. & vers. & breuiter. quod si earg. pro eo ext. qui fil. sint legi. per uenerabilem. Alii contra. ¶ Quid de constituto a domino temporali in ciuilibus, nunquid poterit in spiritualibus vel ecclesiasticis conficere instrumenta? dicit dominus meus ibidem quod tabellio ecclesiasticus non debet cōficere in ciuilibus nec secularibus in ecclesiasticis: quia istorum cōuersatio debet esse discreta. 4 distinct. statuimus. 2. q. 7. laicos. C. de epif. & cle. repetita. in auth. de sanctis. episc. §. omnibus autem laicis. Collatio 9. etiam si constitutus a domino temporali sit clericus. secundum eū, ex quo constitutus est a laico. ext. de iudic. decernimus. & de arbit. contingit. de rebus eccie. non alien. cum laici. & de deci. tua. c.

28 ¶ Quid ergo, si tabellio laicus scribit vota canonicōrum in seruitio electionis? Secundum hoc videtur, quod electio non tenentur, secundum Iaco. Bal. propter hoc causa fuit electio Placentina. arg. ext. de elect. Massana. & dominus meus in hoc concord. d. Inn. 9. autem. & Ros. & Gos. dicunt cōtra, quia nec existēs in sacris debet esse tabellio: imo debet hoc sibi interdici, extra ne cler. vel mon. fuerit te. Officium enim tabellionatus publicum est vt C. lib. 10. de tab. l. generali. Et publica negotia sunt clericis in terdicta, ut C. de epif. & cler. placet. & lex verat scribas, seu notarios in alijs officijs militare, vt C. de tab. l. j. & hoc puto. Et iura quae prohibent laicos interesse electionibus, intelliguntur, ne in g. terfint, ut coelgant, uel disponant, uel precipiant §. ¶ Sed cum dixeris, existenti in sacris debere interdici tabellionis officij, saltem in secularibus, quaeritur, si fiat tabellio, & instrumentum cōficiat in illis, an ualeat? arg. quod nō, 10. dist. c. iudes. ext. de dol. & p. veritatis. C. de legi. non dubium. Arg. contra quia fit ab eo, qui iurauit, & alias honestus est, de praeci. ad audieriam. & de p. sumpt. illud. Multa enim fieri prohibentur, quae iam facta tenent.

h Dicit do. meus in pra. §. sub §. clericis. quod non ualet, si publice & solenniter fuerit eis interdictum: scis si occulte ne homines decipiatur, ff. de off. praet. Barbarius. ext. de sumo. quoniam si moniaca. ad fi. j. de sta. mon. ver. 27. Et puto, quod clerici in causa spirituali & ciuili possunt vti tali officio: arg. ext. de prob. qm. contra. 27. q. 2. ca. multorum. Alij tamen contra. Quid si tabellio religionem ingreditur, nunquid postea complebit instrumenta? de hoc in pra. ver. 27. Quid si legat alicui protocollo? de hoc §. §. ostenso. ver. quid si aliquis? Quid si tabellio amittit instrumentum tabellionatus, necapparent testes, per quos possit probare? dic. 30 vt j. §. prox. vers. quid ergo. ¶ Sed nunquid seruus potest esse tabellio? dic. quod non, vt C. lib. 10. de tab. argumen. l. generali. & s. de proc. §. ratione autem. ver. item quod nō sunt. vbi habes de quibusdā alijs personis prohibitis. Quid de libero? dic. quod potest, vt C. de seruis Reipub. manomit. l. si. Item decurio nō potest esse tabellio, vt C. lib. 10. de dec. vnuerfos. licet sit arg. cōtra. de bul. 2. Paritatione etiam uidetur, quod nec aduocatus tabellio, vt nō. in pra. l. vnuerfos. 1. & in pra. l. gene.

31 rali. ¶ Quid si instrumentum cōfectum est a tabellione, qui erat excommunicatus? Respondeo, videtur ualere, argumen. extr. de here. excommunicatus. §. Scirentes ibi, si tabellio, & c. a contrario sensu, vbi habetur, quod si factis facere contempserit intra annum, ex tunc infra per eum p̄fecta non ualet: ergo a p̄rio prius p̄fecta tenent licet esset ex cōmunicatus ipso iure ut ibi patet: & in hoc videtur p̄ consentire in sua noua additione ibi ad meā instantiā p̄fecta. ¶ Alij dicunt simpliciter, quod instrumentum ab excommunicato cōfectum, non ualet: pro quibus facit optinere 3. q. 4. nullus. ext. de sen. excom. c. nouerit. Terrij, quos dominus meus sequi videtur, dicunt, & melius, vt videtur, quod quando eius excommunicatio est occulta, ualet instrumentum ab eo cōfectum: uel etiam si fit manifesta, non tamen probari pot. argu. pro eis ff. de off. praet. Barbarius. 3. q. 7. c. in laicis. §. tria in prin. vers. verū. C. de testa. l. j. extra. de proc. c. si de sen. & re iudi. ad probandum. & de excep. p̄. §. si uero poss. & seq. ext. de coha. cler. & mulic. ustra. prope si. locus si sit notoria, ut ext. de exce. exceptionem de hoc not. secun. dum Papam. extra. de excep. p̄. §. uero. ¶ Quid si his, qui non est 32 notarius publicus, exercuit tabellionatus officium, sed postmodum apparet eum notarium nō fuisse, nunquid instrumenta per eum confecta publica erunt, & fidem facient? ar. quod sic, in si. l. Barbarius. & in pra. §. tria. in prin. & ff. qui. & a quib. l. j. C. de restam. l. j. Dic. quod si habuit priuilegium ab eo, qui potestatem habuit creandi notarios: licet ex postfacto apparet eum nō posse notarium esse, puta quia seruus est, vt s. vers. sed nunquid seruus tunc instrumenta eius ualeant ut patet in Barbario quod fuit a populo electus, & ideo eius sententiae ualuerunt: Si uero nulli priuilegium habuit, tunc commune error non potuit eum facere notarium, ut extra. de cler. non ord. min. c. j. & 2. arg. C. de iur. om. iud. priuatorum. extra. de fo. cōm. si diligenti. ff. rem. rat. hab. bonorum j. q. cū Paulus. unde nō ualet talia instrumenta, ff. de bonis eorum, qui sub tut. vel cur. sunt. l. qui neque C. de sacrosanct. eccles. decernimus. Nec censenda sunt instrumenta publica, sed priuata: quibus non creditur, nisi triuim. ostium habeant subscriptio. C. de fid. inst. l. comparationes. ¶ Sed quomodo subuenitur habentibus talia instrumenta? Respon. agant contra illum, & consequenter ad interesse suum per actionem in factum, ff. ad leg. Corn. de falsis qui sub nomine. ¶ Quid si tabellio conficit aliquod instrumentum falsum, nunquid instrumentis postea per eum confectis credi debet? Et uidetur, quod nō, 9. dist. si ad sacras. ext. de here. frater nitanis. ext. de summa trin. c. 2. ad fi. ff. de ed. si quis ex argentarijs. §. i. ver. qui enim. & ff. quod qui que iur. l. pe. §. illud. ex quo enim semel male fecit, postea plium iur. male face. re, ff. de re mil. l. 3. §. is qui 2. & l. non omnes. §. a barbaris. ad idem extra. de pig. illo uos. in fin. & ff. de fidei. tut. tutor quoque. §. nunc

ADDITIONES.

- a §. pe. ¶ Lib. 6.
- ADDE, quod notarius creatus ab alio quam a papa, vel ab imperatore, non possit conficere instrumenta, nisi in dioecesi, seu in puincia consuetis: te net etiam Rota in nouis decisio. vbi sequitur opinionem auctoris hic, deſion. 291.
- b Si diligenti. ¶ Gul. de Cu. refistit huic dictio in l. repetita. C. de epif. & cler. p̄ ipsa. & p̄ l. consulta diuina. C. de test. bñ facit C. l. i. de apparitor. p̄ conf. & leg. l. j. Itē notarius natus auctoritati creatus, in auth. Colla. 4. de tabell. cit. ca. mediū. Nō poterit ergo, quod ille nō possit, ff. de reg. iur. nemo p̄ inducit. l. i. §. tutor. ff. iudi. sol. de adm. tut. l. ff. duo. & in auth. de adm. off. §. j. Col. 3. & q. no. C. lib. 1. de p̄. facror. feril. hac parte. in ult. gl. l. Itē puni. q. excedit metas officij amissi sibi, C. li. 10. de decu. vers. & C. lib. 12. de nu. & a. etua. in prouincijs. & in ea. l. de excep. l. 2. & C. de don. l. fm. diui. Iura tria huc allegata in iurisdictione loquuntur, quae progari potest: uero est nō dū officij, ut in pra. l. consulta. & patet extra, ne cler. vel mona. fuerit te. Vnco ram ipso ad optio fieri nō possit. C. de adopt. l. adop. nota. ad idem C. de iure fiste. l. 2. ADDE his uicinis uerbis Old. cōsi. 233. vbi ponit, an inſinuatio possit fieri coram non suo iudice.
- c Dec. tua. ¶ Ipse Host. fatetur in decret. sicut te. ne clerici vel mona. contra rium de facto seruari: clarius autem opin. suam probat, vt ibi scripti in fin. secunda glo.
- d Concord. ¶ Vide in summa de elect. §. qualiter. super uerbo, in scriptis redacta.
- e Inno. ¶ In dec. quia propter. super uerbo, redacta. dicit Inno. id fieri posse per tabellionē, etiam extraneum de laico non dicit ex p̄ſſe.
- f Autem & Ros. ¶ In lib. iur. canonici super rub. de libel. de forma serutinij. g. Precipiant. ¶ Vide, quod scripti de ele. quia propter. super gl. per ipsos.
- h Clericis. At dixit in apparatu, vt scripti in p̄. dec. sicut te. post principij.
- i Vniuerfos. ¶ Propter minoritatem officij dicit tibi Accur. quod rium seruat Mediolani. Adde Ang. cōsi. 283. & Mediolani non sunt procuratores illi de collegio.
- k Postia. ¶ Hanc non habemus.
- l Si uero. ¶ Lib. 6. & no. de sent. excō. decernimus. lib. 6. in ult. gl.
- ADDE, an ualeant instrumenta excommunicati, Fede. cōsi. 74. Et an ualeant ab eo condita, qui notarius reputatur, per eundem cōsilio. 37.
- m Facient. ¶ Vide quod dixi s. uerf. & scias. 5. e.
- n Debet. ¶ Quaestio fuit mar. de Pano, qui idē soluit, & per eandē l. plenius tamen arguit, & hac super l. fi. C. de fin. l.

nunc uideamus. & si aut ipse. & si curator. & uidetur exprefsum C. lib. x. de iur. p. & arca. si aliquid. Arg. contra ff. de iud. l. per minorem. Nam qui semel male iudicauerit, non prohibetur iterum iudicare, C. de accus. l. 4. Et idem uidetur in teste. ff. de his q. no. in fa. Lucius. Dic. quod donec fuerit priuatus, uel interdictus uti officio per sententiam, ualent instrumenta per illum post ea pfecta, ff. de don. post contractu. & vide j. ver. prox. & j. a. instrumentum. uel quid si aliquid. ¶ Quod si confectum in instrumentum ab heretico sit? Respon. dico, quod no. ualeat, si confectum est postquam fuit de heresi condemnatus: scilicet si ante, dum ut catholicus agebat, & contrahebat. in pra. §. credentes in verbo, ex tunc, & c. & in pra. l. Barbarus. & ff. de don. post contractum C. de hereti. l. Manichaeos. ibi, cui quam coniuncto, & c. a contrario sensu: & j. ver. prox. & g. dist. si ad sacras. ibi, siue ante quam pars, & c. & in pra. §. tria. & in pra. de. de. vestra. & s. q. 4. nonne ff. quod cum fal. tut. aut. l. j. §. si. ff. de minor. l. ait. §. per mittit. ff. de iupel. leg. l. j. in fi. & l. 3. §. si. C. de rest. l. j. ff. eo. ad testum. §. conditio. Arg. contra, quod etiam prius confectum no. ualeat si tamen confectum est postquam tabellio in haeresim inciderit, in pra. §. credentes in verbo, nec ad publicam. & C. de ha. retic. l. fina. & l. i. uibemus. de pen. dist. j. nemo. & ext. de iud. r. i. cum sit. & capi. ex speciali. C. ad leg. lul. maiestat. quisquis. uersus si. ver. d. tes. extra. de haeret. frat. erenitatis. cum suis conecor. Prius dictum plerique sapientes a me consulti approbauerunt: argum. eius, quod not. in pra. capitulo, exceptionem. & secundum P. papam in pra. ca. fraternitatis, & ne contrahentes hoc ignorantes decipiantur: Alij uero contra in odium tanti criminis: quod & 35 iura sic persequuntur. ¶ Quod si tabellio perdit officium ex aliqua causa? puta, quia scribit in alienatione sacrae rei, ut in auct. b. de non aliena. §. ad haec, uel quia c. conficit instrumentum pro c. haeretico, ut ext. de haere. si aduersus. & similia. Dic. quod instrumenta post peritum confecta tenent: arg. auct. Col. a. 4. de tabel. d. §. inde. uel ipis tamē. & in pra. l. Barbarus. C. de sen. & int. om. e. iudic. l. 2. secundum Vinc. & Accur. Arg. e. tra. C. de sent. pa. l. f. si. ¶ Quod de hoc, q. facit quotidie tabelliones? na. euantes 36 laborē faciūt formā in f. p. aliquē d. h. etian ordinari, & ipsi postea scribūt, & in publicā formā redigūt. Certe v. q. possint, ut 1. 2. q. 2. cum redemptor. ibi, scribenda dictauimus, & c. Ipse tamē notarius postea per se diligenter considerabit singula uerba, & quod ei uidebitur, emē dabit melius ta. & est, si hoc per se faciat 37 & ad id reuertitur. ¶ Sed quero, sub qua forma sunt, seu erant tabelliones? Respon. in Romana curia hoc modo: praesentatur nanque summo pontifici aliquis, qui uult fieri notarius: & si eum dominus papa admittit, mittit eū ad examinatore super hoc dupl. arum: qui examinatore eū diligenter examinat, tam in Grā matica, quam in scriptura, quam etiam in dider. orū contractū formis quem si idoneum reperit, eum pro sufficenti domino Pape representat: & tunc adest vnus diaconus cardinalis, qui illum iurare facit: fecerit omnia illa, quae continentur in tra. libel. in t. de feudis, §. quoniam. in fi. Item iurat insuper §. quod ipse fideliter suum offi. in exercet, ext. de. p. reser. ad audientiam quodq; 38 f. d. u. fideliter in scriptis rediget: pro utraque parte. & q. cū fuerit requisitus, in f. a. p. f. de his sup. q. b. rogabitur q. uiderit, & i. audierit q. etia scripturis in iudic. lib. nil falsitatis adhibebit, sed ea prout a contrahentibus uel praecipientibus uel iudicibus iniuncta fuerit, fideliter in scriptis rediget, & publicabit, nil aduendo uel minuendo quod sensum immutat. Item quod instrumentū non conficiet de aliquo contractu, in quo sciat intervenire uim uel fraudem. Item quod contractum in protocollum, seu in primam collectionē seu scripturam rediget, & postquam redegerit malitiose non differt contra uoluntatem eorū contrahentium, uel eius, cuius est super eo publicum conficere instrumentum: saluo ramen iusto salario, & consueto. Item q. si aliquod falsum instrumentum ad eius manus peruenerit, illud destruet, si hoc facere possit absque suo periculo, siue damno: sed si ista sibi imminere uideret proferet hoc in notitiam rectoris, principis, seu eius, qui ibi iurisdictionem habebit. Quo facto dominus papa concedit ei potestatem conficiendi instrumenta publica, & contractus audiendi, & de officio tabellionatus eum inuestit p. calami & pugillaris traditionem, dicens: Accipe potestatem condendi chartas publicas secundum iura & bonos mores: & litteras super officio sub tali forma concedit:

FORMA. Clemens episcopus, & c. tali in minoribus ordinibus. Instituto seu laico solure & apostolica benedictione. Ne f. d. u. memoria deperiret, inuestum est tabellionis officium, quo f. d. u. legitimi ad cautela praesentium & memoria futurorum manu publica notar. Hinc est, q. praedictum officium, ad q. re p. suis f. i. idoneus, tibi ducimus committendum, ut il. u. prudenter & fideliter exequaris, & ad te, cum necesse fuerit, recuratur. Nulli er 39 go omnino hominum, & c. ¶ Porro sunt nonnulli comites & Barones maxime in Italia, habentes priuilegium ab Imperatore faciendi & creandi tabelliones: si igitur aliquem tabellionem fe-

cerint de hoc instrumentum fiet publicum in hac forma: k. ¶ FORMA. De imperiali plenitudine potestatis idcirco in egregium uim talem Comitem erando: n. tabellionum emanauit potestas, ut eiusdem potestatis gratiam Imperij referendorem subiectos: ea ppter ex indulto eidem super hoc ab Imperiali culmine priuilegio specialit. prout in eodem euidentius continetur idem comes P. publicum & aetheticum tabellionem creauit, & fecit ipsumque flexis genibus deuote suscipientem, de tabellionatus officio publice exercendo, tam in instrumentis, & ultimis uoluntatibus & quibuscunque iudiciis a c. tibus a thentice cōscribendis, quam in omnibus & singulis, quae ad dictum officium officium, p. omnes terras & loca, q. Romanum p. tinent Imperium, pagendis, cum pennae & calami traditione solentur & legitime inuestit q. p. ipsi domino Comiti uice & nomine Imperii Romani recipienti corporale praestitit fidelitatis debita sacramentum

ADDITIONES.

- a Aliquod. ¶ Et ueritem opponit: quod tabellio
- b Vel quia. ¶ Hoc exemplum non fuit Accur. nec Vincen.
- c Aduersus. ¶ Vide quod ibi dixi super uerbo, suspenso. & ne ele. uel mon. i. cur. te.
- d Tamen. ¶ Ibi est q. Accur. & incipit hoc est argumentum.
- e Secundum Vincen. ¶ In dec. cum quod. c. i.
- f L. si. ¶ Sic signant & insoluti dimittit Accur. hoc dicit. per q. dicit pōt prius edita ualere, sed edita post non. per l. si aliquid allegata. s. uer. 1. & facit ibi dicta. & uer. prox. & no. ff. de ed. si quis ex argenti. s. i. & 2. C. de transact. si ex falsis. Iac. de Bel. super gl. dicit. quia, an tabellio officio per eat in genere, & in totum, & procedat, q. dixit. Si autem in certa specie tum, & tunc remanet in officio, quo ad alias species. Exemplum: deliquit in officio gabelle, & illo officio priuatus est: tunc perpetuo illud exercet. Idem potest exemplificari de loco.
- g Insuper. ¶ De his capitulis scripti post Hoff. ne clerici uel monac. sicut te.
- h Requiritus. ¶ Hic uide. quod post Hoff. dixi in pra. ca. i. cur. de hac requisitione, quae ibi ponitur pro primo. c.
- i Audierit. ¶ Nota, q. a non sufficit intellexisse, nisi fuerit rogatus. conor. s. 9. uer. sed pone eo. tit. & uer. itē nunquid. Itē nota, q. de quinque sensib. corporis in iuramento exprimitur duo uisus, & auditus: qui duobus proprie cōpetunt notario, qui facit instrumentum de alienis actibus: reliqui autem ueniunt testib. de quib. satis s. de teste, §. nunc tractandū. uer. uer. & sequentib. Et tabellio qui ordinauit (alius odorauit re facienda, uel gustauit amarā, uel palpaui durā, nō pōt de hoc facere instrum. licet fieri possit de alijs, q. id dixerat: sed hoc nō p. bare, q. talis esset, sed q. tales dixerunt sic esse: hoc capere potuit per auditum. Practicum: Dicebam tibi uis uini dulcis: ducio notariū: praesentauit tibi uis uini gustasti: & inueni illud amarū: oportet poteris facere fieri instrum., q. recufasti, solutionem illius uini. dicas illud amarū: poteris etiā adhibere testes ad gustandū & cognoscendū: sed notarius nō poterit scribere, q. testes senserint illud amarū: sed bene poterit scribere, quod tales dixerunt illud amarum. De suo autem gustu non habet facere instrumentū licet magna esset praesumptio, si addeat se gustasse, & sic inuenisse. facit, quod scripti de proba. quoniam contra in magna gl. ante uer. testu. tamen quātum De alienis ergo actibus qui non cadunt in intellectum notarij, non debet facere instrumenta: & uide, quod dixi j. de accusatione, §. j. uer. uer. quid si accusatus. Cognitio igitur, quae requiritur in notario, & testibus simul decerni debet per notariū & testes, quod natura non concedit in omni sensu corporis, ut patet per superiora. Patet hoc etiam ex eo, quia iura uoluerunt soli tabellioni credentium testimonium subseripcione, in auct. de haeret. & Falc. §. si uero absum, & hoc eodem titu. §. sed si instrumenta. in fi. Test. s. autem non facit praesentia sola alias donationis esse testis: sed facit cognitio eius quod agitur. q. 9. r. testes Per praedicta intelligo instrumentum non probare: & tabellionem, qui uel fecisset, fatueat egisse: per id tamen tabellionem non dico puniendum quia si falsum scripserit, cessat enim hic dolus. Sic & sententia iudicis non competentis, & actum testis extra intentionem non ualeat: non tamen proferenti, uel deponenti infligitur poena proprie sumpta, cum id iure non catur. Vt utatur ergo instrumentum, non quia sit falsum, sed quia fecit extra officium: licet uerum, sit quod scripserit. Per praemissa, uidetur, q. ad dictum interpretis mediatoris inter duos diuersarum linguarum contrahentes notarius non pōt facere instrumentū de contractu, licet possit de uerbis interpretis: & licet uere per interpretem inter tales contrahat lege dicente, siue Greco siue Hebraico sermone quos loquat, obligacionē p. h. dummodo alter alterius linguam intelligat, siue per se, siue p. interpretem: ff. de uer. oblig. l. j. in fi. quod uide rub. de spoa. sex literis. j. super 4. g. quia tamen contractus non cadit in intellectum notarij, uel testium instrumentum de contractu non uideo fieri posse. Non obstat lex ff. de testa. qui testamentum. in fi. ibi enim loquitur de testamento scriptis ut ibi no. ubi testis nō habet intelligere uerba testamenti: sed satis est, quod intelligat se esse adhibutum testamento: & si non sit intelligens linguam Latinam, ad signandum testamentū Latinum admittitur: sed secus in nūcipatio, ut ibi not. per l. ibi seq. Si tamen notarius & testes alterius linguam intelligereat per aliquam signa adiuncta cum uerbis interpretis, possit contractus intelligi, & sic instrumentum formari in terminis. Grecis exposuit librum, uel equum uenalem: interpres pro Latino offert certum pretium: finaliter concordant, & Latinus sibi pretium numerat: & ille tradit sibi librum, uel equum: satis per hoc contractus uendicionis apparet. ADDE. quod communiter tenetur hac conclusio in d. s. ff. de respectu vltimae partis: de qua uide etiam ff. de. conf. l. 3. incip. dicit uerum.
- k FORMA. ¶ Ad litteram fuit Rolandini 7. parte in fi.
- l Et calami. ¶ Rolan. dicit calamarij.

mentum, iurans ad sancta Dei Evangelia, q̄ instrumenta, tam publica, quam priuata, vitimalque voluntates, & q̄m̄q; iudiciorum acta, & generaliter omnia & singula, que sibi ex officij debito facienda occurrerēt, seu scribēda, in illis, purē, fideliter, omni simulatōe, machinatione, falsitate, & dolo remotos, scribet, scripturas illas, quas in publicā formā debuerit redigere, in membranis, & non in chartis abrafis, vel de papyro, fideliter scribendo: nec non sententias & dicta testium, donec publicata fuerint, & apta, sub secreto fideliter retinebit, & oīa fideliter & recte faciet, que ad ipsum pertinebunt, ext. de confir. vtil. vel inuti. cū dilecta. Et p̄missis ergo satis possunt instrui episcopi & barones potestatem creādi tabellionis habentes sub qua forma eos creāre debent. ¶ Illud autem notandum est, q̄ licet in aliquo instrumento dicatur: Ego talis, imperiali, vel papali, vel tali auctoritate notarius, non constat tamen ex hoc, q̄ ille sit notarius: imo potest obijci contra instrumentum, q̄ non est confectū a notario publico, C. de fide instr. indices. ibi, q̄ platis instrumentis &c.

a & in his, q̄ no. s. de proc. §. ratione quoq; consi. in fi. 2. non enim nascit quis tabellio, imo fit. Simile de p̄secrat. dist. 2. panis & calix, & diobus ec. seq. & debet fieri a p̄dictis, vel ab alijs, quib ip si hoc commiserint, vt no. C. de tabul. l. fi. & s. ver. & scias. Qualiter ergo se probati tabellionem? nam si per instrumentum tabellionatus, oportebit q̄ eū p̄betur, qualiter is, qui illud p̄fecit sit tabellio: & si res in infinitum abibit: qd̄ n̄ vitandum est. ext. de reser. cum in multis. b Debet ergo sic talis probatio fieri. Probabit enim, q̄ publica fama & communis opinio est, illū esse publicū notarium, & q̄ publice conficit instrumenta in sigulis p̄hibitis, & q̄ instrumenta ab eo p̄fecta pro publicis habent in tali ciuitate, vel diocesi, & q̄ exerceat officium tabellionatus, & tanq̄ tabellio fungitur publicis muneribus, ff. ad munic. l. 3. in princ. & ff. de off. p̄rat. Barbarius. 3. q. 7. c. infamis. §. tria. C. q. & aduersus quos, l. 1. ff. ad munic. l. fi. §. fi. §. instrumentum. ver. qd̄ ergo, si & iunge quod no. s. de proba. §. j. ver. & nota, quod. & ver. ve rum licet. Nec sufficit ostendere tantum duo instrumenta per eū confecta: imo tot debent apparere, quod euidenter apparcat eum commune officium pro omnibus gerere. Sed & per instrumentum probari potest aliquem fuisse tabellionem, secundum Innoc. l. 111. quod die secundum eum, vt no. ext. de fide instr. c. j. ¶ Illud etiam nota, quod tabellio multas habet appellaciones, quod die, vt legitur & not. C. lib. to. de tabularijs, super Rubrica, & l. j. d̄ ¶ Sed n̄quid tabellio debet scire iura? videtur, q̄ sic ne illicitis contractus celebrans puniatur, vt C. de sacrosan. eccles. iubemus. §. his tabellionibus, & C. lib. 11. ut nemo ad fūi patr. l. j. & l. 4. c. de eunuc. l. fi. ¶ In summa no. quod licet instrumentum plura p̄tineat, tamen tabellio, qui dicit se his interfuisse, intelligitur dicere solum de his, que eodem loco & die acta sunt, secundum Innoc. l. 111. ut not. ext. de probat. quoniam cōtra ibi, & personas, & omnia, &c. ¶ Hinc est, quod iudex, si in sua narrat iuramentum, qualiter in causa, in qua pronunciat, his fuit contestata, iuratum est de calumnia, testes recepti, partium confessiones facte, eos, vel procuratores affuisse, & similia: non tamen hæc probantur per instrumentum sententiæ, quia hæc narratio est, non enim fuerunt acta die & loco, quibus instrumentū ipsum factum fuit. Solum ergo per illud probatur sententiæ p̄latio, que eisdē die & loco prolata fuit, quo rogatum fuit, vt s. §. breuiter. ver. sed & in sententijs, & arg. ext. de p̄scri. auditis, imo et, secundum eum, si diceret tabellio die & loco tali fuit l. i. contestata, & confessiones facte, & iuratum, & c. non val. t. su p̄ his, vt instrumentum: sed quantum ad hoc, sunt literæ testimoniales: quia non super his principaliter conficit instrumentum sed incidenter ea narrat. vnde oportet de illis per acta causæ, vel aliter doceri, vt in p̄r. ca. quoniam contra, & ext. de fide instr. c. j. C. de eden. auth. si quis in aliquo. Arg. tamen cōtra quod scri ptura fide facit etiam de eo capitulo, super quo principl̄ non est facta, ext. de cens. cum olim. h ad fin. C. de contrahen. stipula.

i optimam. C. de iure deliberand. l. cum aliquis. ¶ Dic igitur, quod aut in instrumento sententiæ fit mentio de p̄dictis, aut non: si quidem fit, non auditur illa negans, & eius executionem ob hoc impediens, nisi cōtrarium probet. nam pro ea p̄sumit, ex quo ab ea ex causis huiusmodi nō appellauit, vt ext. de renun. in p̄sentia. cum suis. Sed si velit eam ex hoc dicere nullam, p̄bare tenet: ext. de p̄c. in p̄sentia. ad fi. C. e. licet. Si queris, quō negans probare cogitur contra illud. C. de prob. l. actor. que est 6. q. vlt. ext. de ele. bonæ. j. respon. hoc operatur p̄sumptio, que surgit contra eum & pro sententiā, quia non appellauit, ff. de probat. cum de indebito. C. de don. inter vir. & vxor. l. etiam. ext. de probat. post cessionem vt eccles. benef. c. vnico. prope princip. 3. q. 9. indicas. Si autem de his nulla fit mentio in instruendo sententiæ, dicunt quidam simpliciter, quod non incumbit sibi probatio victori, p̄teram si negentur substantiales solemnitates, sicut dixi supra in principio huius secundi libri: alias non sua sententiā, nisi eam doceat rite latam, vt in auth.

Col 5 de his, qui ingre ad appell. §. illud Sed lex illa loquitur in causa appellationis. vnde videtur dici posse, quod siue fiat metio siue non, ex quo fuit appellatum, sed iam in rem transit iudicatum, & prima facie non apparet falsa, vel vitiosa, stabitur ei, nisi probetur aliquid omisum, quod eam reddat nullam, vel falsam, que prosequere, secundum Papam ut not. in p̄r. cap. cum in iure. l. & j. de sententia. §. vt autem. ver. fi. & no. secundum. & §. 43 iuxta. ver. fi. sed quid si. ¶ Quid si in aliquo instrumento continetur, quod A. promisit soluere decem B. que sibi debebat ex causa venditionis cuiusdam equi, prout continetur in instrumēto scripto manu talis notarij viso & lecto a me notario. nūquid valet, si primæum & originale non ostenditur? Dixit Lanfrancus, quod non. vt C. de eden. authen. si quis in aliquo. ext. de fide instrum. c. j. & ff. e. quicumque p̄dicta enim auth. indistincte loquitur: vnde non est recedendum a verbis eius, si. de leg. 3. nō m. aliter. Sed vber. m. dixit valere, arg. C. de falsa causa adiec. l. 3. & l. fi. Insti. de lege Fufia Cani. ff. de pact. l. tale pactū. ff. de duob. reis, l. eadem. Nec hoc dicitur exemplum, sed originale nouum per se. Et quotidie videmus talia fieri instrumenta: quod spectādum est, ff. l. cer. per. l. ceru. §. si item quid si in aliquo instrumento dicitur. A. filius B. promittit P. decem: nec adiecit, Quondā. cum tamen B. mortuus sit, dic, quod propter hoc instrumentum non erit falsum, vel vitiosum, vt ff. l. cer. per. l. eius qui. ¶ No in actis iudicialibus sufficere, quod cum die inueniatur hoc modo. Talis libellum die tali coram tali obtulit tali: & talis est litem contestatus, & iurauit, & positionib. respondit: & consuluit, & renunciauit, & huiusmodi: & de his actis creditur sine testium subscriptione, vt §. §. prox. versicu. sed cum in literis, & caute facit, index qui in sententiarum prolacione facit de singulis mentionē. Sed & secundum quosdam aliter, si tabellio scribit sententiā, & alius acta, p̄cipit iudex illa acta subscribi sententiæ, & eorum publicationi suam p̄bebit auctoritatem, vt in p̄r. §. iuxta ver. si autem sententiā, si autem idem utrunque scribit, ille idem acta subscribet sententiæ absque qualibet publicationis solemnitate.

ADDITIONES.

- a In fi. ¶ Vide s. e. ver. quid si producitur.
- b In multis. ¶ Lib. 6.
- c C. j. ¶ Vbi scripti in j. col. ver. quid si negetur.
- d L. j. ¶ E. quide, quod scripti de probat. quoniam contra. super versicu. publicam.
- ADDITIONE. Adde ad versu. seq. ibi, sed nunquid, & c. gl. in l. fi. & ibi Bal. in fin. C. de fide instr. quod tabelliones non intelligunt clausulas iuris, quas in instrumentis quotidie apponunt: vnde eorum simpliciter nocere non debet contrahentibus. Et qualiter puniatur tabellio, qui conficit instrumentum, quod de iure non tenet, vide eundem Bal. in l. 1. C. de sepul. viol. Hen. Ferrar.
- e L. fin. ¶ Ille versiculus fuit Accur. ad literam in l. 3. C. de tabul. lib. 10.
- f Omnia, & c. ¶ Ibi scripti super ver. que occurrerunt.
- g Testimoniales. ¶ Quid circa hoc dicat Hostien. scripti in fi. p̄r. glossa.
- h Cum olim. ¶ Super gl. pe. in fi. & materia ibi ibi diuersi gl.
- i Aliquis. Vide de priu. si papa. in prin. & quod ibi no. in 2. & 3. gl. & in cle. de probat. literis.
- k Libri. ¶ Solet uocare partem, quod hie dicit librum.
- l In iure. ¶ Multum memoratur a longes, cum s. in hoc s. non fit allegata, nisi in prin. 3. col. uer. 1. 9. & uer. illud quoque, in fi. & hæc sunt de his. que tempus occupant.
- m Sed vber. ¶ Cuius ad literam fuit hæc additio super auth. si quis in aliquo. & facit j. s. fi. uer. 2.
- n Eius qui. ¶ Poterat hoc omitti, quod plenius ponit j. s. prox. uer. quid si ita. ADDE. quod hoc tenet Bart. in l. 1. ff. de operis noui nunc. ut referat & sequitur Hippo. per Insti. qui, & ex qui. cau. ma. non possan. prin. in 3. col. post medium.

Postremo restat videre, qualiter scriptura in iudicio producta impugnetur, & qualiter contra eam excipiat: super quo notandum est, quod dicit se scripturæ in iudicio proponuntur. Quandoque enim producitur rescriptum apostolicum: quandoque instrumentum publicum: quandoque priuata scriptura: quandoque forenses: quandoque priuilegium, uel p̄scriptio, uel concessio: quandoque testamētum: quandoque instrumentum donationis causa mortis uel et inter uiuos: quandoque inuentarium. Quod ergo contra quamlibet p̄missarum excipi valeat, sub compendio perscrutemur. Quod contra rescriptum excipi possit, s. de exhibitione rescripti est rescriptum.

ADDITIONES

- a Apostolicum. ¶ Hoc non prosequitur, sed remittit.
- b Scriptura. ¶ De hoc remittit. in s. facis. & ibi sequentem prosequitur.

SVM

ma:
idcirco in
m em
funderet in
periali cul
ontinetur
creauit, &
e tabellio.
& ultimis
entice cō
ni p̄fecta
tur impe
eater & le
mine impe
ebit sacra
mentum

le. uel mon.

ci p̄t prius
2. & facit
t. & arg. C.
o. officij per
tra specie tā
m. ideliquid
exerceat. l.

nac. sicut te
hac requisi

tus conor.
nque forōs.
qui duo pro
bus: reliqui
ū. ver. ut aut
ēdā, uel gra
cet fieri pos
tales dixe
reccabam tibi
sti & inueni
solutionem
gustandi &
nt illa d ama
um. De suo
rasum p̄tio,
a. quoniam
ergo actibus
mentā. & ut
ogni rō igo
per notariū
pater per su
oni credis
sunt, & hoc
fentia sola
3. q. 9. testes
nem, qui id
iendum qua
cis non com
p̄ferentem
ure non ca
quia fecit ex
tur, q̄ ad di
m cōtrahen
osset de uer
rahatur lege
gationē p̄ho
interpretem
per 4. q. quia
m. instrumē
ita, qui testa
ybi testis nō
at se testē ad
signandum
nor. per l. ibi
e per aliqua fi
ligi, & sic in
uel equum ve
concordant.
le quom. datus
muniter tenē
uide etiam Fe

S V M M A R I V M.

- 1 Publicum instrumentum qualiter impugnetur.
- 2 Tabellio si instrumentum tabellionatus amiserit, nec testes apparent, qui per ipsum instrumentum viderint ipsum constituit tabellionem: an sufficiat se probare diu officium exercuisse.
- 3 Tabellio nemo presumitur, nisi probetur.
- 4 Instrumentum validum plura necessario debet continere.
- 5 Instrumentum in quo non continetur dies, vel consul, an sit validum.
- 6 Locus contractus in instrumento non inferius, instrumentum reddit nullum quare etiam testis interrogandus erit de loco.
- 7 Tabellio conficiens instrumentum sine die, loco & consule, an poterit illud reficere, & omnia apponere.
- 8 Publicum instrumentum si fuerit aliquo modo imperfectum, an possit reformari.
- 9 Tabellio in notula seu protocollo diem apponens, si postea instrum. conficiat sine die, an videatur dies in vitroque repetitus.
- 10 Instrumentum dicitur vitiosum, si quid in eo ex necessariis omittatur.
- 11 Instrumentum in aliqua parte sui existente vitioso, an totum dicatur vitiosum & falsum.
- 12 Instrumentum vires sumit ex fide tabellionis. Perit in uno, non est credendum in alio.
- 13 Notario formam contractus sub compendio in protocollo, seu abbreviatura ponente, an possit in publico instrumento ampliari.
- 14 Tabellio quomodo, & quando possit in instrumento addere, vel minuire.
- 15 Instrumento perduto, an possit aliud in noua forma refici.
- 16 Instrumentum per suspectum notarium confectum, an sit validum.
- 17 Instrumenta tanto sunt cautiore, quanto plura sunt in chartis signa.
- 18 Productis diversis, & a diversis, cui producti non siandum sit.
- 19 Instrumentum, in quo filius talis expressi continetur, an si non super sit pariter, sit vitiosum.
- 20 Testis in instrumento inscriptus, si sit excommunicatus, an reddat instrumentum nullum.
- 21 Alieno sigillo nemo debet sigillare, si proprium habet.
- 22 Instrumentum scriptum in papyro, an sit reprobandum. Verus Ioannis de Deo de mala consuetudine.
- 23 Publica persona si de falso accusata sit & conuicta, ex tunc instrumenta & dicta eius robore & valetudine carebunt.
- 24 Nemo melius confiteri potest, quam propria manu scribendo.
- 25 Confessio in scriptis facta proiudicat.
- 26 Iudex an possit instrumentum falsum coram se exhibitum, combuere.
- 27 Instrumentum non debet scribi per notas, aut signa.
- 28 Filio instrumentum faciente de pecunia patris, an sit credendum.
- 29 Instrumentum conficiens in negotio proprio, non est credendum.
- 30 Testatore legante aliquid tabellioni conficenti testamentum nuncupatum, an ipse tabellio poterit sibi illud adscribere.
- 31 Testator an possit communiter legare omnibus testibus in testamento conscriptis.
- 32 Legationibus in testamento conscriptis, qualiter & per quos sit probandum.
- 33 Legatarius an possit esse testis.
- 34 Dicens instrumentum esse falsum in modum exceptionis, an postmodum poterit accusari de falso.
- 35 Producent instrumentum, licet non possit contra illud de falso dicere, potest tamen illud dicere contra se non facere.

§. Instrumentum ergo publicum qualiter impugnetur, breuiter videamus.
 Primo igitur qualiscumque scriptura sit, vide & per lege diligenter totum eius tenorem: alioquin non poteris eam bene arguere. seu etiam impugnare, ex de fid. instr. accepimus. ff. de legib. inciuile. 29. dist. c. j. in fi. ¶ Et vide, quis dixit, quis stipulatus est, & quid, & cui: & an sibi, vel alij, & an sit talis, qui hoc potuerit, & an qui dixit, agat, vel pueniat, vel alius. circa que vide C. si quis alteri, vel sibi, per totum, ff. de test. pecu. cu. q. 3. ff. de verb. obl. stipulatio ista §. alteri. ff. de reg. iur. q. tutor. in fi. Inst. de innt. stip. §. alteri. Si igitur alius agat, vel pueniat, qua qui dixit, vide si hris sit puentis. super quo vide C. de her. ac. p. totum, ff. de testi. homine. in princ. ff. de act. & ob. ex testib. Si autem agens non sit puentis, nec heres contractantis: vide, an contrahens sit filius legitimus litigantis, qui uult habere emolumentum ex instrumento, ff. de ver. obli. filius. & l. quod dicitur. Inst. per quas pers. nob. acquir. 2. q. 6. biduum. ver. palam. vel seruus eius, ff. de acqui. rer. dom. etiam. ff. de verb. ob. seruus eius. ff. de stip. seruo. per totum, vel nuncius, & talis, p. que poterit negotium explicari, ff. de pac. l. labeo. ff. de testi. pec. qualiter in fi. & l. seq. ff. mandati. l. j. ff. pro socio. l. 5. ff. de iura. & com. stip. l. j. ff. de spons. l. j. & 3. C. de inut. stip. ut inter absentes. ite vide, si agens sit tutor, vel curator, vel administrator, ff. qd. cuiusque vnuer. no. l. si ff. de testi. pec. cu. qui §. pe. ff. de adm. tut. quoties in prin. ff. quando ex facto tut. l. 2. Carb. tut. per totum, ff. de eue. illud §. vna. vel procurator, vel syndicus, vel institor, habita distinctione, utrum sit soluendo, vel non, ff. de procu. si procura

ror ff. de exercit. act. l. j. & per totum, ff. de inst. actio. l. j. & 2. & per totum, ff. de actio. emp. l. iulianus §. si procurator. His autem pueris opponat contra instrum. multipliciter: & primo, qd. de ipsius instrum. fide habatur: ut si dicitur, qd. si tabellio in scriptis id non scripsit, super quo ipse idem, si viuit, testificabit, & recognoscat suam scripturam, & testificabitur, ff. quemad. test. ap. sed si quis. C. ad l. Corn. de falsis, si quis decurio in fi. b. j. ver. item ponitur, qd. non est. vel si discesserit. fiet comparatio literarum cum alijs instrumentis, quae idem tabellio facit, in auth. de fide instr. in prin. & §. in his vero. & §. q. not. & §. si vero nullus. extra de priuile. cum olim. 2. de excep. cum venerabilis. de qua comparatione dic plene, vt no. in summa domini mei in tit. de fid. instrum. §. ex quib. & §. a quo. & §. quis sit effectus. in auth. de instru. cau. & fide. §. si vero moriant. ¶ Item qd. tabellio non fuit constitutus ab eo qui puenit, vel eo mo. quo debet, vt §. restat. ver. sed qd. pot. & seq. vel qd. aliter se hnt, qua fuerit scriptum, j. ver. ite opponit, qd. res. quas oppositiones me offero pbatum, j. ver. hoc pbatum extra de fid. instr. cu. Ioannes. de ele. cu. in. er. R. in fo. n. sic in dubiu reuocato, non statuer ei. sic intellige text. de elec. scriptum. ¶ Quod ergo, si tabellio amiserit instrum. tabellionatus, nec apparent testes, quos per ipsum instrum. viderint eum constituit tabellionem: non quid sufficit probandum ff. ad Mac. l. 3. ff. de fide. ad hoc vt possit exercere. & ad hoc qd. instrum. eius fides adhibeat, tanquam publicis? Do. meus, c. qd. sic, ar. ext. de fide instr. cum dilectus. & de re iud. ad probandum. ff. ad Mac. l. 3. ff. de fide. instr. ff. diuis. ff. de off. praet. Barbarius. C. de testi. l. j. Veruntamen significatio est de quali possessione officij, potest allegari huiusmodi, quasi possessionem officij, ff. de reb. eorum, qui sub tut. uel cur. l. q. neque. in prin. Non enim praesumitur quis tabellio, nisi probetur, ut §. restat. ap. & scias. qd. ver. illud autem. ¶ Item obijciatur, qd. est alias qualitercunque falsum, C. e. l. 2. & 3. ext. eo inter dilectos, praesito prius iuramento, vt §. videntur. ver. facienda. ¶ Quod si iudex instrumentum falsum pronunciat esse verum? de hoc §. de rescri. praes. S. t. in fi. ¶ Itē qd. non est ibi inscriptus annus Domini, vel nom. Imperatoris, uel annus in peri. uel cōsil. uel potestas illius annu. uel qd. deest mensis, uel dies, uel indictionis? haec enim omnia sunt de iure ponenda: & in lris papae nominem.

ADDITIONES.

a Videamus. ¶ Habet quidam tractatus de hoc, q. incipit, qm nonnulli, & dicitur fuisse Io. B. ex quo satis adiuuus fuit auctor, sed hic longe plenus.
 b In fine. ¶ Ut dicitur Odo. super illa l. si p hoc stat dictio suo, an scripte vel no: sed de veritate scripture ab eo non crit. Acc. ibi no. in vl. gl. q. si dicitur fuisse esse scripturam, tunc est suspecta: alle. ff. que ad. testa. ap. l. j. §. si. Pileus. vbi §. de testi. sub iusto. ver. led quid si tabellio, dicit non derogari fidei scripturae, qd. possit id dicere p malitia: reliquit hoc in dicit arbitrio. Vide Cy. C. in exercetis. intra primā qōne. Sed quid de notario, a quo peto, q. mihi det instrum. per stipulatū de centis, q. Titio mutauit: ipse dicit se no. recordari, q. illud instrum. fecerit, & sic illud celat? q. rebat Lambertinus de Rāp. an possint illi accusare de falso allegat, q. sic: qd. calando omittit falsum. ff. de falsis. Paulus rñdit. in fi. l. q. testum in prin. nec in facto p. pro eu excusat ignorantia. ff. de iur. & fa. ign. l. plurimū interest. C. de refc. v. q. g. Itē argētarius, q. semel habuit codicē rōnū illi hre psumit, nisi pber se p. didisse, ff. de edē. si quis ex argētarijs. §. si. Itē qd. de tabellione cogido no. tit. argētarius. circa prin. & vidisti. §. s. videntur. ver. nota bñ. facit in auth. de tabel. §. v. rigit. ver. p. p. ea. ibi, vt optimi fiant circa documēta, & iusti, & cautiore, & non p. p. sua requiē & delicias alienas corruptat vitas. in prin. inducit, qd. pot. verū esse, qd. dicit notarius: qd. memoria labilis est, ff. de pb. si arbiter. q. ex tractu tps est in testib. variat, ff. ad Carb. l. 3. §. duz aut. Itē lex Cor. de fal. locū non hnt, nisi de falso dolo omissio, ff. de fal. nec excep. l. & dulus regulariter nō psumit. Hinc est, qd. illi allegas, p. bare dēt. ff. de pb. quoties §. j. licet fallat in casib. ff. de adm. tut. q. in prin. de his: q. in frau. cre. l. oēs. §. Lucius. ad l. Fal. l. dolo carere. ff. m. a. si pcuratorē. §. si ignorantes. P. sumet ergo potius huius tabellionis error quā dulus, & sic facit p. eo textus C. de his, q. sibi in test. adscrib. l. p. in fi. Soluti distinguēdo, vt sepe in hoc tit. factū est circa conditionem psonae & tps quantitatem, vt si notarius est bonae opinionis, & tps longū, quo factū d. fuisse instrum., accusari non possit: & si accusatus fuerit, absoluat, salua s. eum qōne civilis in ordinario iudicio ad damnum & interesse, per prius allegata: arg. C. de test. fa. sancimus. In casu puerfo, cū tps est breuis, & psona est suspecta, accusari poterit, & puniri, p. iura §. allegata: facit ff. de eden. si qs. ex argētarijs. ibi, humilis & deploratus, & c. fm eum. Hoc scias, qd. si notarius iste p. huius esset se stipulatū s. eum, sed diceret se perdidisse rogationē, sibi uel suo iuramento nō credit: imo oportet perditionē p. bare. hoc uult text. & glo. praedicti §. vlti. in l. si quis ex argētarijs. ff. de eden. ¶ ADDE primam partem addit. Bal. conf. 149. 4. lib. vbi ponit, an debeat dari fides instrumenti, cum notarius afferat illud falsum. Quo vero ad secundam, vide ff. de conf. l. 2. §. 3. Alex. 73. j. lib.

c Do. meus. ¶ In summa e. tit. §. 2. ver. quid ergo, si tabellio.
 d Et scias. ¶ Vide quod dixit.
 e Vel iudicio. ¶ Vide quaestione, quam posui in fi. 6. lib. super data de omissione editionis, an vitiet instrumentum. Et quid si expressa non dicitur cum anno: ubi inferitur dictum Gof. de nomine Papae, vel Imperatoris, anno pontificatus uel imperij.

mē eius, & annus sui pōtificatus, & mēsis, & dies dēt poni hęc probantur in auct. vt nomē Imp. prapo. docum. §. 1. & 2. Colla. 5. & in auct. qui mod. na. cf. leg §. in maioribus ita collat. 6. C. de apoch. publ. l. i. x. in auct. de exhib. & intro. reis, §. fancimus. ex. de fide instr. inter dilectos, §. fed. §. ex. de proc. iur. 2. §. q. 2. si qua. 23. dist. in noīe. in prin. ff. quēdā. test. aper. l. 2. §. dīe. ex. de rel. do. cū venerabilis. §. breuiter. in auct. e. §. pe. ¶ Quid ergo si dies, vel p̄sul nō tinent in infro? Et vt. §. nō valet, vt in p̄dic. p̄cor. & C. de diuer. refer. si qua. quē est 2. §. q. 2. Arg. §. C. de nouo C. 3. po §. si qua. carū. & ff. de v̄tre infpic. l. i. C. de epif. & cle. nulli. §. cū aūt. C. de Iust. Cod. p̄fir. §. hunc igit. vers. nulla; dubitatione. Rādeo. dī cōiter nō valere, vt ff. de aqua plu. arc. l. j. §. ante. pen. Alij distinguit, an sit tale factū, q̄ debeat fieri in scriptis, qd̄ dic. vt §. restat. vers. fed. si alij, an non. In primo casu nō valet, vt C. de fide instr. §. fū. in secundo sic, vt ff. e. l. pe. & ff. de pig. §. iur. ¶ Quid si locus §. dūs, vel vbi infm̄ p̄fici, nō sit appositus in infro? Vt. §. nō valet, ex. de proba. qm̄ §. 2. q. vlt. libellorū b

c C. de §. & com. fici. optimam. in si. vbi de hoc. ¶ Potest enim esse, q̄ is, qui p̄cipit, non habuit potestātē p̄ficiendi in loco ipso, vt §. §. prox. vers. & nota, q̄ tabellio. & vers. quid. de his. nam & testis de loco interrogatur, ex. de testi. cum causam. & 3. q. 9. riholominus cū hęc duo genera probationis, scilicet per testes & Instrumenta, sint similia, C. de fide instr. l. in exercendis. ex. de testi. cogend. perhent. i. ergo idē is erit, arg. j. q. i. q. quidā. de rescrip̄tis. inter ceteras Idem ēt dici potest, in literis domini papae. Alij dicunt lēqum in instrumentis de p̄ficiendine solum apponendum, cōm id nullo sit iure cautum. ¶ Sed nunquid confecto instrumento sine die & p̄iule, vel loco, poterit iterum tabellio rescere, & ea apponere, si bene recordet dī? Arg. q̄ sic, ex. dī faciam. non iter. c. i. arg. ff. de verb. obl. l. j. circa princ. quia & creditur de his, quae gestit, vt C. ad leg. Cor. de fal. si quis decurio. ff. de adul. accusat. v̄tibus. Distingue, an incontinenti, seu ex modico intervallo fiat: & tunc valet infm̄ an post magnum intervalum: & tunc non, in auct. de equalitate doris, §. aliud. ff. de verb. obl. l. r. circa prin. fm̄ Albe. Papien. & ext. de elec. officij. ex. de testibus. cog. p̄terea. Alij dicunt, q̄ nullo modo potest etiam incōtēti, postquam facta est copia parti, cum fundus sit officio suo, ff. de re iud. index. ex. de officio deleg. in literis. & in p̄d. §. aliud. nec enim soli tabellioni creditur, vt i auct. de haeredib. & Falcid.

e §. si verō. sicut nec soli arbitro, C. de arbit. ne in arbitris. quia ab initio factum in totum sine suspitione est, quod verō potest, suspitione non caret, vt in auct. colla. 7. de equal. do §. & ne contingat. Imō dī dicunt plus, q̄ si publicū infm̄ p̄fectū est, & aliquid ignorat, vel alio modo omisum sit, tabellio nō poterit amodō etiam partibus p̄sentientibus illud addere, pp̄ p̄re. auct. & ff. de rei vend. in fundo. & vide. ff. ad Velic. Scia mancipia. q̄ durū vt. vnde consulti a me super hoc plerique sapientes p̄cordarūt, & bene, q̄ si tabellio potest ostendere se per errorem, & non ex certa scientia hoc omisisse, bene potest iterum p̄dicta apponere, & valet infm̄ aliis non. Consulo tñ sibi, q̄ de licentia iudicis reficiat, illud, & vide j. vers. item opponitur, q̄ res. & sequē.

§. ¶ Quid ergo, si in notula, seu protocollo diē apposuit, sed postea p̄ficet infm̄ sine die, nunquid v̄t reperitur dies? vt sicut est i protocollo, ita apponat, & repetat in infro? Rā dī sic, vt ff. de dā no infc. si finita. §. itē videamus. ver. repetita igitur ff. de edend. si quis ex argentarijs. §. si initium. Inst. ad leg. Aq. §. hęc autē actio. ff. de ope. no. nunc. de pupillo. §. si quis ipi p̄giori. extr. de refer. causam, quae ¶ Item generaliter infm̄ vitia ē, si quid ex necessarijs omittatur, vt arg. ff. de integ. rest. l. diuus. ff. de tranfa. cū hi. §. si p̄tor. nisi q̄ sit de facto, vt ff. de pac. l. pe. §. si. ¶ Itē excipit, q̄ est vituperatū, abrafum, vel cācellatū, q̄ dic. vt §. restat. i prin. vel subscriptū, vel supra scriptū, seu iterlineatū, ex. de fid. instr. inter dilectos. §. cū cera. de relig. do cū venerabilis. ff. ad leg. Corne. de fal. Paulus. vel incisum, vel rasum, vel q̄ legi non pōt, ff. si tab. test. nul. extrab. l. i. §. ff. de bo. pos. l. m. tab. l. j. §. si rose. ex. de fide instr. c. fi. & §. ostēso. ver. & collige. Sed p̄d. §. si rose.

g facit in §. iurum §. nam privilegia perpetua sunt, C. de diuer. refer. l. 2. §. q. 2. c. r. 2. & §. ¶ Quid si aliquod infm̄ vitiosum est, in aliqua parte sui, nunquid totum dī esse saluum? Arg. q̄ sic. 3. q. 9. h pura. 19. dist. si ad sacras. Arg. §. ex. de arbitr. cū tempore. & de testa. R. ynnus. Dic. q̄ non, qm̄ sunt plura capitula separata, & diuersa: scūs si sint cōnexa, vel vnū est alterius accessorium. ff. de minor. etiam. §. ex causa. ext. de appel. inquisitione. Vel distingue per decre. ex. de fide instr. ex. literis. Io. dicit totū esse saluum, nisi probet verum, C. de prob. l. pe. Bar. dicit, q̄ totū est suspectū, neci credit i aliquo, ex quo aliq̄ falsitatis dīnet, qualiter cūq; de ea p̄ter, nisi al. ex. de veritate p̄set, ff. de fid. instr. l. 2. si idē dicit

k Papa, vt no. ex. de haeret. c. fraternitatis. Vel dic. ut §. dī teste §. i. uer.

forme. ver. fed. quid si in mandato. & de teste, §. iam de interrogatorijs. ver. item de tempore.

b Libellorum. ¶ Quae est lex §. ff. de accusa.

ADDE. q̄ nec valet confuetudo, vt in instrumento non ponatur dies, vel locus: ita Rota in antiq. decif. 440.

c De hoc. ¶ Vide quod no. de re iudic. abbate. ad filib. 6. in gl. scilicet, donationib. & q̄ super ea scripti: vbi ē tractatur de nomine loci expremendo: & Vber. de Bo. in l. optima. q̄ locus sufficeret: alleg. q̄ certo loco dī esse promissum id quod promissum est Ephef. vel in alia ciuitate, ff. de eo, qd̄ certo loco, per totum. si diceretur actū in dī cēsi, nimis esset indeterminata locutio: in aliter putat, ex talibus inscriptionibus nō vitari instrum, sed fieri suspectū: maxime pp̄ cōseruandē, q̄ vult certū & determinatū locū apponi, nec viribus carebit, nisi producēs adiuet illud per testes. C. de p̄ba. l. vlt. & de falsis. l. si. Et scias, q̄ ēt intra ciuitatē posset esse generalitas in mia: vt si dicat, actū bononia in quarterio sancti Proculi: de quo Dyn. suo conf. 2. i. quo casu puto procedere, qd̄ p̄dixi post Vber. vnde auctor. §. §. 2. ver. post nomē valde specificē posuit locū loci. de tali ergo hoc intellexisse vt. facit in auct. quib. mo. na. eff. leg. §. quanti verō. col. 6. & facit, qd̄ de libello accusationis not. j. de accusat. ionibus. in prin.

ADDE Angel. idem tenentem eius conf. 220. Bal. conf. 221. 2. lib. Alex. conf. si. 54. 2. lib. & consil. 1. 23. 1. lib.

d Recordetur. ¶ Adiuuabo te declarando tres opiniones sequentes, in quantum de die queritur. Ad negatiuum inducit, q̄ sibi soli nō est creditū: vel sequitur, nec debet iure fungi duplici officio, factoris f. & correctoris. C. de affec. l. si. de pro. facor. scri. l. hac parte. & ibi cū corpore. l. 1. 2. Itē necessaria omiā vitia, C. de testa. l. testamētū nō ideo in hirmari, ergo nō reparabit. Ad p̄in. error notarij veritati p̄iudiciū afferre nō debet, C. de testa. l. error. C. de error. aduol. 2. ff. de off. p̄fedis. illicitas. §. veritas. & promp̄iores esse debemus, vt res valeat, ff. de verb. obliga. quories. de reb. dub. quot. ext. de verb. sign. abbate. uerf. hic autem, ubi concord. & ratione iuramenti p̄sumitur pro notario. ext. de p̄sum. illud. de p̄rfer. ad audientiam. Est aduertendū, q̄ versiculus sequens declarat auctorē intellexisse de defectu in notula, uel protocollo. Opinio Alb. Pap. distinguit nouū a veteri, ut sequit. Placuit Gui. de Suz. in l. j. s. editiones. ff. de eden. inducit labilitatē memoriae. ff. de acq. pos. l. peregrē. ueniat igit hoc in discussione & causae cognitione, ff. de Car. edic. l. in causa. facit, quod scripti de p̄sum. illud. in gl. magna. ante ff. Secunda opinio placuit Coliubo, principali ter p̄ auct. dī aqua. do. j. allegatā, & per l. testamētum. quā superius allegam. Tertia opinio, q̄ placet auctori, iustificat ex eo, quia nullo iure v̄ p̄hibiti: & sic ē p̄missum, ff. de procu. mutus. §. i. ff. de testi. l. 1. & est hoc brocardum, de quo ext. de iur. i. c. 2. in gl. larg. qd̄. Secū dī hoc ergo ridebo ad §. & ne contingat, qui alius est uer. sub §. dedimus, q̄ nō p̄tinet ad casum nisi cū ibi loquatur de p̄ingib. iter quos ex post facto facile aliquid p̄tingeret i fraude creditōri. C. de do. l. data. Vñ dosā principio p̄lituta, nō est suspecta: fecus i augmētio facto. Hic at cessat suspicio, cū certū sit, si infm̄ factū fuit, qd̄ sit certis die & loco, quē nō cessario comittant contractum: de re in abbate. in filib. 6. Et per hoc et ridetur ad §. si vero absūt, in auct. de her. & Fal. Testium. n. p̄sentia, vel numerus nō est de necessario comitantibus p̄tē, sed de validantib. vñ nū scilicet in illis addere, vt in primis. Itē infro qm̄q; creditur, licet nō sint testes inscripti: ergo q̄stro, & c. patet id §. §. prox. in ff. cum sua remis. Teneo igitur cū auctore: & p̄sulum, qd̄ de aduendo iudice subdit, amodo maxime, pp̄ id, qd̄ dixit lex, eos q̄ in prin. ff. de leg. Cor. de falsis: licet p̄ id, quod proxime dixi, hic nihil sit aduersum, imō necessario institum. Haberet ergo locum p̄sulum, qm̄ errasset in die, tunc eam bene esset p̄terita, & expediret cōsiliū p̄dicitū. Et hoc casu plus esset necessaria dicit, an notarius sit bonae famae: & an alteratio diei p̄iudiciū afferat aduersario, uel non: & hęc mouerent iudicē ad facilius, uel difficilius concedendum correctionem diei: & facit, quod itam dicam.

f Resiciat illud. ¶ Putat Nicol. hanc licentia necessariā qm̄ de illo errore mota est questio inter partes, alias, si notarius videt se errasse in protocollo, uel infro, poterit illa corrigere, nouū protocolū, uel infm̄ faciendum, quod melius est, quam corrigere, ex quo posset haberi aliqua suspicio, ut no. C. de testi. l. si non tamen dicit, illud non ualere, facit lex, quid tamen. ff. de arbit. facit, quod j. eo. uer. dixi.

ADDE Alexan. consil. 70. 1. lib. ubi sequitur hanc addit. & p̄cedentem.

g Contrarium. ¶ Vide, quod not. de confir. uti. uel in iuri. cum dilecta. in 4. gl. & quod ibi dixi.

h Ad sacras. ¶ Vbi no. opi. Io. & Bar. de quibus sequitur.

i Inquisitione. ¶ Hoc dicit placuit Gof. ut dixi de ele. eccles. 2. in gl. hic tractat Gof. Ipse tñ Gof. in sua q. x. dicebat, q̄ si cōstat eū q̄ scriptū aliq̄ in eo cortexisse, sine vnū, uel plura capitula in infro, nō reputat illud in aliquo vitioso, allegat C. de testa. si vnus. per q̄ leg. dicit p̄tū in toto, si alius in immo taut, hoc in infris, in rescriptis auctoritate papae si certū est scriptorē eorum correxisse, nil uitiosum: si dubitatur, dicit distinguendum, ut in decr. ex literis, cū tñ, hoc in rescriptis apertus in clausis dicit, q̄ nulla suspicio est ut ibi not. per p̄dicitū: uides, q̄ ibi non loquitur, cum constat instrumentum in uno capitulo falsum.

k Fraternitatis. ¶ Vbi post eū, & Hof. plenē scripsi, cum certi reges in suis regnis sibi uidebāt ius imperiale. Vidi dubitatū, si Rex decernat infm̄, uel at testationē ualere, in eo, qd̄ ueritatē cōtinet ualeat, nō obstat, q̄ in aliquibus falsā p̄tinet: & omnia disputatione p̄tatis iporum, de qua ēt aliq̄d scripti de re iud. cū te. in gl. magna. uer. sed nūquid & p̄ quos facit lex 2. C. de of. p̄rfe. p̄rte. dicendū ut, tale decretū nō ualuisse: quia non ualeret ēt factum ab Imperatore, p̄ partem nō uocatam, cuius ius per illud tollitur, uel adif. C. si p̄rim. uel alio mod. l. 2. Idem de ipsius rescripto, C. de p̄c. Imp. of. l. 2. ad idem C. si p̄rim. uel uti. pub. l. fin. Potest tñ tale regis decretū interpretari fm̄ ius cōe. l. in falsitate circa extrinseca, qm̄ non utiant: non autem circa substantialia, quae iuxta superius dicta totum uitiant: facit l. si quando. C. de inoff. test. ext. de elec. eccles. de refer. cum adeo.

ADDE, q̄ facilius p̄prehenditur mendax, quam claudus: ut hic colliges, si Old. insperis. eius conf. 37. inci. ad primam questionem.

ADDITIONES.

a In instrumento. ¶ Huic questionī conuenit, quod not. §. de proc. §. ratione

Specul. secunda Pars. R

Specul. lib. ii. Partic. II.

ver. item quod aliquid. & de hoc §. §. ostenso. ver. & not. q. si idē
11 dixit lac. de Al. ¶ Cum enim instrum. vires sumat ex fide tabel-
lionis, quia nisi ipse subscribat, est priuata scriptura, C. qui po. in
pig. hab. scripturas. cum in vno inueniatur periturus non adhibe-
a ei fides in alio capitulo. extra de prescrip. ad audientiam. H.
b verò & Da. & Tanc. dicit, q. tantum ille articulus erit falsus, &
ab alijs separatus: sed si ibi est falsitas, ubi est vis questionis, totū
c reputatur falsum, vt C. de edicto diui Adriani. tol. l. si. Hæc quæ-
stio est venerealis l. ¶ Item opponitur q. instrumentum, q. non
continet causam, in qua distinguo: nam si est confectum super
obligatione, tunc præsumuntur omnia solemniter acta, Institut.
de fideiusso. in fine. & de inutili. stipulat. §. si scriptum. ff. de ver-
bo. obl. sciendum. nisi quis probet q. quod facere potest, ff. de pa-
ctis. iur. gentium. §. quod ferē. Si autem confectum sit super cō-
fessione: dic. vt. §. de confessis. §. nunc videndum. ver. si autem in
causa prima. & in Summa do. mei in ti. de fide instr. §. quibus in-
strumentis. ver. item q. tenorem. ¶ Item opponitur q. res aliter
fuit gesta, quam contineat instrumentum, s. ver. item q. tabellio.
quod potest opponens probare. C. plus ualere. quod agit per
totum. ext. qui fil. sint leg. per tuas. & de probat. tertio. ext. de e-
12 lec. cū inter R. C. de prob. ad probationem. & j. ver. prox. ¶ Hic
autem putō, q. licet notarius in protocollo, seu abbreviatura po-
nat sub compendio formam contractus, ipse tamen, vel is, qui
in hoc sibi succedit, potest postea in publico instrumento verba
ampliare, addere, & mutare, & omnia ibi ponere, quæ ad q̄ctum
sint vtilia, seruata tñ forma ipsius q̄ctus, & substantia non muta-
ta: ar. ad hoc C. de no. Cod. comp. §. adijcientes. & C. de veter. ju-
re enuclean. l. 1. §. sed & hoc studioso. ff. de re iudic. actorum. &
13 vide §. §. ostenso. ver. illud quoque. & seq. ¶ Quid si q̄ctus
data est tabellioni licentia addendi & minuendi, & instrumentū,
prout melius poterit conficiendi ad sensum sapientis? Res pote-
rit addere, & minuire, & facere ad confirmationem rei gesta, q̄-
ctus substantia non mutata, vt rem, vel pretium: alia enim ver-
ba non possunt ius commune immutare, ff. mandati, si mandato.
§. fin. & facit. ff. de re iudic. actorum, C. de veteri iur. enu. l. j. §. sed
d & hoc. ff. de hær. inst. illa institutio. ¶ Item opponitur, q. instru-
14 mento perditō refectum est in aliam formam, quam prius esset
non est tamen vis, vtrum instrumentum loquatur in prima, vel
in secunda persona, dum tamen non immutetur substantia veri-
tatis: vt ext. de conuer. coniu. dudum. & ff. de donatio. ex hac scri-
ptura. nisi forte in instrumento sententia, in quo iudex debet in
prima persona loqui. ar. C. de sent. ex breui. recit. l. j. Alij q̄, vt in-
fra. de sententia. §. in xta. vers. non valet etiam. Sed nec refert vtrū
concipiatur per verba præsentis, vel præteriti temporis, ext. de
iure pat. q. autem. in fi. Vtrum autem instrumentum perditum,
verbis primis non mutatis, reficitur, de hoc not. s. e. §. postq̄.
15 uers. i. ¶ Item opponitur, q. non est confectum per eum nota-
rium, qui est suspectus. s. vers. primo. Super quo nota breuiter, q.
est magister stationis, qui maior est in statione: sub quo est tabu-
larius: & sub isto est minor tabellio, in authen. de tabellionibus in
e prin. Coll. 4. ¶ Quæque tñ vnum pro reliquo ponitur. Vnde olim
cum q̄ctus veniebant ad eum, qui præerat stationi, ille remitte-
bat eos ad alium, puta ad tabularium, vt eos audiret: & is, qui
fortē scribere nesciebat, audito q̄ctū iterum alij, puta tabellio-
ni, scribere dum committebat, vt ibi probatur. Hodie verò tabel-
lio q̄ctum audit vsq; in finem, & ipse per se debet scribere docu-
mentum, & complere, vt in e. ti. §. nos autem. & §. vt igitur om-
nia. & C. lib. x. de tabu. generali. C. de fide instr. q̄ctus. nec pōt hoc
alij committere, in authen. §. pen. quia facere instrum. non compe-
t. iur. magistratus. vnde non potest committi, ff. de offic. eius,
cui

ADDITIONES.

- a Ad audientiam. ¶ Huic dicto, & ipsius rationi concor. aliter Tac. vt ponit Cy. C. de trans. si ex falsis. in fi. qui dixit, q. si falsitas procedit a notorio in totum reprobat: alleg. q. semel malus. & c. habetur regula, semel malus. in 6. alias, secus. Accursi. C. de vet. iur. enuclean. l. 2. simpliciter dixit in vlt. col. instrumentum ratione partis totum non ceteri falsum: sed in præd. l. si ex falsis. vt distinguere inter separata & connexa, vt §. Item sciendū est, q. de producente instrumentum in vno capitulo falsum, Guid. de Suza. q. rit in ea. l. si ex falsis. an teneatur pœna falsi? & vt q. non: quia non est omnino falsum, quod habet primo diuini veritatis. ff. de lega. 2. cum filius. §. hæres meus. tenet contrarium, quasi tot sint instrumenta, quot sunt capitula, vt in eadem. l. in fi. ff. de verbo oblig. l. scire. in prin. & l. quod dicitur. & l. Publius. & ff. de minor. l. etiam. §. 1. & de euc. l. quod dicitur. in prin. Quærit demum, si falsum sit, ubi nulla est vis questionis, an vtens eo teneatur pœna falsi? & tenet, quod sic allegat ff. ad l. Cor. de fal. l. si quis legatum. in prin. & ff. de arbit. l. cum pœna. & si quis cautio. qui autem. in fine. & de edend. l. vbi. §. 1. Remissiones vide j. eo. §. in fin.
- b Et Tancr. ¶ & Alber. G. alio. eodem. ritual. versicul. sed pone, quod d instrumentum.
- c Venerealis l. ¶ Bar. ibi recitat tres opiniones. ex his subdens suam. Pileus questio. 92. tenuit dom. Io. & per eandem legem, quando in parte non mo-

dica. & maxime, circa sui substantiam, apparet vitiosum: quia breuiter & pulchre allegauit, non habentibus eius scripta hoc participo: dixit enim, quod contra instrumentum faciunt quatuor. ¶ Primo, pro parte vitioſi contra alium iusta præsumptio. ¶ Secundo, iuratis pro falsitate in fia corruptio. ¶ Tertio, totius ratione partis contaminatio. ¶ Quarto, totus pro parte legitima condemnatio. Ad primum inducit ff. de probat. cum de indebito. C. de edicto diui Adriani. l. si. Ad secundum. ff. de excus. tut. qui test. ff. de rebus dubijs. si quis. §. vtrum. Ad tertium C. de vet. iur. enucl. vlt. in fi. Ad quartum. ff. ad Syl. l. quis in graui. §. si quis tabulas. ¶ Ad contrarium inducit alia quatuor, vt dicit, fortiora. ¶ Primum, ratione partis circa totum non habenda suspicio. ¶ Secundum, vitis propter inutile non facien- da mutatio. ¶ Tertium, maioris partis legitima præpositio. ¶ Quartum, residua partis perfectissima lectio. Ad primum. ff. de his, quæ in test. delent. l. penul. & C. de trans. l. penul. Ad secundum. ff. si cert. petat. l. certi. Ad tertium. ff. de contrah. emp. l. domum. Ad quartum. ff. de his, quæ pro non scri. l. 2.

ADDE, quod Bar. in l. si ex falsis. C. de trans. tenet, quod d instrumentum falsum in vno capitulo, sit in totum falsum Bald. vbi d. conf. 264. inci. factū tale est. l. lib. consulti. cum in instrumentum esset venditio duorum castro- rum, & in rei veritate non esset venditio facta, nisi vnus castri, resp. dicit, nō in totum vitari: & ita tenere Old. & Accur. & facere nō, per Imo. in d. ca. fraternitatis.

d Inlicitio. ¶ Ibi, & in prin. l. si mandato. §. si tractat de hac clausula Richar. Malum in sua questione mihi 17. quæ incipit Titius ex prædicta. terminauit, q. si talem clausulam ad verbum reliquit, non potest ad iure inli- tutionis, vel huic simile, quod habet validare testamentum, quando defec- dentibus erat relictum. Quicquid dicit, contrarium sit de facto, & habet æquitatem: sepius enim testatores filios relinquunt, filios instituant. Ad hanc autem verborum subtilitatem seruandam subdunt, q. habeatur consilium sapientis, maxime cum verbum Relicti, etiam institutioni coar- pter, vt notatur in auth. de hær. & Falc. §. hæc quidem. sup. r. verbo, relic- tis. ff. de test. ex ea. §. r. & de hær. inst. l. his verbis. in gl. & quod nō, de tes. c. 1. lib. 6. in glos. non quid. In fine autem questionis illius tractat, quid talis clausula in contractibus operetur: dicens primo, q. omne id, quod in testa- mentis operari potest, vt scilicet voluntas testatoris. & id, quod sentit, de- scribatur ordinariis & clariori modo, & magis proprio, & in dubio opi- nionum tutiori: & hoc fortius in contractibus, qui magis possunt conferri in alterius arbitrium, quam vltimæ voluntates, ff. de testa. men. l. 3. & quod ibi nō. i. §. j. gl. In illis ergo sapiēs supplere poterit de p̄suetis licet nō dicitis. Et sic potest intelligi, quod nō, ff. de verb. obl. ex ea. parte. §. ubi consuetū erat promitti pœnam. Nec obstat, q. consueti veniunt etiam sine clausula, de sapiente. ff. de xdi. edic. §. si nolit. §. quia asidua. & de aqua plu. ar. en. si prius. §. j. quia id addit ad dubitationem tollendam, ff. man. qui mutui. Supplebit ergo in consuetis & naturalibus, cum consuetudo est altera na- tura. ff. de lib. & posthu. si quis posthumos. in duci, quod not. ff. de act. emp. emp. torem. §. qui autem. in prin. magna. gl. & l. si quis ex. um. in glo. 2. & in hoc consilio veniet arbitrium boni viri, ff. de reg. iur. in personam. §. 1. per quod etiam in consueti possent supplere: ex tranea vero, uel accidentaliter, vel naturaliter, quæ bonus vir non arbitretur, supplere non poterit: quia de- nō videtur actum, vel cogitatum, facit de iniur. in nostra. de iure iur. pen. quod procedit in omni generalitate, vel obscuritate, de reg. iur. inspi- cimus. & c. generali. lib. 6. De substantiabilibus autem certum est supplere nō posse: illa enim a principio fiunt contractibus quod sine illis vitia. C. de testa. l. testamentum. de spons. tuæ. & c. leg. i. fi. & quod nō. C. de p. emp. l. in vend. de substantiabilibus. aut & naturalibus. q̄ctum, & de acci. dentalibus remittit ad nō. ff. de p̄. emp. l. pacta. Per prædicta terminati sunt, in q̄ctū it- ditionis, donationis, vel alio, quo transferitur dominium, posse addi præca- rium, §. q. vendens. vel donans se constituit precario possidere pro emite, vel donatario: quia id fieri consuevit: & efficacies veniunt ad mentem q̄- hentium: facit ff. de manu. test. si quis locupletis posuit, & c. ut illud ibi in clau- tur, quod est de natura, uel more q̄ctus, ff. de li. & posthu. l. Gallus. post princ. de iure iur. si duo patroni in prin. & §. idem scribit. ¶ Reduendo ad quæstio- nē auctoris de potestate data notario, inuenio super l. 1. C. de procop. p̄nones recitatas. Prima opi. hēt, q. possit, q. verbū sonat, cum q̄ctus ex conuen- tione legem accipiant, ff. de reg. iur. contractus, & eo. ti. contractus. lib. 6. & nil tam congruū fidei, quam promissa seruari, ff. de pactis. l. j. circa prin. C. de trans. non minorem, & quia verba debent aliquid operari in con- tractibus, legatis, & priuilegijs, ff. de usus. si stipulatus. de leg. j. si quando. ad municip. l. 2. de priuileg. si papa. §. 1. in fi. l. 6. Gui. de Suz. distinguabat, an esset, uel non esset certus sapiens nominatus ad id, ut primo casu procedat, quod dixi: allegat C. de contrah. emp. l. si ff. loca. si merces. 2. resp. C. de no- uo. Cod. fac. l. hæc quæ necessario, §. deo que. Secundo casu nil possit, per prin. l. si merces. 1. resp. facit ad hanc distinctionem ext. de arbi. innotuit. de elec. c. 2. lib. 6. Tac. de Are. etiam eo casu, quo fuit certus sapiens nominatus restringit ipsius potestatem, ut §. dixi post Richar. Quando autem uendi- tor promittit, se curare emporem ad sensum sapientis, & sapiens dicit fi- deiuſorem dari: uide, quod nō. j. de emp. & uen. §. j. super uerbis, fidei iusſo- ris protestatione, quæ ibi ponuntur in instrumento contractus: & uide etiam, quod ibi dicam.

ADDE, ut plenē per Barr. & Alexand. in l. illa institutio. ff. de hæredibus. instit.

e Collat. 4. ¶ Et uerba sunt Acc. quæ sequuntur ibi not. §. primo, in gloss. caue tibi.

f Magistratus. ¶ Hæc ratio fuit Acc. in gl. de qua dixi. Sed non placet Iaco. de Bel. cum certum sit tabellionem magistratum non esse. Sed hoc uoluit Accur. nō iurisdictionem habere, sed habere officium. Dicit ergo rationem esse, ne usurpentur officia, uel promissis actibus confundantur: alleg. C. de episcop. & cleric. repetita. & libro 12. de numera. & actu. l. 4. & 6. & l. nemini.

ADDE rationem, q. personæ fides & industria est electa, ext. de offici. del. fi. §. 2. ff. de sol. inter artifices.

cui man. est iur. l. i. in prin. Si tamen commiserit, seu delegaverit, punitur ipse: sed instrumentum factum videtur valere, vt in eod. §. vt tam non. vers. si vero potest. Sed illud in ciuitate Constantino politana, vt ibidem no. Sed quid videmus Narbona & Florentia aliquem esse magistrum stationis, & ille mandat per discipulos confici instrumenta? Resp. illud ideo est. quia & ipse discipulus audit dictum. & ei iniungitur scribere documenta: iō. que scribere potest, & magister ibi suum signum apponit, & se subscribit propter maiorem auctoritatem, vt ff. de eden. si quis ex argentijs §. 1. ¶ Nam quanto plura signa in chartis, tanto sunt cautiōra instrumenta, vt in auct. de fide inst. §. oportet. 93. dist. §. j. & c. i. & 2. ex de of. del. prudentiam. in prin. ibi, integrū est iudicium, &c. Vbi autem non est magister stationis, habens discipulos iuratos in prædictis locis non potest vnus tabellio id alteri demandare. Ex quo patet, q̄ extrinsecus est abusus, qui in plerisq; locis dicecēsis & prouinciarū. Narbo. irrationabiliter inoleuit, vt 68. di. eorēp̄scopi ibi enim tabellionis mandant in singulis villulis, vel castris, sacerdotibus, vel clericis, & quōdoque et laicis, vt eorum vice audiant testamenta, & contra dūs matrimo nij, & alios, & in scriptis cum testibus redigat: ex qua scriptura ipsi postmodū faciunt instrumenta, vel scripturā per illos fa ciāe subscribunt: & male, vt patet ex præmissis: nec talis scriptura faceret fidem, si opponeretur. In his autem multum operatur tuncque loci consuetudo, ext. de fide inst. cum dilectus. ¶ Item opponitur, q̄ talis illud scriptū, qui non possit esse tabellio: qđ dicit, vt §. restat. vers. si quis dixeris. & seq. Item opponitur qđ instrumentum, q̄ per aliam scripturam contrariam eadem die factam, vel ab eadem parte productam, derogatur ei fides, ext. de fide inst. in p̄pari. C. de scriptura. Idem & in literis papæ, ext. de 17. rescrip. pastoralis. ¶ Sed pone: produco instrumentum, in quo continetur, q̄ promissio mihi decem Narbona die tali: tu pro fers aliud inoffm, in quo continetur me, vel te, illa die fuisse stipulatū Romæ: queritur, cui potius stabitur? Et vt, q̄ vltimō p̄ dūctōr. C. de p̄hen. stip. optimam. ad fi. ext. de test. ex renore. Sed dicit q̄ iudex inspicit quod instrumentum inducat maiorem probationem: quia forte primum inducitur per cum, qui s̄uē uit facere & producere falsi instrumenta, ext. de pign. illo. in fin. vel erat abolutum, vel cancellatum, seu vitu pe atum, vt C. de e. di. d. i. Adria. tol. l. si & ff. de accusa. l. si cui §. i. s̄idem. vel tabellio non erat bonæ famæ, extra de præscr. veniens. vel proferens erat persona famosa & vilis, ff. de eden. si quis ex argentijs §. primo. Si autem ambo sint equalia, quo ad hoc attendat, vtrum fecerit producta ad absolutiōem, vel obligatiōem: si ad absolutiōem, creditur secundo: si ad obligatiōem, non creditur, vt ar. ff. de act. & obl. l. Arianus. ext. de probat. ex literis. & s̄. de b. confes. sed si expediens visum fuerit, nulli credat, C. de fide in. strum. scripturæ. Sed eodem themate retento, ¶ pone, q̄ tu per tuum instrumentum obrinuisi, nunquid ego potero probare p̄riam per testes? Dicit Vber. q̄ non, ar. C. de fide inst. l. 3. ff. de ad. edi. q̄ si nolit §. in factum, & vide §. prox. ver. sed pone, p̄ dūct. ¶ ¶ Quid si ita continetur in instrumento: P. filius T. p̄ dūct. die tali decem H. & illa die T. non vnebat: & sic P. non erat eius filius? Dicit, q̄ non ideo falsum dicit instrumentum, vel vitio sum. ff. si cer. pct. eius qui. debet. n. suppleri filius T. l. quondā. Sic debet exponi & suppleri ff. de damno inte. si finita §. si forte. ver. vt autem ibi, domus, s̄ quondam, & C. de rebus cred. ad excludendum ibi, tutor, s̄ quondam, ff. de publica & vect. l. cōtem. ¶ Illucitarum & C. de testib. pen. ¶ Item opponit, qđ aduersa rias semel coram iudice professus est se eo non vsum f. C. e. l. 3. ext. de accus. veniens. 7. q. i. quān periculōsum ext. de renunc. p̄nē & c. dilecta. ¶ Item, quod non sunt ibi testes scripti, extr. de proc. c. i. in auct. de fid. inst. §. si quis igitur. & §. sed & si quis igit. & §. sed & si quis. quod dicit, vt §. restat. vers. sed cum literis & in sum ma domini mei eo. tit. sub. §. idem redditur, ver. item s̄m Goff. ¶ Item, quod non est ibi numerus testium, qui secundum legem requirit, habita distinctione, vtrum p̄hac in ciuitate, vel agro, a perito, vel imperito: & an dētus ascendat libram auri, vel non in auct. eo §. sed & si instrumenta. C. cod. auct. at si dētus. s̄. de teste §. restat. ¶ Item, quod testes inscripti non sunt idonei: putā quia sunt de adulterio condemnati, ff. de test. scio. quod dicit vt s̄. de teste §. j. ita possunt enim impugari, sicut produci in iudicio. Contra, quia iussit illos fuisse bonæ famæ t̄pe, quo fuerit inscripti, C. de test. l. j. de hoc §. de teste §. j. vers. item opponit qđ 19 est cri. ¶ Quid si testis inscriptus in instrumento, est excōicatus: Resp. inoffm nihilominus valet, dummodo in offm non sit aliās suspēctum: quia tunc non daret ei fides per testem, n̄tē excōicatum. Si autē nunc est absolutus, bene dat fidē in offm p̄ suam testimonij licet t̄pore, quo fuit inscriptus, excōicatus fuisse. Sed si nunc est excōicatus sed t̄pore inscriptionis non, tunc per suum dīctum non dat fidem in offm t̄pore suspecto, cum sit excōi catus, secundum Papam. Alij d̄. De hoc secundum Papam extra de excep. pia. si vero. h. Ar. pro & s̄. s̄. de teste §. 1. vers. item qđ

i excōicatus & seq. & ver. quid si post datum & seq. ¶ Item, quod in instrumento deest aliqua litera, ext. de fide instr. ex parte ff. de manu. rest. qui habebat. ¶ Item, quod illi qui dicuntur in cointer fuisse dictū, tunc erant alibi, ext. de his, que si a præ q̄anto. & de testi. tam literis in fin. C. ad leg. Corn. de falsis, l. qui veluti. ¶ Item quod notarius non fuit rogatus facere instrumentum. quod

ADDITIONES.

- a Ibidem not. ¶ In gl. hic est ar. quod tenet in alijs locis instrumentum non valere. Sed ad partem, q̄ valeat instrumentū inducitur, q̄ alius est, qui scribit testamentum originale, puta seruus, vel ipse testator, & alius, qui illud publicet ad fidem faciendam, puta officialis, magistri census, vel similes. Patet primum ff. de testa. l. seruus. & C. de hac p̄sultissima. in prin. & C. de testa. menta. & l. p̄sulta. Idem in donatione scripta per vnum, & per alium publi cata. C. de dona. l. in hac. & maxime in hoc, cū consentit, quod protocollo scriptū. facit regula, qui per alium lib. 6. conor. & omnia nostra fecimus, &c. C. de vet. iure enucl. l. j. sed neque facit. ff. de eden. si quis ex argentijs §. j. & vt casus in auct. de fide instr. in his verō ibi, si quidem per se non scripsit, sed per alium ministrantem sibi. Quod non possit, inducitur: quia qui per se cognouit causam, pronunciare debet per se, non per alium, C. de sen. ex breuic. recit. l. 2. & 3. facit C. de iur. emp. l. fin. C. de his, qui veniam xta. l. 2. Dilatare potes materiam per no. in regula, potest quis. l. 6. In parte prima dicit Nicol. notarios distinguendos, vt iudices, quorum ali qui totum & partem committere possunt etiam priuatis. ff. de iur. omni. iud. l. magistratibus. & leum qui & l. 2. & 3. in fi. ext. de off. del. super q̄ntū. §. 2. in qua tū non procedit, qđ de priuatis personis, de refer. statum. §. 1. lib. 6. Sunt alij, qui iurisdictionem habent in volentes tū, qui dicuntur iudices chartularij, de quibus C. de iud. rem non nouam §. 1. ff. eod. l. 5. extra de restit. in integ. c. pen. Sic est dare in notarijs magistris tabularijs, & tabellionis, vt dictum est s̄. ver. prox. & ver. hic seq. Et horum diuersæ sunt species, & diuersa officia & nomina, de quib. no. C. de tabular. super Rub. Et constat per prædicta qđ tabularij scribere possunt per alios, & per se signare. & hoc innuitur in auct. de tabellio. in prin. ibi. cōpletum a tabellione & tabulario. Possent etiam per seipso totum scribere. omnis enim tabularius est tabellio, secundum eum: sed non conuertitur. Item etiam ipse quem tabellionem vocamus, si a seipso extra officium sine commissione facta a tabulario rogatus scriberet instrumentum, haberet plenam fidem sine subscriptione tabularij. Sed cum in officio ex commissione tabularij scribit, illa scriptura a subscriptione magis tabularij, quā a subscriptione tabellionis fidē habet. facit ff. de off. eius, cui man. est iur. l. i. prætor. ¶ Sunt alij notarij, vel tabelliones, qui stationes non habent, nec per aliud officij quam tabellionatus deputati sunt ad scribendum, & audiendum in offm: t̄nti in offm secundum iudicium, de quibus s̄. bene p̄sunt audire p̄ben tes, & conficere protocolla, & instrumenta: & totū per se debet audire, scri bere & complere, & nullam partem per alium explicare, vt in d. §. no. auct. de tabellio. Si verō in instrumento nō reducto in modum. morte, vel alio im pedimento inuitabili, non possit rogatus facere instrumentum auctori tate ordinarij, sicut per alium, & valebit, ext. eo. tit. c. pen. Itē si consuetudo loci haberet, qđ ex protocollo vnus possit alius notarius facere instrumentum, illi staretur, C. que sit longa consue. l. j. extr. e. ti. cum dilectus. ¶ r̄nto, vbi etiam decuriones, vel regimina ciuitatum hoc alicui cōcederent, qđ de alterius protocollis possent instrumenta publicare, valeret talia instrumen ta: & sic feruēt Italia. facit ff. de iusticia & iur. omnes populi. & de emanc. l. i. l. 1. & vide s̄. c. i. §. ostēdo. ver. qđ si aliquis tabellio, & in ner. ibi sequenti tractatur de abbreviatura protocollis: de quo vide, quod ibi dixi.
- ADDE ad ver. §. item opponitur, quod talis illud scriptū &c. qđ aliquis prohibitus etiam notarius, licet sit in qua possessione tabellionatus, & cōficiat instrumenta, non tamen propter hanc quāsi possessionem tenent valida sua instrumenta: fecus tamen esset, si ille eiet in qua possessione huius officij, qui possit esse tabellio: vide per Aug. in add. ad Bar. in l. generalis. C. de tabular. l. b. x.
- ADDE, vt per Bal. conf. §. 5. l. lib. Paul. de Cast. conf. 230. per Pet. de Anc. conf. 243.
- b De confessionib. ¶ §. nunc videndum, ver. si autem & ver. sequentibus.
- c Retento. ¶ No. quia hæc defectus solutionem, & loquitur quando secun dus obtinuit, per quod improbatum fuit instrumentum actōris.
- d Quid si ita. ¶ Hoc posuerat supra §. prox. vers. pen. sed hic plenus.
- e Illucitarum. ¶ M. huius dixit §. pen.
- f Vfurum. ¶ Sup. cum fides instrumēti renouaretur in dubium, sic ponit lex illa, & no. de testib. c. presentium. in hij. gl. Consilium circa hoc vide §. s̄. vi dendum. ver. qđ si velis. Vnde, vt in Lilla no. fecus esset, si non renouaretur in dubium. Hoc tenet, qđ Gof. in q. 28. dicit, Lillam locum habere etiam in alio iudicio & variato modo agendi, nam cum in instrumentum, quod produxit, arguit de falso, & ego dico me illo vni uolle, videtor de crimine con uincit, & patet, ff. de his, qui nota. in fin. athletes. §. vlt. & per id p̄nam eua do, C. ad l. Corn. de fall. n. falsos. & de crimin. fal. ad fallariorum. Et si nega retur per hoc apparere falsum, non potest negari illud suspectum: & suspec tad scripturæ in iudicio produci non debent, C. de proba. ubi. de. de. de. de. ad au. dētā. j. de fide instr. Et qđ dixi, qđ p̄nam eua dicit, intelligi secundum præ. l. si falsos. quando opponeretur vnus tantum. fecus si machinatio, vel fabricatio, vt ibi. ADDE, vt per Alex. in apostilla d. si falsos.
- g Restat. ¶ Totus s̄ tractat de numero testium. Hic autem, quod prædixit, est ibi in prin.
- h Si verō. ¶ Causis dictum posuit de sen. exc. decernimus. l. 6. super vlt. glo. ad fin.
- i Item. ¶ Repete, opponitur: quod est s̄. ver. patet enim per iura alias, quod opponitur, item oppositio nō procedit iuratio, quod ibi scriptū super verbo, d̄cerat.

quod dicitur in §. breuiter. ver. & no. q. ¶ Item quod non est factum p
manum tabellionis publici: quod dicitur, vt s. §. nunc dicendum. in
prin. & ver. priuatum autem. & §. restat. ver. illud autem. ¶ Item
quod non est a tabellione subscriptum, vel etiam a partibus, vbi §.
ctus celebratur in scriptis: C. cod. §. ctus C. de conuen. si. deb. l. 2.
extra eodem, inter dilectos §. instrumentum. ext. de priuile. cum
olim. 2. circa med. ¶ Item quod testes non subscriberunt in testamē
to, vt no. C. de testa. hac consultiissima. & auth. quod sine. & ar. in
auth. de inst. cau. & fide, §. oportet. & in casu, qui est C. ad senatus.
Vel antiqua. §. sed si quidem. Quidam tamen dicunt, ibi non esse
necessariam eorum subscriptionē. ¶ Item quod in instrumento
non dicitur, quod testes fuerūt rogati in casu, in quo id fieri necesse est:
quod dicitur, vt s. de teste, §. ad si. ver. item quod non fuit rogatus. ¶ Itē
quod testis in scriptis contradicit instrumento, vel se negat interuul
se, vel se subscripsisse, vel suum sigillum esse, vel de sui conscien
tia appositum fuisse, ff. quem ad. test. ape. l. 1. §. si. & l. sed si quis. ff.
de tab. exhi. locum. §. hoc interdictum ff. de prob. si eti. ff. de his q.
in test. delen. l. 1. de hoc vide s. eod. §. restat. versic. quid si diui. &
seq. ¶ Item quod non est signatum ab eo, qui ad hoc deputatus est,
ff. de iure fide. in fraudem. §. quorū. in auth. vt diui. inf. subscrip.
hab. gl. qua. §. j. & in prad. §. rursus. ¶ Item quod non est sigillatum si
gillo, quo debet, cum diuersa habentur, extra, de appe. significa
uit. ¶ Item quod non est signatum signo authenticæ personæ, nec
subscriptum, vel annotatum, seu roboratum, vt s. §. restat. versic.
sed quid si. C. de fid. inst. §. ctus. C. de conue. fide. deb. l. 2. & ext. de
priuile. cum olim. 2. 1. 2. q. 2. cum redemptor. ext. de fide. inst. inter
dilectos §. sed §. priuilegium. & §. rursus. & c. j. & C. eod. anth. ad
hac. C. de testa. si vnus. ¶ Item quod habet subscriptiones variis ma
nibus annotatas, vel quod non est eadem manu perfectum, extra. de
priuileg. cum olim. 2. & in prad. decr. inter dilectos. ver. instru
mentum quoque nisi hæc diuersitas ex mutatione calami, vel a
tramenti inducatur, vt ibi, & in auth. de fide. inst. prope princip.
Quod autem dixi de subscriptionibus, intellige proprie, prout
no. in prad. decr. cum olim. & probatur in prad. c. cum redēptor.
¶ Item quod imago sigilli non est integra, vel aliqui characteres, seu
literæ eius sunt deletæ, vt in prad. §. sed §. priuilegium. ¶ Item quod
cera sigilli est vetus exterius, interius verò recens, vt in prad. §. rursus
& §. instrumentum. ¶ Item quod sigillum non est authenticum,
vt in prad. §. rursus. & c. tit. c. 2. de quo dicitur, vt s. de prob. §. si. uer. x.
¶ Item quod sigillum non est eius, cuius esse dicitur, dūmodo ille habue
rit proprium: vt s. de cita. §. iam de citatione. ver. literis igitur. &
20 de prob. §. si. ver. x. ¶ De sigillo namque annuli talis similitudo
imaginaliter exprimitur, qualis in sigillo essentialiter habetur,
ut de pce. dist. 2. principium prope prin. ver. de annulo. ideoque
non debet quis alieno sigillo sigillare, si proprium habet, ff. qui
test. fac. pos. ad testium §. si quis ex testib. & l. pen. ext. de re iud.
cum inter vos. §. 1. de hoc dixi in prin. ver. literis igitur. & s. de p
cu §. ratione autem. ver. item quod non sunt factæ. & seq. ¶ Item quod
sigillum dicitur esse falsum, qui non fuerunt corpus, vel collegium:
quod dicitur, vt ex. de excels. prad. dilecta. ¶ Item quod in publicatione
instrumenti non fuerunt vocati hi, quos res tangit: quare non va
let, vt s. §. ostensio. ver. qualiter autem. Item quod est suspectum, nec
ei fides imponitur, vt s. §. breuiter. ver. & nota. q. ¶ Itē opponitur
qua habes s. de procu. §. ratione autem. ver. item quod non sunt
factæ. & sequentibus. Item quod instrumentum continet in se duo
repugnantia, seu tria, ff. de reg. iur. ubi repugnantia. ff. de re iud.
tibi duo. 3. q. 9. nihilominus. ext. de testi. in nostra. de appel. solici
tudinem. ad fi. 2. 3. q. 2. si ea. pura si dicatur ibi, quod superior confir
mat, & donat, vt in prad. ca. inter dilectos. §. ceterum. ¶ Item quod
21 est scriptum in papyro, sed hæc non est sufficiens causa reproba
di instrumentum, sed in nouationem obtinendi, ex. de confir.
utili. vel in ut. cum dilecta. In nonnullis enim regionibus instru
menta in chartis bombycinis fiunt: quod irreprehensibile iudica
mus, ut s. §. restat. uerbi. porro sunt nonnulli. Item reprobatu
instrumentum, si probatur tale quid, quo probato, non possit sta
re, quod in eo continetur, C. de contrah. stip. optimam. & de fi
de instr. inter dilectos. prope fin. Item opponitur, quod tabellio, qui
confecit, confuevit falsa componere, uel producere falsa indu
cere, seu fabricare: utrumque enim reddit instrumentum suspec
tum, ar. ff. de eden. si quis ex argenta. ijs. §. j. ff. de suspec. rat. l. 3.
ff. de accus. si cui. §. ijsdem ext. de præfer. ad audientiam. extra de
pign. illo. in fi. ff. de re milit. non omnes. §. à barbaris. C. de proba.
iubemus. C. ad leg. Cornel. de falsi. si de quæstionibus. l. de mino
c re. in fi. unde uerius c:

Qui male consuevit, cui prauis mos inoleuit.
Rarò delebit, quod de consuetudine creuit:

arg. 49 dist. hinc etenim. uer. impetiginem. Ar. §. quod ab usio in uno
instrumento non præiudicat in alio, C. ad l. Cor. de falsi. falsos. &
est hoc uerum, quod licet tabellio confecit unum instrumenti fal
sum, nihilominus ualent alia uera instrumenta per eum confecta,

quamdiu in officio toleratur: & hoc est propter publicam utili
tatem, ut in concor. quas habes. j. de execu. sen. §. 1. ad fi. ¶ Si ta
men publica persona accusata & condemnata fuerit de falso, ex
tunc instrumenta & dicta eius ratione personæ robore carebūt,
& non ante, ar. extra. de testib. restimonium. & in prad. concor.
d & in concor. positus, eod. §. restat. uer. quid si confectum. & ad
idem ext. de hæret. fraternitatis. ¶ Sed pone: tabellio confecit
23 instrumentum testamenti: demum coram arbitris agit de suc
cessione illa: & coram eis illud instrumentum producit: ipse uerò
in sententia sua ita dicitur, pronunciamus sic, Non obitante
instrumento testamenti coram nobis exhibito, quod talem filium
pronunciamus, siue reputamus: hæc autem pronuntiatio scribitur
per eundem, qui illud confecerat instrumentum, & tacet, nec
in aliquo dicitur: quæritur, an ex hoc sit falsarius reputandus? Er
ur, quod sic, ut C. lib. x. de suscep. & arca. l. si aliquid nam in talibus so
la sententia spectatur: ff. de poenis, quod ad statum. Sed certe ibi
dicitur actum fuisse §. condemnatos, & sententia §. eos lata: per
quas leges quidam hoc dixerunt: & ar. pro eis ext. de testibus
testimonium. uer. aut graua. de re iudi. quamuis. Item pro eis est,
quia nemo melius confitetur, quam propria manu scribendo: &
talis confessio præiudicat, ut ff. de pig. fidei iustor. 2. §. j. & ext. de
priuile. cum olim. 2. 6. r. dist. §. sed aliud. & §. sequi. ergo non uidetur
24 illud aliud inquirendum, C. de confes. l. unica. ¶ Nam confes
sio in scriptis facta præiudicat, extra de fide. instr. si cautio. licet
facta sit in iudicio ad aliud instituto, ext. de confes. cap. 2. ext. de
elect. per inquisitionem. nam crimina undecunque claruerint,
puniri debent, 24. q. 3. ecce autem. ext. de collu. crimina. Item in
hoc crimine quis sine accusatore puniatur, C. de proba. iubemus,
& acerrima indago in eo fit, C. ad leg. Cor. de fal. l. ubi. Item ex ta
li confessione puniri debet, quamuis non fuerit ad hoc actum,
ext. de elec. per inquisitionem. extra. de confes. c. 2. Ego credo, quod
sententia illi non obest: tum quia non fuit ad hoc actum, ff. de
his, qui no. inf. Lucius. ext. de excep. c. 1. & de ord. cog. c. 2. in fi. cū
fuis §. cor. tñ quia sententia inter alias personas & ad aliud lata,
sibi non debet præiudicium afferre, ut ext. de fide. instr. inter di
lectos §. porro. & ext. de re iud. c. pen. quamuis ex hoc illius opi
nio de facto grauetur, & eius instrumenta suspecta quodammodo
reddantur, ext. de testibus. testimonium. extra de simon. per
tuas. ext. de pign. illo. in fi. Eis tñ stabitur, nisi aliud §. ea probe
tur, in auth. col. 4. de tabel. §. si uerò indignus. uer. ipsis tamē Doc
ut & ibi nota. Nam & sententia arbitri non infamat, ut ff. de his,
qui no. inf. quid ergo. §. ex compromisso. nec de hoc fuit com
promissum: quod & si factum esset, non ualere, ut ff. de arb. non
distinguemus. §. Iulianus. ext. de in integ. rest. causa. Sed nec con
fessio falsi, etiam si expressè fuerit coram illis, tanquam facta co
ram non suo iudice, ei præiudicaret, ext. de iud. ar. si clerici. Nam
nec potest dici confessus, cum in instrumento sententia non ipse
locutus fuerit, licet uerba cōscripserit arbitrorum, ut ext. de ex
25 cept. prad. ex literis. ¶ Sed nunquid iudex potest comburere in
strumentum falsum coram se exhibitum? Resp. sic, secundum
Vber. ar. ff. de tabu. exhib. l. fi. C. de famo. lib. l. 1. nisi alia persona
esset in instrumento inscripta, quæ ex hoc nimium laderetur.
26 ¶ Item opponitur, quod instrumentum scriptum est per notas, si
ue per signa: quod esse non debet, ar. C. de emen. l. iust. C. prope fi.
§. cuius scripturam. & C. de ueteri iur. enuc. l. 2. hoc autem. Na
f & Pædus scribit, notas non esse literas, ff. de bo. poss. l. sed cū pa
trono §. no. licet sit §. nam notarius a notis dicitur, ut 77. dist. mona
chus. Sed nunquid & per titulos debet scribi? dicunt quidam, quod
sic, quasi illud non sit signum tale quale dicitur in prad. concor.
Alij dicunt, quod in instrumento non debet fieri aliquis titulus, quia
citò potest in eo falsum fabricari: & quod infirmari, uel uitupe
rari potest, præcauendum est, ext. de feruis non ordinand. c. j. sed
hoc non seruatur. In curia tamen Romana scriptores domini pa
pæ à periculosis abstinent abbreviationibus, ut tetigi. s. de refer.
præsen. §. 1. & uide §. ostensio. uerbi. quid si abbreviatura. & seq.
Item quod non est originale, sed sumptum, licet de originali faciat
mentionem, cum ei non credi debet, nisi ipsum originale ostē
datur, uel nisi eius continenti a per testes, uel confessionem pro
betur, de hoc s. e. §. nunc dicendum in prin. seu uer. 3. Item quod est
domesticum, puta à filio, uel alia persona domestica factum, ut
C. de probatio. instrumenta. Qui autem sunt domestici, dixi s. de
teste §. primo, uer. item excipitur, quod est domesticus. Vel pot
prædi.

ADDITIONES.

- a Subscriptionem. ¶ Ibi uide in gl. 1.
- b Cum olim. ¶ In gl. ex hoc.
- c Unde uerbi. ¶ Quos posuit Io. de Deo Cauil. libro 5. ut supra, in prin.
- d Si confectum. ¶ Et in uer. proximè præcedenti illum.
- e Fraternitatis. ¶ Vbi scripti in gl. magna.
- f Scribit, notas. ¶ Id est, algonium, ut ibi no. Constat autem no
pi. pro rogatione. ext. eo. tit. c. pen. & supra eo §. uer. quid er

77 prædicta lex intelligi de primata scriptura, ut ibi no. ¶ Itē quid si filius fecit instrumentum de pecunia patris, nunquid ei creditur? Vt, q non, ut in præd. l. nam filius non est testis idoneus in cā patris, 4 q. 3. ubi testis idoneus ext. qui mat accus. pos. ff. de testi idoneus. si enim dicatur falsum, oportet probari per filium, ut C. ad legem Corne de falsis qui de curio. Arg. 3. C. de his, qui sibi in testa. ad scri. l. 1. Item 3. nam filius potest esse iudex in re patris in voluntaria iurisdictione, ut ff. de arbitris. quinetiam in contentiosa in privatis delictis, ut ff. de arbitris. quinetiam de quo dic, vt 3. de iudice del §. superest. versic. item si est maritus. Potest ergo patri consuli secundum Vber. ut adhibeat alios tabelliones. ¶ Item excipitur, q in negotio proprio q instrumentum confecti deo que non debet credi ei arg. ff. ad legem Corne. de fal. l. §. ad testamenta C. de testa. dictantibus. C. de his, qui sibi in testa. ad scri. l. 1. 2. 3. & 4. nullus in idoneus testis in re sua est, 4. q. 3. ver. nullus. ff. quando app. fir. l. 1. §. in propria.

ADDITIONES.

a Patris. ¶ Etiam si sit emancipatus: uide §. de teste. §. j. uer. itē q est parēs. b Tabelliones. ¶ De instrumento a se confecto, quod procurator meus pro dicit, uide questionem super regula, cum quid una. lib. 6. c l. 1. ¶ Vbi de hoc per Cy. Huic autem dicto concordat Odō. & Vber. de Bob. di. & cum Ia. de Ra. ibi inuenies per Cy. fertur Dinum tenuisse contra riu in l. r. inter filium. ff. ad leg. Cor. de fal. ubi gl. mouet hāc qōnē, & non soluit. Sic etiam do. meus super præ l. 1. id autem probat Dy. per l. impuberē, qui codicillos, & l. diuus. e. ri. Sed ista leges, q dicit, in codicillis Libonianū locum habere, pro tanto non probant, quia sicut & testm, sic & codicilli in scriptis, & sine scriptis fieri possunt, C. de testa. cū antiquitas, in fi. & de codicill. fi. Dominus Rusticianus dissipauit hanc qōnem, & tenuit etiam in nuncupatio locum esse Libonianū, & si nō ex verbis, tñ ex mente quod multis rationibus probauit, inducens vltimo not. in l. h. C. de edi. diu. Adria. in gl. sigillorum. & C. de fidei. l. fi. Rationes aut fundantur super eo, quod dictum est in ver. prox. & super in distincta & generali prohibitione, & super indemnitate ratione: fuit qō facti de patre notario testamentum scribente nuncupatio, in quo testator filium notarij, fecit fideicommissarium, vel executorē ad soluenda legata, vel ad distribuenda

certam quantitatem in pauperes, & postea q opinio, Odof. de nuncupatio non defenderent, fuit tamen obtentum: quia per id nihil acquirerebā filio, & sic nec patri leges prædicte, vel Libonianum locum non haberet q licite filius illud officium exequi posset, ad quod facit ff. de fal. l. vxori. §. 1. & quod ibi no. & in l. impuberē, §. si facit l. de eo. & l. sequens. e. ti. ff. de adi. leg. l. pe. §. 1. qñ dies leg. ced. l. Firmitio. §. 1. & deleg. 2. l. si quis Titio. & quod ibi no. ibi enim distinguitur, in ministerio an sit cōmodo, vel sine. A D D E, quod pro hoc ultimo dicto Io. And. faciunt, que not. per Bar. in d. l. impuberem. quod pater potest inscribere filio legatum, dummodo pater non queratur usufructus. Quo vero ad Odof. Bald. in l. j. §. fi. ff. eo. dicit, quod si est testamentum nuncupatio, quod probatur per instrumentum, quia tunc est eadem ratio, que est in testamento in scriptis, incidat in penam: si uero testamentum probatur per testes, tūc non incidit in penā: & hoc sequitur Bal. cons. 387. 2. lib. inci. dispositio.

SUMMARIVM.

- 1 Scriptura forensis que dicitur.
2 Scriptura forensi in iudicio producta, que possint opponi.
3 Scriptura forensis, aut attestations mortuis testibus an ualeant post triennium.
4 Scriptura publica iudiciali etiam sine testium inscriptione credendum est.

De impugnatione scripturæ forensis.

IO. §. Satis vtiliter tractamus, qualiter scriptura publica valeat impugnari, superest ergo, ut de impugnatione priuata tangamus: sed quia hoc s. in §. nunc dicitur, tetigimus, ideo hic non reperimus: aliqua ergo de forensi dicemus. ¶ Et scias, q forensis scriptura dicitur: quæcumque sit corā iudicibus, vel alijs publicis personis, ut emancipationes, protestationes, & hmoi, ex de of. ord. pastoralis §. fi. C. de an. ex. l. vt perfectus. C. de iud. cum specialis. ext. de proci. c. j. sic dicta à foro, ut ext. de verb. sig. forus. in prin. quia specialiter fit de his 2 que in foro fiunt, vel dñe. ¶ Si igitur in iudicio talis scriptura producat, opponatur ei, q non valet, nisi sit publica legitime, C. de re iud. gesta, & de don. in donationibus. & §. eo. §. often so. ver. qualiter aut. De hoc, & an ipse iudex possit acta scribere, a no. secundum Papā. ext. de testi. cum à nobis. ¶ Item q non valet, si factam fuerit inter alias personas ext. de fide iust. inter dilectos. versus si ff. de iure iud. sed & si possessori §. fi. & l. seq. ¶ Item q non valet post lapsum triennij, de quo habes C. de iud. prope randum. in fi. & ex. eo. venerabilis. ¶ Dic, q attestations ualent etiam post lapsum triennij, si testes mortui sunt: si uiuunt, iterum poterunt examinari, secundum Ber. Vinc. & Accur. ext. de testi. presentata, & C. col. fi. & Gof. idem dicit in omnibus actis q non pereunt, si de mandato iudicis per publicam manum sint scripta, per præd. l. gesta. Confessiones etiam ualent perpetuo, si sint publicæ, ut in præ l. gesta. nam & regulariter acta vntus iudicij faciunt fidem in alio, C. de lib. cau. l. pe. in fi. ex. de testibus. cum causam, & c. presentata de prob. c. fin. & hæc procedunt p̄m eos, qui dicunt, l. prope randum. non corrigi per dec. venerabilis. quo ad lapsum triennij: alij 3, p̄m quos hæc dubitatio b men non habent. An attestations & confessio in vno iudicio facta, præiudicent in alio, dixi de confes. §. nunc videndum. in 4 prin. ¶ Et scias, q scriptura publicæ iudiciali creditur sine testium inscriptione, ut §. restat. ver. sed cum literis. ¶ Quod autem possit contra sententiam obijci, uide j. de sent. §. iuxta. & §. seq.

ADDITIONES.

- a A nobis. ¶ Vbi scripti in gl. colligunt quidam.
b Non habent. ¶ Vide s. u. j. §. restat. uer. item q instant. & q ibi dixi.
c Cum literis. ¶ Ibi remissionem dedi.

SUMMARIVM.

- 1 Præiudicij confirmatio non valet, nisi confessio principalis ostendatur.
2 Confirmatum præiudicium qualiter dicatur confirmari. Seruus quicquid acquirit, domino acquirit, si tamen iuste acquirit.
3 Confirmationi standum non est, nisi originale & authenticum ostendatur.

- 4 Privilegium continens ius commune non dicitur privilegium.
- 5 Clausula Non obstat tunc talis lege, in privilegio inserta, an, & quando non impediatur illa.
- 6 Dubitans privilegium esse personale, vel reale, quod recursum habere possit.
- 7 Papa scribens alicui archiepi, & dicens, Præces nostras tibi in tali provincia duximus committendas, an intelligatur committere personam, vel dignitati.
- 8 Clausula in instrumento, quæ ad omnia refertur potest, apposta, an, & qualiter sit referenda.
- 9 Privilegiatus multis modis potest privilegium suum perdere.
- 10 Abbas in totum a potestate episcopi exemptus, si episcopo sponte dederit procuratorem per xl. annos, an postea episcopus eam petere causa præscriptionis.
- 11 Imperatore fundante de bonis regni ecclesias, eisque privilegia conferret, an eius successor poterit revocare.

De impugnacione privilegij.

II. §. Nunc autem videndum restat de impugnacione privilegij, vel confirmacionis, seu concessionis.

Et quidem hoc fit multis modis. cum enim privilegium contineat ius privatum, & speciale persone, vel universitatis, vt 3. di. privilegia. & 26 q. 2. non exemplo. & ext. de verbo. signifi. abbate. & C. de præscr. 30. vel 40. ann. omnes in fin. de facili ius commune ei præfertur, vt in auth. denon. alien. aut per. reb. ecclie. §. quia. ext. de statim. recolentes. ext. de ter. si de terra. & cap. ex ore. de re iud. suborta. quia res de facili ad suam naturam reuertitur, ff. de pac. si vnus. §. quod si non, vt totum. licet alias in his plena sit interpretatio facienda, ext. de don. cum dilecti. ff. de confit. prin. beneficium. In primis igitur considera & inspicere totum tenorem, vt de instrumentis dixi supra. §. instrumentum ergo. in princ. deinde vide bullam. si est papale privilegium: & considera, que habes §. de rescri. præsent. & recep. §. 1. vel etiam sigillum, si est alterius privilegium: in quo considera, que dixi supra. §. postremo. ver. item quod non est signatum. & sequentibus. ¶ Item opponere contra confirmationem, quod non valet, nisi ostendatur confessio principalis. Primo b, quia principalis causa deficit, ff. de reg. iur. cum principalis. ¶ Secundo, quia qui confirmat, non dat, ff. de iurisd. omni. iud. & quia. ¶ Tertio, quia facit mentionem de prima scriptura, que non apparet: quod dicit, vt supra. §. nunc dicendum. versiculo. primo. in prin. Hæc omnia plenè probantur ext. de fide inst. inter dilectos. versus fin. & de sent. & re iudica. cum inter. prope finem. & de confirmation. uti vel inutil. cum dilecti. d. Insuper. de dona. p. epe fin. ext. de verbo. signifi. abbate. ¶ Quarto, quia quicquid confirmatur, intelligitur confirmari, si iuste questum est: sicut quicquid seruus acquirit, domino acquirit, si iuste acquirit, ff. de acquir. possess. quod seruus. Ar. tñ. contra, confirmationem valere, licet confessio non appareat. nam qui confirmat, videtur donare, ff. de pactis. conuentionum & l. sequen. Ad hoc etiam facit, quod dicitur de marito, qui delegauit, vel promisit dare dotem certam, quam dixit se accepisse, quam tamen non accepit, C. de fal. causa adie. & ff. de dote præ. l. per totum, & ff. de aur. & argen. lega. Quintus. respon. 1. Inst. de leg. §. si quis in nomine. extra. de consang. & affin. quia circa. Præterea quandoque valet confirmatio, licet confessio non tenuerit, ff. de adopt. ad prior. non iure. Quidam distinguunt, vt rum erat verissimi le confirmantem de nouo concessurum, necne? tu dic, quod si simpliciter sit confirmatio, vel in genere, dicendo, confirmo donationem, vel concessionem tibi per talem factam, non valet confirmatio, nisi appareat donatio, vel concessio legitima, vt in primis conecor. Si verò sit ex certa scientia, puta quia confirmator videt cõcessionem & eam de verbo ad verbum in cõfirmatione inserit, vt patet supra de rescri. præsen. §. ratione formæ. versicu. sequitur videre. tunc bene valet, ut 63. distinct. in synodo. ext. de confir. vti vel inutili. cap. penul. §. & in præd. conecor. contrariis, & ff. de testa. tutel. iure. & hæc quæstio venerea. h. l. est. Et nota, quod aliud est privilegium, & aliud confirmatio, vt not. secundum Papam, extra. de re iudic. cum inter. 1. ¶ Quid si concessum est alicui privilegium à principe, puta vt possit facere tabelliones, vel aliqua alia iurisdictione: postea per successores principes facit iste sibi privilegium huiusmodi confirmari: pro qua confirmatione facit in authen. Collat. 1. de hæred. & Falsi. in 1. col. processu temporis, dum fortè privilegium in dubium reuocatur, confirmatio in medium producitur, contra quam opponitur et standum non esse, nisi originale & authenticum ostendatur, C. de eden. authen. si quis. in aliquo. ext. de fide inst. capit. primo extra. de confir. vti. vel inutil. cap. primo. & capit. cum dilecti. Odo. dicit. ei credendum esse. argum. C. de testam. ff. de iur. omni. iud. & quia. ff. de pact. legitima. ff. de verbo. signifi. l. lege obuenire. extra. de confir. vti. cap. penulti. ¶ Item si concessio principalis apparet, opponere contra confirma-

tionem eius, vel privilegium, quod ipsa concessio non tenuit, ergo nec privilegium, uel confirmatio, quæ sunt accessoria, ut extra. de iud. cum inter. uos. prope fin. ut in præ. Liure. in princ. Alij dicunt contra ar. præd. l. adoptio non iure. sed primum verius. Alij distinguunt, ut supra uerfic. prox. 1. Item si concessio, seu donatio, & bulla, & sigillum sine vitio appareant: opponere, quod concedens non potuit concedere tale privilegium: super quo uide ff. de postul. l. 1. §. de qua. ff. de mino. denique. in princ. ff. de flu. l. pen. ff. quod ui. aut clam. prohibere. §. 1. ff. a quibus. app. non licet. l. j. ff. qui test. fa. post. l. 2. & l. qui in potestate. j. quæstio. 7. Daybertum extra. de dec. dudum. ¶ Item opponere, quod continet ius commune: ergo non est privilegium, ut supra. in prin. huius. §. Frustra ergo concessum fuit, ff. ad municip. l. j. C. lib. x. de thesau. unica. Si autem sit præter ius, debet interpretari secundum ius, ut C. de inof. test. si quis cantio. in princ. extra. de cõsue. cum dilectus. Si contra ius, uide contra quod ius, & contra quem, & quæ latio inferatur, ut 25. quæstio. 2. rescripta. & l. nec damnosa, quæ est C. de precib. Imp. offer. extra. de uerbo. signifi. quid per nouale & de deci. suggestum. & de rescri. cautam, quæ uertitur. ¶ Et scias, quod si in privilegio dicitur, Non obstante tali lege, tunc omnia ualent, si concedens habet ius tollendi legem illam, ut princeps, ff. ne quid in loc. pub. l. 2. §. si quis à princip. C. de testam. anthen. hoc inter liberos. ff. de legat. 3. si quis in principio, ff. de recep. l. 3. in fi. & l. 4. ext. de rescri. nonnulli. Si uero dicitur in genere, Non obstante aliqua lege, fortè non ualent nulla lege specificata, ff. si quis cantio. sed & si quis §. quæstum. extra. de confirm. uti bonæ. C. lib. 10. de pe. bo. sup. l. 2. ext. de offic. deleg. ex parte. ij. Argum. tamen contra, quod ualeat in genere: quia tantum ualeat genus in omnibus, quàm species in specie, ut ff. de adm. tuto. si plures. & l. si duo. in fin. si cert. per. certum. Potest hoc distingui, utrum ex certa scientia scribunt, uel non: uel dic, ut no. in præ. dec. ex parte. & de hoc infra. m. de in integ. rescri. §. ult. uerfic. quid si in causa. Item opponitur, quod est obrentum lite pendente, ut ext. ut lite penden. capit. fi. n. ext. de priuil. dudum. ¶ Item quod est obrentum per falsi suggestionem, uel ueri suppressionem: ext. de confir. util. uel inutili. cap. 2. & C. si contra ius, uel uti. pub. præscriptione. & l. si legibus. que sunt 25. quæst. 2. ff. de nata. rest. l. j. Distingue tamen hic, ut ext. de præscri. super literis. Item quod fuit concessum personæ: non loco: uel econtra. & uide ff. de regu. iur. priuilegia. ff. de cens. l. 3. ff. de aqua quot. & asti. l. j. antepe. ff. solut. matr. quia, ff. de adm. tu. si ex pluribus. ff. de leg. 2. cum patronus. Priuilegium enim personale non transit personam, reale uero perpetuo manet ext. de præsum. mandata. 7. quæst. 1. peristi. 1. 6. quæst. 1. hinc est. ext. de usu pal. cap. 2. 25. quæstio. 2. cap. 1. 2. & 3. & per tot. & 26. quæstio. 2. non exemplo. ¶ Si autem dubium est, an sit personale, uel reale, recurritur ad intentionem concedentis illud, ff. de regu. iur. Neratius. ext. de iud. cum uenissent. xj. quæstio. 1. §. ex his omnibus. quod si non poterit concedens haberi, intelligitur reale, nisi contra probetur, ff. de confit. prin. beneficium. ext. de empt. & uend. cum dilecti. extra. de præscrip. ad audientiam. 1. 6. quæstio. secunda. placuit. Et ad hanc materiam facit, quod alias dicitur de pacto, & personali & reali, ff. de pactis, iuris gentium. §. pactorum. & l. si tibi. §. pen. & l. idem. §. personale. ff. de

ADDITIONES.

- a Cõcessionis. ¶ Multum habuit auctor de hoc membro ab Vber. de Bob. opere suo, §. 6. col. & 10. de Deo. lib. 5. Causil. ubi supra. & Nep. de Mot. Alb. hoc profertur sub resp. 2.
- b Primo. ¶ Ponit uerba Vber. ubi §.
- c Versi si. ¶ Et uide, quod ibi scripsi de confirmatione simplici, & illa, quæ habet clausulam ad imitar in gl. no. inna. & hoc ad decre. auditis. de rescri. in integ.
- d Dilecta. ¶ Et c. pen. ubi de hoc in gl. 2.
- e Abbate. ¶ Vbi de hoc in gloss. ex hoc & ibi remisiones uide. faciunt leges. ff. de leg. j. si sic. §. j. ubi per Dyn. ff. de hæred. vel act. ven. quod si in uenditione. & de acquir. poss. postideri. §. incertam. & l. locus. & de uis. si fur. §. vltim.
- f Quæstum. est. ¶ Facit de rescrip. capit. si gratiosè. in fi. lib. 6. cum concord.
- g C. pen. ¶ Vide quod ibi dixi super gl. pen.
- h Venerealis est. ¶ xlix. & facit etiam lvi.
- i Cum inter. ¶ Vbi scripsi super uerbo. priuilegia.
- k C. pen. ¶ Vide, quod ibi dixi post Host. super 2. gl. per quod intelliges diuersitatem huius casus ad præcedentem.
- l Ver. prox. ¶ Proximus erat ante quam interponeretur additio uerficul. nunc prox.
- m In causa. ¶ & §. de rescri. præsen. §. ratione causæ. ver. item quod est contra ius. & uide, quod plenè dixi de excel. prælat. cap. vno. lib. 4. super. loll. ergo necesse.
- n Dudum. ¶ Et de testib. causam. 2. & uide, quod ibi dixi super

ff de prob. si pacti. ff. de lib. lega. non solū. §. tale. & l. Aurelius.
 7 ¶ Quid si papa scribit alicui archi. uices nostras tibi in tali provin-
 cia duximus committendas, nunquid intelligit cōcedere p-
 sone uel dignitati? Resp. credo, q̄ p̄sona, ar. in praed. cum ue-
 nissent. & in praed. dec. mandata 94. dist. c. 1. & in hoc p̄ordant
 b T. & Ber. Alij b 5, per praed. cum uenissent. Hec quæstio ue-
 c nerealit e est & uide secundum do. meum in Summa de priuile-
 g. quæ sunt species. Item opponere, q̄ fuit ad tempus concessum, q̄
 lapsum est, 25. q. 2. c. fi. C. de legi. l. ff. de postulan. l. antepe. a 5.
 rio sensu, 35. q. 3. quædam. & c. quod scripsi. Item q̄ est ibi ali-
 qua inserta conditio, quæ non est impleta. Vide et si est ibi mo-
 dus, & an fatidedit de adimplendo modo, uel non: super quo
 uide. C. de his, quæ sub mo. uel cond. l. j. & 2. ff. de pd. & dem. l.
 quibus diebus. in fi. & l. qui heredi. §. fi. & ff. loca qui in sulā. extr.
 de cond. appo. c. 1. & 2. ff. de pce. dist. 4. c. 1. & 2. ¶ Item q̄ fuit
 ob causam concessum, quæ cessat, & attende, an illa fuerit fina-
 lis, uel impulsua. & uide super hoc. C. de epis. & cler. gñaliter. ff.
 de postu. l. 1. §. 3. ff. de don. l. 2. in fi. & l. 3. ff. de iure pa. adigere. c.
 de iureiu. & si Christus. prope fi. ubi de hoc, 3. 2. q. 7. tantum. ext.
 de reनु. post translationem. §. ceterum. j. q. 7. quod pro reme-
 dio. & j. q. 1. quod pro necessitate. 1. 9. q. 2. dua. ¶ Item excipe, q̄
 8 talis clausula ibi posita, respicit tantum sequentia, & non præce-
 dentia, ut extr. de don. cum dilecti. uel quod p̄postera posita est,
 ut extr. de resc. causam, quæ. ¶ Et nota, q̄ si in priuilegio, uel in
 instrumento est aliqua clausula, uel aliquod dictum, quæ, uel q̄
 potest referri ad oia præmissa, & ad omnia referenda est, licet de
 odio tractetur, arg. C. de lib. præte. l. 1. ibi, intelligendum est, & c.
 ff. de reb. dub. l. fi. quod uerū est si sine iniuria uel restatoris of-
 fensa possit ad omnia referri, ut ff. de iuti. com. iud. si idem alio-
 quin ad proximè præcedentia tantum, ff. de postulan. l. 1. §. p-
 inde & de leg. j. talis scriptura. & l. seq. fm Odoff Tu die, q̄ clau-
 sula generalis q̄ndoque ponitur in principio instrumenti: & tūc,
 quæ ibi ponuntur, aut sunt cōnexa, seu accessoria principali, aut
 non. Primo casu omnia sequentia complectitur, & respicit, nisi
 appareat per finem testatorem, uel contrahentes aliud sensisse,
 ff. de leg. 3. si quis in prin. & 33. q. 6. A postolus. quæ enim in
 prælationibus, & c. ff. de uerb. obl. l. Titio. ff. de cond. & demō. aua.
 Q̄ndoque ponit in medio: & tunc aut debet de sui natura p̄ce-
 dere, aut nō: si dēt, tunc non respicit præcedentia, uel sequentia
 tum, sed debet fm sui ordinē intelligi, ac si ibi ordinatè posita
 fuisset, ut in praed. cam, quæ & C. de condi. in fi. l. pen. Si non
 debet præcedere, aut non sunt omnino diuersi articuli: & tunc
 non refert, ubi ponatur, ut extr. de app. secundum. aut sunt diuersi
 omnino: & tunc si ponat in medio, sola præcedentia respicit, dum
 tamen sint principali accidentia, uel annexa, ut ex eo inquisiti-
 ni. Ceterum quandoque ponit in fine, & tunc si plures articuli
 præcedunt, & quilibet eorum habet suam propriā determina-
 tionē excepto ultimo, post quē ponit clausula generalis, tūc re-
 spicit tantum proximè positū, ut in praed. dec. cum dilecti. ff. de
 in rem uerō, si pro parte §. pen. alias clausula illa in fine posita,
 respicit omnia præmissa, ut extr. de resc. olim. prope fi. cum suis cō-
 cor. quia nō est nouum, & c. ff. ad le. Aq. si seruus seruū. §. inquit
 d lex. & uide j. d. disp. & alle. aduo §. post hæc uer. licet i principali
 9 ¶ Item opponere, q̄ priuilegiatus p̄didit priuilegiū: q̄ fit multis,
 e modis. ¶ Primo si priuilegium ueniat, uel faciat p̄ priuilegiū,
 ff. de leg. 2. cum pater §. libertis. ff. de mino. auxili. ext. de præb.
 pro illorū. & de p̄si. eum accessissent. ext. de priu. si de terra. &
 10 c. accedentibus. ¶ Et quid ergo, si abbas in totum a potestate epi-
 scopi exēptus sit, ut nihil ei præstet, nisi quod sponte dare uolue-
 rit: ipse uerō prestat episcopo procuracionem per xl. annos? Di-
 f cit Pileus, q̄ episcopus non potest eam petere, quasi præscrip-
 sit: quia ut cā hospitalitatis, ad quam tenet eum procurasse.
 h Tu die, ut in præ. dec. si de terra. hæc quoq̄ est dominicalis, de
 hoc j. de p̄sc. uer. hoc etiam no. ¶ Secundò p̄dit per negligen-
 tiam spatij x. ann. ff. de nundinis. l. j. ¶ Tertio, si eo abutatur, 11.
 q. 3. priuilegium. 74. dist. ubi ista. in auth. ut iud. sine quoquo lus.
 §. ante p̄. ¶ Quarto p̄ delictū ff. de ritu nupr. filio. C. ubi senat.
 uel clar. l. 2. ext. de pce. ad aures. & c. in quibusdam. 8. q. 3. talia.
 Vnde ciuitas perdit priuilegium p̄ delictum ciuium, 25. q. 2.
 ita nos. ¶ Quinto, cum enorme damnum inducit alteri, ut ext.
 i de deci. dilecti. & c. seq. extr. de uerb. sig. quid per nouale. ¶ Sexto,
 si princeps qui illud concessit, sciens indicat illud, ext. de
 re iud. suborta. in fi. ¶ Septimò, si uerbo, uel facto tacite, uel ex-
 presse ei renunciat priuilegiatus, C. de pac. si quis in p̄scribēdo.
 ff. de acq. hfd. recutare. ff. de assigna. lib. l. j. §. assignare. c. de reg.
 licet. c. 3. de deci. nuper, ext. de his, quæ sunt a ma. par. ca. ex ore.
 & s. in prin. ¶ Octauò, per secundum priuilegium expressam de
 primo faciem mentionem, ext. de resc. c. 1. ubi de hoc, ex de p̄sc.
 ser. neniens. uer. non obstantia. a 3. r̄io sensu. ff. de iure codic. di-
 aus. §. pen. ff. de leg. 3. si quis in principio. Considera etiam, an
 utrunq̄ sit generale, uel utrunq̄ speciale, uel nnum generale &
 mod. speciale, ut ff. de legat. 3. uxorem. §. felicissimos. & l. seruus

urbanus §. fi. & ff. de reg. iur. in toto. 25. q. 2. in Galliarum. ext. de
 resc. c. j. & c. ex parte. ¶ Nonò, si concedens illud renocet, ut C.
 de iudicis, in iusto. ex. de deci. suggestum. & ar. ff. de iud. iudicium
 ex de regu. iur. c. 1. Considera tamen, an concedens sit talis, qui
 possit illud adimere: sicut alias legitur de testatore, ut. ff. de adli.
 leg. per totum: uel non possit, ut in donatore, ut C. de dona. quæ
 11 sub mod. l. perfecta. ext. de dona. ca. fi. ¶ Quod si Imperator, uel
 Rex fundat. uel dotat de bonis imperij, uel regni multas eccle-
 k sias, & multa priuilegia eis confert, nunquid eius successor pote-
 rit reuocare? Ioan. de Deo no. in quæstionibus suis, q̄ non, ni-
 si in perium, uel regnum, uel ducatus enormiter lædantur: quia
 tūc potest, nisi ecclesie præscriptione, uel aliqua causa legitima
 iuuarentur, ex de dona. pastoralis. ex. de iureiu. intellecto. ex. de
 1 re iud. abbate sanē. & bene facit in auth. de non ali. aut per. reb.
 eccles. §. si nimis. Coll. 2. ext. de in integ. rest. auditis. ¶ Decimo, si
 quis non seruat priuilegia aliorum, sua decurtantur, ext. de
 priuileg. dilecti.

ADDITIONES.

- a Aurelius. ¶ De hac quæstione, & seq. uide, quod scripsi super regula, priuileg. in summa de pac. §. quæ sunt diuisiones. uer. pe. ADDE, an priuilegium in dubio sit præsumendum reale, uel personale, Bal. conf. 305. 3. li. Pet. de Anch. conf. 338. Alex. conf. 101. Et an concessio facta alicui non exprimendo proprio nomine, in dubio sit realis, uel personalis, uide Fed. conf. 68.
- b Ber. Alij. ¶ Scilicet Damas. dixi in quæstione prædicta, quomodo uide, quomodo decr. mandata. inducitur ad partem suam, scil. quia protestatio non fuisset necessaria, si commissio non intelligeretur realis: & quomodo respondetur ad hoc, & ad decr. cum uenissent.
- c Veneralis. ¶ xxij.
- d Principali. ¶ Sed Gul. An. in ti. de recusat. 2. col. tripliciter distinguit. Pri- mo sic, aut repetitio uitiat repetitum: & tunc cessat repetitio, ff. de uerb. obligat. quicquid. Aut non uitiat: & tunc procedit, ut prædicta l. a Titio. Vel sic: aut queritur de obligando: aut non primo casu non repetitur, per præ. l. quicquid. Secundo sic, per l. prædictam, a Titio. ff. de actio. & obl. Arrianus. Vel sic: aut potest, aut non potest una sine reliqua terminari: & secundum id repetitur, uel non repetitur: alle. de ap. super eo.
- ADDE, de clausula in fine posita, ad quæ referatur. Ale. conf. 11. lib. 1. Bal. conf. 258. 4. lib. Paul. de Call. conf. 153. Rof. conf. 337.
- ADDITIO, Adde Soci. conf. 250. inci. in causa. in 2. uol. ubi in pen. col. uer. tertia ratio. dicit, quod prædicta clausula referatur tantum ad ea, quæ sunt apposta per uiam dispositionis principaliter, non ad ea, quæ sunt posita per uiam conditionis & demōstratis accessoriis: ut est casus, & ibi Bar. in l. h. §. Titia. ff. de lib. leg. & de hac clausula uide Gui. Papæ singul. 200. inci. clausula posita. Henr. Ferran.
- e Modis. ¶ Quorum aliqui not. 1. 1. q. 3. priuilegium 2. dist. renouantes. de deci. suggestum. in j. gl. & reliquos ibi ad didi. post Hoff.
- f Dicit Pil. ¶ In quæstione sua 80. in qua dicit, quod episcopus in tentabat consessoriam, uel iudicis officium.
- g Teneur. ¶ Omnibus. Sic expressit Pil. patet id 43. dist. §. 1. extr. de emp. & uen. c. 1.
- h Dominicalis. ¶ xiiij.
- i Nouale. ¶ Et ff. ne quid in stu. pub. l. 1. §. sunt, qui putant. in fi.
- k Suis. ¶ Lib. 1. q. 1. in qua etia exprimebat de Constantino, Carolo, & Leo ne. de donatione Constantini uide, quod no. in cle. de iure iur. Romani. ad fi. in gl. disputauit: ubi posui opinionem Ace. Brian. To. & remis. ad Summam Hoff. de immu. eccl. §. pen. ad fi. item Iaco. de Bel. in auth. quomodo oport. epis. in prin. in sua noua quæstione tractas. an posito scilicet dictū Acc. ibi no. q̄ donatio Constantini non teneatur, an ecclesie Romana præscribere potuerit per id, quod, hic legitur, innuitur q̄ sic. Ipse alleat p̄ & contra: anter quæ alle. quod no. j. de præscri. uer. illud etiam queritur, ubi dicam. Sed est alia quæstio dominic. l. 1. 9. affinis illi. de filio Regis lō go tempore peregrino, cuius loco alter se submisit: quem interim Rex de- cedens, credens eum filium heredem instituit: qui monasterium constru- xit, & illi multa bona donauit, quæ uerus filius reuerfus repetit: querit̄ an possit. Ad negatiuum allegatur 1. 2. q. 2. nulli liceat. 14. q. vl. comperim. de cons. dist. j. ligna. & c. seq. 15. q. 3. quæ semel. 3. q. 7. §. tria. ff. de off. præb. Barbarius. C. de testa. l. j. ff. ad Maced. l. 3. & de solu. uero procuratori. §. 1. ext. de iur. pat. consultatibus. qui fil. sint legi. cum iher. & c. ex tenore, agat igitur uerus filius contra putatiuum. Ad affirmatiuum alle. j. q. 7. Day bertum. de dona. inter uir. & uxo. nuper. de despon. impub. ad dissoluēdū. 8. dist. ueritate. ff. de off. præ. illicitas. §. ueritas. SOL. per l. si mater. C. de inoff. test. & per l. si pater. C. de her. inst. uerō filio illa bona restitenda: cō- seratorum autem restitetur pretium, per præ. ca. comperimus. & arget monasterium contra putatiuum de dolo. & de donat. Aristot. in fi.
- 1 Sanē. ¶ Lib. 6.

Testamenta qualiter impugnentur.

SVMMARIVM.

- 1 Testari potest quilibet non prohibitus.
- 2 Hominis, uel ascripti religionem intrans cuius esse debeant bona, si filios non habuerit.
- 3 Filius familias an possit testari in rebus aduentitijs sibi uel relictis, ne ad patrem perueniat & suscipiatur.

- 4 Testamentum a filiofamilias de consensu & voluntate patris conditum, quo iure sit validum.
- 5 Bannitus an possit testari.
- 6 Excoletatus propter crimen, an possit testamentum condere.
- 7 Persona, que non possunt heredes, vel legatarij in testamento institui, sunt plures.
Seruus de adulterio cum domina commisso accusatus, non potest heres domini institui.
- 8 Testamento tanquam solenni productio, qualiter sit opponendum.
- 9 Vno ex testibus in testamento inscriptis, viuo testatore moriente, an rumpit sit testamentum.
- 10 Milites in castris, seu in expeditione, aut exercitu existentes, cum quot testibus testari possint.
Milites in propria domo existentes, testari debent iure communi.
- 11 Ius canonicum dicit in testamento sufficere duos testes cum proprio sacerdotem.
- 12 Testamentum cum tribus testibus sine presbytero conditum, non est legitimum.
- 13 Instrumentum, ubi sunt duo testes conscripti, si contineat, quod talis condidit testamentum nuncupatum, coram septem testibus an probet testamentum.
- 14 Solemnitates testamentaria an possint consuetudine remitti.
- 15 Ad testamentum validandum an sola consuetudo regionis, vel patrie sufficiat.
- 16 Alienigena in testamenti conditione servans consuetudinem patrie in qua est, an possit a legitimis sue regionis impediri.
- 17 Electione in iudicio facta, iam non est variandum.
- 18 Clausula ista, Si non valet iure testamentum, valeat iure codicillorum, &c. quid operetur in ultimis voluntatibus.
- 19 Secure testari volens que habeat dicere.
- 20 Legans alicui aliquid, si postea testamentum condat nulla de predicto legato mentione facta, an intelligatur legatum reuocatum.
- 21 Fideicommissarius vniuersalis an possit petere hereditatem a legitimis.
- 22 Heredibus duobus institutis, vno pure, altero sub conditione, an pure institutus habeat totam hereditatem, vel medietatem tantum.
- 23 Vltima voluntas an per aliam posteriorem dicatur mutari.
- 24 Testator si dicat, si secundum testamentum fecero, non valeat, quando non valebit.
- 25 Iurans non contravenire sua voluntati, an, si condat secundum testamentum, contravenire poterit.
- 26 Redemptio iuramenti est de iure naturali, & in precepto, nec est infringendum iuramentum.
- 27 Duorum testamentorum si primum fuerit generale, & secundum speciale, an primum rumpatur.
- 28 Testamentum faciens si audiat, quod heres sit mortuus, & secundum testetur, an si primus heres appareat, valeat secundum testamentum.
- 29 Pater habens tres filios, quos instituit heredes, si postea fecerit testamentum vnum instituendo, an valeat.
- 30 Testamentum secundum si fiat sub conditione, an primum rumpatur.
Capacibus institutis in primo testamento, incapacibus in secundo, quid iuris.
- 31 Testamentum faciens solenne, & secundum incipiens aliud, sed morte praeventus perficere non potest, an primum valeat.
- 32 Testamentum faciens si per arrogationem testatoris rumpatur, postea autem sui iuris effectus vult, quod valeat, an debeat valere.
Mater filium vulgo conceptum an possit instituire.
- 33 Deductio Falcidie cessat in relictis ad pias causas, sed non in rebellianicis.
- 34 Testator ex percipiente, illicite acquisita restituere, non est de restituendis aliquid dimittendum, vel deducendum.
- 35 Codicillos plures facere an quis possit, & an vnus tollatur per alium.
- 36 Testamenti forma que esse debeat.
- 37 Exheredare volens aliquem causa ingratiitudinis, quem tenebatur instituere, qua forma vti debeat.
- 38 Pater an possit filiam in dote heredem instituere.
Dote est proprium patrimonium mulieris.
- 39 Testamentorum aliud prinatum, aliud solenne.
- 40 Testamentum solenne in quibus aut comparetur, aut differat a testamentum nuncupatum.
- 41 Forma, qua quilibet ex testibus in testamentis se subscribere debeat.
- 42 Cæcus an, & qualiter testari possit.
- 43 Testamentum cæci qualiter dicatur nuncupatum.
- 44 Testamenti partes sunt sex.
- 45 Legatorum species est triplex.
- 46 Directa heredis institutio fieri nequit, nisi in testamento.
- 47 Proinde testatorum dispositiones sunt plures.
- 48 Testamentum integrum cui dari possit, & quibus testamenti partes.

12. §. Compendiose^a transcurrimus, qualiter privilegium impugnet: sed quia testameta frequenter in iudicijs producunt, ideo de ipsis ali

qua subnectamus: in quo quidem hoc ordine procedamus. Nam primo qua possunt opponi contra testamentum, ponemus: secundo vero formas vltimarum voluntatum inferemus: tertio, quid iuris sit de executoribus testamentorum, aliqua disputabimus. In primis igitur cum quaeritur, an valeat testamentum, consideranda est testatoris persona, vtrum videlicet sit testabilis, vel non, vt ff. qui testa. fac. pof. l. si quaeramus. & per totum. Insuper quibus non est permissum facere test. ¶ Potest autem testari, quicumque non prohibetur, C. de rel. & sum. fu. status. Primò ergo opponere contra testamentum, quod testator prohibitus erat a iure testari: quòd in multis casibus contingit. Primò, si fuit seruus, ff. qui testam. facer. pof. l. filius. l. 3. q. 2. illud. i. ipse enim nec seipsum, nec bona habet: imò pro mortuo reputatur, ff. de reg. iur. quod attinet. & l. seruutur. Quid de adscriptio? Videtur idem cum & ipse deterior sit conditionis, quam serui, ut C. lib. 1. 1. de agri. & cens. ne diutius. & argu. C. lib. eo. in quibus causis coloni censiti. l. 2. vbi dicitur, quòd bona domini, cuius & ipsi sunt, non alienant, sed ibi in alienatione inter viuos: vnde dicit, quòd possunt testari, C. de episc. & cle. si quis presbyter. Quod autem dixi adscriptitium testari posse, idem est etiam in colono: quos lex liberos vocat, ut C. de agri. & cens. cum satis intelligo verum esse inter suos, vt C. de episc. & cle. authen. si quis presbyter. Liberti autem testari possunt, relicta tamen patronis legitima portione: alioquin castatur testamentum, vt Instit. de iur. liber. & C. de bo. pof. contra tab. liber. ¶ Sed quid si homo, vel adscriptitius meus intret religionem? Dic, quòd si non habet filios, bona sua mihi quasi suo heredi debentur. Idem est in criminali, cui curia succedit. Idem in libertis, cui succedit patronus, vt C. de episcop. & cle. si quis presbyter. & C. lib. 10. in quibus causis col. cen. l. 2. secundum M. de Fano. Vtrum autem homo meus possit de bonis suis testari? no. infra de feud. §. quoniam. versic. 19. ¶ Secundo, si fuit monachus, vel canonicus regularis, & alij non habentes proprium, nec arbitrium voluntatis: quaerere, quere,

ADDITIONES.

- a Compendiosè. ¶ Hic auctor aggreditur materiam testamentorum, quam tres primi practici auctores, Pileus, Tanc. & Bagarot. profectum non fuerunt, quasi ad iudiciorum ordinem non spectaret. Idem dico de Vber. de Bonac. de Bonag. & de Aegi. Item idem de Gui. de Suz. Ros. vbi interci uiles de actione ex testamento. De hoc profectur Vber. de Bo. & Io. de Deo post eum sic continuat materiam, vt auctor post privilegium scripturas examinando scripturas testamentorum. Primus hoc facit charta secunda, ibi, si ostendatur testamentum: secundus li. 5. sub propria rub. & sub rub. de edi. & rub. sequenti: & ipsorum quisque breuiter & sine exemplis ponit illa tria opponenda, qua ponit hic auctor: ibi, primò ergo opponere. & ibi, secundò opponere. & ibi, tertio opponere. per que exempla auctor vtiliter dilatauit ipsorum posterè verba affumens. Ioan. de Bla. bene ponit rubricas de actionibus ex testamento, & de petitione hereditatis, cum duab. seq. sed materiam huius principij non profectur. Nepos de Monte alb. directè profectur materiam, in rubricis, contra testamentum solenne, & contra nuncupatum coniungit codicillos. Alb. Gal. post rub. de testamentis, & aliam de fideicommissarijs: post eam rubricam de quarta Trebellianica: & tres rubricas de diuersis successibus.
- b Disputabimus. ¶ Quidam habent, quatuor de donatione causa mortis, quinque de codicillis, sex de inuentarij confectione supponemus: sed noui puto hic hos ponere debere, qui postea fuerunt §. §. postremo. vbi ponitur diuisio in septem partes vltimi principij palis membri: hic autem quantum mebrum illius diuisionis subdiuidit in tres partes: & hoc respectu allegatur quandoque ille §. pro toto, quod sequitur, quo ad illud quantum mebrum.
- c Contingit. ¶ xiiij. not. Accur. ff. de testam. l. 4. Est sciendum, quòd Rolan. in Flo. super viij. parte summe ponit de his hos vltimos:

Testari nequeunt impubes, religiosus, Filius in sacris, mortis damnatus, & obfes: Prodigus, ac stultus, dubius, seruus, furiosus, Crimine damnatus, cum muto, surdus: & ille, Qui maiestatem laesit, cæcus, & ipse.

Auctor autem ponit 19. casus, & hi seruis. 14. hoc est, quia decimusquartus & decimus quintus non comprehenduntur in verbis. Oppositio ergo debent esse septemdecim. Respondeo, auctor vult duos in numero 8. quos Roland. diuisit, quia aliud furiosus, quam mente captus, vel stultus, vt dicit verus: secundum hoc posset addi veris.

Ab hostibus captus, interdicitus, heres sacra:

& primum differt ab obfide, qui sponte datur, vel ingreditur: bene tamè poterat includi sub seruo, Instit. de iure person. §. serui. Quod dicitur de interdicio bonis, iustificatur ex interdicio iudicis, qui interdicare non debet, vt dicam super versic. tertio si fuerit. Quod de heretico dicit, intelligendum est, ut §. ver. quarto prohibetur.

- d Presbyter. ¶ Hanc autem non habemus: & si quis §. & §. alleg. Accur. autem in l. cum satis, proximè allegata, & in l. 2. C. in co. alleg. super allegat. l. si quis. C. de incest. nup.

betur licitum, C. de hæ. inst. collegium. ¶ Sexto, incestuosi in
auth. quib. mo. na. effi. sui. §. fina. ¶ Septimo, hæretici maioris
hæresis, vt C. de hæret. Manichæos. in id & cuiuscunque hære-
sis damnata, extra eodem. excommunicamus. in princip. & ca-
pena. Idem etiam in credentibus fautoribus & receptoribus,
nisi intra annum se cor. exerint, vt in præ. capitul. excommuni-
camus. §. credentes. ¶ Octauo, apostata, C. de apost. l. hi qui si
dem. ¶ Nono, mulier intra tempus lictus nubens, & etiam
contrahens cum ea, in authen. de nup. §. primo. sed hoc intelli-
ge, vt not. extra, de secund. nupt. capitul. penul. & fin. ¶ Deci-
mo, si institutus non est in rebus humanis, ff. de iur. codicil. qui-
dam referunt extra de eccles. ædi. ad audientiam. 2. ¶ Unde-
cimo generaliter, si est indignus: quod die, vt ff. cod. C. de his,
quib. vt indign. per totum. ¶ Quid de rebellionem, vel testibus,
nunquid potest illis in testamento, cui inter sunt, legari? de hoc
supra §. postremo 2. versic. item excipitur, quod in negotio. &
sequen. ¶ Tertiò opponere circa solennitatem, si igitur testa-
mentum tanquam solenne producit, opponere, quod testator
nec totum scripsit, nec in aliqua parte sui coram testibus sub-
scripsit, nec octauus testis pro eo scripsit, vbi ipse scribere ne-
scit, vel non potest: quorum alterum requiritur, vt C. de test. hæc
consultissima. ff. qui testament. facer. poss. si quis poss. ¶ Item
quod non sunt in eo septem testes inscripti computato notario,
vel octo, vbi testator scribere nesciuit, vt ff. eodem titulo.
hæredes. in fin. & in præ. l. hæc consultissima in princip. & C. de
codicil. l. fina. ¶ Et nota, quod in numero septem testium com-
putari possunt legatarij: si ad sint: & hoc, cum est questio inter
hæredem & alium: secus si inter hæredem & ipsos legatarios:
ideoque cautius est alios adhiberi: & vide de hoc supra de test.
§. restat. & supra eodem §. instrumentum ergo. prope fin. versic.
sed nunquid omnibus. & sequen. Non tamen refert, an testes
sciant, vel non, quid in testamento solenni continetur: imò tes-
tator clausam scripturam potest eis deferre, vt in præ. l. hæc
consultissima & eodem titulo. cum antiquitas. §. final. & l. iube-
mus. ¶ Quid si vnus ex testibus in testamento inscriptis de-
cessit testatore viuente? Videtur, quod ruptum sit testamen-
tum, argumen. C. eodem. si vnus. Dic, quod secundum eos, qui
dicunt testamentum non posse probari per pauciores testes,
quam per septem, irritum est testamentum: secundum eos ve-
rò, qui dicunt per duos, vel tres posse probari, si de solennitate
dubitetur, (quæ opinio de consuetudine obtinet) testamentum
tenet: quæ opinio not. C. de fideicom. l. fina. C. de bon. poss. se-
cundum tab. l. final. infra. versiculo. quid si in instrumento.
¶ Item quod testes non fuerint rogati, sed fortuiti. In codicil-
lis tamen sufficiunt quinque non rogati: quod die, vt supra. de
teste §. primo. versiculo. quod non fuerit rog. Item quod omnes
testes non fuerint liberi, neque puberes, vt C. de test. l. prima &
l. hæc consultissima. Inst. eodem §. sed neque. & §. primo. ¶ Item
quod testes non subscripserunt vno, eodemque die, loco & tẽ-
pore, vt in dict. l. hæc consultissima. & Inst. eodem §. primo. Sed
nec vnus pro alio debet subscribere, ff. eodem. l. penul. nisi in tes-
tamento rusticis, C. eodem. l. fina. ¶ Item quod testes non con-
signauerunt illud, vt in præ. l. hæc consultissima. & eodem. titulo.
si vnus. & C. de bon. poss. contra tab. l. l. 1. ¶ Item quod testes
inscripti sunt scemine, vel hermaphrodita, qui magis in scemi-
ne sexu incalescunt, Inst. de testam. §. sed neque. & 4. questio.
3. versiculo. hermaphroditis. ¶ Item quod testis inscriptus fuit
in potestate testatoris, vel hæredis, vel hæres in eiusdem pote-
state, vel in eadem potestate cum hærede, vel erat pater, vel fi-
lius testatoris, Inst. de testam. §. in testibus. & §. sed neque hæres.
& 4. questio. 3. versiculo. pater & filius. & generaliter non pos-
sunt esse testes illi, quibus in testamento relinqui non potest:
quos supra. dixi, vt patet in eisdem concor. & supra. de teste §.
primo. prope princ. versiculo. patet autem. Et etiam alia excipie
contra testes, vt supra. in eodem §. ¶ Item opponere contra tes-
tamentum, quod testator non scripsit nomen hæredis, quod fa-
cere debet, si potest, vt C. de test. iubeamus. ¶ Item quod hæres
non est in eo institutus, C. eodem. non codicillum. & ff. de codi-
cil. illud. & ff. de his, que in test. delent. l. proximè. ff. de vulga.
& pupi. subst. l. j. in fin. ¶ Item quod testamentum per multa in-
terualla non continuè præter necessitatem corporalem condi-
tum est, C. de test. cum antiquitas. ¶ Item quod non debet aperi-
ri coram clericis, sed tantum coram magistro census. C. de tes-
tam. testamento. & l. consulta. C. de episcop. & cle. repetita. &
hæc Romæ, vel Constantinopolin in prouincijs autem etiam cor-
am defensore ciuitatis sit, in authent. de defen. ciuit. §. nulla.
¶ Item quod non debet aperi, nisi in presentia septem testiu,
argumen. C. quemad. test. aper. l. 2. ¶ Item quod filius est in eo
præteritus, vel post eum posthumus est natus, C. de libe. præte.
authentic. ex causa. C. de bon. poss. contra tab. l. 2. & ff. eodem.
l. j. ff. de in iust. rupt. & tri. test. nam & si sub conditione. ¶ Item
quod filius est in eo sine causa expressa exheredatus, C. de libe.

præteritis, authen, non licet. quod intellige secundum hoc, quod
habetur C. ad Tertu. authen. in testamento. & C. de in officio. re-
tam. omnimodo. Inst. de ex hæ. lib. in princip. ¶ Item opponere,
quod filius de bonis mortui matris vel etiam de alijs, in quibus
patri vsusfructus acquiritur, testatus est patre viuente: quod ef-
se non debet, C. de bon. quæ libe. l. fina. §. filius autem etiam, se-
cundum quosdam, patre consentiente, C. qui test. fac. poss. l. pen-
nul. & l. senium. & ff. eodem. qui in potestate. & Inst. eodem. in
princip. supra. versiculo. sed nunquid filius. ¶ Item quod post tes-
tamentum conditum testator adoptatur, vel arrogatur, vel a-
lias capite minuitur. ¶ Item quod aias est imperfectum, uel in-
iustum, uel rumpendum: quod die, ut Inst. qui. mod. rest. inst. §.
alio autem, & per totum ti. ¶ Item quod testator non uidit ta-
bellionem, uel testes, nec uisus est ab eis. Hæc circa solennia e-
xempli gratia sufficiat perstrinxisse. ¶ Verum cõ opponente
cautum esse oportet, ut ipse testamentum, à principio non ne-
get: alioquin se hæc allegatione priuabit: super quo uide Inst. de
fideicom. l. in fin. C. de fideicom. l. fina. nec enim se inuabit
ex eo, quod negant, supra de pos. §. octauo. versiculo. sed secun-
to dum premissa. ¶ Sed & si præmissæ solennitates, uel alia hu-
in (modi non sint adhibita in testamento, potest quandoque su-
stineri: puta propter priuilegium patriæ concessum, & multo
magis, si singulari persona, ut C. de testam. si non speciali. uel ho-
minibus, puta rusticis, uel militibus, ut C. de test. mil. per totum,
d & de test. l. fina. ¶ Milites enim dum in castris, seu in expedi-
tione, testari ualent, prout uolunt, etiam sine duobus testibus,
scribendo etiam sanguine proprio in clypeo, uel alibi propriam
uoluntatem: sed quando stant in propria, uel aliena domo, tes-
tari debent iure communi: quando uerò uerò sunt in exercitu, non
e non in libello, testari possunt cum duobus testibus. ¶ Item
per ius canonicum duo testes cum presbytero sufficiunt in tes-
tamentis, etiam in alijs, quam ad pias causas, ut extra. de testa.
f cum eses f. & duo tantum sine presbytero in relictis ad pias cau-
sas ut eodem titulo. relatum. 1. Et intelligo in præcedenti casu ne-
cessariam præsentiam sacerdotis: quia non detrahatur solenni-
tati legali, nisi quatenus inuenitur expressum, ut extra, de deci.
ad audientiam. extra. de elect. ecclesia uestra. 2. in fine. C. de tes-
tam. sancimus. C. de inoff. dotibus. l. unica. si ergo ipse locus in-
12 teresset cum alio, non sufficeret. ¶ Sed & si essent tres sine ip-
so, non ualeret, multum enim pro ipso præsumit ius quod frau-
des excludat, ut extra. de simo. nemo. extra. de postu. capitu. fin.
& magis eius dicto creditur, quam alterius ut 77. distinctio. mo-
nachus. prope fin. ideoque statuit, ut duo cum eo sufficiant. Si
uerò essent quatuor sine eo, duos sibi præferrem, quantum cum
que presumatur pro eo. argument. extra. de testibus. cum à
nobis & cap. licet ex quadam. quarta. questio. tercia. versiculo.
iure. 35. questio. 6. §. fina. in fin. Sic intellige prædictas duas dec.
13 licet alij aliter intelligant. ¶ Quid si in instrumento, ubi sunt
duo testes inscripti, continetur, quod Titius condidit testamen-
tum nuncupatum coram septem testibus, nunquid per hoc
instrumentum probabitur testamentum? de hoc not. ff. de tes-
tam. hæredes. & in summa do. mei. eodem. tit. §. quot testes. &
g supra. versic. quid si vnus. ¶ Sed nunquid h de consuetudine
14 possunt præmissæ solennitates remitti? dico, quod sic, cum non
h prohibeatur consuetudo hæc admitti, ff. de legi. de quibus. C.
quæ sit longa consuet. l. 2. 11. distinctio. consuetudinis. extr. de pact.
c. pen.

ADDITIONES.

- a Postremo. ¶ Communiter allegatur §. instrumentum.
- b L. fina. ¶ Ad litteram fuit Alber. Galeo. de testibus. post princ. con-
cord. in secunda questio. in §. ultim. & facit, quod not. C. de testi. l. testam.
in fin.
- c Verum. ¶ Secundum Vber. de Bob. ubi dixi in princ. §. & Ioan. de Deo.
post eum.
- d L. si. ¶ Dixit Vber. uel per ius diuinum, si ageretur coram iudice ecclesie-
stico: hoc uerbum dedit causam uer. sequenti.
- e Testibus. ¶ De testamento militis & dineris priuilegijs circa id, plene
posuit Host. in sum. de testa. §. 3.
- f Cum eses. ¶ Vide, quod ibi scripti in tex. & super §. gl.
- g Si vnus. ¶ Ibi allegat alias duas: hic tamen loquitur de instrumento, ubi
de testibus. An uerò ualeat ademptio facta coram duobus s testibus dele-
gato facta in testamento: plene per Host. in summa, de testa. §. qualiter co-
firmetur. uer. 1.
- ADDE Bald in dicta l. hæredes palam. ff. de testam. in prima. columba
dicit, quod per hoc nec uoluntas neque solennitas probatur: ibi uide
rationes.
- h Sed nunquid. ¶ Iste uersic. cum duobus seq. ad litteram fuerunt Vber. de
Bob. ubi §.

pulandi extra, de priuil. cum olim. nam & testamentum imperfectum non valet inter liberos, si eo volunt uti, tanquam testamento, secundum quosdam; secus, si tanquam alia ultima voluntate, vt C. de iur. hereditatis. l. i. in athen. Col. 4. de nup. §. disponat. i. q. 2. c. vlt. & §. sed aliud extr. de test. velatum. i. & patet ex praemissis, & ex his quae sunt. §. prox. quod si reus tacuerit ante litem contestatam, & post litem contestatam hoc dicat, tunc potest respondere exhibens, Frater, totum ius meum in iudicio deduxi, extra, de re iudic. abbate fabe. §. i. ver. praemissa. a. & de causa pos. & propri. cum ecclesia ita valet mihi, siue sit testamentum, siue alia ultima voluntas: hoc videtur iudex. Stultus enim fuit reus, qui hoc non petijt ante litem contestationem, vt C. de codic. l. si ff. de legat. 2. cum filius. §. varijs. Porro si dubium sit, an debeat haberi pro testamento, vel pro codicillo, considerandum est testatoris, ut ff. de iure co. l. i. j. & verba eius, vt eo. b. tit. illud. & l. si & C. de codic. non codicillum. ¶ Item vide, si est ibi clausula generalis & solita, Si non valet iure testamenti, valeat iure codicillorum, vel cuiuslibet alterius vltimae voluntatis, vt ff. de testa. mil. 3. in fin. & ff. de vulg. & substi. coheredi. §. cum filia. C. de codic. l. si. illud quoque ff. de iure codicillorum, conficiuntur. Quid autem operetur praedicta clausula in vltimis voluntatibus, vide C. de lib. praer. vel ex hered. auth. ex causa. Breuiter tamen nota, secundum Iac. But. q. haec clausula operatur tantum, cum testamentum deficit propter defectum solennitatis, puta cum deficit numerus testium, vel alia solennitas, vt tunc valeat iure codicillorum: non autem operatur, si in alio deficit puta si rumpatur per querelam, vel posthumi agnationem, vel minima capitis diminutione: & hoc probat ex eo, quod dicitur ibi, valet: & sic loquitur de praesenti defectu, qui est; vt quia non est ibi plenus numerus testium, vel non sunt rogati, vel est mulier, non de futuro, vt de illo quod fiet: puta aliquo de praemissis modis: si enim dixisset, Valebit, tunc futurus completetur defectus, vt ergo omnes hos modos comprehendat, debet dici, si non valet, vel non valet iure testamenti, & argu. ff. de verbo. obliga. si stipulatus fuero. §. i. & l. si a colono. ff. de verb. sig. verbum. Oportebit. Item aliud ut dictum. Si non valet, c. aliud, si non valet. ¶ Vel dic. fm Odoff. q. aut statim deficit testium propter solennitatis defectum: & tunc verba illa, Si non valet, & c. referuntur ad illum casum tantum, & non ad alios praedictos: aut non deficit statim, sed postea ex euentu, puta capitis diminutione, vel posthumi agnatione, vel alio modo, & tunc etiam ad casum illum pertinent haec verba: quia in dubijs interpretari debemus, ut res valeat, ff. de verbo. oblig. quoties. extra, de fide instrum. inter. prope. fi. & in testamentis, & c. ff. de reg. iur. in testamentis. ext. de donat. cum dilectus. & argum. ad 19 hoc ff. de leg. 2. cum filius. §. haeres. & l. si quis testamento. ¶ Si quis vult igitur securum testari, dicat sic.

FORMA. Si non valet testamentum ratione praeteritionis, vel exheredationis, vel alterius solennitatis, valeat iure codicillorum, & alterius cuiuslibet vltimae voluntatis; & rogo omnes mihi venientes ab intestato, vel succedentes ex testamento, vel aliquo iure, ut haereditatem meam restituant. P. nam hoc casu quilibet tenetur restituere hereditatem per fideicommissum, argum. C. de fideicom. ex testamento. ff. de lega. 3. si cum fundum detracto rament debito bonorum subsidio. ¶ Pone. B. in suo testamento legauit mihi decem: postea condidit secundum testamentum nulla de praedicto legato facta mentione: quaeritur, an intelligatur legatum reuocatum, cum in primo testamento dixerit, Si non valet iure testamenti, valeat saltem iure codicillorum, & c. Respon. q. sic, arg. ff. de adimen. leg. si tibi. Argum. contra ff. de probat. cum tacitum. sed illud locum habet in tacito legato. de hoc not. ff. si cui plus quam per leg. Falcid. l. 3. §. pen. ¶ Sed pone, quidam instituit filium suum impuberem haereditatem, & rogauit eum, q. si sine liberis decederet, restitueret P. haereditatem: & reliquit legata, & adiunxit, q. si non valeret iure testamenti, saltem valeret iure codicillorum: decessit impubes testatore uiuente: quaeritur, an P. fideicommissarius possit petere haereditatem a venientibus ab intestato? & an legata debeantur? Et uidetur, q. possit petere pp. praedictam clausulam, ut ff. de vulg. & pup. substi. coheredi. §. cum filia. ff. de iure codic. l. 3. uidetur enim ad legitimis transisse cum onere, ut C. de cad. tol. l. unica. §. in causa. ff. de leg. 2. si Titio. Arg. q. ad legitimis petere non possit fideicommissarius uniuersalis cum expiret substitutio pupillaris, & fideicommissarius, si decedat haeres testatoris inuenire, ut ff. ad Treb. ille a quo. ff. de admin. tut. tutores. §. 1. Item uidetur, q. pupillus fuit personaliter obligatus: unde onus non transit ad legitimos, ut ff. de leg. 2. Celsus. §. si ff. de leg. 3. l. j. §. si. Nec obstant praedicta uerba, quae locum habent in defectu solennitatis, ut in praer. auth. ex causa. in fi. & iunge s. uer. quid si

22 filius. ¶ Pone, quidam fecit testamentum, adiecta clausula praedicta, & legata & fideicommissa plura reliquit: eo mortuo natus est posthumus: nunquid illo uiuente legata & fideicommissa peti possunt? de hoc C. de posth. h. aed. inst. l. j. §. Sed si non instituti sunt haeredes, unus pure, alter sub conditione, nunquid pure

ADDITIONES.

a. Praemissa. ¶ Lib. 6.
b. Codicillum. ¶ Ad intellectum huius ver. & eorum, quae de clausula statim sequuntur, est sciendum, q. Pl. disputauit quaestione quae incipit, quidam pater familias, de illo, qui factus prius solenni testamento, in quo filios haeredes instituit, post tempus uolens codicillari in praesentia septem testium rogatorum, eosdem filios instituit, dicens in fine, q. volebat iure dispositione iure codicillorum valere: & sic non valeret, uoluit q. valeret iure testamenti, & omni iure, quo melius poterat, & primum testamentum confirmauit: quarebat, an haec dispositio ualeat iure testamenti, vel iure codicillorum? Subtiliter allegat pro. & tenet, q. dispositio illa fit testamentum, & non codicillum, cum habeat solennia testamenti, institutione haereditum, & solennem numerum testium rogatorum, quae sunt species testamenti, non codicillorum: concurrere non possunt quasi tria, C. de testam. non codicillum, & ibi no. ff. de iure codicillorum, s. tractari Principaliter autem se fundat in hoc, q. licet institutio facta in codicillis, ualeat interdum, non ut directa, sed trahatur ad fideicommissum, ff. de iure codicillorum, l. 2. §. si de leg. 2. codicill. §. L. i. c. i. & sic si scriptura, de qua quaeritur, positae esse codicillae, tamen illa, & omnia alia iura id dicentia, oportet intelligi, cum possibile est directam: codicillarem trahi ad fideicommissariam: quod est, quando diuersi sunt, qui debent fideicommissum, ab illis quibus debetur: ut quia ueniens ab intestato debet restituere instituta, vt in l. 3. & l. conficiuntur. ff. de iure codicillorum. Sed cum in casu proprio sit idem debens, & cui debetur, non est possibile directam trahi ad fideicommissum, ergo ualere debet, quo iure potest, directam: & secundum id impossibile est, q. sit codicillae, qui non facit directam, ergo est testamentum, ff. de iure codicillorum, per manus. ff. ad Treb. l. senola. Fatetur, q. quibusdam probabiliter prima facie uideretur primum, per l. ult. C. de codic. cum sua gl. & q. testator sic uoluit, dicit enim ad iura illa trahitur, ut procedat, cum fideicommissum potest esse utile ex diuersitate personarum debentis & cui debetur: quod quia hoc casu deficit, cum iude sunt scripti in utroque, concluditur quod praedicta, & uerba illa, Si non valet iure codicillorum, sic intelliguntur, vt nonant, si non valet iure fideicommissum, ualeat iure directo. Vnde cum hic fideicommissum deficiat, pp. tantum huiusmodi dictam, ualebit iure directo & sic iure testamenti, extra quod haereditas directa dari non potest, C. de codicill. l. 2. Et si dicitur, q. cum plures essent filij instituti, unus alteri ex fideicommissum restituere poterit: hoc non procedit in terminis quaestiois, nam cum fuerint pariter instituti, necessarium est fideicommissum inuicem restitutum, esse inuicem, ff. de leg. 2. cum pater. §. pater, qui filio, quare concluditur, quod d. 5.

c. Non ualeat. Quod enim dictum ualeat, inspicitur tempus futurum, patet de elec. quia pp. uer. alter, de res. statutum, uer. nullus ff. de s. cum aliter. de eo, qui mittit in possessionem, cum si idem si dicat, non ualere, facit C. de testa. man. si iure faciat, ff. quibus. m. pig. vel hy. fol. l. i. debitor, in fi. ubi ualere, ponit pro Durare. Vide de hac clausula. Et an obliet copula, cum dicit, uolo, q. ualeat iure testamenti, & iure codicillorum, in qone. Ia. de Bel. quam posuit C. de libe. prete. vel ex hered. in solutionibus contrarium: adde, quod haec clausula, Si non valet iure testamenti, ualeat iure codicillorum, non habet locum, quando testamentum deficit propter imperfectam uoluntatem, lex ea scriptura, ubi hoc per Bal. ff. de testa. ualeat. ¶ Et ne negatione sit apposita.

d. Penultimò. ¶ Ad litteram posuit hoc Albe. Gal. de testa. post prin. Nico. notat in sua quaestione, quae incipit, quidam fecit testamentum, in qua principaliter quaesitum de ipso haerede instituto in primo, an aliquid in bonis defuncti habere deberet: pro utraque parte copiose & subtiliter allegauit: tenet autem, vt s. ff. q. nihil habere deberet: restituitur autem, quod uultitia uoluntatis testatorum sequenda sunt, C. de necess. heredi. l. i. quidam. Item communiter testatores per uerba praedicta sibi praouident in causam intestati, ff. de test. milic. miles, qui destinauerat, §. si, & attendendum id sit, quod fieri consuevit, ff. de prob. l. 3. & l. si pactum, in fi. dicit, q. si testator remaneret intestatus, hoc testamento non habente uim testamenti, uerba praedicta testamentum haberet uim codicillorum, & ueniens ab intestato ex codicillari restitueret hereditatem instituto, ff. de test. l. ex ea scriptura. de iniust. test. l. posthumus, §. si, & de testa. milic. quarebatur, §. pen. Sed in casu quaesito testator fecit aliud testamentum: & sic primum non ualeat iure testamenti, nec propter hoc fit testator intestatus. Soluendo dicit, illa uerba in hoc casu nihil operari: & ideo sublato primo testamento per secundum, C. de testa. sancimus, instituti in primo testamento nihil habebunt, nam, ut dicit, illa uerba, Si non ualeat, & c. sic prolata intelligenda sunt manente uoluntate testatoris, ut collegitur ff. de leg. 1. l. seruum filij, §. si pocula. & Insti. de codicill. §. non tantum, item remanente in suo statu, ff. de sol. cum quis in prin. & similiter remanente in eodem habitu, in quo erat tempore, quo prolata sunt uerba, ff. de cond. ob caus. l. quod si unus, sed per secundum testamentum haec omnia sunt mutata, non ergo in iure codicillorum transire potest: dat casus similes ff. de repud. l. ff. de don. inter uir. & uxor. l. cum hic status, §. si maritus, & C. eo. tit. res uxoris. Item certum est, dicta & facta consideranda secundum suam causam, ff. de ad. leg. legata in iust. de cond. & dem. cum tale in fi. Absurdum autem esse diceret, haec uerba dicta fuisse ad impedienda, uel impugnanda sua futura iudicia. Seruetur ergo ultimum, C. de liber. pater. l. maximum eicra medium.

f. In fi. ¶ Ad litteram fuit iste uer. Alber. Gal. de testa. uer. pone. q. 2.
g. L. j. ¶ Et hoc Alber. Gal. de testa. uer. pone. quaestione 3. adhuc per Cyn. plenius in l. 2. eo. tit. illius, de posthu.

pure institutus habeat totam hereditatem, vel medietatem tā-
 a tum de hoc ff. si pars hered. pet. l. 2. ¶ Sed & c. considerandum
 23 est, an vltima voluntas ab initio non teneat: vel, an sit mutata
 b per aliam posteriorem, super quo vide Insti. quibus mod. test. in-
 fir. & C. de codicil. cum p. p. onas. C. de fideicom. lib. clari. ff. de
 leg. 3. si in iure. ff. de adi. leg. per totū. Distingue tamen super hoc
 inter genera scripturarū: nam si vtraque voluntas est testamen-
 tum, valet secundum, & non primum, extra, de celeb. missar. cū
 Martha. §. ceterum. C. de testa. omnium. l. 3. q. 2. vltima. & vide
 super hoc, ff. de iniusto rup. test. cū in secundo. ff. de her. instir.
 pater. ff. ad Trebe. si quis nisi in militis testamento, vt ff. de test.
 c. mil. querebatur. ¶ Quod si testator dixit in testamento, qd si
 c. 24 faceret secundum, non valeret, nunquid tollitur secundum?
 d. Dic, quod sic. nisi dicat in secundo poenituisse prioris volunta-
 tis, de hoc ff. de leg. 3. si quis in princip. ff. de leg. 3. si mihi & tibi. §.
 Sed quid si in primo testamento dixit, qd non liceret ei poeni-
 tere, qd nihilominus poterit poenitere, si primi dicti exprimat
 qualitatem: vt not. l. si mihi §. fin. nam ambulatoria est testatoris
 25 voluntas, vt iam dicam. ¶ Quod si quis iurauerit non venire cō-
 tra voluntatem suam, nunquid poterit contravenire, p. dendo a-
 liud testamentum? Et vt ex premis, qd sic. non enia potest qd
 sibi legem imponere, a qua non liceat resiliire, ff. de leg. 3. si quis i-
 principio testamenti, respon. j. nec libertatem suprema iudici; p̄
 quis restringit, ff. pro soc. l. cum duobus. §. Pomponius. & §. fi.
 in fin. Voluntas enim testatoris ambulatoria est vsque ad extre-
 mum exitum vite, ff. de adi. leg. l. 4. extra, de cel. mis. cum Mar-
 thae. §. ceterum. & p. c. vlt. etiam si pactum interuenerit, qd mu-
 tari non possit, C. de pact. l. pactum, quod dotali. ff. pro socio. l. si
 inter fratres, respon. 1. & etiam si primum sit per principem con-
 firmatum, arg. C. de testa. l. omnium. Vltimum enim testamentū
 morte hominis confirmatur, & immobile perseverat, C. de sac.
 san. eccl. l. j. C. de testa. l. quoniam indignum & testamenti factio
 est publici iuris, ff. qui testa. fac. pos. l. 3. & ius publicum, & c. ff. de
 pac. ius publicum. Primum testamentum tollitur per secundum:
 Insti. qui. mod. test. in fir. Sed nec tenet pactum, qd p̄ alienum te-
 stamentum non fiat, C. de pact. de questione. ff. de acq. here.
 e quod superstitis. His rationibus moti Legistae deberent fm testa-
 mentum valere, & heredem in eo institutum debere hereditatē
 habere, aliaque in eo contenta valere: quia iuramentum p̄ leges
 prescriptum non obligat, ext. de foro compet. si diligenti. C. de le-
 gibus non dubium. x. dif. Vide tamen fm Deum, & in foro eccle-
 siae p̄ puro: nam omne iuramentum seruandum est, quod serua-
 ri potest sine interitu salutis aeternae, extra, de iur. iur. si. quod ex,
 quod mer. cau. cum dilectus. & argu. ad hoc ext. de iur. iur. cum p̄-
 26 tingat. in fin. ¶ Et reddito iuramentum est de iure naturali, & in
 p̄cepto, 22. q. 1. si pactum in prin. extra, de iur. iur. & si Christ?
 verus si. ibi, reddet Deo, & c. Vnde nullo modo est infringendi,
 vt 31. q. 7. flagitia, extra, de no. ope. nun. cum ex iniuncto, & de re-
 iur. qui scandalizauerit. Idem puto in electione sepulturae, vt no.
 f. j. de sepul. ver. & nota. Fas enim fuit sibi de rebus suis, quali-
 tuncque placuit, disponere, vt ff. si quis a pa. ma. fu. l. 2. l. 3. q. 2.
 §. sed aliud. Vnde p̄ ordinationem iurata sibi non licet venire,
 g. vt 8. §. ¶ Quod si primum testamentum fuit generale, vt quia est
 27 in eo heres institutus in omnibus bonis: secundum speciale, quia
 est heres institutus in fundo? Respon. rumpitur primum, sed her-
 es institutus in vna re, tenetur resiliire omnes res, p̄ter fun-
 dum, primo heredi, arg. ff. ad Treb. l. si quis priore, & hoc in paga-
 no, qui non potest decedere pro parte testatus, & pro parte inte-
 status: aliud in milite, ff. de testam. milit. querebatur. secundum
 28 Vber. ¶ Quod si is, qui testamentum fecit, audiens, quod heres
 mo, tuus est, facit aliud testamentum, dicens: quia intellexi P.
 quem primō heredem institui, mortuum esse: ideo talem insti-
 tui: sed post apparet primum viuere? Respon. primum
 testamentum ruptum est: sed primus habeat hereditatem de
 equitate: praestabit tamen legata in secundo, ff. de hered. in-
 stit. l. final. Vel dic, cum in eo sit filius praeteritus ff. de lib. & posthu.
 filius, ff. de vulg. & pup. sub. si quis cum §. legata tamen debent
 30 tur. C. de lib. p̄re. auth. ex causa. ¶ Sed quid si primō fecit te-
 stamentum, postea fecit aliud, in quo sibi heredem sub condi-
 tionem instituit, nunquid primū rumpit? Vt qd no, ar. ff. de rescin-
 ven. si id. Sed distingue, an sit conditio cōcepta in praesenti tpe,
 an i p̄terito vel in futuro. si in p̄senti, vel p̄terito, aut est vera, &
 tunc ruptum est primum, aut no, & tunc non rumpitur. Si de fu-
 turo, licet illa nunquam existeret, quia tamen existeret posset, rumpit
 ff. de iniust. rup. & irrit. test. cum in secundo. ff. de her. c. in-
 ¶ Quod si in primo instituit capaces, in secundo non? Rñ.

primum effectum rumpi, quia non capaces de iure sunt
 heredes, licet ab eis, ut ab indignis, hereditas auferatur, ff. de his,
 31 qui vt ind. cum quidam ff. de vulg. sub. ex facto. in fi. ¶ Quod si
 prius fecit testamentum solenne, & postea aliud fecit, cepit, sed
 morte praeventus non compleuit? Respon. primum no valet, quā-
 tum ad legata, & fideicommissa: quia sola voluntate potuit illa
 tollere: sed quantum ad institutionem, bene valet, iure iure, ff.
 de le. 3. si iure facto test. cum non denegatur actioes, sed per
 sententiam denegabuntur, prout notatur ibi, ff. de adimen. lega.
 h. ex parte b. ¶ Quod si aliquis fecit testamentum, & ruptum est p
 mediam

ADDITIONES.

- a L. 2. ¶ Hec remissio fuit Albe. Gal. vbi §. gl. ibi ponit opi. Io. qd pure insti-
 tutus habeat dimidiam: & contrarium Pil. qd interim habeat totum: & has
 b Sed & ¶ Reassumit verba Vberti.
- c Querebatur. ¶ Secundum Vber. vbi §. & hoc cōtinebat ver. ceterum. in-
 fra omnia intermedia ponit auctor. sumpta causa ex hoc versic.
- d Secundum. ¶ Ille ver. & sequens fuit Alb. Gal. de test. post principium.
- e Moti Legistae. ¶ Hoc tenet Alber. Gal. de test. ve. rific. pone. qd quidam. ibi
 sibi debebat, qd fecus de iure Lombar. allegat Lombar. libr. 2. de vltimis uol-
 untat. l. si quis Logobardus: sed, vt dicit, illud locum habet, cum fecit tradi-
 tionem rerum.
- f Et not. ¶ Vide, quod circa id ibi dicam.
- g Vt §. ¶ Fateor, quod sine causa contravenire non licet, & quod id agens
 periturus est: tenet tamen secundum, vt plenē scripsi in questione super re
 gula, quod semel. de re. iur. lib. 6. ¶ Adde, vt per Old. conf. l. 27. Abb. conf.
 41. 2. lib. & ver. quid si is, Adde, quid contra, si quis testamento re-
 neat aliud cum clausula. Cassans & irri. tans: & fecit secundum, in quo insti-
 tuit mortuum, quem viuere p̄t abat. an primum sit reuocatum? vide Bal.
 conf. l. 3. 2. lib. 6. incipit, quidam Lucas.
- h Ex parte. ¶ Si primum testamentum testator incidit, vel cancellauit, not.
 C. de test. l. pen. sed ibi plenius per Cyn. qui distinguit, aut id fecit, quia vo-
 luit decedere intestatus, aut quia heredes reputauit indignos, aut dubita-
 tur: in primis duobus casibus concordat cum gloss. in tercio recitat Dy. cō-
 tradicere gloss. ibi in l. proximē. ff. de his, que in test. delent. in gl. 2. que vtro-
 bique tenet in dubio venire fideum, vt legita debeantur: sed quia hoc est
 dicere, qd in dubio heres praesumatur in dignus, ideo Dyn. non placet, qui
 dicens fideum tunc non venire, nisi heredes per scripti probentur, offendit: e
 sed responderet Acc. quod tunc cessaret hoc tertium membrum: quia non dicit
 fed dubium. Audiu dominum meum ibi tenentem in dubio glossam verā,
 quando non sunt filij: si enim essent filij, excluderent fideum, vt in pre. l. p-
 ximē. ver. sed in re dubia. & ff. vnde lib. l. scripto in fin. Multa membra ha-
 bet distinctio Cy. ibi vide. Plus tamen placet, in casu dubij sic distinguere,
 an actus inducens rescissionem testamenti, respiciat vniuersum totum te-
 stamentum, quo ad institutionem, & legata: vt quia totum incidit, vel to-
 tum cancellauit: tunc succedunt venientes ab intestato: vt in pra. l. pen.
 & si tab. test. null. extra. l. 1. §. penul. Nec dicit potest propter conserva-
 tionem legatorum locum esse fidei, vt dixit gloss. ex quo nec legata debentur,
 quae solui esset contra voluntatem testatoris. Ad primum, ff. de his, que
 in testamento delent. l. 1. §. sed consulto. Ad secundum, ff. de dol. ex. apud
 Celium. §. praetera. & C. de fideicom. l. fideicommissum. Constat etiam, in
 cilius adim. legatum, quam institutionem: patet ff. de adi. lega. l. ex parte.
 Si autem actus rescindens, solum respicit institutionem heredum vniuersi,
 vel plurium, vt quia illa sola cancellauit: patet, quod noluit in totum dece-
 dere intestatus: imō voluit legata deberi, ff. de milita. testamen. l. tribus. §.
 j. & sic non potest esse locus venientibus ab intestato: quia sic legata non
 deberentur: cuius contrarium voluit incidens, secundum dictum gloss. vt
 soluatur legata, veniat fideus. Aliq. b. is videtur, quod d. heredes ab intes-
 tate adhibent: & nihilominus debebuntur legata ex voluntate testatoris:
 quia reserua instituit, aut indignis, & non habentibus extremam volun-
 tatem defuncti, auferatur hereditas, ff. de vulg. & pup. sub. l. ex facto. §. Iu-
 lius Longinus. Prius dicitur oblati ff. de his, qui vt indig. l. cum tabulis. §. si.
 & de his, que in test. delent. proximē. ibi, sententia autem Imperatoris, & c.
 nam in his erat actus totum testamentum concernens: & cum locus est fidei-
 co contra id, quod primō dixit, respondetur, quod in nulla illarum legum
 stetit in simbus incisionis, sed processit ad alium actum, qui prioris causam
 declarauit, quia subduxit nomen heredis: ex quo actū apparet, quare inci-
 derat, scilicet propter odium heredis, vnius, vel plurium, & non legata-
 riorum: & propter id legata debentur, propter quae soluenda locus est fidei-
 co: probatur hec ratio, ff. de his, que in test. delent. l. 2. & l. penul. in fin. de-
 clarat enim hic actus sequens praecedentem: sic ff. de manu. test. l. testamen-
 to suo. sicut & verbum sequens praecedentem: sic ff. de bo. poss. secundum tabul. l. 1. §. si
 quis in duobus: & quemad. test. aper. l. antep. Sed fuit quod factio de facto: qui-
 dam solenniter testatus, post aliquod tempus vocato quodam scriptore, se-
 cit per eum scribi, quod tunc voluit, alios instituentem heredes, addendo,
 minuendo, & in multis alterando, quod prius fecerat: & hac cor. in duo-
 bus sine scriptore facta sunt, ordinauit que cum illis, qd illa scheda scripta
 daretur certo notario, per quem confici posset instrumentum, adhibito nu-
 mero testium: antequam hoc fieret, mortuus est: secundum heres se oppo-
 nit primo, allegans iura, quae dicunt vltimam voluntatem seruandam,
 que

quæ sunt no. de celeb. mis. cum Marthæ. ver. vel vramur. allegat et l. diuus Pius ff. de testa. mil. qui et habetur Infr. tit. s. plan. & de testa. cum esse. & c. relatum. Sed fuit prius iudicatum ea ratione, quia illa scriptura, dato quod vere esset sic probata, non fuit testamentum, sed quædam dispositio ad testandum. datur simile de definitiua sententia, quæ primo scribitur, vt de scripto feratur: quæ scriptura non est sententia, sed dispositio ad illa, C. de sent. ex breuic. recit. l. 2. de re iudi. c. ult. lib. 6. & congruè arguitur de sententia ad testamentum, quod etiam dicitur sententia, C. qui testam. fac. poss. hac consultißima. s. at cum humana facit, ff. de manum. l. seruus hac lege. Paruit igitur iste ad testandum, ff. de testam. si is qui. Illa ergo talis dispositio, etiam si Imperator nominatus esset in illa, non tolleretur primum testamentum, C. de testa. l. no. lumus. aperte casus diffinit. ex ea scriptura, ff. de test. & de leg. 3. l. fideicommissa. s. ubi patet, & not. q. etiam si notarius illa scripsisset, & non legisset, non esset testamentum. Decret. alle. non obstat, quia ibi testes probant testamentum, hic solum paramentum ad id. facit ext. de eo, qui mit. in pos. c. 1. & quod ibi no. Item termini questionis ponunt aliud testamentum prius solenniter factum, de cuius reßcriptione tractatur, quod in illis iuribus non erat: facit. C. de testa. h. ac consultißima. s. ex imperfecto. iuncto s. si. ipius legis. Sic etiam responderetur ad decret. ut de success. ab in testato. Adde primò, quantum ad q. Spe. Oldrad. consi. 119. & adde etiam, quid si primum testamentum fuit solenne: secundum verò minus solenne, ratione præscriptionis: an primum, quo ad institutionem, merito iure ualidum remaneat: de hoc per Pet. de Anchar. consi. 143. & 204. sed illud est Ange. quod etiam inter consilia ipsius inuenies numero 183. ubi pulchrè de ueritate huius uer. quo uerò ad additionem Io. And. eam uide per Oldr. consi. 164. incip. circa materiam.

a mediam³ capitis diminutionem? puta quia testator se dedit in
b arrogationem: & postea sui iuris effectus uult, b quod ualeat
testamentum, quod prius fecerat? Respondeo, ualeat, quasi uideat
iudicium retrogressus, quod ante fecerat, ff. de bo. pos. secundum
c tabul. l. 2. vel for tè illud additum est a Compilatoribus noui iuris,
d fm Vber. ¶ Quid si mulier filium uulgo conceptum in minus
solenni testamento instituit? vñ, q. ualeat, quia semper mater
certa est Institut. de succe. cog. uulgo. ¶ Quid si pater naturalis
in non perfecto testamento reliquit uinciam, vel dimidiam? &
vñ, q. possit, C. de consir. tut. l. si. C. de natura. lib. l. 2. & l. humani
tatis. ¶ Quid si filius in minus solenni testamento instituit patrem?
Vñ ualeat, C. de inoff. test. nam & si. Sed dic 3 arg. ff. de leg. & sen.
33 consi. quod uerò. ¶ Sed cum deductio Falcidia cesserit in relictis
ad pias causas, vt. C. ad legem Falcid. auth. similiter. & in alijs casibus
qui no. C. eo. ti. in testamento. & secundum Inno. ext. de testa.
cap. tua nobis. nunquid erit idem in Trebellianica? Vñ q. no, vt
ff. ad leg. Falcid. l. 1. s. ad municipum. si enim conditor legis de
Trebellianica, sicut de Falcidia, uoluisset hoc, & in hac vt in illa,
statuisset, vt ext. de deci. ad audientiam. & quod non est expressè
fancitum, & c. vt extra. de translat. c. 2. s. sed neque illud. 31. q. 1.
q. si dormierit ff. de publician. l. de prerio. Arg. 3 in auth. de eccl. ti.
s. si autem heres. ubi dicitur, omni Falcidia vacante, Trebellianica
sub nomine Falcidia continetur, vt not. in Summa Azo. de hæred. & Falcid. vnde dicendo, Omni Falcidia, nullam excipit
extra. de maio. & obed. solita. prope finem: & vñ expressum in
d. s. si autem heres. si coniungas cum illo §. illum, si quis in nomine
Dei. ibi precedentem. ubi dicitur, hæreditarem, vel legatum. Præterea
cum non possit probabilis ratio diuersitatis assignari, quare aliud sit
in Falcidia, quam in Trebellianica, idem ius erit interpretari uè
seruandum: nam de similibus idem debet esse iudicium, vt C. ad leg.
Falcid. l. si. C. de cadu. tol. l. ynica. s. sed vt manifestetur ext. de reser.
inter cæteras ext. de consi. translat. j. q. i. quod quidam. ff. ad leg.
Aquil. l. illud. & l. quæsitum, & vñ etiam casus dec. Ioannes, Frange
panem. vbi hoc no. & C. de epi scop. & cler. si quis ad declinandam
in multis locis & glossis eiusdem l. 1. & in præd. auth. similiter, per
quæ iura fuit pro hac parte iudicatum: quamuis quidam tunc
responderint, q. ideo in præd. de cre. Ioannes. & in l. si quis ad
non ducitur Trebellianica: quia non erat ibi, qui eam deducere
posset: porrò legitima iure natura debita tunc semper deducitur,
arg. extra. de testa. Raynuius & not. in præd. l. si quis ad. in prin. &
in præd. authen. similiter. quamuis 3 not. in præd. decret. Ioannes. & malè
f. ¶ Quid si Deus directè institutus est, sed hæreditas est propter
legata exhausta? sic, q. poterit ipse Deus, siue executor, deducere
quartam Falcidiam, siue quis alius. ¶ Item scias quod de his quæ
testator præcepit restitui de illicitè acquisitis, nisi est diminuendum,
vel deducendum prætextu alicuius impositionis post obitum
testatoris, vel etiam ante ipso in lecto ægritudinis iacente, in
fraudem sibi factæ, fortè ab aliqua vniuersitate pro debitis, seu
quibuscunque negotijs ipsius vniuersitatis, aut alias iuxta
libitum voluntatis: & contrafacientes per censuram ecclesiasticam
compelluntur. Hæc leguntur in consi. Alex. 111. de testa. quia non
nulli §. ¶ Cæterum, si vtraque scriptura est codicillus, possunt
35 omnes ualere, si sibi non sint contrariè prorsus, potest enim
h. plures codicillos facere: nec vnus tollitur per alium, nisi sint
contrarij: nec est necesse eos signari, vel testes subscribere. ff. de iure
codicil. diuus §. codicillos. & C. eo. cum proponas. & Insti. eo. ti.

secus autem in testamento: quia per posterius tollitur prius, vt
dixi. Si uerò vna est testamentum, & alia codicillus, vtraque potest
uolere, & vtraque etiam deficere, ex eadem causa, Infr. de codicil.
in fi. ff. de iure codicil. ante tabulas. & l. ab intestato. Porro
uolentem vtraque scripturam rejicere, cautum esse oportet.
nam licet posterior voluntas ita demum rumpat primam ipso
iure, si fuerit valida & solennis, vt ff. de vulg. & pup. sub. si quis
enim. in fi. in sæpe secunda inualida facit exceptionem obstat
priori, vt C. de test. hac consultißima. s. pen. & C. ad Syl. h. dicitis ff.
de acq. h. l. l. Cladius. ff. de leg. 3. si iure. ff. de adi. leg. ex parte. ff.
de his, quib. vt idig. c. quidam. ff. tab. test. l. 3. si hæres. Põr tñ ex
aduerso replicari trater, non competit tibi exceptio. ff. de test.
milit. l. militis. codicil. ff. de bo. pos. secund. tab. l. penul. s. primo.
36 ¶ Quid si duo testamenta producantur, quæ eodem tempore
& die facta esse uidentur: in vno continetur, quod A. institutus
i est in alio, quod B. de hoc C. de edic. diui Adri. tol. l. edito. Vt
autem caute premissas impugnationes euites, sic formam testamē
tum: & primò breuem formam testamenti ponamus.
k FORMAM. A filius quondam B. per gratiam Iesu Christi sanus
mente, licet languens corpore, suarum rerum & bonorum omnium
dispositionem per præsens nuncupationem testamentum sine
scriptis hoc modo fecit: In primis quidem de bonis suis reliquit
decem B. pro anima sua: de quibus dari uoluit & mandauit
tantum tali ecclesie. Item tali tantum, & c. De residuo uero expedi
di & distribui iussit hoc modo, & c. & alias, prout uilius pro ip
sius anima commissario infra scripto uisum fuerit expedire: quæ
quidem commissarium suum ad prædicta omnia & singula exe
quenda esse uoluit T. Præterea de alijs bonis reliquit iure legati
D. eius nepoti tantum. Insuper C. eius uxori reliquit dotes suas,
quæ fuerunt tantum. Item de bonis suis reliquit eidem tantum
iure legati In omnibus autem alijs bonis suis mobilibus & immo
bilibus, iuribus, & actionibus, tam presentibus, quam futuris, H.
eius filium heredem instituit. Et hæc suam uultimam, & c. vt in se
quenti forma ad fin. vñque uultimam uoluntatis.
Vt autem in his plenius instruaris formam testamenti, conditio
nes & dispositiones varias testatoris continens subijciamus
hoc modo.

¶ FORMAM. P. per gratiam Iesu Christi sanus mēte, licet æger corpore.
Vel sic: Sanus mēte ac corpore, uolēs peregrinari pro suc
cursu terræ sanctæ, mare trāsire desiderās, dū in membris uigor
uiget corporis, & ratio regit mentem, quam siquidem rationem
sæpe

ADDITIONES.

- a Per mediam. ¶ Exemplum, quod sequitur, est de minima. Infr. de ca. di. s. minima.
- b Vult. ¶ Declarando id codicillo, uel literis, dicitur test. si iam allegatus: & gl. ibi tenet, q. illa literæ habere debent quinque ides.
- c L. 2. ¶ Concor. l. qui ex liberis. s. 2. & habetur idem Instit. quib. mod. test. infir. §. alio. & §. seq. Item nescio, quare obscurius loquutus fuerit auctor, q. tex. illius legis, qui hic tacetur oluntas, quæ defecerat, rustico redeunte rediisse intelligitur: & sic etiam possit Azo in Summa de testam. 3. col. uerbi. sic autem.
- d Secundum Vber. ¶ Extra opus in opere enim, de quo in proœmio, hoc non dicitur, hoc dico, quia laboranti, si hoc eius dictum habere potuissim: sci re autem poteris mentem eius dicit per not. C. de inoff. test. omnimodo. in fi. 2. gl. & si eo. ti. si non mortis. in prin. Quædam enim, quæ de iure Digestorum non erant, sed de iure Codicis, quandoque per ultimos Digestorum compositores in illis fuerunt inserta. Vult ergo dicere, quod cum de iure ciuili testamentum tale non ualeret, & ualeret de iure prætorio, illo pondere ratio sibi addiderunt Compilatores, sicut de iure repletionis dicunt glossæ prædictæ: sed multum differunt hi casus, nec inuenit in hoc casu aliquem usum his uerbis, cum de iure prætorio plenus sit liber Digestorum.
- e Panem. ¶ Quam non habemus, sed de illa formata fuit dec. si pater. de testam. lib. 6. ubi de hoc in gl. ergo quia, & uide, quod super ea scripti. & quod scripsit. Iac. de Bel. in auth. de hære. & Fal. s. si uerò ex presim. ADDE ultra easque habentur per Doct. in l. Marcellus. ff. ad Treb. & in d. l. si quis ad declinandam, q. cõis opinio est illa, q. cessat Trebellianica, sicut Falcidia, ut per Bar. consi. 5. & 58. Bal. consi. 6. & 88. 2. lib. & consi. 69. 3. lib. Ang. consi. 41. & consi. 158. Pan. de Cast. consi. 133. & 182. & 225. & 250. & 217. Abb. consi. 31. 2. uol. & 58. 1. uol. Ro. consi. 60. & 276. & 85. & 339. & 206. ubi dicit, q. ubi esset dubium, an per mortem primi commissarij, q. hæreditas esset restitueda pio loco, quod tunc detrahitur Trebellianica: & tamen de relictis ad pias causas possit detrahi Trebellianica, tenet Oldrad. consi. 248. in fi.
- f Et malè. ¶ Ignoro, quis ibi hoc notauerit: tamen si loquebantur de directæ substitutione facta pupillo, uerum dicebant illo moriente intra pubertatem, ut patet in præ. decre. si pater.
- g Nonnulli. ¶ Quam hodie non habemus in 6. & sic nec pro dec. habenda est, ut in eius proœ. in fi.
- h Ceterum. ¶ Reassumit.
- i L. edito. ¶ Vide, quod de hoc scripti de rescrip. cap. duobus. lib. 6. super 1. glos.
- k FORMAM. ¶ Hæc forma & sequens cum primo exordio, fuerunt Roland. parte 2. in prin. quædam tamen addit autor. in fi.

sepe adeo languor obnubilat, vt non solum temporalium reru, verumetiam sui ipsius cogat ipsa languoris vehementia obliuisci conditionis humane inenitabile desiderans debitum, peruenire res, & bona sua, &c. Vel sic.

FORMA. Dum corpus sanitate viget, mens interiori in semet ipsa collecta pleniori vititur ratione, quia non cogitur id cogita re quod dolet. Vnde tunc vltima iudicium voluntatis, in quo tranquilla mentis rationis vsus exigitur, salubrius prouidetur. Quapropter p. corpore sanus, ac mente compos, rerum suarum dispositionem per presens, &c. Vel sic:

FORMA. Suprema iudicia, quibus & animae suffragijs, & temporalis curae patrimonij post vite presens exitum prouidetur, etiam languente corpore, dum tamen in mente possideatur ratio, legitime disponuntur. Hinc est, quia A. licet aeger corpore, mentis tamen suae compos, bonorum tamen suorum dispositionem per presens, &c. Vel sic:

FORMA. Licet incerta mortis hora semper debeat in prudentis animo esse suspecta, corporis tamen imminente languore, ipsius plus naturaliter formidatur euentus: idcirco A. aeger corpus plus naturaliter formidatur euentus: idcirco A. aeger corpus, &c. per presens nuncupatum testamentum sine scriptis dire, &c. ut in hunc modum: In primis quidem disposuit, voluit & mandauit, omnia a se recepta & habita per vltimam prauitatem aut rapinam, aut aliam quamcumque illicitam & indebitam exactionem, seu retentionem, restitui, & solui de bonis suis, vsque ad integram satisfactionem, illis, a quibus cum apparuerit habuisse, pro his soluendis & restituendis omnia bona sua obnoxia & obligata relinquens. Item pro anima sua, & parentum suorum, reliquit de bonis suis centum libras: de quibus dari praecepit ecclesiae parochiali decem libras pro restitutione decimarum, & iurium subtractorum. Item operi talis ecclesiae ciuitatis quinque solidos. Item cuiuslibet hospitali, & cuiuslibet loco religioso ciuitatis quinque solidos. Item pro sepultura tantum, &c. Ad haec omnia & singula exequenda & complenda esse voluit, & disposuit commissarios suos, & huius testamenti executores, T. & M. eius vxoris, & rectorem talis ecclesiae, qui pro tempore fuerit, dans eis, & mandans, & cuiuslibet eorum plenam licentiam & omnimodam ac liberam potestatem, vt sine ulla conditione haereditis eius, aut alterius cuiuscunque personae, possit sua auctoritate, de quibuscumque bonis ipsius testatoris voluerit auctoritate sua, accipere, vendere, tradere, alienare & obligare pro praedictis restitutionibus faciendis, & dictis legatis pro anima soluendis, & pro praedictis omnibus, & singulis exequendis, vt dictum est: & si contingeret aliquem, vel aliquos dictorum commissariorum suorum praemortui eidem testatori, aut mori ante executionem omnium praemissorum, alij, vel alios, nihilominus praedicta omnia & singula exequantur: vel si voluerint alium eligant loco eius. Liceat quoque eis agere, & facere procuratorem & actorem, qui haereditis meos agat, ad omnia, quae dicta sunt, exequenda: & ad poenam testamenti perendam, & damnam, & expensas a meis haereditibus exigendas: & quibuscumque per eos, vel eorum alterum, vt dictum est, fuerit assignatum, & obligatum: ego res meas omnes illis ex nunc obligo iure hypothecae, id est, pignoris, vt eas possint in iudicio petere & habere, ex tunc enim mando, & facio, qd ipsi faciant mandatum: vel dicatur, vt §. prox. ver. notandum quosq; Item de bonis suis reliquit iure legatis, tantum. Item tali m. Item M. vxoris suae reliquit ei de bonis suis xx. lib. iure legatis, & tota mobilia sua, s. lectos, scrinia, & omnes pannos lineos & laneos, quibus vteretur tempore obitus testatoris. Praeterea legauit eidem, voluitq; & disposuit, qd ipsa sit in domo pro hereditate sua domina & usufructuaria, quandiu vixerit, & vidualem & honestam vitam in ipsa domo seruauerit, dotes & legatum in iudicio non petierit, & victum & vestitum habeat honorifice: onera quoque personalia, si eam in firmari contingeret, & etiam patrimonialia, qd contingerent suam dotem pro collationibus, vel aliquibus publicis muneribus, de mea hereditate soluatur. Si autem filij mei se de ipsa non bene portarent, & ipsa veller recedere ab eis, tantum habeat de bonis meis. Si vero aliam vitam elegerit, voluit eam solum habere dotes praedictas & legatum praedictum, scilicet ipsarum xx. librarum, & mobilia s. dicta. Item A. eius filiam sibi haereditatem instituit in centum libras, quas eam habere voluit, cum nupsit, vel religionem intrauerit, & insuper in decem libras: inbens eam, & volens his esse contentam de bonis suis. Item H. filiam suam, vel ea praemortua, liberos eius superfites instituit in eo, quod sibi, vel pro ea dedit nomine doris, qd nupsit. Insuper reliquit eidem nomine benedictionis, vel augmenti decem libras: his volens & iubens eam esse contentam. Vel sic: & iubens eam pro parte & falcidia meorum bonorum esse contentam, arg. C. de inoff. testa. auth. non licet. Item dicunt quidam, non sufficere, si filia instituitur in dote. Vnde dicunt sic esse dicendum: Filiam meam in centum libras, quas habuit in dote, & insuper in centum libris haereditatem instituo: quia ex quo in aliquo etiam vilif

fimo instituitur, computabit dotem in legitima, infra versic. sed super. In omnibus autem alijs bonis suis corporalibus & incorporalibus, mobilibus, immobilibus, iuribus & actionibus, tam presentibus, quam futuris. G. & C. eius filios sibi aequalibus portionibus haereditatem instituit. Quod si contigerit ipsum ex dicta M. aut ex quacunque alia legitima eius vxore, ex tunc filios habere puenientes in lucem, posthumos, aut medio tpe natos, si masculus vel masculi fuerint, ipsum, vel ipsos cum praedictis G. & C. vel alitero, qui superuixerit, aequalibus portionibus haereditatem instituit: si autem femina vna, vel plures, ipsam, vel quamlibet earum sibi in centum libras Turonenses haereditatem instituit. Vel sic: Et si dicta M. eius uxor, praegnans esset, & pareret filium unum, vel plures posthumos aut medio tempore natos ad lucem puenientes, si masculus, vel masculi fuerint, & cut iam dixi. Et hoc vltimum ueloch habere specialiter, qd proximus suspicatur obitus testatoris. Si uero aliqua dictarum filiarum, uel etiam posthumorum aliquam, quam etiam posthumarum aliquam uel intra ta le tempus decesserint sine filijs substituit ei pupillariter & uulgariter, & p fideicommissum superfites filios masculos, uel eorum filios in stirpes, & non in capita. Et si aliquis filiorum suorum masculorum, ta natorum, quam nasciturorum, uel etiam posthumorum aliquam, uel intra 25. annum suae aetatis decederet sine liberis, uel intra pu pillarem aetatem, substituit ei pupillariter & uulgariter, & p fideicommissum superfites filios masculos, uel eorum filios in stirpes, & non in capita: qd si masculi, uel eorum filij non fuerint, alias feminas, uel eorum filios in stirpes, & non in capita. Item si omnes, tam masculi, quam feminae, non extantibus, uel remanentibus aliquibus ex eis filijs, decesserint, eo casu iussit, & uoluit de bonis suis fieri hoc & hoc. Praeterea uoluit & disposuit, qd non obstantibus omnibus praemissis substitutionibus, possit quilibet filiorum suorum, aut filiarum suarum testari, ac disponere de eo, quod sibi relictum est, aut de eo, quod ad ipsum spectabit ex hereditate praedicta, usque in quantitate quinquaginta librarum in facienda sibi debita computandam. Itē uoluit, disposuit & mandauit, qd praedicti filij sui masculi simul & cōiter habitent, & ad diuisionem non pertineant, usque quo omnes compleuerint. 25. annum suae aetatis: quod si non fecerint, aut si quis eorum alios ad diuisionem prouocauerit, uel requisierit, priuatur: & cum ipse testator priuauit quarta, uel dimidia, uel tanta quantitate ex sua parte dictae hereditatis: quam dimidiam, uel quāritatem de uoluit & peruenire uoluit ad ceteros, uel ad talem ecclesiam. Itē praecepit, quod turris, uel domus talis a nullo liberorum suorum possit extra familiam alienari eorundem: alioquin seruantes uoluntatem eius in suis partibus partem alienatam uendicent a quolibet possessore. Item uoluit & disposuit, qd dicti eius filij uendere non possint de bonis immobilibus huius hereditatis, quousq; exegerint 20. annum, uel tale tempus aetatis suae: qd si fecerint, uoluit, qd fiat hoc & hoc. Tutores autem filiorum suorum, tam natorum, quam nasciturorum pupillorum, esse uoluit talem & talem. Quod si euidens necessitas, uel utilitas fuerit, cum talium consilio propinquorum possint de bonis uendere & permutare sine decreto, absoluens eos, & liberans a ratione administrationis reddenda, & ipsam eis remittens. In fine autem sic dices. Et hanc suam ultimam uoluntatem esse uoluit, quam ualere uoluit iure testamenti: qd si iure testamenti non ualebit, ualeat saltem iure codicillorum, uel cuiuslibet alterius ultimae uoluntatis. Vel dic, ut §. prox. uer. item & uide, & seq. Et uoluit hoc testamentum nuncupatum, seu hanc ultimam uoluntatem, omnibus alijs eius testamentis, uel ultimis uoluntatibus hinc retrō factis p ualere: uel tam factis, quam faciendis de cetero proualere, & c. Et cundum quod in his uerbis disponit testator. Et quicumq; suorum haereditum, uel legatariorum & fideicommissariorum contra hanc suam uoluntatem fecerit, uel eam non obserauerit, uel extra iudicium uolenter, uel in iudicio cōtentiosē insititit, uoluit, qd sit bonorum suorum expers: & quicquid illi reliquerit re neatur per fideicommissum restituere illi, quem sua uolentia, uel contentiosē iudicialiter fatigauerit, siue fuerint pauperes, siue alij fatigati: & quilibet legatarius, uel fideicommissarius pro pauperibus habeat actionem, si fuerint fatigati. Et sic patet, qd testator pōt grauari h. des in eo, qd uult, nisi solum in debito bono: si subsidio, & pena adiecerit, ut ex de testa. Raynaldus. prope fin. & 37 c. Raynaldus. prope fin. §. Si autem is, qui aliquem tenetur restituere, ex causa ingratitudinis illum exhaereditare uelit, ita dicit: FORMA.

ADDITIONES.

- a Exequantur. Quod sequitur usque ibi, item de bonis. addidit autor. & principium non uidetur procedere per ea, quae scripti de procura. c. 1. §. 1. super ult. glo. eius. lib. 6. Et hic adde, quod habes in forma, quae est §. 9. pxi. uer. notandum, & uide, quod ibi dixi super princ. & in fine ipsius formae, & super duobus uer. seq.
b Vltimaria. De his uerbis uide, quod no. §. qui fil. sint leg. §. 1. uer. quid si quis ita dixerit. & ibi dicam, quid si legat lectum sulctum.

prus, vt
traque po
inf. de co
o. Porro
oportet.
nam ipso
ost. si quis
n obflare
ditatis ff.
part. ff.
Pōt tū ex
ff. de test.
§. primo.
tempore
institutus
to. Vt
testamē
isti sanus
rum omni
entum si
suis reli
mandatur
ero expē
s pro ip
dresquē
gula exe
legati
otes suas,
tantum
& immo
iturus, H.
vt in fe
conditio
ijciamus
eger cor
pro suc
ris vigor
ationem
ape
ca. di. §.
arus: & gl.
mod. test.
auctor, §.
ante redi
col. uer. ff.
emo, hoc
uiffem: sci
nimo. in
re Digesto
gefforum
m de iure
illo pondē
dicunt glo.
aliquem u
n.
ater. de te
ff. & quod
Treb. & in
llianica, fi
conf. 69. §.
25. & 250.
§. 5. & 239. &
ff. §. 9. h.
anica: & ra
er Oldrad.

ur de dire
tra puber
c. habenda
br. 6. super
nt Roland.

FORMA. Insuper H. eius filium, quia manus atroces impiè, iniecit in eum, vel in mortem sibi per poculum veneni paravit, omnino exheredavit, & ab omni substantia & hereditate sua constituit alienum: B. verò sibi heredem instituit. Si autem noluit eum exheredare, nec instituire, sed praterire, cautam tamen institrendo sic dicit: Praterea H. filiam suam, vel neprem, neque instituit, neque exheredavit: quia cum eam honestè maritare voluisset, ipsa luxuriari prælegit: B. verò heredem instituit. Et talis præteritio à patre, vel à matre, vel ab aliquo ascendendum, siue ex parte patris, siue ex parte matris, cum causa facta, pro exheredatione habetur. Hoc tñ nota, qd simuliter pupillarem facit substitutionem, vel etiam masculus, qui non habet liberos in potestate, non valet, ff. de vulga. & pupilla. sub. l. 2. ff. de alim. & cib. lega. l. alimenta. ¶ Sed si per forma præcedenti queritur, an pater possit filiam in dote heredem instituire? Et vñ qd non: quia dos est proprium patrimonium mulieris, vt. ff. de mino. demque. §. sed vtrum. in fi. & i suo patrimonio nemo potest institui, Institui. de legat. §. sed scire. Item dos non est, nec inuenit i bonis patris ff. de collat. bonorum, si filii, & ff. ad legem Falcid. pater filiam, & abscellit à bonis patris, ff. de collat. bon. l. si. Resp. dic. 3. & sic de generali cōsuetudine seruatur, arg. C. de rei vxor. actio. l. vnica. §. cautione. ver. si. quo à nobis. vbi dicitur, qd dos potest in legitimam imputari, & C. de inof. testam. quoniam non ulla: & hoc olim, & etiam hodie nam quæcunque olim computabantur, dum tamen aliquid, etiam modicum, relinquatur iure institutionis, vt in auth. Col. 8. vt cum de appe. cognosc. §. ceteri & in nouella, in tit. quæ sunt iustæ causæ exheredationis, §. n. C. de inof. testa. quoniam. Et quod dñ. qd est proprium, intellige sci licet & quasi, vt in præd. l. de rei vxor. actio. §. & hic ex rei. vbi dicit, quasi proprium. Nam si prius pater obierit, reuertetur dos ad filiam: qd si merum patrimonium esset, nõ reuertetur de bonis patris ad eam, & sic intelligitur in ea. l. §. ad hoc. Item dicitur quasi proprium patrimonium, propter id, quod habes eodem tit. aut. ven. sed quamuis. & ad hoc facit ff. de solu. qui hominem. §. & si gener. Pater ergo dum viuunt, habet dominium dotis: & rectè in ea filiam instituit: si in ea sit minus legitima, fiet suppletio, vt in præd. auth. sed quamuis. ¶ Veruntamen præmissis ordo non vbiq; seruatur in testamentis, alicubi nanque statim post proemium scribitur heredis institutio: eo quod ipsa dicitur caput & initium testamenti: deinde ad legata, & similia proceditur. Sed primus modus Bononiæ seruatur, & bene arg. C. de test. ambiguitates. Veruntamen non refert, vtrum primò legat, & postea hæres instituat, vt Instit. de legat. §. ante. ¶ Ad huius autem materiae clariorem doctrinam scire debes, qd testamētum, aliud priuatum, aliud solenne, scilicet in scriptis: item priuatum aliud sit sine scriptis, aliud sine aliqua scriptura sub testium presentia. Testamentum priuatum sine scriptis, dñ. illud, quod fit sine solennitate à iure inuenta, vt patet in præmissis formis: & tale dñ. nuncupatiuum, qñ videlicet coram septem testibus & tabellione testator suam voluntatem, & heredis institutionem, & alia que in testamento ordinantur, nuncupat, siue declarat & exprimit. sic ponitur de consec. distin. 4. prope fin. nec alia solennitas adhibetur, quamuis illa per tabellionem redigantur in scriptis. Dicitur ergo sine scriptis, id est, sine solennitate: Institui. de testa. §. si. C. eo hac consultiissima. §. per nuncupationem. Sine scriptura autem sic fit testamentum nuncupatiuum, nam si tabellio haberi non potest, testator vocet testes septem in ciuitate: in villa verò quinque, si plures nequit habere: & coram eis disponat suam voluntatem & ordinationem: heredem nominet & instituat, legata exprimat, & illos testes roget. hæc probantur C. de testa. l. si. & l. hac consultiissima. & l. publicati. Mortuo itaque testatore is, qui ex testamento ius habet, volens huiusmodi testamentum probare, adibit iudicem, & hoc coram eo proponet: ipse verò vocatis heredibus, legatarijs & fideicommissarijs, vel propinquis, qui habent ab intestato succedere, siue venerint, siue non, recipiet testes ad notitiam testamenti, & ad perpetuam memoriam: vt extra de testibus. c. significauit. & c. Albericus. & quilibet testis iuratus sigillatim interrogabitur de nomine, prænomine, etate, conditione, & mentis sobrietate testatoris: de verbis, quibus vñus est in testando: de heredis institutione, & de anno, die & loco, & de presentibus, & de alijs. Quo factò dicta eorum coram iudice, & alijs septem testibus prædictis ad hoc vocatis, qui ius habebunt, recitabuntur, & sententia liter pronunciatibitur: eaque extunc pro plena ipsius testamenti probatione haberi: notarius aut in mēbrana, appositis annis Dñi, & cæteris publicationibus, attestationes ipsas, item iudicis pronunciatione, & presentia vel citatione prædictorum ordinatè scribes: & demum supponet illorū septē testium nomina recitationi & pronunciationi iudicis adhibitorum, & hæc omnia in publicam & authenticam rediget formam. Veruntamen, secundum M. de Fa. vocatis præmissis, & etiā eis, qui fortè in alio testamento instituti dñr, ante hmōi pronunciationē iudex faciet testes receptos

publicari hoc modo: Dicit. n. notarius: Anno, mēse, die talibus, tales coram tali iudice proposuerūt, se velle probare per testes ad æternam

ADDITIONES.

- a Habetur. ¶ Secus, si simplici præteritione. disputauit Dyn. quæstione, q incipit. pater fecit testamentum. quærens, si pater extraneum testamento heredem instituit, & filium exheredavit, expressa legitima causa: secundò fecit aliud testamentum, in quo alium heredem instituit, & filium præterit, & testamentum primum confirmauit: an exheredatio habeat effectum. Pro solutione duo præmittit. Primum, quòd ad hoc, vt secundum testamentum tollat primum, oportet sic valere, quòd ex eo de iure ciuili hereditas possit adiri: nec sufficit, quòd ex eo peti possit secundum tabulas, & non adiri. De ciuili remittit ad notata. ff. de inuist. rup. & irrit. testam. to. l. cum in secundo. & de vulga. & pup. substit. si quis eum. §. si. declarat. qd, vt secundum rum pat primum, oportet quòd ex secundo quis possit esse hæres aliquo casu, ff. de inuist. rup. l. 1. Init. quib. mod. testa. in fi. §. potiore. Sed succedens iure pratorio, non est hæres, licet sit loco hæres, Institui. de bo. poss. §. quos autem, ergo sequitur, qd prædixi. Secundum euidenciale est, qd testamentum, in quo præteritur filius existens in potestate, ipso iure est nullum, ff. de inuist. rup. l. 1. licet si desit petere declarari illud nullum, cōfirmat de aqutate pratoria, eod. tit. l. filio præterito. Emancipatus autem non potest dicere illud nullum iure veteri, vel nouo, ff. de liber. & posthu. l. Gallus, §. in omnibus. & not. C. vnde legi. l. in. in mag. gl. & de liber. præter. l. si. Licet enim per auth. de hæred. ab intestato. §. nulla verò, sit subacta differentia emancipationis & patriæ potestatis in successione ab intestato, tamen in iure expugnandi testamentum adhuc hodie remanet: quia suus dicit nullum, emancipatus verò rumpit per Contra tabulas, vt not. C. de colla. si emancipati, & de liber. præter. authentic. ex causa. & in l. Gallus. §. & quid si. Per hoc soluit, quòd exheredatio habet effectum, si pater erat miles, qui condidit testamentum, cum tñc vtrique testamentum valeat iure directo. ff. de testam. milit. l. quæ rebus, si non erat miles, secundum testamentum ipso iure non valet de iure ciuili, si filius erat in potestate. & sic exheredatio habet effectum, ff. de libe. & posthu. l. si filius. & præ. l. si eum. §. vlt. ff. de vulg. & pup. Si verò erat emancipatus, secundum testamentum tenet de iure ciuili, & potest ex eo hereditas adiri, de bono. posses. contra tabul. l. illud. in princip. & sic tollitur primum per secundum, & secundum poterit tolli per Contra tabulas, & consequenter exheredatio carebit effectu. habetur simile ff. de inuist. rup. l. 3. §. sed & si ante.
- b L. 3. ¶ Vbi not. & alia quattuor, quæ requiruntur in illa, quæ etiam scripti in decre. Ray super 3. gl.
- c Instituire. ¶ Scire debes, quòd eadem ratio formatur de emancipato, quem pater instituit in parte, quam sibi dederat tempore emancipationis alio fratre vnuerfaliter instituto: an scilicet le possit dicere præteritum? Inducuntur prò, quæ statim allegantur. nam illa tunc data, statim fuerunt filij, C. de bonis, quæ lib. l. si. §. cum autem. & de dona. l. siue emancipatus. & in eo, quod erat proprium, institui non potuit, nec etiam illud legari. C. de legat. l. proprias. Item certum, quòd institutus in certis rebus alio vnuerfaliter instituto, habetur loco legatarij, C. de hered. instituen. l. quoties etiam si sit filius: licet in ipso tantum valeat verbum Lego, quantum Institui, in auth. vt cum de appe. cognosc. §. ceterum si qui. Sed in effectu legatarij est in his contingit, quòd institutus in proprijs, & quòd habeatur loco legatarij, & quòd proprium legari nõ potuit, & legatum valet. Non ergo sibi, vt præterito competet Contra tabulas. C. de inoff. testam. quoniam nuper. quia non refert, quid non factum, vel minus legitime factum, vel minus legitime factum, ff. qui facti da. cogan. l. quoties, & facit prima opinio hic de dote. Richar. Malum. in q. quidam habens duos, placet contra rium sub dubio fortè: vt sic nec possit dicere testamentum nullum, & hoc est certum: nec rumpere per Contra tabulas: sed si habet suam legitimam, sit illa contentus: alia agat ad supplementum: & prout infra. de dote dicitur, sic dico de facto seruari in isto etiam casu datur autem in vtroque con filium, quòd etiam de facto seruatur, quòd instituit etiam in aliquo modico ultra illa: & si statuta ciuitatum non impedirent, sic ageret filia dotata ad supplementum, sicut emancipatus.
- d Quod non. ¶ Hoc placuit Azon. in Summa de libe. præter. §. item debet fieri. Et hæc sequebatur dominus meus in quæstione, de qua submittam.
- e In fi. ¶ Vbi hæc materia.
- f Contra. ¶ Hæc fuit opti. Ioan. & placet Accur. vbi 3.
- g Quamuis. ¶ Sed incidit alia quæstio, quam disputauit dominus meus in legibus: an pater, qui simpliciter dedit dote pro filia, simpliciter, id est, non stipulatus illam reddi: sibi instituat illam in dote, & rebus alijs, possit illi substituere in dote: & tenuit, qd in dote per fideicommissum substituere non possit post tempora pubertatis: nec sequitur, si potest institui, ergo & si bi substitui. Hoc patet in debito iure naturæ, C. de inoff. testa. quoniam. 1. Dyn. in l. à filia petijt. ff. ad Treb. tenet. qd si pater substituit vulgariter, tenet substitutio, cum in potestate sit filia adire, vel non adire, ff. de her. insti. l. iam dubitari. si substitui per fideicommissum, & filia habet ultra debitum bonorum subsidium, tenet in eo, quòd plus est, ff. de leg. 2. l. si. filia. si non habet ultra, non tenet, per pred. l. quoniam. hoc dicitur Dy. posuit Cy. C. de rei vxor. actio. l. vna. §. videamus. Per hæc verba non soluitur quæstio, quando dos excederet legitimam, cum quæstio formetur de instantia in dote, & rebus alijs: nisi intelligerent etiam in illo excessu substitutionem tenere: quòd non placet, saltem in patre, non stipulato. Adde per Bal. cons. 64. 3. li. & ibi, quid si ex forma statuti dos ferret lucro mariti, an in eo, quòd excedit legitimam, defalcabitur fideicommissum vigore statuti.
- h Et bene. ¶ Secundum Roland. cuius fuit iste versic.
- i Scire debes. ¶ Secundum Roland. vbi supra: auctor autem addit iura.
- k Formam. ¶ Secundum Roland. qui hoc continuat versiculo. infra tit. timo.

ad aeternam rei memoriam testamentum talis. Qui index vocatis talibus, vel faciens publice preconizari: si quis contradicere velle: tandem quia non apparuit, vel quia nihil rationabile oppositum fuit, interlocutus est testes debere admitti. & mihi notario iniunxit, ut eorum dicta redigerem in scriptis. Talis ergo testis iuratus sic dixit: & talis sic: in fine vero dicit, Lecti & publicati sunt testes isti ad aeternam rei memoriam, auctoritate & mandato talis iudicis, in tali curia, presentibus talibus proditoribus, & talibus eorum aduersariis, & in presentia talium testium, sub anno Domini, & c. Ego talis scripsi & publicavi: & vide de supra §. ostenso. uerfi. qualiter. ¶ Testamentum vero solenne, scilicet in scriptis, licet in continentia, & tenore & ceteris omnibus, quae in dispositione proprietaria, siue de iuris iolenitate, siue de testatoris voluntate necessaria sunt, parificetur, & si mile sit nuncupatio testimonio, tamen in solennitate, & in forma magna est differentia inter ea, ex quibus substantiam & efficaciam sumit testamentum in scriptis: de quibus, & de eius forma dicamus.

¶ FORMA. Volens igitur ordinationem suam forte fore secretam, & tutam, si literatus est, ipsemet scribat testamentum, vel etiam per alium scribi faciat in membrans bona & solida, in cuius parte superiore relinquatur spatium uacuum trium, uel quatuor digitorum, in dextro uero latere & sinistro tantum spatium, in parte autem inferiori supersit spatium uacuum tantum, quantum palmus siue palma digitis extensis protenditur, uel circa, in medio autem horum spatiorum scribetur tenor & series testamenti: quo facto plicabitur charta ipsa, ita quod spatium superius coniungatur cum inferiori parte, & figantur ibi tres chordulae: in plicatura uero dextris spatii due: & sinistri aliae due: sic ut quaelibet chordula duo habeat foramina interiora litem non laedentia, uel attingentia: quibus chordulis singula spatia, & singula coniuncta ligentur, ita quod interiora litem uideri, uel legi non possit. Porro de illo magno spatio inferiori uacuo tantum debet discooperum relinquere, quod ibi possint patenter & aperte scribi subscriptiones testatoris & testium: quibus, uel eodem die, uel uno, uel pluribus diebus ante se scriptis, uel factis, uel ordinatis, & postea, quando placuerit testatori, uocabit se preter testes iuratos utique literatos & scribere scientes, & nullum iuris impedimentum habentes, & coram eis testator ipsam scripturam clausam & inuolutam, id est dictis chordulis ligatam ut dictum est, in manibus tenens offerre debet, dicens illud suum esse testamentum, sua, uel talis alterius manu scriptum, & eos rogare in testes, & rogando mandare, quod ipsum testamentum subscribant & signent: ipse uero etiam se debet sua manu subscribere, prout inferius exprimitur. Igitur ibidem, & in presenti, uno contextu, antequam ipse testator, uel aliquis ex testibus inde discedant, debet uniuersisque ipsorum testium anulum uel sigillum characteratum ad unam ex chordulis appendere, siue, siue siue alterius testis, si proprium non habet. Post hic continuo in spatio inferiori discooperato subscriptiones fient. Primo autem testator, si propria manu scripsit testamentum, se hoc modo subscribet.

¶ FORMA. Ego A. praesentem paginam clausam, & ligatam in manibus tenens, infra scriptis testibus, omnibus simul praesentibus, pure ad hoc adhibitis & rogatis, obtuli ab eis secundum iuris ordinem signanda & subscribenda: asserens, quod in ea scriptum est, meum fore testamentum, & illud totum, & haereditas institutione, & omnia & singula, quae in eo continentur, a me scripta esse, nec non coram eis ibidem praesentem subscriptionem propria manu subscribens. Si uero de mandato testatoris alius testamentum scripsit, ille taliter se subscribet:

¶ FORMA. Ego R. mandato A. literati ignari, uel subscribere propter corporalem aegritudinem impediti, hoc eius testamentum, tam haereditas institutionem, quam caetera in eo contenta, suo mandato mea propria manu scripsi: & eo postea presente paginam clausam & ligatam, infra scriptis testibus ab eo uocatis, & rogatis omnibus simul praesentibus, offerente, & asserente id, quod in ea continetur, suum esse testamentum, & a me scriptum, praesentem subscriptionem meam vice & nomine suo, & eius mandato appositam, & in testimonium me subscripsi. Caeterum ibidem & in praesenti quilibet ex testibus taliter se subscribet:

¶ FORMA. Ego C. rogatus & praesens, una cum omnibus infra scriptis, siue supra scriptis testibus, ad omnia & singula in hoc praesentis paginae inferiori spatio facta, contenta & scripta, simul praesentibus & rogatis in ipsa pagina eius utique A. testimonio suo mandato manu mea in testimonium me subscripsi, & eam sigillo proprio, (si proprium habet) uel sigillo infra scripti D. signaui, habente in circulo formam aquile, uel leonis: quod ad unam ex chordulis supra dictis ceras impressi. Sic igitur septem sigillis appensis, & factis octo subscriptionibus ante dictis, & caeteris rite peractis, testator testamentum secretae studeat custodire. Ex his ergo solennitatibus substantiam, capit, & uitam, & nomen

testamenti in scriptis: nec aliter factum ualeat, nisi inter filios testatoris, ut C. qui testament. facere possunt, hac consultissima. §. ex imperfecto. & in authent. hoc inter liberos. Premissa probantur in praedict. l. hac consultissima. & eodem tituli. cum antiq. uitas. §. fin. & l. iubemus. & authent. hoc non obseruato. Instit. eod. tituli. §. postea uero. uique ad §. testes. ff. eod. haereditas in fin. & l. ad testium. §. signa autem. & l. penult. & supra §. pro. uerfi. iii. & seq. Consequenter autem is, cuius interest, postulat illud aperiri & publicari: super quo dicit, ut supra §. ostenso. uerfi. 42 quoniam. & sequent. ¶ Illud autem non est ignorandum, quod caecus testari non potest sine solennitate quadam. debet enim uocare septem testes, & notarium, & coram eis exprimere, se uelle sine scriptis testari. Debet etiam exprimere nomina, & indicia, & dignitates heredum, quos instituit, & legata & fideicommissa designare, quae omnia scribenda sunt a notario coram testibus. Vel, si iam scripta erant, debent coram eis recitari, & caecus debet profiteri illud suum testamentum, & illud dispositum fore ex sui animi sententia. In fine uero in inferiori charta spatium debent tam quilibet testis, quam notarius se subscribere, & testium & notarii sigilla apponi debent in octo chordulis apposis. Quod si notarius haberi non potest, debet octauus testis adhiberi: ut per eum capiat effectum, quod per notarium fieri debet, ut iam dictum est, C. de testa. hac consultissima. quae omnia sunt in hunc modum:

¶ FORMA. licet oculorum carens uisione, tamen corpore & mente sanus, uel mente tantum sanus, sed corpore languens, uocatis me notario & testibus infra scriptis, protestatus est, se per nuncupationem, & sine scriptis uelle testari: declarans & exprimens infra scripta legata, haereditum nomina, & dignitates, & iudicia, & caeteras infra scriptas dispositiones dilucide ore proprio. Coram nobis itaque bona sua testando, disposuit in hunc modum: Primo namque pro anima sua, & c. Scripta ergo clausula finali ipsius testamenti, postmodum sic in fine dicitur: Igitur praedictis omnibus coram dictis testibus aperte recitatis & lectis, dictus A. protestatus est hoc suum esse testamentum ex sui animi sententia dispositum, rogans infra scriptos ad testimonium adhibitos, testes esse: ut subscriptiones suas, & sigilla secundum iuris ordinem subiciant, & apponant: & statim quilibet testis subscribat hoc modo:

¶ FORMA. Ego P. simul cum infra scriptis aliis testibus, siue cum supra & infra scriptis aliis testibus, a dicto testatore adhibitis & rogatis huic testamento, & recitationi, & omnibus & singulis supra scriptis praesens interfui: & ab eodem testatore rogatus in testimonium me subscripsi: sigillum meum proprium, uel si non habet proprium, dicat, sigillum infra scripti N. habens intra circulum formam agni, uel columbae, in una ex chordulis cerae imprimens & apponens: & eodem modo caeteri testes similiter. In fine autem tabellio se subscribat hoc modo:

¶ FORMA. Ego L. notarius ab ipso A. testatore uocatus, praedicta omnia & singula suo mandato scripsi, & scripta coram dictis testibus recitavi & legi, & in publicam formam redegi, ab eo rogatus in testimonium me subscribens, & sigillum proprium, uel alterius talis habens talem formam, pendens, ad unam ex chordulis subiciens & apponens. ¶ Et nota, quod hoc testamentum dicitur nuncupatum, licet multam habeat similitudinem cum testamento in scriptis: quia si caecus codicillari uoluerit eadem sunt in codicillo seruanda. Haec omnia probantur in praedict. l. hac consultissima. & Instit. quibus non

44 est permiss. fac. testa §. penultim. ¶ Et in summa nota, quod partes testamenti sunt sex. ¶ Primo ponitur prooemium, ff. de regul. iur. l. i. ¶ Secundo, legata: licet quidam ponant haereditas institutionem, ut supra uerficul. ueruntamen. ¶ Tertio, haereditas institutio. ¶ Quarto, substitutio. ¶ Quinto, prouida dispositiones testatoris. ¶ Sexto, illa clausula generalis, ut hanc suam ultimam, & c. Ponuntur etiam & alia, puta exhaereditatio: quae, & etiam substitutio, & institutio, non nisi in testamento fieri potest, ut C. de testa. non codicillum. Item ponitur fideicommissum. Item tutorum datio. Item poenae adiectio, ut extra de testa. Raynaldus. ¶ In prooemio debet nomen testatoris exprimi, siue certa determinatione monstrari, argum. ff. de codici. quida. ¶ Itre debet dici, an in scriptis, uel sine, uel testari. ¶ Tertio debet dici status metris & corporis eius, C. de trasact. sanu mere licet egru corpore. C. q. testam. fac. pos. senis. licet presumat propositio metris, ex quo testat, C. de codicil. l. nec codicillos. ¶ Circa

ADDITIO.

2 Dicamus. ¶ Rolan. parte 8. v. col. non carauit de hoc prosequi, dicens, quod nostro tempore non seruabatur, & uerum est communiter: sed adhuc aliqui seruant.

43 ¶ Circa legata uero scias, quod eorum triplex est species. ¶ Prima, illicitorum restitutio. xliij. quæ. vj. si res. extra de usuris, cum nulla enim legata debentur, nisi ære alieno deducto, C. de iure delib. sancimus. S. si vero creditores, j. quæst. j. non est putanda. ff. de fur. si pignore. S. j. ¶ Secunda, impense funeris, & legata ad pias causas: & post has eligitur persona commissarii ad ea soluenda. xix. q. vii. c. perlatum. S. contra. non enim expedit hoc committi fidei heredis, de poen. dist. vj. nullus. versi. quem enim morbus. ¶ Tertia, legata uxoris & propinquorum, lxxxvj. dist. non satis. xii. quæst. j. expedit. ¶ Primo igitur prima, secundo & tertia, tertio tertia species seriatim ponentur. ¶ Tertio dicendum restat de heredis institutione: super quo simpliciter, tu Canonista, nota, quod directa heredis institutio fieri nequit, nisi in testamento, & non in codicillo, vel alia ultima voluntate. Est autem directa, si quis instituat heres directo iure, ad quem testator uult peruenire suam hereditatem, in qua eum instituit. C. de codicil. hereditas. In situ. eod. tit. §. penult. Obliqua uero, seu fideicommissaria hereditas relinqui potest, & in testamento, & in codicillo; ut si heres instituitur in testamento, vel heres ab intestato ueniens, rogetur in codicillo, ut hereditatem alteri restituat. ut in §. uiso. Is enim, cui hereditas restituetur, heres erit per fideicommissum, & quodam modo per obliquum hereditatem capiet altero mediante, ut in §. de fideicommiss. hered. S. præterea. & §. in primis. extra de testam. Raynuitius. & capit. Raynaldus. Fit autem heredis institutio uerbis directis sic: Titius heres mihi esto: uel hereditas mea dominus esto. ¶ Item etiam uerbis indirectis, sic: Titium heredem facio, uel instituo: uel ei iure institutionis relinquo, C. de testa. quoniam. ff. de hered. instit. his uerbis. Indirecta enim dicuntur nomina in omnibus casibus suis, præterquam in nominatiuis: idemque est si dicit, Tibi relinquo hereditatem, uel alia bona mea, ut C. de secun. nupt. hac ed. itali. respon. j. & Institut. de testam. mili. Per hæc enim uerba uidetur eum instituisse, ut ibi probatur: quod uerum est, nisi alium instituerit. tunc enim loco legati habetur, ut C. de hered. instit. quoties. de hoc in authen. Colla. j. de hered. & Falcid. §. si uero nulla. Tunc potest fieri institutio pure: ut illum heredem instituo. ff. de hered. instit. hereditas. ¶ Item sub conditione, ut T. heredem instituo si cum filia matrimonium contraxerit. Ex cert. o autem tempore, aut ad certum tempus, non potest fieri institutio. Institut. de hered. instit. §. heres. ¶ Item potest fieri in uniuerso: ut in omnibus meis bonis T. instituo. ¶ Item in certa parte. ¶ Item in re, uel quantitate certa, C. eod. quoties. ¶ Item possunt plures simpliciter partibus non expressis, institui. eod. §. si plures. ¶ Item sic potest, partim in capita, & partim in stirpem fieri: ut A. & B. filios meos, f. quemlibet eorum pro tertia, & C. & D. & E. nepotes meos, filios quondam H. filii mei pro alia tertia mihi heredes instituo. nam & sic ab intestato uocantur, Institut. de hered. que ab intest. def. §. quia placuit De substitutione uero nil dicimus, quia satis de illa in Doctoribus.

47 ¶ Sequitur uidere de prouidis testatorum dispositionibus, que quidem plures sunt, nam quandoque prohibet heredem detrahere Falcidiam de legatis, in authen. de hered. & Falcid. §. si igitur a nobis, & §. si uero expressim. Institut. de lege Falcid. §. ex diuerso. quandoque prohibet rei alicuius alienationem, Institut. de legat. §. fin. C. de his que poen. no. l. j. quandoque prouidet pupillo de tutore, ut supra de tut. quandoque relinquit aliquid filia ultra dotem, extra de testam. c. Raynuitius. quandoque etiam poenam adicit, C. de his que poen. no. l. j. Institut. de lega. §. poenæ quoque. & §. fin. extra de testam. Raynaldus. & similia, ut patet supra in forma testamenti posita in uersu. numerum. De ultima clausula dixi supra §. prox. uersu.

48 ¶ Et breuiter nota, quod per testamentum, integrum & authenticum dari potest cuilibet heredum, & substitutori, & fideicommissariorum, & legatariorum certa pars testamenti: puta illa, in qua fit mentio de eo, quod sibi legatum, uel relictum est: hoc modo.

¶ FORM A. P. sanus mente & sensu per gratia Dei, licet languens corpore, suarum rerum & bonorum omnium dispositionem præsens nuncupatum testamentum sine scriptis in hunc modum facere procurauit. In primis quidem in reliquit de bonis suis pro anima sua centum libras, &c. & in fine ante alia, que in eodem testamento disposuit, tale fecit legatum his uerbis expressum. Præterea de aliis bonis reliquit iure legati B. nepoti suo quinque libras Turonens. In fine autem ipse testamenti sic continetur: In omnibus autem aliis bonis suis mobilibus & immobilibus & actionibus, tam presentibus, quam futuris, D. eius filium heredem instituit: & hanc suam ultimam uoluntatem asseruit esse uelle, quam ualere uoluit iure testamenti: quod si iure testamenti non ualeat, ualeat saltem iure codicillorum, uel cuiuscumque alterius ultime uoluntatis. Et sic uidet, quod quando pars sumitur, debet poni principium atque finis: quia per extrema colligitur medium, ut 28. dist. ga sunt culpa. & specialiter heredis institutio: & in me-

dio poni debet illud legatum, cuius occasione sumitur pars, secundum predictam formam.

ADDITIO.

1 Restitutio. ¶ De male ablatis incertis an fideicommissarii restituant, ut desquod scripsi de testa. c. ii. lib. vj. super uer. libere.

De ultimatum uoluntatum executoribus.

S Y M M A R I U M.

- 1 Executores ultime uoluntatis qui dicantur, & quot sine.
- 2 Executores ultime uoluntatis datui, qui dicantur.
- 3 Executores testamentarij, legitimi, & datui, dicuntur à iure canonico simpliciter executores.
- 4 Executor, distributor, aut minister, nullus efficitur testamentorum: nisi ei specialiter sit commissum.
- 5 Testator si dicat facio talem gardiatorem meum, ut eius consilio legata soluantur, & distribuatur, an talis si executor, uel distributor.
- 6 Heredis distributio, si sit idonea, ualeat: alias non.
- 7 Testator dicens se uelle ad arbitrium sui gardiatoris fieri distributionem an ille erit executor.
- 8 Heredis gardiator, seu executor ante quam arbitretur moriente, qui in eius locum succedere debeat.
- 9 Distributor testamentarius an possit dici executor. & num. seq.
- 10 Distributor est inter plures diuidere.
- 11 Testamentum continens talem executorem ad complendum omnia, an talem reddat ministrum morum.
- 12 Pluribus executoribus testamenti existentibus, si vnus decedat, an inter eos erit ius accrescendi, uel inter superstites.
- 13 Sacerdos non potest esse aut dici, hominis seruus publicus, sed solus Dei: nec per eum potest acquiri alteri actio per auditam confessionem.
- 14 Præceptum feneratoris tutori filiorum suorum factum, ut iuris restituat an ualeat.
- 15 Executores testamentariorum nomen & vim habent heredum.
- 16 Legat cum quis alicui, ut legatum inter aliquos distribuatur, multipliciter consideratur.
- 17 Legatum testamento relictum quo iure petatur.
- 18 Fides tutoris testamentarij à testatore dicitur approbata.
- 19 Tutor testamentarius an debeat ante bonorum distributionem prestare iuramentum.
- 20 Executor testamentarius, si iam habuit legatum, & dicit cum iuramento se illud expendisse in pias causas, an sit ei credendum.
- 21 Executores testamentarij quando possunt ab herede legata recipere.
- 22 Herede dicente se uelle interesse dispositioni bonorum testamentariorum an executor contradicere possit.
- 23 Executor testamentarius an possit ante litem contestationem petere procuratorem ad petendum bona distribui.
- 24 Testatore dicente, Relinquo pro anima mea, quod in istum fuerit, uel quod filijs meis uidebitur, an agi possit ad executionem.
- 25 Herede non instituto, sed tantum relicto legatis in testamento, quis sit loco heredis habendus.
- 26 Onerari tantum potest quis, quantum est honoratus.
- 27 Testator distributorem relinquens, eum uidetur committere, ut possit agere & defendere.
- 28 Executor bonorum testamentariorum, heres dicitur nomine, sed non re.
- 29 Mulier tutor & fideicommissaria si tutela finita remaneat illi aliquid, an ex eo possit dare pro male ablatis.
- 30 Heres, uel distributor an teneatur dare instrumenta legatario, quæ pertinent ad negotium relegate.
- 31 Executor ultime uoluntatis an possit alienare bona cura ipsius commissi.
- 32 Executor ultime uoluntatis an sine decreto uendere possit, ubi testator licentiam dedit.
- 33 Executor testamentarius, agens contra debitorem heredum, an debeat satisfacere heredem, uel legatarios rem ratam habituros.
- 34 Heres rogatus restituere executori, an possit ab eo petere satisfactionem, quod eum seruabit inuicem.
- 35 Debitor hereditatis an soluendo distributori liberatur.
- 36 Debitori testamentano uolenti potius heredi soluere, quam executori, an liceat.
- 37 Executores, uel legatarij testamentarij debita non exigentes, uidentur esse in culpa.
- 38 Executor testamentario impedito exequi, in quem eius potestas transferatur.
- 39 Heres conuentus ab executori, si contra ipsum exipiat, quod ex causa non potest agere, an, & per quem sit cogendus ad soluendum.
- 40 Tutor aut curator, an remittendo debita dent liberationem.
- 41 Executor testamentarius an agere debeat causas sumptibus notarij, & iudicis.
- 42 Executor testamentarius an habeat necesse cauere de restituendo hereditibus partes singulorum.
- 43 Distributor testamentarius an teneatur facere inuentarium de bonis, & habet distribuere.

- 45 Simplex executor testamenti an teneatur reddere rationem episcopo, vel heredi, vel pratori, vel legatario.
- 46 Sacramentum simplicis commissarii, seu executoris testamentarii, an sit standum.
- 47 Vno executorum testamenti moriente, an & per quem alius subrogetur.
- 48 Executor, vel executoribus morientibus, nullus remanens, quis, vel qui debeant succedere.
- 49 Executores presentes an possint exequi testatoris voluntatem, absentibus non vocatis.
- 50 Duobus executoribus sibi contradicentibus, dandus est ab episcopo tertius.
- 51 Negotium ab uno captum, an poterit per alium explicari.
- 52 Vno executorum nolente se intrinsece, an alter solus exequatur.
- 53 Executor suspectus an poterit remoueri.
- 54 In fideicommissio magis spectatur voluntas testatoris quam verba.
- 55 Executor quilibet vltima voluntatis an sit cogendus hoc officium suscipere, susceptum exequi, & num. 56.
- 57 Executor vltima voluntatis qualiter sit ad executionem cogendus.
- 58 Executor & legatarius an absque libello possint contra heredem procedere, vt soluat legata.
- 59 Hares scriptus in testamento, si non vult hereditatem adire, an potest conueniri per executores, aut legatarium ad implendam testatoris voluntatem.
- 60 Testamentum non dicitur valere, si in eo veritas iuris & solentia deficiat.
- 61 Solutio, vel distributio legatorum facta per heredem sine executoribus, an teneat.
- 62 Relicta personis miserabilibus, an computentur inter relictas ad pias causas.
- 63 Legatum factum ecclesie sancti Martini talis loci, si in eodem loco sint duo ecclesie eiusdem nominis, an de ambabus sit interpretandum.
- 64 Testator volens fieri pontem, vel hospitale, &c. si non dicat vbi, qualiter sit intelligendum.
- 65 Actio de exequendis relictis ad pias causas an sit popularis.
- 66 Pauperes an habeant actionem ad relictas ad pias causas.
- 67 Procurator est, qui alterius mandato negotia administrat.
- 68 Executor testamentarius an sit procurator.
- 69 Executor testamentarius an habeatur loco legatarii, vel fideicommissarii.
- 70 Simplex monachus an possit fieri executor in testamento.
- 71 Canonicus regularis an possit fieri executor testamenti.
- 72 Praepositi, archidiaconi, seu alij habentes personatus, & curam animarum, an possint esse executores testamentorum.
- 73 Episcopus, Archiepiscopus, Primas, Patriarcha, aut Cardinalis, an possint esse executores testamentarii.
- 74 Pias causas exercere ecclesiasticum est, non seculare.
- 75 Minor xxv. an an possit esse executor testamentarius.
- 76 Mulier an possit executoris officium suscipere.
- 77 Executoris testamentarii officium an eo defuncto transeat in heredem.
- 78 Successor praelati an debeat perficere quod praedecessor facere debuit.
- 79 Legitimo executori testamentario quis succedere debeat.
- 80 Episcopo executore testamenti infirmo, absente, vel mortuo, an capitulum exequatur.
- 81 Index secularis an possit implere officium executionis testamentariae episcopo commissum sed exequi impedito.
- 82 Index secularis in executione testamentorum episcopo comparatur.
- 83 Episcopus potestatem generalem habere dicitur in executione testamentorum illorum, qui extra patriam decedunt.
- 84 Executor testatoris iura quod tempus habeat exequi voluntatem, & perducere ad effectum.
- 85 Executor testamentarius si in exequendo aliquid de bonis suis expenderit, an sit computandum inter bona testatoris.

13. §. Nunc vero aliqua de vltimarum voluntatum executoribus disputemus. ¶ Sciendum est igitur quod

ADDITIO.

Disputemus. ¶ Hunc tractatum, cum his, quae addidi, publicare disposui, tamen cum clausula, Saluo, &c. quae ponitur in libellis, mouet utilitas verisimiliter sequutura ex aliqua parte operis publicata, cum per id posset in opere aliquid gratiae alterationis haberi consilium, quod post Christi vicarium, & ipsius fratres requiro suppliciter, ac excellenti Principi dominum meum, dominum Hugonem Hierusalem & Cyprum regem serenissimum, qui seriptorium mei familiaris sui auidus, habes cum magno sumptu omnia publicata, sepe opus hoc expediri sollicitus: & quae sine hyperbole constat omni scientia theologica, iuris vtriusque, & septem artium liberalium eruditus, licet ex altitudine ingenii fortiori aliorum, scilicet fortius delectetur, propter scientiarum tamen studium curam Reipublicae non omittit: quod regni prosperitas patris facit. Illius vero partis praeligeret causam dedis, quia vltra praeteritas, quarum aliqua adhuc pendet, nouissimae simul occupo tribus executionibus voluntatum certorum, quos nec dispositionis executores fore sperabam, scilicet domini Guidonis Cordienensis episcopi, cordialissimi mihi patris: propter quae Bononiae, Mutinae, & Rhegii mihi hoc onus incumbit: ite dñi Azonis dilectissimi gene

ri, post cuius funus mihi coniugem charissimam dies quarta subtraxit: de cuius tractatum prelegi, in quo verus affectus et ad hoc mouit tollenda difficultatis, quae hic in inueniendis vericulis habebat, vt sic saltem illo commo Studentes interim fruere. Contulit et ad hoc, quia tractatus est generalissimus, & vtrique iuri & foro communis: aliquid et adiecta reuelatio grandis furti. Circa quod sciendum, quod Io. Blancus Massiliensis vrbis sub quatuor rubricis, prima generali, & tribus specificatis, plura tractata fecit, in quo 135. questiones includit, quod hoc opus praecellente praebit intueti illud inchoatum 1262. vt in ipsius principio cum eo, quod habetur supra eo, ti. ad sine sedae colu. auctoris. Saepe tamen, quod commendo, plures illius questiones auctor sub ver. vno coniunxit, vt numerum decuraret quia vero ipse Io. multas ex illis plenius auctore tractauit, illarum numerum describam, vt possint facile inueniri. Fuit aut nimis grande furtum, in nulla parte tractatus exprime inuenitur. Potuisset tamen ex eo moueri, quia ipse Io. in suo proemio se non expresse fore doctorem. Item sciendum, quod huius materia per multos tractata est ante & post predictum Io. vt per Verbum de Bobio, Odofredum & Rosedum item Iac. Bal. de Raen. & Nic. Matt super l. nulli C. de episc. & cle. & Cynii super l. id quod pauperibus. e. ti. Iacob. vero de Aret. fecit tractatum de hoc, qui incipit, quia fideicommissarium. diuidens illum in quatuor partes. Prima est, vnde dicitur commissarius. Secunda, quae possit ordinari. Tertia, per quem. Quarta, quod sit eius officium. & hoc in principio: ite in medio: ite in fine. Summe placuisset quod auctor sub his membris aliquibus additis, sic diuisum collocaisset inferiora dispersa. Constat et, quod primum & tertium de paruis ferculis futurasset, secundum autem profequitur in ver. 74. & sequentibus. Sarcus autem sit nobis, quod ipse Io. aliquid qualiter diuisam, & auctor post eum licet indiuisam & longe pleniorum telam faceret, quam alii. Interferit et hic auctor certas questiones aliorum harum vras facit sepius impugnavo. placuisset autem valde, quod auctor hic fecisset vericulorum numerum, sicut fecit in §. nunc ostendendum. & §. nunc de eporum. §. de legato, & in §. fin. 7. de locato, & de feud. §. j. & de statu monach. §. j. Et quia non attento numerum addere ad contextum, propter vericulorum iam factas allegationes innumeras: ideo quod & alibi bis faciam, tabulam hic componam cum suo numero, quem deum extra columnam in contextu signabo, in qua et tabulae questiones viles, & alia, quae addita, discernentur per nigrum positum post rubrum: & ne per praemissa numerum inculeantur, numeros questionum praedicti Ioannis sub tabula ponam non sub vericulis praebitis vltimo sciendum est, quod vbi hic, vel alibi auctor allegat huius tituli vericulum, numerum addam nomine referatur. In meis autem verbis deiceps solo numero praetorbor. Et sit primum in tabula.

- 1. ¶ Distinctio executorum & de ipsorum nominibus.
- 2. ¶ Quid si executori nullum officium committitur: hoc primo & secundo Ioan.
- 3. ¶ Quid si dicatur, quod eius consilio legata soluantur. 3. 4. & 5. Ioan.
- 4. ¶ Conuertitur questio, cum consiliarius datur executori.
- 5. ¶ Quid si cum eius consilio haeres non concedat. G. & A. Io.
- 6. ¶ Quid si dicit, quod ad ipsius voluntatem fiat solutio. 8. Io.
- 7. ¶ Quid si male arbitretur. ix. Ioan.
- 8. ¶ Quid si moritur prius quam arbitretur: hoc x. xj. & xliii. Io.
- 9. ¶ Quid si viuens non vult arbitrari: x. Io.
- 10. ¶ An ad id cogi possit: 13. & 15. Io.
- 11. ¶ Suppletur, quod deficit, de Ioan.
- 12. ¶ Quid si facit gardiatorem, vt distribuatur. 6. Io.
- 13. ¶ An distribuatur sit executor. 17. & 18. Io.
- 14. ¶ Quid si dixit, facio te gardiatorem meum. 19. & 20. Io.
- 15. ¶ An expressa potestate agendi executor possit, vbi alias non liceret.
- 16. ¶ Quid si vnus ex pluribus decedit, vide 7. xli. An hic sequentes non fuerunt Ioan.
- 17. ¶ De vfurario, qui promittit vrsas restituere. De infirmo, qui remisit iniuriam in manu sacerdotis: dominicalis xlii.
- 18. ¶ Quid si tutori filii praecipit vfurarius, quod vrsas restituere: & interponitur remissio, sed inepte.
- 19. ¶ De potestate executorum in agendo & exigendo: haec cum sequenti tractantur xxii. xxiii. & xxvi. Ioan.
- 20. ¶ Impugnabitur.
- 21. ¶ Item quo iure agant, dicam §. proxime.
- 22. ¶ An minister suo nomine habeat actiones.
- 23. ¶ Quid si heres petit sibi cauere. xlv. Io.
- 24. ¶ Impugnabitur.
- 25. ¶ An executor iuret, quod bona fide agat.
- 26. ¶ An eius iuramento stetur: vide 7. 48.
- 27. ¶ Impugnabitur.
- 28. ¶ An executor agat statim mortuo testatore.
- 29. ¶ Quid si haeres vult interesse executioni. Alber. Gal.
- 30. ¶ Exponitur hoc, & sequen.
- 31. ¶ De legato tibi, vt vadas vltra mare, & nullus vadit. Alb. Gal.
- 32. ¶ Quando petitur legatum factum pro redemptione captiui.
- 33. ¶ An executor ante litem contestationem faciat procuratorem: interponitur dictum Alber. Gal. fuit 75. Io. & hic plenius.
- 34. ¶ Supplebitur & signabitur additio auctoris.
- 35. ¶ De legato pro anima non specificato.
- 36. ¶ De relictis pro anima non expresso haerede, an distributio sit loco heredis. cviii. Ioan.
- 37. ¶ Item si eius, quas actiones intendat sub ista questione. Ioan. capit. ix.
- 38. ¶ De muliere currice & fideicommissaria. Alber. Gal.
- 39. ¶ Additur, quod etiam sibi fideicommissarius soluere potest.
- 40. ¶ An instrumenta rei legata sint danda legatario. Rof. fuit.
- 41. ¶ An executor alienat bona suae cure commissae, ibi dicam. Additur dictum Iac. de Are. sub dubio fuit.
- 42. ¶ Quid si solum ad aliqua bona eroganda constitutus est. 21. Io.
- 43. ¶ Additur dictum Nico. Mat.
- 44. ¶ An agat contra debitorem, quando distribuendum est debitum 24. & 25. Io.
- 45. ¶ An executor mobilium in pios vsus agat contra debitores.

- Item, an possit executor à creditoribus conueniri.
- 34. ¶ An tunc satisfabie, hæredem, uel legatarios ratum habitos: & an reconuentus defendere & satisfare tenetur. xxvii. & xxix. Ioan.
- 35. ¶ An hæres restituens executori, satisfationem petat de indemnitate. 28. Ioan.
- 36. ¶ An liberetur debitor hæreditatis, soluens executori. 30. Ioan. An liberetur hæres soluendo executori, quod distribuere debet.
- 37. ¶ Quid si potius uult soluere hæredi, uel contra. 31. Ioan.
- 38. ¶ An executor, uel legatarius contra hæredem agant, ut à debitore exigant. 32. Ioan. An legatarius contra nudum ministrum habeat actionem.
- 39. ¶ Quomodo subuenitur legatariis, executori contra hæredem, uel debitorem agere nolente.
- 40. ¶ Quid si executor de iure, uel de facto impeditur exequi. xxxv. Ioan.
- 41. ¶ Quid si hæres excipit contra executores agentem. xxxvj. & 37. Ioan.
- 42. ¶ An executor cum hærede, uel debitore transigere, uel pacisci possit. 38. Ioan.
- 43. ¶ An executor agens sumptus iudicis, uel notarii soluat. xxxix. Ioan.
- 44. ¶ Coram quo aget, uel conuenitur executor. xl. Ioan. & xlj. & 43. ubi scribam, Et hoc impugnabitur. Secundo, de priuilegiis super legatis ad pios usus. Indistincte relictis. Tertio, quid si executor condemnatur, ubi administrauit, ubi nihil habet.
- 45. ¶ An executor caueat restituere hæredibus partes captiuorum mortuorum. 43. & 44. Ioan.
- 46. ¶ An tenetur inuentarium facere. 46. Io. In tribus suppletur.
- 47. ¶ An tenetur rationem reddere, & cui. 47. Io. Fit vna remissio in principio, alia in fine. Auctoris questio declaratur, an sit, uel non sit finitum officium. Item, an executori reddenda sit ratio.
- 48. ¶ An stabitur ipsius sacramento. 48. Ioan. Datur vna remissio, & fortificatur questio.
- 49. ¶ Quid si moritur vnus ex duobus executoribus. lj. vsque ad 55. Ioan. in clausula. Præmittitur ius nouum & allegatio, & so. lac. de are.
- 50. ¶ Quid si erat vnus ratum, uel plures, & mortui sunt omnes. lvj. lvij. lviii. Io. & in fi. 135. & est ultima.
- 51. ¶ An presentes exequantur non uocatis absentibus. hic, lix. & lx. Ioan.
- 52. ¶ Quid si executores discordant. 61. & 62. Ioan. Auditur in fine dictum Lambertini.
- 53. ¶ An in eis sit melior conditio occupantis. hoc 63. 64. & 65. Ioan. An ex duobus executoribus vnus in iudicio agere possit. Item, quid si vnus solus executor totum habeat in manibus. Item, an primo conueniendus sit, qui gessit.
- 54. ¶ Quid si ex duobus alter non uult exequi. 66. Ioan.
- 55. ¶ An executor suspectus remoueri possit. 68. 69. Io. & reliquæ, vsque ad 74. in clausula.
- 56. ¶ An differat legasse Titio pro redemptione captiuorum, uel ut illa impendat in redemptionem captiuorum. 76. Io.
- 57. ¶ An quilibet executor cogatur suscipere & exequi, & per quem, & quâ do hæc. 77. 78. 79. Io. & sub isto ordine turbato, 80. 81. 83. 82. 88. Præmittitur diuisio uersiculi, & terminatur questio de filio præterito facti executori, qui exercuit officium.
- 58. ¶ Item qualiter cogatur. hic, 83. 85. 86. 87. & 89. Ioan. Inferitur unum exemplum, & dictum lac. de are.
- 59. ¶ An executor, uel legatarii anno pendente agant contra hæredem. xc. & xcj. Ioan.
- 60. ¶ An hæres cogatur adire pendente executori, uel legatario. xcii. Ioan.
- 61. ¶ Quid si non adeatur, nec fit in fraude. xciii. & xciiii. Ioan. de xcvi. remittit. Hic corrigitur litera. Item suppletur questio, an sic debeant legata hæreditate non adita, sicut libertas.
- 62. ¶ An sine executori valeat solutio, & distributio hædis. xcviij. & xcviij. Io.
- 63. ¶ Quid cõpoteat in relicto ad pias causas. xcix. Io. usque ad ciiij. in clausula. An legatum pro male ablatis dicatur pium. Item si pro his legatis mihi centum, te sanato illa petere possim. Item, quid si de summa pro his relicta, post plenam solutionem aliquid superest. Item, an ualeat legatum factum matri, per illum, qui non poterat legare, nisi pro anima. Item de prohibito legare uxori ultra 30. & sibi legat centâ, distribuenda pro anima.
- 64. ¶ Quid si legauit ecclesie sanctæ Mariæ, & dux sunt huius nominis. Hic questio de illo, qui reliquit ecclesie nullam nominando. & remissio ad duas questiones.
- 65. ¶ Quid de iusto construere hospitale, non declarato loco. glossa est. De executoribus ad edificandam ecclesiam, qui nolunt transferre monasterium inuito hærede. Remissio ad plures questiones. Item, quid si iussit testator ecclesiam fieri in ciuitate, an in burgis fieri possit.
- 66. ¶ An quilibet de populo agit pro executione priorâ relictorum. ciii. Io.
- 67. ¶ An pauperes pro relictis habeant actionem Alber. Gal. An ualeat institutio, uel legatum facta pauperibus, quos talis nominauerit. Item, quis tunc adeat, uel actionem intenet. Item, an pauperes, quibus specialiter est legatum, habere debeant de summa inter pauperes distribuenda. Item, an ualeat donatio facta pauperibus nullo recipiente.
- 68. ¶ An contra auarum agere possint pauperes. glo. Io.
- 69. De executori an sit loco negotiorum gestor. cv. Io. Ponitur dictum lac. de are. satis plenum.
- 70. ¶ An procur. cvi. Ioan.
- 71. ¶ An legatarii. cvij. Ioan.

- 72. ¶ An hæredis. cviii. Ioan.
- 73. ¶ De executori dato ad emendanda fortis facta. cx. Ioan. De instituenti plures cum onere emendandi fortis facta certorum, ex his onus uni soli tribuens. Et an primo ueniens, sit primo soluendum.
- 74. ¶ An possit simpliciter monachus esse executor. cx. Io. In hunc soluitur una obiectio, secundum lac. de are.
- 75. ¶ An canonicus regularis. cxii. Ioan.
- 76. ¶ An abbas & prælati religiosi. cxiii. Ioan. An seruus potest esse executor. Item, an electo executori inhabili debeatur legata pia. Ioan. cum sequentibus, usque ad cx. exclusiue.
- 77. ¶ An habens dignitatem, personatum, uel parochialem ecclesiam. cxiii. Ioan. cum sequentibus, usque ad cx. exclusiue.
- 78. ¶ An episcopus, uel superior. cxv. Ioan.
- 79. ¶ An minor 25. cxv. Ioan. Suppletur o fit ad questio. & additur de tribus.
- 80. ¶ An mulier. cxv. Ioan.
- 81. ¶ An in executione succedat hæres. l. Ioan. in clausula sequen. An subditus per executores ex speciali potestate sibi data, eandem habeat potestatem, quam ille. Item ubi laicus executor esse non potest, an ex potestate data à testatore, possit esse electio executoris. Item, an executor possit alium subrogare.
- 82. ¶ An successor prælati, in s. proxime. An executor aliquam partem relictâ ad pias causas, disponere possit in suam ecclesiam, uel propinquam. Item, an id, quod possit in spurium testatoris. Item inter ponit, an caueri possit.
- 83. ¶ An capitulum. 124. Ioan.
- 84. ¶ Quid si episcopus est infirmus, uel absens, an succedat capitulum 125. & 126. Ioan.
- 85. ¶ An archiepiscopus. 128. Ioan.
- 86. ¶ An secularis iudex. 129. Ioan.
- 87. ¶ Quid si episcopus loci, in quo mortuus est, inceptit exequi, & superuenit episcopus originis. 130. Ioan. Item, quid si testator in mari decessit.
- 88. ¶ Quid si originem habeat in una, domicilium in alia. 131. Io.
- 89. ¶ Intra quod tempus executor exequi debet. Ga. R. cassimens. antepenult. scilicet 133. & 134.
- 90. ¶ Quid si executor de suo impendit. Hoc latius profertur post lac. de raue. de hærede prohibito apprehendere hereditatem ante legata soluta. Item, an statutum ciuiliu præiudicet hospitali, cui semper soluta fuerant legata pauperibus indeterminate relicta.

ADDITIO NES. cum

a In prin. ¶ De hac dixi supra §. compendiose. ad fi.

b Legitimi. ¶ Verba Io. sub questione 124.

c Originem duxit. ¶ De hoc j. uer. 44. ibi. sed coram quo. & 57. uerbi hocetiam queritur, ubi, cogere autem, &c.

ADDITIO. Adde uidentium Card. Zabar. in e. tua. de test. Henr. Ferran.

d Ad pias causas. ¶ An autem habeat episcopus executionem in non piis pleue scripti super decr. Ioan. ult. q.

a cum de appe cogno §. si vnum. De his legitimis executoribus
 2 dicitur, iur. sed lex est circumspectiva. §. Datini vero sunt, q
 b uocatis hanc edibus testatoris dant a iudice, vel p[ro]p[ri]e iurisdictionis &
 si executores p[ro]stant alim[en]ta libertis, qbus relicta sunt, aut ex
 voluntate defuncti, si ipse ea ordinaverit aut ex suo arbitrio
 si ille non ordinaverit. Iam executor cavebit eis, qbus reli-
 cta debent, se illis ea redditur: ut hoc & alia colligant ff. de al-
 im. & cib. legatis. l. 3. §. Plura aut de his, q inferius de testamen-
 3 tariis scripta sunt, locum habere possunt etiam in datinis. ¶ Por-
 c ro oēs hi executores a iure canonico simpliciter Executores
 appellantur, ut in p[re]d. decr. tua. & c. Ioannes & in p[re] extrava-
 g. Ioannes, frange panem. in prin. sicut & omnes administratores
 procuratores vocantur, ut supra de his, qui alio. n. iudic. inter-
 4 nen. ad fit. tit. secundum leges autem dici possunt Diuiores, ut
 ff. de alim. & cib. leg. l. pecunia. nec distributores, secundum Ro-
 d ger. qui exponit uerbu[m] illud, Pecunie diuisio id est, distributio.
 Nam, si m[ult]i, distribuire & diuidere id est, de hoc iur. xi. Sed
 an distributores possunt et dici disp[en]satores? ut auth. Colla. 8. ut
 lic. ma. & auic §. j. 44. dist. dispensatio. Dicit etiam Ministri, quia
 ministri eis d[omi]ni committunt, ut ff. de leg. 3. si quis Titio. 33. dist. c.
 j. & 23. dist. in ministris Accu. aut more Canonistarum uocat eos
 e Executores, in gloss. posita C. de dona. si quis pro redemptione
 re. respon. j. Et am. Ross. in lib. uo. ubi tractat de testamento,
 §. ite quid erit. Sed vber. de Bobio uocat eos executores & fidei
 commissarios, super p[re]l. nulli. resp. j. Gos. aut not. extra. eod.
 Ioannes. q[ui] improprie dicuntur Executores, nam proprie d[omi]n[us] ex-
 5 cutor, qui sententiam ad effectum perducit, ut C. de exe. rei iud.
 l. j. extra de crim. falsi, si per. c. ii. q. v. ab executor. Sed certe pa-
 rariatione dici potest executor, qui ut i[n] uoluntate ad effectum
 g perducit, ut in p[re]d. decr. Ioannes. quia & hincinde dicitur iudi-
 cium C. de sacrofanct. l. eccl. l. j. extra de uerb. signi. foras. §. uo-
 catur. Et etiam hec uidentur, quo ad quedam equiparari, ff. de
 pig. actio. non est. Prouinciales aut uulgares tales gardiatores a
 gardio, quod uulgariter dicitur testamentum. ¶ Secundo, qd
 ergo, si testator in testamento post legata dixit: Titium meum
 gardiatorem facio, nihil officii sibi committens expressit: nun-
 quid talis poterit exequi testatoris uoluntatem? Et uidetur, q
 non sit executor, neq; distributor, nec minister, cum nulla ex-
 pressio, nulla distributio, nulla diuisio sit ei commissaria. arg. C. de
 ser. a. nullo. extra de uerb. signi. c. foras. Si in omni. 68. dist. cor-
 6 p[re]s. ep[iscop]i in fin. Dic quod aut est constitutus gardiator nullo ha-
 re de relicto: & tunc intelligit executor, uel distributor sine mi-
 nister, seu dispensator ordinatus ad oia exequenda, arg. ff. de
 iudic. l. j. habet §. ff. de app. l. scio in prin. ff. de administ. tut. l.
 quoties. §. fin. ff. de adult. l. denunciasse. respon. ii. extra de pe-
 7 nitio. extra de offi. iud. deleg. pastoralis. respon. j. Et hoc ideo
 ut res magis ualeat, quae pereat. ff. de reb. dub. quoties. & l. cii
 in testamento. extra de fide instrum. c. inter §. ceteris. Aut ali-
 q[ui]s haere de relicto h[ab]et ut tunc habeat inane nomen gardiatoris,
 ut supra proxime. Vel dic, quod consuetudo generalis inter pre-
 t[er]am ut intelligatur constitutus ad omnia, quae pertinet ad offi-
 cium p[re]dictorum, ut in p[re]d. concor. & ff. de leg. iii. l. hoc lega-
 tum. ff. pro soc. l. coiri. Consuetudo enim est optima legum in-
 terpres, extra de consuetud. cum dilectus. ff. de leg. & senatus co-
 sul. l. si de interpretatione Semper. t[ame]n attendendum est, quid te-
 8 stator uoluerit, ff. de uerb. signi. qui quis. & illud seruandum
 est, ff. de reb. dub. q. n[on] credi. ¶ Tertio: sed quid si dixit sic, facio
 Titium gardiatorem meum, ut eius consilio legata soluatur, &
 9 distributor ar. Et uidetur, quod talis non est executor, uel di-
 stributor ar. ff. de administ. tut. pater. & l. Titium & Meuium. in prin.
 quia nullum officium tibi commissum, ut s. uer. prox. sed nec
 talis potest cogi consulere, arg. x. q. ii. precarie. xi. q. iii. non licet
 C. de assessor. l. j. ff. de co. diem. nisi forte testator ob hoc sibi ali-
 quid legauerit, quod ipse agnouit ff. de codi. & demonst. si cui-
 10 Vel dic, q[ui] erit honorarius gardiator, quasi obseruator actionis
 h[er]edis, & custos, arg. ff. de administ. tut. si plures. §. j. 23. di. c. j. uer.
 prin. ubi p[re]duces sunt, & c. de ma. & obedi. c. j. ualebit solu-
 tio & distributio legatorum per h[er]edem facta, si ille requisitus
 nolit testatoris agnoscere uoluntatem ext. de arbit. cum olim.
 11 & de elec. c. i. in ueteri. ff. de adm. tut. cum pater. alias incipit, q
 dam §. Papinianus ff. de uerb. signi. coram. Secus, si eius consiliu[m]
 k no fuerit requisitu[m], ut in p[re]d. concor. ut ext. de loca. & con-
 12 duc. c. potuit. ¶ Quarto, quid igitur, si uoluntatem testatoris
 6 agnoscat, sed eius consilium cum heredis uoto non concordat.
 Dic, quod ualeat heredis distributio, si sit idonea, aliquid no, ut
 in p[re]d. decr. cum olim. & de elect. causam, que in p[re] l. Titium.
 ff. man. l. ii §. si p[re]sertim si illius consilium non sit utile. licet enim
 haeres non tenetur eius sequi consilium, ut ext. de renun. lecte.
 m debet tamen requirere, quia m[ult]o forte illius sententia mouebit
 haeredem ad melius, uel ad bonum, arg. 3. t. di. Nicena. ff. de arbi-
 7 rem si unus §. si. & l. seq. in fin. xx. dist. de quibus. in fin. C. de fidei
 7 comm. questio. ¶ Quinto quid, si testator dicit, uolo, quod

ad uoluntate[m] mei gardiatoris: siue executoris, siue eius arbitrio
 fiat distributio, & legatorum solutio? Et uidetur, quod erit ille
 executor, siue diuisor. haeres enim habet eius uoluntatem, & ar-
 bitrium sequi in p[re]dictis arg. ff. de uerb. obli. si quis arbitratu.
 & l. seq. & l. si seruus. respon. j. ff. pro socio. l. si coira. C. de fi-
 deicom. l. si C. de contrah. emp. l. fin. ff. quar. rerum actio no da-
 l. j. i. prin. uero quasi executor ceteri, ff. de con. & dem[on] in quib.
 §. si ma. & erit ad instar honorarii tutoris ut supra uerficu. 3. sed.
 quid si. ¶ Sexto quid si male fuit arbitratus? Er. ut, q[ui] haeres non
 tenetur sequi arbitrium eius, sed ipse per se facere potest, ff. de ad-
 mini. tut. pater. alias incipit, quidam §. Papinianus ff. de muner.
 & honorib. ut gradatim §. j. extra de arbit. cum olim. ad fin. ext.
 de iur. iur. c. Quintauallis. & c. ueniens. ext. de electio. in causis.
 Alii dicunt, in dubio eundem fore ad arbitrium boni uiri, arg. ext.
 de regul. & tran. ad reli. licet. u. tra. med. ff. de contrah. emp.
 l. fin. & l. haec uenditio. ff. pro socio. l. si foierat. & l. seq. de poe.
 dist. 7. c. j. prope princ. uerbo islet ad fratres. Si uero certu[m] sit ip-
 sum male arbitratum fuisse, tunc haeres per se faciat. Alii di-
 cunt, q[ui] si de omnibus fuerit arbitratus, functus est officio suo,
 nec ulterius est cogendus, ff. de arbitris. l. diem. ff. de re iud. index.
 extra de officio de leg. in literis. si uero de quibusdam tantu[m] co-
 gendus est iterum arbitrari, ff. de arbit. quid tam. arg. ext. de te-
 8 stam. tua. & de electio. cum terra. prope si. ¶ Septimo: sed pone
 quod prius moritur, quam arbitretur, uel quam eius uoluntas
 deceret, quid exspirat, uel est in causa caduci legati? & an ep[iscop]i
 scopus in locum eius succedat? & ut quod euasit, nec ali-
 quis in

ADDITIONES.

- a §. Si unum. ¶ Tbi bona decedentis in captiuitate neglecti per liberos ec-
 clesie originis applicantur, quae scilicet inueniuntur illi referuare debet ad re-
 demptionem captiuorum, ut sic quod in patris redemptione non fuit in-
 pensum, aliorum redemptioni proficiat, ut per id. de fundi. anima suble-
 uetur.
- b Datini uero. ¶ Versi. Ioan. in fine tractatus: Iacob. de Rauon. non est au-
 sus dicere, quod executor dicitur a iudice, dicens, hoc iure no expressum
 allegat Marti. in auth. de eccl. ti. §. si quis. haec dixit in l. nulli. C. de ep[iscop]o
 pis & cler. Cyn. ponens hoc dictum eod. n. l. id quod. alleg. de sanc. ep[iscop]i. §.
 quibundat. in utroque casu, & per te uideas. Hoc etiam quod Ioa. illa
 solam legem pro datiuo allegat, quam auctor infra. Ad quam tamen Iac.
 respondere posset quod illa non est executio uoluntatis, quia cessare uni-
 co haere de relicto. Est ergo quaedam prouiso contra difficultatem proue-
 nientem ex pluralitate haeredum illius, qui leg uerat alimenta libertis.
- c Porro. ¶ Verba sunt illius Ioannis in prin. post proximum.
- d Diuisio. ¶ Textus dicit, legatorum diuisio.
- e Executores. ¶ Ioan. dixit commissarios, & male fecit Guil. mutando: pri-
 mo, quia hoc uerum, illud falsum: & idem uide in l. diuis. si. si cui plus
 quam per leg. Falcid. & in auth. de eccl. tit. §. si quis autem pro redem-
 ptione. Secundo, quia allegatio sequens Ross. est secundum uerum litera
 uera secundum fallam, est falsa, quae fecit me alias factis mutare. Ut autem
 dicat Ia. de Aren. congruit nomen commissariorum illis, quibus com-
 mittitur aliquid disponendum.
- f Perducit. ¶ Sed hoc non uidetur obflare, cum & testamentum dicatur
 sententia, ff. de testam. l. j. in authent. de hered. & Fal. §. si uero expressum.
 & §. seq.
- g Ioannes. ¶ Vide quod ibi scripsi super uerbo, executores.
- h Relicto. ¶ De hoc iur. sed fit in fin. 17. et.
- i Meum, ut. ¶ Ioannis. ponderabat illud ut quod d[omi]n[us] signat modum: &
 sic seruandum necessario uidebatur. C. de his, quae sub mod. leg. tertia
 & extra. de resitut. spol. Pisanis. de primo not. de cond[em]n. appo. uerum. in
 fin. i. j. gloss.
- k Requisitionum. ¶ Sup. & congruo tempore expe[ct]atum responsum, per ca-
 dem iura, est hoc arbitrium, secundum Ioan.
- l Potuit. ¶ Iac. de Are. mutat terminos, scilicet cum consiliarius datur exe-
 cutor: ut quia tunc, quod cum consilio Titij executor tunc disponat.
 ad partem, quod sine ipsius consilio ualeant acta per executorum, allegat
 ff. de administ. tut. quidam decedens. §. paulus. & l. Titium. §. j. Item
 qd ualere quere, ex quo non tenetur sequi, ff. mandati. l. extra de ar-
 bit. capitul. cum olim. In contrarium allegat uoluntatem defuncti om-
 nino sequendam, si fieri potest, C. de lega. l. cum questio. in auth. de nupt.
 §. disponat. in auth. de iure iuran. quod a morten. p[re]l. in princip. Fiat igitur
 distributio. ut mandauit, ff. de instit. sed pupillus. §. conditio. & de
 exher. c. l. si plures. extra. de dilatio. cum in ueteri. de offic. delegati. c. uer-
 nobili. Non obstat lex, quidam decedens quia cum sup. iuris ueteris hoc
 uide supra de tut. §. nunc uidentum. u. et sic. ut autem. non possit testa-
 mento mandari matri tutela communium liberorum, ff. de testam. tu. l. iur-
 re nostro. nec poterit mandari aliud simile, ne circumueniatur lex, ff. de
 sponsa. l. oratio. & de tut. & curat. dat. ab his. l. scire. Talis tamen licet
 tenetur consilium requirere, non tamen tenetur illud sequi, ut in p[re]d. de-
 cret. cum olim. & c. cum in ueteri. Et si dicas, ad quid ergo requiritur? Res-
 pondetur, quod trahi posset in sententiam consulentis, ut in p[re]d. capit.
 cum olim. & ita sequitur. Vide, quod de requisitione consilii plene scri-
 psi super regula, nullus ex consilio libro vj. post questiones in j
 ADDE, ut per Angel. cons. xci.
- m Quia. ¶ Haec ratio no in p[re]d. decr. cum olim.
- n Succedat. ¶ Arg. §. quod exipret.

quis in locum eius succedit arg. ff. de verb. obli. si quis arbitra & l. eq. & l. si terius. respō. j. ext. de officio deleg. c. finali. Arg. contra quo d. episcopus in locum eius succedit dicit & succedit cui libet executori testatoris uoluntatem non implenti. C. de episc. & cleric. l. nullus §. j. in auth. de eccl. tj. §. sin. autem, qui hoc face. re. & in præd. c. tua. & sic non uideat legatū euaneſcere. Dicunt quidam, quod quando testator dixit. Ego decem pro alimentis pauperum, uoluntate, uel arbitrio talis, &c. hic duo continent, scilicet ipsum legatum, & quod distributio & solutio fiat de uoluntate ipsius. Vnde licet alterum, scilicet distributio, de uoluntate illius morte præueni si non possit nihilominus tamē legatum manet, extra de dolo & contum. cum dilecti. ext. de resti. tu. spoliat. Pisanis. ff. de condit. & demonstr. hæc scriptura. Nec peribit legatum imo quo ad illud soluendum est testatoris implenda uoluntas, ff. de leg. j. l. turpia §. j. & j. & l. si fundū §. lulianus. nec succedet episcopus. Vel potest dici, quod si talis sit executor, succedet episcopus: & uide infra uerſic. xiii. quid si sunt. ¶ Octauo, sed quid si ille uiuens non uult arbitrari? Et uidetur, q̄ legatum euaneſcit. C. de contrahen. emp. l. final. ext. de refer. ſciſcitatus. & de off. deleg. prudentiam §. j. Sed die contra arg. C. de insti. & substi. l. j. ff. de condi. & demonstr. l. Titius. ¶ Nonno, sed an poterit cogi arbitrari, & suam dicere uoluntatem? Quidam dicūt, quod non, ut in præd. l. de hered. emptio. in auth. Collat. viij. ut lic. ma. & an. §. si uero. Argumentum contra ff. de arbitris. Labeo. Quid si non negat se uelle arbitrari, negotiū tamen tenet in suspensio? Dicunt quidam non esse cogendum: alii contra. ¶ Decimo, sed pone testator dixit, facio talē gardiatorem, ut per eum fiat distributio rei legatæ, seu quāritatis? Certe talis est executor indubitanter, seu distributor: quia hoc sonat hæc uerba, ff. de solut. l. finali. ¶ Undecimo, sed an distributor dicendus est executor? Et uidetur, quod non. nam distributor uidetur solū esse diuisor, cui momentanea & uoluntaria tū cura est iniuncta nā alia est causa executoris, quē necessitas prebendorū alimentorū ad exequendum adst. in xit. ut ff. de alim. & cibari. leg. pecunia. Nec ut etiam dici possit minister, qui habet diuidere, siue soluere, siue exequi, ut eodem tit. l. iij. Sed q̄ idem sint distributor & executor, uidetur ex uerbis Propheta dicentis: Dispersit, dedit pauperibus: & in Euangelio d. Distribuit discumbentibus: & argu. extra de app. nouit. ¶ Distributor enim est inter plures diuidere, argu. extra de const. cum accessissent. Item quod distributor idem sit, q̄ minister, uel executor, uel solutor, probatur ff. de alim. & cibari. l. iij. ff. de le. j. quidam §. ii. ff. si cui plus quam per leg. Falcid. l. i. §. diuus. Videtur autem inter hæc officia esse differentia, ut in fra uer. xl. de executor. Item quod distributor sit idem, quod diuisor, probatur. ii. que. j. si peccauerit. ibi, distributor tempora, &c. Verum est, q̄ distributor est solutor, siue executor: de hoc supra uerſi. porro.

11 sub uer. ¶ Undecimo, sed quid erit, si testator ita dicit: facio T. gardiatorem eum, uolens per eum fieri solutionem legatorum: Et uidetur, quod iste sit merus executor, uel minister, non habens potestatem diuidendi, uel distribuendi, sed solum solū dicit: & de tali loqui uidetur prædicta lex ff. de alim. & cibari. leg. l. iij. præsertim si testator fecerit diuisionem legati. Quod si nullā fecerit, nec etiam designauerit personam, per quam fiat, adhuc idē uidetur, ut nullam habeat potestatem, sicut nec merus executor, ut ext. de off. dele. pastoralis. §. quia. & de appe. nouit. & sic heres diuidet. Argu. contra, quod executor, qui habet soluere, debeat diuidere, & soluere suo arbitrio, ut in præd. l. iij. de f. alimen. & cibari. lega. & hoc uerius uidetur. ¶ Notandum quoq; 12 est quod si in testamento dicitur: facio ralem executorem ad cōplendum omnia prædicta & singula, & nihil aliud: iste est merus minister, & pecuniam sibi datam dispensare potest: sed aduersus heredem nullam habet actionem: nec aliquid potest: nisi in quātum testator ei concessit: unde si testator uelit, dicat, prout habetur §. §. prox. uer. in forma testamenti. Vel sic:

¶ FORMA. Dans & tribuēs ei plenam ac omnimodam & liberam potestatem, atq; generale mandatum cum libera administratione exigendi, petendi & recipiendi ab heredibus infra scriptis uel etiam a suis debitoribus: a quibus eorum uoluerit, sufficientem & integrā pecuniā, pro prædictis omnib. & singulis exequēdis: & contra eos habeat eandem agendi, & ipsos cum effectu cōueniendi: & mandauit dictis heredibus, quod dictam pecuniā sine lite & molestia ipsi executori dent, & tradant: alioquin poene nomine eos dampnant in decem ipsi executori proprio noīe recipienti legati nomine applicandis, §. §. prox. uer. sequitur. & prædicta omnia, & singula nihilominus executioni madari præcepit. Et nota, q̄ ideo dixi supra §. prox. in principi. in forma testamenti: dans ei, & libet eorum, & cetera quia non uidet, quod alter executorum, seu fidei commissariorum possit sine relicto agere: a gumētum C. de h. d. i. actio. l. ii. Argumentum tñ contra ff. de curat. bo. dan. si plures. & ff. de administra. tut. de creto & ff. de procura. si quis cum procuratorio. & l. sequen. &

1 hoc tut. us est. ¶ secundum Vber. maxime quia nō cogitur hoc officium suscipere. ¶ Xiii. Qui si sunt plures executores & unū decessit: nunquid erit inter eos ius accrescēdi, ut superfluitibus accrescat officium ipsius? Et uidetur, q̄ sic, ad instar usufructu. riorum. ut ff. de usufructu accrescen. l. j. in principio. Sed hoc contra, secundum Vber. imo episcopus in locum defuncti alii subrogabit ad instar tutorum mortuorum. C. in quibus caus. habet. tuto. per totū, nisi dati forent a testatore, cū illa clausula, quod si non omnes interesse poteritis, & c. ext. de off. deleg. uno. & c. prudentiā §. adiciamus. & ext. de testamen. Raynaldus. in principi. de hoc infra uerſic. xlix. sed si aliter. Vel distinguitur ad solutionem huius questionis & precedentis: Aut testator legauit certas res certis personis, aut iussit arbitrio commissariorum aliquid distribuendum pauperibus: aut mandauit aliquid fieri, puatum dari ecclesiam, uel hospitale, uel etiam alia domum religioſam: si quidem

ADDITIONES.

- a Quidam dicunt. ¶ Alb. Pap. ut dicit Ioan.
- b Alii contra. ¶ Scilicet Ioan. auctor huius tractatus, qui dicit eum prædicti cogendum prætoris remediis, capitis pignorum & distractis, & multis impostis, ff. de confecturum. i. respon. & de ven. in p. l. i. §. ex hoc uide infra uerſic. xliij. quæritur autem. ibi. potest etiam dici.
- c Dicentis. ¶ Plamo xli.
- d Euangelio. ¶ Ioan. vi. post. prin.
- e Accessissent. ¶ Et de conce. præben. ca. vlt. lib. vi. uer. si autem.
- f Videtur. ¶ Secundum Ioan. per lillam, & hoc intelliges per ea, que not. & dixi in prin. j. uer. datū. Hoc autem auctor interponit ad uerba. Ioan. uique ad uer. & scias.
- g Concessit. ¶ Vide hoc plenius j. uer. & scias. xvi. est.
- h Testamenti. ¶ Sup. que incipit licet in certa. & incipit ibi & ad hæc omnia in forma autem ipsius addit Roland. hæc formam: quia aliquid supplet subdit etiam ibi, scilicet in formulari, quod tamen posuerat, ubi supra, de potestate uendendi, & c. & de formis exequendi, altero in pedio, uel non exequendi sine consilio & consensu talis: & sic in casu discordia uolebat, uel uolebat stari maiori parti. Sed quærit Gul. de Cun. super l. nulli. in ex. vi. talium uerborum; quibus datur potestas agendi, petendi, uendendi, & c. detur eis actio contra heredes; in casu, quo alias non ageretur: quia non ad pias causas arguit quod sit, ex l. generali, quia dicitur testatoris uolentatem sequendam, in authent. de nupt. §. disponat. ut sic propter ex. pressionem etiam liceat res illius uendere. Sic detur dicitur in l. si tutor. C. de inter. ma. inter. tut. & pup. & quando decreto opus non est, l. iij. & quod ibi not. & in l. alio. ff. de alimen. & cibari. leg. Et constat testatoris mandatum durare post mortem, si manus uero non remunerandi, §. h. cū l. sequen. ipse tenet, eum ex tali potestate nec agere posse in casibus nō permissis: alias non posse uendere inuito heredē. Restringitur ergo potestas ad casus permittos, ut agat, & sic, ut dicit intelligitur gloss. superius allega. In his ergo, que non habent iuris adminiculū, non agunt: quia non potest testator facere, quin leges in suo testamento locum habeant: ff. de legatis primo. nemo potest. ext. de testamen. ca. p. requisisti. uerſi. scus autem, & ibi conco. Item constat, quod nullus potest agere, nisi si cui debetur: sed executori nudo nō debetur, nec mandatum habet a legatario, cui debet: nec testator potest hoc facere, quia sibi non debetur, & ipse facit quod de bea. tut. Ad rationem inducit ff. de regul. iuris. l. nemo alieno. Agunt autem tutores & curatores, quia iuris adminiculū habent: & sic etiam executores ad pias causas, alii uero non habent officium a iure, sed a mandato testatoris: ad hoc facit ratio iurium, ff. de mani. testam. Stichus & ff. de iure dotium. l. i. ego. §. i. res. text. expressus, secundum eum, facit ff. de testam. tut. l. iure nostro, quia mater non potest esse tutor, ut dixi supra uerſi. iij. propter quod administrare non potest, licet testator hoc mandet: quia caret iuris adminiculo. Sic in proposito, ff. de neg. gest. qui aliena §. quamquam. ff. ad Trebel. Lucius. §. Mænia qui bene tacit, secundum eum: contra. a dixit esse remota, & procedunt in habentibus iuris adminiculū, sicut tutores, & similes. Dicit autem illum non dici nundum ministrum, cui testator legauit, licet restituendum, ut plene dicam j. super uerſic. xlii. in fin.
- i Precepit. ¶ Hoc potest sequi absolutio & liberatio a ratione reddenda, que ualere, ut uerbum sonat, nisi contra eum probaretur dolo in administrando, uel distribuendo, ff. de admi. tu. quidam decedens. de liber. lega. l. si quis rationem. & l. si petitur. ff. de leg. ii. si feruus uetitus. uide quod scripsi in decr. Ioannes. uer. ex his. ad fin. pen. col.
- k Eorum. ¶ Si essent tres, & non uult singulis dare potestatem, det duob. & hoc est uile propter ea, que not. infra. in uerſic. li. sed quis erit exequens ibi dicam.
- l Tutius est. ¶ Scilicet, quod detur mandatum: de quo supra. Nam dictum proximum non potest dici tutius, si dixisset Verius, coartaretur litera sequenti.
- m Tutius. ¶ expeditum est, q̄ uno mortuo, absente, uel exequi nolente, alter exequitur, nisi testator aliud ex præſite, de testamen. cap. ii. ii. respon. libr. vj. & questionem Ioan. de Deo ibi scripti super uerbo, libere. & fuit i. 4. questione. tertij. libri. quæ uult, quod episcopus non potest in locum defuncti subrogare, quando superfluit potest exequi: & idem statim uide in uer. nec debet. ¶ ADDE, ut per Abb. consilio cx. ii. uolum. Bald. consilio 185. iij. libr. & consilio lxxvj. ii. libr. 4. eod. lib.
- n Distingue. ¶ Secundum Ioannem de Deo, cuius fuit hæc distinctio post questionem supra proxim. allegatam: huic etiam conuenit uerſic. lxi. infra.

si quidem legavit certas res certis personis, & unus solus commissarius soluit eas illis, & distribuit inter eos, valet quod fecit licet male fecerit, consocios non requirendo: quia multa fieri possunt, &c. extra de reg ad apostolicam, j. q. j. quida. 30. q. v. c. sed obicitur. Si autem iussit testator res vendi, vel ut pecunia si qua exabat, sibi arbitrium commissariorum pauperibus distribuere, tunc unus solus nequit hoc expedire sine aliis, ad instar contudici, vt supra: uel coeligentium, ut extr. de electio. in Genesi. Si uero iussit fundari monasterium, uel aliquod piū opus fieri, tunc omnium consensus debet requiri: qui si discor dent, uel differant, tunc etiam ad unius eorum instantiam eos episcopus cogit ad hoc ext. de testam. nos quidem. C. de sacro sanc. eccl. l. j. Nec debet tunc episcopus substinere, altero eorum mortuo, cum alii possint id fideliter exequi. non enim fuit mens testatoris, ut altero eorum decedente, alii non possint exequi, sed e contra. Et in testamentis benigna est interpretatio facienda, ext. de donationib. cum dilectus ut uoluntas defuncti impleatur, C. de sacro sanctis eccl. l. j. xij. q. ij. ultima in aut. de nuptiis §. disponat. Colla quarta. ext. de testam. c. indicante. Si autem negligentes, uel suspecti essent, tunc debet episcopus interponere partes suas, ut in præd. c. nos quidem & eodem. tit. tua nos. & c. Iohannes, & sic etiam de heredibus ut eodem. tit. si hñdes. & si illi inter se adiuuicem dissentiant, poterit episcopus cum eis consentire, qui locis, uel personis pauperibus. intendant prouidere, ff. de le. ii. l. ij. & in aut. de eccl. tit. per totum. C. de episcop. & cleric. si quis ad declinandam. ff. de legat. ii. l. legatum §. primo. Sed si concordant in bono, episcopus non habet quicquam facere, ut in præd. concord. & uide supra uersicul. septimo, sed pone quod prius. ¶ Xij. Item pone cum quidam fenerator ueniret ad poenitentiam promissit sacerdoti nolenti sibi aliter dare poenitentiam, restituere usuras receptas, & remittere recipiendas: nunc queritur, an per sacerdotem actio & exceptio debitoribus acquiratur? Et uidetur, quod non, ut Insit. de uerborum obligationibus §. alteri. item quia cessat causa mortis. Item quia sacerdos non est hominis seruus publicus, sed solius Dei; unde Deo debet acquirere, & non alii. Dic contra, quia ius publicum consistit in sacris, & sacerdotibus ut j. d. c. ius publicum. & ff. de iust. & iur. l. j. ius publicum, & sic sacerdos est publica persona, per quam alteri bene queritur ut actio, ff. rem pup. sal. for. l. 4. C. de episcop. & cleric. auth. generaliter. & de lit. contest. auth. libel lum. qua est 3. q. 3. c. inducia. §. spatium. Et hæc mea opinio hodie canonizata est in decret. Gregorii X. de usuris. quanquam, libro sexto, uide hoc diximus, & facit ad hoc extra de simon. ne mo. & uide supra de primo decreto, §. iam de effectu. uersic. sed oppones. & de satisfact. §. uiso. uersic. sed quis. ¶ Decimoquin to, quid si fenerator præcepit illi, quem dedit tutorem filiis suis, ut usuras redderet? Respondeo, ualet præceptum, ac si factum esset heredibus; argument. ff. de l. ij. per o. mater. ff. de an nuii legatis. l. liberto §. final. in fi. Qualiter conficiatur instrumētum super. uenditione alicuius rei ad fideicommissario fa d. Hauide infra, de emptione & uenditione §. j. uersic. inter dum d. 16. ¶ Decimo sexto, & scias, quod executores huiusmodi nomen & uim habent hæredum: ex quo patet eos posse agere & exigere, necum ab aliis, sed etiam ab heredibus relicta, ut C. de episcopis & clericis l. si quis ad declinandam tam subiautem & l. nulli. in principio, & argumen. ff. de religiosis, si quis (epulchrum §. funus, & in decret. extranag. de testa. Iohannes, frange panem §. primo §. Sed contra nam dixit lex, quod talis minister nequit exigere ab heredibus fideicommissarum: si tamen hæres des ei gratis soluant, ipsum tenetur distribuere inter eos, de qui b. est a testatore rogatus, ut ff. ad Trebellianū Lucius §. Mæuia duos filios. uersic. de hoc. Sed dic, quod si iste minister est institutus ad erogandū relicti ad pias causas, bene potest etiam ab iniu itis hñdibus exigere: ut in præd. l. nulli. & in præd. §. funo & expresse extra de testamentis, Iohannes, & si nullus sit hæres, poterit etiam totam hereditatem uendicare: nec detrahet Fati ediam, vt ind. decr. Iohannes & eodem tit. tua. & C. de episc. & clericis, si quis ad declinandam. Si autem non sit executor ad pias eas, sed ad alias, puta quia testator sic dixit: M. uxore meā hñdem instituo, & uolo, ut decē, quæ habeo in mobilibus, reddat Titio: item quod idem T. ea diuidat inter tales amicos meos, & nil sibi retineat, hoc quidem casu non habet T. actionē cō tra uxore hæredem scriptam: ut in præd. §. Menia. & ff. de adile gal. filio ex parte. & leg. filio. §. matri. Nec obstat prædicta de cre. Iohannes, si bene intelligatur; put ibi notat, secundum Papā: quæ tamen prima facie tria esse uidetur unde circa hunc articu lum sic distingue. ¶ Cum quis legat alicui aliquid, ut ille il lud legatum inter aliquos distribuatur, aut iste, cui legatur, est mi nister merus, siue purus, seu executor tantum: aut est minister: & particeps illius legati. Si sit minister, siue executor tantū, vt ga ex legato nihil debet penes eum remanere, sed totum debet inter eos inter quos rogatus est distribuere, quia fortē testator sic

dixit, Centū, quæ habeo in arca pauperibus relinquo per talē amicum meum distribuenda, uel inter confangueos meos talia de cem, quæ habeo in arca diuidat, tunc regulariter nullam habet actionem pro illo legato exigendo: sed si fuerit ei solutum, det ipsum inter legatarios diuidere, ut in præd. §. Mæuia. & in præd. §. matri. & ff. de legat. j. l. codicillis in prin. & l. si quis Titio. ff. de adm. leg. filio §. matri Tamen fallit hoc, cum est minister, siue cū est legatum ad pias causas. Nam tūc licet nullū emolumentū debeat habere ex tali legato, habet tñ actionē ad illud recipiendū, ut in præd. l. nulli. & ff. ad Trebel. Lucius. §. j. ff. de alimen. & cibari. leg. alio. cū alias fuerat relictiū, vt ff. de le. iij. l. pater §. Tusculanus cum suis similib. Item fallit, cū testator expresse concedit ei potestatem petendi, dicens sic: H. mihi hæ redē instituo: P. amico centum lego, quæ centum uolo, quod ipse poterit petere, & penta & exacta distribuere, ut ff. de leg. j. cum

ADDITIONES.

- a Vendi. ¶ Propter hoc uerbum posita fuit hæc remissio, quæ nunc est post duos prox. uersiculos, q. fuerunt additi: & melius posita fuisset post xxxii. l. j. ¶ Vide j. ver. lxx. quid si testator. & quod ibi dicam.
- b Sed quis. ¶ Per hoc uerbum solui quæstio dominicalis decimateria de illo, q. in mortis articulo in manu sacerdotis remittit iniuriam sibi factam per Titium: iurans non contrauenire: potest senatus uult agere iniuriam. Et refert Bartolus Hugo. dixisse, q. si id fecit causa mortis, agere poterit: se cus si simpliciter allegat ff. ad Sylla. l. j. §. si. Refert Tanc. dixisse, cuius fuit hæc quæst. xj. q. cum sacerdos sit publica persona, nullo casu agat, sic ut si sic remissit usuras, amplius petere non poterit: fm eum. Guido de Suzar. in quæst. statutorum ad fi. & in l. non aliter. ff. de adopt. tenet, pacē vā lere, per præd. l. & per superius alleg. & per illa generalia q. noluit pot niter, uel contra factum suum uenire: & quia recipiendū est id, per q. res ualet: de uerborum obligationibus, l. quoties. & quia uerbum pacis fa uorabile. C. de caduc. tollen. l. vna, in prin. & de iudi. nouit. & sic amplian dum. non coartandum, de regulis iuris, odia, cum concord. Probat etiā id per l. eum clericus. C. de episcop. & cleric. nam si per executores em piam acquirat actionem & exceptionem, ut ibi, & in auth. generaliter. su perius allegata, fortius per executores & ministros Dei: & loquitur de utroque casu, scilicet iniuriæ, & usurarum. uide quod not. Insit. de iniur. §. si illud autē, quod post Tancredus dixit de usura, tenuit Pileus in quæ sitione sua centesima octaua, dicens, debitori, a quo post conuales centiam peteret competere exceptionem doli: inducebat odium fœnera torum, prohibitionem usurarum, fauorem iuramenti, sacerdotem esse spi ritualium patrem: & quia illi quorum negotium gessit, poterant ratum ha bere. Quæstionem Ioan. de istis affinem. uide de usuris, quanquam libro sexto, super gloss. nomine.
- ADDE, ¶ Guilielmus de Cugno & Bartolus hanc quæstionem ponunt de remissione iniuriæ, in l. si tibi dicem. §. j. de pactis: & concludunt, q. agere possit non obstant remissione facta in mortis articulo, rationibus, de quibus ibi per eos: & eorum opin. est communis, ut habetur in dicto §. Imo dixit Bald. ibi, & in l. si domus, de feruit. urbanorum præd. & in ca. j. Siniuria, de pace iur. fir. q. si vnus remittit alteri iniurias & expulsiōes & deustationes, non vñ remittere damna & interesse, quod passus est: alle gat Dynum in l. sed si vnus. §. si ante. ff. de iniuriis.
- d Interdum. ¶ Innuat, quod uendere potest: de quo j. ver. 31. & 32. & uide, q. dixi §. uer. xlii.
- e Et scias. ¶ Reuertitur ad materiam Io. prosequens, & in uer. se. quæstio nes 22. 23. & 26.
- f Ab aliis. ¶ Conuenit ei, quod dicit Iac. de Aren. eum contra extraneum rem possit agere posse: & facit uer. 25. j.
- g Primo. ¶ De hoc scripti post Inn. & Host. in decr. Iohannes, eo. tit. in j. q. ibi uide. Tangit Iaco. de Rau. ab absurdo uideri, q. ubi certa sunt legata, & certū legatariū, executor intendit actiones legatariorum locupletum, & sic quodammodo eis inuitis sit procurator ipsorum. Petat ergo ab illis mandatum: & tunc agat, Ad hoc addo: pone, q. talis legatarius ab hære de amico non uult exigere, uel plus confidit de hærede, quam de commissario: per hoc satisputo, saltem de uoluntate legatariorum talium, quod p. eis exigat, constare debere. De locupletibus dixi: quia in pauperibus legatū esset piū, in quo fortior est executoris potestas, ut sequitur.
- h Titio. ¶ Melius diceret tradat Titio.
- i Secundum Papam. ¶ Vt ibi scripti super uerbo, per eosdem, & inter primam quæstionem.
- k Distigue. ¶ Secundum Odoffred. de quo j. uersicu. prox. Hic præmit tam partem distinctionis Ioan. de Bla. qui in rubrica de actione ex testa mēto, ponens quatuor casus, quibus locum habet illa actio, de quibus j. d. testam. in prin. addit quintum, secundum eos, qui dicūt, executores posse agere ex testamento contra hæredes, ut dent eis res, quas habet distribuere. Ipse tñ distinguit in mero executore, qui est quasi minister: quia aut ipse est unus ex heredibus, ut quia dixit, uolo quod per talem ex heredibus meis soluantur legata, quo casu ipse poterit agere contra hæredes iu dicio familiaris ereifundus: ut dicta legata præcipiat, id est, ante alios capi at: & tenebitur legatariis actione ex testamento, ff. de legat. j. si a duobus. Aut non est ex heredibus, & tunc tenet, & remittit, ut sequitur: & uide, q. dicam j. uer. xlv.
- l Legat. ¶ Hoc uerbum j. reasumam.
- m Pias causas. ¶ Vel ad alimenta: dicit Odo. & Alber. Gal. de fideic. in pri. & idem j. uer. 25.
- n Lego. ¶ ut itam dicam per hoc uerbum, etiam si in sequenti clausula competeret actio.

cum quidam § si scriptus. & l. si a pluribus. in princ. & ff. famil. c. c. i. c. si filia § Papinianus. Si aut sit particeps legatarij, ut quia testator sic dixit: Titio relinquo centum, de quibus uolo, qd retineat quinquaginta, alia distribuatur inter pauperes p anima mea iste indistincte potest petere, & exigere ab hredede: quia quo ad sua partem, est legatarius: quo ad aliam, est minister: unde habet actionem ad repetendum legatum: & postquam repetierit, debet hoc distribuere, ut ff. de leg. ii. si quis Titio decem, in princ. vbi de hoc, & de l. si legatarius. l. c. ubi aliquid uoluit executor testator hredede, puta Falcidia, tunc ager, ut ff. de leg. ii. § qd Titio decem § XVII. Sed quo iure petet hoc legatum in his casibus, in quibus commissarius habet actionem? Dic, qd si is, qui det petere, particeps est, sibi competunt tres actiones, scilicet testamento, hypothecaria, & reuendicatio, ut C. commu. de leg. l. i. & 2. & colligit ff. de legatis 3. si legatarius. in princ. & § de actio. seu petitio. § sequitur. uer. illud uero not & j. de testamen. § primo, uerbi & nota, qd. Si autem non sit particeps legatarij, tunc si potest petere, qd est in duobus casibus, ut dictum est, petet conuictio ne ex p dicitur l. nulli. § si autem post nam cum ibi det actio, nec sit cautum, quo genere actionis agatur, competit ex lege conditio ff. de condic. ex leg. l. unica, uel petetur actio in factum, cum deficiat actio, uel pontificali auctoritate, ut ff. de pet. hred. hreditas in fi. & interest iudicis, & ad eius officium pmet huiusmodi pia legata solui, ut in pra. l. nulli. in fi. unde etiam iudicis officio peti potest, arg. ff. de legat. 2. si quis a Titio & ext. de testamen. c. nos quidem & c. tua. secundum Odof. b. Veldic, qd actio ex testamento: cum tanquam legatarius, uel fideicommissarij sit, ut in p dicitur l. si quis ad declinandam, uel distingue, secundum Vber. an sic dixerit testator: Lego centum Titio, & rogo est, ut expendat ea in redemptionem captiuorum, ut tunc locum habet actio ex test. Si autem dixerit, Relinquo centum p redemptionem captiuorum, & uolo, qd. Te disponat tunc conditio ex lege locum habet: de hoc j. uer. 33. illud etiam § XVII. Quid si haeres dicit, paratus sum soluere hoc legatum, si tu executor mihi canes de implenda uoluntate defuncti? Quidam dicunt, eum ad hoc noteneri cum non dicat hoc pra. l. nulli. & quia officium suum non debet ei esse damnosum, ff. quemadmodum. test. ap. si quis ex signatoribus, sicut nec tutor testamentarius: quia eius fides a testatore est approbata ut Insti. de satisfad. tut. in princ. & C. de episc. audien. de creationibus. & arg. ad hoc ff. si cui plus quam per l. Falc. diuis § ff. de ann. leg. liberto § Largius. & ff. quan. dies le. ced. l. Firmio § j. in fi. etiam si sit frater minor § qd nil habet in bonis, cum enim eius fides a testatore electa sit, hoc loco satisfadationis habendum est ut in pra. l. dei creationibus. Nec obstant contraria, quia ibi de uoluntate testatoris cauebat. Alij contra, scilicet qd tenetur satisfadare: ar. ff. de leg. 3. si tibi legatum & ff. de leg. j. cum quidam § ij. & l. si a pluribus. & ff. de cond. & de mon. Titio, circa prin. & l. quibus diebus. in fi. in auth. de here. & Fal. § si quis autem. ff. loca & con. in sulam § fi. de hoc j. uer. xlv. sed quero. Tertij dicunt, qd si sit ei aliquid in testamento relictu. tunc tenet satisfadare, arg. ff. de cofir. tutor. l. si. in fi. ff. de leg. 3. si tibi. Tu dic, qd si sit diues, & bona persona, quae p se uenit esse fidelis, non cogit satisfadare, ut ff. de fur. si seruus communis §. ga uero. quia hodie praesumit bonus, qui olim fuit, ff. de re mil. non oes § a barbaris § i. Si uero sit homo inops, perfidus & suspectus, tunc sic ar. ff. de pet. hred. l. pe. ff. de re uen. l. si a quo. ext. de pig. llo. in fi. & 46. dist. sunt nonnulli ad fin. Alii dicunt, qd nec in hoc casu satisfadabit, ff. de pet. hred. diuis ff. qui satisfad. cog. si fideiusor § i. Sed in primo sic, ut pra. l. si tibi § j. ¶ XIX. Sed nunquid debet

ADDITIONES.

a Titio decem. ¶ Per superiora patet, quod auctor nudum ministrum intel ligit etiam legatarium, qui distribuere, uel alteri soluere tenetur totum, & in nullo utilitate participat, Iacob. de Rau. in l. nulli. tenet, & hoc mihi placet, legatarium, licet totum distribuere debeat, esse ministrum non nudu & sic agere potest contra heredem, etiam si distribuere non debeat in pia causam, hoc probat per l. Imperator. ff. de legatis secundo, primo responso ubi patet, legatarium, qui totum alteri restituere tenetur, aut agere debere & soluere, aut actionem cedere, si non uult agere, expressum ergo habemus quod agi. Huius ratio patet: quia legatum est donatio in testamento relicta. ff. de legatis secundo, legatum, ergo non nudus minister. Item certum est, quod ipse est, qui trasfert dominium rei legatae, uel actiones in eum, cui assignare tenetur: quod non facit nudus minister: qualis esset, si diceret testator lego Titio centum, quae uolo manere apud Seium, ulque ad tale tempus; iste Seius uere non est legatarius, sed custos. Sic esset etiam inter uiuos, quando Titio donarem rem aliquam post tempus tendenda Seio: ipse Titius interim est dominus rei, & restitutionis tempore dominium transferre nec reuocare interim possit donationem a Titio: sed si non do, uel dono, sed depono apud Titium rem tradendam Seio, non trasfero a me dominium, propter quod ante traditionem mandatum reuocare potero, nec post trasferre possessionem, ff. de donatio. l. hoc iure. § si quis dederit. & si cert. pet. l. eius qui in provincia, § quas uero pecunias. ad praedicta inducuntur ff. ad Trebelli. Lucius §. Naxia. & de alimen. & cibarij. leg. l. alio leges alia superius allegatae iis concordant, quae not. infra, uerbi.

proxim. in fine. Nec dicas differen. iam non faciendam hoc casu, cum res alii est reddenda: inter uerba Dono, uel Depono: quia differentia patet. Moriente enim illo, pro quo deponi, teneris mihi rem restituere. ff. de legatis. l. an ep. § si non sic, cum donati, uel legati, & moriturus, cui tradidi mandaueram, manebit enim res pnes legatarij, uel donatarij, ut in pra. §. Tufculanus. C. de cad. toll. vna §. j. & §. pro secundo. & ff. de legat. 2. l. si quis Titio. Hec uero non essent necessaria, secundum opin. Hosti. quae scripsit in decret. Ioannes, sub j. q. ADDE, ut per Bar. in l. si quis Titio, quem Panor. sequitur in c. Ioannes. extra. de test. & ibi uidebis de leg. ad h. & quando executor dicatur nudus minister, uide Ro. cof. 2. 28. b. Secundum Odof. § in l. nulli. ubi per eum hac distinctio, & §. prox. idem G. de Camo. Simon etiam omnes istos modos agendi ponit. c. Testamento. ¶ Vtili, secundum Host. & Iac. praedictum de Aren. quae directa daretur pauperibus, ut in l. statim alleg. §. licentia. Eorum est ratio: quia nec noua obligatio est inducta per l. nulli. sed iam nata ipsius legis auctoritate, ad alias personas extenditur, C. de leg. l. executor. ff. de pignor. actio. si conueniet. & sic etiam erat olim per l. alio. ff. de alimen. legat. ubi talis minister actiones habebat. d. Illud etiam. ¶ Sed continuando ad id, quod §. dixi, quare tunc, an minister qui, ut praedixi, actiones habet, an illas habet suo nomine, aut nomine illorum, in quos distributio fieri debeat? Quod nomine illorum, facit lex, orphanotrophos. C. de episc. & cler. ibi, qua si tut. & cur. & auth. de eoclet. tit. §. si. q. suo nomine, facit l. si quis ad declinandam. in ti. pra. §. licentia, ibi, si enim, & c. Et hoc placet Iaco. de Are. & Nicol. ut sicut olim illas habebat, quando sibi aliquid retinebat, ut l. si legatarius. §. alle. probat, cum actionem cedere tenetur, ad idem l. Imperator. ff. de legat. 2. sic hodie habet in relictiis ad pias causas, dato qd nihil retineat, & lucrum est in eo qd pie agit, in auth. de here. & Fal. §. si uero expressum, sic & procurator in his, qd acquirit officium exercendo, dat illi actio suo nomine: quod patet, quia tenetur illam cedere domino, ff. man. si procurator. §. si. Per hoc dicit ad multas questiones responsum, de qbus j. dicitur. Sed Iac. de Ra. ad qd, an executor habeat actionem, etiam si ad pias causas sit electus, respondet qd non huius ratio est, quia omnis executor est administrator iurium & actionum alienarum, sicut tutor, procurator, & huius similia, eo. tit. orphanotrophos. Sed si dicitis, quomodo agit, cum sine actioe, & c. respondet, id uerum de actione sibi, uel alteri competente. Procurator ergo agit actione non sibi, sed dno competente: sic executor agit actione sibi commissa per legem uel testatorem. Fateretur ergo qd actionem alienam intentat: nudus autem non habet actionem, nec exercitium, nisi in relictiis ad pias causas. Si dicas qd effectus, ex quo habet quomodo habeat? Respondet in ddo, procuratore, que non dabit nudus minister ante litem contestationem, ff. de iur. sed si uisus. §. item ait, sicut nec tutor, nec curator, C. de procl. neque sed non nudus sit, tanquam dominus: de hoc in fine satis j. uer. 25. e. Quidam. ¶ Albe. Gal. de fideicom. in prin. & uide j. uer. 3. sed nunquid, ubi de alia satisfadatione loquitur, & de alia j. uer. xlv. incipit, & d. quero. Et de his omnibus mittim loquendo cum Guil. de Cu. sciendum est, qd exereutores cum fideiusforibus, cauere non tenentur, nisi sint suspecti, ff. si cui plus quam per l. Fal. l. diuis, dices, si est suspectus, quare datur? Rsp. datus fuit p testatorem ad distinctionem, facit ff. de ann. l. liberto. §. Largius, in fi. Sed si quis, an sine fideiusforibus tenetur satisfadare, dicit, qd si exereutores petunt legata, ut legatarij soluant, cauere haeredibus de indemititate: de hoc j. q. 35. Si queritur alia cautio quam in demittatis si species est qd pars saltem legatorum reuerti possit ad haeredes, dicit, qd cautio praestabitur: alleg. l. 3. ff. de alimen. & cib. leg. ad hanc l. respondet j. uer. xlv. ubi satis de hoc. Si autem non speratur aliqd reuerti, cautio non debetur ut praed. l. diuis alias leges omnes in praed. uer. xlv. Iaco. de Aren. sub uer. bio forte, dixit uerius, quod non satisfad. Ad l. 3. ff. de alimen. l. respondet qd ibi non a testatore, sed a coheredibus fuit electus. Ad l. e. uer. pecuniaz for tem §. diuis l. respondet, qd finis respicit proximum dictum, non legis principium circa satisfadationem, de qua iste uer. loquitur. I. a. de Ra. alleg. ad negatiuam l. diuis §. & j. alle. Ad affirmatiuam l. Titio & l. quibus diebus, etiam j. alle. soluendo tenet, legitimum satisfadare teneri, quod durum mihi uis, si intendit excedere formam l. nulli. de testa. Distinguit, an sit, uel no sit mutata eius conditio, intelligas in malum, & tunc loquendo de nudo ministro, dicit, qd si conditio eius non est mutata, quia prius pauper, & nunc atues, non satisfadabit, cum per testatorem fuit ipsius conditio approbata, ut de tutore testamentario ff. Insti. de satisfad. tu. circa prin. si mutata est, quia tunc diues, nunc pauper, satisfadabit: alleg. §. Largius, de quo §. 5. & j. & uide, quod dicam j. super uer. 35. Ex his satis pot. colligi, qd religiosus, commul sarius, testamentarius, non satisfad. sciebat enim, uelien & debebat testator eum carere p priis. Ex quo de satisfadatione locuti sumus, scias, secundum I. a. de Are. qd ex duobus execut. oribus uno potest administrare satisfadando Seio de bene administrando: honestus tamē offert arbitrium de satisfadando, uel satisfadationem recipiendo; l. nulli. de satisfad. tu. §. ij. ADDE, ut p. Bali. l. si quis ad declinandam, p Bart. in l. alio. ff. de ali. & cib. l. Diuis. ¶ Per hanc solam legem tenet hoc Nic. & uide, quod post eum ad eam hic in fi. g. Minor. ¶ Vide, quod de hoc dicam j. super uer. lxxiii. h. Contra. ¶ Odof. ubi §. i. Barbaris. ¶ Ext. de praesumpt. mandata de pur. can. c. constitutus, in fine. k. Sit tibi. ¶ Scilicet qd acceptat relictu in test. dicit Nic. su p l. nulli. commissarius ad pias causas uenit uerbis legatariis & ministris: fallit in sex casib. quoru duo sunt p se: quatuor p se. Primu, qd fideicommissarius non cogitur cauere de implenda uoluntate testatoris. Secundu, qd siat eius sacramentum de se, qd cogit suscipere officiu. item ex negligentia repellitur & succedit episcopus. l. c. non transmittitur officiu ad haeredes. l. c. non sit distribuere per aliu. Dicit tñ, qd hoc ultimo i locu hacten. i legatis non puspata distribuendis inter plangunos, ut uicinos: d hoc ultimo satis i uer. 81. ADDE, qd officiu executoris ad haeredē no trasfert: Ro. pñ. 69. & qd p se succedat exereutore negligente, p enndē Rom. pñ. cxxv. vij. multa bona uide. Quod executor quis possit distribuere per alium ad pias causas, & quod mandatum morte non finatur, uoluit Rom. conf. ccl.

debet iurare, q̄ bona fide faciat dicunt quidā a, q̄ sic, C. de doni-
 si quis pro redēptione. resp. j. & in præd. l. de creationibus. & in
 b auct. ibi postea b. Alii contra c. per præ. l. quis. quæ innuit iura-
 c mentum præstandum esse post distributionē, & non ante, ut j.
 21 uerf. 48. sed nunquid. secundum Vinc. ¶ Xxi. Quid si executor
 iā habuit legatū, & dicit se illud expēdisse in pias causas, & hoc
 d vult iurare, nunquid est ei credendum d? Azo dicit, standū eius
 e sacramento. C. de dona. si quis. p. redēptione. §. j. c. & arg. pro
 eo, C. de episc. & cler. orphanotrophos. Alii j. & q̄ debet per
 scripturam probare hoc expensum fore iuxta defuncti uoluntate,
 vt in auth. de sanct. episc. §. œconomus. & in præ. l. nulli.
 Nec obstat præ. l. si quis pro redēptione. nam ibi te feci domi-
 num, ut tu postea illi dares in nostro aut casu non feci te domi-
 num, sed solum executorem: unde ibi minus exigitur, quā hic
 Vel dici potest, q̄ si executor fuit alias bonus, & legalis, tunc stat
 eius sacramento: alias non secundū regulā. Qui fuit bonus, p̄su-
 mitur bonus: & contra, extr. de præsump. mandata. 46. distin.
 f sunt nonnulli. f. Vel dic, q̄ aut expensū est magna, & tūc requiritur
 tur testes: aut modica, & tunc non requiritur: ut ff. de pig. act. si
 g pignore subrepto. ff. de uentre in pos. m. l. j. in fi. & ff. de excusa.
 tur. non tamen in fin. secundū Odof. §. ¶ Xxi. Sed quero, quan-
 22 do executores possunt ab h̄re de legata repetere, an statim mor-
 tuo testatore? Dic, q̄ demū adira hereditate ex testamēto, ut
 ff. de testa. tu si nemo. ff. si quis test. li. esse ius. sue. l. j. §. ante adira.
 nū forte in illis casib. in quibus ualeat legatū, uel fideicommissum
 etiam non adita hereditate, C. de fideicommiss. eam quā. Si de-
 cessit ab intestato, tūc etiā debet esse adita hereditas. vt ff. de
 23 fideicom. l. l. 2. nec potest dici q̄ habeat hypothecariā, C. de comū-
 nia de leg. l. j. ¶ Xxij. Quid si heres dicit se uelle interesse dispo-
 sitioni: commissarius uero, seu executor j̄ dicit? Arg. pro herede.
 h ff. de usu & usufr. leg. l. legatū h arg. in præ. l. nulli. & C. de donsi
 i quis pro redēptione ¶ Xxiii. Quid si quis amih legat, ut uadā
 k ultra mare, tamen modo nullus ire audeat, n̄ quid habebit lega-
 tū? Dicunt quidam, q̄ sic dummodo uadam ad similem locum:
 l arg. in præ. l. legatū ¶ Xxiiii. Quid si relinquat omnia bona sua
 pro redēptione captiuorum, quādo petet hoc fideicommissum?
 m Respon. de subtilitate iuris non potest peti, cum nemo sit
 n heres: & ideo, secundū Vbertū, cōsulendum est executoribus,
 24 vt semper faciant fieri heredes. ¶ Xxv. Sed nunquid ante litē
 contestatam possunt facere procuratorem, qui petat? Videtur
 q̄ non, ad similitudinem tutoris, & curatoris, & procuratoris,
 C. de proc. neque. Argum. cōtra, q̄ possint, ut & procurator ad
 negotia datus, vt ff. mandat. si procurator §. 2. & in præ. l. si quis
 n ad declinandam. in fin. ¶ Et hoc vt plenius intelligas, pone: aliquis
 instituit h̄redem in testamento, & decem pro anima sua legauit
 expēdenda iuxta dispositionem. P. cui dedit potestatem exigē-
 di & recuperandi de bonis suis, & uendendi n̄ quid ergo ipse P.
 poterit ante litē contestatam facere procuratorem contra herē-
 redē, uel contra bonorum possessores, uel debitores? Et uidet,
 q̄ sic quia habet conditionem ex lege nomine suo, ut C. de e.
 p̄fic. & cler. nulli. nam & alias commissarius agit, quando ad pias
 causas, & quando ad alimenta factus est, ut ff. de ali. & cib. leg. l.
 alios. Itē procurator qui uēdit, uel stipulatus est, actionē suo
 nomine habet, & procurator facit o, vt ff. man. si procurator-
 rem. §. fin. in fi. ff. de acqre. possel. l. i. in princ. ff. de iniuriis. l. sed si
 vnus. §. procur. Arg. contra, cum non sit cōmodum habiturus:
 quia propria causā dici non potest. ff. de leg. 2. §. si quis. ff. quā. ap-
 pel. l. si. l. §. in p̄ria causā. & 2. q. 6. biduum. nam aliter habetur
 loco tutoris, qui hoc non potest ante litis contestationem, vt §.
 SOL. Dico, q̄ potest. nā commissarius est loco heredis, vt j. ver.
 item pone. & procurator priuati si stipulatus sit sibi dari nomi-
 ne domini, habet actionem, & dominiū facit procuratorem,
 arg. ff. man. si procurator. §. fi. & tamen nullum habet ibi cōmo-
 dum P. Alii tamen j̄: quia fides fuit à testatore electa, & certum
 p officium ei commissum: extr. de offi. del. c. si ¶ Vel dic, q̄ si
 q uult procuratorē constituere ad agendum, hoc fieri nō potest.
 Nec obstat, q̄ sibi ad petendum datur actio uilis ex testamēto,
 secundum quosdam: uel saltem conditio ex præ. l. nulli. quia
 non suo nomine, seu ex sua persona, sed illorum, inter quos di-
 stribuendum est, cōpetit ei. Si uero uult cōstituere ad distribuē-
 dum legata, hoc potest, vt in præ. l. si procuratorem. §. j. quod
 intellige, quādo uult dare quibusdam: quia tunc cōstituere po-
 test procuratorem ad dandum illis, non autē vt ille tuo arbitrio
 dispenset, quibus sibi uidebitur. nam executoris persona ad hoc
 fuit à testatore electa, secundū Odof. extr. de offic. deleg. cap.
 25 fin. ff. de sol. inter artifices. ¶ Xxvi. Quid si testator dixit, relin-
 quo, p̄ anima mea, quod iustū fuerit, uel quod filiis meis uide-
 bitur, nunquid episcopus, ad quē spectat talia exequi, ut ext. de
 testamen. tua nos. cum suis concordat. poterit agere contra herē-
 redes? Videtur, q̄ non: cum sit incertum legatum, C. mandat.
 r Marci. ff. de iur. dorum. cum post §. gener. Dic cōtra, fauorē
 religionis. ff. de annu. leg. si cui. ff. de leg. 2. quidam. & l. penul.

26 ¶ Xxvii. Item pone, q̄ aliquis nō instituit heredem, sed tan-
 tum reliquit legata: puta in codicillis, in quibus reliquit aliquē
 dispensatorē p̄ quē uult omnia legata solui: quaritur, an lega-
 tarij conuenient illum fideicommissarium? & an ille erit loco herē-
 dis? Et uidetur, q̄ iste erit loco heredis, præterquam ad Falci-
 diam, in præ. l. si quis ad declinandam. §. licentia. & in authentic.
 de eccles. titul. §. si quis autem. Collat. ix. & C. de donatio. si quis
 pro redēptione. & ff. de aliment. & cib. legat. pecunia. & l. alio.
 Compelli autē etiam potest talis distribuor, ut in authenti. de
 eccles. titul. §. si quis autem facere iussus. & argum. ff. de leg. j. si
 seruus. §. qui margaritam. & ff. de leg. 2. si quis Titio decē. Eon-
 tra uidetur, q̄ non sit loco heredis, nec possit cōpelli, argumē.
 ff. ad Trebel. Lucius Titius §. Mauiā. Non enim potest compel-
 27 li: quia quanto aliquem honoramus, tanto cum possimus on-
 erare ut ff. de leg. 2. Imperator. ext. de reb. eccle. alien. uel nō.
 capitulo. 3. Item si testatori placuisset cum herēde fore, id ipse
 fecisset.

ADDITIONES.

- a Quidam. ¶ Scilicet Ia. de Aren. nisi personæ qualitas aliud suadeat, vt
 quia est episcopus. C. de episc. & cler. nec honore.
- b Posita. ¶ Ad idem C. de erog. milit. an. l. penult. in prin. lib. xij. & in auth.
 vt hi qui oblig. in fi. C. de cur. fur. l. fi. & clem. de relig. do. ca. 2. uerb. illi e-
 tiam.
- c Alii contra. ¶ Alb. Gal. ubi §. post prin.
- d Credendum. ¶ Coniunge. j. ver. 47. & ver. seq. & uide, quod ibi dicam.
- e §. j. ¶ Per hunc §. tenet etiam Nicol. & idē Gul. de Cug. in dubio Text.
 autem l. nulli. §. post vnus. ibi. numerum captiuorum, data pro his prætia
 ei manifestare præcipimus. Tac. prædictus sic intelligit, & mihi placet, sal-
 uo q̄ dicit in fi. q̄ ipse expensas, intelligi notabiles, non minutissimas
 singulariter scriptas manifestare debeat: & super earum ueritate sufficiet
 eum iurare, per illum §. j. & uide quod scripsi in decr. Ioannes. in p. q.
 de ratione remissa per testatorem. Sequens autem opinio, quæ habet per
 scripturam singula probanda, nimis est rigorosa & sumptuosa, nisi intel-
 ligatur, vt §. scilicet q̄ scriptura specificet specificanda, & iuramentum p̄-
 bet. Specificatio autem multum ualet, per quam ueritas & falsitas facile
 possit haberi. facit extra de frigi. & ma. c. vlti. Item contra, periculofum
 est dicere simpliciter, sine specificatione stari iuramento, sicut magni pa-
 palardi uoluit. uerbum est Jacobi de Ra. qui dicit se unū audiuisse de his
 qui de triginta milibus expendat duo milia, taliter rationem reddidit:
 & nota, quia non fuisset in tanta summa id facibile si per scripturam
 specificata fuisset.
- f Nonnulli ¶ Bene facit, restringendo ad illas, quæ non facile probari pos-
 sunt. ff. de re mil. non omnes. §. à barbaris.
- g Secundum Odof. ¶ Cy. post Ia. & Petr. super l. id quod, C. de episc. & ele.
 q. 8. distinguit qualiter expensarum, quādo solutio probari, vt solutio lega-
 torum: an non facile possint, vt elemofynæ minutæ: ubi uide, & j. uer. 47.
 & q̄ ibi scripsi in princ. de clementina religiofi de test. & quod scripsi in
 uerf. ubi seq. ADDE, qualiter sufficiat probare expensas, Fe. conf. 240.
- h Legatum. ¶ Statim intelliges.
- i L. nulli. ¶ Alb. Gal. ubi §. post prin. & Tac. de Aren. ubi §. ultra medium
 inducit hic in contrarium: & sic facit litera l. nulli. ubi, & pro sua conscien-
 tia. & c. Tac. stat pro herede. inducit timorem collusionis, id est, ne fideicō-
 missarius colludat. & pro hoc dicit facit de proc. c. ij. in fin. & c. si quem.
 lib. 6. & leges, quas ibi alleg. gl. & hoc dictum placet, nisi forsā h̄eres p̄z
 se ferret minacem uultum quando terreret legatarios, quibus vsura, uel
 male ablata ueniunt restituenda. faciunt notata §. de teste, §. nunc tractan-
 dum in princ. tamen, ut dixi de l. nulli. dico de l. sequen. scilicet q̄ facit p̄
 fideicommissario.
- k Si quis. ¶ Et Alb. Gal. ubi §. uerf. sed pone. expr̄sit tamen quod legabat
 pro anima.
- l Legatum. ¶ Pone casum quando testator annuos redditus ob sui memo-
 riam iussit in ciuitate expendi in certum ludum, qui in ciuitate prohibi-
 tus est: sicut iam lx. ann. elapsis fuit Bononiæ Ludus Canaellæ: h̄redes. &
 primates ciuitatis conuenient de alio ludo ad idem fiendo: puto distin-
 guendum, quid ponderauit testator, an laborem itineris, ad quem forte
 ex uoto, uel in positione poenitentia tenebatur: & procedat solutio: aut
 subsidium Terræ sanctæ: & tunc expectetur opportunitas: & sic seruatur
 facit extra de uoto, magna. in fi. & c. seq. in fin. Lex autem loquitur in fa-
 cto iterabili annuatim, & in quo non sperabatur opportunitas, scilicet q̄
 ludus primus reformaretur.
- m Sic hares. ¶ Vide §. xxj. uerf. sed quero. j. uerf. lxj. & j. uerf. xxvij.
- n In fin. ¶ Et recipit uerba Alb. Gal. ubi §. in fi. ADDE, q̄ executor possit
 ante litis contestationem constituere procuratorem, uoluit Paul. de Cast.
 conf. 148.
- o Facit. ¶ Scilicet alium procuratorem: sic ponit Alber. Gal.
- p Commodum. ¶ Secundum Alb.
- q §. fi. ¶ Hoc placet Tac. de Ra. & ut dicit, si impeditus est, habet remedium
 constituendi actorem auctoritate iudicis, non sua propria, Insti. de cur.
 in fi. ff. de admi. tu. l. decreto. Hoc dicit Tac. de Are. dici posse eum
 procuratorem constituere, cum suo nomine actionem habeat propter lu-
 crum quod sentit etiam pie agendo, C. de bo. ma. l. j. ff. de iniur. l. sed si
 vnus. §. idem ait. & C. de donat. l. illa.
- r Gener. ¶ Et ff. de uerbo. obli. ita stipulatus.
- s L. p. ¶ Supple. ff. de ali. leg. istæ tres leges concurrunt in materia. Concor-
 Tac. de Aren. dicens, q̄ commissarius disponere poterit ad quantitate
 conuenientem facultatibus defuncti, conditioni personæ: & numero libe-
 rorum defuncti: alleg. eadem iura: & sequens uer. fuit Ross. vt j. dicam.

fecisset, vt C. de eaduc. tollen. l. unica, circa fin. & ext. de deci ad
 iudiciā. Et p̄traria inducta in specialibus casibus loquuntur
 propter fauorē captiuorum, uel pauperum, uel alimentorum.
 Quod ergo testator potuit, scilicet haredē facere, noluit: & qđ
 uoluit, scilicet ordinare distributorem, qui sit loco haredis, non
 potuit, C. si quis alteri, uel sibi, multū extr. de off. de leg. cum sū
 per. in fi. Roffre dicit, qđ talis distributor est hares seu loco h
 redis, ut in præ. l. si quis ad declinādā. §. licentia omnimodo. &
 argum. ff. de cu. bo. dan. l. 2. & de fideicommiss. lib. l. 2. & 3. & po
 test à legatariis cōueniri, p̄ iura prædicta. In hoc tamen non est
 hares, qđ Falcidiam uoluit retinere: quia testator hoc uidet
 noluisse, ut in l. si quis ad declinādā. §. & si quidem. In hoc minus
 est quā hares, & etiam quantum ad hoc, ut non possit uende
 re, uel distrahare, ut in præ. l. alio. & etiam quantum ad hoc, qđ
 nudo ministerio utitur, ut in præ. l. si quis Titio decē. In hoc au
 tē plus est, quā hares, quia cogi potest adire, & bona distribu
 re, ut in præ. §. si quis autē facere. uel sic. in usus quod non est in alio
 haredē, vt adire cogatur. ut C. de iure delibe. nec emere. cum
 hareditatis aditio in solo animo consistat, ut ff. de acquir. hær.
 aditio. Et hæc est ratio. quare p̄ procuratorē adiri non potest,
 ut eo. i. tu. p̄ procuratorē. Item iste distributor cogetur adire,
 ut eo. debet alteri restituere. sicut fit in alio haredē, qui p̄pelli
 tur per Trebellianum adire & restituere, ut ff. ad Trebel. cogit. I
 tem ratio est, quare alius non possit cogi: quia cum possit habe
 re emolumentum, scilicet quo ad Falcidiam, potest illi renūcia
 re. Nec obstat præ. §. Mæuia. quia ibi illi nepotes, quibus debet
 bāt bona restitui, nondū peruenerāt ad 25 annum: ideoque cō
 tra fideicommissarium non agunt illi distributores: aliās agerēt
 a actione ex testamento, ut in præ. cōcor. ¶ Xxviii. Sed si quis lo
 co h̄dis distributor, queritur, quas actiones intemat, & quib?
 d tenetur? & dicit Roff. eum habere uiles, ut libusque teneri: si
 cut & in fideicommissario, cui est hareditas restituta, vt in instit.
 de fideicommiss. hær. & ff. ad Trebel. legatario. argum. C. d̄ leg. l. ex. le
 gato. ff. de p̄. parer. filio. Ex quo enim testator distributorē cū
 reliquit, uidetur sibi concessisse & agere & defendere, quia talis
 est lex obligationis, argum. ff. de sol. l. fin. Quantum enim ad libel
 l. effectum, hares est, præterquā in illis, quæ præmissimus, vt ar.
 ff. qđ cū eo. si filius. alioquin nisi ageret, uel conueniretur, & hæ
 reditas esset in nominibus: qđ quandoque contingit, ut ff. de pe
 tit. hær. h̄reditas. iam nullus esset, qui cōueniret debitores h̄
 reditarios, quod iniquum foret. Patet ergo, qđ loco haredis ha
 c betur. Accur. not. in præ. l. si quis ad declinādā. §. ubi autem.
 29 ¶ qđ executor est hares nomine, sed non re. Azo uero notat
 in præ. l. nulli. qđ nō est hares, sed administrator. Porro si fit exe
 cutor non ad omnia, siue non uniuersalis, sed aliquorū bono
 rum tm, & in testamento fit hares i institutus. tunc indubitate
 g talis non habetur loco haredis §. C. de hær. inst. quoties. ff. e. tit.
 l. j. Nam in incertis & non in certis locus est coniecturis, ff. de a
 ctio. & oblig. l. obligationū substantia. & l. si. in fi. C. de p̄. hen.
 30 emp. l. si. p̄p̄ si nihilominus tamen agere potest. ¶ Xxix. Sed
 h pone h̄: quædam mulier erat tutrix, & fideicommissaria: tutela
 i finita habebat decem penes se uult ea retinere, vt ea soluat p̄
 malē ablatis: nunquid potest? Respon. aut constat, qđ huiusmo
 di malē ablata, putā uisur, debentur, aut qđ non debent, aut du
 bitat. In primo casu retinet: quia cui damus actionem, & c. ff. d̄
 super. h̄. l. j. §. j. in secundo non in tertio statuet certū tēpus, in
 tra quod cognoscat, an debeatur: quo elapso restituit. arg. ff. d̄
 pet. hær. si qđ libertatē §. p̄. in fi. ¶ Xxx. Sed querit, an hares,
 31 vel distributor teneatur dare instrumenta legatario, quæ perti
 nent ad negotium rei legatæ: Et uidetur, qđ non, ut C. de fideicō
 miss. instrumenta. Sed illud intelligitur, quando pars prædiorū,
 legata erat. vnde maior pars remanebat penes haredē: & ideo
 non dat ibi exempla. Aliās enim si unicum prædium sit legatū,
 credo haredem dare debere legatario instrumenta, cum hares
 de euictione non teneat: argum. ff. fam. ercisc. ceterē. in fi. & l.
 si quæ sunt ff. de fide instrum. l. si. nec obstat ff. d̄ act. emp. & v̄.
 Titius hares. & l. creditor. quia venditor tenet exhibere, & nō
 dare. quia de euictione tenetur. Dico ergo h̄ redē dare debere
 legatario instrumentū, argum. C. de lib. caus. sicut. C. ad leg. Fal
 prædiorū. secundum vnum eius intellectum. ¶ Xxxj. Sed an
 32 executor ultimæ uoluntatis potest alienare bona curæ ipsius
 m commissā? Et v̄, qđ non ff. de ali. & cib. leg. l. alio. quod uerū est,
 ut ea in alios, usus p̄uertat, ut extr. de testi. tua. uel etiam sine cau
 sa. aliās enim bene potest, ar. C. de epis. & cler. orphanotrophos.
 §. j. x. q. 2. hoc ius porrectū. C. de præ. mi. sine dec. non alienan.
 l. obēs puta vt pecunia in solutionē legatorū conuertatur, si a
 liter satisfieri nō p̄t, ar. ff. de iureiu. siue gñalis ar. ff. de cu. fu. l. si.
 in auth. de ecclē. tit. §. si. & §. si iā annale. & seq. ad instar curato
 ris bonis dati, ff. de cu. bo. dan. l. j. & ult. & de bonis autē. iu. pol. p̄.
 §. his uerbis. C. de epis. & cler. si quis ad declinādā §. ubi. &
 §. p̄. & in auth. Collat. s. vt cum de appel. cognof. §. in huius.
 Potest etiā alienare, si hoc sit ei à testatore commissum, ff. de do

te præ. uir vxori ff. de con. inst. l. que sub conditione §. mortuo,
 in fin. & hæc uera sunt. ubi nullo haredē relicto p̄stitutus est ad
 uniuersā bona pro anima testatoris erogada. nā tunc ipse loco
 n h̄dis habet, vt s. uer. 27. item pone, qđ aliquis ¶ Xxij. Quid
 si non ad uniuersā, sed duntaxat ad aliqua erogada, haredē ex te
 stamento, uel ab intestato succedere constitutus est, nec est sibi
 à testatore alienandi p̄cessā potestas, nec potest satisfieri legatariis,
 nisi aliqua alienent? Et certe uidetur, qđ tunc hares, non exe
 cutor, alienabit, ut in præ. l. alio. Argu. tamē, qđ etiam executor
 hoc possit: quia ad omnia ius uidetur, sine quib. testatoris uo
 luntas impleri non potest, ut ff. de iurisd. om. iu. l. 2. ext. de off. de
 legat. prætera. ff. de procurat. ad rem. maximē herede rē lega
 tā uendere nolente: quod satis concedi potest, si dixit, Tale præ
 dium pro anima mea relinquo, uolens, & p̄cipiens illum uen
 di, & pretium pauperibus dari, & ad hoc exequendū talē facio
 o executorē. ¶ Xxiii. Illud etiam queritur, si nomen debito
 33 ris legatū sit distribuendum per executores, utrum, debitor
 soluere nolente, nec etiam haredē contra eum agere curante,
 p executor agere possit contra debitorem, ut soluat? Et uidet,
 qđ sic, ut in præ. l. nulli. respon. j. in authent. de ecclē. tit. §. si quis
 autem. & §. si autē, qui facere. in fi. ad instar. curatoris bonis dati
 ff. de cur. bo. dan. l. 2. respō. j. ff. de his, que i frau. cred. l. i. in prin.
 & ad instar. orphanotrophos, in auth. e. tit. §. si. C. de epis. & cler.
 orphanotrophos. & ad idem ff. de fideicommiss. l. 4. ff. lo. mat. Ca
 q ius. & hoc tenet Azo, Vbert. de Bo. Roffred. & Bul. ¶ Agat autē
 p̄ debitorem ut libus actionibus, quibus directis testator age
 re potuisset, vt s. uer. xxix. fed si fit loco. Azo uero dicit, com
 petere conditionem ex prædicta l. nulli. & idem dicit Vbertus:
 uel etiā officium iudicis in defectu actionis. ar. ff. de minor. in
 caus. 2. uel, secundū Bul. dabit actio in factum subsidiaria, quia
 æquitas suadet ei actionē dari, nec apparet que, ff. de p̄. uer. l. i.
 r & l. quoties. C. de fac. sanc. ecclē. sancimus qđ non placet, ex
 quo

ADDITIONES.

- a Dicit. ¶ Cuius fuit ad literam iste uer. & sequens rub. de act. ex testame
 to, uer. item quid erit. & uer. seq.
- b Procuratorem. ¶ Vide quod scripsit de præben. c. accedens. super gl. & in
 suffrag.
- c Emolumentum. ¶ Vide j. uer. 57.
- d Dicit Rof. ¶ Vbi proxime dixi.
- e Habetur ¶ Secundum Roff.
- f Sic hares. ¶ Supple. alius.
- g Haredis. ¶ De hoc dicit s. e. §. post prin. uer. 2. in fi.
 ADDE, an executor fit hares: uide Ro. conf. alleg. conf. 228.
- h Sed pone. ¶ Fuit ad literam Alb. Gal. ubi s. uer. pen.
- i Finita. ¶ Supple. & commissaria durante: dixit, quod plus est Tac. de Are.
 qđ sicut fideicommissarius p̄ alteri soluere, sic & sibi de eo, quod sibi debet
 ex testamento, uel aliās, sicut tutor, ff. de admini. tut. quoties. §. sicut. Non
 obstat lex, non dubium. C. de leg. loquitur enim in simplici legatario, & i
 bi de hoc hic loquitur de executorē: & intellige gñrali, non speciali ad certū
 qđ, vt s. p̄. dicitū est. facit l. nulli. C. de epis. & cler. ubi, exigendi licentiā.
 & §. fin. autem ad id. ff. de leg. 2. si quis ita ad Trebel. l. Lucius. An autē dis
 pensare in se uel suos possit, uide j. uer. 32. ADDE, an executor possit
 seipsum eligere, Bal. conf. 185. 4. lib. & Roma. allegat. conf. 228.
- k In fi. ¶ Et de restit. spol. frequens. §. solet, li. 6. ADDE uer. seq. uide cum
 Bar. in d. l. instrumenta.
- l Intellectum. ¶ Ad literam iste uer. fuit: Roff. ubi s. uer. item queritur, an
 hares.
- m Commissa. ¶ Sine numero, & forma quæstionis: est hoc dictum inter xx.
 & xxj. q. Ioannis, sub uer. dictum est §.
- n Aliquis. ¶ Dicit Ia. de Aren. qđ ex quo nullus est hares, forte distrahare
 poterit ad instar procuratoris habentis generalem & liberam, si de acqui
 ren. rerum do. l. qua ratione. §. hoc quoque. Item actionē habet: ergo facul
 tarē distrahendi, arg. ff. de iure delib. ait prætor. Item uendit auctoritate.
 d. l. si quis ad declinādā. ex quo fideicommissarius & dispositor est. AD
 DE vt per Bar. in Latio. ff. de alimen. & cib. leg. ubi plene profequitur hæc
 materiam an possit vendere, permutare; & per Bal. conf. 185. 4. lib.
 ADDE ulterius, qđ executores, quibus à testatore datum est arbitriū uen
 dendi, debent æquare arbitrium, secundum respectum debitorum, & le
 gatorum, & occasione unius. uel duorum numerorum non uendere rem
 ualentem decem: decidit Bartol. notabiliter in l. magis puto. §. non pos
 sim. ff. de rebus eor. glossa. ij.
- o Executorē. ¶ Secundum Nic. sufficit ē, si solum dixit, Lego tale prædiū
 distribuendū inter pauperes: alleg. C. de iure delib. l. si. §. & si p̄fatā. uer. sed
 si legatarij. Dicit et qđ si quantitas est distribuenda, & per testantem data
 est commissario licentiā uendendi, uendere poterit, et si pupillus est hares,
 & sine decreto. vt no. C. qđ dec. opus nō est. l. 3. ADDE, vt p̄ Barto. in d.
 Latio uer. quaro uiterius, & qđ executor possit uendere sine decreto, cum
 testator licentiā dedit: Arg. tenet eius conf. 175. in fi.
- p Soluat. ¶ Quæstio non exprimit, an legatum fuerit executori, qui minus
 habet dubium: de uero casu, quo nō est sibi legatum, licet agat, cum ad
 piam causam distribuendum est, non tamen ageret, si ad non piam.
- q Et Bul. ¶ Idem Nicol. inducens l. ex legato nominis. C. de leg.
 placet ¶ Dixit Io. Rof. ex quo habet alia: non dixit præmissa auxilia, p
 ea, quæ trac. in libel. de dicta actione, scilicet in factum sub fidaria.

quo praemissa habet auxilia. de hoc §. versiculi. 17. sed quo iure?

24 ¶ Xxiii. Sed nunquid iste agens debitorum satisfabit heredes, vel legatarios rem ratam habituros? Et videtur, quod sic, cum ipse possit ab omnibus conveniri, ff. de leg. i. si a pluribus. resp. j. ff. rem pup. fal. for. & si ad species. Arg. contra: nam habet legitimam administrationem ad instar tutoris, C. de administ. tu. tutrices debita. & l. fin. §. defensionem. ff. e. l. j. nec cogendum. ff. rem rat. habet. actor. nisi forte dubium sit, utrum hoc officium sit commissum, ff. de administ. tut. vulgo. Sic & in actore, & in procuratore, ff. quod cuiusque uniuers. nom. ite eorū §. actor. Itē etiam iste recomentus a debitore tenetur defendere, sed non satisfare. C. de epis. & cler. si quis ad declinand. §. vbi. in fi. ff. de annu. leg. liberto ff. quando dī. legati ced. Firmio. §. j. in fi. ad instar tutoris & curatoris. C. de admin. tu. tutores debita. & l. fi. §. omne ff. de cur. bon. dan. l. j. resp. j. & ad instar actoris uniuers. sitis. vt in pra. §. actor.

35 ¶ Xxv. Item nunquid haeres, qui rogatus est restituere executori, potest petere ab executoro, quod satisfat, quod eum seruabit in dem em, cum ipse possit a legatariis conveniri? Et videt, quod sic, ut in pra. l. si a pluribus. resp. j. Vber. §. ar. ff. de alimen. & cib. bar. leg. pecunia. Eadem etiam questio & responsio fit in debitore, cuius nomen legatum est: de hoc j. versic. 49. sed f. alter. in fin.

36 ¶ Xxvi. Sed an debitor hereditatis solvens distributori, liberatur? Et videtur, quod no, nam talia debita creditoribus, vel heredes, testator inserit, sunt soluenda: C. de her. act. & C. ut act. ab ha. & contra haere. in cap. quasi per totum. C. de pact. filius. Vnde si alteri soluat, non liberatur, extr. de iure i. eam te. ff. de solu. fil. alieni. Sed dic. §. ff. de adm. tu. o. quoties ff. de uentre in possel. mit. l. i. si ite si periculi. Ex quo enim habet exigendū licentiam, vt §. liberatio contingit vt in pra. l. si a pluribus. resp. r. & in pra. d. liberto. §. Largius in fi. ¶ Xxvii. Quid si debitor uult potius heredi soluere, quam executori? vel e contra? Et uidet, hoc sibi licere: sicut & licet heredi soluere cui maluerit, scilicet an legatariis, uel executori: ar. in pra. l. si a pluribus. resp. j. debitor enim utriusq; tenetur, scilicet heredi directis actionibus, ut C. de here. actio per totum. & ff. de acq. pos. cum haeredes. in prin. & executori utribus, vt C. de nouat. & deleg. l. j. & s. ver. 33. illud etiā Et hoc uerū est, nisi uelit soluere executori haere contradicte, ppter iustam causam superuenientem: puta quia executor defuit esse soluendo: quo casu ei non soluit, nisi prius ipse idonee cauerit, vt in pra. §. Largius. in fi. Tamē si soluit heredi, executor potest agere contra ipsum heredem, ut id, quod recuperauit, sibi tradat: arg. ff. de leg. i. si legatarius, a quo. respon. i. ff. de le. j. si seruus legatus. §. g. margarita. ff. de le. 3. Imperator. in prin.

38 ¶ Xxviii. Sed an executor, uel etiā legatarii, habent aliquod auxilium contra haeredē, ut ipse cogat agere contra debitorem directis actionibus? Et uidet, quod cogat agere, nam nisi ipse debitum exegerit, uidet esse in culpa, uel dolo: & ideo ex hoc pueniri potest, vt in pra. l. si legatarius. resp. j. & si seruus. §. cum qd. ff. de opt. leg. l. si cui. Sed dic. §. ut ff. ad Treb. nam quod §. non omnis. & l. cogit. & in pra. §. qui margarita. cum eis non tenetur, nisi solum ad iura cedenda. ut Inst. de leg. §. causa ante. ff. de leg. j. l. si sic legatum. §. j. in fi. Executor autem, ut quidam dicunt, non liberatur legatariis iura cedendo.

39 ¶ Xxix. Sed qualiter subuenitur pauperibus, uel legatariis, executori heredem, uel contra creditorem hereditarium agere nolēte? Dic. quod est per episcopum ad hoc cogēdas alias enim non potest defuncti uoluntas impleri, arg. ext. de testa. tua. & c. Ioannes. in pra. l. nulli. uel forte legatarii agent contra illum conditione ex lege illa, nulli. uel officio iudicis, ut agat. Est enim, ut videtur, in ipsorum optione, quem eorum malint cōuenire, scilicet an heredem uel debitorem, uel executorem: arg. in pra. l. si a pluribus resp. j. ¶ Xl. Itē, qd si executor impotētia iuris, uel facti impeditus, nequit exequi? Dic. quod potestas agendi & distribuēdi in epm transferit, ut in pra. l. nulli. §. j. 2. & 3. l. si quis ad §. j. ext. de refer. scicitatis. arg. C. de cōtrah. emp. l. si de hoc j. ver. 49.

40 sed si alter. ¶ Xl. Quid si haeres cōuenit excipit debitorum agentem, quod ex aliqua causa agere non potest? Dicunt quidā, quod haeres merito iudicis officio coget per episcopum, uel ptoctorem, tradere rem legatariis: arg. ff. de pet. haere. l. hereditas. in fin. ext. de test. non quidem. Si autem debitor contentus dictam exceptionē sibi opponit, nec haeres agere curat, legatariis suo nomine habent utiē actionē contra debitore, C. de leg. l. ex legato. l. i. nominis. uel etiam episcopus ager, ut dixi. ¶ Xlij. De illo autem quaritur, an executor transigere, uel pacisci possit cum herede, uel cum hereditario debitore? Et videtur, quod non, debitum remittendo: sicut nec tutor, nec curator prestant liberationem remittendo, licet agere possint, C. de pact. l. pacti curatoris. ff. pro emptore. l. qui fundi §. si tutor. ff. de admist. tut. l. Lucius curato. §. fina. & l. tutor ad uilitatem. ff. de solut. resp. j. sicut nec procurator ad agendum datus, extr. de arbit. per tuas. C. de transac. l. transacionis. nisi forte cōsensu legatariorum, quos tūgit, hoc

faceret, arg. ext. de transac. cōtingit, uel nisi haberet a testatore ad hoc speciale mandatum, ff. de fideic. lib. l. 4. & arg. C. de procur. si procurator. & l. procuratorem. C. de donat. l. non abstulit. Dicunt quidam, quod cum ei solui possit, & ipse possit rem in iudicium deducere, & transigere, merito poterit & pacisci. ff. d. pact. test. pti. §. fin. & l. sequen. precipue si sit bonorum uniuersorū distributor constitutus, ff. e. nam & nocere. & ff. de iure iuran. l. insigrandū quod §. fi. & l. sequen. praesertim ubi lis est dubia & incerta, & probationes defunt, C. de transac. preses. ff. de iure iuran. tutor. ff. de sur. l. si pignore. in fin. & l. interdū §. qui tutelam. Eisdem etiā rationibus dicunt, quod possunt compromittere. ff. de arbit. ite si vniuers. in princip. ¶ Xlij. Et not. quod executor agit eam sine sumptibus notarij & iudicis, ut in predic. l. nulli. §. 2. ibi, sine vilo dispendio, & ibi, iudiciorū dispendiis. & arg. r. 2. q. 2. charitatē Vel, secundū Vber. exponitur ibi, iudiciorū, id est, iudicium, ff. de uerborū obligat. si cum fundum. vt non referat ad sumptus notarij, nisi forte ille haberet salarium de publico, ut 23. q. 1. militare. in fi. & j. q. 3. si q. s. f. ¶ Xlij. Sed corā quo ager executor debet, uel debitore, uel legatariis? Cōfide, uel et ipsi executor? Dic. quod corā episcopo loci, in quo defunctus habuit domiciliū: arg. in auth. de eccles. tit. §. fin. autem, qui facere. & §. si quis adificationem. & in auth. ut cum de app. cog. §. si unū, uel in quo natus fuit, arg. in pra. l. nulli. §. j. uel etiā coram ciuili iudice

ADDITIONES.

a Quo iure. ¶ Scire debes, quod Tac. de Ra. ubi §. quarit, an executor, cui commissa est dispensatio mobilia in pios usus, agat contra debitores? Et tenet, quod sic: quia actiones, quae competunt ad mobilia, inter mobilia computantur: allegat auct. hoc ius. C. de fac. san. ead. & que ibi dicitur de materia uide, quod plene scripti §. de fruct. & interese, §. j. super ver. sed quid si debeo. Querit demum, an executor possit a creditoribus conveniri? Respon. quod non, quia ille solus conuenitur a creditoribus qui est haeres, uel fideicommissarius in toto, uel in parte, sub nomine quorū partis, ff. ad Treb. l. mulier. in fin. & l. nam quod §. j. & ff. de iure dor. l. mulier. Sed idem poterit dicere Ia. de non nudo recipiendo, secundum suum intellectum, quae uide §. sub uer. xvj. ultra medium. Principali dictio non obstat. l. si quis ad declinandā §. licentia quia ibi pauperes, uel capiti erant instituti haeredes. Episcopus ergo pro illis agens, potest per creditores conueniri: quia haeres, uel uicem haeredis gerens.

b Respon. ¶ vide, quod dicam j. ver. 45. in fi. Tenens opinionem Vber. dicere possit, quod haeres, qui commodum hereditatis tenet saltem in parte, non mirū si oneratur in cautione, de reg. iur. qui sentit. lib. vj. quae ratio cessat in executoro, quem cogere ad cauendum, esset duplicare onus sine commodo.

c In fi. ¶ Hic congruit questio, an ipse haeres soluens executori, sit liberatus: hęc questio soluta uidetur, quod non, §. uer. prox. cum ibi dicitur, sic soluit tē testamenta a legatariis uenire possit, Tac. de Ra. ad negatiua allegat ff. de solu. iuto. ubi soluens sine creditoris cōsensu alteri, non liberatur: ad idem ext. de iure i. eam te. Ad primum inducit. l. e. tē. uero procurator. §. j. Soluendo dicit, quod si executor erat nudus, sibi sine satisfactione solueri non debuit, & sic non est liberatus, ff. de condit. & demō. l. qui bus. ad. ff. de leg. 3. l. si tibi si finit non nudus, aut datus a lege, & tunc idē, quo d. aut datus a testatore, & tunc uti distinctione, quod dixi §. uer. xvj. an sit, uel non sit mutata in peius eius pōditio. Si uero non est mutata, non tenet satisfare: & sic nec haeres debuit satisfactionē exigere. Si mutata, subdistingue: aut de iuribus ad inopia, & tunc debuit satisfactionē exigere, ff. de an. leg. l. liberto. §. Largius. aut mutatus est status ad malos mores, & tunc et cū satisfactione, quod fragilis esset, non debuit sibi solui, Inst. de suspect. tut. in fi. Cy. in hac quōne remittit ad scripta p Dyn. in pra. §. Largius. ex cuius uerbis codit alia subdistingitio, an scilicet ignorate testatore mutata fuisset eius cōditio tempore quo datus fuit executor. ponderat ergo, an fuerit haeres in culpa non exigendo cautionem, uel sine culpa: & sic soluit contrarium de l. si a pluribus. ff. de leg. j.

d Se cogi. ¶ Sic etiam posuit Io. neuter ponderauit legem intermediam: hoc e dico propter ea, quae dicam super ver. 57.

e Cedendo. ¶ Hoc dictum fuit Io. pra. alleg. quae not. j. uer. l. vij. simul tractat sua 77. questio. cum duabus. seq. Sed in hoc uide, quod plene dixi in dec. Ioannes. pe. col. uer. item cum §. Circa hoc etiā sciendū est, quod Tac. de Ra. vbi §. in q. 3. qua quarit, an legatarii contra nudū ministrum habeant actionem: allegat quod non debet onerari, qui honorē non sentit, sufficiat regula, qui sentit. l. 6. ad contrarium inducit l. liberto. §. Largius. ff. de ann. leg. vbi innuitur non esse actionem contra haeredes, qui soluerunt executori ergo erit actio contra illum ad idem ff. de lega. j. si a pluribus. Ipse distinguit, an executor habeat penes se res legatas, uel id, de quo debent solui legata, uel suo dolo, uel culpa factum est, nec habeat, tunc cōdemnabitur legatariis: his cessantibus, absoluetur, ff. de leg. 3. l. si legatarius. superius allegata. sed subdit, quae sit actio in casibus, quibus tenetur ipse nudus minister. Nam actione ex testamento non tenetur, cum non sit honoratus in ipso. C. de fideicom. l. ab eo. & commu. de legat. l. j. uidetur: quod actione negotiorum gestorū: cum ipse negotium legatariorum gesserit petendo, uel recipiendo res illas legatas. ff. de neg. gest. si pupilli. §. j. & l. si ego uel habet uilem actionem mandari secundum eum. Et aduerte, quia hic Ialocutus est de nudo ministro, qui conuenitur a legatariis, ut soluat: quando uero cōuenitur a legatariis executor, ut rationem reddat generalibus loquitur, ut dicam infra. super uer. 67.

f Episcopus. ¶ Melius facit q. 2. sicut episcopi. & vide, quod ibi no. & extr. de simo. c. j. & de rescrip. statutum §. notorium. l. v.

a dice vtriusq; loci arg in p. ad l. nulli. §. cum autem & in §. si quis adificationē Si autem non habuerit ibi, sed alibi, domicilium, tunc attendendū est, vbi acceptauit officium vel agnouit defuncti voluntatē, uel administrauit, ff. de in. haeres absens. & l. seq. & l. argentariū. & j. uer. 57. hoc etiam prope fi. & vers. 87.

b quid si episcopus, in cuius, & seq. b

43 ¶ XLv. Sed quæro, an executor habet necessē cauere de restituendo h. f. d. b. partes singulorū captiuorū, vel paperū defunctorum legatariorum? Et dicit Azo, q. non nisi testator id fieri inserit tacite uel expresse, arg. ff. de con. & demon. quibus, in fi. ff. si cui plus quam per l. Fale. d. n. u. vel nisi testatore uiuente & ignorare desierit esse soluēdo, ff. de an. leg. l. liberto. §. Lari. in fi. ff. de test. pater in fi. & hoc, tum quia ex necessitate geritur, tum quia fides eius est a testatore approbata, vt in concor. postius §. ver. 23. quid si haeres dicit. vbi de hoc. & ff. quā. d. leg. ced. l. Firmio. §. j. ff. ff. alii. & cib. le. pecunie. C. d. ep. & cie. orphanotrophos in prin. auth. de eccl. tit. §. fi. Arg. tamen contra ff. de ali. & cib. l. 3. sed ibi non loquit de distributore in vltima voluntate dato, sed de dato a iudice. Item contra ff. ad leg. Fale. l. pen. in fi. sed ibi loquit nō de distributore, sed de distributoris haerede, cuius fides non erat a testatore approbata. Itē ff. de leg. 3. si tibi legatum. & ff. de cond. & dem. l. Titio. Sed ille, leges non loquunt de mero executore testamentario, sed de legatario rogado alteri restituere, vel aliquid facere. Item ff. de lega. j. quidā §. pen. sed ibi non dicitur, q. haeres, idemq; distributor praeter huiusmodi cautionem, sed q. ei a cohærede praestetur, vel illis, inter quos est distributio faciēda. Item contra ff. eo. si a pluribus. respon. j. sed ibi loquit de alia cautione. Sed ne etiam fatidabit rem saluam fore, propter praemissas rationes, licet sit arg. d. contra in pra. l. si a pluribus. respon. j.

44 ¶ XLvj. Sed an tenetur inuentariū facere de bonis, quae habet distribuere? Et uidet, q. sic, sicut & orphanotrophus, vt j. et. §. d. dicto uers. sunt etiam. & sicut episcopus, qui est legitimus testamentorum executor, vt in pra. l. nulli. §. 2. & arg. C. de don. si qs pro redemptione. respō. j. C. de bon. prof. scrip. §. 9. 12. q. 2. f. charitatē 28. dist. de Syracusanē. & hoc tenet quidā §. vbi datus est distributor vniuersitatis bonorū: sicut in tutore & curatore dicitur, ut C. de admin. tut. tutores & curatores. & in prelo, vt in pra. §. dicto. uer. pra. latus. scus autem, si sit datus ad certam rem, arg. C. de in litem dan. tut. ad protegendam. Sicut et cōtinuitur in curatore bonis dato ad certā rem, uel speciem, ff. de bon. auct. iud. post. l. ff. de ven. in pos. mit. l. j. §. itē si periculū. & in auth. col. 8. vt cum de appell. c. 7. §. si vnum. Arg. tamen contra C. de in litem dan. tut. l. fin. ff. rem pup. fal. fore l. & si ad species. & in pra. l. nulli. resp. j. ibi, sine testamento haeres. & §. 2. Alii contra: & hic inuentarium gratis est faciēdum, vt §. vers. xliij. & nota, quod.

45 ¶ XLvij. Sed an simplex cōmissarius, seu executor tenetur redere rationē episcopo, vel haeredi, uel praeori, uel etiam legataris? Et uidetur, q. sic, sicut tutor, & curator, & negotiorum gestor,

ADDITIONES.

a Loci. ¶ id est, cuiusque vt recipitur hoc diuisim, nō coniunctim. Et idē dico de episcopis, de quibus praemisit facit quod no. C. de incol. l. ciues. lib. x. & est simile de tem. ordi. cum nullus. l. 6. & ff. de excus. l. i. iuris peritos. §. j. & no. eo. ut. non solum. §. & qui testamento. Distinguentū est ergo, an patrimonium testatoris sit in diuersis locis: & tūc quisq; episcop⁹ officium exercebit in rebus suis in sua dioecesi, vt in d. §. j. & C. vbi tutor. p. Luna. Si in altero loco tantū, tunc episcopus illius loci aget, coeget, & iudicabit. facit ff. de iur. fideicommissum. extr. de foro com. sanē. Si uerō sit in neutro loco, sed in tertio, tunc uidetur episcopus originis praefereendus, per pra. l. nulli. & per. l. ciues. & si dioecesis, originis est dubia, tunc episcopi domicilii: de quo si etiam dubitaretur, tunc ep̄s ciuitatis, in qua defunctus est, vt in pra. l. nulli. §. q. si. & adde, quod statim dicam: vide distinctionem Petri, quam ponit Cy. in l. nulli. C. de episc. & cler. quae fuit etiam sui lae. l. post. prin. scilicet, an, legatum coassit in re, puta in fundo, an in quantitate: quae quia non respicit certum domicilium, diuersificetur a prima: ibi vide. Fuit alia talis questio circa principū mei illud: Templarij & Hospitalarij, quisque per suas prouincias diuisim habebat priuilegia apostolica: expressa causa subsidij Terra sancte super p̄cipendis legatis indistincte relicta ad pios v. sus. saepe iure legati, uel haereditario relinquebat indistincte pauperibus, uel p. anima mobile, uel immobile: executor distribuerat uerbo, q. tale hospitale haberet tantū, & tale tantū in quantitate, uel tales res in specie: illi priuilegiati superueniebant illa: allegabant p. se generalitate uerborū, p. qd dicebat sibi deberi, nō solum post priuilegiū sic relicta, sed et relicta prius, quae tamen nō erant disposita in tēpore ipsius datae dicentes deseruiendū uerbis, ff. de exerci. l. j. §. si is q. nauē priuileg. si papa. 2. respon. in fi. & ibi concor. allegabant fauorem priuilegiōrū, & religionis, & cae amplian. dū. ff. de const. l. princip. l. i. de uerb. sig. olim. Ad sed m. de dolo & con. ex literis. ff. de relig. & sumpt. sunt personae in fi. Tertū scilicet fauor causae, patet extr. de voto, ex multa. v. in cita. de ludis, ad deliberandū, in d. i. diebat, distributio facta per cōmissariū, cenleri facta a testatore: & sic dici nō possunt in-

distinctione relicta: bene facit ff. de leg. 2. vnum ex familia. j. & j. resp. & de haer. instit. l. alle. & ff. quod cuiusque uoluer. l. corū. §. j. sicut lex, nulli. praepone episcopo factū testatoris: sic ponat hoc illi priuilegiatis: si uero uentant priuilegiati ante dispositionē cōmissarij, & bona petant, cōmissarius uero dicat se uelle distribuere, & forte distribuit uerbo, vt §. v. priuilegiū praeferendū. arg. §. de iudic. si quis postea. & de procurat. l. plurib. & hoc factis placet. Sed alii d. ex fictione, de qua dictū primo, q. a testatore uideat facta: arg. ff. si certū pet. l. proinde, de rebus dub. l. quardā. C. de hē. emp. l. si. Distinguentū autē est, secundū Nicol. Ma. qui hoc tractat, vbi d. an cōmissarius fuerit ad p̄ponit, & distribuere cessauerit: & tūc priuilegiati licite petunt, ad hoc in auth. de eccl. ti. §. si autē, qui hoc facere. Itē si priuilegiati petierunt, & obtinuerunt sibi haeredes condēnari, & p̄secuti suarū bonā hoc postea nō retractabit, C. d. p̄n. tit. si. u. p̄ponit. ff. de exco. l. si qs a multis. Sed cōmissarius non morito, sententia p. priuilegiatis nō la tanēq; solutione eis facta, ualebit distributio facta per cōmissariū, p. prima iura. Vbi uero testator non reliquit cōmissariū, uel reliquit, sed mortuus esset distributio nō facta, priuilegiati ueniret ad tale finē indistincte relicta, p. pra. §. si autē, qui hoc facere, & eorū. §. si qs autē pro redemptione: & omni casu, quo p. legē uocāt episcopus, ueniret priuilegiatis, licet quidā aduocet, & Gui. de Suz. dicitur, priuilegiatos nō ueniret cōmissario non relicto, per l. si qs ad declinandā. de episc. & cler. quae omni indistinctū distinguit, & omne incertū facit certū: & quantum per episc. uidetur Gui. uoluisse priuilegiū locum esse in legato pro anima, sed non in legato pauperibus, cum in eo casu lex prouiderit. Sed hec allegatio non ualeat p. principem: inferiorē ualere possit: sufficiat clemē. de elect. ne Romani: tunc. Vnde dicebat, Nic. q. certificatio legis nō excludit priuilegiatū: sit enim illa in subsidium, q. hic nō ē necessariū sicut nec etiā, ubi certificatio per testatōrē, uel aliu ad eo data, facta esset, cessaret enim tunc uerunque, scilicet lex, si quis & tale priuilegium. A. D. E. quis debeat exequi cum bona testatoris sunt in diuersis dioecibus. Rom. con. l. 20.

b De seq. ¶ Ponebat Io. p. 41. q. d. si ibi vbi acceptauit, uel administrauit, p̄uenit, & ibi nihil habet, nec ibi reperit, quomodo, & per que fiet executio? Respond. q. ad instantiā, uel praes agentis, uel iudicantis, is, sibi quo habet domiciliū, exequet: de fo. cōp. si quis d. & c. pro iulasti. facit c. tit. Roma. §. contrahentes. lib. vj. alleg. C. de arbit. cum antea. §. ff. de bo. auct. i. post. cum vnus. §. p. ff. de inter. & re. l. inter pomas. forsan auctor illam questionem omisit: quia de executione testamentorum, non promouationem agitatur.

c Cautione. ¶ Si legatū pet omnes haeredes soluendum est, vnus tamen illorum est percipitor & distributor: ipse illud recipiens cauet cohæredibus de indemnitate. illud autē ideo, quia etiam per legatarios cohæredes agi potuisset, ut ibi patet. & uide §. uer. 35. & uide, quod dixi §. super ver. l. 6. in fin.

d Respon. j. ¶ de satisfactione indemnitate loquitur, ut proxime dixi.

e Etiam. ¶ Et de ipso orphanotropho patet in cle. de reli. do. quia contingit, uer. illi etiam.

f Quidam. ¶ Iac. de Aren. & de Ra. qui etiā dicit, q. quia hoc in uentariū sit de rebus alienis, plus conuenit inuentario tutoris, quā haeredis. Dicit etiam q. eo casu, qui tenet facere illo non factio repellit ab agendo, per l. tutor qui ff. de admin. tut. & l. decreto, & per hoc non puto, q. omisio inuentarij obliget eum, sicut haereditas, ad soluendū ultra vires percipitorum: quia istud solum sit p. ratione redēda, ad quā nō tenetur haeres, nisi cum uult ut beneficiū, de quo satis §. si. h. uer. nunc dicamus: & facit, ad quod ibi remittam etiam haereditatem in foro conscientiae illo omisso non tenet ultra vires haereditatis.

g h. ¶ Vide §. de actore vniuersitatis, uer. puberes autē, & quod ibi dixi. Legataris. ¶ De ep̄o expeditum est p. cle. de religio. p. quā patet nō d. subditos, sed et exceptos ad hoc teneri: & in hoc delinquentes posse per episcopū puniri: loquit tamen illa constitutio de religio. tū, qui etiā nō petitiā tenent offerre, ut ibi no. in gl. nota, q. Sed o, cu hoc querat an reddere tenet, est uide dū, qua actioe, de qua dicit j. uer. 49. Tertio poterat, quod hic quatuor nominauit auctor personas. Quintum omisit, scilicet de quo executor. Item non declarat an petatur rō huius officio uel non finito: & secunda fortior, & hanc prius profectuar. Iac. de Ra. breuiter percurrit illam, dicens, quod gl. in l. qui propria. §. ff. de proc. & l. seq. tenet, q. non tenetur officio non finito, loquens generaliter de administratores, qui de administratione ueniunt, ipse tenet contrarium, scilicet q. regulariter etiam officio nō finito super certis male gestis potest administrator conueniri. Fallit in tutore, cuius potestas fortior est, quam aliorum administratorū: & ille de administratis non conuenitur, nisi finito officio, ut ff. de contrar. & vtil. act. tu. l. j. §. finito, ille tamen §. non loquitur de tutore conuenio, sed de conueniente: sed de materia aliquid ibi gl. & plenius per Acc. C. de admin. tut. l. 2. & adhuc certius per praedictū Iac. cuius uerba posuit ibi Cy. ut autē intelligat Canonista, in quo tutor in curatorem excedit, & sic fortior alio administratore, vt dixi, certū est, q. de gestis ante tutelā, uel curam, uterq; puenit durate officio: alter, tutor uel curator autorizat: & si non habet talē, uerq; casu dabitur curator: ad hoc Infi. de anctor. tut. §. ff. Si uero agitur de actu habito durante tutelā, uel cura, tamen extra officium, ut si iniuriā fecit, uel furtum, & hoc contra tutorem bene oritur actio, sed non intentatur, nisi finito officio: & in hoc differt ab actu per se commissio circa officium tutelā: quia illud etiam non nascitur nisi finita tutela, ff. de tut. & rat. di. l. si tutor causa Reip. & l. nisi finita. In curatore actus ille extra officium, quo nascitur contra tutorem actio, & curatorem facit illa non solum nasci, sed etiā intentari auctoritate alterius curatoris, si habet: alias nouus dabitur ad litem illam, ff. de adm. tu. l. cum tutore. Si uero nascitur ex curatore, si queratur generalis ratio geftionis differtur ad finem officium officij: si spālis certi actus, recipitur cū auctoritate alterius curatoris, si exeat, uel non, qui dabitur, ut §. dicit: quare sic intit i solutionis, patet scilicet ut intelligeres prius dicta. Sed est & alia, ut fias de his, qui sunt speciatim in tutore, non posse argui ueratore ad alios ministros, ff. de legi quod contra. facit lib. vj. de regu. m.

quæ a iure, & c. in argumentu. & c. quod alicui. ij. De qu. prima, an executor...

gestor, ff. de neg. gest. l. 2. ff. de tutor. & cur. dat. ab his. l. j. in prin. & ff. de admistr. tut. actus. C. eo. tit. rationes. Carbit. tur. l. tu...

46 merito. Et videtur quod sic, per præd. si quis. & arg. C. de iur. dom. impet. l. si. ff. de bon. aud. iud. post. l. si. ff. de ali. pup. præf. l. 2. Argum. contra, nisi probeur, C. de usufru. cum...

47 ¶ Xlix. Sed si alter ex duobus executoribus obiit, queritur, an alter subrogabitur, & per quem, & an episcopus illi succedat in officio, an vero superflus teneatur illud sine aliquo adiuncto im...

48 ¶ l. j. Sed quero, quid si unus erat tantum, & mortuus est: ut etiam plures erant, & omnes mortui sunt: nunquid episcopus in eorum locum succedet? vel nunquid episcopus, vel iudex alium, seu alios dabit? vel nunquid hæres defuncti eius, seu eorum vices supplebit? Et videtur, quod nullus sit dandus in locum ipsorum: sed legitimus administrator succedat, forte hæres, arg. ff. de testa. tur. l. si quis. in fi. & in præd. §. si quis adificationem...

uel fideicommissariis, & tutoribus, & fideiussoribus, & magistratibus: quia aut sunt constituti coniunctim, uel simul, & in solidum: aut disiunctim, siue partes, ut in primo casu distributio alteri accretat altero mortuo: & habeat officium illud implere: in secundo vero non, ff. de exercit. act. l. j. §. si plures. & l. non tamen. in prin. de euict. si ideo. §. j. ff. de admini. tut. decreto. §. si. & l. si plures. in prin. & §. j. ff. de cur. bo. dan. l. 2. §. final. C. de cad. toll. vnica, in prin. C. de hered. inst. l. j. & ij. Subrogatus autem videtur, quod euirabit fuitidationes, quas euirat testamentarius executor, si consensu legatariorum fuerit subrogatus, arg. ff. rem rat. hab. actor. Arg. tamen contra ff. de admini. tut. l. Lucius. 2. §. cum testamento. ff. de alimen. & cib. leg. l. j. in authen. ut lic. ma. & auia. §. j. de hoc supra ver. 34. sed nunquid ille & seq. & uer. xxi.

48 ¶ l. j. Sed quero, quid si unus erat tantum, & mortuus est: ut etiam plures erant, & omnes mortui sunt: nunquid episcopus in eorum locum succedet? vel nunquid episcopus, vel iudex alium, seu alios dabit? vel nunquid hæres defuncti eius, seu eorum vices supplebit? Et videtur, quod nullus sit dandus in locum ipsorum: sed legitimus administrator succedat, forte hæres, arg. ff. de testa. tur. l. si quis. in fi. & in præd. §. si quis adificationem...

ADDITIONES.

- a Dixit Odof. ¶ In l. nulli. & uide §. ver. xx. quid si executor. & omnino uide, quod ibi dixi.
b Presentibus. ¶ Ut dicit Ia. de Ra. etiam legatariis presentibus quibus integre solutum non est reddenda est ratio, cum etiam ipsorum interitis, ut sequitur, alleg. C. de auro. præf. l. si. in fi.
c Dilecta. ¶ Questionem incidentem, quid si testator uenturum rationem reddere: uide in dec. Io. uer. sed ex his. ad si. pen. co. & uide §. in forma post. ver. xij.
d Sacramento. ¶ Ad questionem facit §. uer. xx. quid si executor. & quod ibi dixi: quod omnino uideas: fortissec questionem lac. de Ra. scilicet cum executoribus dicunt aliqua esse secreta commissa dispensanda: pro his facit litera. l. nulli. ibi, pro sua conscientia uotum adimpleant testatoris, sibi uideatur nimis periculolum dicere, qd retur conscientia talium, nisi testator id exprimeret. Unde saepe hodie testatores dicunt, Lego centum dispensanda per tales, prout eis secreto commisi, uoleus ipsis alio ad ipsulum confocios esse debere: & idem, si expresse de secreto commisso non diceret, sed hoc solum, Lego centum dispensanda per commiffarios meos, secundum conscientias ipsorum: facit ff. de dot. præf. l. Theopompus. In hoc est melior prima forma, quia in secunda distributio non rubetur esse secreta. Habebunt igitur executores, cum rationem reddunt, illam exprimere: & tamen cum minori rigore est exigenda, in his, quam in aliis. Ad materiam facit, quod dicimus, iudicem non habere iudicare secundum conscientiam, sed secundum probata: de quo 3. q. 7. iudicet, de offi. deleg. paroralis. §. quia uero, & ff. de offi. præ. allicitas. §. meritas. Dicitur etiam ipse Iacobus, quod si executor distribuit in scholarem, qui sibi pauper, & studens optimus dicebatur, & repertum est contrarium de ipso, poterit, quod dedit, repetere: quia fines mandati, licet per errorem, excedit, cum pro remedio anime defuncti fieri debebat distributio: & quia illa non est talis: ergo non ualuit, ff. manda. l. penulti. ad fin. & pro emptore, l. qui fundum §. si tutor. ADDE, an si testator mandat, stati debere conscientia alicuius, ille debeat iurare: Alex. consilio 4. ij. libro. & qd cum executor non bene distribuit, episcopus possit repetere, uide Anch. consi. 44.
ADDE ad §. dicta per Io. And. an executor possit facere elemofynam minus bene merentis uide Bal. in l. his uerbis. §. illa in iudicio. qd sic, ff. de hære. iustit.
e Debet. ¶ De tali iuramento uidetur loqui gl. in d. l. diuus ff. si cui plus quam per leg. Falcid.
f Habere. ¶ Quod hic & in duobus uer. seq. queritur, in uer. quid si vnus, expeditum est per decret. 2. de testamen. 2. respon. libr. 6. ut dixi 5. eo. §. uer. 1. 3. & quia Ia. de Aren. ad questionem allegabat iura pro & contra, licet quo ad hos terminos non expedit, ad alios possunt esse utilia, sicut quæ nota. de offi. delega. causam matrimonii. in gl. 2. & quod super ea dixi. Ideo illis omisissis, quæ in h. uer. allegantur, hic illa ponam. inducit enim ad partem, quod solus possit, C. si vnus ex pluribus appell. per totum, ff. de off. consul. l. j. §. j. & ff. manda. l. creditor. §. si duobus. & de cur. bo. dan. in l. 2. §. si plures. Ad contrarium inducit ff. de arbi. l. nam magistruus. & ad Rebel. ille ad quo. §. reposituum. ff. de nego. gest. cum alicui de admistr. tut. Lucius. 2. §. j. & l. tutores. §. curatores. ff. de arbi. l. parui. & l. si vnus. §. 2. & §. ff. l. seq. C. de appel. in offerendis. ff. de re iud. l. duo ex tribus. Soluebat secundam partem ueram, nisi ponat testator in contrarium uoluisse, in tutoribus est speciale: super quo uide, quod dixi supra uer. ff. xlvij. in fin. partis.
h Simpliciter. ¶ Secundum Alb. Gal.

Sed queritur, an executores presentes possint exequi testatoris voluntatem, absentibus non uocatis? Et uidetur, quod no, quia omnes iussi sunt distribuere, sicut dicitur in arbitris, ff. de arbit. si in tres. & l. seq. & in iudicibus delegatis, ff. de re iud. duo ex tribus, extra, de off. dele. cum causam, nisi dictum sit quod aliter possit sine altero procedere, ut extra de testa. c. Raynaldus, in prin. extra, de off. deleg. c. uno, & c. prudentiam responsi. ff. de arbit. non distinguemus. §. cum in plures. Vel dic, eos de æquitate uocandos, si commode uocari possint, quia forte non nimis distant: & si congruo tempore expectati non uenerint, ualebit processus presentium, uel maioris partis eorum: aliàs non. Argu. contra. p. extra, de elec. quod sicut. §. j. & c. cum inter uniuersas. & c. coram. & c. quia propter, extra, de postul. prelabona. 2. 4. dist. quanto. ff. ut in poss. leg. l. j. non exigit. & in 50. prad. c. prudentiam. responsi. §. ¶ l. iij. Sed quid erit si sunt plures, & non sunt in exequendo concordēs, sed quilibet uult sine altero administrare? Et uidetur, quod tunc episcopus dabit tertium, ut quod ille cum altero eorum fecerit, ratum habeatur. arg. ff. de re iud. l. si uui. ff. de pac. maiorem. extra, de testa. nos quidem. & c. tua. & c. loannes. ff. de petit. hered. l. hereditas, in fin. Tu dic, quod si eodem tpe circa idem sunt discordes, & ipsi sunt in numero æquales: episcopus, uel iudex coget eos tertium assumere, ut quod maior pars fecerit, obseruetur, ut in prad. l. hereditas in fi. & in prad. l. non distinguemus. §. principaliter. extra, de arbit. c. j. & de off. deleg. suspitionis. C. de iudi. cum specialis. Alij dicunt, quod episcopus assignabit eis terminum competentem ad ordinandum, siue exequendum: quo elapso, nisi fecerint, ipse exequetur, ut extra de ap. cum speciali. & c. secundo requiris. §. si. & c. legitima. lib. vj. Vel dici potest, quod illius distributio ualebit, quam episcopus confirmabit, uel iudex: argu. extra, de tranfact. c. j. ff. de re iud. duo. ext. e. tit. c. fi. Si uero non sunt numero æquales, ualebit, quod maior pars ordinabit, nisi minor aliud rationabile apponat, & probet: ut extra de his, quæ sunt à maior. par. ca. c. j. ff. de deci. e. ab ordi. fa. l. 3. ff. quod cuiusque uni nomine. nulli. & l. seq. ¶ Sed nunquid, ubi plures dati sunt, est rit melior conditio occupantis? & an negotium ab uno ceptum alter poterit explicare? Et quidem uidetur melior conditio occupantis: & qd tñc alterius mandati reuocati intelligatur, nisi tria uoluntas appareat testatoris, sicut est in pluribus procuratoribus, ff. de procur. pluribus. & l. seq. extr. e. tit. non iniuit. & in prad. l. non distinguemus. §. cum in plures. alioquin seruabitur, quod in pluribus tutoribus & curatoribus obseruatur, scilicet ut quisque per se agere possit. ff. de admin. tut. si plures in prin. & l. decreto. in fin. ff. de exerci. act. l. i. §. si plures. & hoc tenet Vber de Bo. uel seruabitur, quod in arbitris seruatur, ut ff. de arbit. item si unus. & l. seq. & in prad. §. cum in plures. & quinquagesima dist. §. 3. vel qd in iudicibus ordinariis, uel delegatis, ff. de re iud. duo. & l. inter pares & extr. e. tit. c. fi. Item dicendum est, quod ceptum ab uno alter perficere potest, si ceptor facere impediatur, sicut est in tutoribus, ff. de eufi. §. j. & 3. & in iudicibus ordinariis eiusdem tribunalis. ff. de of. procon. l. j. in prin. ff. ad municipi. l. magistratus. & facit ad hoc ff. de cur. bon. dan. l. 2. §. si plures. & C. si vnus ex plurib. ap. l. j. & 2. & j. uerficu.

f. lxxxvij. quid si episcopus, in cuius & sequenti. ¶ l. iij. Quid si vnus ex duobus executoribus non uult se intrmittere? Respō. dicit Vber. qd alter solus exequatur. arg. C. de aduoc. diuer. in. l. fi. & l. laudabilem. ff. de fideic. lib. si legatario. extra de referip. sciscitatus. Vel dic, ut s. uer. l. xlix. sed si alter. Potest etiam dici, qd cogetur cum altero exequi, ut j. uer. l. vij. hoc etiam. nam & si vnus tantum scit, sed nolit testatoris exequi uoluntatem sed res & peculium testatoris in proprios usus expendat, monitione pmissa exequi est cogendus, ut j. uer. 69. queritur. Expectabitur autem iste, qd exequatur per annum, uel per sex menses de hoc §. j. uer. lxxxix. illud etiam. ¶ l. v. Quid si executor est suspensus, nunquid poterit remoueri? & uidetur, qd no, argum. C. de dena. si quis pro redēptione. res. j. & in prad. l. orphanotrophos. Sed dic contra, sicut & tutor & curator propter hoc remouent, ut ff. de suspect. tut. l. j. ostēdimus. & l. 3. §. præterea. & l. 4. & procurator, ut ff. de pcurat. post litem. & l. seq. ext. e. c. 3. h. & platus ecclesie, ext. de simon. c. licet Heli & c. seq. & de test. constitut. & de ac. qualiter. 2. & c. inquisitionis. 3. q. 2. quia ea. & index d. le gatus ext. de of. dele. infinuante & c. cum super. 3. q. v. quia suspeti. Arg. tamen d. 2. q. j. primo. quæ tamen per eum ante propostam accusationem de suspecto, uel etiam ea pendente, legitime administratio interdita, ff. d. tol. q. si. §. j. C. d. suspect. tut. eum quem. Infit. e. tit. §. si quis autē. & ff. e. ti. l. 3. §. præterea ext. de accus. c. fi. ext. d. off. deleg. uenerabili. ext. de simo accusati. & c. quoties. de elec. nihil est in fi. Porro ubi quis tanq̄ suspectus remouus est, siue un⁹, siue plures in testō dati, uidet, qd alter in locū eius subrogabitur, & qd episcopus non succedet: sicut in tutoribus contingit, ff. de test. tut. si quis. & ff. qui pe. tu. l. vi. resp.

C. in quib. cau. tur. hab. licet. & C. qui pet. tutor. l. in locum. uel dic, ut s. uer. l. 49. sed si alter. & seq. & uer. l. 54. quid si vnus ex. Sed & accusatione de suspecto pendente, uidet alter sibi subrogandus, nec se episcopus intronnetur. Arg. C. de suspet. tut. eufi. que. Arg. tamē contra, qd tunc demum alter dandus sit, cū alter fuerit remouus in prad. l. licet. & ext. de iud. c. i. ¶ Potest autem executor d. suspecto accusari, uel ab episcopo, uel ab hfd. uel à legatariis, in pd. §. si autem quid facere. quasi sit hæc actio popularis, sicut & accusatio tutoris, ff. de suspect. tut. l. i. §. omnes. Arg. contra, qd a nullo ualeat accusari, in prad. l. si quis pro redēptione. respon. i. & l. orphanotrophos. §. pen. & fin. ¶ Si autem heres non uult de suspecto accusare, ut remoueat, sed uult ipsum conuenire propter doli, uel culpam, uel fraudem in ipsa administratione commissam, bene potest, arg. ff. de leg. 3. si legatarius, à quo. resp. uel cōditione ex prad. l. nulli. uel officio iudicis, qd hoc modo agit, ut testatoris uoluntas impleatur, arg. j. uer. 53. queritur.

ADDITIONES.

- a Vocatis. ¶ Et expeditum est, ut s. dixi.
 - b Contra. ¶ Melius stare sine Contra, & sic posuit Io.
 - c Tertium. ¶ Vbi de duobus fuisse formata questio procederet iste numerus: intellectus tamen fuit bonus, ut pari numero faciat imparem, extra de arbit. c. j.
- ADDITIONO. Adde, quod executoribus testamentariis discordantibus, coniuncti testatoris, si qui sint, executoribus præferendi sunt, secundum Bal. in l. Imperatoris. q. de pact. per illum text. & istud pro singulari allegat Lud. Roma. fing. suo. 533. incip. executores testamenti. Henr. Fer.
- d Sequenti. ¶ Lambertus de Ramp. in questione sua, quidam fecit testamentum, tenuit quod ex tribus fideicommissariis datis simpliciter, tertius impedit actum per duos hndum, expresse prohibendo: alleg. ff. de cur. fur. l. consilio. in fi. & quod not. in summa illius tit. Dicit tamen quod eo casu ad eundem erit iudex, q. inspicies, q. causa erit potior, ff. de bo. auct. iud. pos. in wen. in fi. De tutoribus discordantibus uide s. de tutore. uerf. penult. 53. ¶ Et pro hac materia uide Bal. in d. l. consilio. ff. de cur. fur. §. que situm. vbi pulchra ponit.
 - e Possit. ¶ De hoc s. de tutore, §. in tribus ultimis uerf.
 - f Et seq. ¶ Ille uer. cum duobus præcedētib. & cū questione, quam addidi, faciunt ad questionē Iac. de Raven. qui tenet, vnū ex duob. executoribus agere posse in iudicio: debet tñ alter assistere, ne colludat. inducit ff. de cur. bon. dan. l. 2. circa princi. facit de procur. c. 2. in fi. lib. 6. Plus dicit qd ambo agere non possent: quia tunc possent vnus negare, qd fateret alter: & sic intricaret iudiciū. ¶ Quod prouidendum est, sufficiat dec. fi. duo. de pe. lib. 6. decre. 2. de te. Vel dat sibi liberū exercitium officii in tribus casibus, cum collega est mortuus, uel remouus, uel nō uult exeq. ut ibi scripti in no. sup. uerbo, Nolente. Idē in uolente, sed nō ualente ex impedimento modici teporis: sic ut modici non esset qd pbat ibi litera, nimium differri. Præter hos casus getio debet esse communis, ac etia in prædictis, si testator prohibisset alteri sine altero gerere, ut ibi in fin. si articulus, super quo alter solus litigare uult, esse ad pias causas, uideret locū habere prædicta de fi. duo. §. si qd. de auctoritate iudicis alter solus agere possit, si dicamus talē causam spirituale. Si uero dicatur ecclesiastica tantū, non tamē spirituales, locus non esset illi §. Conclusio, qd accedere nescio illi dicto Iac. q. duo non possint agere: & si enueniat Prietas, quam inducit, uide, quod no. in prad. decre. fi. duo. in gl. 3. & super ea: & quod no. in prad. decre. 2. de test. in ult. gl. Item scias. ¶ Ia. ipse fatetur, quod ipsum inducit rub. C. si ex pluribus tutor. vnus, uel om. agere, uel conuen. pos. sed ipse dicit, se in suo libro nō habere illud. Omnes. hoc etiam recitat ibi Cyn. pro eo tñ facit prad. l. decreto. in fi. sed gl. qui assentit Dyn. illud intelligit de impotentia facti: & si illud Quia, recipiat pro Cum, defenso est clara. Item quod dicit Ia. in eafu decr. p. d. 2. in fi. quando expresse prohibuit testator vnū non agere sine altero, tene igitur, qd prædixi. Querit etiam, si vnus solus executor habet omnia in manibus, & reliqui nihil habent, an nihil habens possit conueniri? Videtur qd non: quia remittitur ad eotum habentem: sicut de socio dicitur, ff. pro fo. actione. §. si communis. Ipse tenet contrarium, quia, in præiudicium agere uolentium non poterunt executores sic inter se diuidere, ff. de admist. tut. l. inter tutores. C. de diu. tut. l. 2. Est etiam sciendum, qd ipse Ia. in qu. an conueniendus sit primo ille, qui gessit ad affirmatiuam alle. C. si tutor non gef. l. 2. & 3. subdit leges loqui de gerentibus ex necessitate: & de his dicit tenendum, quod non gerens ultimo ueniendus est, & gerens primo cōueniendus est & exentiendus, necessarios uocat legitimos: & dicit pcurare posse gerentem ex uoluntate & legitimum, ut cum episcopus uni succedit, de quo s. uer. xl. & xlix. & tunc etiam idem, qd non gerens ultimo ueniendus sit, ff. de cura. bo. dan. l. 2. ad fi. Al. DE. quando vnus executor possit exequi, aliis non uolentibus, uel non potentibus exequi: Bal. consil. 183. 4. lib. 2. & ibi, an quis possit sibi ipsi distribuere: & an executor possit confiteri pretium abque reali numeratione: uide etiam Abb. consil. 46. & extr.
 - g Intronnetere. ¶ Expeditum est per decr. 2. de testamen. ut dixi super uerf. 48.
 - h C. 3. ¶ Clarius eo. tit. c. 2. lib. 6.
 - i Primo. ¶ Sol. ibi de suspitione temeraria, hic de probabili, & de qua iudicialiter constat.
 - k ca. j. ¶ Solut per no. de officio deleg. uenerabili. in 3. glo. & quod super ea dixi.
 - l Popularis. ¶ De hoc j. uer. l. vj.
 - m Et fi. ¶ Pro solutione uide, quod no. in cle. de relig. do quia contingit. ad fin. in gl. quia contra C.

autem de dolo & fraude pueniri possit, probatur extr. ne clerici
 vei mon. c. ii. ff. de auro & arg. l. non solum in fi. & l. Aurelio ff.
 de condit. & demonstr. cum ita §. 2. ff. de administr. tut. qui pures
 & l. quidam decedens Arg. tamen contra, qd non possit idem
 aliquatens inquirari, in pra. l. si quis pro redempione respon.
 a j. Et ex his, quae dicta sunt, videt, qd si executor male distribuit
 seu diuidit, hares, uel episcopus, & etiam legatarii potuerunt distri
 bitionem, seu diuisionem huius impedire, ut j. uer. l. ix. ex pra
 missis. Imo etiam uidet, qd quilibet, cuius interest, ff. de procur.
 post litem. ff. ad exhib. l. 3. §. antepenul. & C. si se ab hered. absti.
 auth. si omnes. ff. de minor. etiam §. pen. & in authen. de eccl. tit.
 §. si qs autem, qd hoc facere in fi. extr. de resti. teniens. ext. de elect.
 statum? lib. vi. 2. q. vi. non solent a frio senti. Porro suspectus
 potest per iudicem etiam absq; accusatore remoueri, ad instar
 tutoris, ff. de suspect. tut. l. i. §. offendimus. & l. 3. §. praeterea.
 54 ¶ j. Lvi. Pone: testator ita dixit. relinquo Titio decem pro red
 emptione captiuoru: uel dixit, relinquo Titio decem, ut illa
 expendat in redemptione captiuoru: siq; ueritas, quid iuris? Respon
 deo, die qd non interest inter hac, & idem iuris erit in utro
 que casu. ar. C. commu. de leg. l. 2. C. de fideicom. cum uir. In
 fidei commissis autem magis spectat uoluntas testatoris, quam
 uerbane: est uis in uerbis ut in pra. l. & C. de testam. quonia
 & facit de cond. & demonstr. quibus §. si. ff. de leg. 3. si tibi legatu.
 ff. de fideicom. liber. cum in testamento.
 55 ¶ j. Lvi. Hoc etiam querit, utri quilibet executor ultima uo
 luntatis cogendus sit hoc officiu suscipere, & susceptu exequi b?
 Et uidetur, qd sic: ar. in praed. decr. tu. & c. Ioannes. & eo. tit. nos
 quidem. & ff. de petiti. hered. hereditas. in fine, C. de fideicom.
 l. si in fine, & auth. ibi posita c. Nam ad hoc tenetur, ut in pd. l.
 nulli. in prin. Itē quisq; cogi potest ad personaalia munera sub
 eunda: quale est illud & tutela, & similia, ff. de mu. & ho. li. §. j.
 & §. aequo. & l. muneru. responso i. §. qui annonam d. ar. extr. qd
 hoc ex mera uoluntate procedat, sicut & arbitratu, ff. de arbi.
 l. 3. §. i. & sicut procurator, C. de procur. inuitus, & sicut contingit
 in negotioru gestore, C. de neg. gestis, tutori, & in curatore
 bonis dan. ff. de curat. bon. dan. l. 2. §. 3. Nam nec ullus cogen
 dus est singulari legatu agnoscere, qd alii restituere tenetur, ff.
 ad Trebel. nam qd §. non omnis. & l. cogi §. & generaliter. Non
 ergo uol cogendus, praesertim cum ex testamento nullu commo
 duu sequitur. ar. C. communia de legatis. l. i. circa finem, C. de
 fideiussor. ab eo. & in praed. §. non omnis. Accu. no. in praed. l. nul
 e li. qd sit cogendus suscipere ar. ff. de alimen. & cibar. leg. l. alio. ff.
 delegatis tertio. si legatarius. & in d. l. cogi. in pri §. generaliter.
 f & eo. tit. l. posse. & in praed. §. non omnes. & in auth. de eccl. ti. §.
 si autē, qd §. si quis autē. in fi. Gof. uero dixit, non esse cogen
 dum suscipere, nec etiā cogi nisi susceperit: tñc uero sic, & in c.
 Ioannes. ut in l. nulli. prope prin. & praed. §. sin autem, qui hoc fa
 cere: Iulianus distinxit, qd aut fuerit ei aliquid in alia ultima uo
 luntate relictu, aut non. Primo casu aut agnouit uoluntatem de
 fundi, & tunc cogit suscipere officiu, & nisi exequatur, perdet,
 qd ex testamento percepturus erat, ut ff. ubi pupill. educ.
 h. deb. l. j. in fi. h. Aut non agnouit, quo casu, & etiā ubi nil fuit ei re
 lictu, non est cogendus suscipere, uel exequi, ff. de conditio. &
 demonst. si cui legatu responso j. ff. de leg. 3. si tibi. ff. de fidei. li
 ber. si re. ff. de leg. j. etiam si. Sed & fauore religionis de canonica
 i aequitate uidet cogendus & suscipere & exequi: puta cum re
 lictu est ad pios usus, ut in praed. c. tua. & c. Ioannes. & in pra.
 l. nulli. resp. i. & j. & in praed. §. si quis autē. & seq. & c. i. §. itē nū
 quid, & in praed. §. si qs pro redemptione. resp. j. ff. de alimen. &
 cibar. leg. pecuniar. & l. alio. & l. iij. Talia enim legata praegratua
 gaudent. ar. ff. de reli. & fump. san. sunt persone. in fi. ar. extr. d. pri
 uil. cum & plarare. in prin. & in c. in his. in prin. Et inde est, qd in
 frangi nō possunt, ut C. de sac. sanc. eccl. ut inter. & C. de epil.
 fi. Et quidam dicunt, qd hoc casu tantum cogendus est suscipere.
 k re: alii autem dicunt indistinctē in omni casu cogendum, pro
 quibus multum facit C. commu. de lega. l. i. circa medium, & in
 auth. de eccl. ti. §. si autem legatu. & §. seq. & in praed. c. Ioannes.
 l. Distū Gof. plus placet de hoc no. ff. de reli. & fump. fun. si quis
 sepulchrum

parte tractat per que cogantur: & hoc primo implicite, scilicet qd per ip
 sum, uel p. ore: & hoc in uer. est aut. usq; ad fi. Et hunc saltem non com
 p. donec euenisset, si suum uersuū habuisset. In horū medio profectur,
 quando ibi certu cogitur, ubi facit tria: primō ponit oppositione: scun
 do dat solutione, ibi, tu dic: tertio dubium incidens profectur: ibi, itē
 dicunt. Pars secunda princip. his cum vij. membro partis praecedens con
 iunxit reliquis quinque quaestiones Ioan. Sciāt studens, qd propter eum,
 nō propter Fabru, qui hoc nō meruit, diuisione textuali uer. honorari Io.
 And. ADDE. an executor sit cogendus iudicium suscipere, & susceperum
 exequi? Alexand. consil. 5. ij. lib.
 c. Posita. ¶ C. de fidei. lib. l. pe. & vl. & ad Treb. l. fi.
 d. Annonam ¶ Et Inst. de satisfat. §. j. & 2.
 e. Suscipere. ¶ Idem Azo in Sum. de epil. & cler. ante fi. sed nil allegat.
 f. L. posse. ¶ Sic erant etiam in Io. sed corrige: & in pra. §. non omnes. Et si
 intelligis praecedentem mediate, uera est allegatio. nam pp. paritatem
 intermedia legis, que continuata legi praecedenti, & sequenti, sic iacet, uel
 omnia sua auctor non ponderauit, illa facit pro autoritate, quod no. in
 pra. dec. in vl. gl. & uide §. uer. 38.
 g. Distinxit. ¶ Cy. in 3. q. l. id q. C. de epil. & cle. hanc distinctione tenet in
 testamento: legitimu dicit indistincte cogendum, p. §. si autem §. proxi.
 allegatum: fuit hoc dictum singulare Io. dicentis, necessitati subici, qd
 per legem in iungitur facit 4. di. in istis.
 h. In fi. ¶ Gul. de Cu qui hac distinctione tenet, alleg. ff. de his, quibus ut
 indig. post. legatu. ff. de rel. si quis sepulchrum. §. funus. & l. at si quis. §.
 cui funeris. Ad aliud membrum distinctionis alleg. ff. de uen. inspi. l. j. §.
 qd natu. & de cur. bo. dan. l. 2. §. g. ritur. subdit. qd si administrare coepit, co
 git implere, qd a principio uoluntariu, & est. man. l. si tibi mandauero. §.
 si tibi. & de reli. ar. si quis. §. si cui. & de hoc dixit decr. Io. super uer. susce
 ptum. & super 3. gl.
 i. Exequi. ¶ Adiuuatur hoc dictu, qd fuit Iulianus & sequens p. l. qd poterat.
 ff. ad Treb. & de aqua plu. ar. in summa. §. Labeo. Et hac dicta facerent p.
 Iac. de Are. q. consulu. sibi praeteritum a patre, quem tñ ipse pater con
 stituit executor sui testamtu, & exercit officiu de inofficioso agere pol
 se, cum testamtu fuerit irritu ex tali praerogatione iplo iure, in auth. ut, ut
 de app. cog. §. aliud. Inst. de exher. li. in prin. respondens ad l. vltimum ff.
 de inof. testa. qd hoc excusat ratione officii necessarii sibi iniuncti: & sic sibi
 non debet obesse, C. de admin. tut. cum quidam. ff. famil. erc. si pignor.
 in fi. & l. qui erat. ff. de his, quibus ut indig. post. legatu. §. aduocatum fieri. fa
 cit de elec. cu nō de ceat. l. 6. cu concor. & 3. q. 7. si p. patrem. Si dicatur nō
 necessariu, non faciet hoc pro Iac. dicit tamen posse ipsum excusari pp. pia
 tatem officii. bene facit 2. q. 2. si quis libet. Dicebat et ipse Iac. qd filius exe
 cutor se de bonis patris alere potest, nō ut executor, sed ut filius: alleg. ff.
 de ali. pup. pra. l. qui filium. & de alien. li. si quis a lib. j. resp.
 k. Suscipere. ¶ Hoc dicit Guid. de Suz. ind. l. nulli. restringens se ad casum
 §. praed. si quis pro redemptione.
 l. Placet. ¶ Et Alb. Gal. de fideicommissariis, in princ. item Iac. de Are. ubi
 §. & Iac. de Bel. in §. si quis edificationem in auth. de eccl. ti. Refert Nic
 ybi. §. Homob. tenet hanc partem duplici ratione: quia hoc non est of
 ficium publicum, sicut tutorum, & magistratuum: sed priuatum, sicut pro
 curatorum. Secundo, quia inuentu est remediū, ut exequatur episcopus illo
 nolente exequi, ut in l. nulli, & in auth. de eccl. ti. §. si autem, qui, & ff. de re
 li. l. si quis sepulchrum. §. hoc editum. Per quod patet qd ex hoc illu comp
 pelli uoluit, nisi in perdendo emolumentu sibi relicto. Sed huic rationi pos
 set responderi dupliciter: primo, non fore absurdum plura remedia fore
 prouisa simul, de quo uide j. de reli. spol. §. j. uer. praedictio: uel saltem hoc
 esse sic, licet ut exequatur episcopus, ubi coactio executoris nō prodest,
 ut in dec. nouit. in fi. de iud. Licet autem rationi respondeam, tamen opi
 nionem eorum ad huc reo: cum quibus est etiam Iac. de Räu. qui questionem
 de testamento executore. an cogatur, pro negatiua in dicit l. nulli. que
 dicit, habeat exigendi licentiam: sed licentia est uerbum facultatis, non
 necessitatis, ff. de off. praef. l. sepe. extr. de test. ad hoc. In contrarium, quia
 est munus publicum, quod recusari non potest. C. de decurionibus l. nul
 lius. lib. x. Sed publice interest. uoluntates supremas impleri, ff. quem ad
 testam. aper. l. v. ext. de testam. c. nos. quidem. in fi. Solut. qd si suscepit of
 ficium, renuicere non potest, C. de act. & oblig. l. sicut. subdit, nisi forsan re
 inegra ad instar mandati. Inst. mand. §. penul. dicit enim rem integram
 testatore uiuente, ut sic ipsum requirere possit, quod ponat alium loco
 sui. si enim esset mortuus, id non posset. Non uideo, qd susceptio officii
 proprie cadat uiuente testatore: fateor, quod sententia potuisset de
 scribi ad aliud officiu: & eo casu procederet prima quaestio, de qua §.
 & quod dicam j. uer. lxx. Distinguit autem publicum auctoritate, a pu
 blico uilitate tantum: quia primum, quale est tutela, renunciari non po
 test: sed officiu executoris non est publicum auctoritate, quod a rustico
 potest imponi. Nec obstat, qd etiam rusticus dat in testamento tutorē: quia
 in illo necessaria est iudicis confirmatio, C. de confirm. tut. l. si. Et ergo
 priuatum, sicut & procuratoris officiu: de quo tamen dicitur, qd publicē
 uile est, absentes a quibuscuque defendi, ff. de procurat. seruum quoque
 §. publice, & tamen illa improprie dicuntur publica uilitate. nam talia
 sunt illa, in quibus principaliter attenditur publica utilitas, sicut in ma
 gistratibus. Sed in proposito uersatur principaliter utilitas priuata, ut
 legatariorum, & defuncti: & secundario publica, cuius interest, qd res priua
 te bene gerantur, & qd nullus abutatur re sua, in auth. ut iud. hinc quoque
 suffrag. §. cogitatio. & Inst. de his, q. sunt sui iuris. ad fin. uide, qd not. In
 stit. de exculat. tut. in princ. C. lib. xi. de mu. publi. super rubr. in quibus
 idem de tutela no. & sic utrunque ius, s. publicum & priuatum, subdisting
 uendo responsetur ad l. honor. §. j. ff. de mun. & honor. & ad iura, quae di
 cunt officiu istud p. ius, C. de dona. si quis pro. & de epil. cop. & cler.
 orphanotrop. hos. & l. nulli. §. l. si quis ad declinandam. que dicit, qd id uen
 ian sacro. & constat qd ius publicum consistit in sacris, j. dilinet. ius pu
 blicum. ff. de iust. & iure. l. prima. §. publicum. Item hi duo certus equipa
 rant sacramenta magistratibus, quae non dubitantur publica, ut §. l. item d.
 citur rajum actio popularis: de quo inf. uer. lxxj.

ADDITIONES.

a Respon. j. ¶ Vide remissionem, quam §. proxime dedi.
 b Exequi. ¶ Est sciendum, qd auctor sub hoc uer. subiungit octo quaestiones
 Ioan. quod partim placet, & partim displicet. Placet, qd haec quaestiones p.
 posicio includit tres quaestiones Ioan. quarerent primo, an executor cogi
 tur suscipere? sed, an exequi? tertio, an quilibet? & haec per optime sunt
 aucta. Sed queretur, per que sunt cogendi? Item quando si suos uersu
 merebantur, uel saltem ambo unum, sicut illud qualiter, quod statim
 sequitur. Sit ergo prima pars huius uer. vsque ibi, cogatur autem in qua
 parte auctor primo querit, ut §. secundo allegat pro & contra: tertio ponit
 tres opinionones successiue: quarto addit, ibi, sed & fauore, quinto reasum
 mit primam: sexto app. obat secundā, & remittit: septimo dubiu soluit, an
 exculatio admittatur: & remittit: & haec partes sunt patentes. In secunda

sepulchrum. §. funus. & uer. 3. 27. itē pone, q̄ aliquis. in fi. Ceterum si legitimam habeat excusationem, credo excusandum, sicut & testamentarius tutor auditur, ff. de excuf. tu. qui testamēto. & l. Titus. & C. e. ti. quinquaginta. Inst. e. ti. §. qui cā. Vel dic^a ut ff. e. tit. Nefennius Cogitur autem executor testatoris exc^b qui uoluntatem per episcopum, ut in præ §. si quis edificatiōe. sicut & hæres per episcopum est cogendus, ut ff. de per. hered. l. hēditas. in fi. ext. de testa. si hæres. & C. de epil. aud. de creatio- nib §. in autē prator. Tamē in his exequendis uidetur esse maior episcopo: quia apud eū per episcopū est inuentarium faciē- dū, ut in præ l. nulli §. 2. j. uer. lxxvij. sed nūquid iudex. Ceterū, ad hoc cogēt, ut quidam dicunt, statim postquam testatoris ag- nouerit, seu susceperit uoluntatē. Tu dic, q̄ tunc demum cog- etur, postquam res legata ad ipsum peruenerit, & non antē, ut præd. l. si quis pro redemptione. re. p. j. nisi per eum stet, quo mi- nus perueniat. uel nisi dolum, uel latā culpam, l. dolo proximā, in exigēdo cōmittat, ad instar legatarii rem alteri restituere ro- gati, ut ff. ad Trebellianum. mulier. §. sed & si quis ff. de legat. 3. si legatarius, a quo. res. boni. ff. de legat. 1. l. fideicommissum. & l. si feruus legatus §. cum quid. ff. de legat. 2. Imperator. resp. 61. Sed & postquā agnouerit, uel susceperit, uidetur adhuc spēcē- dū, ut s. uer. iul. l. iij. quid si vnus ex. Item dicunt quidā, q̄ pro- pria auctoritate potest accipere res legatas, si sint vniversorum bonorū, uel etiā partis distributor, seu executor: ut uidetur dici in tutore, qui hoc potest statim facto inuētario, non ante, ut in præd. l. de creatio. resp. 1. & C. de admini. tut. l. tutores, uel. Ar. tū 3. q̄ non possit, nisi sibi tradantur, Carbit. tut. l. si §. fi. & in præd. l. orphanotrophos. §. j. Curare tamē habet, ut sibi tra- dantur, ne in dolo, uel culpa esse uideatur: & per consequens le- gatarius ad interesse teneatur, ut s. Est autē cogendus per iudi- cē, uel episcopum, in cuius foro defunctus natus fuit, uel domi- cilium tempore mortis habuit, ut in d. l. nulli §. episcopi autem & §. fi. & in l. si quis ad declinandā §. vbi. & §. pen. & in præd. §. si autem. qui facere. & §. si quis ad edificatiōe. & in præd. dec. si hæ- res. Quod si executor nō sit de eodem foro ratione originis, uel domicili: de quo est defunctus, sed de alio, tūc uidetur esse dicendum idem, quod in tutore testamētario alterius ciuitatis, ut ff. de testam. tu. quaro. in prin. & idē, quod in datiuo alienæ iurisdictionis, ff. de tut. & cur. dat. ab his. diu. & d. hoc §. de tut.

56 §. generaliter uer. item no. q̄ pupillus. & seq. ¶ l. viij. Querit autem, qualiter sit ad prædicta cogendus? Et quidem dici po- test q̄ si illa testatoris uoluntate, quam non uult exequi, uel cui non parer, erat commodum aliquod habiturus, illud amitti- ret: & tā illud, quam ipsā executio. in episcopū transiit, ut in l. nulli. rel. 1. 2. 3. & 4. in authen. de eccl. titu. §. si quis autē. & §. si autem hæres & §. si autem legatum. & §. si autem, qui facere. & ar. ff. de leg. 3. si tibi. ff. de religio. & sump. fun. si quis sepulchri. §. funus. C. de fideicommiss. l. si. final. Et hoc uerum est, q̄ amitti- ret, si alias non erat testator sibi relictorus, nisi uoluntatem eius exequeretur: alioquin non priuabitur suo relicto ff. ubi pu. edu. deb. l. j. in fi. ff. de excufat. tut. Nefennius, & l. seq. Quod si nihil erat habiturus, tūc monitione præmissa cogēdus est ad hoc per epim loci, ut in d. c. tua. & c. Ioānes xij. q. ij. indignē. & hoc p̄ snias excoicationis, uel suspēisionis. uel ēt interdici, secundū negotii qualitatē: ut ext. de uer. sig. q̄renti. ext. de pœnis. c. 2. in fi. ext. de sū. exc. c. cū medicinalis. lib. vi. & c. sacro. ext. de off. del. sanē & ca. pastoralis. Posset etiā dici, & bene, q̄ cum coactionis mo- dus non sit à iure expressus, arbitrio relinquatur iudicis, siue episcopi, ff. de pœn. aut facta. §. si ext. c. dilectus. ext. de off. dele. l. causis. 2. q. 3. §. notandū. ppe. prin. ut procedat quando que mul- ta indicia, ff. si quis ius dicit. nō obtemp. l. 3. C. de modo mulct. l. mulctarum. quandoque capris pignoribus. & distractis, C. de p̄ tor. pig. l. 3. de uen. in sp. l. j. §. ex hoc. quādoque etiā per sona ca- pra, si expedierit, ut ext. de ap. dilectis. in prin. ff. ad legē Iul. pec. cum eo. & aliter. prout uiderit expedire, s. uer. l. iij. qd si vnus.

57 ¶ Videtur autem, q̄ non ex mero iudicis officio, imo libello oblato & litis contestatione facta, & alio iuris ordine obserua- to, cogetur: & hoc, siue cōdictione ex præ. l. nulli. siue iudicis of- ficio, siue actione ex testamento, siue actione in factum conue- niatur: quibus actionibus cōueniri potest, ut s. uer. xvij. sed quo iure. & uer. lv. quid si executor. & uer. 24. sed si sit loco. In quali- bet enim earū est libellus necessarius, & ordo iudiciarius obser- uandus, prout no. R. of. in lib. in ti. diciturum actionū & facit ext. de off. iudicis. c. 2. Si uero legatarius nullam de prædictis actioni- bus pponit, nec iudicis officium, quod loco actionis proponitur, intētar: sed simpliciter postulat illum præmissa monitione cogi suscipere uel exequi uoluntatem defuncti, tunc non ui- detur dandus libellus, nec litis contestatio faciēda: quod uerū est, nisi executor aliquā in stā p̄dictionis causam opponat: quia tunc super illa uidetur libellus dandus & litis contestatio facien- da: ar. C. de edit. diui Adri. tollen. l. si ff. de re ind. a diuo. §. si su- per. ff. ut in poss. lega. si is a quo. §. j. ff. ad exhib. l. 3. ibidem. At-

tamen uidetur uelle in casu simili, quantū ad hæredem, q̄ si libellus indistincte offerendus, ut no. in auth. Collat. j. de hare. & Falc §. illud. secundo. Item potest locū habere, ut de plano. sine libello & absque litis contestatione & sine sumptibus procedatur in legatis ad pias causas: ar. in auth. Collat. 3. de app. §. illud. & in præd. l. orphanotrophos. in fi. & in p̄d. l. nulli. §. cum autē. in fi. & in auth. Collat. ix. vt nulli iud. §. si uero apud. maximē si relicto sit modica quantitas, ut in auth. Collat. 3. de mād. prin. & ar. ff. de petit. hare. hēditas in fi. ext. de simo. & si quaestiones, ad si Eodemque modo dicendū est in executoribus & legatariis, ut hi possint sine libello contra heredem procedere per modū admonitionis, q̄ legata soluat: ut sc̄ post huiusmodi admoni- torium decretum anno elapsō hæres priuatur commodo hære- ditatis, nisi soluerit, vt extra. de testam. nos quidem. C. de fideic. l. si in auth. de hered. & Falc §. his igitur. & §. illud. Et q̄ per of- ficiū sit cogendus, probatur in præd. l. hereditas. in fi. ¶ l. x. Ex his autē queritur, utrum interposito huiusmodi monitorio decreto possint intra annum legatarii, siue ipse executor anno ipso pendente agere contra heredem, quem moneri fecerunt ordinario iure, uel delicti oblato libello & litis cōtestatione facta? Et uidetur, q̄ non, ar. de dilatio. c. siue pars. ext. de app. sig- nificante, & de plus petitio. c. unico. nam hoc tēpus anni habet hæres a iure ad legata soluēda, ne interim aliquam pœnam in- currat, ut s. Vnde non uidetur interim cōueniendus, sicut nec p̄ dēdandus, qui habet ex beneficio legis inducias quadrimenses, ut ext. de re iud. quod ad cōsultationem. C. de usuris rei iud. l. 2. & 3. ff. de iud. si debitori. Beneficium enim iuris nemini est aufe- rendum, uel restringendum, ut xxvij. dist. de his ext. de secund. nup. c. pen. & si. imo est largē inter pretandum, ext. de donat. cū dilecti. ff. de leg. & senatus. l. ij. Præterea hoc admonitoriū de- cretum de soluendo intra annum, est quedam inter locutio, ut no. in præ §. his igitur. unde facit ius inter partes, ut ext. de re iud. cū inter uos. prope si. quare neutri parti licet a uia ipsius decre- ti recedere. Itē cum eis duplex uia ab initio competeret. factio personalis, & uia monitionis, ut patet s. uer. prox. nam eligēdo alteri renunciasse uidentur, ff. ubi bo. rap. l. j. ff. de fur. interdū §. q̄ si rem. C. de pact. inter emp. & uer. l. 3. & s. de iudicis §. 2. uer. si. notādum est, & seq. Interposito enim decreto nouario facta esse uideat, & personalis actio sublata, C. de usur. rei iud. l. j. & in §. penul. & hoc tenent quidā alij uero contra: nam, ut dicunt, p̄ electionē extraordinariā uix non intelligitur quis ordinariē renunciare, ut j. de inquisit. §. si uer. si. itē pro eis etiam facit gl. posita in p̄d. §. illud. quae incipit, id est, instātie. Ex præmissis fa- tis patet, q̄ executor cōueniri potest à legatariis, uel ab episco- po, uel ab ecclesia, uel a pauperibus, uel à quocunque cui legatū sit, ut exequatur piam defuncti uoluntatem, ut in p̄d. §. qui su- rem. in fi. & s. uer. l. vij. hoc etiam. & seq. Quibus autē actionib. 59 ageret, uide s. uer. l. vij. queritur autē. & in uer. ubi inducitur. ¶ l. x. Quid igitur, si hæres scripsum in testamento, non uult heredi- tatē adire, nec se hereditariū immiscere ex testamento, uel ab in- testato sicq̄ pia testatoris non implet uoluntas, nunquid cō- ueniri potest ab executoribus uel a legatariis, ut adeat? Et uidet, q̄ nō, C. de iure delib. nec emere. ff. de bo. poss. l. 1. §. inuito ff. de aqua plu. arcen. l. ij. §. denique. ff. de dam. in fact. l. si iunius §. si C. de impub. & ali. sub. l. 3. ff. si q̄s omis. causa test. l. si quis omis. in prin. Ar. p̄ quia in fraudem facere uidetur, ff. ad Trebell. nam q̄ §. non omnis. & l. cogi. §. generaliter. præsertim si rogatus est rogam

ADDITIONES.

- a Vel dic. ¶ Secundum Vbert.
- b Eodem u. ¶ De excuf. tut.
- c Nefennius ¶ Supple. cū legibus sequētib. in his enim distinguitur, ab tutor, cui testator legauit, sit testamentarius, uel datiuus: item, an in testa- mento, quo fuit factus tutor, fuerit legatū, an uero prius uel post: & an ap- pareat contemp. platione oneris tutela relicto, an ob aliam causam.
- d Amittet. ¶ De hoc in prin. huius §. & dicam 7. eo uer.
- e L. seq. ¶ De facto fuit exemplum tale: Testator tribus nepotibus ex forore, qui diuisim, uel coniuictim legauit centum, & unū ex illis fecit commissaria- rium, satis patet, q̄ causa legatū fuit attinens.
- f Quid si vnus. ¶ Dicit Iac. de Aren. q̄ pœna perditionis eius, quod in testa- mento obuenerit poterat, erat pœna non suscipientis officium. Præmis- sa locum habent post illud susceptum, & uocatur hæc pratoria remedia. Inducit etiam l. si quis. C. de don. ff. de uen. in sp. l. j. quid ergo. Inst. de fa- ct. tut. §. si. Contumacia durante exequatur episcopus, ut in prin. huius uer. propter ea, quæ hic sequentur, remisit auctor ad hunc uer. l. viij. de libellor. conec. §. nunc dicendum. uer. 30. in fi.
- g Facta. ¶ Facit quod no. j. de inquis. §. ult. not. uer. sic. sed nunq̄ uid abbas.
- h Igitur. ¶ Super uerbo, dec. & §. illud. super eodem uerbo.
- i Instātia. ¶ Credo q̄ intēdit allegare gl. quæ incipit, hic annus. In qua est illud uerbum, quod putarunt Io. & auctor in prin. gl. & hoc facile in gl. scriptis in petis, uel quaternis accidere potuit: signato illo uerbo Vni pro textu: sed non scio in glossis descriptis, circa tex. cum textus ille non esset idem.

totam hereditatem in pios usus erogare, uel executori ad taliter distribuendum tradere, ut in decr. Inn. 1111. ex traug. de test. Ioannes, frange panem. resp. 1. ad instar heredis hereditatem alteri restituere rogati, ff. ad Trebell. ille à quo §. tempussum. l. quia poterat. ex tr. de testa. Raynutus. Et idem uidetur de aliis legatis, cum in fraudem defuncti iudicium non agnoscat, C. si omis. ca. test. l. i. & ii. resp. 1. ad idem ff. co. l. i. in prin. & §. si. & licet. Dicitur quidam, quod si hæres rogatus est totam hereditatem in pios usus distribuere, uel executori ad distributionem tradere, tunc cogendus est adire alioquin non, ut in præal. l. si quis omis. in fin. Sed tunc executor & legatarii possunt agere contra illum, ut tradat, uel soluat eis singula legata: uel etiam contra possessores hereditatis, ut libris actionibus. Alij dicunt, quod indistincte cogendus est adire, etiam si eam repudiauerit: & hoc, si adhuc adire potest, uel ex beneficio legis, uel ex beneficio restitutionis, maxime rebus in statu suo manentibus: aliter non, C. de iuris & fac. ingo. l. 2. & 3. C. de repud. her. l. si. ff. de minor. quod si minor. §. Senola. ff. de his, quæ in frau. cre. d. l. quia autem. §. sed si seruum. & §. p. l. 2. ad §. si quis autem. ¶ Lxi. Sed pone, quod ex eo testamento non est adita hereditas, quia forte hæres adire non potest: uel cessauit adire, non tamen in fraudem talium legatorum. Et uidetur, quod executor, uel legatarii nil possunt ex eo testamento petere, etiam pro legatis ad pias causas, ff. de regul. iuris. si nemo. C. si omis. ca. testamen. l. 2. §. final. ff. de testament. tutor. si nemo. C. de si hereditas. in princip. nisi testator restari præcepit, C. de fideicommiss. eam quam. & l. ex testamento. & l. si veritas. ff. de inoffi. testamen. Titia. ff. de vulgar. substitut. coheredi. §. cum filia. C. de testamen. manu. si iur. Argument. contra, quod ualeat, & peti possit legatum, licet testator hoc non præcepit, ff. de legat. 2. cum pater. §. filius. & l. peto §. mater. ff. de heredi. instimend. l. final. ff. de fideicommiss. libert. l. Antoninus. & l. in testamento ff. ad Silliana. cum sisco. Vbert. de Bo. dixit, nihil peti posse. d. Alij contra dicentes dicit cum eius habere locum tantum in casibus, in quibus debentur legata & fideicommissa, quæ uis hereditas non sit adita, nec ab intestato possit adiri, scilicet cum testamentum de iure non ualeat, puta quia in eo ueritas iuris, uel solemnitas deficit, ut in præal. l. si veritas. uel cum ex testamento hereditas, uel bonorum possessio peti non potest, uel cum ex testamento iure factio hæres scriptus bona fide cessat adire, & alter illi ab intestato succedit, C. si omis. ca. testamen. l. 2. §. penultim. & fin. quos notat Accus. in præal. l. eam quam. Ibi etiam not. quo iure legata petuntur in casibus illis: alij autem spe ciales casus not. ex d. §. mater. in quibus aliud est dicendum, quæ Vbert. dixerit. Sed & si ab intestato sit relicta, quod distribuendum debet per executores, dixit Vbert. quod executor nil petere potest: quia nullum ius habet, nec personale, nec reale, ante aditam hereditatem, C. commun. de lega. l. 2. & facit pro eo, ff. de excusa. tutor. Lucius §. prædict. de leg. 1. si tibi homo §. cum ser. uis. ff. de iur. à Titio. ¶ Lxii. Demo queritur, an solutio, c. i. uel distributio legatorum facta per hæredem sine executore teneat, & ipse liberetur? & an episcopus, seu executor petere potest, ut illi iterum soluat, seu tradat executori? Et primo uidetur, quod non ualeat, quod sit ab hærede, & sic non sit liberatus: sed iterum tradere, uel soluere teneatur executori, iuxta uoluntatem defuncti per eum distribuendum & soluendum; argu. in his, quæ no. supra, uerfic. §. Sed quid si testator non ei soluit secundum defuncti uoluntatem? & ideo non uidetur liberatus, argumentum ff. de condition. institu. l. que sub conditione. §. penultim. & l. si quis in testamento. ff. de dot. prælegat. uir & uxor. in fine. ff. de solu. si quis decem. & l. Stichum aut Pamphilum. §. usufructum. Item non intelligitur soluere, qui uel non integrè, uel non, ut debet, soluit, ff. de uerbo. signific. soluendo. & l. solutionis. ff. de sol. l. 3. ext. de iur. iur. eam te. Arg. contra nam sufficit hæc conditio. ff. arbor. fur. cas. l. furum §. i. ext. de cler. & demõ. hæc conditio. ff. arbor. fur. cas. l. furum §. i. ext. de cler. per sal. promo. c. i. Item bona fides non patitur, ut idem bis exigatur, ff. de reg. iur. bona fides. Item sufficit, quod hæres fraude careat, licet non soluat secundum expressam testatoris uoluntatem, 2r. ff. de man. test. qui filium. resp. 1. & 2. ff. de cond. & dem. si fundus. & l. cum pupillus §. Dicit potest, quod aut testator diuisit quæ titatem legatum, determinando uidelicet, quantum singulis, seu pauperibus, uel ecclesijs inde dari deberet: quo casu ualeat solutio per hæredem sine executore facta: aut non diuisit, sed potestate diuidendi & distribuendi executori dedit: quo casu, cum non sit facta solutio, seu distributio per hæredem iuxta defuncti uoluntatem, liberatio non contingit, ut in primis conor. ff. ad Sylla. l. 3. Unde potest cogi ad soluendum iteratõ, ut in auth. de eccl. tit. §. si quis autem. & §. in omnibus. lxxix. dist. ci. & ca. si quis pecunia. Vel potest indistinctè dici, quod si bene ordinauit & distribuit liberatus est: alius non, ut in auth. eo. tit. §. si autè intra §. si q. dè in fin. ff. de aur. & arg. legat. l. medico. §. ff. de admin. tut. par. 2r. ff. de neg. gest. soluendo. ff. de cõsti. pec. utr. ¶ Lxiii. Et scias,

q. inter relicta ad pias causas etiam relicta quibuscuq; personis miserabilibus computantur, ut in pupillis, uiduis, peregrinis, pauperibus, auxilio proprio destitutis uel ratione morbi uel ætatis, expositis, libertis, & similibus, 86. distin. c. 2. & per totum: hæ enim personæ in iudicijs, & extr. quadam prærogatiua gaudent, ut C. quando inter pupil. & uid. l. unica, C. de episc. & cle. l. orphanotrophos. & l. si quis ad declinandam in auth. de eccl. tit. §. fin. ext. ne cler. uel mo. c. i. extr. de uer. sig. super quibusdam, in fine, lxxiii. dist. §. i. & per totum. lxxvi. dist. non fatis. xxxii. q. 5. reg. 24. q. 3. si quis de potentibus, & c. seq. extr. de foro com. ex parte 24. uerù e uiduis, & pupillis, & peregrinis miseris, & pauperibus non de diuitibus & potentibus, ut ext. de of. del. significantibus & extr. de foro comp. ex tenore. Item etiam que relinquuntur monasterijs, uel ecclesijs uel alijs pios locis, ut ext. de testa. c. si uel etiam ecclesiasticis & religiosis personis. Pias autem loca & ueneabilia dicuntur ecclesia, monasteria, hospitalia, & quælibet alia loca, in quibus senes, debiles & infantes, & alie personæ miserabiles, & languide alunt, & alia charitatis opera exercentur, ut in præal. l. si quis ad. & l. orphanotrophos. in auth. c. r. si. extr. de relig. dom. de xenodochijs. & c. seq. 23. q. ul. §. quamuis. in l. unica. C. de fa. san. eccl. illud. C. l. i. 2. de mendican. ual. dist. l. unica. Item

ADDITIONES.

- a Resp. j. ¶ De hac dixi in §. compendiosè, ante fi.
- b Legatorum ¶ Vide j. de testa. §. j. ver. pone nullus. & in ver. item plerunq; quibus præcedit, & ponuntur libelli, huic materie congrui cum suis positionibus.
- c Ad pias causas. ¶ Hoc j. ressumam, quod tangit 95. q. 10.
- d Posse. ¶ Hucusq; intelligibile est, quod hic scribit: & principaliter motus fuit Vbert. per duas leges in princip. prius allegatas: quod sequitur, uide tur inepè dictu: cum Vber. dixerit nil deberi: & quod sequitur, inuicè dictu eius intelligi in illis solis casibus, ubi legata debentur, licet, &c. Si renouit auctor uerba Ioannis, cuius fuit iste uer. q. xxiij. cessaret error, q. potuit carità quodã defectu in originali Io. cuius uerba post dictu Vber. sunt hic: sed, salua eius, pace, ego aliter credo, & dico sententiã eius loci habere in illis casibus tantum, quibus testamentum de iure nõ ualeat: ut quia ueritas iuris, uel testamèti solemnitas deficit, C. de fideicommiss. l. si ueritas, uel cum ex testamento hereditas, uel bonorum possessio peti non potest, uel cum ex testamento iure factio hæres scriptus bona fide cessat adire, & tertius ab intestato succedit, C. si omis. ca. test. l. 2. in fi. Huc uel q. clare & bñ dictu: & suppledo in Ioanne aliter in his. Secus ergo in casibus, in quibus debent legata & fideicommissa, quantum hereditas nõ sit adita, nec adiri possit ex testamento, qui nõ, &c. in his enim tenendum est contrarium eius, quod dixit Vber. & sic locus est distinctioni. Hæc Io. Vt autem hæc melius adhuc intelligantur, scis dum est, quod dominus meus leges tres C. si omis. ca. test. sic summabat: si participata fraude cum substituto institutus dolo hæreditatem omittit, ad legata tenebitur substitutus: si uero peconium recepit institutus, ipse primò tenebitur, Secunda uero & tertia lex in instituto, q. tenet hereditatem ab intestato distinguit, ut si testu nõ ualebat, nil pter sit ualebat tuc aut possideris, qui abstulit, & ipse tenet salua rone Falcidia: aut possidet tertius, & ipse possidens non tenetur: & hoc Canonis sufficit. Legistis enim ualde proluxa ista materia est, in qua Dy longam distinctionem formauit, si, si quis omis. ca. testamen. quam ad hæc iam possuit Cy. C. eo. ti.
- e A Titio. ¶ Hic omittit auctor questionem Io. 95. qua qrit, an fauore captiuorum, uel pro alia pia cã, seruabitur, quod in cã libertatis seruatur in casibus prædictis: & habetur id Insti. de eo. cui lib. cã bona addic. in prin. & §. j. ff. de fideic. l. l. in test. & l. Antoninus. Intrèdit ergo qstio, an sic debeat pia legata hereditate nõ adita, sicut libertas. Quod debeat, Vber. alle. in auth. ut cum de ap. cog. §. si unum. & subdit, dici posse contrarium: quia libertas in sui præiudicium non præscribit, sed ius pertinens ad causas pias: sic, C. de episc. & cle. l. ult. in fi. C. de præscr. quæ pro lib. oppo. per totum. Itè nec ex testamento libertas uidetur deberi, hereditate non adita, saltem ab intestato: uel alijs possessa, C. si omis. ca. test. l. j. in prin. & ff. de d. rit. l. i. libertatibus. & ff. de manu. testa. test. manu missus. & l. test. liber. nec legat. ad pia cã, puta alimentorũ, C. de fidei. l. j. sed uide, qd ibi no. itè ad hæc par tē facit, qd gl. dicit in pd. l. Antoninus, illud speciale. Sed Nic. tenet, §. reg. remediũ legis datu legatis libertatũ locũ hæat piis: cũ id, qd ex pietate in ductu est, p spalius libertatibus pferat, loge magis debet ea ubi maior est ratio pietatis, sc. p libertate animarum quæ sunt rebus oibus pferat: alle. l. sancimus. C. de sac. san. eccl. in fi. & in auth. de san. episc. §. si uerò lib. in fi. ext. de por. & remif. cum infirmitatis. in fi. Sic per contrarium arguitur, rerũ temporalium curam committèdam, cui committitur animæ cura. 12. q. 1. præcipimus. ADDE Ro. consi. 429. Pe. de An. consi. 153. Bal. consi. 30. in fi. l. i. & Abb. consi. 33. 2. lib.
- f Testatoris. ¶ Supple. qui ad hoc executores dederat.
- g Pupillus. ¶ Gul. de Cun. speciales leges ad hoc inducit, ff. de ho. lib. l. si liber tus. §. j. & de dot. præle. l. j. §. i. dem Iulianus. & l. pater. §. sed si priusquam, cum ibi nõ.
- h Dicit. ¶ Cũ distinguit, an bene, uel male, non est indistinctum: imo si iuxta proxima distinctio. In quantum autem subdit, q. si bene ordinant, intelligi id est, discretè & uisiter, quantum quisque prudens & deuotus fideicommissarius facere potuisset. Simpliciter enim non bene facit vlti pans alienum officium, de homie, c. tua nos. de re iur. non est sine lib. 6. & ff. de d. tit. culpa est.
- i Significauibus. ¶ Vide, quod ibi scripsi in 4. & 5. gl. Spec. secunda pars.

Item etiam, ut dicunt quidam, quæ relinquuntur ad custodiã civitatis, & locorum: ar. ext. de immu. eccl. c. 1. & 2. C. de do. l. pe. §. 2. Ar. tamen contra in præd. l. illud. 2. Vel refectione pontiũ, & viarum, & murorum, & fossatorum civitatis, & castrorũ, & familiũ: & hoc si necessitas imminet, aliter nõ ar. C. de fac. fan. eccl. ad instructionem. C. de oper. pub. l. omnes provinciarum. & l. ad portus. & C. lib. x. de quib. mun. vel præst. nem. se. lic. exc. ful. fina. C. li. xi. de priuil. domus Augustæ. l. pen. ext. de immu. eccl. c. 2. & c. nõ minus. & cadaveris. Ar. contra in præd. l. illud. b. Item etiam, quæ legantur in ornamentis ecclesiasticis, vel pro eis, seu pro fabrica ecclesiæ, vel luminaribus, vel anniverſariis, vel aliis ad diuinum cultum temporalem, vel perpetuum pertinentibus, vt extra, de test. c. si. Idem etiam dicunt quidam, vbi legatur aliquid pro emendandis fortisfactis, etiam generaliter, vbi legatur aliquid pro emendandis gatur. ¶ Lxiii. Quid si quis legauerit decem ecclesiæ sancti Martini de tali loco, & ibi sunt duæ ecclesiæ talis vocabuli? Resp. dabitur magis indigenti, in auth. Col. ix. de eccl. tri. §. si quis in nomine magni Dei. C. de epif. & cler. si quis ad declinandam §. sin autem ampliores. Si vero nõ appareat maior indigentia, poterit episcopus gratificari, cui illarum uoluerit, ff. de relig. sump. fu. l. fina. & in præd. l. si quis ad declinandam §. sin autem nullus. & c. l. nulli. §. cum autem. ¶ Lxv. Quid si testator uult fieri potentẽ, uel hospitale, vel aliquid huiusmodi: nec dixit vbi? Resp. debet fieri in loco domicilii sui. ff. de cond. & demon. l. quæ conditio. §. cum ita. & ar. 2. q. 1. si peccauerit. ad si ff. de poen. l. capitalium §. famosos. extr. de electio. postquam. Sed si hospitale fieri non potest, vbi testator fieri iussit, fiat alibi. Ext. de testam. nos quidem §. Et idem, si pecuniam inter pauperes distribuã iussit: intelligit enim de pauperibus loci domicilii proprii curasse. vbi uiuens fomentum, consolationes, & seruitia à multis recipiat. in præd. l. si quis ad declinandam. §. & si quidem. & §. vbi autem. & l. nulli. §. sin autem persona. & §. q. si testator. §. j. Maiorem enim affectionem ad locum proprium intelligitur habuisse, 2. q. 3. fortitudo. ¶ Lxvi. Sed nunquid quilibet de populo potest agere contra executores, p. talibus ad pias causas legatis exequendis, quasi hæc actio sit popularis? Et uidet, quod sic ff. de popula. act. l. j. & ij. ff. ne quid in loc. publ. l. 2. §. ff. de locis & i. rer. l. 1. Argu. contra, quod non nisi in quibus à lege permittitur agere nomine uersitatis: de quib. legit ff. de quod cuiusque uniuers. l. 1. & 3. §. ff. de l. sicut. in princip. ff. de condit. & demonstr. municipibus. Dicunt quidam, quod si præmissa computantur inter legata ad pias causas, quilibet de populo audiendus est, ut pijs locis & personis miserabilibus satisfiat, vt in authentic. de eccl. tit. §. si autem, qui hoc facere. Misericordia enim communis est vñ, vt lxxvi. dist. 6. hinc non satis. versus finem. ¶ Lxvii. Sed an pauperes habeant actionem ad petendum relicta pauperibus? Acc. not. in præd. q. sic

ADDITIONES.

a Illud. ¶ Inf. soluetur, vbi repetitur.
 b Illud. ¶ Lex illa non negat, imo concedit, alias causas, quam ibi expressas, esse pias: licet regula inscriptionis faciendæ noluit vitare, nisi in casibus expressis ibidem quasi sint gradus in pijs actibus, 86. dist. non satis.
 ADDE, quæ relicta dicantur ad pias causas, Bald. in reg. l. 1. in 6. colum. ff. de lega. 2. item aliquid per Abb. Sic. in capitu. nihil. in 4. colum. in princip. ext. de præscript. item per Philip. Franc. in repet. rubr. de testib. libr. 6. in xix. colum. verſicu. sed aduert. item in 2. col. ver. sed cer. & circa. ¶ Et adde, q. hic legata facta ad pias causas, si nutu fiant, valent & tenent, Bal. in l. 2. ff. de testa.
 c Facis. ¶ De his j. ver. de hoc autẽ 73. q. ia dicitur de fortisfactis, quæritur, an legata pro male ablatis, dicantur legata ad pias causas? Nic. tenet, quod sic, cum relinquuntur ecclesijs, pauperibus, vel similibus personis: sed si relinquitur alijs personis, maxime pijs, puta vxori, amicis, vel uicinis: nam, ut dicit, nõ consistatur, quare dicat testator se legare: sed consideratur, cui legat, alleg. l. illud. C. de fac. fan. eccl. Inſt. de leg. s. longẽ magis. & C. de falsa cã adiect. per totum. Hæc solutio parum placet: nõ prima pars nõ est dubia per superius dictum. Secundum dictum non placet, quod ponit contradictoni: cum negari non possit causam ponderari, cum de pia causa loquimur. Itẽ nõ soluitur quæritio, quæ qrit de simpliciter relicto, & sine expressione personæ, in qua ipse idẽ tenet, q. legatum tenet, quasi Deo factum & pro animæ salute. ff. de iureiur. qui p. salutẽ. & in præd. l. nulli. & præ. §. si quis in nomine. in auth. de eccl. ti. Dicebat tamẽ, quod si qui p. barent sibi illam quæritatem per ipsum male ablatis, illis factenda esset restitutio, qui peterent, ut de bitum, allegat l. Aurelius. §. pe. ff. de l. leg. ad p. dicit facit ver. 2. 6. §. e. Adhuc quærit, si pro male ablatis p. testatorem relicta sunt Titio centum an testatore liberato Titius illa petere & exhibere possit, vt debita: Constat enim, q. quæ legat, non potest ante ipsius mortem: item, ut dicit, etiam possit mortẽ non potest illa petere, vt debita, nisi p. obet debita, propter l. Aurelius, in fi. Nec conuenit hæc q. 1. 4. superiori, in qua non fuerat simpliciter legatum, sed sacerdoti cautum. Ia, de Are. quærit si relinquuntur centum pro male ablatis in dispositione Titij, nec reperiunt nisi lxx. male ablata, an p. commissarium sit restituendum hæredi, aut per fideicommissarium dispensandum? Respondet, quod si testator dixit, q. nolebat expendi in aliã causam,

nõ conuertitur: si vero illud non fuit dictum, poterit, secundum illum, illud in aliam causam piam per fideicommissarium conuerti: & bene facit, si sit faceret consilio episcopi & heredis: alleg. ff. de usufr. leg. legatum. & l. quædam præd. ff. de condi. & demon. l. in testamento. & in auth. de ecclesijs, §. si quis in causam. & §. seq.
 ADDE, quod legatum pro male ablatis sit pium: Bart. in l. j. C. de fac. fan. eccl. & quod si non ascendant male ablata ad quantitatem legati, debeant in alios vfus conuerti. Paul. de Cast. consilio 243.
 Legatur. ¶ Ad illum finem faciunt quæstiones Guid. de Suza. in q. statut. C. eo. qui ponit, statuto civitatis prohiberi maiorem 14. minorem xvij. legatur non posse, nisi pro anima: & id possit, prout bonum & iustum sibi videbitur, talis maior 14. & minor 18. relinquit matri si. x. ceterum pro animas querit, an legatum valeat? Ad affirmatiuum allegat C. de fac. fan. eccl. illud. & l. sancimus. q. inter parẽs & liberos & pietas. ff. de inof. test. l. 2. Itẽ illud statutum est contra ius commune, in quantum arctat libertatem legandi: & nõ est arctandum, ff. de lib. & post. cum quidam. ad id de reg. iur. odia. libr. 6. l. in contrarium, quia factum videtur in fraudem statuti, ff. de leg. contra. §. l. in fraudem. Itẽ maer inter pias cãs, vt loca, non describitur in legibus vulgaribus: & cum quid prohibetur, & omne id, p. quod ad illud pertinet, intelligitur in hibitum. C. quod met. cau. si per in p. sionem. & de regu. iur. cum quid vna. libr. vj. cum concord. & quod directo consequi potest, non venit per obliquum, ff. de le. j. si tibi & mihi, §. regula. Soluti legatum valere, si mater est pauper. C. de epif. & cler. si quis ad declinandam, ver. vbi autem. & ver. q. enim pauperior si diues, nõ valeat. C. de fac. fan. eccl. illud. ¶ Secunda q. sio est, cum statutum prohibet relinqui vxori ultra certam quantitatem: & vir quidam illam quantitatem reliquit vxori, & in alia parte testamenti reliquit eidem certam quantitatem dist. buendam pro anima sua. qrit, an id poterit? Resp. q. si sibi soli, non ualet, ne frater fiat statuto, ff. de tu. & cur. da. t. ab his. l. scire, §. j. Si vero sibi & alijs commissa est distributio, ualet: q. aetate fraudis suspicio: facit C. de fidei. l. i. extr. de sta. mo. c. 2. & de of. del. prudentiam. & facit, quod dicam super ver. 8. 2. in fi.
 ADDE non incongruẽ, quod consulit Pet. de Anc. cons. 23. q. si ante statuto, quod mater non possit, etiam pro anima, nisi ad computandum decem centenariis, de bonis suis relinquere. q. si circ. unscripto statuto, tanquam cõtra libertatem ecclesiasticam quantum negat, imo ratio nã abile, & mater facit legatum pro anima diuiti: quod legatum non ualet, quia veritas est spectanda, non fictio.
 Voluerit. ¶ Vt scripsi de testa. c. iudicante. super gl. 2. Hoff. intelligit alij quando, vel diuidendo: alle. alia iura, ibi vide. vbi inuenies duas alias opinionones circa hoc.
 Autem. ¶ Hic cõuenit quæstio, si reliquit ecclesiæ simpliciter, nullam nominando. Cy. super l. j. C. de fac. fan. eccl. arguit, nulli deberi, quasi incertum, soluit, q. debet parochialis: per l. p. dicitio, ff. de p. d. & dem. Gul. de Ca. dist. x. dari pauperiori, per iura in prin. alleg. Quidam dicunt, ecclesiæ Romanæ, quæ est caput ecclesiarum, 2. dist. fac. fan. C. de sum. trinita. inter dadas. & l. sequen. Pro cathedrali facit §. si quis in nomine. & in auth. de sanct. epi. tenet primũ: p. quo facit vicinitas & affectio. Ad primum ext. de prin. super specula. vbi conor. ista. ff. de excus. tut. non tantum. §. 1. Ad secundũ C. de natu. lib. quoniam de off. deleg. nisi specialis. ¶ Duas quæstiones. Quædo parochianus durat ecclesiam legat ecclesiæ parochiali: vel, quoad tempore testamenti erat parochianus vnus, & tempore mortis alterius, scripsi in decretali, cum quis. de sepul. libr. 6. super verbo, domicilium ecclesiæ.
 ADDE, q. opinionem Io. And. seq. Bar. in d. l. quæ conditio, vbi etiam vide per Alex. Quid si relinquatur monasterio simpliciter, an debeat potius intelligi de monasterio monialium, quàm masculorum? Bald. in l. cum multæ. C. de dona. ante nup. tenet, quod sic, & de eo, quod Io. Andr. dist. se scripsit in dec. cum quis. vide Fed. cons. 25.
 Quidem. ¶ Vide, quod ibi not. in gl. pe. & qd sup. ea dixi. Sed coniungendo hæc duas quæstiones affines, est sciendum, quod d. Io. de Deo li. 4. q. 1. tra. citauit quæstionem de illo, q. relicta hærede & tibus commissarijs, iustitiam fieri, & dari ecclesiæ: quo mortuo, duo commissarij illud legatum conuertere volunt in transferendo vnum monasterium male situatam ad locum aptum: tertius commissarius & hæres dissentit: inuoluit se: sed hoc tenet q. nedum duo ex tribus, sed nec etiam tres hoc possent contra uoluntatem heredis, cui in ecclesia nouiter constituenda ius patronatus debet: & p. id etiã defuncti memoria præseruat. alleg. 1. 2. q. 2. c. bonæ rei. i. 6. q. 7. c. p. m. etis. & c. seq. extr. de testam. nos quidem. et ibi scripsi super verbo, qd dicitur. Quid iuris, si executor testamentarius, vel legitimus, plus in ædificando ecclesiam expenderet, quam fuerit relicto? Aliam quæstionem eiusdem Io. ad materiam fideicommissorum, vide de usufr. quãquam. lib. 6. sup. gl. nomine. in fi. & de alijs duabus quæstionibus remisit & scripsi §. 5. compendiosè. super ver. 1. 1. Sed quærit Guid. de Suza. si prædictus testator iussit illam ecclesiã fieri in ciuitate: & duo ex commissarijs uolunt illam facere in burgis illius ciuitatis, tertius resistit, uolens illam fieri intra muros: quid iuris? Pro duobus facit ff. de verbo. signi. l. ædificia. & l. quã in continentibus ædificijs, vbi ædificiũ d. Romæ fieri, qd fit in ætate cibus ædificijs, ad idem l. 2. eod. tit. & ff. de procu. l. præfens. Item in legatis, arbitris, & tutoribus, statur maiori parti, ff. de re iud. duo. de arbit. l. sicut. de administ. tut. l. 3. §. fin. Contrarium tenet, cum verbũ sit clarũ, & sic interpretatione non eget. C. de libe. præte. l. 3. Seruentur ergo verba ff. de lega. 3. non aliter. ext. de deci. ad audientiam, vbi cõcor. in vlt. gl. alleg. principaliter l. Quintus. ff. de ann. lega. vlt. mediũ legis, quæ uult solum educari debere, vbi pater dixit, facit pro quod vulgus sic recipit ciuitatem, ff. de sup. leg. l. Labeo. bene facit dec. fi. ciuitas, de sen. exc. libr. 6. Sed dices, quod facit contra, in quantum ibi nomen ciuitatis protenditur: sed illud ex causa, vt ibi dicitur. Per quod dico, quod causa suggerente quia in ciuitate fieri poterit, ex causa legatum perar: quod est fauorabile, ut dictum est §. per capit. nos quidem de testam. & facit præd. l. Quintus. ver. nec tantum.
 Præmissa. ¶ Hoc dicit Ioan. propter duas quæstiones proximas in macro.

a sic a. ¶ Lxxviii. Item cũ panis, quem auarus detinet, sit id esse, esse de beat. et fluerentiis, & quodammodo dicatur inuatur, ut 67. d. sicut hi, prope si. & in fin. quid pauperes illum petere possunt? Dicit lo. b. quod non directè: denunciare possunt tamen detentorē, vt sic per ecclesiam cōdicare cogatur, xij. q. j. d. c. d. l. s. ¶ Lxx. De executori autem queritur primò vt rum sit censendus negotiorum gestor, vel quasi vel saltē loco eius? secundò q̄ritur an sit procurator tertio, an habeatur loco legatarij, vel fideicommissarij, uel loco ipsorum? quarrò, an sit loco haredis? Ad primū dico, quod nō est dicendus negotiorum gestor, vel quasi: nec est loco eius, ille enim est verus, seu merus negotiorum gestor, qui sine mandato, vel cura, vel officio sibi iniuncto alterius negotia gerit, ff. de negotijs gest. l. ait. §. fin. & §. hac actione. Executor uerò gerit cum cura uel officio sibi commissio, ff. e. l. i. & l. si qs. & in p. de r. Joannes. ff. man. si remunerandi. §. i. ¶ Lxx. Ad secundum videtur, quod executor sit procurator, cum gerat cū mandato, vt dixi, & procurator est, qui aliterius mandato negotia administrat, ff. de procl. l. in prin. Sed dic 2. q̄ta, nam si uerus procurator esset, morte mandatoris finiretur eius mandatū, vt Inst. mandati. §. item si adhuc. nec posset contra haredē agere, sicut facit, ut 5. ver. i. 6. & scias. quia hares, & defunctus eadem persona censetur, ar. C. de impub. & alij sub l. l. i. ff. in si. ff. de acq. har. cum haredes. in prin. C. de præc. 30. uel 40. an. cũ notissimū. §. i. At absit dum esset, quod contra dominum procurator agere posset, ff. de pœ. si plures. l. c. si procurator esset, posset ab haredē eodēq̄ loco eius officium re integrare uocari, ff. de proc. ante litē & sic esset haredis potestate, defuncti uoluntatem impedire, quod dicitur esse absurdum, cum ad eam implendam sit ipse cogēdus vt 5. ver. 57. hic etiam q̄ritur. ¶ Lxxi. Ad tertium autē d. cũ quidā, q̄ loco legatarij, uel fideicommissarij, pp. quādam similitudines, quas cũ illis habet: & iō fideicommissario, quasi humaniori, aggragat, vt dicit: arg. C. communia de lega. l. i. c. i. ca. mediū, & ad hoc facit, so. ma. ff. cum dotem. §. si pater filia. si enim non esset loco legatarij, uel quasi, nunquam posset contra heredem agere: quod tamen potest, ut dixi. Alii contra: quia ex hoc testamento nullum commodum consequitur, ff. de lega. 2. si quis à Titio decem. arg. C. communia de leg. l. i. circa medumibi, cum enim non aliter, & c. & uide, quod not. in glo. illa, pecuniarij, & c. Item si esset legatarius, uel loco eius, non cogētur de fin. i. agnoscere uoluntatem, ff. ad Trebel. nam quod. §. si. & l. seq. §. generaliter, & tamen secundum quoddam, magis indistincte, ut s. uersic. hoc etiam queritur, & est 57. Item iura ponunt differentiam inter legatarium fideicommissarium, & ministrum, siue executorum, ut in prad. l. si quis à Titio decem & ff. de alimen. & cib. leg. l. pecuniar. & l. alio. & iste est minister, & non legatarius, uel fideicommissarius: ad hoc facit s. uersic. xi. sed an distributor. ¶ Lxxii. Ad quartum uerò dico, ut supra uersic. uigesimo septimo, item pone, quod e quis. ¶ Lxxiii. De hoc autem queritur, pone, p. relicto sibi haredi ex testamento, uel ab intestato, ordinant quendam executorum ad sua fortis facta emendanda tantum: iste p. mortis sue tempore creditoribus tenebatur, & iam termini solutionum effluxerant: nunc queritur, an iste executor debita huius uere teneatur, & eorum occasione possit à creditoribus conueniri, uel possit agere contra haredē, ut ea soluat, uel sibi pecuniam tradat, ad soluendum? Videtur, quod nō, nisi præceperit hoc testator, ext. de testa. ca. penult. nam appellatione fortis factorum non uidentur contineri debita, quæ ex contractu, ser quasi, debentur, arg. ext. de offic. ord. dilectus, & ext. de ordi. cogni. cap. 2. in prin. Arg. contra: quia lapsis solutionum terminis defunctus cœperit iniuriari creditoribus non solendo, ex præcepto enim domini uidef. debitu soluitio faciendā, arg. 1. q. 6. si res xi. q. i. magna. 2. q. ult. tributum, ext. de solu. c. i. qui peccat in termino non soluendo: tum quia frangit promissum, ext. de pac. ca. 1. & 3. tum quia illo elapso inuito domino retinuit alienum, ff. de exce. doli. l. ii. §. circa & hoc tenent quidam: ff. ut s. nomine fortis factorum contineantur hoc casti debita, quorum terminus solutionis mortis tempore elapsus erat, & p. illis agere possit: secus autem de illis debitis, quorum terminus nōdum uenerat tempore mortis: & sic obtrinit. ¶ Lxxiiii. Sepe etiam queritur utrum sim-plex monachus possit fieri executor in testamento, præcipue lai-

ci. deicommissaria. Cum ergo queritur, quis deat, vel actiones intenter: e-
 p. dicit, Nic. q. ille fideicommissarius, que l. h. quis. p. ponit episcopo ad iō
 in auth. de eccl. tit. §. si autē, qui hoc facere dicitur, etiam, q. cum commissari-
 us nullum habet lucrum, indignū esset, q. petere tur damnum creditorū,
 vel alio modo, ff. pro socio, si non fuerint, in fina. ad Trebel. quia poterat.
 C. de iure delib. l. h. §. si præfata. Est tutum consilium, qd inuentarium
 faciat, ut in l. præd. Item de questione, dixit testator, uolo, q. de bonis meis
 centum distribuatur inter pauperes certi loci: & postea duobus, vel pluri-
 bus pauperibus "illi" locis, legat, singulis decē, an illis debeat pars primi legati?
 no. Arch. xij. q. vlt. q. a. Joānes, q. sic, per l. qui Marco, qui alius est §. sub l. Ti-
 tia, ff. de adimen. leg. l. i. §. i. signat contraria, qua Dyn. soluebat, q. præcedebat,
 cum in eandē sam putā alimentorum, erat utrumq;: & sic ambo nō de-
 bentur: secus si in diuerfas, remittit etiam Archid. ad no. ff. de fan. instru. l.
 l. questrum, §. pen. & vlt. Si testator expresse sit per fideicommissarios dis-
 tribuenda illa centum: & fortius, si dixisset, lego commissarijs centum dis-
 tribuenda, & c. quæstio mihi non esset dubia: & idem e conuerso, quando dix-
 xisset, lego de dicta summa centum lib. & c. Item non procedit questio, cum
 nō debet legatum oibus pauperibus, sed sufficit in certis distribu. Proce-
 deret ergo questio, quando inter sacerdotēs curas ciuitatis iussisset dis-
 tribuis, & postea aliquibus ex illis leg. esse: hic enim est certitudo, q. nō est in
 pauperibus ciuitatis, de quibus Arch. q̄tionem formate non pronūc: Vt
 timo nō, quod licet sufficiat sola uoluntas testatōis, uel legatōis, & maxime in
 legatis pauperibus, de superis enim iudicij sui non referunt, cum quo quis lo-
 quatur, ff. de lega. 2. cum pater. §. donationis, in donatione tamen inter ui-
 uos, dicit Acc. illam non tenere factam pauperibus, nisi sit, qui p. illis reci-
 pias, hoc no. C. de sac. fan. eccl. illud, in si. vlt. gl. Lac. de Rauen. placet contra-
 rium: quia quod pauperibus datur, Deo datur, qui semper est presens, Per.
 de Bel. dicit, q. licet ponatur presentia, non ponitur consensus, qui est ne-
 cessarius in dōibus: p. qd dicit forte gl. itare posse: hoc ibi uide p. Cy. Sed
 Gul. de Cun. ponderauit, q. ciuitas, ecclesia, & pauperes, acquiparantur in
 l. præd. illud, & l. si. e. ti. Sed pollicitatio facta ciuitati, sine causa, non tenet, vt
 ff. de pollic. l. j. nisi facere cœperit, vt ibi: ex causa tenet, ut ibi, eo. ti. lob. ca-
 sum. Constat etiam, quod sicut pactum est duorum consensus, sic pollicita-
 tio est promissum solius offerentis, e. ti. l. pactum. Tenet ergo cum gl. quod
 si non est, qui recipiat, non tenet donatio: q. uerū dicit, nisi causa fuisse ex-
 pressa: vt si dixisset, propter maximā caritatem uoluit, que nunc est,
 dono pauperibus huius loci cē tū libras, uel cētū mēsuras granī: putat, qd
 teneret obligatio, ex quo de illa p̄staret, per prad. l. ob eam, & l. propter.
 & l. j. de pollicita. ff. Constat etiam, quod alimentorum causa fauorabilis
 est, ff. de ferijs. l. 2. & maxime pauperum, 7. d. dist. p. pace.
 ADD E, quod hanc additionem sequitur Ro. conf. 285. & uide quoddam
 consilium subscriptum Acc. in consilij Bal. 380. 2. lib.

b Dicit Io. ¶ In prad. c. sicut & j. q. 7. exiguunt.

c s. j. ¶ Tac. de Rauen. tenet, executorum legitimum teneri reddere rationem
 uili actione negotiorum gestorū: quia necessitate gerit, allegat C. de neg. g.
 l. tutor. De testamentario dicit, quod si rogante testatore consentit, tenebit
 actione mandati. Nec obstat, quod statim sequitur: quia ista est species man-
 data, l. si uero non remunerādi, in si. opponit sibi de l. i. ff. de solutio. l. c. i. d. i. u. i. m. a.
 v. nam lect. licet, dicit ipse pro pace habenda assumit pro se aliam lecturam,
 placuit iste modus loquendi. Si uero non suscepit ab eo uiuentem mandati,
 etiam si per uiuentem facta epistola peruenerit post mortem, non dicitur
 mandatum, ex quo non concurrat consensus duorum: & sic non est obliga-
 tio, ff. de actio. & obli. 2. Putat ergo, quia uoluntate gerit, q. tenebitur di-
 rectē negotiorum gestorum. Opponitur de l. i. quis §. Lab. 6. & §. sequit.
 ff. de rel. vbi si mandauit Titus, q. expensas funeris sui faceret, quas il-
 lo mortuo feci, competit mihi funeraria: ergo non mandati, uel negotiorum
 gestorum: quia illa aliam nō copatur ut ibi. Que quid ibi notetur, p̄ se di-
 cit, q. funeraria non comparatur aliam actionem, que non fit utgenus ad
 speciem: sed actio negotiorum gestorum est genus ad funeraria: quia cō-
 petit pro qualibet gestione: sed funeraria p̄o gestione funeris tantum & sic
 est species gnis: & sic p̄ credit respōsio: uide qd scrips. s. ver. 38. in fi. 70.

d Distributor. ¶ Et s. ver. 23. in fi.

e Quis. ¶ Et uer. seq. & s. ver. fin. 2. ad finem.

f Quidam. ¶ Io. prædictus.

g ¶ Obtinuit. ¶ Incidit q̄stio facti: testator filios habes, quorū vnus laicus,
 alter clericus est, in suo testamento illos haredes instituit, & iussit restitui de
 bita, & clamores & fortis facta emendari, legata solui, & hac restitui, emēda-
 ri & solui uoluit p. filios & haredes: alio, q. filium clericū onerauit ut om-
 nia ex p̄dictis, que s. i. u. d. erant, in certo loco ipse solus faceret, p̄derant
 fortē pater, quod multum expenderat in eo, quo ad studiu, & p̄motionē ad
 beneficia: conquirerit de hoc clericus, dicens, q. legitima sua eximantur
 ex hoc: quod si uerum est iussit conquirerit: sed hoc præcipue respē-
 dit legatorū. Vera enī debita, & uere emēda clamorū & fortis factorum, ut
 28. alienum, primo deducēda sunt: vt dicit J. de testa. super rub. post prin. fa-
 cta demū collatione cū fratribus cōplebit illi legitima, si uerū est illi exima-
 nitas, quo ad sua partē, p. illud onus: & tūc possit uenire, q. frates habent
 multū ultra legitimā tantū: nec poterit de hoc conquireri, cum ē expressē id
 potuisset facere pater, ext. de teli. Raynutus, & c. Raynaldus. Cede in offi-
 teff. l. q̄nonia m. & est legitima secundū numerū filiorū, e. tit. auth. nouissima
 Itē cũ querit, an primo ueniet prius soluedū sit: scias, q. Tac. de Raui dicit
 citatū tale executorē deputatū, ut s. si soluat primo ueniet simpliciter,
 uel sine cautione: & hoc eo fortius, q̄si a testatore taxata fuerat certa sum-
 ma p. eū ad emēdas damnorū, & solutionē debitorū soluedū: dēt em recipere
 cautionē de refundēdo pro rata, si hareditas primo casu: uel summa ta-
 xata, sed nō sufficiat ad omnia sicut sit, qd dubitat an Falcidia locum ha-
 beat, vt pater ff. cū plus quam per l. Falcidia, l. i. circa prin. Dicit etiam fideico-
 missarius uocari facium omnes, dicētes sibi deberi, & illos describi sciunt
 expressis quantitatibus, que debentur, postea calculant talia credita cum
 hareditate uel quantitate taxata. In legatis autem non uenit habendā ra-
 tio temporis, in damnis autem, uel fortis factis, uel debitis, secus, si habere
 tur certitudo communis: tamen componunt rationem haberi pro rata.

ADDITIONES.

a Sic. ¶ Constat, q. tenet institutio pauperum, C. de episc. & cler. l. nulli, & l. i. quis ad declinandam. & no. de test. cum tibi. in si. gl. & substitutio, vt e. rit. c. j. l. i. 6. & vbi aliud non exprimitur, de pauperibus illius loci intelligitur, vt in prad. l. si quis. Sed quādoq; fuit dubitātū, an ualeat institutio facta de pauperibus, quos Titius nominabit. Nic. refert, q̄s; fuisse iudicatū, q. nō, quā si sit, captatoria, non in fco, q. approbatissima est hodie ista form. a. & si ratio, q. substitutio institutionis, uel legati nō ponitur in alterius arbitrio, sed solum nominatio personarum, vt no. Cy. secū dū Dy. in l. captatorias. C. de testa. mil. & hodie additur, quod illos tantū instituit, quos ille nominauerit. Itē idem, si nullo instituto dicit, bona mea relinquo pauperibus, quos talis meus fideicommissarius nominabit, vt no. in l. his uerbis. ff. de hære. instit. Nec mirū, quia etiā captatori legatū libertatis ualeat, ff. de fideico. lib. l. i. &

ci. 2. Et vide q sic, potissime in legatis ad pios vsus, & in fortis fa...

sis secularibus occupari, ne vilescat episcopalis auctoritas. di...

ADDITIONES

- 2 Laici. Expediit est per dec. 2. de test. lib. 6. j. respon. q. possunt obtenta...

a re 25. annis? Et videtur, quod potest esse executor, sicut potest esse procurator ad negotia, vt s. de procurator. §. primo, ver. ite quod est minor. Ar. contra: quia indignus est, quod alterius fiat administrator, qui suus defensor legitimus & reru' proprium moderator non est, uel esse nescit. C. de leg. tutor. l. i. Inst. de execut. tutor. §. minores. extra. de exar. & qual. in decoru'. Præterea minor non habet personam standi in iudicio, vt C. de procu. exigendi. & in præd. l. allegat. uer. ite quod est minor. At exco- rem sepe oportet esse in iudicio, ut in superioribus patet: & hoc tenent quidam. ¶ L. xxx. Quid de muliere: Dicunt quidam, qd esse non potest: sicut nec officium procuratoris gerere potest, ut s. de procurato. §. 2. ner. 2. & seq. Quicquid autem de iure sit, de facto tamen in omnibus casibus positus s. ab illo uer. sepe, etiam vtque huc, frequenter contrarium obseruatur. Multa enim per patientiam tolerantur, & c. ut ext. de præben. cum iam dudum in d. fin. ¶ L. xxix. Insuper quaerendum est, utrum hoc officium transe- at in heredem executoris eo defuncto? Et videtur, quod sic: & qd etiam hæres sit cogendus hoc officium aimplere, ff. de alimen. & cib. leg. cum vnus in prin. ff. pro socio, hæres socii. ff. de leg. 3. si quis Titio. l. ff. ad legem Falc. l. pen. §. filia. Ar. contra: quia ad hoc officium certa persona, & eius industria ac amicitia fuit electa: & ideo non est recedendum ab ea, extra. de off. del. c. si §. penult. & ff. de verb. obli. si feruus j. resp. ff. mandati. l. mādātum in si. ff. pro socio. actione §. mōtes & l. adeo. ¶ Super hoc iudicium Vbert. de Bo. & Jul. quod inchoata per executorem habet eius hæres pñ- cere, sed nihil debet inchoare de nouo, ff. de neg. gest. nam & Ser- uis §. penult. ff. man. si mā dāuero. §. si & l. si quis alienum §. morte. ff. de fideicom. lib. l. i. ff. de admin. tut. si tutoris hæres. Ad hoc accedit distinctio illa: aut erat res integra aut non, vt ext. de elec. in causis. C. mand. l. mandatum. Vel secundum eundem Vbert. dici potest absolute, quod transit ad heredem, & quod sit co- gendus, ut in præd. l. cum vnus. resp. i. & l. alimenta. in prin. ¶ ff. de cur. fur. l. cuius bonis in si. Alii dicunt, quod absolute non transit, nisi per testatoris facta fuerit mentio de heredem: sicut in arbitro ptingit, ext. de arbit. c. si ff. in cōpromissis. l. sed & si interpellat. ¶ §. si etiam in procuratore, ut C. de procurator. nulli. §. Alberi- Gal. dixit, h quod si executor re integra moritur, episcopus exeg- i tur, in sol. de eccl. tit. §. si autē extr. de test. tua. & hæres i. co- cedat uoluerit, penes quem legata manent cum onere suo. C. de caduc. tollen. l. si in prin. ff. de leg. 2. si quis §. i. Si uero re non inte- gra moritur, tñc hæres exequatur, ff. de an. leg. l. liberto. §. si licet sit ar. contra ff. pro socio, hæres. & ff. de fideiussor. & mād. tu. l. i. ¶ Smt etiam, qui dicunt, quod mortuo executore, alter est per episcopum subrogandus, ut s. ver. xlix. sed si alter. & seq. C. de pe- dan. iud. placet. ff. de iud. si longius in prin. & in auth. Colla. s. ut 77 lic. matr. & auz. §. i. ¶ L. xxix. Sed quid erit in prelato? ut quid l. eo cedente, uel decedente, successor eius exequatur? Et videtur, quod

ADDITIONES.

a Xv. an. ¶ Supple. maiore 17. per id, quod sequitur. & habetur de proc. qui generaliter. §. h. li. 6. De impubere autem non est dubitandum, cum iudicium animi non habeat. Inst. quib. non est perm. facer. test. §. præterea. de cor. vna. ex parte. Et idem dicit Iac. de Aret. de furioso. furdo, uel muto, per l. ff. de arbit. sed si feruum. §. j. & de legi. tur. l. pe. & vit. de tutel. l. j. in si. Non obstat de spon. cum q. uod. ut ibi no. in j. ¶ g. ¶ Quidam. ¶ Ex quo vidimus de minore, queritur, cum debitor, uel creditor minoris non possit esse ipse tutor, uel curator, an possit esse executor defuncti l. de Rauen. inducens auth. ut ij. qui ob. per. ha. res. ni. circa prin. dicit, eandem rationem esse in hoc casu. Prohibitionis enim rō est, quia adio- nes, uel defensionis minoru' quomodo possent hoc casu subuerti, sicut illo: de quo uide s. de tutore, §. si. uer. ite q. tutor, uel curator. & q. ibi satis scri- psi. Hoc dico, quia Iac. ipse non fatetur esse executorem datum, vt dixi in prin. huius §. super uer. d. tutui. Et cum secundum opinionem multoru', ut tibi plene scripsi, non habeat illa prohibitio locum in testamento tuto- re, maxime cum testator id sciebat, secundum id fortius cessaret prohibi- tio in fideicommissario. ¶ c. Iure sit. ¶ Quasi inuasi de iure ipsam fideicommissaria esse non posse: & hoc not. A. cur. ff. de tutel. l. antep. & hoc placet Iacobus de Raue. In ipse Ac- cur. nou. ff. de reg. iur. l. 2. q. procurare pot. extr. iudicialia: & hoc verum, vt patet ff. de neg. gest. l. 3. §. j. & q. esse possit, allegatur ff. de alim. leg. l. a. filio. in prin. & de adimen. leg. l. filio. §. mater. Et hoc tenet et Iacob. de Aret. cu' suo nomine actiones exercere possit: de quo dubitatur, & s. ver. 29. posue- rat auctor hunc casum, ut non dubium, & s. §. prox. ad si. j. col. in forma tes- tamenti posuit uxorem commissariam. ¶ d. In fine. ¶ No. idem de test. c. 2. in si. 2. gl. ¶ e. L. adeo. ¶ Et ff. de iure. l. antep. e. ibi idem nota. ¶ f. In prin. ¶ Vide quod ibi no. ut dixit ibi Dy. q. non transit ut officiu', non transit ut obligatio. ¶ g. Nulli. ¶ Hoc dictum placet Nic. qui allegat C. de reb. cre. §. nalter. §. j. ff. de reg. iur. l. priuilegia. & in omnib. causis. & ff. de uer. ob. si quis arbitratu. Reg. fert. l. ac. de Aret. hoc dicit placuisse. Gui. de Suz. per iura, que pb. herede tutoris no. esse tutorē, ne locij socium: de quib. j. allegat et ff. de hare. tu. l. j. & de his qui no. inf. l. furti. §. illud plac. subdens, quod pro ipso facit C. de actio. emp. l. f. ma. ff. de regulis iur. in omnibus. de aqua quoti. & s. l. i. l. 3. pt. C. de execut. muner. l. fordidori. Ad l. cum vnus. & l. alimenta. respon-

deri potest fm eum, distinguendo ministrum nudum a legatario: de quibus satis dixi super uer. 16. in si. & subdit breuiter, dici posse ibi no. dici de com- missario, sed de legatario. Ego dico, quod leges illæ loquuntur, qd vtr. ex hæ- redibus applicatur est onus praestandoru' alimentorum libertis: quid miru', si eo mortuo tenet ipse hæres? Et quia fit mentio de hærede nominato a testatore: quare ipse Nico. an fideicommissario ex speciali potestate nominat- de alij fideicommissarium. ille seruus habeat eandē potestatem, quam primus, uel q. haberet directe factus a testatore? Et tenet, qd sic: allegat etiam auth. de eccl. tit. §. si aut intra annu. ibi. suis hæredibus huiusmodi electione cō- miserit, ff. de hæred. insti. l. alle. de leg. 2. l. vnū ex familia. in prin. & §. si de Falci. hic est in laud. dare enim procedit hoc. si substitutus uel nomina- tus fuisse per testatorē, et si ipse testator non substituit, sed potestare de- disse substituti talem. Si uero non nominauit, uidetur, quod ualeat, per l. utrum §. cum quidam. ff. de rebus dub. & ff. de leg. 2. l. cum quidam ita & l. cum pater. §. a filia. & §. rogo. & ext. de testa. c. tibi. & ad instar eius, qd de procuratore dicitur, de proc. c. l. lib. 6. secundo resp. Sed ibi super ulim- a gl. scripsi, pñu fuisse hic terminatum. Inducit dispensans duas leges, sc. l. tutor incertus. ff. de testa. tut. & l. vltimam in fine, c. cōm. pñio. addit alias duas, C. de epis. & de l. nulli. post prin. ibi. is q. specialiter designatus est, & c. & in auth. de eccl. tit. §. si autem pro redemptione. ibi. & non nominatum te- stator dixerit p. quē. & c. Idē tenuit Ray. de Forli. in sua questione, quæ inci- pit, lege municipal. & p. duas secundas leges, in quibus sic instat: Speciale dō: q. a uerbis generalibus est abstractum, ff. de in iur. l. item apud §. hoc edi- & m. si quis cau. l. sed & si quis §. que situm. ext. de off. del. q. translationem etiam q. ubi requirit specialis cōminatio, non sufficit generalis, de elec. ut circa. lib. 6. & c. p. cur. de sen. exc. q. a periculosum. ff. de proc. Poinponius in prin. & ibi conor. c. ti. qui ad agendum. & c. q. lib. 6. Sed erat aliud dubium questionis illius, cum lege municipal. laicus commissarius esse non possit, si testator duos laicos dedit ad eligendum fideicommissarium, an per illos lai- cos poterit fieri electio de clerico? Ad negatiuum facit dec. contingit. de arbit. ubi laicus, qui spiritualia possidere non potest, sic nec de illis arbitria r. Itē parca est fraus §. statutu' q. q. isti laici talem eligent, q. effectiue erūt commissarii: & his claudenda est uia, de elec. auaritia. li. 6. Ex eo igit. q. in- ordinate fuit actum, nil ordinabiliter agi potuit, de accus. qualiter. i. Nec bono pagunt exitu, q. no. habent debitum principium. l. q. i. principatus fa- cit apertius ff. de acq. poss. l. 1. §. ceterum. & de. de proc. religiosus. Ad triū de c. 1. de proc. lib. 6. i. resp. ubi laicus procurator esse potest in causis spiri- tualibus, ad idē de off. del. iud. lib. 6. ubi delegatus inhabilis subdelegat. Itē electio commissarii fieri pot. per laicum: ergo & laico committi pot. ne requiratur in procuratore, q. non requiritur in domino: & sic facit pro §. il- lud. in dec. quia propter de electio, qui uult procuratorē ad eligendum con- uenire in qualitate aliis eligentibus: & h. quidē est dubium, fauendum est uoluntati, C. de fac. san. eccl. l. i. ff. de reg. iur. in testamentis. l. 3. q. 2. vltima uoluntas. ext. de dona. cū dilecti. in si. maxime hoc casu, quod uis cōc- clericos & laicos diuisim & simul misos admittit. ext. de testam. Iohannes. Hoc ergo tenendum, q. hoc capite non uitatur nominatio & electio fidei- commissarii, cum satis cū sit statutu': q. electus & nominatus est clericus & circa nominandum prouidit statutu', non circa nominantem: & separato rum debet esse ratio & distinctio separata, 2. q. 6. non ita. ext. de testi. cū cau- sa. in si. de his, que h. a. præ. cū apostolica. C. de don. inter uir. & uxo. si maritus. i. & ibi conor. in ult. gl. ff. de mino. l. Papinianus. ext. l. Dec. religiosus. & s. ceterum non obstant: q. in furioso & religioso inhabilitas causat ex de- fectu pñsentis, qui sicut impedit agere, sic & committere: & p. q. in p. de. no. in si. vlt. gl. Ad alia respondet, q. hic nil inordinatum: quærit et assitit, huic dicto, tenedo, q. p. dixi. q. committēs hēt nominare pñonā. Per q. patet, q. cessat fraus §. statutu', q. committat electio laicis, qui clericu' eligant: pe- dagogū pñorum: aut per talē expressionem, q. patet, isti sunt organum te- statoris. Requirit autē Raynerium, ubi s. qui uult illam uidere subtilissime disputatā. Vbi autē non sic intelligeret, ut hoc fm dicitū triū primo. Pate- ri oportet, q. longe melius pcederet opinio, que dat potestatem eligendi, non nominandi, cū nil est in ipsius arbitrio, nisi mera executio descriptum pro- testatorē, q. q. ipsius arbitrio aliqua relinquunt: & facit, q. statim sequit. Querit et Nico. an ipse commissarius uiuens, possit alij subrogare, uel per alij officium suū implere. Ad affirmatiuā allegat illud generale. Quod per alium, & c. ff. de adm. tut. ita autē §. gessisse. & p. cor. quæ re in regula, q. p. alij. & in regula, potest quis. lib. 6. In triū inducit industria pñonæ electam, & de hoc s. e. uer. Solut. qd agere, uendere, soluere, & similia, que cōmōde p- alij fieri possunt, pmittere poterit: illa uero, q. in industria & motu animi p- sistent, ut distribuere locis & pñonis, & similia, non poterit committere, cum solus ipse commissarius habeat pericula suū enim, & non alterius motu leg- detur, no. ff. de arbit. si unus. §. h. & uideas ext. de off. del. c. si. Hoc intelli- getur s. uer. 25. in si. & Iac. de Ra. recitat, sed non approbat opinionē. distin- guentē pñonā, an sit episcopus, uel magnus uir: & tūc liceat, alias no. allegat ff. de iud. si longius: in si. cōmō. cū q. in si. facit de iud. c. l. lib. 6. Non pñ in hoc dati certa doctrina: ergo p. alij & p. me distribui p. Gardinū bonæ memo- riæ, q. melius me pauperes cognoscebat satis, ultra mille quingētos fle- renos non tñ committēbā tibi commissariū, sed distributionē, & in mibi non mo- tos. Scio, q. quando dixit multis annis no. trāsuit dies q. no. distribui: ret in pecunia multu: uel parū p. me sibi dātū de meo, uel alieno: & idē dico de uelibus factis circa natale. ADDE: q. Pau. de Cast. cons. cxj. tenet: q. ille cui commissaria electio pauperu' no. pōt alij eligere. An autē inhabilis possit habilē substituere uide plenē in d. §. ceteru' in l. j. p. Ale. & q. testu' execu- ris non transeat ad heredē tenet Ro. cons. lxxvij. Ang. cons. clxxvi. h. Dixit. ¶ Tit. de fideicommissariis: & q. sequitur de hærede intelligit ipse fidei- commissarius. ¶ i. Hæres. ¶ Commissarius: & sic concordat ei: quod dixi post Dy. K. l. j. ¶ In hoc contra: quia in legibus illis dicit, quod hæres socii no. est socius nec hæres tutoris: tutoris & tamē uterq. p. hēt inchoata: si dicat: sola inchoa- ta: & sic non omnia per quod uides quod facit etiam pro. ¶ l. Cedente. ¶ Præterea: de electione iurium an illam facere possit: uel illam faciendo liberetur uide supra uer. 38. cum sua resolutione. Spec. secunda pars. T. 3

q̄ sic, nam successor iudicis, uel praelati, debet perficere, q̄ prae-
 cessor facere debuit, ff. de iud. mortuo. ext. de sol. c. 1. ext. de resc.
 literis. 11 q. 3. si episcopus autem. ff. de eden. quada. §. nil interest
 Videntur enim hoc officium sibi contemplatione dignitatis esse com-
 missum, ex quo de dignitate facta est mentio, ff. de an. leg. l. annua.
 §. 1. ff. de cond. & demon. sibi. C. de iure delib. pe. Vnde non solum
 intelligitur de praelato uel etc. uerum etiam de ipsius successorē,
 ff. de lib. & posth. placet. & l. seq. Nec refert, ut nomen eius ex-
 pressum sit, siue non, ex quo de dignitate mentio facta est: ut in
 auth. coll. 9. ut nulli iud. §. & hoc uero iubemus. & in prae. l. annua.
 §. j. & in fi. Nā & nomine praelati ecclesia inte ligitur, 7 q. 1. scire.
 Ideo autem transit ad successorē: quia persona mortua, dignitas
 de qua mentio facta est, non perit. Inde est, q̄ inq̄ etiam semper
 manet, ut in auth. coll. 1. quomodo oportet episcopo. & cet. cler.
 ad ordin. per §. fin. & in auth. collat. 6. de quatore. §. si uero ali-
 quis. & ecclesia non potest esse nulla, ut 1. 2. quaestione. 2. liberti.
 Vel distingue: quia aut est sibi commissum hoc officium, expres-
 so nomine persone, non dignitatis: aut sub nomine loci, seu dig-
 nitatis: aut sub nomine loci, seu dignitatis, personae nomine nō ex-
 presso. Primo casu non transit ad successorē: in secundo uero
 sic, cum succedat in honore ac onere: argumen. extra. de offi. de-
 legat. quoniam abbas & de offic. ordin. pastoralis circa finem. &
 in praedict. concordat. Vel dic tertio, q̄ aut testator erat extra-
 netis praelatoris: tunc praesumitur ratione dignitatis, siue ecclesiae,
 hoc officium sibi fore commissum, & sic transit ad successorē.
 Aut erat propinquus, siue coniunctus praelatoris: ut tunc praesuma-
 tur intuitu & affectione personae commissum, nec transeat ad suc-
 cessorem: argumen. extra. de testib. requisiti 7. quaestio. 1. ponti-
 fices. De personis enim, & causis aliud est praesumendum, & sta-
 tuendum, uel arbitrandum inter coniunctos, uel extraneos: ut ff.
 de probat. Procula. ff. de donatio. inter uirum & uxorem seruis.
 & l. si quis pro uxore. ff. mandat. si uero non remunerandi §. idē
 b. Papias. ff. de oper. l. bert. Campanus. & s. de praesumpt. §. 1. 9
 78 ¶ L xxxij. Item circa legitimos executores querit, utrum mor-
 tuo episcopo loci, unde defunctus originem duxit, capitulum
 ei succedat in executione: Et uidetur, q̄ sic nam ecclesia pote-
 statem habet defunctorum uoluntates exequendi, bona et organ-
 di, & distribuendi, & etiam alienandi, emendi pro capriorum
 redemptione, ut in auth. ut cum de appellatio. cognosc. §. si uñi.
 e & §. in haerde. Ac appellatio ecclesiae capitulum continetur,
 extra de uerbor. sign. ficat. cum clericis. 10 quaestione 1. antiquos.
 Item, sede vacante in iudictionis executio penes capitulum resi-
 det, extra de haeret. ad abolendam. respon. 1. extra de maio. & obe-
 cum olim & c. his qua. 7 q. 1. pontifices. 9 q. 3. cum scimus. Argu-
 contra: quia non inuenitur expresse concessum, q̄ ecclesia vacan-
 te hoc officium ad capitulum transferatur: unde dicitur prohibi-
 tum, argum. extra ne sede vacan. illa. 71. dist. c. si aternitate.
 extra de translat. c. inter §. sed neque. & facit in auth. de eccle. rit.
 §. si autem. & §. sequen. Dixit Vbert. quod forte capitulum po-
 terit exequi, argu. C. de iur. & cur. dat. ab his, l. ubi. ff. de magist.
 con. l. 1. in princip. ff. quod cuiusque uñiuer. nom. nulli. Alii con-
 tra, maxime ubi hoc officium communiter ad eos pertinet: quo
 casu de vno ad alterum nō transferitur, ut ext. de concess. preben.
 f. postulasti. & de supplen. negi. praelato. cap. fin. f. Sed & ubi com-
 munitur sunt in culpa, tunc de vno in alium non transferitur: ubi
 uero non sunt communiter negligentes. bene transferitur, ut in
 79 auth. de haeret. & Fal §. si quis autem nō implens. ¶ L xxxij.
 Quid si episcopus sit infirmus, uel absens, ut hoc implere nō pos-
 sit: Et uidetur, q̄ capitulum hoc exequatur: arg. in pra. c. pontifi-
 ces & in pra. l. ubi. haec enim parificat, infirmari & abesse, ff.
 si q̄ cau. l. 2. §. si quis iudicio. Ar. in 2. ext. de 2. c. praeb. quia in fi. §.
 ¶ L xxxv. Itē nūquid archiepiscopus poterit exequi mortuo episcopo
 uel infirmo, uel absente: Respō. non puto certi enim casus sunt
 in quibus archiepiscopus iurisdictionem habet in subditos sus-
 fraganei, inter quos iste non reperitur, ext. de off. ordi. pastor-
 alis. & c. duo. nisi forte episcopus negligens sit, in auth. de eccle. ti.
 30 §. si autē cū seq. & in praed. c. quia. & in c. postulasti. ¶ L xxxvi.
 Sed nūquid index secularis in praedictis casibus poterit adimplere?
 Et v̄. q̄ sic, q̄a parē potestate cū epo in his habere v̄. ff. de per he-
 red. l. haereditas. in fine ff. de alimē. & cib. leg. l. 3. in prin. §. 1. & C.
 de epis. & cler. nulli. §. cū: sit in auth. de eccle. tit. §. si q̄s edifica-
 tionē. & §. si uero semel. & §. sequen. Dixit Vbert. primo loco id
 spectare ad episcopum: quo deficiente ille exequat. C. q. p. sua iuris-
 dictio l. vnica. ff. de off. pe. Casar. l. si in prin. ¶ L xxxvii. Quid si
 episcopus, in cuius dicitur testator decessit, coepit agere & di-
 strbuere: postea uero coepit episcopus loci, unde originē du-
 xit: querit, q̄s corū presertim Dixit Vbert. q̄ cū uterque habeat po-
 testatē ad praed. l. nulli. uerū alteri presertim, ad instar tutoris, C.
 de admitt. tut. sancimus. 1. nec q̄ p. primū legitime factum est,
 retractabit p̄ alterius quaestione, C. de fidei comm. liber. l. 2. ff. de
 iur. actus que priuat. l. 2. de 2. firm. tut. neq̄. & uide 3. uer. l. iii. se 1. nū

81 quid, ubi plures. h. ¶ L xxviii. Sed qd si fuit natus in una ciuitate, in

ADDITIONES.

- a Expresso. ¶ Omittit tantum casum, quando expresse utiturque: Et tunc
 Iac. de Arc. ponderat, quod premisit: ponderat leges, que sequuntur in
 preponatur nomē proprium, an appellatiuū: sicut dicitur, Titio haereditas
 an sic heredi Titio: & secundum id succedet, uel nō: alleg. ff. de cond. & de-
 monst. cum ita dat. §. ex his. & de stipul. seruo. l. si cōis seruis. idem Nicol.
 plus tibi placet. q̄ cum talia communis committantur respectu perso-
 nae, quam officii, non uenit successio: cum uerba secundum naturam rei,
 cui annexant. sint intelligenda: inducit l. si vno. §. ff. loc. & de fun. in iur. cū
 de Ianonis. §. aff. in. inducit etiam, quod uerbum Perpetuo, secundum
 diuersas materias diuēficat intellectum: & sex uarietates huius uide no.
 ff. pro foc. l. in j. glo. & uide 1. o. q. 2. perpetua. etiam in glo. j. ADDE. ut per
 Alex. in j. ff. de vulg. & pupi. ubi. per me in addit.
- b §. j. ¶ Coniunatur hic alia quaestio Iac. de Arc. an iste praelatus, dispo-
 ne possit aliquam partem in suum monasteriū, uel ecclesiam: uel alius com-
 missarius poterit ne disponere, q̄ aliquod remaneat sibi, uel propinquo
 suo: Nota, quia non loquitur de soluente etiam sibi ipse: de quo scripsi su-
 pra. uer. 2. 9. Quod possit, allegat c. ff. de leg. j. ab oib. §. item iustus. de collat.
 bon. l. j. §. fin. C. de sacrosan. eccle. §. qua mulier. & in auth. de san. episcop. §.
 diaconissam. Ad contrarium, C. de sacros. eccles. auth. quibuscumque. & ff.
 man. si mandauero. §. si cuius. & ff. de off. presb. l. j. Cum enim sic distribu-
 do reddat se suspectum: ergo id, ex quo suspicio nascitur, non potest dici
 b) permittum, ff. de falsis, l. si quis legatum. & l. v. xori. & C. de excusat. tute.
 pietatis. Dicit distingui posses an sit solus, an sociatus. Primo casu sibi dare
 non potest, nec forte sibi ualde coniuncto, 59. dist. de conter. x. q. 1. hic uisus in
 fin. ff. manda. si mandauero. §. si cuius. & dicta auth. quibuscumque. & ff. de iur.
 iisdic. om. iudic. qui iurisdictioni. extra de iur. c. ff. cum concordan. nisi
 forte ille coniunctus sit summe pauper, arg. ff. de in diem adic. l. quod l. j.
 vno. & de arbit. quid tamen. facit 86. dist. pasce. In secundo possit, ut pra.
 l. si vno. ff. quod cuiusque uñi. no. & nulli. & l. plane. & litem eorum. ff. de
 adop. si pater. §. qui duos. & facit, quod scripsi super uer. 63. in fi. 12. de Ra.
 dicit, uideri expresse praedicta prohibita, ff. de alim. l. l. alio. circa prin. Sed
 ipse dixit, executor bona sibi commissa vendere posse pro implenda uolun-
 tate defuncti. Nec uulit illa, quae ponit casum, cum legata sunt decem p
 alimentis, quae testator uoluit esse penes Titium, donec alimentandus pu-
 ueniret ad certam aetatem: lex illa dicit, quod Titius potest agere p̄ haere-
 dem, ut illa tradat, sed uendere non potest bona defuncti: quia nec est ha-
 res: ergo lex non loquitur de commissis executori: de quibus gebarur po-
 nitergo, q̄ res sit uenalis exposita pro centum, nec inuenit, qui plus offe-
 rat: an executor pro illis centum illam poterit sibi retinere? Videtur, qd
 non, per l. ff. de contrahen. emp. si in emptione. §. fin. & l. non licet. Et idem
 uidetur de filiis & cognatis, ut in d. auth. quibuscumque. Sed ipse Iacob.
 de Ruen. tenet, quod executor & quilibet administrator bona fide & palam
 potest sibi emere bona, q̄ administrat, si uenalia exponant, ff. de admitt. tut.
 tutor clam. uel mala fide non potest, ut in contrariis Hoc maxime ferunt
 domini Cardinales aliorum Cardinalium executores. Rarissimum est, qd
 aliquid ibi gratum, uel expensum per illum modum sibi non eneret. Sed
 ultra praedicta querit Iac. de Arc. de Arc. an commissarius disponere possit, ut
 pars aliqua ueniat in spiritum defuncti: Tenet, q̄ non, cum ille nec per se,
 nec alio modo capere possit: allegat ff. de uil. & pup. sub. l. si pater. C. de
 haere. d. instit. l. neque. ne ueniat ad id, quod lex noluit, ff. de translat. c. hi.
 §. si cum l. ff. de iur. & cur. da. ab his. l. scirs. Item secundum ius, & non cō-
 tra ius, debet uti arbitrio disponendi. ff. de ritu nupt. §. quāquā. ff. de admin.
 tut. l. Lucius. In intelligo hoc dictum de quorū aliquo iure filiationis. Si uia-
 tem, ut pauperi. si non demeruit, puto, quod possit de elemosinis dispen-
 sare: facit extra de eo, qui duxit in mra. quam pol. per adult. cum habere. &
 quod ibi not. in fin. vlt. glo. ff. in fra. qui fil. sint legi. uer. quod de natis.
 ADDE, quod Petr. de Ancha. consil. lxxxiii. consuluisti, cum quidam ab-
 batis esset relicta executrix cum quibusdam aliis, & eius monasterium post
 mortem defuncti deuenisset ad pauperatē, & bona poterant erogari in
 monasterium per ipsam abbatissam: & consil. ccccxxvii. commendant
 executores, qui in pauperes suos asines erogant. Et quod executor
 possit in pauperem eligere filium spiritum testatoris, tenet Bald. con-
 silio cccvii. ii. libr. & quod quilibet administrator, maxime prae-
 latus, possit emere de bonis, quae ipse administrat, tenet Fede. consilio
 cxj.
- c Capitulum. ¶ Ioann. praedictus formauit quaestione cxxv. de archi-
 dia.
- d Executione. ¶ Ut scripsi in decret. Ioannes de rest. super uerscul. dicece.
 etiam si dicatur, quod non succedat in executione, tamen succedit in exe-
 cutorum compulsionē, quae iurisdictionis est: in qua constat, quod succedit
 ibi uide.
- e Haerde. ¶ Non inueni fortē est §. in huiusmodi. & bene facit.
- f C. si. ¶ Multum facit contra, ne se. vacan. c. vno. l. 6. Potest dici, q̄ non tras-
 feratur, ut hic dicit: remanet tamen, ut ibi.
- g In fi. ¶ Cui statuer, saluo, quod habetur de sup. neg. pra. si episcopus. lib. vi.
 Et ad id, quod sequitur, facit, eo lib. & tit. c. 1.
- h Plures. ¶ Quid si moritur in mari: possit esse locus ei, quod not. de
 election. cap. ubi periculum. §. porro. lib. vi. in 1. glo. in his, quae secum
 habere possit id locum habere: uel si esset eius domicilium uicinum in
 loco remoto haberetur ratio domicilii ubi sunt res testantis, sufficienter no-
 de rest. in integ. cum ex literis. in l. pen. facit de test. ext. con. ca. relictum. In
 casu uero decr. ubi periculum. distinctio illa perplexitatem tollit, & eoa-
 tra diuinam se is uocationem prouidit: quorum contra ratio euenirent p̄-
 ter illam in hoc casu.

81 in alia vero domicilium habebat, quando deceffit? Respon di
a xerunt Azo & H. vtrunque episcopum habere potestatem exi
gendi & distribuendi, ff. ad municip. l. fin. & l. eos. §. Celsus. & l. af
b sumptio. & l. municip. ff. de senl. senatores. b Argu.
c tamen contra, ff. de verb. signifi. l. provinciales. c Alii dicunt, epi
scopi in cuius ciuitate, vel dicecesi domicilium habebat, si fuit
transfulerat, habere huiusmodi potestatem, per pred. l. nulli. & e.
rit. l. si quis ad. & in auth. de ecclie. ti. §. si autem speciali. & §. si quis
in nomine. & §. si quis autem vnum. in fi. & in pra. l. provinciales.
ff. ad municip. l. no itaque. & l. domicilium. & l. eius qui §. i. nisi
in loco originis sint facultates illius: argum. C. vbi per tutor. vel
d cur. l. vna. ff. de tut. & cur. dat. ab his. l. i. in fi. ^{q. d.} l. lxxix. Illud et
e quiritur, intra q. tempus habeat executor c testatoris exequi vo
luntatem, & perducere ad effectum? Respon. secundum qualita
tem iniuncta ex. executionis id considerari debere, videlicet quā
doque fiat intra quinque annos: quandoque vero intra annum &
die, qua res distribuenda accepit, computandum. q. pater: quia
post annum inde tenetur reddere rationem, ut in pred. l. nulli.
§. cum autem. vel computabitur à die facta monitionis per epi
scopum de exequendo, in auth. de ecclie. tit. §. si autem, qui fa
cere. & de hered. & Fal. §. si quis uero non implens. & §. illud. exte.
de testam. nos quidem. Vel dici potest, & melius, q. in piis volun
tatis intra sex menses ab inscriptione testamenti numerados:
q. si forte ulterius distulerit, fructus & omne legatum restituere cog
getur, vt in auth. de ecclie. tit. §. si autem legatum. Vel forte illi
septem menses computabitur à tempore binæ monitionis, quæ
habet fieri executori; vt eo §. si autē. sicut in legatis soluendis an
nus computatur heredi, non solum à tempore aditæ hereditatis,
verum etiam à tempore admonitionis decreti, ut in pred. §. illud.
Sunt etiam, qui dicunt, q. cum hoc tempus non sit à iure determi
natum, episcopi, vel iudicis secularis arbitrio relinquunt statuen
dum, extra de simo. c. i. de offi. delega. de causis. ff. de iure delib. l.
i. in fi. Possent etiam dici, q. si primo & secundo monitus differat
exequi non est ulterius expectandus, ut in pra. §. si autem, qui fa
cere. Nec etiam si in continentis constet episcopo de malitia eius
nolentis exequi, sicut nec manifeste contumax, expectandus est,
nec etiam altera dilatio danda, extra de iudic. ca. i. C. de tempor.
ap. l. si. extra de procur. constitutus. r. s. distin. si quis. de hoc supra

apud executores, sed illi dabitur qui imputata fuit expensa, argum. pred.
§. quod autem. & ff. de condi. ob causam. sed & si pecuniam. §. i. Secundum
hoc ad textum inductum per auctorem responde, ut supra uer. xliij. Pu
to tamen uerba ponderanda, si enim testator iuberet xx. captiuos redimi,
omnis expensa, de qua supra imputaretur heredi: sed si leges mille pro
redemptione captiuorum, de ista summa sine alio heredis grauamine fiet
expensa necessaria. & in his procedat dictum Iacobi, quia huic prolixæ
tractatui auctor hanc uiam addidit quæ rationem. ¶ Super ad aliam
quæ fuit de factio, quæ est talis: A. testator instituit heredē non necessariam
fratre panguineo, uel ex neū; & post multa legata, & cū plena potestate exe
cutores ad illa deputat. & his uerbis est usus. Inlituo B. mihi heredem uni
uersalem in omnibus bonis meis hac conditione, q. non succedat, nec pos
sedeat dicta bona, nec ipsorum partem possit habere, nec recipere posses
sionem illorum, donec supra dicta legata per prædictos executores meos fue
rit plena soluta, quod si dictus B. contra prædicta fecerit, uel possessionē
ipsorum bonorum, uel partis ipsorum recipere, uel uolentiam, uel impe
dimentum executoribus illis inferret, prius ipsum hereditate prædicta.
& uolo, quod per executores meos prædictos hæditas ipsa in prias causas
expendat, q. si, an hæres prædictus ex sola aditione hēditatis incidat in per
nam Quod uideretur, eum successionem prohibuit ante legata soluta. Suc
cessio autē est idem, q. aditio, quæ fit solo animo, tñ extrinsecus declarato
Inst. de her. qual. & dis. §. pen. & ult. & ff. de acq. her. l. pro herede. In con
trarium sic dicendo inductor perplexitas, quæ factum reddit inutile, ff. de
cond. inst. l. si Titius. & de leg. l. si q. s. ad filio. in i. respon. In dubio autem in
tāda est perplexitas, ff. de reb. dub. l. quoties. de uer. ob. quoties. nisi de ressi
p. l. iteras. uer. porro. quæ sic declaratur: legata non debentur, nisi hēre
ditate adita: nec executores illa soluere possunt, nisi post hereditate adita
in qua aditione pendet omnia in testamento de scripta, C. de fideicom. l. i.
l. eam quam. ff. de reg. iur. si nemo. His duobus coniunctis apparet strictas
per quam se mutuo impediunt. ff. de testa. tut. si nemo. & C. eodem. l. i. &
utrobique no. nisi forte dicatur executores ex q. posse hereditate non ad
tā, & posse legata soluere, licet nondum efficaciter debita: facit ff. de cond.
inst. l. mulier. §. si quis hereditarium seruū. & facit, q. post do. meum dixi
supra de tutore: c. i. princip. Consilium autem fuit in causa prædicta, q.
aditio animo uoluntate declarato fieri poterat, abstinendo ab apprelle
sione hereditatis, uel bonorum ipsius. & hæc prædicta, ponderata uolunta
te testatoris, qui uoluit prouidere, ne executores impedirentur: effectus
autem successionis p. prohibita consistit in apprehensione possessionis bono
rū hereditatis, ff. de cri. & xpil. hered. l. 2. & not. C. de legib. l. non est dubiū
& sic successio talis non est plena: nec uiolat uoluntatem testatoris: quæ pō
deranda est plus: quam uerbi proprietates, ext. de uerborū signifi. propterea
& ibi p. cordan. Est tamen sciendum, quod licet testator uoluit uerbo
p. ditionis: non fuit proprie p. ditione, sed quoddam onus impositum heredi,
prohibens scilicet apprehensionem hereditatis ad certum tempus: acor
dan. extra de cond. apposi. uerum. ibi p. cord. & satis de hoc Tu. Iurista: qui
uolenti sic testari assistentes consilio, tollas hoc dubium: faciendo ex primi
q. post aditam hereditatem, solum animo declarato: penitus & in totum
abstineat à rerū hereditariarū apprehensione. & nullo modo, & c. ¶ An
neq. q. Pe. de Anc. in qua p. sultit p. xliij. incipiente, pro clario intelligi
tia, scilicet testator mandauit, q. hæres possit hereditate uerbo adire, non
autem se de facto immiscere ante solutionem legatorum sēda p. eius exe
cutores, quos interim administrare uoluit, & si hæres p. faceret, uoluit ip
sum priuari hereditate, & illam deuolui ad alium piū locum, accidit. q.
hæres à duobus debitoribus hereditatis s. p. solum soluētibus recepit solu
tionem, quæ rebar: utan per hoc esset hereditate priuatus? Respondit, q.
non: s. per istā receptionem non fuit impedita administratio executorum
p. regulam generalem, cessante causa, latius aliquātulum ibi uide. Hanc
& addi. Io. An. uide per Old. p. c. viij. ¶ Concludat in hac parte operis q.
filio mei Azonis: qui etiam fuit pars causa publicationis istius: ut in prin
cipio: & incipit: tempore, quo non extat: qua ponebat, q. à tempore: cuius
initij, uel contrarij nō est memoria: legata pauperib. indeterminate soluta
sunt hospitali sancti Hieronymi modo ciuitas fecit statum, q. talia legata
ciuitium soluantur alteri hospitali, uel religioso collegio: quæ rebar: in ho
spitali sancti Hieronymi præiudicat hoc statum? Ad negatiuum facit
tempus diuinitas, quæ proponitur, quæ tunc uirtutis est: q. releuat ab
offere probandi. de præscrip. c. i. in fin. lib. 6. & antiquitas pro iure indu
citur, de translat. quanto. ubi concord. Nec possunt ciues, q. non pōt epi
scopus, uel legatus, de primo, de excel. prel. ad hoc. de sedo, de cōfir. vt.
uel iur. c. vlt. Item hospitalē s. m. & religiosus locus pactum cum ciuib.
facere non possit in præiudicium primi hospitalis. ex de pact. perique. Itē
non possunt ciues de talibus statuere, quæ ad iudicium ecclie spectant, de
test. relatum. & c. cum esset. de cons. q. in ecclie. & quæ scripsi super j.
glo. & c. ecclie. sanctæ Mariz. de rebus ecclie. non. alte. c. ff. de for. compe. c.
j. l. i. & q. d. ibi no. in gl. p. facit, quod de Imperatore dicitur, supra eod. tit.
§. nunc autem in fi. & in cle. de re iud. pastoralis, ad fi. Item in uito etiam te
stator legata pia per eccliam disponuntur, extra de testa. tua. facit, tu re
quissit. C. de episc. & cle. nunc licet. Fortius igitur in uitis ciuib., facit x.
q. sit quidam satis. facit cle. de reli. de. quia contingit, & quod ibi no. in
gl. per hanc. Ad contrarium inducitur, q. statum ciuib. respicit actus sub
rectorū suorum tñ, quorū personis & ipsorum actibus bene possunt legē
imponere: quæ etiam dicitur ius ciuile. facit r. distin. catholica. ff. de iust.
& iur. ius ciuile. & l. omnes populi. inducitur l. uenditio. §. si constat. ff. de i.
nunia. præd. & q. d. no. ff. de reg. iur. neque pignus. §. priuatum. & l. nec ex
p. p. r. & C. de decre. decur. super rub. lib. xj. & quod scripsi post Dy. si
per regula. indulgum. de reg. iur. l. vj. scilicet legitima filiorum posse dimi
nui. per statum. Item constat, quod testator præiudicat potest hospitali
sancti Hieronymi, iubendo illi. uel alius locis solui. Absertū autē vi. ciues
nō possit, q. pollet priuatus illius loci sub numero ciuim. inclusit. p. pars
contineatur in toto, & minus in pluri, de re iur. in toto, & regula. plus sem
per. lib. vj. Soluendo tenuit per prius alleg. & per decre. ueltra. de loca. &
cond. & quæ ibi dixi in textu, no. super gl. per statum prædictum ciuim.
nullum præiudicium generari hospitali sancti Hieronymi.

ADDITIONES.

2 Et H. q. Accur.
b Senatores. ¶ Facit §. de tur. §. i. uer. sed pone. quod.
c P. uinciales. ¶ Illa lex. provinciales, dicit uocari ex domicilio, non illos
duntaxat, qui sunt inde originarij, sed etiam eos, qui ibi domicilium ha
bent: & sic concord. quia in utrisque fatetur.
d In fin. ¶ Quid dixerit Ioan. prædictus, sit q. 4. scilicet quod ad requi
sitionem episcopi pronuntians, an alter episcopus, sub quo sunt bona, ex
quatur, scripsi s. super uer. 64. & omnino uide, quod ibi dixi: ubi etiam au
ctor hac remittit.
e Executor. ¶ Legimus, uel testamentarius: Io. ADDE, an tempus curat
executoribus ignorantibus? Bal. conf. 371. l. lib. & conf. 160. 2. l. & Rom.
conf. 408. Abb. conf. 11. & conf. 20. 2. lib. Et an executor possit moram
purgare ibidē. Et an si electio pauperi est facta post annū præfixū, execu
tio ualeat per Pet. de Anch. conf. 388. Et an possint legata post annum ex
cutioni mandari per Bal. conf. 41. 2. lib. Si autem à testatore data sit po
testas exequendi, q. sibi placuerit, an elapso anno episcopus possit se intro
mittere, si executores fuerunt negligentes uide Bald. conf. 165. & 168.
1. l. i.
Inuariatim. ¶ Hic omnino uide, quod scripsi de testa. nos quidē. in gl. quid
si episcopus. Vtrā hoc scias. Iaco. de Ra. notasse, ubi §. ad h. quod expensæ
moderate, quæ executoris facient, p. executione, sunt expensæ legatario
rum, uel de quantitate ad illa deputata: non expensæ heredis, pro cuius u
tilitate non fiunt: nec suis propriis, quando itinerando oportet illos ex
pendere: puta eundo, uel mittendo ad loca, ubi sunt captiu: de quibus et
deducitur, quod domi expendisse est, nisi forsitan ex opera uiuerent, qui tūc
uacare nō possunt: uel clerici essent, q. p. nentes de distributiomb. uixis
sent: allegauit ff. de adm. int. sed & ff. §. j. de pe. hered. l. sed & ff. §. quod au
tem Si uero solum p. certis legataris facta fuisse expensā, illis solis im
putabitur: sic pro uno solo legato non ligando oportuit pro liquidatione,
in uel iuris à longeliquidari, facit C. de testi. quoniam. & de appellat. l.
§. j. Item si p. p. id equū uel aliū apparatus emi oportuit, non inanebi

specul. secunda pars. T. S. V. M.

ia Ciuita
rc. in
e. & tunc
untur, in
o heredi:
nd. & de
na Nicol.
ciu. per
uram rei,
intra. cu
ecundum
s uide no.
De ut per
di. p. ome
alium com
propinquo
scripsi lu
de collat.
episcopi. s.
que. & ff.
distributi
est dici fi
sunt. tut. l.
s. ubi dare
et uis. au
& ff. de u
ordan. nisi
l. quod si
e. vi. p. gl.
rum. ff. de
l. de Ra.
prin. Sed
da volum
decem p
candus p
e herede
est h. a
batur: po
plus offe
detur, qd
Et idem
Iacob. de
& palam
dm. tut. l.
de seruau
est, qd
erat. Sed
possit, ut
ec per se
ater. C. de
est. c. i. bi.
& not. c. bi.
de admin.
s. Si uia
is dispen
abere. &
tris.
adem ab
erit post
rogari in
mandant
executor
ald. con
& prel. a
consilio
de archi
l. dicece.
it in exe
succedit.
non tras
s. lib. vi.
ad not. de
secum in
ciant no.
rum. In
& c. coo
nren.

S V M M A R I V M.

- 1 Filii familias non pōt testari, sed donare: & qua forma fiet hęc donatio.
- 2 Donatio causa mortis a sano per ebriationem facta, qua forma concipi debeat.
- 3 In donatione causa mortis quot testes sufficiant.
- 4 Codicillare volens in absentia, vel causa mortis donare, quomodo id efficere possit, & qua forma verborum vti debeat.
- 5 Instrumentum donationis inter viuos cuius forme esse debeat.
- 6 Donator inter viuos nati debet, ne multis conditionib. seu obligationibus implicetur.
- 7 Donatio inter viuos an sine decreto iudicis, aut insinuatione valeat.

¶ De formis donationum causa mortis, & inter viuos.

14. §. Porro nunc ad propositū ^a redeamus: quia quis sepe donat causa mortis, (quia cum sit filius familias, testari non potest) ideo donationis formam sub cōditione subiiciamus, quæ talis est:

FORMA ^b A. filius D. eiusdem patris suppositus potestatis, quia ^c lege prohibente, etiam patris iussu testari non potest, hanc donationem causa mortis, eodem patre suo ibidem præsentē, volente, & consentiente, sanus per gratiam Iesu Christi mente, licet æger corpore, fecit, & disposuit in hunc modum. In primis quidē donatione causa mortis relinquat pro anima sua tantum expenden dum hoc modo, &c. & hoc exequi voluit per talem, quem suum reliquit commissarium. Item tali legauit talem rem, & tali talē, &c. In fine autem dices: & hæc omnia & singula causa mortis disposui donationis: & donationē ipsam valere voluit & tenere, si ipsum ex hac aegritudine mori contigerit: alioquin nequaquā. Quod autem filius familias patre permittente possit donare causa mortis, licet testari non possit, habetur ff. de dona. causa mortis, l. tam is. non tamen sine patris permisso, vt ff. de dona. filius familias §. patri autem. Legare tamen non potest, etiam eo permittente, ff. de lega. 1. l. nec testari, vt in prædic. l. tam is. ¶ Quandoque verò quis sanus existens, per obligationem donat mortis causa: & tunc sic concipi:

FORMA. A. licet sanus corpore, sciens tamē mortalitati subiectum, & quandoque necessario moriturum, hanc causa mortis donationem fecit: donauit naque mortis causa H. eius fratri ibidem præsentē tale prædium, vel centum libras Turonenses pollicitatione offerens, vel sic: Solemni stipulatione promittens dicto H. eidem tradere, dare & exhibere post mortem eius donationis causa dictum prædium, siue dictam pecuniæ quantitatem: & volens atque pacificens, vt illico dicta eius morte secuta, petitio & exactio rei, vel quantitatis donatæ sibi competat pleno iure: nisi cum donationis penitens eam specialiter reuocauerit adhuc viuens: vel, nisi contingat ipsum donatatum eidem præmori donatori. Horum enim altero contingente donatio euanescat. ¶ Et Nota, qd in donatione causa mortis sufficiunt quinque testes, C. de dona. causa mortis, l. fin. Quod si filia familias coniugata languens, donat causa mortis, & de dando & tradendo post mortem se obligat, sic concipitur.

FORMA. A. filia P. & vxor H. ægra corpore, sed sana mēte, quia in sacris pñs constituta testari non poterat infra scriptas donones cā mortis imminens, metuens mortis periculum, dicto patre suo presente & consentiente fecit hoc modo: In primis siquidem de dotibus, & bonis, & iuribus suis ad se spectantibus, mortis cā donauit prædictis patre & marito presentibus & vice & nomine pauperum Christi recipientibus, eorum vice, quos ipsi duxerint eligendos, nominandos, & numerandos, ac si ipsam elegisset, numerasset, & expresse nominasset, decem libras eorum arbitrio inter eos diuidendas. Item dicto H. viro suo nomine proprio recipienti mortis causa donauit quinque libras. Item S. eius fratri præsentē decem libras. Item tali tantum. Residuum autē dotium bonorum & iurium suorum omnium, mortis causa donauit dicto H. viro suo recipienti vice & nomine C. & D. filiorum eius: ita tamen, qd si quem eorum aliquando sine liberis mori contingat, eius morientis portio ad superstitem mortis causa donatio ne perueniat. Quod si ambos nullis ex his, vel aliquo eorū liberis superstitibus, contingat decedere, tūc ipsum residuum pro dimidia ad ipsum fratrem suum, & pro reliqua dimidia ad dictum eius virum

A D D I T I O N E S.

- a Propositum. ¶ Quod expressit §. s. postremo. Host. in Summa fecit de hac rubricellam super rub. de dona.
- b FORMA. ¶ Rolan. parte 8. ad fi. dubitatur, an fuerit simpliciter donatio, an causa mortis: vide ff. de do. præleg. l. Seia. & de don. causa mortis. l. Seia.
- c Tam is. ¶ Incidit quæstio Pil. §. 4. an pater reuocare possit, an reuocatio spectet ad filium? tenet, qd ad filium. Item Accu. in l. 4. C. eo. ti. tenet, qd mor

te filii, non morte patris confirmatur: ibi vide plenius per Cyn. qui ponit distinctionem Dy. an donec filius, cōsensu patris rem patris, an propriam: ADDE, vt pult. bre. per Pet. de Anch. consil. 75.

d Cōcipitur. ¶ Petr. de Cervois quæst. qua incipit, filio familias maiori & ampli. t. hunc casum, loquens de maiore dotata, qua simpliciter, vel causa mortis donat fratri existenti in eadē puertate de dote: queritur, an valeat donatio? & maxime, vt usufructus quærat patre? Quæstionis solutionem, quæ multum prelixa est, intinabo. sed præmitto, qd gl. ff. de auctor. tut. que infra allegatur, vult, qd teneat donatio, quo ad proprietatem, sed non, quo ad usufructum. distinguit enim Petrus an dos fuerit aduentitia; & tunc valet donatio causa mortis: & queritur fratri, cui facta est, & patri debetur usufructus: quia donatio & alienatio de aduentitia facta cōsensu patris, valet, C. de bo. quæ l. b. l. ff. §. filius. & ibi not. ff. de don. l. filius familias. & de do. causa mor. l. tam is. §. ff. Causa mortis dixi: quia facta inter viuos constante matrimonio, & de patris cōsensu, non valet donatio dotis. C. de iur. do. l. si præsum. vbi de hoc. Sed si donaret se futuræ actiois de patris cōsensu, tunc tenet, vt d. l. tam is. & C. de don. spem. & si fiat fratri, de quo thema loquitur, patri queritur usufructus: nec dicitur præautorizare in re sua, arg. ff. de auctor. tut. l. 1. in prin. & l. qd dicimus. Dixi de donatione facta constante matrimonio: quia illo soluto, valet donatio etiam dotis, nec dicitur actiois, si ad mulierem debebat, deo redire. Si vero dos fuit, & facta, id est, pfecta de bonis patris, vel alterius contemplatione patris, & ff. de iure dot. l. profecticia, tunc si constante matrimonio donet inter viuos, vel simpliciter, quia tunc inter viuos, & si sine matrimonio, ff. de do. caus. mor. l. antep. §. ff. & ff. de patris cōsensu, non valet, tum quia constante matrimonio id non licet, vt præd. l. si prædium, tum quia quereretur patri, ex quo ex re patris queritur filio, Inl. per quas perso. nobis acquir. §. j. Si vero filia donauit de dote cā mortis, vel simpliciter se futuræ actiois, de cōsensu patris: tūc si dos, vel actio est peruentura ad ipsum, valet donatio secuta morte filii, quomortis cā donatur: vel simpliciter donauit spem actiois, sed effectū habebit utroque casus, et actio transibit ad ipsum, qd est ipsa instituta, vel exhereditata, C. de re. vxo. actio. l. vna. §. v. de amus. & §. & hoc. & omne pactū ipsius filia valet eo casu, ff. de pac. do. l. cum dos. & his casibus queritur patri usufructus, vt §. si aut dos, vel actio peruenitura esset ad patrem, qd est filia præmorte, vt præ. l. cum dotis. in ff. & C. fol. mar. quem ad, dos. l. dos a parte, tunc non valet, cum pater donasset filio videtur, ff. de do. in don. l. donibus, §. pe. & cum sibi queritur ex re sua, C. de bo. quæ l. cum oportet. & Inl. per quas perso. §. j. Sed dicit, forte illam postea confirmari morte patris, sicut si ipse pater donasset, C. de do. inter vir. & vxo. l. donationes & ficel. cundum cum, et in pendentem donatio talis facta de dote causa mortis, vel simpliciter de se futuræ actiois, sicut alle. ff. de usufruc. fed. & si quis, §. interdum, cū similib. Sed dicit aut, qd ex omnibus causis prædictis vno casu requirit mors patris & filia, vel filii donantis, scilicet qd dos fuit profecticia, & ad patrem peruentura: qd est præmorte filii. Satis placet hæc distinctio. Audui in quadam quæstione facti dominum meum defendere donationem, de qua queritur, dicens, hanc patris permissionem operari, quo ad hunc actum id qd, quo ad omnes, operatur emancipatio. Cuius Maced. si permittere, & ff. de do. causa mortis. l. tam is. Sed constat emancipatio id posse, ergo, &c. Inducebat etiam l. ff. de pecul. sed si damnum. s. 1. per quem pater, patrem, vel dominum concedendo peculium filio, vel seruo, coeque sit vident potestatem contrahendæ obligationis, etiā cum his, qui in ipso sunt potestate: ad idem Inl. qd cum eo, §. cum aut. Patria igitur potestas non habet impedire donationem, cum à voluntate donantis, non à voluntate permittentis procefferit donatio: facit l. de eo. in ff. ad l. Cor. de fal. & de condi. & demonstr. l. conditionib. Subdebat etiam per l. fistulas. §. i. ff. de contrahen. emp. qd in profecticia dote ad patrem reuertura, per l. C. fol. mat. l. dos a patre, etiam si consentiret actui, per quem perueniret ad ipsum, videretur tenere consensum: fortius in casu quæstionis: & licet gl. quā in prin. allegat, dicit donationem, de qua queritur, non tenere, quo ad usufructum, dicit bar sic defendi dicitur: ex quo tenet, quo ad proprietatem, si non potest usufructus quæri patri, quærat filio proprietario: sicut qd per seruum unum ex dominis quæri non potest, alteri in solidum queritur, ff. de stipula. seruorum. l. proinde, §. fina. cum l. sequen. Item liber homo bona fide possessus: id quod sic possidenti non potest acquirere, quærit sibi, ff. de acquirendo rerum domi. liber homo, §. ff. Sic etiam cum seruus stipulatur actum, cuius executio ad dominum pertinere non potest, sibi id competit, Inl. de stipul. seruor. §. sed cum factum. Pro principali dicto expresse facit gl. Accur. in authen. idem est in his. C. de bon. quæ liberis, vbi dicit, filio quæri usufructum sibi legatum, & nō patri, quia seruus esse non potest, ff. de usufructu legato. l. 1. Et tū hoc, non auctorizat sibi pater. Itē diuersa sint auctorizare & permittere, vel consentire, ut de qd scripti ex. de eccl. adifi. ad audientiam, secundo, super prima gl. Item scias, qd sicut pater filio, vel filie in potestate constitutus, donare non potest nec illorum coniungi, genero, vel nurui, ff. de don. inter virum & vxorem. l. 3. §. quæ in eisdē ubi etiam not. & pater eodem tit. cum hic status, §. oratio, non obiciat prædicta l. 3. §. socru. & C. eo. tit. si te in vacuam, in quibus seruis donat genero, vel nurui, quia ibi deficit prohibitiōis ratio, cum serui filios in potestate non habeant, Inl. de ad op. §. socru. & ibi concordant, propter qd nedum nurui, sed genero, sed etiam filio, vel filia donare possit mater, C. de don. inter virum & vxor. l. si constante, non sic, si uia etet maritus habens filios in potestate: ut ibi no. Quod autem de potestate dicitur, semper tenendum est, nisi ex empti appareant: incumbit ergo illis probatio: facit Inl. de fenatu. consil. Tertul. §. i. & quod ibi not.

ADDE, quod pater possit consentire filia donanti dotem fratri in eadem potestate Oldr. cuius prædicta sunt verba, consilio 26. incipiente, pater cōsensit filio. Ab. consil. 41. secundo libro. Quod autem filius possit donare ipsi patri, ipso auctorizante, vel potius consentiente, tenet Bald. consilio 59. secundo lib. Anch. consil. 143. Rom. consilio 345. An autem valeat donatio facta inter virum & vxorē, quando pater alterius se obligaret pro prædictis, vide Bald. consilio 29. 3. libro. Et an valeat donatio facta per filium socio patris sui, & re, in qua pater habebat usufructum ipso consentiente, Pet. de Anch. consil. 105.

a viri donationis mortis causa deueniat: pmitteas solenni stipulatione interueniente cuilibet prefictorum donatariorum ibidem prefictum recipienti suo nomine, p donatione tibi facta & vice illius, uel illorum, cuius, uel quorum nomine donatum est, id dare, tradere, & exhibere quantitatem, rem, uel res donatas ipsius donantis morte secuta: uolens atque pacificens, quantitatem rei, uel rerum donatarum illico post mortem eius petitorio & exactio copetatur pleno iure: nisi uel donatarum premiorum, aut ea ad hac egritudine liberari, uel donationis penitus cotingat. Horum quocumque contingente, donatio reuocata sit, & penitus euascescat, Vel sic, secundum

b M. de Fano: **FORMA**. Ego Berta, quaenus sana, uel infirma, causa mortis do & dono tibi tali priori, uel fratri, omnia mea bona, uel tale rem, uel tantam pecuniam, uel post mortem meam uobis illico copetatur petitorio, & sit uestri, quod dono: quod donationem p me meo iure haredes, firmiter habere & tenere, pmitto irrevocabiliter, nisi specialiter reuocare nominando personam donatarum: & specie, & quantitate donationis, quod uoluerit reuocare: & do tibi licentia & auctoritate me mortua intrandi possessionem amoto inde & eicte quolibet possessore, & hac omnia pmitto tibi stipulatione solenni attendere & obseruare, sub pena censu liberari p me & haredes meos pmissa, & a te praedicta nota stipulata: & p his obseruandis & pena solnenda tibi praedicta nota obligo omnia bona. Veruntum pmissa forma magis placet. Et nota, qd hac forma utilior est qd testum, uel codicillorum: quia si potest irrevocabiliter fieri, ff. de don. ca. mor. c. ubi multo fortius potest sub quadam conditione irrevocabiliter firmari: quia cui licet plus, & minus, ut s. §. compendiose, uerbi, sed qd si iste non. n. indiget talis donatio infirmatione iudicis, nec traditione possessionis, nec additione hareditatis: sed statim a morte transit dominium in donatarum. Hoc patet in Summa Azonis in ri. c. de don. cau. mor. §. Si autem uelit in Summa codicillari, & uel causa mortis donare, faciat epistolam per manum publicam cum subscriptione: sed testum sub hac forma:

f **FORMA**. Religiosis uis, tali pposito & capitulo, uel tali priori, uel guardiano, & fratribus talis loci, salutem in dno. Noueritis, & c. Pernoto forma codicillorum, uel donationis causa mortis, put s. & j. de uerbo ad uerbum scripturae s. & ualebit, ut C. de fideicom. l. & in epistola. Promissio tamen poene inter absentes ualere non potest, sed bono iure obligatio sic: & et codicilli ualent inter absentes, etiam si non sit ibi forma epistolae: sed simpliciter codicilli. Donatio autem firma statim potest hoc modo fieri:

FORMA. Ego talis p anima mea, & parentum meorum, & p remissione peccatorum meorum, pure, libere & irrevocabiliter inter uiuos do, dono, & offero tibi, tali priori, uel syndico recipienti nota & vice fratrum, & ecclesiae talis, tale vinea, uel omnia bona, quae habeo & teneo, uel alia p me, & iura & actiones, quas habeo & quaerunt: personas, solo mihi uisum, dum uixero, referua tibi ad habendum, tenendum, & quicquid placuerit dictis fratribus, faciendum, cu oib. suis pertinentiis & iuribus, & licet p usufructus retentione intelligat facta traditio, nihilominus tamen me tuo nota p eis ad maiorem cautela plurimum possidere, dans tibi licentia propria auctoritate intrandi, & pmitteas nulli doli absesse, abstru rursus, & res praedictas habere licere, cedens iura & actiones reales & personales, uiles & directas: & te procuratorem nota ipsorum facio in rem tua: qd donatione in perpetuum irrevocabiliter firma habere, & tenere p me & meos haredes tibi praedictis personis stipulantibus, pmitto, sub tanta poena in stipulatione solenni pmissa: p qua poena, & oib. premittis tibi obligo nota, quo s. omnia bona & iura, quae ad me possent uel tempore pertinere: qua poena soluta, uel non praedicta omnia rata & firma p remaneant. Potest et dici, & pmitto dicta donatione non reuocare, uel in uita, uel in morte, neque occasione ingratitudinis, neque superuenientium liberorum, C. de occas. don. l. si. & l. his solis. & l. si in qua. 7. q. vlt. quicquid: Quae quidem donatione, si summa quingentorum aureorum excederet, plurimum donationum vires obtinere uolo: quae oes infra praedicta quantitate existat. Optimum tamen esset si singulae donate possessiones specificarentur: quia tunc tot essent donationes, quot res, nec indigent infirmatione, C. de dona. sancimus. ff. de uer. qd dicit. & l. seq. ff. de uer. obl. scire. & not. C. de sacrosan. eccl. illud qd dicit. Potest et hoc p epistola fieri, ut praedixi, & ualebit oia, excepta stipulatione. C. de dona. si aliquid, uel dic, ut j. ver. px. Quae autem dicit, qd si qd donat, ualeat quingentis aureis non sufficit praedicta forma: imo detur primo totus datus scribi, & postea coram iudice partibus publicari iudicis auctoritate: & tunc in fine inscripta dicit. Hec oia in scriptis coram tali dno iudice, sua auctoritate praedicta facta & infirmata sunt presentibus & subscriptis in praesentia talium testum. Ego A. donator oia praedicta fieri rogauit & subscripsi. Et bene est, qd iudex similiter se subscribat. ¶ Et quoniam hic de forma

g **ADDITIONES**. Deueniat. Bene enim donans causa mortis donatario substituit, C. eod. l. ius aut actio copetatur substituto, ibi not. & plenius p Cy. q. i. Et an re-

quiratur stipulatio substituti, ibi uide in 3. q. ubi tres opiniones inueniuntur. f. d. v. ubi mei. & Pe. de Bel. in quibusdam tunc scriptis aliter habeo opi. Azo & Odo q. ubi dicitur, ADDE ad principium huius tituli dicitur, pauperes eligendos, & c. an executor cui datur comoditas pauperes eligendi, possit eligere filium praedictum pauperem & si elegerit, an causa pietatis, an uerofinitio- nis elegerit uideatur: uide Bald. in L. eor. s. quae tutoris. ff. de excu. tutor. b. M. de Fano. §. char. 3. ubi de his: & auctor hic immiscuit gl. cum tex.

c **CAUSA MOR.** Lex illa dicitur dnum, quod ubi mortis causa donatur, ita q nulla de causa reuocari possit, intelligitur donatio inter uiuos: & ideo non cedit in conuictus. ADDE Homnino, ut per Alex. in l. quae doris. ff. sol. mat. & per me in addi. ad Bar. ibi.

d **JUDICIS**. C. eod. tit. l. si. **e** **CAUSA MOR.** Et ibi in fine, differentias inter hanc donationem & legatum: & Accur. Init. de do. post. p. ind. iudic. tex. quod feret per omnia connumerant legatus, per Host. ubi s. j. in fi. & per Cy. plene in l. si. C. eod. tit. scilicet de donat. cau. mor.

f **FORMA**. Iure ueteri est donatio causa mortis requirebat stipulationem, sic. l. mortis causa. & sic necessaria erat praesentia, ff. de uer. obl. l. in prin. sed iure Codicis non est necessaria: & sic per epistolam donationes, et inter uiuos, expediti possunt. C. de donat. si quis argentum. §. pe. & vlti. intermedio nuncio, uel epistola. ut hic.

g **SANCIMUS**. Per illam legem coeter tenetur dnum: cum illa requiritur diuersis temporibus illas fieri, ut censentur diuersae, §. si quis aut per diuersa tempora qd ibi placuit Iaco. de Are. dicens, qd cum plura exigantur, uno deficiente, totum deficit, ff. de duor. l. si de ita actus priuati. l. 3. §. deinde bene facit ff. de nau. gen. l. nihil. §. quod in singulis. & ideo Si. Vin. & Guido. Suz. in l. sancimus. ibi idem ponit Cy. hoc uide j. de don. §. j. ver. quid si aliquis dat. & uide, quod super eo dixi de diuersis donationibus, factis in fraudem legis: & quid si una facta plurius accedit ADDE Old. conf. 254. Ro. pulchre conf. 307. Bal. conf. 40 & 408. 2. lib.

h **SUBSCRIBIT**. Hec subscriptio donantis & iudicis non est in usu de forma etiam infirmationis Doctores uarie loquuntur, quidam. n. sunt dicentes, qd infirmatio est praesistentis donationis in scriptura redacta: apud praesentem iudicem facta publicatio: & eius actoritate in publica monumenta: uel acta facta redactio, ut perpetuo & facilius sit ueritatis probatio: & hoc uoluit auctor in praecedentibus uerbis dicere: & pro his facit C. de dona. in hac, in auth. ut frat. filij, §. illud. Collat. §. & ea. Col. ut nulli iudic. §. hoc peruenit. & de defen. ciui. §. non habente. Col. 3. Et dicunt isti non esse nouum, qd actus per unum celebratus, pro sui uelima perfectione apud alium duplicet. C. de adop. l. 2. & tit. seq. de eman. lib. l. iubemus. arg. C. de his, qui uen. et. imp. l. 2. Patet hoc idem in memorialibus ciuitatis Bononiae, apud quos factus repetit, alias certis summam excedit, non ualere: sed alius non querunt hanc duplicationem: fm quos pro solenni infirmatione sufficit, qd de donatione facta sit scriptura apud copetentem iudicem publicata, ut notat Azo in Summa de dona. §. licet aut. Goff. in Sum. eo. tit. §. ite requirit. & Host. in Sum. §. quae donatio, pro hoc facit C. de do. l. in donationibus. & qd no. in cle. de sum. tri. in 3. gl. & hoc apud nos seruatur: qd a unico facta sit donatio coram iudice auctoritate: & qd infirmata. Sed primi dicunt, qd hoc refertur casus, p quos infirmatio fuit inuenta: quas dicunt has, ut inter donatione & infirmatione possit donans deliberare, an sibi expediat per infirmatione, confirmare donatione, bene facit in auth. de appel. & intra que tempora, uita. prin. ut uideat. & quod ibi not. Coll. 4. & ut iterato actus ostendat metis perduratione facit C. de plus petit. l. vna. & ex eo. tit. c. unico: & ut tollatur deceptionis suspicio, C. ad Velle. l. si mulier. 2. & occurrit falsis probationibus. C. de dona. data. Sed secundo ad primas duas rationes respondere possunt, illas procedere, si inter illa duo necessarium esset certum tempore interuallum: quod non est: & sic in instanti illa duo diuisum fieri possunt: & sic cessant causae. Ad tertia & quarta non expediat rident, dans tibi licentia, et si uincus actus fuit. Sed quia dictum est, qd coram copetenti iudice fieri det infirmatio, queritur, quis erit iudex copetens, an personarum, an rerum donatarum, an neuter sponte aditus: De primis non dubitatur, sed sic de uelimo. Et, ut me expediat, eo casu sequeretur opinio primorum, ut primo fieret actus, si ille iudex sit copetens, adeatur pro infirmatione scienda facta de iudi. heres a bens. §. j. de foro comp. c. h. & c. Romana. §. phentes l. 6. Et qd non sit necessariu s. iudex rerum, patet C. de dona. data. in fi. & l. in hac, in prin. ad idem. C. de strahend. empr. l. j. Faciunt aduocati in his, & similibus, confici instrumenta de domicilio ibi electo, uel de iurisdictionis pro rogatione. Prima placet. Viso de iudice, quareo de tempore, an scilicet desiderato ob honorem Dei fieri possit infirmatio, tenetur, quod sic: cum hoc non requiritur causa cognitionem, & sit iurisdictionis uoluntarie, C. de feris, l. actus & faciunt not. §. de feris, §. 2. uerbi. porro. & per Host. in Sum. ma de feris, §. 3. uerbi. sed que pertinent, facit ff. quis ord. in bon. poss. l. 2. §. dies. Seruatur etiam, quod saepe in loco priuato sunt tales infirmationes: nisi iudici propter aetatem, uel sexum declinantem ad locum talem, facit ff. de interog. act. l. uoluit praetor. in fin. Et ut ibi not. non obstat ff. de iust. & iure. l. penult. in fin. quae loquitur in illo actu, quod requiritur plena causa cognitio: quo casu federe debet, ubi ius reddere consuluit, ut ibi. Vltimo sciendum, id quod de infirmatione dicitur, habere casus exceptos quos uide per Host. in prin. §. quae donatio, in Sum. de donat. inter quos est donatio, quae fit per principem: etiam priuatae personae: uel principis per priuatum, ut C. eo. sancimus. & athen. ibi posita Ille enim non substituitur legibus, nec quantum ad infirmationem, ut ibi: nec quantum ad personarum capacitatem. C. de donat. inter uir. & vxor. l. penult. Multis autem uir, qd hodie reges in regnis suis de facto uicem imperatoris obtineant, idem in illis dicendum: & eo amplius in his, qd si recognoscunt Imperium: uide, qd scripti de uer. sig. sup. quibusdam sup. uer. regnu. & extr. de re. iu. cu. te. in gl. magna. uerbi. sed nunq. d. reges. ADDE, qd fit infirmatio, Pau. de Cas. p. 309. Old. cuius praedicta sunt uerba col. 254. licet Io. An. discrepet ab eius opi. apud que iudicet det fieri infirmatio: & opi. Io. An. sequit. Imo, in l. Modestinus ff. de do. & ibi uide Bar. Infirmatio aut potest fieri ex interuallo, fm Ro. p. 215. & Aug. p. 179. Et qd donatio facta in praesentia principis, sicut piceps, non eget infirmatione, tenet Bal. conf. 303. 1. lib. Et qd donatio regum non subiaceat infirmationi, possunt Old. conf. 221.

... qui ponit
... propriam
... maioris
... vel causa
... ualcat
... solutione
... tunc que
... non quo
... ita: & tunc
... debet
... consenti
... familiae
... uis con
... de
... de patris
... atri, de quo
... orizare in re
... atione facta
... doris, nec di
... ctoria, id est
... de iure dot.
... simpliciter,
... si. fi. & si
... id non licet,
... patris queri
... dos a parte
... sic: sic dos,
... lilia, quoniam
... ctu habebit
... ex haredi
... ctu ipsius fi
... patti uis
... est filia pr
... dos a parte
... a rionibus
... et. & Inste
... orie patris,
... nes & hie. le
... mortis, uel
... si quis, in
... no casu re
... profectura,
... de distinctio
... donatione,
... ad uo hunc
... si permittit
... possit, ergo
... patet, p
... sic uide
... sunt pos
... no habet
... ete permit
... de condi. &
... contrahen.
... l. dos a pa
... deretur te
... in allegari
... actum, dice
... de usufructu
... uni ex do
... lita. seruo
... possit, si
... equirando
... tum, cuius
... de stipul.
... 5. Accur. in
... ri usufru
... usufructu le
... uorizare
... dentiam.
... potestate
... uis, ff. de
... uis, ff. de
... C. ni ibi de
... ceant. Insi.
... el genero.
... m & ux. or.
... ut ibi no.
... ppi appa
... certul. §. i.

de forma donationis cā mortis diximus, cōsequens est, vt in lfm donationis inter viuos formemus: cuius forma hęc erit:
b FORM A. Titius dedit, & donauit purē, liberē, simp̄r inter viuos, ac irrenocabiliter, perpetuo, pprio iure P. p se suisq; hřdibus recipienti domū talē in tali loco sitam, cuius p̄sines sunt tales, ad habendū, tenendū: & possidendū: & quicqd sibi, & suis hared. deinceps placuerit: p̄petuo faciendū, cū oib. & singulis, quā intra p̄dictos confines, uel alios, si qui forent continerent, accessibus: & egressibus, vsq; ad viā publicā, & cum oib. & singulis, quā habet s. se, vel j. seu intra se & ex, omniq; iure & actione, vlu seu requisitione, sibi ex ea, uel pro care, aut ipsi rei modo aliquo pertinēte q̄ rē idē T. se dicit P. p̄cario noīe p̄stituit possidere, donec ipsius rei possessionē acceperit corporalē: q̄ quidē accipiendi auctoritate sua, & retinendi deinceps, ei omimoda & liberā licentiā dedit: p̄mittens p se, suisq; hřdibus dīcto P. pro se suisq; hřdibus stipulanti p̄missam donationē, & oīa & singula s. scripta perpetuo rata, grata & firma habere, tenere, & nō s̄ facere, v̄t venire p se, v̄t p̄ alii, aliqua cā, uel ingenio, de iure, vel defacto: nec ipsam donationē ingratitude, uel cā aliqua reuocare, sub pōna centū librarū Turonenfium stipulatione promissa ac refectione damnorū & expensarū litis & ex: & obligatione omniū bonorū suorū: qua pōna soluta, nel nō, p̄dicta oīa & singula firma perdurēt. Et hęc forma p̄bat Instit. de donat. & ff. eo. l. j. in princ. & C. eo p totū, ex. eo. c. fi. & C. de reuoc. don. l. fi. Vel dic, vt s̄. ver. donatio. In lfm vero cessiois ex cā donationis factę, vide s̄. de cessio. action. §. secundo. ver. si vero. l. tē In lfm donationis in soluti, vide j. in tract. libel. de solut. §. i. uer. sed & si res. d. Itē formā donationis, quā facit de oib. bonis suis is, qui monasteriū ingredi, vide j. de regul. & trans. ad relig. 6. ver. hic quoq; ¶ Et nota, q̄ si donator se obligat ad defensionē rei donatę, illud ēt scribendū est Donatoris nō noluit se multis conditionibus, seu obligationib. implicari: imō valde decet donatoriū ad hoc nō itī. ¶ Itē nor. q̄ donationes vltra summā quingētorū aureorū, fieri debent cū insinuatione, id est cum decreto iudicis: alias non valent, vt C. de dona. si qs argen. tum. nisi fiant ad pios vsus, vt C. de sacrosan. eccle. illud. in auth. de non alienan. aut permu. §. si minus.

ADDITIONES.

- a Formemus. ¶ Tale fuit s̄. prox. sed ibi nō dabat vsusfructus: no. aut Accur. C. de donat. cā. mor. l. si. q̄ in dubio p̄sumitur donatio inter viuos: quod intellexit. Pil. q. 1. 2. etiam si dicat: pro remedio animę in donatione: vide Hofi. vbi s̄. §. i. ver. 1.
b FORM A. ¶ Rolan. parte i. circi medium.
c Perdurent. ¶ Hucusque Roland.
d Si res. ¶ Bene est primus §. in tractatu de solutionibus, sed respectu rubri cę est secundus.
e Et nota. ¶ secundum Roland.
f Illud. ¶ Lex illa vult p̄riū: & vide, qd̄ ibi not. Pil. q. 1. 2. tenet, donationē factā ecclesię, vel religioso loco sine insinuatione, tenere, licet excedat. Et rōne sumit ex §. statim all. nam si differunt imperium, & sacerdotiū, & imperio sine insinuatione donatur, vt ibi, & in auct. vt non fiant pignorat. §. 1. & que paria sunt, paria iura desiderant, C. de confi. pecul. h. ff. de pech. in bonę fidei. & l. quoties. §. fin. ergo idem in sacerdotio. A D D E Paulum de Cast. confi. 3. 2. & 10. 3. idem tenentem.
g Minus. ¶ De p̄d. l. si quis. & l. sancimus. dubitatur, an s̄ his legibus, q̄ insinuationē p̄cipiunt: renūciare possit donans. Guido de Suzar. in l. p. C. de don. & in l. illud. C. de sac. fan. eccle. tenet, q̄ sic, d̄ in modo exprimat leges hoc prohibentes, cū legi austeritas pactis litigantū mitiget, C. de temp. appell. l. vlt. in fi. ff. de ad. edic. querit. §. si venditor. facit C. de pact. si qs in p̄scribēdo. ff. de pact. l. pacifici. & qd̄ nō. ff. de do. l. fidei iussori. Simō Vncē in l. sancimus C. de don. & Cy. eti. l. p. in fi. tenet p̄riū, qd̄ si mihi placeret: cū legi prohibenti renūciari nō possit, vt in re dotali, & minoris: & donatione inter p̄iuges, vel similibus: ne prohibiti vna via, cedat alia, de reg. iur. cū quid vna. lib. 6. Itē ius illud est publicū vtilitate, ne p̄ metu, uel fraūdē donantes graviter ledant: q̄ duo corā iudice cessare p̄sumunt, C. de his, qui per met. iud. l. j. ff. qd̄ me. cā. l. fi. & Reipublicę expedire, ne qs re sua male v̄tat. In l. de his, q̄ suis, uel alie. iur. sunt. §. sed hoc. maxime, qd̄ donare est perdere, ff. de dona. l. filius familias. Hanc partē tenuit Iac. de Bel. in l. ius q̄. v. ex lecturas, quę tractat de donatione facta nepoti p̄ autam. Inducti §. insinuatō respicit ēt fauorē donatoriū, in auct. ut fratrū filij, §. illud. C. de donat. l. dona. & l. d. ita. in fi. Tr̄fatetur, q̄ ēt p̄currēns renūciatio nō tepere. Sed qd̄ si renūcians iuravi tñō p̄uenire, & de omissione insinuationis nō opponeret: & fin opt. Gui. de qua s̄. nō est q̄stio, cū p̄ eam teneat renūciatio sine iuro. Procedit ergo quæstio s̄m p̄ria, de qua dixi: & q̄ cum iuso teneat facit auct. sacramenta. C. si aduer. ven. & qd̄ ibi no. in 3. gl. & decre. cū p̄tingat de iure iur. & e. tit. quę adm odu in fi. & c. licet. li. 6. & c. j. de pact. quis. Ad idē facit qd̄ donatio sine insinuatione nō est penitus inimica iuris: qd̄ patet: qd̄ tenet j. legitimā summā, ut in l. sancimus. C. de do. Ad p̄riū facit, quod nō. in s̄. item sacramenta, in v̄b. feud. tit. de pac. iura firmā. in 3. glo. in prin. Itē cū donare sit perdere, vt s̄ dixi, patens est factio. Sed huic rōdebit p̄ regulam, scienti. cū p̄cord. lib. 6. p. qd̄, vbi p̄r̄stitū sit nō dolo, v̄t nel mem̄ v̄ seruandū, p̄ prima iura. Hoc aut̄ certū est, q̄ renūciatio q̄ fieret de l. si vnq̄s. C. de reuoc. don. ēt cū iuso nō teneret. Ratio, qd̄ nō est lex illa in fauorē inducta donantis & renūciantis, sed in fauorē filiorū, C. vt in pos. leg. l. 2. & pen. & qd̄ ibi no. & ff. ad l. Fal qd̄ de bo. zis in fi. Sed quid si debebas mihi in l. te aueros, quos tibi sine insinuatione

remis, faciendo pactū de non petendo: Vt, q̄ nō valeat, cū sit donatio, p̄ctū remittere, ut probat l. ff. de transact. vel salte donationi similis: & sic idē ēt esse iudicium, ff. de legi. nō posunt. Ad p̄riū: qd̄ ius rei quicquē est moderator & arbiter, nisi in quantū prohibitus reperit. C. mand. in re mandata. C. de Iudicis, nemo est eius, de hen. emp. licet dudā. Albe. Pap. in p̄d. l. j. dicit, multū referre inter directū & obli. quum allegat ff. de neg. sol. soluendo, de sol. l. solutionē. pro ignorante, p. p. qd̄ tenet tale pactū nāle: alle. ēt C. de appel. l. ff. de autor. tu. l. j. §. j. & de l. i. §. l. i. si quis duos, nē facit ex de his, q̄ sunt a p̄la. cū apostolica. ad fi. Puit ē alta q̄stio de facto: Duo fratres habentes bona paternā, & acquisita, dēctū talē inter se fecerunt: quia eorū quicq; donauit alteri oīa bona paternā, ut superiuiens, vel elus liberi. h. aberent oīa illa bona decedentis sine liberis: mortuo vno sine liberis, & sic existeret conditio, opponēbat superiui sicut illū fuisse donationis: & sic nō valuisse: qd̄ nō fuerat eius facta insinuatō. cū bona illa paternā excederent quantitatē insinuatione taxatā: ad qd̄ allegat, ēt ipsos fratres verbo donationis vsos fuisse in dēctū: ergo sic sensibile videt, ff. de supel. leg. l. Labeo. Pro hac parte inducēbat l. donari. ff. de reg. iur. ubi dī illud donari, quod nullo iure cogente p̄didit: & hoc fuit tale: ergo, & c. Contrariū fuit iud. carū p l. licet. C. de pactis. & qd̄ ibi no. & p l. j. ff. de donat. Cū enim hoc quicq; frater comodū p̄seq. posset. & ad hoc tenebatur: ergo non est donatio, sed est promissio quędā ex honestā cā facta, ne patri moniū trāstret in extraneos, ut in p̄d. l. j. sicut nec dī, q̄ remunerationis cā datur, eod. tit. l. Aquilus. Nec v̄t ex resb̄ capere is, qui tñ erogatus est: quātum recepit, ff. de lega. j. l. ciuitatibus. §. h. Pone casum: Cum testator fundū valentē centū mihi legauit, si centū dederō. Non obstat, quod de donatione illorū fratrum dicitur fuisse qd̄ donabant: quā veritatē, quę naturaliter inest rei, nominatio non immutat, ēt si papalis sit, patet in cle. de sent. ex com. c. vlt. 2. respon. vbi p̄cord. patet idē ff. de castren. pecul. si forte. cōcor. ff. locz. si vno. alias, si insulā. in prin. & de refect. p. ver. si insulā. & vide, qd̄ no. ēt de verb. sig. p̄p̄trea. Ad l. donari. r̄ndet, qd̄ nō intendit omne id donatū intelligi, quod ius dare non cogit: qd̄ em id sequeret, q̄ oēs dēctus: q̄ sunt voluntarij, essent donationes: facit C. de iud. del. nec emere. C. de aci. & oblig. l. licet. Intelligenda estigitur regula priuatiue, vt id nō sit donatio: ad qd̄ cogit necessitas, ff. de adimen. leg. rem legatā in fi. & de leg. 2. vni ex familia. §. i. Vltimo nota, qd̄ autor hic & bis s̄. in forma declarat, quo intelligit solidū: de quo loquitur j. de don. ver. qd̄ si aliquis. & de quo in legibus, §. argentum. & sancimus. superius alleg. §. p̄ aureo. cōcor. Accur. C. de ser. fug. l. quicunq; in gl. 2. quorū. 8. 7. faciunt libram auri, C. de suscep. & g. r. a. l. quoties h. x. v̄de Vber. de Bo. in d. l. sancimus. reprehendit illos, quō recipiunt solidū, prout recipiunt cōi pro 1. 2. donariis: p̄ q̄bus facit Lomb. l. 2. de quantitate solidorū, p̄ totū, & qd̄ no. B. de Iudic. c. fin. in 3. gl. fm quod vsq; ad 25. lib. m̄net localis poterit donatio fieri sine insinuatione. & ultra non. Et hoc ēt fecutus fuit iudex Montispulzani in Tuscā, qui donationē factā ad trecentas libras reuocauit, in quantū excedebat 25 libras: quem reprehendit Ros. dicens, illū non iurissā, licet de brodio iuris gustasset, hoc aut̄ no. in libel. si quis ius dic. non obtem. vt sed illud quaritur. Cy. bis alle. Ros. sed non ibi ideo appositū concordat, qd̄ scriptū & probauit post Vincen. & Goff. super ipsa 3. gl. decre. vlt. de Iudic. qd̄ omnino videas, Parum tñ est vilis in Italia taxatio legis: & ideo p̄ statuta ciuitatū prouisum est longe minoris quantitas, vnde in ciuitate Bononię vltra quinquaginta li. Bononiens. quę valent parum vltra 35. florenos, & q̄q; minus, requiritur insinuatō. ADDE, qd̄ Oldra confi. 173. incip. quōs hares tenet insinuatō renūciari non posse, nec l. i. ynq. C. de reuoc. dona. de quo ēt Rom. confi. 269. dicit, cum iuso non posse renūciari. Bald. ēt confi. 441. 2. lib. tenet illam reuocari licet sit facta ex parte pure: quia nunq̄ monasterium habetur loco filij, nisi illud ille sit ingressus. Et q̄ insinuatō nō possit renūciari tenet Bal. confi. 97. 3. lib. & q̄ etiam cum iuso nō possit renūciari, tenet Bal. confi. 99. 3. lib. Ang. confi. 94. Paul. de Cast. cō. s̄. l. 100. & 105. Abbas vero confi. 10. tenet contrarium, & Fede. confi. 391. Autem pactū liberatorium de non petendo, egeat insinuatione, Ang. confi. 77. tenet, q̄ sic, & Bal. confi. 478. 4. lib. Et q̄ donatio vicissim facta nō egeat insinuatione, tenet Old. confi. 139. Ang. confi. 149. Rom. confi. 36. ubi pulchre, etiam si nō sit coniuictū, Tenet etiam ibi, quod non sit reuocata per superuenientiam filiorum.

SUMMARY.

- 1 Hares non instituitur in codicillo.
2 Codicillus factus ab illo, qui facere non potest, an sit validus.
3 Codicillus an possit fieri nullo facto testamento, aut post factum testamentum.
4 Codicillus ante conditum testamentum, vel nullo condito, qua forma fieri debeat.
5 Codicillus an per alium codicillum, vel testamentum veniatur.
6 Codicillus post testamentum facendus, qua forma fieri debeat.
7 In testamento factō post codicillum, debet fieri mentio de codicillo p̄cedenti.

156. Viso de impugnatione testamenti, aliqua etiam de codicillo dicamus: & licet §. s̄. comprehendit, in ple risque locis de hoc dixerimus; alia tamen specialiter hic tangamus. Potest autem fieri & nuncupatiue, & in scriptis, a prout de testamento scriptum est §. s̄. vt autem. ¶ Opponunt ergo 3 codicilli, q̄ in eo enacuat taliter testū: quod esse non potest, quin hares institutus intesto sem p̄ remaneat, in codicillo enim

ADDITIONIO.

a Autem. ¶ Versū ad huius autem.

loenim non instituit heres, In fit. de hered. inst. in prin. quia in eo hereditas nec dicit, nec admittit, nec confirmat, nec aliquis ex hereditate nec substituit, C. de cod. l. 2. Inst. e. §. codicillis & §. dire. ff. de iure cod. l. 2. §. si. Si testator dixerit, unum ex heredibus non mereri voluntate sua auferat ei hereditas, ut indigno. C. de his qui ut indi. here. auf. hereditas. Sed & privilegium militari pr. in codicillo heres instituit, ff. de test. mil. codicil. ¶ Itē opponit, qd est factus ab eo, qui facere non potest: puta a furioso, C. de codicil. l. 2. §. furiosus. Et si, qui potest, non potest testari, potest vel non potest codicillari, ff. de iur. codicil. dicitur §. pe quod dic, ut §. §. copendiosē uer. ceterū. Differunt tñ in hoc testū & codicillum, nam liberis si relicta filiofamilias in codicillo, valet, si in eo manumissus obierit: sed non plura testamenta, ut in d. §. copendiosē uer. ceterū. ¶ Hoc tñ scias, qd pr. fieri codicillus nullo facto testō, & est post factū testū: licet Papa dixerit factū ante testū non valere, nisi in testō confirmet, ff. de iure codicil. si §. cum. l. ante tabulas. & Insti. de testa. fo. tñ de Deo dicit, opinio nem Papae ualere, in canones, sed quos ultimū testū tollit a his præcedentes voluntates. Sed hoc dictū ratione caret: unde dicit, ut in p. c. l. ceterū, & seq. Itē de clausula illa, Quod si nō ualet iure testū, & c. dixi §. §. copendiosē uer. itē uidē. Itē in codicillis quinq; testes sufficiunt non rogati, ut in cod. §. uer. l. 3. ¶ Si igitur codicillus sit ante conditū testū uel nullo condito, ut ff. de codicil. l. 3. in prin. Inst. eod. §. non tñ, eius forma erit hæc d. ¶ FORM A. T. per Dei gratiā sanus mente ac corpore uel mente sanus, licet æter corpore, presentibus codicillis ultimū uelle suum de bonis suis dispoſuit in hūc modū: In primis quidē pro anima sua reliquit de bonis suis 10. lib. Tur. de quibus dari uoluit tali ecclesie tñ, & tali homini tñ. & c. & hæc exequi & fieri uoluit p. tales, quos suos uoluit esse cōmissarios, seu iure uoluntatis executores, ext. de testa. c. Ioannes. Itē legauit, seu iure legati reliquit de bonis suis suis 20. lib. Itē uxori reliquit dotes suas, q̄ fuerunt centū lib. Itē legauit eis de bonis suis quinquaginta. Itē illū, uel illos, ad quē, uel quos hereditas sua ex testō, uel ab intestato spectabat, rogauit per fideicommissum, ut ipsam hereditatē, uel talē partē eius, siue talē rem ipsius hereditatis, quā primum poterit, uel quā primum ipsam hereditatē adierit, uel si de ceteris sine liberis, restituar tali. Et hæc uoluntā ultimā uoluntatem asserit esse uelle q̄ ualere uoluit iure codicillorū: qd si iure codicillorū non ualeat, ualeat quocūq; alio iure ualere potest melius & tenere: nolens hanc suam uoluntatē p. aliquam aliā, uel per aliud testū, quod fecit, uel fecerit, infirmari, nisi expressē de singulis superioribus legatis reuocandis faceret mentionē, ponendo in specie, non in genere nomina & species eorū: & qui cūq; suorū heredum, uel legatariorū q̄ hos codicillos in iudicio, uel ex uenerit iussit, quicquid ei reliquerit, totam illis legataris restituar, quos iustus fuerit impendere. ¶ Et not. qd tutus est relinquere p. codicillos, quam p. testū, nisi forte quis uelit infirmare hereditatē, quod in eis fieri non potest: sed si in eis quis possit rogari, restituar p. fideicommissum, ut dixi. Codicillus enim p. alium codicillum, uel testamentū non rumpitur, nisi expressē, ut dixi: testamentum uero per aliud tollitur, ut §. §. compendiosē, uer. sed & considerandum. ¶ Ceterum si codicillus sit post testamentum, hæc erit forma: ¶ FORM A. Cum p. super bonorum suorū dispositione nuncupatum sine scriptis fecerit testū manu mea, uel talis notarii scriptum, idem p. quia circa quē uel, quæ in ipso testō continentur uoluntatem mutauit, quam quidem licet usque ad finem uitæ exitum non mutare presentibus codicillis testamentū prædictum obtinere iussit plenissimam firmitatem hoc tñ mutato qd his codicillis illas x. libras Tur. quas in eodem testamento talē legauerat, ademit, & subtraxit eidem. Itē tali reliquit de bonis suis iure legati talē domū, uel rem, & c. & hæc suā ultimā uoluntatē, & c. ut §. §. potest fideicommittere, ut in præ forma. Vel sic: FORM A. Ego B. memini me fecisse testū scriptū manu talis notarii: quod testamentum approbo & confirmo: saluo, qd in hoc meo codicillo dispono. Relinquo enim L. filio meo naturali talem domum, & tali amico meo talem solum. Legatum autē, quod tali reliqui, ei adimo: tutores datos talibus suis meis, & uentri, a reddenda ratione iutele abfoluo, eos analogitas, id est liberos ab hoc esse uolo: quo casu non tenet de culpa, uel negligentia, sed de dolo, ff. de admitt. tut. quidam decedens, & de filiis meis licentiam, si necesse fuerit, alienandi non obstante fideicommissualia impedirent alienare, nisi nocē diceret. C. de mutua de leg. ant. res que. Hinc autem codicillū ab omni herede, qui mihi ex testō uel ab intestato extiterit, seruari præcipio. Dic super hoc, ut ff. de codicil. confirmantur. in prin. Eum uero, qui contra fecerit, nisi dō bonorum meorum participatione carere fecerim, M. de Fa. ¶ Et not. quod in testamento facto codicillum, fieri debet mentio de præcedenti codicillo: &

contra ut in præd. forma. Quandoque uero sit codicillus post factum testamentum, & p. alium, uel alios codicillos, nam plures ab una persona fieri possunt: & tunc fieri debet mentio tam de testamento præcedenti, quam de codicillo, uel codicillis.

ADDITIONES.

- a Filiusfami. ¶ Mihi non dicit hoc leilla, sed dicit fideicommissum filiofamilias, uel seruo in codicillo rectam confirmatur, si postea manumissus in eadem uoluntate decedat: & tibi dicit glo. illud Manumissus, ponitur proprie, quo ad seruum improbie, quo ad filium: & ut hic sequitur: secus in testamento, & patens fuisse error auctoris, si misisset seruum filio, ut facit J. Lo. etiam de Deo uerlatim dicam, male recepit uerba legis de filiofamilias, de seruo non facias mentionem.
b Ceterum. ¶ Vide supra, de resti. s. r. e. d. uerficul. item quod est mulier. & uerli. leg.
c Dicit. ¶ Caut. lib. i. sub rub. de codicillis.
d Hec. ¶ Rolan. usque ibi, uolens, partē charta ultima.
e FORM A. ¶ Rolan. ubi s.
f M. de Fa. ¶ Vbi de testamentis, mihi carta s.
g Et no. ¶ Ponit uerba Rolan. ubi s. & uel contradicere, ei quod dixi s. e. uerli. hoc tamen scias, nisi dicas, quod uoluit mentionem facere, de quo hic loquitur: & aliud, Confirmare, de quo ibi.

S V M M A R I V M.

- 1 Confessio tutoris extrajus, uel extr. inuentarium, qua constat plus esse in bonis minoris, quam sit, an præiudicat ueritati.
2 Inuentario an sit standum in præiudicium tertii.
3 Tutor testamentarius an contra inuentarium sit audiendus.
4 Tutor & curator quando, & qualiter possint de bonis pupilli, uel adulti, aliquid attingere.
5 Tutor an gratia inuentarij possit aliquid de bonis pupilli attingere.
6 Incaus factum habetur pro infecto.
7 Tutor, an curator an inuentario factō teneatur super rebus postea pupillo delatis inuentarium facere.
8 Tutor an eo ipso, quod fecit inuentarium, dici possit quo ad hoc, gestisse.
9 Hereditate adita a pupillo, statim ad eum tranſit dominium.
9 Inuentarij forma que esse debeat.
10 Curatores generales de omnibus rebus etiam adulti, surdi, muti, & c. qua forma debeant inuentarium facere.
11 Instrumentum tutoris rationem administrationis reddentis, quomodo confici debeat.
12 Orphanotrophi, seu hospitalarij, sunt quasi tutores pupillorum seu curatores adultorum.
13 Prælatus facere debet inuentarium de bonis ecclesie, qua in eius ingressu, seu electione inueniuntur.
14 Pater an debeat inuentarium facere de bonis aduentitijs filij, in quibus habet vsum fructum.
15 Inuentario heredis que exigantur.
16 Suis heres, qui non fecit inuentarium, an detrahit quartam debitam in re natura.
17 Suis heres soluens unū legatum an amodo nihilominus habeat beneficium inuentarij.
18 Herede inuentarium non faciente, an illud facere possit fideicommissarius.
19 Instrumentum in heredis ab hereditate abstinentis, qa esse debeat.
20 Abstinerē & nunciare, est suorum heredum: repudiare autem & aduere, extraneorum.
21 Inuentarij confessione que sunt attendenda.
22 Herede scribi faciente in inuentario aliquas res, quas credebat hereditarias, an comperto errore possit fieri reuocatio.
23 Inuentarij fides tanta esse dicitur, ut ex eo possint debitores conueniri.
24 Inuentarij forma que esse debeat.

¶ Inuentarium quibus modis impugnari possit.

16. §. Dicto

de impugnatione testamenti, & codicilli, dicendum restat de inuentarijs. Et scias, qd quintuplex est inuentarij, scilicet tutoris seu curatoris, orphanotrophi, prælati, heredis, & fisci: de quorū quolibet profertur. De inuentario tutoris & curatoris habes C. de administrat. tut. curatores. Contra quod obijci potest, qd tarde factum est, debet enim tutor, uel curator facere inuentarium mox, cum factus est.

ADDITIONES.

- a Orphanotrophi. ¶ J. remittit de inuentario executoris inter hos duos.
b Fisci. ¶ De inuentario creditorum loquitur lex ff. de bo. auct. iud. poss.
c Potest. ¶ Secundum uerba de Bo. cuius fuit hoc principium ubi de tuto re tractat, mihi charta 10.

2 si vero non fecerit. ¶ Quid de suo herede, qui non fecit inuentarium, nunquid detrahatur quartam debitam iure nature? Respondeo, sic, ut in prad. l. scimus. §. si quis aut. in fi. **b** & in auth. de hære. & Fal. §. hinc nobis. quia etiam alias, si non pareat voluntari testatoris, semper deducere potest illam, cum nullum gramen in ea recipiat. C. de fideicō aut. hoc amplius. ext. de test.

17 Raynutius. prope si. ver. quia vero pater. ¶ Quid, si soluit vni legatum, nunquid amodo habebit nihilominus beneficiū inuentarii? Et vñ. quod sic arg. C. de excus. tut. uoluntarij. C. de his, qui spon. mu. suscip. l. 1. & fi. & C. ne vxor pro marit. l. fi. Ar. tñ. 2. C. ad leg. Fal. auth. sed cum testator. ¶ Quid si hæres rogatus restituere hereditatem, fecit inuentarium, & postea eam restituit, nunquid illud inuentarium proderit ipsi fideicommissario? Videtur, quod non: quia tantum in certis casibus debet deducere Falcidiam, ff. ad Trebel. l. §. pen. Econtra videtur ff. de const. pec. si post constitutam. & ff. ad Trebel. si hæres pecuniam. & ita facit si sibi cedat beneficiū inuentarii, per prælegem. ¶ Quid si hæres non facit illud, nunquid fideicommissarius poterit facere? Respondeo, sic, quia effectus est hæres, ff. quod cum eo, si filius. & sustinet onera hereditaria, secundum Vbert. ¶ Sed nunquid hæres poterit obtinere beneficiū inuentarii post sententiā, qua condemnatus est creditoribus & legatarijs? Respondeo sic, ut alias probatur de pretio, ff. de minor. q. si minor. §. restituitio. ff. de iud. Nefennius. §. fin. de donat. l. qui id, quod. Resp. m. Vbert. ¶ Ad hoc autem, ut scias quando hæres debet inuentarium facere, opus est distinctione. nam aut hæres recta via adit, aut recta via repudiat. aut dubitat. Si recta via adit, uel se immiscet pro certo, nolens esse hæres, & nolens hereditatem repudiare, tunc nullo indiget inuentario nam amodo omnibus creditoribus tenetur in solidum, nec poterit hereditatem repudiare: eideoque ex confectioe inuentarii nullum consequitur commodū, nisi forte quo ad beneficiū legis Falcidij, ut ea. l. §. sin autem hoc aliq. quam alias non deduceret, nisi ipsum faceret, ut prædixi. Si autem recta via repudiat hereditatem, (quod facere tenetur intra spatium trium mensum, postquam sciuit se heredem,) tunc et non tenet facere inuentarium, cū sit alienus penitus à successione, ut in prad. l. debet tñ fieri in f. m. qualiter ab hereditate abstinet, si est suus hæres: uel, qualiter eam repudiat, si est extraneus. Si ergo suus hæres ab hereditate abstineat, instrumentū sic conficiet:

19 **FORMA** §. Arnoldus filius quondam B. corā tali iudice constitutus,

ADDITIONES.

1 Fecerit. ¶ De Trebellianica dubitatur, an illam etiam perdat hæres inuentarium non faciens. Alber. Gal. tenet, quod sic: quia solida legata & fideicommissa præstat. C. de iur. delib. l. fi. & C. ad leg. Fal. auth. sed cum testator. hoc no. rñ de Trebellianica. uerb. queritur, si. Sed hanc disputauit Iac. de Bel. cuius questionis mentē posuit in auth. de hære. & Falcid. §. hinc nobis. in 1. 3. q. & tenet, q. hæres rogatus de restitucōe, detrahatur quartam, et si inuentarium non fecerit, inducit Ros. Bene. qui id tenet de sent. excō. Trebel. in prin. 2. col. latius est et lege id non esse factū, ff. sol. mat. si uero. §. pen. & de sent. excō. is. quilib. 6. hoc et tenuit Old. in l. fi. C. de iur. delib. in fi. Itē constat, ut dñ. j. ver. 3. q. fideicommissarius vniuersalis effectus est hæres, & habet tres partes, & institutus rogatus quartā. Sicut autē hæres coheredi facere non tenet inuentarium, sic et nec vniuersali fideicommissario creditoribus enim legatarijs & fideicommissarijs singularib. prouidere uoluerunt per iura, non vniuersalibus, in prædicto §. hinc nobis. vsq. ad §. si aut. & C. de iure deliber. l. fi. §. & si præfata. & seq. Non obstat Trebellianicam includi noie Falcidij, ut nota. C. fam. l. ercisc. l. filium. quia illud improprie, ut no. in auth. vñ de & si parens. C. de inoffic. testam. & improprietates excusandę sunt, non p.rahendę, ut no. de ver. sig. propterea in fi. gl. Ad materiam faciunt no. in decre. si pater. de testam. in gl. ergo quia. & q. supra ea dixi libro 6. Sed ultra queritur, an hæres rogatus, & si non timore quarta perdēde sit aliō respectu habeat facere inuentarium? Et vñ, q. nō, cū ipse non teneat creditoribus, nec debitoribus sibi. ff. ad Trebel. l. i. in princip. Sed q. pro quarta dantur ei, & deum actiones, ut in ea. l. §. fi. & C. ad Trebel. l. 2. ut teneri ad inuentarium. Distinguitur autē, an possit retinere quartā, & facere dēt tunc inuentarium, alias p. quarta tenebit in solidum. Alio non detrahatur, ut quia coactus adit. ff. ad Trebel. l. nam q. §. qui compulsi. tunc non tenetur, cū omni cōmodo carere debeat, eodē tit. ita tñ. §. si p.ceptis. & l. apud Iulianum. in prin. Sed an faciet inuentarium pro tota an pro sola quarta: pro qua tñ sustinet cōmoda. ¶ Redixi. Dicebat Old. vbi §. q. facere dēt pro tota: quia possibile est, q. tota remanebit apud eum: puta, q. rogatus est in diem, uel sub cōditione. Itē si pure, quia forte substitutus nō poterit: & sic rogatus remanebit hæres. Nam substituto, uel p. eum regulatiter nō cōpetunt, nisi facta restitutione re ipsa, præter certos casus, de quibus in l. fanicimus. ad Treb. C. Cautē ergo agit, si illud faciat p. tota hēditate. Itē nec bene occurrit, quō pro quarta, siue tota fieri possit. Sed adhuc queritur, an ex beneficio inuentarii heredi sufficiat dare creditoribus pecunia, uel legatarijs inuitis res hereditarias in solutū: Vñ, q. nō: quia inuiti creditori aliquid pro alio solui non pōt, ff. si cer. pet. l. 2. §. 1. Dñs meus 2. per §. & si præfata. & §. licet ita. in l. fin. de iure delibe. C. cum ibi dicit herede damnum cōsequi nō debere qd hic ueniret, q. a vendēdo obligaretur de euicōne. ff. de actio. emp. ex emptio. post prin. Contrariū est ergo regulare, hoc autē speciale, p. p. ratione prædictam. dicebat Old. q. res, q. sic in solutū datur, tñ estimabit, quanti posset vendi, nō præfata cautione de euicōne, per l. 1. ff. ad Treb. §. si hæres. Alber. Papi. qui inducebat pro hæ-

redē tex. prad. l. fi. §. si uero hæres. in prin. vbi vñ expresum, inducit et Inlli. de nox. ad. in prin. nam, ut ibi dñ. q. iniuriam esset, dñm pro noxa ferui ultra ipsius estimationē teneri, ideo lex illi pro noxa, quantumq. sit, dari permittit, ut ibi ad idem inducit ff. de leg. 1. Imperator. in prin. §. si. & de leg. 2. filius familias. §. apud Marcellum. ubi dicitur, non posse quē rogari restituere, ultra q. ei relictū est: unde si legatus mihi fundus, & rogatus sum tibi dare decē libras dādo fundum. Subdebat tñ, q. fortius estius creditorum, qui tractant de dāno uitando, q. legatariorum, in quib. loquitur hæ leges, q. tractat de lucro captādo. l. 2. de Aren. cuius dicitur, pont. Cy. in præ. l. h. §. & si præfata. dicit, q. si hereditas est soluendo, hæres in pecunia satisfacet. ff. fam. ercisc. l. si hæres. §. fi. & de lega. 2. si pecunia. q. bñficiū inuentarii inuentū in fauore heredis trahi nō dēt ad iniuriam creditorū, ex de do. post diuor. restit. Imperator. C. de emancip. liber. l. nec aus. ff. ex quib. cau. l. maior. l. cū dñ. Si nō est soluendo, si inuenitur emptor, dēt uenire, cum de euicōne teneatur, ut ibi nam qd mihi prodest, & tibi nō obest. & ff. de euicō. l. in creditore. Si autē emptor non inuenitur, uel inuenitur, sed uult hī de uendere proprio nomine, & nō ut hæres cū bñficio inuentarii, tunc nō tenet uendere, ne damnū patiat, ut prius dicitur est. Quid autē statuti loci habet in pecunia solutionis fieri per heredes, uel alios debitores, unde, quod dixi §. de sent. excō. §. sequitur. post prin.

A D D E, an hæres non conficiens inuentarium, priuetur Trebellianica, uide Io. de Ana. conf. 66. Bar. conf. 2. & 163. Pan. de Call. cōf. 164. & 207. Bal. conf. 97. 2. vol. Old. conf. 242. Rom. conf. 286. per nouiss. plene in l. Marcellus. ff. ad Treb. Quō uero ad aliud argumentum, an sufficiat dare creditoribus bona in solutum adde, quē noc. post Bar. in l. h. §. & si præfata. C. de iure delib.

b Autem in fi. ¶ Vt ibi not. in gl. in litem. in fi. hoc est uerum, quo ad legata & fideicommissa: sed quo ad credita, ad quę reuertitur in solidum, ut eadem l. §. si uero postquam. Et not. in auth. de hered. & Falcid. §. si uero nō fecerit. in gl. hoc facit ad idem ff. de inoff. test. l. p. p. nianus. §. quarta. de filio patris herede cum beneficio inuentarii, an uendicit ab emptore fundum maternum uenditum per patrem, uide plene in questione Pule 33. & tenet, quod sic. de hoc no. in l. cōm. C. de iure delib. in quantum ad effectum, ubi etiam de extraneo herede sed de vtroque, & questionibus circa id, uide ibi plenus per Cyn.

c Testator. ¶ Ibi de illo, qui substituit nouerit substituti mensuram, ut dicitur in errante autem secus, ut ibi no. & vide j. de testa. §. 1. ver. ponitur quidam.

d Præd. legem. ¶ Iac. de Bel. in auth. de hered. & Falcid. §. hinc nobis. q. 12. dicit Lam. de Ram. hoc tenuisse per eandem l. ille etiam. ff. de admini. tut. minoris in fin.

e Secundum Vbert. ¶ C. ad Trebel. l. 2. Sed hic insurgit questio, quando incipiat currere tempus faciendi inuentarium substituto per fideicommissum? & si ponderamus glo. de quibus dicam infra, uerfic. in huiusmodi dicitur, quod currat à die restitutionis fideicommissi, nam sicut adita hereditate iura transeunt in heredem, ff. de acq. iur. post. cum heredes. & sic substituto transeunt eius restitutione facta, ut l. fanicimus. C. ad Trebel. sed sicut uerum est q. tempus currit hīd post dñ. tñ hīd itate, ex quo scit sit etiam currit fideicommissario, fideicommissio cedente, ita quod possit peti. Si tamen per institutum ingeratur difficultas, satis equum uideatur q. tempus non currat. Sed primę opinionis sit locus.

A D D E, quod heredi non currit tempus, nisi à die aditę hereditatis: ita dicit Ro. esse communem opinio. eius conf. 84. de quo latius per nouiss. l. fi. C. de iure delib. Bal. tamen conf. 331. 3. l. videtur cōcordare ea no. And.

f Secundum Vbert. ¶ De Bob. mihi char. §. 1. vbi tractat obiectū sententię ordinarij, prope finem tamen facti confusio locutus est auctor. & Vbert. dicit, dicens, quid de beneficio inuentarii facti ab hærede, si omisit cum ante sententiam, lex prima dicit, q. restituo minore p. uicōne, emptor peti pretium: dñ. sequentes dicunt, condemnatum dicere post suam executionem siendā solum in id, q. facere potest. Dominus autē meus in legib. disputa ut hanc questionem de herede, ac etiam de ipsius procuratore, q. cauuit iudicatum solum: & tenet, utraque opponere posse, ne ultra vires hereditarias fiat executio: quod sic probat, vbi suadet equitas, hæredem scriptum non teneri ultra hereditarias vires, impetrare separationem bonorum hereditatis à suis, exemplum in herede, qui compulsus adi. & nō est, cui restituitur: & in seruo necessario herede, qui bona hereditatis nō attingit: & in patrone, qui reuocauit libertatem in seruitutem, quę aduerat hereditatem eius, qui soluēdo nō erat, allegat ff. de separationib. l. j. §. vlti. & l. pen. §. fi. de integrum restit. l. non solum. Cum ergo beneficiū separationis petatur tempore executionis, dum bona distrahuntur, & post confessionem & condemnationem, & confessionem factam bonis, & post missos creditores in bona, ut ff. de cess. bonorum. l. si uer. patet ex ordine rubricarū ff. de re iud. cum seq. vsq. ad tit. de separationib. & beneficiū, q. habet hæres, ne teneatur ultra vires hereditatis factio inuentarii, succedat in locum impetra. te separationis, ut l. aditio non p. iudicet impetranti, ff. de separationib. l. creditor. ergo et p. executionis poterit, sicut & illud, opponit: & sic sine periculo hereditate hēat. ut in l. fi. C. de iure delib. ver. & si præfata. Et, ut dicitur, ex quo hoc p. p. hīd: ergo & procuratori conuento ex stipulatione Iudicātū solum, hūc stipulationes, ut p. ipfam rē & executione interponant, ff. si quis cau. si eū. §. qui iniuriarū. Non obstat. C. sen. ref. in. nō post. l. perceptoris quę loquitur de perceptoris, quę post suam admittā rescinderet iudicatu: faciunt et ad soluēdo casus illi, q. b. post suam admittit perceptoris. nos. C. de iur. & fac. igno. l. j. & 5. de exce. §. dicto. ver. hoc tñ fallit. A D D E, q. opinio Io. An. vñ cōis, prout hī in Lex diuerso. §. j. & §. p. ff. sol. mat. & solutū Pe. de Anch. of. 6. vbi et dicit, q. exceptio que pōt opponi post sententiam, potest opponi post bñm. Quid autē, si fuit opposita ante suam, sed p. iudicē ad ueritiora fuit processum? Et quid si statutu prohibet opponi exceptionē inuentarii post suam, prout est Papiæ? & an tñ statutu possit phibere respectū terri, quę sunt extra territorium Papiæ? & quid si inuentarium est confectum extra territorium? uide pulchre & breuiter per Bal. conf. 189. 3. li.

g **FORMA**, ¶ Rolan. ista & sequens. ¶ In introitu intro. 31

stutus, quia hereditate quondam patris sui sibi ex paterno testamento delatam, uel ad se ab intestato spectante, sibi uersimiliter credit esse damnosam, ne a creditoribus ipsius hereditatis pulset in aliquo, seu grauet, omnimodo ab eadem hereditate abstinuit, & eam, ac omne ex ea commodum & incommodum penitus recusauit. Si uero extraneus haeres eam repudiat, sic conficitur.

¶ FORM A. Quia Arnoldus filius P. hereditate B. sibi ex testamento ipsius B. delatam, uersimiliter estimat sibi fore dampnosam, idcirco in praesentia talis iudicis constitutus, ipsam repudiavit omnino, & omne ex ea commodum, &c. ut §. ¶ Et nota, qd abstinere, & immiscere, est proprie suorum heredum: repudiare autem & adire, est ex nece, ut in tit. de haered. qual. & differ. §. in ex neis, & not. C. de iure deliberand. super rubrica. ¶ Si uero dubitat, an omitat hereditate defuncti, uel non, tunc non habet necesse deliberare: sed adeat ipsam, uel se immisceat: prius tamen faciat inuentarium haec omnia leguntur in predicto l. scimus. §. est igitur, & §. si quis autem temerario. ¶ In huius autem inuentarii confectio ne hec sunt attendenda. nam ipse haeres, debet per se ipsum scribere, si scriberet sciat: alioquin saltem faciat in principio signum crucis, ut eadem l. §. sin autem dubius, ibi, venerabili signo, &c. Item qd adeat hereditatem dubitatus, non secure ut predicti. Item quod intra triginta dies, postquam scit sibi hereditatem delatam, uel testamentum esse apertum, incipiat inuentarium facere. Item quod postquam facere incipit, intra 60. dies perficiat. Aliud tamen in inuentario tutoris & curatoris, ut §. uer. tutor autem & uer. & nota, qd & §. de tut. §. generaliter. uer. hoc autem. Item qd fiat inuentarium de his tantum rebus, quae defunctus tempore obitus habuit. ¶ Quid si haeres fecit scriba aliquas res, quas credebatur hereditarias: nunc comperto errore uult renouare, & eas inde remouere: uel non uult teneri amplius propter istas res, quasi haeres locupletior uideatur? Dic, qd ei subuenitur beneficio restitutionis, ex clausula generali, ff. ex quibus. cau. maior. l. j. in fi. arg. C. de iur. & facignori. cum fallat. Arg. contra C. de non num. pecu.

¶ auth. contra. qui propriam. & C. arbit. tutel. l. in §. uer. & nota, quod si Irem quod fiat in praesentia notarii & testium, legatario rum & creditorum, qui ad hoc uocandi sunt. Quod si creditores & legatarij uocati adesse noluerint, uocandi sunt saltem testes, ut in eorum praesentia fiat: ut haec omnia probantur in eadem l. §. sin autem dubius. & in auth. de her. & Fal §. si uero abstinet. & §. si scimus. imo etiam, secundum Mart. de Fa. in praesentia iudicis faciendum est, ut ff. C. de episc. & cle. nulli licere. §. cum autem. & de episc. aud. de creationibus. ¶ Nam tanta est fides inuentarii, quod ex eo debitorum conueniri possunt, ut ff. de adm. tut. l. chirographis. Item exigit, qd haeres, si scit & potest scribere, sub scribat in sine sic: scilicet qd omnes supra dictas res inuenit in hereditate, & dolium non fecit, nec faciet, quoniam omnes res posuerit in inuentario: qd si nescit scribere, uel non potest, p. p. infirmatatem, uel debilitatem, exigitur, qd specialiter ad hoc unum notarium adhibeat, qui (ut dictum est) p. haerede subscribat: & sic hoc casu duo sufficienti tabellationes: vnus scilicet, qui interest confectio inuentarii: alius qui pro haerede subscribit, ut in eod. §. uer. subscriptio, nem. & uer. seq. Item exigit, qd qd tabellio subscribit pro haerede, dēt ad esse testes, qui cognoscant haerede, & qui interfuerint, qd haeres inuit tabellario ut pro eo subscriberet, ut in eodem §. uer. testibus. & in auth. de fid. inst. §. oportet. Item exigitur, qd fiat in illis locis, ubi sunt res hereditariae, uel earum maior pars. Item qd si est praesens, haeres personaliter faciat inuentarium: si uero absens, debeat facere in locis, ubi sunt res hereditariae, uel per se eundo illuc, uel procuratorem mittendo, ut in ea l. §. sin autem a lo cis. & arg. ff. eo. si fideicommissum. & in praed. §. sin autem. Si igitur praemissa non seruentur, poterit exceptione repelli, nisi contraria consuetudo aliud indicat, ut §. §. prox. diximus. Utautē, quae dicta sunt, clarius fulgeant, formam inuentarii, quae talis est, supponamus.

¶ FORM A. Cum P. filius quondam B. ab ipso patre suo heres in testamento institutus fuerit, & relictus, id est P. sciens hereditate paternam ad se delatam, & uolens non inconsulte, sed cum beneficio inuentarii ipsi hereditati se immiscere, ne ultra vires hereditarias teneat: & ut beneficium ex hoc inuentario de iure debitis, sibi integre conferuet, uenerabili signo crucis, annexa propria eius manu, p. p. sito. Insuper legatariis, & fideicommissariis & creditoribus hereditariis uocatis, & presentibus, ita & tali, & omni illa iuris solemnitate seruata, praesens inuentarium de bonis ipsius hereditatis, quae in ea inuenit, in hunc modum facere procurauit. In primis quidem asseruit se inuenisse in dicta hereditate vniam domum positam in tali loco cuius confines & ponendo prius res immobiles & pretiosiores res, & mobiles & uiliores, rectio credita & debita, asserens se res predictas inuenisse in hereditate, nec dolo fecisse, uel facere, quoniam res singulae in inuentario inserantur: quibus orb. positus sic dices: Lectum & completum fuit hoc inuentarium in tali loco sub anno tali, &c. presentibus talibus, &c. Uel potest instrumentum confici, ut conueniens in persona propria loquatur sic:

FORM A. Quoniam inuentarii confectio in functiones legitimas heredi beneficium tribuit, ne ultra facultates hereditatis teneat, idcirco ego P. filius quondam B. & c. qd dic, ut dixi §. e. §. in forma inuentarii a tutore conficiendi in fi. Quod autem dixi de subscriptione heredis p. se, uel p. alium, & qd testes interfuerint heredi agnoscentes, iure cauere, sed in plerisque locis de consuetudine non seruatur. Quidam autem aliter inchoant: tacto. n. in capite signo crucis p. manum eius, qd facit fieri inuentarium, si sit heres institutus, sic dicitur: ¶ FORM A. Ego quidem in Dei nomine P. heres institutus a tali patre, uel patre meo, aut auunculo, uel sciens, uel credens me esse institutum a tali Si uero sit heres ab intestato, tunc dicat sic: ¶ FORM A. Ego P. succedens ab intestato uel credens, uel sciens me ab intestato succedere debere tali, hoc inuentarium de rebus & possessionibus suis p. tabellionem scribi & fieri procurauit. Porro in inuentatio si fieri formando secundum praemissa procedas: de quo n. uide C. de bon. proscript. si quis.

ADDITIONES.

- a Eteno. ¶ Secundum Rolan.
- b In prin. ¶ Ita seruatur, licet lex uideatur uelle, quod in principio subscriptionis hoc fiat, in §. statim allegato.
- c Signum crucis. ¶ Quod quidam dicunt de substantia: arg. ff. de trans. h. §. p. ror. ff. de integru. res. l. diuus. hoc placet Old. sed Odo. dicit, qd Hug. tenet prius: arg. ff. de uen. inspi. l. j. §. pen. C. si §. ius, uel uel. pub. p. ror. p. rone. Hoff. consuluit, qd fiat, de testa. c. Raynaldus. ad fi. Hoc officium necessario tenendum est, ut in praedicto §. §. & §. si praefatum. ibi, fidi dicitur & in auth. de hered. & Falcid. §. si uero non fecerit. ¶ Adde, qd Bal. consi. 33. l. 3. lib. tenet, signum crucis non esse de substantia.
- ADDITIONO. Adde, qd alias est consi. Bal. 383. inci. queritur. an signum crucis in 1. vol. Henri. Ferran.
- d Facere. ¶ Hoc teneas, nec approbatur gl. 2. quae habet in praedicto §. sin autem dubius. & §. seq. quae dicunt, tepus inuentarii currere post aditam hereditatem: quia in id posset multum differri, & circumueniri lex illa, & huius dicto p. ror. quod no. Cad leg. Fal. auth. sed cu testator. uer. his cessantibus. §. si uero postq. in l. si de iure delib. legi dēt per subauditum. Adde, ut dixi uer. quot si haeres. quod communis opinio est in contrarium.
- e Perficiat. ¶ Quid si perfecti intra debitum tepus, non tū tpe quo debuit, inchoauit: Vber. de Bob. assentit Colum. & Lau. qui dixerunt inuentarium non ualere, nec heredem illius modo modo uti posse, cu forma seruata non fuerit, ff. ad municip. constitutionibus. in fi. de rebus eo. qui sub tut. magis. §. si as alienum. C. de agric. & cen. quem ad modum. de praed. m. l. minoru. ff. de trans. h. cu hi. §. si p. ror. & §. seq. principaliter inducitur, si uero postquam in d. l. ubi uer. expressum. & hoc et tenebat dñs meus M. Sy. in praed. §. & mihi placet. Aalij §. quos Cy. ibi sequitur ponderato effectus: qd iura respiciunt ff. de iureiur. sed si possessori. §. pen. Ad id de uerb. obli. continuis §. illud. in fi. Item ut patet in praed. l. si haeres tractat de damno uit. in dno. ut in §. sin autem. ibi, ne in damnum incidant, dum luertum, &c. Item nec leuis omisio nocere dēt, ff. de uen. inspi. l. 1. in fi. facit de elect. cupientes. r. red. p. ror. lib. 6. sed ibi id exprimitur, scilicet quod non obstat non inchoasse debito tempore, ut etiam ibi nota ex tunc.
- ADDE, qd sufficit, si in tempore incipit inuenire, ut tenet Bar. in l. §. si uero postquam. C. de iure delib. Bal. consi. 33. l. 4. lib.
- f Quid. ¶ Iste uer. fuit Alb. Gal. de fian. in fi. sed die elarius ut ibi loquitur. g. l. in. ¶ Vide, quod ibi no. in gl. sic ergo. j.
- h Marti. de Fa. ¶ Vide §. sub tertia forma.
- i FORM A. ¶ Rolan. ubi §.
- k Secundo. ¶ Ordinem conuertit in inuentario tutoris, §.
- l Loquatur sic. ¶ Mar. de Fano ordi sic: ego talis haeres, &c. timens ne Iustitiana legis neglectio consilio hereditariis improuise oneribus illigari legis beneficio Falcidia beneficio sic priuatus, idcirco, &c.
- m Non seruatur. ¶ Per quam pars ista potest omitti, cum per eam liceret hoc de toto, ut §. uer. quid si sit.
- n Si quis. ¶ C. de bo. vacan. l. 3. li. 1. o. & in auth. de collat. si uero aliqui. Col. §.

ADDITIONES NOVAE.

- * De editionibus glo. in cle. t. de uisuris, & multas questiones circa hanc materiam posuit Bal. ff. de eden.
- * An appellatione instrumentorum contineantur acta, Bar. in l. in fraudem. §. neque. de iure hie. tenet quod sic.
- * Si quis uult producere aliquod statutum de alia ciuitate, an debeat producere uolumen statutorum, Barto. in rub. de ope. no. nun. & ff. de reb. dub.
- * An acta criminalia & lib. condemnationum & banorum debeant cuiuslibet postulanti exhiberi, Bar. in l. 2. §. diuus. de iure fisci.
- * An instrumentum realibus sit necesse apponere diem & consulem, G. loss. & Bart. in l. in sum. ma. §. idem Labeo. de aqua pluuiar. ten. & l. lecta. si cer. pet. Cyn. in l. si qua. de diuer. referri. Arch. in data sexti lib. & l. 2. q. 2. cum redemptor.
- * In lin. ordinem §. exigere. de magistrat. conueniend. quid in sacerdote, qd in iudice, quid in arbitro, & an publica persona in stipulatione ciuili ei cuius interest ipso iure acquirat uilem. Iac. But. in Auth. sacramento. C. si ad uerfus uendi. Bar. in l. 3. rem pu. fal. fore. not. in l. no. aliter. de adop. & c. quantum. de uisuris. lib. 6. Quando, quomodo, & in quibus casibus possit notarius stipulari. Bar. in dicta l. 3. rem pu. fal. fore.
- * An in una charta possint poni plura instrumenta, uidetur quod non in Auth.

inducit et
noxa fer
cungit
prin. & §. j.
p. posse que
us, & roga
tus est ius
uob. loqui
p. p. ror. Cy.
res in pecu
a. g. bificiu
creditoru
c. auis. ff. ex
tor. dēt uen
ri bi no ob
uol inuenit,
no inuenta
no aut statutu
bitores ui.

ebellianca,
164. & 207.
ff. plene in l.
officiat dare
§. & §. p. ror.
o ad legara
lum, v. ca.
uero no fē
uarta. de fi.
in p. ror. fin
P. Pale. 33. &
tum ad eff.
onibus circa
uram, ut di
ver. ponit.
bis. q. 1. di
dmi. uulsi
uando incl
de commi.
i. uimodi. di
adica here
ad. & fin
ad Trebel.
ex quo fecit
quod possit
in uideatur.
titatis. ita di
uouit. in l. fi.
um Io. And.
§. sententiā
& Vber. cla
sum est an
empior pe
t. suam cre
eus in legib.
curatore, q
e ultra vires
as, haeredem
rationem bo
s ad i. & no
ratiz no at
que aduerat
ib. l. j. §. vlti.
ficium sepa
, & post con
, & post missos
ne rubricatu
q. habet he
dat in lacum
i. ff. de pa
ud. opponit
er. & in p. ror.
to ex stipula
reuoio in in
n. uel. in. no
a admiffa. re
niam admit
ver. hoc tu
o. §. j. & §. pe.
quae p. ror.
uite opposita
fi statutu pro
§. & an sic
in Papiaz &
lehre & bre

Auth. de tabel. s. j. In dñum q potest arg. l. cum plur. ff. de euic. & Leo quod à multis. C. si certum petat. Item potest fieri instrumentum in diuersis locis, sub diuersis iudicibus, notarijs, & diuersis temporibus, l. si, s. licentia. de iure delib. & in Auth. de hære. & sal. s. si vero absunt. sed an in plurib. chartis simul sitis seu iunctis possit poni & scribi vnū infirm. & idem? die q. h. vt l. locum. s. si tabulæ. de tab. exhib. Item eodem tēpore possunt fieri duo instrumenta eiusdem continentie, vt l. sempronio. de legat. 2. l. et in vnō instrumento potest fieri contractus duorum separatum, vt l. 3. in p. ma gl. C. de fid. instr. Bartolo. de Capua.

* Si tabellio dicat rogatus scripsi, licet non dicat à partibus, vel à testatore, tamen præsumitur rogatus ab ipsi partibus, vel à testatore. ita dicit Bal. l. ff. de hæredi. institu. & in Auth. de tabellio. s. nos autem. & l. hac consil. s. ma. C. de testa.

* Nota q. contractus factus in dubio, dēt intelligi secundum consuetudinē loci vbi fit: & tota die sunt instrumenta, & in ipsi debent poni omnia que ex consuetudine veniunt. ita Bar. in l. si prius. s. placuit. de aqua plu. arcen. & l. ex parte. de verbo. oblig. & l. si finita. in prin. de dam. infest. & l. qd si nolit. s. quia assidua. de adili. edicto. & l. dominus pradiorum. C. de agric. & cens. & l. excepto. C. locati. Bald. in lita demum. de arbi. & j. no. Bald. in l. huiusmodi. de leg. j.

* In Rub. C. de fid. instr. Bal. querit nūquid tabellio qui se negat rogatum, compellatur facere instrumentum? & plene hoc distinguit. Item an tabellio debeat habere agnitionem rei quam scribit. Item an debeat cognoscere contrahentes, & per quem modum: Item an debeat cognoscere testes. Itē querit de quibus sensibus tabellio possit conficere instrumentum. Item an tabellio possit conficere instrumentum de numero, vt puta scribit in instrumento q. mille floren. fuerunt numerati. & erant in quodam saculo. & dicit q. esset excusatus si partes hoc afferant: cautius tamen faceret, si hoc non diceret, & staret in simplici confessione. Item ad hoc vt tabellio possit conficere instrumentum quatuor sunt necessaria, videlicet cognitio rogantis cognitio rei, & iuris permissio & rogatus testium. Et an teneatur cognoscere animum contrahentium. Item quid si partes mandant notario quod instrumentum conficiat de aliquo quod cōsultat in gustu, odoratu vel tactu. Item quid si mandatur tabellioni quod vulnus quod aliis vidit inferri ponat in instrumento. hęc omnia examinat in dicta rubri. quam repetit.

* De imbreuiaturis Bald. in dicta rub. querit de pluribus, primo quid sit imbreuiatura: secundo quid si ista originalis scriptura non reperitur. An instrumentum parti traditum utitur. Item an imbreuiatura faciat fidē. Item an tabellio suam imbreuiaturam possit extendere. Item an tabellio rogatus possit facere scribi per alium, & ipse se subscribere. Item pone q. tabellio errauit in imbreuiatura, an possit corrigere errorem. Itē si infirm. est deperditum, an debeat refici casu probato per coniecturas. Itē quāuis credatur instrumentum, & imbreuiatura non appareat, tamen tabellioni imputari potest. Item an postquam notarius restituit infirm. possit cancellare prothocollum. Item qd si reperitur instrumentū cancellatum, & iuxta marginem reperitur hoc cancellatū manu mei notarij per errorem. Item querit, Titius produxit instrumentum solum mutui contra Gaium: contra Gaius produxit instrumentum falsum solutionis contra Titium. hęc omnia ponit Bald. in dicta Rub. Et ad istam vicinam quæstionem vide qd ipse notat in l. cum mulier. ff. sol. mat. Item ibidem querit an scriptura forensis que fit in foro coram iudice valeat sine testibus. Bal. ibi distinguit. Item querit an ista scripturæ forenses debeant edici cum die & consule, & quibus, & per quos. Item de instrumentis que sunt ad probationem equi mortui in bello, vel de equis ambulatorum mortuis in itinere. & dicit q. faciunt indicta. Bal. vbi s. circa hoc vltimum no. fac. Bar. in l. j. de naufr. Bal. in l. fideicommissa. s. j. deleg. 3. & l. Lucius de testa. mili. idem Bal.

* Item omnia instrumenta actōrum seu fori, sunt edenda cum die & consule: & ex hoc instrumenta tutelæ & reperiōrij & emancipationis, que dicuntur instrumenta fori, sunt edenda cum die & consule. Inno. in c. i. ext. de prob. allegat. l. cum specialis. C. de iudicis, & l. ut perfectus. C. de annex. Bal. in l. r. s. editiones. de eden.

* Si instrumentum casu est perditū an tabellio qui illud scripsit, possit ad solius perditis petitionē rescire? vide ad hęc qd no. domi. Nico. de Neap. in l. qui tabulas. de iur. & Guil. de Cu. in l. si quis ex argentarijs. s. prohibet de eden. & gl. in auth. de tabel. s. nos autem. fac. Bal. in l. & quia ff. de eden. & l. si quis s. edere. e. tit. & in l. scur. de fid. instr.

* An de vno contractu possint fieri duo instrumenta. vide do. Nic. in dicta l. qui tabulas. de furtis.

* An creditor cogatur facere infirm. solutionis debitori, si soluit. Bar. ponit in l. si finita. s. eleganter. ff. de dam. infest. & l. 2. s. voluntate. ff. sol. ma. & an cō debitor cogatur facere infirm. de debito creditori. vide etiam de hoc in l. acceptam. C. de vsur. & l. cum Aquiliana. de tran. per Bar. vide dom. Ang. qui dicit quod licet teneatur facere instrumentum de debito, non tamen debet facere cum hypothecca, nec cum pactis executionis, l. si pupillus. de nouat. fac. quod not. Bartol. in l. ex ea parte. de verb. obligat. in contrarium facit l. quod si nolit. s. quia assidua. de edil. edic. facit Bald. in l. hęc daram. de libe. caus. Item fac. contra quod dictum est s. ver. nota q. contractus.

* An appellatione instrumenti contineatur scriptura priuata? videtur q. sic. l. notionem. s. instrumentorum. de verbo. signi. Iaco. Butrig. tenet contra in l. j. de iura. calum. probat per l. r. de iureiur. Bartolo. de falsi. tenet contra in l. comparationes. de fide instrumentorum. fac. l. instrumenta dotalia. C. de prob. & an appellatione infirm. contingant litteræ & eodem modo de actis causæ. Ray. tenet quod non per lin. fraudem. s. neque. de iure fisci. Bar. ibi.

* Nota quod quando fit descriptio honorum vigore alicuius debiti, potest tabellio cogi vt exhibeat instrumentum in quo scrip. sit debitum, de quo fit executio. ita Bartol. in l. maritus. s. post aditam. ad l. Falcid. & l. si. C. de eden.

* Nota quod si notarius exemplat vnū instrumentum, illud ex exemplum facit fidem contra ipsum. ita Barto. in l. tabularum. s. testamentum. quemad. testa. oper.

* Quid si peto authenticari quoddam protocollum alicuius notarij mor-

tui, & facit citari partes que comparent, & opponunt q. illa scriptura est falsa, quia continet cancellatoem, vel interlineationem: an hoc inquit petat. Bar. in dicta l. tabularum.

* An si rescriptum vel mandatum principis authenticetur coram iudice, illa publicatio faciat fidem. domi. Nic. in l. probationes. de diuer. off. libr. 10.

* Nota prædicam c. cum P. tabellio. de fide instrumento. nam primo debet produci scriptura notarij mortui: secundo debet fieri comparatio literarum & approbati ipsa comparatio: tertio debet probari saltem per duos testes qui interfuerint factio. & sciant veritatem. his acitatis iudex mandat notario quod redigat scripturam in publicam formam. caueat tamen notarius huius exempli ne dicat se interfuisse contractui, sed qualiter ipse interfuit comparationi literarum facta de protocollo notarij: & qualiter de mandato iudicis redigit in publicum documentum. Bald. de comparatio. litera. in l. comparationes. C. de fide instrumen. Bald. in l. si cum aut. ibi. C. si cer. peti.

* In lita demum. de arbi. no. ar. quod vbi notarius est plene rogatus quod intelligitur rogatus vt apponat clausulas confessorias. huius s. & l. fin. C. de fide instrumentor. secus in clausulis desisteris. fac. quod not. in l. si fundus. ff. de lege com. ff. & l. ex ea parte. de verb. oblig. Bal. in dicta lita demum. & no. s.

* In l. i. C. de fide instrumen. an oportet probari an infirmationem instrumenti respondeo non. nisi instrumentum esset de natura rei vel debiti probandi. quod est in tribus casibus. Baldus, de hoc in dicta l. prima. Sed dubitatur, producebatur quod de instrumentum coram iudice contra Titium, dictus Titius accepit dictum instrumentum. & ipsum coram iudice lacerauit, queritur primo quantum ad vnum probationis? & die quod dandum est iuramento aduersarij, vt l. si de post. s. sione. de probatio. secundo quæro de poena criminali. & dicit Ioan. An. in c. accepimus. de fid. instr. in nouel. q. talis debet puniri extra ordinem. Item quid si iracundia lacerauit instrumentum. Bal. vbi s. Item pone quod instrumentum neum reperitur penes aduersarium, & dum cogit ad edendum, reperitur aliqua rasura, an per hoc derogetur fidei instrumenti, & in his que in instrumento concipi possunt. Bal. vbi s.

* Quid si imbreuiatura reperitur sic abbreviata quod nescitur legi. Barto. de hoc in l. Gallus. s. nunc de lege. s. idem credendum. de liber. & post. Bald. in dicta rub. de fide instrumentor. & in Auth. si quis in aliquo docum. C. de eden.

* An copia depositionis testium debet dari cum die & consule. Bal. in l. r. s. editiones. de eden dicit quod sic, & si dies instrumenti & dies depositionis est idem: debet dari solum illa dies: Si autem non sit idem, debet dari copia de die iuramenti: quia dies depositionis trahitur retro ad diem iuramenti. Io. And. in c. i. de vsuris quantum ad additionem actionum, qui optime loquitur. Bal. & gl. in dicto s. editiones.

* Quid de nomine notarij qui fecit instrumentum, nūquid sit eden. no. in tit. de teste. s. qualiter. ver. eadem. in Spe.

* An copia testamenti debeat dari cum die & consule. Spe. in hoc tit. s. offedendum. Dynus in l. optima. de corah. & commi. stipul. quod non videtur tex. in l. 2. s. diem. quemad. testaperi. & quod no. in l. 2. ff. de ferijs. & l. r. s. editiones. ff. de eden.

* Nota q. si pars producti instrumenti in quantum faciant pro tantum, nihilominus iudex potest in hære adis in quantum sunt contra productum. Bal. in l. r. C. ut que desunt aduoc. fac. Albericus & doctores in l. r. s. editiones. de eden.

* In l. is apud quem. C. de eden. not. gloss. in primo exemplo. quod acta facta coram vno iudice, coram alio qui habet cognoscere ex officio adis sunt producenda. fa. c. l. quotiens. s. fin. ff. de prob. Bartol. in d. l. is apud quem. de eden.

* Pone, peto sententiam debere cassari: pars aduersa dicit, exhibe sententiam. de hoc in l. quoniam. C. de app. per docto. & Cynus in l. iudices de iudici. & gloss. in clem. s. ap. de verbor. significat. Dynus in capitul. indultum. de reg. iur. lib. 6. Inno. in c. g. perpetuus. de fid. instr. Bal. in l. supplicare. C. de percib. imp. offeren.

* In l. i. C. de eden. pone, peto a foeneratore pignus, volens ipsum luere: foenerator autem negat, dicens me sibi non pignorasse: ego peto a iudice quod faciat librum suum exhiberi super quo scribit pignora: ipse dicit se non teneri, quia non me mandante scripsit. Iacob. de Bell. tenebat cum foeneratore. Iacob. Butrigar. in l. quedam. in princip. ff. de eden. contra, quia de consuetudine contractus est vt sic fiat. Præterea videtur tacite mandatum vt scribat diem, vt possit scire quid debet soluere pro vsuris. sed clementina prima de vsuris huic addidit vt teneatur edere, etiam si non sit factum me mandante, vel procuratore meo. certe dico quod imò non teneatur, quia testifica tor fuit vsurarius publicus: & ad hoc probandum peto quod liber exhibeatur in iudicio: vel dico itum vsurarium publicum: & sic infamem notorium non admitti ad testimonium, & peto librum rationum suarum exhiberi ad hoc probandum: certe possum. de hoc est tex. in dicta clem. j. de vsu. & gl. Bal. & Alberi. vbi s. l. fa. e. ti. Alberi. in d. l. quædam. in prin. ff. de eden.

* Produce s. instrumenta cum protestatione quod si sunt vera eis vti vult: alias secus: pars aduersa dicit, certifica me an vti vis, vel non. Bartol. in l. diuus. la. 2. & l. eos. de fal. & Cyn. in l. si falsos. de fal. & vide gloss. in l. prima. s. editiones. de eden. Bald. ibi. & etiam in l. prima. C. vt que desunt aduoc. Innocen. in capitul. cum olim. de cen. fac. Bartol. & Bald. in l. tercia. C. de fid. instrumen. & iudicati. C. si ex fal. instrum. Bald. in l. alia. C. de his quib. vt indig. & no. j.

* Quando producis instrumenta, lege ea an faciant contra te? In in c. cum olim. de elect. in cap. cum venerabilis. de exceptio. & gloss. in Clement. r. de off. deleg.

* In l. instrumenta. C. de fideicom. gloss. quæ incipit, ideo quia nota ex ista gloss. quod instrumentum liberationis & quietationis videtur totum esse debitoris. unde non debet liberari creditori, Bartol. vbi supra. & l. plures apoch. C. de fide instrumen.

* Pone, ego & tu simul contraximus coram notario, & mandatum extitit p

vt rumque

utrumque nostrum notario, q. faciat instrumentum de dicto contractu, pro
stea vis prohibere notario ne inihi det. Nico. de Neapo. in l. qui faxum. de
donat.

* An possim cogere notarium vt det mihi instrumentu debiti debitoris mei
qui mihi obligauit omnia bona sua? Bar. in l. Aristo. de iure delib.

* An instrum. possit produci aduersario non citato. Bal. in l. si quando.
C. de testi. & limitando dicit q. non. tamen ex quo talis productio reperitur
in actis scripta, sufficit facere. quod no. Bar. in simili in l. lauda. de donatio. &
ex hoc apparet q. per talem productionem est satisfactum terminis de pro
ducendis instrumentis, sed non termino de probando per instrumenta. &
quod citatio sit necessaria in productione instrumentorum faciendâ, not.
Bald. in l. iudices. de fide instrum. & in Auth. hoc inter. s. si quis autem. C.
de testam.

* In l. plures apochis C. de fide instrum. nota quod instrumentum solutionis
tam pertinet ad creditorem quam ad debitorem. Bal. ibi. nam per eum pro
batur debium pcesisse: vt l. fullo. s. sarcinator. de fur.

* Nota quod Tancredus in opere suo in tit. de questio. circa procuratorem
cap. 1. dicit quod consilium est quod mandatum procuratoris in actis redi
garur, vt semper constare possit. q. Inno. in cap. Alberi. de testi. in Auth. si
quis in aliquo. C. de eden.

* Pone in instrum. dicit, vendidit & tradidit talem rem, an ex hoc pro
batur instrumentu? Cyn. in l. minus. C. de acquir. pos. & l. p. d. f. ff. eo. & Jacob.
Butri. ibidem. & in l. cum res. C. de proba. Bald. in l. desiderium. C. de postu.

* An instrumenta possint scribi in charta abrafâ, Barto. in l. charte. de bon.
posse. secun. tabulas. dicit quod sic. sed tamen consuetudo seruat contra
rium.

An possit scribi in papyro, ligno, vel lapide, vel terra. Barto. in l. r. de bo.
posse. secundum tab. in l. qui tabulas. de fur. Bald. in l. r. de his que in testa.
delen.

An usurarius cogatur edere librum rationum suarum. Iacob. Butri. in l. quæ
dam. in prin. de eden. Bal. in l. j. C. de eden. Alb. in dicta l. j. & l. h. co. titu.
Quo iure agitur contra notarium vt exhibeat instrumentum de quo ro
gatus est, & quid si notarius dedit instrumentum defectuosum, an agi pos
sit contra eum vt corrigat: & nunquid idem ipse notarius possit hoc pete
re: & an ex omissione facta pro notarium ipsi pari lese. hoc not. in l. si mi
ser fall. mod. dixit. & l. Imperator. ff. de statu ho. & an quando notarius red
dit instrumentum debeat pars citari, quæ potest ex hoc l. d. & an quando
prædictæ contentiones oriuntur, debeat plene causæ cognitio adhiberi, de
his omnibus Bar. in l. si. de tab. exhib.

In l. rationes. C. de probatio. si argentarius vel numularius scribat in li
bro rationum aliquid pro se, an faciat fidem? Nicola. mara. dicit quod sic
cum aliis adminiculis. & idem dicit in scripturis mercatorum & capforû,
dummodo scriptura formam habeat rationis, & contineat acceptio & dan
tio: & sic tam sit contra se quâ pro se: focus si scriptura esset vnus debiti tan
tum, & sic non esset ratio dati & accepti: quia tunc nullatenus crederetur, se
cundum eum. Dicit etiam q. rationibus defuncti aliquatiter datur maior fi
des quam rationibus vnus viui secundum eum. & inducit gloss. istius legis:
quæ verba ponit Bar. in l. nuda. ff. de dona.

Nota quod si legatarius petat sibi ede testamentum, non potest petere nisi
illam partem quæ facit pro ipso. Cyn. in l. instrumentorum. de præcib. imp
pera. offer.

In Auth. Si quis in aliquo documento. de eden. dicitur, quod exemplum
non probat. contra facti. chirographis. de admittur. nam cum est scriptum
manu publica videtur esse publicum. Sol. Alber. fateur contrarium in ex
plo scripto a notario cui adhibetur fides. argu. dicituram l. To. contra, quia
facies originalis potest se aliter habere quam sit in exemplo. vnde non probat.
& hæc ratio est vrgens. vnde dicit aut istud scriptum est autoritate iu
dicis legitime interposita citatis citandis, & tunc facit fidem. vt l. publicati.
C. de testa. alias vero non, si sola autoritate notarii. & quod dixi de sola ci
tatione est verum si ratione materiz et dare certum aduersarij, alius non,
vt in privilegio: de quo in glo. in l. 4. de bono. pos. Bald. in dicta Auth. si quis
in aliquo.

Quid si notarius sumpsit de voluntate partium sine autoritate iudicis.
Inno. ponit in eum P. tabellio. & c. f. de fide instrum.

De exemplo sumpto ab originali dicit Iac. de Aren. in l. Lancimus. de di
uer. re. script. q. exemplo etiam solemniter redacto ex authentico, de quo in
Auth. vt fratrum filij. s. illud. & c. f. de fide instrum. non potest confici seu
redigi ad exemplum q. probet: quamuis alia solemnitas debita seruaretur:
de quo etiam per Bal. in l. fideicommissa. s. si quis decem. de leg. 3. allegat l.
fidelem. C. de fide instrum. et. In contrarium fac. quia registrum legiti
mum exemplum habet vim originalis, licet non sit proprie originale,
cum sit diuersa manu scriptum. fac. in e. cum in iure peritus. de offi. delega.
Bal. De originali. no. Bald. in l. publicati. C. de testam.

Quid si reperitur imbreuiatura alicuius notarij defuncti cancellata, &
scriptum est penes imbreuiaturam manu ipsius notarij cancellatum de vo
luntate partium, & non est plus scriptum: an ex tali imbreuiatura fieri pote
rit, quod expleatur instrumentum, si alias non fuit factum, non obstante di
cta cancellatione: ista fuit questio Marfilij. de qua no. in l. qui tabulas. de fur.
& vide j. prox. de quo per Bal. in l. nostram. C. de testa. & l. Imperator. de sta.
homi. & l. postquam licet. de pact.

De imbreuiaturis notarij, penes quas est scriptu cancellatum manu mea,
vel cancellatum pro errore. Bart. in l. quæ in testamento. de his que in tes
tamen. delen. & l. diuus Claudius. ff. de fal. & l. in fraudem. de testa. mili. per
Bar. & vide supra prox. Bald. in l. i. testamento. ponit de cancellaturis &
raturis, de quibus faciunt mentionem notarij in sine instrumentorum. Bal.
in rub. de fide instrum.

Nota quod sufficit instrumentum non esse cancellatum, nec abolutum tē
pore quo in iudicijs producit: & licet postea reperitur cancellatum, vel
abolutum, non nocet: & ideo si in actis notarij apponatur, talis produxit in
strumentum non abolutum, nec cancellatum, nec vitiatum, non nocet, quia
sufficit fidem imponi chartæ ab initio, vt l. si. C. de fide instrum. Bal. Bar.

in l. 4. s. si tabulæ. ff. de testamen. mili. & l. nostram. C. de testamen. per Bald.
* Nota quod si aliquis habet instrumenta causæ penes se, praefumitur procu
rator, vt sic admittatur cum cautione de rato. de quo per Inno. in e. coram
dilecto. de offi. deleg. Bar. in l. vulgo. de admittur. & no. in l. r. C. de procur. &
l. non solum. s. qui alieno. ff. de procu. & Bart. in l. 3. s. causa. de carb. edict. &
glo. in Clem. sepe. de verb. signi. Bald. in l. si qua. per calumniam. de episcop.
& cler. gl. in l. f. C. de pact. conuen.

In dicta Auth. si quis in aliquo documento, Bald. querit quid si notarius
faciat mentionem de proprijs instrumentis, cui faciat fidem. Bar. in l. Sem
pronius proculo. de leg. 2. quando scilicet facit mentionem per modum ori
ginalis, quia sub eodem die. sed quando facit mentionem per modum sum
pti, vide Bar. in l. 2. s. si quidem. de bo. pos. secun. tabu. Sed cum tabellio sit
publica persona, quare non facit fidem. Inno. in e. quoniam contra fallam. dicit
quod quando facit fidem de facto alterius, est potius quedam commemoratio
quam fides, & ideo non creditur. Bald. fac. idem in Authen. si quis in aliquo.
de eden.

Si vnus de testibus scriptus in instrumento contradicit sibi. Ioan. An. &
Inno. in e. cum Ioan. heremita. de fide instr. in c. super eo. de test. cogan. Bar.
in l. r. quemad. testa. ape. & l. in exercendis. C. de fide instr.

Nota quod vbicumque notarius punitur ex eo quod interest alicui con
tractui, ex eo casu debet puniri etiam si instrumentum non fecit, sed solum
schedulam fecit. ita glo. de prohi. feu. alie. per lotar. c. imperialis. in sig. l. su
per ver. libellum.

Si producat instrumentum, in quo aduocatus suus est scriptus pro tes
te, an debeat fides tali instrumentu adhiberi. Inno. in cap. ex literis. ext. de
trans. dicit quod sic. aliud est quando aduocatus est testis in causa: quia tunc
non potest, vt C. Romana. de testib. lib. 6.

Quid si procurator producit instrumentum, quod ipsemet fecit, an adhi
bebitur fides tali instrumentu. Ioan. An. in regula quod vna via. de reg. iur.
lib. 6. & tenet quod sic.

In l. ad probationem. de proba. dicit Bald. notab. quod tenor instrum
ti apparet per lectionem instrumenti. & ideo si statuto cautur quod instru
menta mandentur executioni, tacite stipulationes non mandantur execu
tioni, nec id quod ex instrumento fingitur, quia id tantum instrumentum
dicitur, quod legi potest, l. r. & de his que in test. delen. In contrarium dicit
potest, quia præsumptio desumpta ex instrumento reputatur eius tenor, l.
iurigentium. s. quod fore. de pact. & de verb. obli. sciendum quod puto ve
rius: & ita consuluit Bald. non intelligas de casu quod statuto fingit per l.
3. s. hæc verba. de negotijs gestis. & ibi in glo. quia in eo statuto disponit.

Quid si notarius est adeptus dignitatem, an poterit cogi de nouo instru
menta facere, & reficere. Iac. de Aret. dicit quod non de nouo, sed iam coep
ta finire & perficere, vt l. si quis. de fal. Bal. in l. ne patronis. de oper. liber.
& in c. vt officium. de hære. lib. 6.

Quis possit facere tabelliones. Circa hoc vide Guil. de Cun. qui multas
questiones ponit in l. no. aliter. de adop. & per quam formam debeat exist
ta stipulari: & si ille pro quo tabellio est stipulatus noluit: acquiri talis
stipulatione, an acquiratur ipsi tabellioni volenti, not. in dicta l. non aliter.
Bal. in l. si absentes. C. si certum pet. & l. nec ei. s. eorum. de adop. an autem &
quando tabellio possit alij stipulari, not. in l. r. rem pupill. fal. io. An pater ta
bellio possit conficere instrumentum in causa filij, vel contra, vel frater in
causa fratris. Dynus in l. impuberem. C. de fal.

An in proprio facto possit tabellio instrumentum conficere. Gni. in l. si. de
adop. T. An maritus in causa vxoris. Dynus in l. vxori. de fal. in prin.

An tabellio cogatur inouis officium suum exercere. Bartol. quod sic in
Auth. de tabellionibus. s. sententibus. & C. de formulis. l. i. iuribus. Guil. de
c. ff. nau. caupo. stab. l. r. in prin. & hoc est verum in eo qui consuevit facere
instrumenta, per ea que ipse notat in simili in l. mariti ienocini. s. qui ques
tum. de adult. l. r. de tabu. exhib.

Quid in priuato an cogatur ad scribendum acta iudicij, Bald. quod sic in
rub. C. de fide instru.

Quid de comitibus qui habent potestatem in privilegio creandi iutores
& notarios & iudices ordinarios, an possint, Bar. quod sic, in l. muto. s. iuto
ris. ff. de tutel.

An idem possit esse iudex & notarius, & sic scribere acta que coram eo
sient. gl. in l. curren. de testi. & l. iubemus. s. his quoque. de episc. & cle. Bald.
in l. sed si seruus communis. de stip. seruorum.

An instrumenta possint produci tabellioni absente iudice, Bal. q. non in
Auth. hoc inter liberos. s. si quis autem. C. de testa. vide 3. in tit. de proba.

Imperator concessit privilegium quibusdam q. possint creare tabellio
nes, & eis concedere licentiâ faciendi instrumenta, non obstant aliqua con
stuetudine alicuius ciuitatis: postea ciuitas facit statum q. nullus possit co
dere instrumenta nisi habeat licentiâ, vel nisi fuerit descriptus in matricu
la: an tabelliones facti a talibus poterunt facere instrumenta, non obstan
te statuto prædicto, Bal. ponit in l. si mihi. s. in legatis. de leg. 1. Alberic. in l. si
quis. quæ res pig. ob. possunt.

An tabellio vnus ciuitatis possit facere instrumenta in alia ciuitate, Bal.
in l. si arbiter. s. si cum dies. de arbi. Bal. in l. r. de offi. præf. & Guil. in l. re
perita. de episc. & cle. l. r. ff. de iud. & l. si mihi. s. ff. de leg. 1. per Alberi.

Si aliquis qui non est notarius exercuit officium tabellionatus, & post
modum apparet ipsum non fore notarium, quid iuris. Bar. in l. Herennius.
de decurio. & Inno. c. 1. & 2. e. cum P. tabellio. de fide instru.

An minor 14. annis possit esse tabellio: videtur quod sic. l. lex cornelia. s.
impuberem. ff. de fal. contra tenet Bal. per l. r. de reg. iuris. fac. l. vt iuribus. de
oper. liber. & no. j. prox. fac. l. quidam consulebant. de re iudic. & l. f. C. de
mili. testa.

Quid si notarius est bannitus, an poterit ei cui est stipulatus opponi ex
ceptio banni: dicit q. non. Bal. in l. r. ff. de his qui sunt sui vel alieni iur.

An notarius damnatus ex aliqua causa quæ ipsum reddat infamem, pos
sit conficere instrumentum, Bar. in l. eadem. s. hæc lege. ad l. iul. repet.

Quid si duo sint notarij in instrumentum appositi, & vnus est de falso
condemnatus, alter non, an instrumentum erit vitiosum. Bal. quod non in
Specul. secundâ pars. V l. iube.

Liubemus. C. de prob. alleg. l. si quis ex argentarijs. s. r. de eden. Bal. in l. im- perator. de sta. hom.

In l. r. ff. de iudici. nota, quod prorogatio habet locum tantum in his que iurisdictionem sapiunt, non in alijs, officijs, vt in tabellionatur: vnde tabellio incompetens non potest scribere in causa etiam de partium voluntate. notat Guil. in l. repetita. C. de episc. & cler. Bald. in l. secunda de off. prafi.

An notarius de nocte in dubio possit diem ponere quem velit, si non sciat horam noctis. Innocen. in cap. 4. de off. delegat. Et si notarius facit contrarium de nocte, debet dicere die tali actum. Inno. in ca. consulti. de off. delegat.

An notarius teneatur exire domum suam, & ire ad locum vbi partes sunt ad faciendum instrumentum: an vero partes teneantur ire ad ipsum. Bartol. dicit quod si partes absque incommodo non possunt ire ad locum, vbi est notarius, quod tunc notarius teneatur ire, alias secus, vt C. de de. curiales. & Liubemus. C. de episc. & cle. & l. secunda s. penult. quis ordo in bon. poss. serue. & l. tertia. in princip. de dam. infect. An tabellio teneatur exire de lectio. Bartol. tenet quod non, nisi esset causa necessaria & ardua, vt in infirmo qui vellet testari, de cuius vita dubitatur: alias secus, arg. l. cum pat. onus. s. fi. de oper. lib. fac. quod no. in Auth. de iudi. s. se- debunt. secundum Bar.

In l. iudices. C. de fide instrum. not. an si iudex facit aliquam commisionem notatio, possit ipse notarius scribere commisionem. Bartol. hoc limitat & distinguit in l. lex sententia. de test. l. tur. Bald. contra tenet. & Io. An. in cap. quoniam contra falsam. extr. de proba. in nouel. & dicit Bald. quod non.

An quis possit nasci notarius, Angel. in l. sicut honores. de mune. & ho. no. libr. 10. dicit quod sic, nam cum priuilegium tabellionatus concedatur per priuilegium principis, in Auth. de tabellionibus. in princip. poterit concedi priuilegium alicui quod & ipse filij sui sint tabelliones: qua enim ratione poterit alicui concedi dignitas cum nascetur, eadem ratione poterit concedi priuilegium tabellionatus cum nascetur. credo tamen quod quamuis nascatur tabellio, tamen non poterit exercere officium tabellionatus not. in l. im. puberem. de fal. Specul. videtur tenere contra in § reita. vers. & scias. fac. l. quidam consulebat de re iudi. & l. h. C. de testa. mili.

An in publicatione instrumenti fenda per iudicem, requiratur citatio aduersarij: dicit quod sic. Sed quomodo fieri publicatio instrumenti. Iaco. Butr. in l. fin. de fide instrum. dicit quod erunt tres notarij, & primus dicit, hoc est exemplum cuiusdam instrumenti, sic incipit. & ponet totum instrumentum de verbo ad verbum: & postea dicit, ego talis instrumentum hoc fideliter expleui, & vna cum tabellionibus infra scriptis, & iudice, & testibus diligenter auscultanti: & quia concordare cum originali reperi, ideo mandato iudicis me subscripsi: eodem modo dicit secundus & tertius: & quilibet tabellio facit mentionem aliorum tabellionum, & testium & subscribit, vt predicti. & mandabitur deinceps adhiberi fides dicto exemplo.

In auth. de fide instrumentorum s. si moriantur. Iaco. de Bel. querit quid si producit instrumentum hic de longinquis partibus, an stabitur instrumentum in dubio. Azo in summa huius tituli format hanc questionem, & tenet quod sic, si instrumentum non sit vitiatum nec abolitum in contrarium facit iste s. & hoc tenet etiam Innocen. in cap. 1. extr. de fide instrum. quia aut infertur magnum preiudicium, aut non. fac. quod no. per Iac. de Aren. in l. nec apud. de here. insti. & Oldra. in l. scire. s. 1. de excu. tuto. Alberic. plene. in l. cum precibus. de proba. vbi recitat opiniones infinitas. Cy. in l. comparationes. C. de fide instrum. fac. Bal. in auth. sed non iure. C. si certum per.

* Si in instrumento fit mentio alterius instrumenti facit fidem inter eiusdem personas: secus inter alias personas. ita no. in Auth. si quis in aliquo documento. de eden.

Quid si in sententia vel precepto fit mentio alterius instrumenti publici, an habeat locum hac authent. si quis in aliquo? Dicit quod non quia preceptum & sententia iudicis auctoritate nituntur, l. publicati. C. de testa. l. chirographis. de adm. tut. fac. in cap. tit. de sen. & re iudi. & c. bona memorie maguntio. de ele. & c. in presentia. de renun. & quod not. in cap. quoniam contra falsam. de proba. & Inno. in c. cum in iure peritus. de off. deleg.

Si reperiuntur instrumenta antiquissima non expedit probare quod fuerit notarius ille qui ea scripsit. Inno. in c. veniens. extra. de verb. sig. Bal. in Auth. quas rationes de sacros. an. eccle.

Si in instrumento dicitur in tali vicinia actum. nec ponitur nomen civitatis, an valeat. Bartol. in l. qua conditio. s. cum ita de conditioni. & de monstra.

An tabellio possit corrigere errorem suum. Guil. in l. im. perator. de sta. hom. & ibidem Bar. Idem Bar. in l. si librarius. de reg. ius. Bal. in l. ea que. C. de eden. Bal. in l. cum proponeretur. de leg. 2. Spe. in eo. tit. s. postremo. vers. sed nunc quid confecto.

Quid si locus contractus, vel vbi instrumentum conficitur, non si appositus. no. in l. lecta. si cert. pe. & l. optima. de contrah. & comm. stipul. & c. abbate. l. ne. extr. de re iud. & in data. l. text. lib. quid autem in scriptura priuata. no. in l. cum tabernam. s. idem quafuit. de pig. Barto. in l. in summa. s. idem Labeo. de aqua pluua. arcen. & l. comparationes. C. de fin. instr. & de nouo Cod. comp. si que eorum.

In instrumentis C. de probatio, an tabellio domesticus possit conficere instrumentum: & potest inter domesticos & amicos: sed quid si affectio est dispersa dicit Nico. Mata. q. de facto com. muni rogatus potest conficere instrumentum, puta de contractu: secus de factio quod redditur in initium, puta de protestatione, quia non creditur sibi, vel saltem ad plenum, cum sit aliquo suspectus arg. l. qui iurisdictioni. de iurif. om. iudi. vel dicitur sit domesticus nisi possit imperari, valet instrumentum l. vxori. de fal. & l. Lucius. de testa. Bal. in dicta instrumenta.

An tabellio latinus possit conficere instrumenta inter duos Teutoni-

cos, vel aliquos quorum linguam ignorat, & qualiter. Bart. in l. s. eadem lingua. de verb. oblig.

Quid si tabellio conficiens instrumentum dicit, Petrus martini & crevera Petrus non habebat patrem, quia erat mortuus, an videatur scripsisse saltem no. in l. lecta. si certum peta. & l. cotem. s. illicitarum. de publica. Alberi. in rub. de fide instr.

In l. contractus. de fin. instr. querit Bal. quid si scriptura continet assertionem, siue promissionem. Verbi gratia: ego Bal. affero me debere Titio decem ex causa mutui, tamen non precedit aliquod verbum promissionum: an ista scriptura dicatur competere. & dicit Bal. quod sic: quia per ista verba constat heri probationem, si de probatione queratur. vt l. publica. s. si. de depofiti.

Item querit si appareat scriptura facta diuersa manu, vt puta pro parte est tabellio, pro parte alius Bal. dicit quod est suspecta. de hoc vide Bal. in dicta. l. contractus. & quod no. Bal. in l. r. C. de confesiss.

In l. Paulus ad l. Corneliam. de falsis. Tac. Baldus querit ibi qualiter reproberetur instrumentum: & ponit ibi multa exempla.

In iurifurandi. C. de test. Bal. querit, an vni soli tabellioni credatur. Item an notario credatur de secreta examinatione testium, in qua non interfunt alij testes, sed solus index & tabellio. gl. in l. folam. C. de testib. dicit quod non. Bal. plene de hac materia in dicta iurifur. & no. etiam in dicta l. gesta. de re iud. C.

An productio vno instrumento quis possit ei stare pro parte, & pro parte non, Cy. in l. vna de confesiss. in 4. q. & l. si. de donat. ante nup. & l. Aurelius. s. idem quafit. de liber. leg. per Bar.

In l. si quis testibus. C. de testib. pone Titius produxit aliquod instrumentum manu cuiusdam tabellionis confectum, qui tempore facti instrumenti non erat notarius, quia erat monachus, tamen quia fuit oppositum de monachatu. sed non probatum, obtinuit vigore dicti instrumenti: postea manu eiusdem monachi produxit instrumentum aliud contra ipsum, an possit opponere quod non valeat? Dicit quod non, vt hic Bald. scilicet in dicta l. si quis testibus. nam semel affirmando eum tabellionem, eius auctoritatem in omnibus approbat, quod nota. Sed an videatur confiteri omnia in instrumento esse vera. Inno. in c. mulieri. extr. de iureiu. & c. cum vinera bilis. de exceptio. Bal. vbi s.

In l. si post diuisionem. de iuris & facti ignorantia. C. dicit quod quandoque tabellio omittit solennitatem incumbentem sibi, quandoque incumbentem parti, quandoque omittit vel praterit veritatem. Exem. plur. primi, si scriptum instrumentum omittit testibus, vel anno domini, vel indicionis, & tunc huic instrumentum non adhibetur fides, imo presumitur falsum, ut in Auth. de tabellionibus. s. fi. Exemplum secundi habes in l. quinquenque. s. fi. de publica. & in Auth. de non alie. s. quia vero Leonis. in gl. & tunc non presumitur falsum, quia minus solenni testamento probatur uoluntate l. si. de reb. eorum. Exemplum tertij, quando tabellio scribit instrumentum de eo quod est sibi prohibitum, ex eo quod possit veritas de facili mutari, vel in veritate errari, tunc instrumentum habetur pro falso, nisi exprimat nomen quod testator non voce, sed nutu videbatur declarare. & ita loquitur Liubemus. in fine, de testa. quod non est prohibitum ad pias causas, nec in codicillis, extr. de testa. c. cum eses. & l. autu. de leg. 3. Bar. in l. j. de verb. obli. fac. Bal. in l. mater. C. de rei vendi.

De testamentis.

* Si filiusfam. facit testamentum de castrensibus bonis, postea effectus est sui iuris, an utitur testamentum. Ang. secundum Guil. de cu. in l. filiusfam. s. fi. ad Maceo.

Nota quod quando quis est indignus, & bona applicantur fisco, debet intelligi de hereditate per indignum adita. Bart. in l. eius qui delatorum. de iur. fil. s. fin. licet gloss. in l. recusare. s. fisco. ad trebellian. videatur dubitare.

An tabellio possit suum testamentum scribere & publicare. Bartol. in l. seruus. ff. de testa. & l. si seruus commu. de stipu. seruorum. & an tabellio possit commisionem alicuius actus sibi factam scribere. Bal. in l. iudices. & Auth. ibi posita. de fid. instr. quod non. no. in l. lex sententia. de testa. tut. per Bartol.

Statuto cauetur, qd si testamentum infra sex menses non fuerit insinatum quod non valeat, an hoc necesse sit dicere, dicit quod non tenet Bar. in l. facta. s. si quis bonorum. ad Trebel.

Statu to cauetur, quod quis non possit testari vsque ad 23. an. an pater possit eo casu filio facere testa. vsque ad 18. ann. Bar. in l. moribus. ff. de vul. gari & pup.

In c. cum olim. extr. de cens. & c. cum venerabilis. de exce. Ioan. An. & Inno. dicunt quod producens instrumenta & iura, videtur confiteri vera fore contenta in eis. quod dictum est cit. Iaco. But. fore verum nisi producens dicat quod produxit in illis partibus, punctis, & articulis facientibus profectantur nam tunc non videtur fateri omnia contenta in eis esse vera, Iacob. But. in l. ininis. graue. de testib. Alberic. & alij doctores. in l. prima. s. editiones. ff. de eden. in gloss. mag. tamen index potest inhareere eis in quantum sunt contra producentem, vt not. Bald. in l. prima. vt quz de sunt aduo. partium. de hoc per Bar. in l. post legatum. in prin. ff. de his qui. vt indig. Bal. in l. cum precum. C. de lib. cau. & l. quamuis. C. de fideicom. liber. & in l. alia. C. de his qui. vt indig. & quod no. in l. prima. s. editiones. in fi. de eden.

In Auth. quod sine. C. de testa. queritur per Bar. & Bald. quid si tabellio scribit aliquod instrumentum, & in eo ponit vnum e. pro centum an valeat. not. vbi s. per eosdem, & dicitur quod si idem notat Bar. in l. quotiens. ff. de her. insti.

Alquis intravit regulam fratrum minorum, ipsum insinuit, si exiret dictum monasterium. Nic. de Neap. ponit in l. filius qui

An tabellio computetur in numero testium. Bartol. in l. Domitius. ff. de testamen.

Pone, hares scripsit testamentum testatoris sua manu, & dedit tabellioni: tabellio vero in eadem scheda subscripsit actum, &c. demum moritur tabellio, & factum est ita ut eo tempore quod omnes schedulz manu alterius scriptz, & a notario subscribz debeat publicari: an hares predictus poterit petere dictam schedulam testamenti, quam scripserat, publicari vigore dicti statuti. Bar. in l. i. §. ex illa. ff. ad l. corn. de fal.

An valeat testamentum si in tercessit vnus ex familiaribus defuncti, gl. dicit quod non. In l. de testa. §. sed si filius.

Qualiter probatur quis mutus, furiosus, surdus, vel cæcus. Bar. in l. 2. de bono. pof. quæ furio. Bald. in l. furiosum. C. qui testa. face. pof. de probat. & de testi.

Quid si testator legat alicui vnum sextarium frumenti annuatim vsque ad decem annos, an hares poterit solvere per toto tempore. Bar. q. sic. in l. sicum p. r. f. ff. quando dies legati cedit.

Quid si testator substituit filiz si decesserit sine liberis, an in restitutione veniet dos. Bar. in l. Lucius §. maritus. ff. ad Trebel.

Si statuo cauetur qd filiz & nepes non succedant stantibus masculis, si contingat nepotem ex filio prmortuo superesse, ipse excludet nepem. Bar. in l. hæredes. §. cum ita. ad Treb.

Quid si testator reliquit alicui vxori suæ donec castè & honestè vixerit: an si transferat ad secunda vota habeat legatum. Bar. in l. cum mulier. §. c. i. proponere. ad Trebel. videtur dicere quod sic.

Quid si quis rogatus est restituere si decesserit sine liberis, vel cum filiis decedentibus infra 20. annos, an intelligitur qd dicti filii decedant sine filiis. Bar. in l. cum auct. de condit. & demonstr.

Quid si testator dicat, rogo filium meum vt restituat si decesserit sine liberis seu filiis masculis, an intelligatur etiam de feminis? Bar. ibidem. Itè quid referat eodem themate si filius decedat cum filiis masculis & feminis. Bar. ibidem.

In l. Titio. §. si serui. de condi. & demonstr. per hanc l. dicit Guil. de cu. qd si indicitur alicui viduitas, vel apponatur alicui conditio q. cum consensu Titii: & quod si fecit fat, quod bona vadant ad aliquem pium locum, quod illi casu non reuicatur talis conditio, quod an sic verum, Bar. hoc non affirmat, & notatur in l. sed si pupillus. §. conditio. de condi. in l. i.

Mater instituit filium infantem, & eum rogauit per fideicommissum, qd si decesserit sine liberis hæreditatem restitueret Gai. Decessit in fans hæreditate non adita: an pater possit cogi adire & restituere. Bar. tenet quod sic. no. in l. ille à quo. §. si de testamento. ad Treb.

Aliquis est rogatus restituere id quod supererit solutis debitis & legatis, an istud sit fideicommissum vniuersale, Bartol. in l. cogi. §. item queritur. ad Trebel. & dicit q. non. Item dicit idem, qd si fiat substitutio per hunc modum, qd si decesserit sine liberis residuum bonorum meorum, deductis debitis & legatis deueniat in telem, q. hæc substitutio non est directa. Bar.

Nota q. inter testatorem & heredem grauatum aliquid facere oritur contractus do vt facias: & similiter inter testatorem & legatarium grauatum aliquid facere, glo. de hoc in l. at si quis, in prin. de religio. & sum p. fun. & l. his consequenter. §. r. famil. c. i. Item si legatarius non facit id in quo est grauatus facere, potest agi contra ipsum actione ex testamento, gl. in l. i. §. si accem. vt leg. nom. au.

Quid si testator legat alicui ecclesie vnum calicè, nec adicit de quo ponere, nec de quo metallo, nec de valore eius precii, de quo metallo debetur? Bald. in l. i. nondum. C. q. sit.

Item si testator dicat, lego talem rem Christo, vel deo, cui dabitur dic illi ecclesie vbi testator habuit domicilium, vt in Authen. de ecc. ti. §. si quis in nomine. arg. l. quæ conditio. de conditio. & demonstr.

Testator legat alicui collegio, & in ciuitate sunt duo collegia, vnum masculorum, aliud foeminarum, cui debetur. Cynus ponit in l. multa. C. de dona. ante nup.

Quid si aliquid fuit datum vt computaretur in quartam, sed filius decessit ante patrem relicti filii suis, & nepotibus patris sui, an ipsi nepotes debent computare in quartam? Item quid si filia dotata decessit antequam pater relicti filii suis, an dos data ipsi filiz cõputabitur filiis suis in quartam. Bar. in l. in quartam. ff. ad legem Falcid.

Nota quod filius tacendo per annum, non potest dicere post annum testamentum nullum, in quo est præteritus. gl. in l. si impubes. §. si pupillus. de Carbo. edic.

An hæredis institutio possit fieri annuendo capite, vel alio modo. glo. in Auth. vt sponsa. largit. §. quia vero. contra tenet glo. in l. iubemus. de testa.

An quando fit restitutio hæredi per fideicommissarium, fructus interim percepti computentur in legitimam. attende si sit filius primi gradus, an secundo: ut primo non, secundo sic: ut l. quod de bonis. §. auct. ff. ad l. falcid. Bar. ibi.

Nota qd si aliquid instituit hæres sub impossibili conditione, licet conditio reiciatur & remittatur, tamen institutus remanet hæres de iure prætorio, non civilis: & sic oportebit q. petat bonorum possessionem vsque ad annum, non autem poterit adire per se, sicut ille qui est hæres de iure civilis: per l. cum antiquioribus. de iure deliberandi. Dominus Nic. de Neap. in l. si quis libertatem. de manu. test.

In l. licet. de leg. i. per hanc legem dicit Dynus, qd si testator instituit sibi impuberem, & matri reliquit alimenta, & ipsi pupillo substituit ipsam matrem & alium, quod mortuo pupillo extinguatur legatum alimentorum, Dynus consuluit.

Statuo cauetur quod extantibus filiis masculis foemina non succedat: pone quod sint tres masculi, & vna foemina, modo ex illis masculis duo repudauerunt, an habeat locum ius accrescendi masculis vel foeminæ, no. in l. mulieri. de condit. & demonstr.

Quid si pater pro filia ingrediente mensesterium aliquid reliquit, an videatur dotata. Bartol. quod sic in l. Titio. in fin. de condi. & demonstr. Bald. in l. quoniam nouella. C. de inoff. test. fac. Bar. in l. i. §. siue patens. §. quis à pa.

fic. manu.

Statuo cauetur q. filia dotata à patre non succedat, nec aliquid possit petere, nec dicere contra testamentum patris: modo curdam filiz pupillæ pater legauit mille pro dote sua, an statim poterit petere, vel ex pectabit tempus legitimum. Bar. in l. Titio. de conditio. & demonstr.

Nota quod deductio falcidiz cessat in relictiis ad pias causas. Bar. de hoc in l. Marcellus. ad Trebellianam. Item an testator pos sit prohibere rebelliãcam. Bar. vbi s.

Pone testator instituit duos hæredes, vnu in re certa, alium vniuersaliter, quem credebat viuere, & tamen mortuus erat: modo institutus in re certa vult totam hæreditatem: an hoc possit. Gul. ponit in l. seruo alieno. de condi. in debi. dom. Nicola. de Neap. in l. quo loco. de hæredi. in l. i.

Pone, scholaris existens in studio veniens ad mortem legauit facio omnia bona quæ ibi habebat: an videatur legasse libros, no. in l. ex factio. §. ter. de hæredi. in l. i.

Statuo cauetur q. si filius vult repudiare hæreditatem paternam ipsam debeat repudiare coram domino episcopo, alias videatur ipsam adiuiffe, modo quidam moritur, qui nihil habet in mundo, sed habet multos creditores, filius suus non repudiavit, secundum formam statuti. modo creditores paterni volunt ipsum conuenire, an possint? domi. Nico. de Neap. ponit in l. ex factio. circa prin. de hæredi. instituen.

Testator dixit, relinquo ecclesie mille: de qua ecclesia debet intelligi. Bar. ponit in l. quæ conditiones. §. qui ita. de condi. & demonstr. & l. i. C. de sacro. sanct. eccle.

In l. si quis legata. §. quibus dies, &c. de condi. & demonstr. quidam fecit testamentum, & duos hæredes instituit, & dixit, si quis dictorum decesserit sine liberis, bona deueniant de vno in alium: postea in codicillis reperitur scriptum, qd dictus testator ademit conditionem appositam: modo vnus dictorum filiorum decessit sine liberis, alter petebat se admitti ad hæreditatem. Bartol. dicit quod adempta conditione videtur ademptam etiam emolumentum, & sic fideicommissum. ita dicit Bar. in hac l. fac. l. ab omnibus. §. Titio. de leg. i. Bar.

In l. certum. si certum pet. per hanc l. soluitur questio. hospitalarii habet privilegium quod ipsi legata incerta capiant usque ad certam quantitatem, modo quidam Veronensis fecit testamentum, & dixit sic: Pauperibus de Verona tantum lego centum libras, modo hospitalarii dicebant qd debebant habere hoc legatum, vt incertum. an hoc sit verum? terminati sunt per dotinum episcopum, qd legatum ad eos spectaret vt incertum, & male quia contra hunc ea sum, nam ex quo legauit pauperibus, limitando de Verona tantum, non videtur incertum, quia viuere sitati pauperum Veronensium relicti sunt: sicut si reliquisset fraternitati cerdonum, & hoc per hanc l. nominatum. de con. & demon. Richar. malumbr.

An hæres qui restituit hæreditatem pauperibus, possit detrudere rebelliãcam. Bald. in l. id quod pauperibus. de episc. & cle. & l. si quis ad declinandam. co. tit. & Anth. similiter. C. ad l. falci. per Bal.

An testamentum non solenne habeatur pro falso, Bald. in l. si post diuisionem. C. de iuris & fact. igno. Et iterum querit an in foro conscientie teneatur admittere cohæredem institutum non solenniter. Bald. ibi.

An hodie necessarium sit hoc editum, si quis omisit cau. testa. Bar. in l. i. si quis omisit. causa test. tenet vnum, sed Bald. in l. si in fraudem. C. si quis omisit. cau. testa. tenet contrarium.

In l. à filia. ad Trebel. pone filius non grauatus de restituendo nõ dotauit filias suas viuens, sed in vltima voluntate eas dotauit, an istud legatum pro dote minuat istud fideicommissum. Bar. in dicta l. à filia, dicit q. sic, si est factum congrue secundum quod conuenit qualitati personæ, nam viuens sic fecisset. Bar. vbi s.

An hæres rogatus de restituendo hæreditatem debeat primo soluere legata singularia in solidum, & de residuo debeat detrudere falcidiam, seu Trebellianicam, an debeat fieri contributio de legatis, & de fideicommissis vniuersali. Bar. in l. iam tamen. §. ex affe. ad Trebellianum, & l. Marcellus, dicit vnum, & l. i. §. si. cod. ti. dicit contrarium, & hoc approbatur communiter. Bar. vbi s.

In l. qui testamentum. §. mulier. de test. Alberic. dicit q. omne instrumentum confectum corà masculis, non potest reprobari per mulieres, nisi essent multo plures numero, & nota fidei & autoritatis. q. no. vbi etiam dicit q. mulieres non admittuntur in testimonium contra testamentum, nec ad ipsum reprobandum, no. §. de testi.

An verbum, relinquo, adaptetur ad institutionem, an ad legata, not. per aliquos in l. i. §. relinquit. de tab. exhi. & l. si fundo. de her. insti. & Bald. in l. cogi. §. & generaliter. ad Trebel. & in l. illa institutio & l. his verbis. de heredi. insti. & in authen. vt cum de appella. cog. §. aliud quoque capitulum, & in authen. de hære. & falcidi §. si vero nullum. de verbo lego, iudicio, vide Bald. in l. faa. C. de sacrosan. eccl. & l. C. familiar. c. i. & l. quotiens. de hæredi. insti.

Quid si testator dixit, instituo Titium, mox Gaium, postea Seium, quis prædictorum debet habere hæreditatem? Bar. in l. fructus. folij. marii, & l. j. si cert. per.

In l. si adulta. C. de hære. actio. an per hæc verba, q. filia non possit plus habere vel petere, excludatur filia ab omni iure suo, Bald. ibi dicit, q. per hæc verba tolluntur obligationes, tamen nõ tolluntur dominia: de quo per Bar. in l. i. iurandi. de oper. liber.

An hereditas paterna, vel ascendenti dicatur debita, vel quasi debita, glo. in l. si emancipati. C. de iuris & fact. igno. dicit quod est quasi debita, & ibi dicit Bald. quod quando aliquis acquirit sibi istud quod est quasi debiti, dicitur lucrari, Bald. & Bartol. vbi s. dicit quod debita iure nataræ non sunt vere debita.

An testamentum non solenne impediat ius accrescendi. Bald. in l. si post diuisionem. C. de iuris & fact. ignoran.

In l. si adulta. C. de heredita. actio. pone quod pater reliquit filiz centum, nec dicit iure institutionis, & prohibuit eam plus petere, vel habere: an hæc filia dicatur præterita? dicit quod non, cum animo eõmpensandi videatur reliquiffe

liquisse cum legitima ergo dicitur instituta non ex vi institutionis expresse probatur per l. i. de debito ad l. falci. Bal. in l. quousiens. de her. inst. & l. i. C. fami. erasc.

In l. liberti. C. de operis libert. an filia instituta vicia legitimitatem suam & dotem patris. & prohibita plus petere. possit petere dotem maternam. non obstante prohibitione Bar. in l. v. ut iurandi. de oper. lib. Bal. in dicta l. liberti. & no. in dict. l. si adulta. de her. d. actio. & ibi ponit Bal. de ditione super & l. i. C. communia de lega. & de ditione De.

An illa clausula. quod non possit plus petere. connexa vni legato. videatur reuocari alia legata eiusdem testamenti. & dicit Bar. quod sic.

Item quid si reliquit heredibus Titii decem. an contingatur filia instituta in re certa. Bald. in dicta liberti.

¶ De executoribus testamentariis.

* Testator in suo testamento mandauit per suos executores expendi centum pro male ablatis incertis. secundum quod eis uidebitur. an hæc poterunt facere. non obstante contradictione episcopi dicentis. q. hoc pertinet ad ipsum episcopum. Archi. ponit q. sic. in c. si de testa. lib. 6. Hoff. contra in c. c. si de iud. Bal. contra. in l. nulli. de episc. & cle. & idem dicit in herede q. hæres potest distribuere incerta sine episcopo. de hoc per Io. An. in c. religiosus. de test. lib. 6. in nouella.

Quid si testator dicit. Titium dilapidatorem bonorum meorum constituatorem executorum testamenti mei. Bald. in l. id quod pauperibus. de episcop. & cler.

Testator reliquit centum de bonis suis in aliquo opere fiendo. & constituit executores. illi executores tradiderunt illam pecuniam in opere. an sint libertati. Guli. de cum. in l. sed si seruus. §. & si sic accepit. in fine. de in rem verso.

Quid si executor vel fidei. renunciauit officio. postea ipsum pœnitet. & vult reassumere officium & exequi re integra existente. an possit. Bald. q. sic in l. 2. ff. de proc. quod no.

Pone testator dixit. & legauit. q. fidei commissarii possint expendere pro anima mille. modo dicti fidei commissarii expendere in sepultura ducentis. & nihilominus adhuc volunt expendere mille pro anima ipsius testatoris: an possint. Bal. format hanc quæstionem in l. Papinianus. §. quarta. de iust. test. & determinat q. sic. & idem dicit consuluiffe Abb. nam expensæ sepulture censentur es alienum. vt ibi in prin.

An executor seu fideicommissarius compellatur officium suscipere? fac. quod sic. l. si quis sepulcrum. §. finis. ff. de rel. & sum. p. sun. vnde dicit Iacob. Butrig. quod cautus debet esse aduocatus vt interroget eum ante litem contestatam an velit tale officium suscipere: & quod suscipere non compellatur. videtur casus in ca. pen. de testa. & c. religiosus. de testa. lib. 6. Bar. in l. i. de lega. 2.

An possit committi alicui deputatio executorum seu fideicommiss. Io. An. in c. pi. 1. de proc. lib. 6. dicit quod non. sed in additio. Specu. videtur dicere contrarium. Bald. in l. id quod pauperibus. de episcop. & cler. distinguat. & Bar. in l. quidam. de re. du. vbi dicitur. quare de eo quod sepe faciunt testatores. quia dicunt facio talem fideicommissarium. & si non velit. vel non possit esse. do sibi potestatem eligendi alium & faciendi. Bar. in dicta. quidam.

Quando dicatur relinquit ad pias causas? dic quando relinquitur pupilis. viduis. orphanis. peregrinis & aliis miserabilibus personis. 37. dist. c. 1. dummodo predicti non sint diuites. vt de eorum relicto non detrahatur falci. dia. vt in Authent. similiter. ad l. falci. dia.

Quis dicatur merus executor. & quis mixtus. & quando executor habeat actionem contra heredem. Bar. in l. si quis Titio de leg. 2.

Quid si concurrant executor testamentarius. & legatarius. cui debet primo dare hæres. no. in l. si quis seruus. §. certam. de leg. 2. vbi dicit. q. legatarius præferatur executori.

An executor possit conueniri a legatario. gloss. in l. Firmo. §. cum ab heredibus. ff. de fund. in i. & instr. legat. Cyn. in l. instrumenta. C. de fideicommiss.

An executores possint constituere procuratores ante litem contestatam. no. in l. si quis ad declinandam. §. licentia. de episc. & cler.

An executor possit fungi officio suo absente herede. vel contradicente. Bal. quod sic. in l. nulli. nu. 7. C. de episc. & cle.

An executor possit alienare bona. Bar. in l. alio. ff. de alimen. leg.

In l. si tibi mandauero. §. si tibi manda. dicit Bald. quod id quod venit distribuendum. extra fideicommissum non potest sibi retinere fideicommissarius. facit c. cum tibi de testa. & sic iste §. cum illo faciunt vt prior fratrum predicatorum non possit bona distribuere de quibus est fideicommissarius. ipsi fratribus de quo not. vbi §.

* An hæres vel distributor dare teneatur instrumenta legatario. Barto. in l. quintus. ff. de fund. in i. & instr. legat. Cyn. in l. instrumenta. C. de fideicommiss.

An executores presentes possint exequi voluntatem absentibus non vocatis. Bar. in l. id quod pauperibus. de episc. & cler. idem in l. 1. §. si plures. ff. de exercit. Ray. in l. lucius. §. quisquis. de lega. 2.

In l. id quod pauperibus. Bal. quærit. testator reliquit uxorem usufructuariam in vita sua. & post mortem hæredis dicit. q. instituebat fratrem suum. & dedit executores: modo isti executores volunt dare usufructum uxori: an possint hoc plene examinat Bald. ibi. & etiam in l. extraneum. C. de her. inst. & l. filius a patre. de lib. & posth. Alberi. in Auth. hoc locum. C. si mulier secundo nup. fac. Bal. in l. voluntas. C. de fidei.

An legata ad pias causas debeantur hereditate non adita. Bal. in l. 1. nu. 111. C. de sacro. eccle. & ibidem Bar. & Segnorolus. Bal. in l. 1. de leg. 1. & in l. eam quam. C. de fideicom. & ibi Ang. & l. f. C. de sacro. eccle. & Hoff. in c. cum effes. de testa. & c. ex literis. de consue.

An super male ablatis incertis possit transigi cum episcopo: de hoc in clem. 1. de pœnis. per Paul. de Leaza.

In l. id quod. de episcop. & cler. quærit Bald. an executor constitutus ad solvendum debita. possit solvere naturaliter tantum. & tenet quod sic. Item an possit soluere quibus est præscriptum: & tenet quod sic. Item an possit soluere. debitum de quo apparet sententia lata in i. re. & dicit quod sic. Item pone quod testator commisit delictum. ex quo tenetur ad penam & ad restitutionem: an executor poterit vendere pro his solvendis. Item quærit quid si in hereditate non est pecunia. an executor poterit eligere pauperem ad quantitatem. an debeat eligere ad corpus hereditarium. Bart. quod sic. l. cum pater. in princip. de leg. 2. Item an possit eligere in fundo non hereditario vt hæres cogatur redimere. vel estimationem præstare. & dicit q. non. Item quærit. testator mandauit solum debere omnibus probantibus. heredem debere. an requiratur plena probatio. Item quærit de fœderatoribus. qui tradidit memoriale suum episcopo. postea in testamento suo ius sitis fieri omnibus nominatis in memoriali: & dedit executor es: episcopus dicit se perdidisse memoriale. & vult pecuniam ad manus suas venire tanquam ad distributorem incertorum: quæritur quid iuris? Bal. §. Item quærit quidam florentinus executor iustas in Alemantia. & reuocatis florentinõs condidit testamentum. in quo constituit executores ad reddendum male ablata incerta. vtrum executores cum episcopo florentino possint distribuere florentia: an vero debeant distribui in Alemantia. quasi in loco delicti: & videtur quod sic. & hoc tenet Hoff. in c. cum in. de viuis. Federicus de fenestret. contrarium. vt recitat Bald. in dicta. id quod pauperibus.

In c. religiosus. ext. de testa. in nouella. sic scribit Ioan. An. vltra hoc solendum est quod Archidia. inducit hæc literam contra opinio. Hoff. no. in c. cum sit. de iud. quia tenet. quod executores ad id specialiter per testatorem deputati dispensare possunt male ablata incerta: idgens quod ipse testator hoc potuisset: & an talia incerta possint conueniri in reparationem ecclesie parochialis.

An bannicus possit esse executor? quid de excommunicato. quid de impubere. quid de cæco. Bald. hæc omnia ponit in l. 1. q. 1. p. p. p. de episc. & cler. & c. fin. de testa. lib. 6. & Clem. 1. eo. quid de muliere. Bal. in dicta. l. id quod.

An executor possit soluere debita testatoris ex contractu vel quasi. Arch. 14 q. 4. c. si res.

Nota quod executor testamenti qui pecuniam non conuertit in debitos vfus. tenetur conditione ob causam. l. si hæres arbitrio. ff. de conditio. ob causam.

Nota q. appellatione pauperum ecclesia continetur. l. omnes. de episc. & cler. & ex hoc dicit Bald. q. incerta que debent pauperibus erogari possunt per executores in cœdici fabricæ pauperis ecclesie: nec per hoc dicitur vfus alterari. vt in c. si de testa. lib. 6.

Quid si maritus fecit uxorem suam executricem in testamento. que postea transe ad secunda vota. Bar. in l. filio. de alim. & cib. leg.

In l. ad litem. de proc. ex hoc collige cautalam. q. quis nunquam se intromittere debet in testamento h. cad. decem dies. postea Caius ad alios decem dies. & sic de singulis Bal. vbi §.

Quod aliquando quis vult excludere episcopum ab executione testam. ti. quod non videtur facere posse. per Auth. licet testator. C. de episc. & cle. modus est q. testator constituit in commissaria successuos executores. nam tunc testamentarius præfertur legitimo: hoc quantum ad exsequenda. nou tamen per hoc episcopus potest prohiberi quin possit compellere fideicommissarios exequi. Bal. in dicta. Auth. licet. Idem in l. si fundum sub conditione. §. Stetium. de leg. 1.

An pendens inuentarii terminus habeat differre executionem relictorum ad pias causas. Bal. in l. nulli. de episc. & cle.

Nota quod licet ignoretur an testator fuerit christianus. an factus est. men ea que pro anima reliquit. debent executioni mandari. Bald. in dicta. nulli.

* An episcopus possit prorogare executori terminum vltra annum. vel committere vices alteri. Bal. in d. nulli. & Inno. in c. cum tibi. de vob. sig. no. l.

Nota q. executor debet exequi j. annum. quando annus iste incipit currere. no. hic in Spe. & Bal. in dicta. l. id quod pauperibus.

Nota quod dicitur hic. quod annus currit a die admouitionis facte: & ideo episcopi faciunt constitutiones per quas mouentur executores ad hoc. Bal. de hoc in dicta. l. id quod pauperibus. Item an iste annus currit in legatis conditionalibus. vel in diem. Item ibidem quærit si constitutio episcopi mouet executores q. exequantur j. annum a tempore mortis testatoris. an iste annus currit ignoranti. Bald. plene de his in dicta. l. id quod pauperibus.

Nota quod si vnus notarius incipit facere inuentarium. quod alius non potest ipsum explere. de hoc est glo. in auth. de hered. & fal. §. si vero absint circa princip.

Nota q. sunt plures leges que vident dicere de his qui tenentur facere inuentarium: coniungendo tamen ad aliquas glo. suas. & primo de tutore reorum generali non dubitatur. l. tutores & curatores. C. de adm. tu. Item episcopus & œconomus. l. nulli. C. de episc. & cle. Item curator datus bonis. l. 1. §. curator. ff. de ven. in poss. l. mit. Item missus in possessionem quo. l. si. ff. de bon. au. tu. iud. possi. Item ille qui vadit ad bona delata fiscal. si de bon. vac. lib. 1. o. Item in bonis proscriptorum. l. si quis intra. C. de bonis proserip. Item hæres qui vult adire hereditatem cum beneficio inuentarii. l. scimus. C. de iure delib. Item ecclesia ad quam deuoluitur bona capituli. cuius redemptionem neglexit sui liberi. vt in Auth. vt eum de p. cogn. §. si autem per liberorum. Item orphanotrophus. i. rector hospitalis. vt C. de episc. & cle. orphanotrophus.

Quid si ecclesia adit hereditatem sine beneficio inuentarii. an teneatur vltra vires hereditarias. Bal. in auth. sicut alienatio. C. de sacro. iam. c. c.

Nota q. si quis vel alius vtens iure facti non tenetur facere inuentarium quia non tenetur vltra vires hereditarias. Bar. in l. 1. §. an bona. de iure facti.

An pendente tempore confessionis inuentarii. hæres nihilominus conueniri actione in rem. no. in l. p. in. ff. de n.

An per non confessionem inuentarii hæres

falci. dia. Barto. in l. Marcellus. ad Trebr

inuentarii tres teneatur vltra vires hereditarias. Barto. in l. in ratione. §. quod vulgo. ad l. Falci. & l. cum tale. §. Titius. de condi. & demonst. Item an per omissionem inuentarii filius perdat legitimam, not. in l. §. licentia. de iure delibe.

Pone, aliquis fecit inuentarium, & dicit se esse heredem cum beneficio inuentarii: fit ibi positio, quales res sint hereditarie, ipse negat, postea probatur contra ipsum: an ipse amitteret in totum beneficium inuentarii, an vero priuatur solum illis rebus. Bar. in l. Paulus respondit ad l. Fal.

Si pupillus faciat inuentarium, an hoc sufficiat substituto ipsi pupillo, ut non habeat necesse aliud facere. Item quae bona debet ponere substitutus pupillo. Item quid fit institutus in primo gradu fecit inuentarium, postea abstinuit. Item fit tutor fecit inuentarium pro pupillo. Bart. de hoc plene in l. in ratione. §. quod vulgo. & §. seq. ad leg. falci.

Statuto cauetur quod vitens in instrumento in quo filius sit obligatus sine consensu patris, puniatur in centum: pone factum est instrumentum, in quo filius est obligatus sine consensu patris, & tunc alius correus: ille vitur in instrumento contra alium, nunquid incidat in poenam, Jacob. Butr. §. sic: Bald. contra in l. eo quod a multis. C. si cert. pe.

Producitur instrumentum coram iudice, pars contra quam producitur, faciat ipsum taliter quod non potest videri creditum, quid fiet. Sol. statur iuramento partis producens: & etiam ille punitur extr. ordinem, quando propter superbiam & ex animi indignitate laecerat. not. Io. An. in nouella in c. accepimus. de fide instrum.

Si repetitur instrumentum penes aduersarium, & cogatur ad edendum, & reperitur aliqua rasura, non per hoc derogatur fidei instrumenti, etiam si sit in loco suspecto, quia non praesumitur factum ab eo ad quem pertinet, nec eius mandato: vt notat Hostien. & Ioan. An. in dicto C. si autem litera esset obfcura taliter quod nullus sanus intellectus percipi posset, tunc non crederetur.

Item si statutum dicitur sufficit quaelibet probatio, intelligitur de probatione sufficienti & legitima, not. gloss. in l. i. C. de fide instrum. & ibi Bal.

Quid si creditor contumax seu concremauit iracundia instrumentum, an perdat ius crediti? Bald. quod non, sed clarius probare tenetur per testes. hoc enim casu deferunt sacramentum defectu probationis, praesertim in facto antiquo. Bald. in l. i. C. de fide instrum. & l. census. ff. de proba. ibi, nisi sitis, &c.

Quando dicitur instrumentum confici, Angelus in l. si quis. §. si naufragio. de eden.

An in instrumentis debeat inseri locus generalis, vel specialis, Bald. in l. contractus. de fide instrum.

Qualiter probetur amissio instrumenti, Bal. in l. & quae ad diuo. C. de eden. in fine. Ang. in l. si quis ex argentiis. §. praetor. eo. ti.

Quod dicitur originale, Bal. in l. publicati. C. de testam. & quod no. in l. 2. ff. de fide instrum.

An appellatio instrumentorum contineant testes, Bal. in l. si ex falsis. C. de rran. & Bal. in dicta l. de iura. cal.

Quod si notarius aliquid exemplificat ab originali, & ibi fit aliquid quod non intelligat, debet ponere prout stat. Bal. in l. i. de excu. tuto.

Si repetitur instrumentum publicum, sed non reperitur imbreuiatura, an puniatur tabellio, Bal. in rub. de fide instrum. versu. quae dixi.

An instrumentum debeat edici cum nominibus testium descriptorum in eo, & cum nomine tabellionis, Albe. in l. non ex omnibus. de arbi. & in Spe. de teste. §. qualiter.

Si aliquis habet instrumentum magis summe, & non audet secum portare propter pericula, & petit quod imittat ad locum ubi est dictum instrumentum ad inspicendum, quod hoc potest facere, Cyn. & Alberic. in l. iudi. ces. C. de fide instrum.

An instrumenta possint produci postquam est conclusum in causa. Bald. in l. i. C. de condi. indeb. do. Richar. de Sal. in l. si ea. C. qui acc. non poss. Bar. in l. mancipiorum. de optio. legat. dum modo sit saluum ius aduersario. fac. clem. 8. pe. de verbo. sign.

Quot requirantur ad hoc quod instrumentum sit publicum, Bal. in l. i. §. editiones. de eden. & l. generaliter. de tabulariis.

Producitur instrumentum, sed negatur instrumentum, seu dicitur, quod scriptor non est tabellio, de hoc per Bald. in Auth. sed nouo iure. C. si cer. pe. & Cyn. in l. comparationes. & auth. ar. si contractus. C. de fide instrum.

Si producatur instrumentum procurae, & dicitur producenti quod non est ille de quo dicitur instrumentum, Bal. in l. si qua per calumniam. de epif. & cle. & Arge. in l. si procuratorem absentem. de procur.

An error videtur ibidem per Bal. & in l. errore. C. de testam. de errore indicationis Alberic. C. de iusti. codi. confat. §. igitur. Bar. in l. nominatum. de co. dit. & demon. & Bar. in dicto §. igitur.

Si petitur rescindi instrumentum, an sufficiat allegare simpliciter amissionem, Bal. in l. si quis. §. nec etiam. de eden.

Si vnus notarius legauit alii notario suas imbreuiaturas, an habeat authoritatem eas explendi sine commissione. Bald. quod non, in l. quaedam §. nihil. de edendo. Bar. contra in l. si quis. §. i. ff. eo. tit.

An officium executoris transeat ad heredem suum ipso defuncto. Spec. in hoc tit. de instr. edit. §. nunc vero aliqua. versu. in super querendum est.

An iudex laicus possit se intromittere de relictis ad pias causas, Ange. quod sic in l. hereditatis. de petitione heredit.

An si heres est rogatus restituere totam hereditatem possit detrudere Trebellanicam, Bald. in Authen. sed cum testator. C. ad l. Falciad. Ange. vbi supra.

De inuentario notat Bald. in dicta l. finali. §. licentia. de iure deliberandi, & etiam in l. si vxor, de bon. aucto. iudic. poss. & l. filium. C. famil. ercise. & l. i. & 2. C. de bon. aucto. iudic. poss. Barto. in l. orphanotrophos. C. de epif. & clerici.

Nota circa materiam comparationis literarum, quod notat Bald. in l. si cum Auth. ibi posita, si certum petat, vltra ea quae ponit in l. comparationes. C. de fide instrum.

Instrumentorum Bal. in l. publicat. C. de testa. & Jacob.

Butrig. in l. fin. de fide instrum.

Si aliquis producit mandatum factum in longinquis partibus, & non habet nisi vnum, & habet necesse ligare cum multis personis, qualiter fiat, vide quod not. Bald. in authen. si quis in aliquo. de edendo. & Alberic. in l. fina. eodem titu. & l. instrumenta. de fideicommissis: & ibi not. an procurator teneatur dare originale vel exemplum mandati sui, & quod not. in cap. Alberic. de testi.

Quis potest tabelliones creare, Bal. in l. nec ei. §. eorum. de adop. Alberic. in Rub. de fide instrum. & l. praecipimus. C. de app.

Quid si tabellio stipulatur alicuius nomine, & ille non vult sibi acquiri, an tabellio possit exigere pro se. Bal. vbi §. quod non.

An coram consultore possint produci instrumenta & testes. Bal. in l. cum a nobis. de dilatio. & Bar. in l. rescrip. de appel.

Quod dicitur originale, Bal. in l. publicati. de testa. distinguit.

Si duo tabelliones sint in instrumento descripti, licet vnus sit remotus ab officio, tamen instrumentum valet, Bal. in l. imperator de statu hom. & Liubemus. de prob. C. & l. si quis ex argentiis. §. quod. ff. de eden.

Notarius qui scribit instrumenta vsuraria, & simulata, qua poena puniatur, Bald. in Rub. Cres inter alios acta & Innocen. in cap. nauiganti. de vituris.

An valeat instrumentum illius qui communiter tabellio reputatur, & vere non est, Bald. quod non, in l. i. C. de testa. & l. ad testium. §. conditio. ff. de testa. & l. si arbiter. C. de senten. & interlo. om. iudi. per Bal. Alberic. etiam in l. cu precibus. de proba. per Alberic.

An tabellio qui semel edidit instrumentum creditori, teneatur amplius edere, nisi creditor probet se casu perdidisse, Alberic. in l. si quis ex arg. §. si instrumentum. ff. de eden.

An tabellio debeat cognoscere contrahentes, Ioan. Andr. in Specul. de arti. exhiben. & testium product. vltra medium. Bartol. in l. 4. ff. de testib. Bald. in l. fratris serui. aut dubium. de iure deliberan. Bald. in rubric. de fide instrum.

Pono, producitur instrumentum publicum & solenne, sed imbreuiatura non reperitur, an dabitur ei plena fides, Alberic. in l. contractus. C. de fide instrum. Contrarius videtur quod notat Bald. in authent. si quis in aliquo. C. de edendo. vbi dicit, quod si instrumentum facit mentionem aliorum instrumenti non probatur, nisi producat originale, & ita si notarius extraxit ab imbreuiatura alterius notarii non facit fidem, nisi imbreuiatura dicti notarii producat, quod notat Cyn. in dicta authent. si quis in aliquo.

Si interrogatus sit quis an velit vt instrumento, qualiter debet respondere, Bal. in l. iudicatur. C. si ex falsis instrum.

An clericus possit conficere instrumenta. Bal. in l. seruus. de testa. Ina. in c. ficat. ne clericus vel monachi.

An notarius possit scribere instrumentum suae procurae, Bal. vbi §. fac. l. placet. de epif. & clerici.

Notarius falso omisit ponere aliquid in instrumento veritate comportata, an totum instrumentum reddatur falsum: an vero notarius debeat cogi ad id supplendum quod falso omisit scribere, Bald. in l. quamuis. de fidei. com. liber.

Nota quod pro notario semper praesumitur, quod nunquam scripsit aliquid quod non sit in iunctum per partes, & quod non sit scriptum de mandato eius qui mandauit vt scriberet, nec quod excelleret fines mandati. Bald. in l. errore. C. de testa. & l. i. C. de priu. dot. Bal.

De instrumento crediti reperto penes debitorem iuris iudicis, & an cogatur debitor respondere qua causa fuit cancellatum, Bal. in l. ad hac. de iud. liber. tol. & in l. postquam. §. l. Labeo. de pac.

An tabellio possit corrigere errorem suum. Barto. in l. si librarius. de reg. iur. Bald. in l. imperator. de statu homi. & an praesumatur error tabellionis, an partis: & an error possit probari per duos testes. Bal. in l. errore. de testa. & de errore iudicis. Alberic. C. de Iustiniano Cod. confat. §. igitur illustis, & quod no. Bal. in l. cum proponeretur. de leg. 2. & l. ambiguitatem. de testam.

Si fratres minores heredes instruantur, vel aliquid eis legatur, Bald. in l. minorum. quae fecit, de quo Bald. in auth. ingressi. & in auth. si qua. C. de la. crofanc. eccl. etiam ponit de fratribus mendicantibus, & aliter dicit Bald. quam Bar.

An produens instrumenta debeat dimittere originalia apud acta. Bal. in l. i. §. editiones. de edendo. distinguit an debeat edere cum die & consule, & quid si dies solutionis non est clara sine die instrumenti, an tunc debeat edici, nam non potest esse clarum de termino soluendi, nisi appareat de termino promissionis cum forte moneta sit mutata, nam istis casibus dies est inseparabilis a summa, & a quantitate, hoc idem tenet Guliel. & Spec. in l. de instr. edit. §. nunc videndum est. de instr. edit. Bald. in dicto §. editiones, ibi iuxta hoc reuoco. & ibi, vltimo quaezo.

An instrumentum quod editur iudici, debeat edi parti, Bal. vbi §.

De istis executoribus notat plene Bald. & Alberic. in l. id quod pauperius. de epif. & cler. & l. nulli. eodem titu. no. aliquid in l. post mortem, de fideicommissis & in l. conuenientia de epif. op. & cleric. Specul. tit. de instrum. edit. §. nunc vero aliqua. & l. enm magistratibus. C. quando prouocatus est nec.

¶ Baldus de instrumentorum editione.

¶ TABELLIO xquualet testii rogato, quia debet esse rogatus, §. breuiter. versu. sed pone. vide infra, §. tabel, & supra de teste, an de consuetudine. ¶ An tutor agens teneatur producere inuentarium, ff. ad leg. Falciad. l. maritus. per Ia. ¶ Instrumentum est solenne & rite ordinata scriptura per authentice persone manum confecta ad memoriam regefitis, ff. de pignor. l. contrahitur. G. ¶ Instrumentum quandoque continet probationem rei, quandoque essentiam rei & probationem: & quique Specul. secunda pars.

Specul. lib. ii. Partic. II.

essentiam, & non probationem. Autem sit instrumentum ad probandum, & tunc continet probationem, non essentiam: aut ad contrahendum, & tunc si est publicum, continet probationem & essentiam: si privatum, continet essentiam, & non probationem: facit ff. de pact. l. labeo. ff. de pigno. l. cum taberna. §. 1. C. de fid. inst. l. contractus. ff. de actio. & obl. nō figura. ff. de reg. iur. l. exigere dotem. cum simi. Bal. vide circa hoc §. nūc vidēdū. uer. §. 3. tit. 1. ¶ Quot sint de solemnitate publici instrumenti: & qualiter colligat in iudicio. in §. breuiter post annos domini. ¶ Suspicio, quā nascitur ex forma instrumenti, vitiat probationē, secus si quā clam factū uer. & scias. G. ¶ Tabellio licet fuerit p̄sēs, non potest conficere instrumentum, nisi fuerit rogatus scribere. uer. sed pone. G. vide §. 1. j. §. i. eo. & hic in §. breuiter. uer. utrum cogitendo. ¶ An notarius teneatur sepius edere instrumentum: dic. q. nō: nisi casu probato. saltem p̄ iuramentum, §. postquā. uer. sed nunquid. G. C. de disculsiōib. l. nec casu. l. x. ff. de eden. l. si qs ex argentariis. §. ff. de bo. auctori. i. u. p̄sidi. l. h. Bal. uer. vbi autē. vide j. §. si creditor. & §. primū. In eo, qd̄ pendet ex communi sensu, notarius dē esse ab utraque pte rogatus: secus si eo, quod p̄tinet factum unius tantū, ut in p̄statiōe, testamēto, & similibus: not. in auth. de tabel. §. nos autem. uer. sed nunquid. G. & §. postq̄. uer. vbi autem instrumentū. G. ¶ Sic creditor petit sibi rescindi instrumentū exceptio debitoris de solutiōe: & nō sit rescriptio, uer. qd̄ si forte. G. q̄ apparet, qd̄ petitur p̄ calumniam, animo vexandi debitorē libereatum: & si sit de facto consultum p̄ la. But. vide §. 5. notarius. ¶ Non creditur exemplo ex sola auctoritate notarij: quia nō est hoc officij suum, cum nō interfuerit factū, & ostensio. uer. nō tamē. G. Exemplo uero, quod sumit ab ipso eodē notario rogato, & extrahitur de protocollo, non est exemplū, sed originale: quia pertinet ad officium suum, cum fuerit originaliter rogatus, ut §. postquam. in prin. per G. & ff. de lega. 2. Sempronius Procul. per Bar. vide §. an notarius. & §. instrumentum. ¶ Etiam subscriptioni decem notariōrum in sumpto sine iudice nō creditur, G. uer. sed nunquid. G. quia approbare, uel improbare, est sentētia, quā pertinet ad iudicem, nō ad tabellionem, secundum G. Et mortuo notario nō p̄t alius notarius p̄pria auctoritate complere rogationes, & de cōsensu partium, uer. illud quoq̄. j. uer. & no. G. ¶ Vnum instrumentum cōpletur ex altero contiguo, §. si initium tabularum. uer. qd̄ si forte. ff. de eden. G. ¶ Index nō p̄t facere apponi ea, q̄ sunt factū: sed ea quā sunt iuris, sic cum cā, uer. si quid si abbreviatur. & vide j. e. §. breuis. Quid operetur uerba ista, Et renunciat, & dic. qd̄ ex consuetudine tabellionis in terpretabunt, uer. quid ergo. G. ¶ Quando instrumentum est falsum in eo, in quo notarius testificatur de visu & p̄sētia: ut puta, quomodo adū tali loco, & p̄sētia: ut talibus, tali die & c. totum instrumentum est falsum, uer. si tem nota. G. Secus in alijs cōsensionibus, ff. de le. 3. l. patronus. §. j. Quid de libello & p̄sensionibus: vide §. de lit. cō. §. 2. ¶ Publicatio nō ualet sine citatiōe partis, uer. qualiter. vbi dicit, sic p̄ nunciāse. G. Contra uidet dicere gl. C. de reiu. l. gēlia. Sed gl. potest intelligi, quādo aduersarius est p̄sēs, uer. qd̄ citatio. G. uel loquit aduersario tamen citato. Bal. Si autē est instrum. quod aliquē specialiter nō ledit, sufficit edictū generale, uer. item si instrumentum. secundum G. ¶ Item in exemplādo instrumentō procuratoris, nō est necessaria citatio domini, nec requiritur: quia uidetur hoc mandatū: uel uidetur iuxta mādatum: uer. item quō fit. G. vide de hoc in auth. si quis in aliquo documēto. C. de eden. & ibi. G. ¶ Subscriptiones & sigilla testium faciunt testamentū ualere: nō tamē p̄bant, uer. & nota. qd̄ testamēta. G. ¶ Index potest assignare terminum per emptorium ad probandum, uel producendum instrumenta: post quem terminum non habebit locum productio, §. nunc dicamus, uer. licet autem. G. ff. de ferijs. l. eadē oratione. ar. C. de inge. man. l. diffamari. & hoc in ciuili, & in criminali. ff. de accus. l. cum Titia. Ista autem termini assignatio est inter locutoria: & nō p̄t mutari, corrigi & progari, ff. de p̄t. stip. l. j. §. si. Bal. vide §. de dil. §. pe. ¶ Ille q̄ appellat, debet p̄ducere appellatiōe corā iudice ad quē, & facere de ea fidem iudici, ut sciat se iudicem. Partī ē dabitur copia: & si pars contra appellatiōe uult opponere peremptoriā exceptiōe potest opponere: sed disputatio referuabitur post litis contestatiōe. Spe dicit, qd̄ ante litis contestatiōe nō debet infra principalia edi parti, sed iudici: qd̄ uerum est ad impugnandum, sed ad deliberandum sic, uer. sed pone. Sēntētia autē habet necesse producere, uer. allegat. Inn. de fide instr. c. G. perperuus, facit quod not. C. de erro. aduol. 2. ¶ Instrumentū ēt accessiōnis non editur ante litis cōtestatiōe ad impugnandum, uer. sed quid, ce. p̄. & vide j. e. §. dupliciter. G. ¶ Notarius, q̄ est rogatus scribere sententiā nō intelligitur testificari, nisi de prolatiōe sententiā, §. breuiter. uer. item in processibus. G. Rationem uide j. e. §. notarius intelligitur & j. e. §. nō d̄ loqui. ¶ Vbi obligatio eliditur, remanēt reliquā: secus ubi tollitur ipso iure, §. postq̄. uer. item solutiōe. G. ¶ Nota, qd̄ actus conficiendi rationes iterum incidit obligationi, interdum mero officio. Primo casu petitur edictio ope actionis: secundo officio iudicis, ut not. C. de eden. l. j. in gl. ord. Bal. & refert, qualiter fiat, an quia argentariis, an ex natura p̄cedentis cōtra ctus, uel quasi, secundū Cy. Priuata scriptura est duplex, uel quam quis conficit sibi tantum, uel quam ipse sibi & alijs, §. nunc dicendum, uer. priuatis. ¶ Scriptura camporis facit semiplenā p̄batiōe, & cū uno teste plenā, §. dicendū. uer. licet autem. ¶ Instrumentum factum per illum, qui non est notarius, sed tamen ex forma statuti ei creditur, ubiq̄ potest produci ad fidē faciendam, §. restat. uer. si quid de his. G. & vide, quod nō ff. de edē. l. quadā. §. nummularios. in gl. ordi. j. e. §. cōsuetudo. & §. notarius creatus. ¶ Dupl iciter quis uenit instrumentum, scilicet realiter p̄ducendo, & tunc semper debet edi ad uersario: & uerbaliter allegādo in p̄sensionibus, uel libello, & tunc debet edi ad deliberandum, non ad disputandum, sante litis contestationem, nam exceptiones peremptoriā referuant post litis cōtestatiōem, ita intelligi uer. qd̄ si quis, & per Inn. de p̄b. c. j. Tertium uerō nomina quae nō tenet dicere aduersario, ff. de arbit. l. nō ex oibus, facit ff. ut leg. no. caue. l. postq̄. §. die. Bal. uide §. eo. §. ille qui appellat & j. §. periturum. Ista responsio. Credo prout in instrumento continetur, est multiplex, non simplex, nec sufficiens: quia non releuat a necessitate probandi: & idē si respondeatur libello, eodē uer. G. vide Inn. de exceptio. cum uenerabilis. Cotrarium d̄ §. de test. §. ualet. ¶ Instrumentū p̄curatiōnis, uel contractus, nō est de actis, licet p̄ductū in iudicio: sed productio eius est de actis, quia productio eius

fit in iudicio, uer. illud autem. G. uide Ipno. in c. statum. de elec. lib. 6. c. cum in iure. de offi. dele. ¶ An instrumenta possint produci post sententiā: uide j. de sent. §. instrumenta. ¶ Acta iudicialia qualiter possunt impugnari, ut iudex possit acta scribere: uide hic & uer. facit utiliter. & in c. cum a nobis. de testi. ¶ Si instrumentum uerum pronuncietur falsum, quid iuris: De sentētia postea lata, uide §. de refer. p̄sēs. §. j. uer. ff. Si quis p̄mittit per instrumentum stare ad sensum sapientis, an talis contractus dicatur in scriptis: j. eod. de empt. & uend. §. si dicitur. Quomodo etiam instrumentum alienationis debet exemplari, ut faciat fidem, uide hic in §. omnino. ¶ Instrumentum sp̄alis procuratiōnis debet remanere apud acta: sed ff. est procuratoriū generale, debet registrari, & reddi. uer. potest G. ¶ Non sufficit qd̄ notarius dicit, talis produxit quatuor instrumenta: nisi dicat, qd̄ propter incertitudinem, §. uidentū. post prin. ibi. quidam autē, & c. G. Arg. contra C. de anna. exce. l. si sed inest specialiter edictio p̄scriptions, ut in fine illius legis. ¶ Primum protocolium notarij semper dēt edi partibus, quia est commune, uer. ex praemissa. G. scilicet ex cuius fauore respicitur, uer. ff. de eden. l. p̄tor. in prin. Et si habet plura capitula separata, debet edi illud tantum, quod facit ad factum, de fide instr. c. contingit. C. de pre. Impar. offer. l. ff. C. de ampliore. §. j. uer. quid si produco. uide §. dupliciter. Gul. ¶ An creditur pro scriptura, uel rationibus mercatoris, cum suffragio alicuius iudicis, §. nunc uidentum. uer. licet autē. G. Dic. qd̄ nō, ut not. ff. de eden. l. quodam, §. nummularios. Ar. contra ff. de deposti. l. Publica. §. ff. Bal. Sol. ibi pars approbatur illam scripturā, accepta do lites, ff. ad Maced. l. si filius, uel, ibi non poterit capitula separari: scilicet uer. Bal. uide §. 2. s. scriptura caporis. & j. §. leg. & j. §. instrum. tale. ¶ Cōsuetudo dat auctoritatē scribēdi, ut creditur etiam non tabellioni: quod est not. uer. ff. hic quoque, §. ff. de eden. l. quadam, §. nummularios. in gl. uide §. instrumentum factum. ¶ Instrumentum habet uim tot testium, quot sunt de substantia illius instrumenti: & non reprobaui, nisi per totidem secundum O. Jof. restat. uer. ff. 2. G. ¶ Attende, quia interdum obijctur contra instrumentum defectus causā, interdum defectus solennitatis, interdum defectus erroris, interdum uitiū falsitatis. Primum solennitatis probatur per modum traditum in l. generaliter. C. de non nu. pecun. scilicet si causa sit expressa in instrumento. Si autē causa non est expressa, tunc aut est instrumentum liberatorium, & ualet, ff. de pac. l. tale pactum: aut obligatorium, & tunc non est efficax, ff. de excep. do. l. 2. §. circa. Fallit in casibus, in quibus p̄sumitur tunc donatio propter ingentia, uel similia merita, uel propter qualitatem personarum, ff. de oper. liber. l. Campanus. & de don. inter uir. & ux. l. si seruus. ff. de do. l. si filius, cum simi lib. ¶ Secundo casu interdum opponit defectus solennitatis negotij: & tunc duo testes sufficiunt, ff. de pac. l. iuris gētium. §. qd̄ ferē. Interdum defectus solennitatis scripturā: & tunc si est defectus latens, puta qd̄ unus testis erat seruus, hoc p̄bat duob. testib. sed ex aduerso p̄t p̄bati duob. testib. qd̄ pro libero habebat, §. de test. l. j. ¶ Tertio casu error debet probari per tot testes, quot sunt de essentia actus, ut no. ff. de l. 2. l. cum proponat. ¶ Quarto casu saltem tres testes requiruntur: quia tabellio pro uno, & duos ad minus habet instrumentum: ergo uidetur e contra totidem requiri, ut not. In. de inutil. si pu. §. item uerborum. Sed Nic. Math. dicit, duos sufficere cōtra uocem mortuum eliciendā, quia persona infringitur, ut ei nō creditur, arg. ff. de edē. l. si quis ex argentariis. §. j. sicut indirectē p̄ quos reprobat, ut l. optima. C. de contrah. & comm. stip. Nec est ratio diuersitatis, quia magis duo probāt directē, quam indirectē: nec lex aliqua hoc dicit, sed gl. p̄ intelligi, quando instrumentum fulcitur etiam ad minuculo uize uocis duo rum testium p̄p̄deratur enim tunc eorū d̄ctū cū tabellione duob. testib. testib. propter p̄sumptionem sumptam ex p̄sona tabellionis: faciat exemplum de fid. instr. c. cum Io. per Innoc. & j. uer. sed pone. produc. Bal. & uide, quod not. C. qui test. fac. post. l. hac consultissima. §. fin. & j. §. casus. & §. decesserit. & §. si sententiā. Bald. ¶ Instrumentum tabellionis ignoti non probatur: tamen pro instrumentis multum antiquis p̄sumitur, ff. de prob. Cens. recipit enim productio ad minuculo ex persona producentis: quia pro homine legaliter p̄sumitur, uer. sic, sed si quid producit, per G. C. de probatio. l. libemus. ¶ Accusatur testis de falso, qui dicit se id non dixisse, quod scriptum est: certe facit rem dubiam, unde non condemnabitur ex accusatione falsi, uer. sic, sed quid si dum & uer. sic, quid si unus. Guil. simile C. de fal. l. si quis decurio, per Cy. uide supra. de teste. §. si index commisit. Casus, in quibus non ualet probatio testium: uer. sed si alij. per Gul. sed reprobatio sic, ibi dem per Guliel. ¶ Quando instrumentum fit in publico parlamento, non sunt necessarij testes, secundum Vber. Idem in actione, uer. sic, sed cum literis, & sequen. Gul. Emancipatio tamen est de actis & tunc requiritur testes, quia similis est donationi & contractui, ff. de adp̄tio. post mortem. Bald. uide infra eod. §. nota. quod & sequē. & §. acta. Notarius creatus auctoritate Papae, uel Imperatoris, ubique locorum habet exercitium officij: secus in creato ab inferiore, puta a Rege, uel habente auctoritatem a consuetudine, quae non habet exercitium extr. territorium, uer. sic, & no. & sequen. Instrumentum factum tamen intra producitur effectum suum, & probationes ab extr. C. de testam. l. si non specialis. & de postulatio. ex ea. Bald. & sic est in uoluntaria iurisdictione. Nam aut committitur a principi, & tunc potest exerceri ubique: aut ab inferiore: & tunc non potest exerceri, nisi in territorio committentis. l. 2. ff. de offic. proconsul. secundum Bartol. in l. cunctos populos. Papae ergo & Imperatori totus orbis est subiectus, & uniformis: & quia imperium & papatus non possunt diuidi, saltem quotatiue: & si dicas, si imperium non potest diuidi, quomodo ualuit donatio facta ecclesiae per Imperatorem? respondeo, quia non donatur quota, puta dimidia Imperij, uel quarta, secundum res singulares, sicut haeres dicitur haeres uniuersalis in solidū, ff. licet restat alicui rem certam: sed si quota haereditatis, tunc dicitur diuidi haereditas inter eum & fideicommissarium, In fine, de fideicommiss. haer. §. si quis vna. Tamen uniuersalia nomina non recipiunt diuisionem, nisi diuiderentur in quotas, ff. de peti. haer. l. haereditas. & de negotijs p̄sēs, l. Pomponius. §. final. illud certum est, quod imperium ductum, & quod non potest supprimi, & quod Imperatore, tanq̄ in radice, & p̄ prius actū potest Imperator tū donare, quod uilescat

Spec. lib. ii. Particu. II.

lia ratio, quare prima clausula non operatur, scilicet: quia nomine ultimæ voluntatis non continetur donatio causa mortis: quia donatio causa mortis magis accedit contractui, quam ultimæ voluntati: quia formaliter est pactum, vt l. 1. ff. de dot. præleg. & ideo sequitur aliud, licet explicite dicatur, quod valeat iure donatiois causa mortis tñ nõ valerit, nisi partibus presentibus ff. de don. causa mor. l. inter & facit C. de pac. l. licet. & quod not. C. de fac. fan. eccle. l. illud. & C. de do. l. nec ambigi. Bald. uide. j. eod. s. si quis donet. licet non multum ad propostum. ¶ An exbannitus possit testari, uer. quid de bannito. & tenet glo. quæ est in s. relegati. Iaco. de Aren. dicit, quod aut uult testari secundum statuta & priuilegia patris: & non potest, quia lex patris sibi non patrocinar, cum eius esse deserit, ff. de ca. dim. l. amissione. §. 1. aut secundum ius commune: & potest, ff. ad Treb. lex factio. §. ex factio. p. Gul. & Ia. nam bannum est stricti iuris, & est potius interlocutoria, quam definitiua. C. de hære. inst. l. 1. per Cyn. & ibi plene per Bar. & uide Bal. sup. Inn. de sen. excom. c. nouerit. ¶ Si decesserit vnus ex testibus testamenti inscriptis, an per sex testes probetur iudicium testatoris? Et uidetur, quod sic: quia probant solemnitate: quæ probata, voluntas scripta præsumitur esse uera, uer. quid si vnus ex. Gul. In contrarium facit, quod not. ff. quem ad. test. aper. l. 2. & C. l. 2. & potius uidetur dicendum e contra, quod lex, vel quinque testes probent uoluntatem, ff. de reb. e. l. si qua probata præsumitur solennis, vt C. de iur. & fact. ignor. l. si post diuisionem. Nam uoluntas, est subiectum, solennitas est accidens, & subiectum potest probari esse, & in testigi abque accidente: sed non accidens sine subiecto. nã accidentis esse, est in esse, secundum Aristotelem: & facit, quod not. in l. 2. C. de secun. tab. ubi gl. tenet, quod vnus sine altero probari non potest efficaciter: & hæc uera. Bal. & uide s. c. §. instrumentum habet tres testes, quorum vnus sit sacerdos. sufficit in omni testamento secundum ius canonicum, uer. item per ius canonicum. Gul. ¶ Conuersatio potest relaxare solennitates testamentorum, uer. sed nunquid de consuetudine cum seq. In contrarium facit. l. ult. C. de testa. SOL. Ibi loquitur de consuetudine, quæ erant ante illam legem, sed non prohibet in futurum consuetudinem induci. Sed Ia. de Aret. tenet quod consuetudo non ualeat de minori numero testium, quam ibi dicitur, ff. de testa. l. testamentum, per Ia. Sed nunquid hæc consuetudo parocinabitur aduenz ibi testanti? Respon. non, quia non sortitur quis forum testandi: sed in contractibus, uel quasi, C. de emancip. l. 1. Bal. Alii dicunt, quod quo ad bona ibi sita, ualeat testamentum: quo ad alia bona, non, arg. l. 3. C. ubi per. tut. de hoc C. de sum. trin. & fid. cath. l. 1. per Cy. & Gul. & hoc in s. compendiose, uer. ff. de consuetudine, per Gul. uide j. de sent. §. an quo ad successione. ¶ Ante litis contestationem cogitur quis eligere, an utatur scriptura ut institutione, an ut fideicommissio: sed post litis contestationem non tenetur eligere, nec eligendo declarare, uer. & nota, q. Gul. & hoc uerum in re certa secus in re incerta, ff. de rei uen. l. idem Pomponius. s. h. Bal. ¶ Clausula, Si non ualeat iure testamenti, ualeat iure codicillorum, nihil operatur, quando testamentum rumpitur præteritione posthumi: quia uerbum, ualeat, est presentis temporis: sed ualeat, si non ualebit, maxime exprimitur ex causa præteritionis, uel alia, uer. item uide ff. ibi, & uer. seq. Item non facit vim in additionibus uerbis, uer. uel fiat presentis temporis, uel futuri. Sed gl. in auth. ex causa, facit vim: quia institutio uidetur à futuro facta: unde non deuoluitur in fideicommissariu, per l. Titia, ff. de inoff. test. id tenet Gul. de Cu. C. de codic. l. h. Dy. tenet id, q. Spec. & uidetur casus à contrario sensu, ff. de fidei. lib. l. generaliter. §. ex testamento, & ibi per Ia. de Aret. Non obstat l. Titia, quia loquitur in exheredatione, nã aliud est in filiis insanire, aliud consilium Galli Velleii non pendere, ut no. gl. in simili Insti. de oblig. quæ ex male. s. si iudex. Nec obstat ff. de le. 3. l. 2. quia ibi à persona, hic ab ipsius bonis. Et in rem relinq. vi. simile ff. de leg. 3. l. si sic. & l. si ira, secundum Cy. Dy. & Bar. & non detrahit filius, nisi de bitum bonorum subsidium: quia uidetur prohibitus detrahere institutus: quod not. Bal. ¶ Quid si testator dicit, si non ualebit, quod de presentiu ualeat? Respondeo, uera est conditio, ff. de uerb. sign. l. uerbum oportebit. ¶ Quandoque clausula indefinite apposta, uidetur magis grauari bona, quam personam: sed si certa persona, ff. de leg. 3. l. 2. sic ff. de testa. tit. l. pater. In istis ergo conditionibus quandoque testator duo significat tempora, ut cum dicit, si non ualebit, uel ualebit: quandoque unum tantum, ut cum dicit, si non ualeat, idem tenet Dy. Sed Pet. & Iac. tenent, quod illa conditio, si non ualeat, usque ad mortem extenditur, ff. de test. tut. l. si nam testa tor semper loquitur usque ad mortem, ff. de leg. 1. l. talis scriptura. C. de testa. tut. l. 2. Ista ratio uidetur falsa, ff. de li. legat. l. Aurelius. §. testamento de au & arg. leg. l. si ita. ¶ Quid si testator dicit, si non ualebit? Respondeo, prætes & futurum comprehendit, ff. de uerb. sign. l. uerbum oportebit. ¶ Quid si dicit per copulam, si non ualeat, & non ualebit? Respon. ponitur pro diuisione, ut quolibet uerbum aliquid operetur, arg. ff. de legat. 1. l. si quod. ¶ Quid si dicitur, non ualeat? Respondeo, omne tempus complectitur: quia conditio per si, designat proprie futurum, nam proprie conditio est de futuro. ¶ Quid si dicit, uolo ualere iure cuiuslibet ultimæ uoluntatis? Respondeo, idem: quia

Presentis consusum, presentis non tenet usum.

& uide, quod not. de continuatione ex presentibus in futurum, ff. de acqui. possell. l. 1. s. ueteres. Bartol. ¶ Quid si testamentum non ualeat ratione reuocationis, utrum clausula codicillaris aliquid operetur? Dic, quod non uer. sic. pone Gul. quia deficit ratione uoluntatis mutata: non ratione uoluntatis omisse. Bald. ¶ Quid si deficit institutio, quia institutus decessit ante mortem testatoris? Dic, quod si erat grauata persona, tunc deficit onus: sed si erat grauata portio, tunc debetur relicta. arg. ff. de leg. 3. l. 1. s. sciendum, uer. sic. pone: quidam. Gul. ¶ Si duo sunt instituti, vnus pure, vnus pure putat vxor in uita sua: alius sub conditione, puta Titius post mortem vxoris: an vxor pure instituta hæres erit hæres interim in solidum? Tenet, q. sic. per gloss. l. 2. ff. si pars hæ. per. uer. sic. sed si duo. Gul. & sic est hæres ad tempus incertum: quod esse potest alio dato hærede, C. de hæ. insti. l. extra

neum, per Gul. de Cun. Bald. ¶ An testamentum possit fieri irrevocabile, per iuramentum? tenet, quod non, de iure ciuili: sed de iure canonico, uer. sic. quid si. Gul. Nam & per contractum potest hoc fieri, secundum Dy. ergo fortius per iuramentum. Bald. Sed contrarium est uerum: quia non debet ualere testamentum, si testatorem poenitet, C. de sacro. eccle. l. 1. & deficit ius naturale, id est consensus: & iuramentum non potest immutare naturam testamenti. Unde ueritas est, quod ualeat secundum: sed testator est periturus, secundum Ioan. Andr. imo non est periturus: quia non ualeat iuramentum, cum sit contra bonos mores, ff. de uerb. obligat. l. stipulatio hoc modo. secundum Bartol. Sed testamentum imperfectum tollit completum, quo ad legata, non quo ad institutionem, ff. de leg. 3. l. si iure, uer. sic. quid si primo. Guliel. ¶ Mater & pater possunt instituere filium naturalem coram duobus testibus, uer. sic. quid si mulier. & uer. sic. quid si pater naturalis. Guliel. In matre concedo, quia pro iusta reputatur: nec quo ad matrem, est differentia naturalis atque legitimi, ff. uide cog. l. si pater §. si hac parte. Inst. ad Trif. §. nouissime. C. quando mul. tut. off. sin. post. l. si. In parte autem sic consideras. l. vlt. C. famil. erci. illa loquitur tantum in suo & emancipato, si consideras §. ex imperfecto, ille §. extenditur ad matrem, sed magis facit vlt. C. de confir. tut. quæ uidetur hoc decidere, nisi exponas, ut ibi not. in gloss. Bald. Pater autem non potest institui per filium, nisi si testamentum sit solenne, uer. sic. quid si filius. Guliel. ¶ An executor possit ponere manum ad quam rem uult, C. quando de copus non est. l. 2. in glo. In relictis ad pias causas cessat omnis Falcidia: ergo & Trebellianica, uer. sic. sed cum deducto. Guliel. Est uerum, quod l. si quis ad declinandam hoc non dicit: quia ibi prohibet executoribus detrahat, non hæredi, executor enim non admittitur ibi, nisi pro pauperibus. Ergo non detrahetur quicquam ex eo, quia uerè non est sibi ipse hæres, sed alius: ergo non detrahit, quia non est, qui possit detrahere, sed cum deducto. Guliel. ff. de leg. 1. cum filio uide infra, qui fil. sint legi. §. si, & de re iudic. §. qui relicta. ¶ Derelictus pro restitutione incertorum nil detrahitur, uer. sic. autem scias. Guliel. nec habet hæres interuallum inuentarij, ubi periculum animæ ueritur, vt not. C. de iure delib. l. si, §. donec, secundum Azon. & Richar. & ibi per Cyn. in addit. Bald. ¶ Notarius potest interpretari scripturam suam, vt nota ff. de appell. l. ab executor. Bald. & declarare eam incontinenti: sed in interuallum: quod not. uide supra, §. rogatus notarij. ¶ Si bannum non est legitime cancellatum, non tenet cancellatio, & ex eadem scriptura fit probatio, C. quomo. & quando iur. l. si præses. Bald. ¶ Forma illa, substituit uulgariter, & per fideicommissum, ponitur in Specul. de inst. ed. §. ut autem cautè, in 2. colum. Gul. & tunc substitutus habet eligere, ex quo capite ueniat, C. de codic. l. si. ff. ad Treb. l. reculare, §. Titius. Bald. ¶ Præteritio cum causa ingratius inserta, est idem, quod exhereditio sine causa: aut proprie dicitur præteritio, uer. sic. autem is, qui aliquem. Guliel. aliter not. in authent. de hæ. & Falcis, §. exhereditos. & per Dyn. in l. Gillus. ¶ Filia potest institui in legitima: ergo & in dote, quæ in legitima computatur, & non dicitur præterita, uer. sic. sed super forma. Guliel. ¶ Præteritio mæ testamenti in scriptis multos habet angulos, in uer. test. & uer. seq. Tamè cum pater inter liberos testatur, solennis non sunt necessaria: ut in s. ex imperfecto, secundum Dyn. vt in authent. hoc inter liberos, per Accur. & Doct. ¶ Præteritio formæ testamenti cæci, quæ multos habet anfractus, uer. sic. illud quoque, nec distinguuntur in testamento cæci inter liberos, uel non Gul. ¶ Legata debent scribi hoc modo: quia primo illicitorum restituitur, secundo expensæ funeris, tertio pro anima, quarto cætera. ¶ Hæres institutio potest fieri per uerba rectos & inflexos. Item per uerba directa & communi. Item per uersualia, & singularia, l. 1. §. si ex fundo, de hære. uer. sic. tertio dicendum. Guliel. ¶ Integrum testamentum potest reddi legatario. Item & sua particularia tantum cum substitutionibus partibus uer. sic. & breuius. Guliel. ¶ Tria sunt genera executorum: scilicet uer. sic. nam alii sunt testamentarij, alij legitimi, alij datius, §. nunc uero aliquam princip. Guliel. Ista duo genera uer. habent locum tantum in relictis ad pias causas. Guliel. ¶ Executors testamenti habent varia nomina, nam quandoque uocantur Executors, vt no. Acc. in l. si quis pro redemptione. C. de donat. quandoque dicuntur Distributores, vt l. pecunie fort. ff. de alim. & cib. legat. quandoque Com. flarij, vt l. nulli. C. de epis. & cle. quandoque prouisoris, vt l. Theopompus, de dot. præleg. quandoque Procuratores, ff. mand. l. si uero non remunerandi, §. fin. quandoque Ministri ff. de leg. 2. l. si quis Titio, quos Gardiarios, & breuius, nomina eorum sunt secundum actus, quos habent exercere. Nam aut mandatum eorum fundatur super certo, & tunc proprie dicuntur Executors: aut super incerto, & tunc dicitur commissarij, arg. Insti. de fideicom. hære. in princ. Executor enim proprie est, sicut pica & organum, arg. extra. de app. c. nouit. de hoc in uer. pro. per Guliel. ¶ Si testator dixit Relinquo talem executorem, nec dicit ad quid omnia exequenda uidentur sibi commissis, de hoc in uer. sic. quid ergo, per Guliel. quia clausula generalis refertur ad omnia, ff. de serui. uer. præ. l. si seruitus. Bald. ¶ Assumptus ad consulendum non est proprie executor: uer. sic. sed quid si dixit. Guliel. ¶ Si testator mandat aliquid fieri ad uoluntatem executoris, ualeat testamentum, & eius uoluntas est sequenda, uer. sic. quid si testator. Guliel. Arg. contra ff. de hæ. insti. l. illa institutio. & l. captatoria. S. O. L. Hic ad pias causas, extra. de testa. ca. cum tibi. uel, hæc uoluntas respicit actum executionum: non actum dispositiuum, ff. de rebus dubijs. l. utrum. §. 1. Bald. ¶ Si executor male arbitrat: episcopus corrigit errata, cui cura animarum incumbit: uer. sic. quid si male. Guliel. ¶ Si moritur executor incertorum: succedit episcopus: uel alium subrogat uer. sic. pone. Guliel. ¶ Inter executores nõ est locus iuri accrescedi: si sunt executores incertorum: sed loco mortui debet subrogari datius: sed si ad certum sunt deputati etiam vnus fieri potest uer. sic. quid si sunt plures. Guliel. & d. lege id quod per Iac. quia in primo casu mortuus habetur pro discordante ideo episcopus supplet in eo, uer. sic. de er. si hæ. uer. sic. & d. episcopus addere vnus parti, uel ipse flos exequi, quid erit. Gul. hoc uer. si nõ inuenitur r. ti: & potest uunquique se ponere uocantur collegium, ff. de pac. cum in eo. in

